Le Man

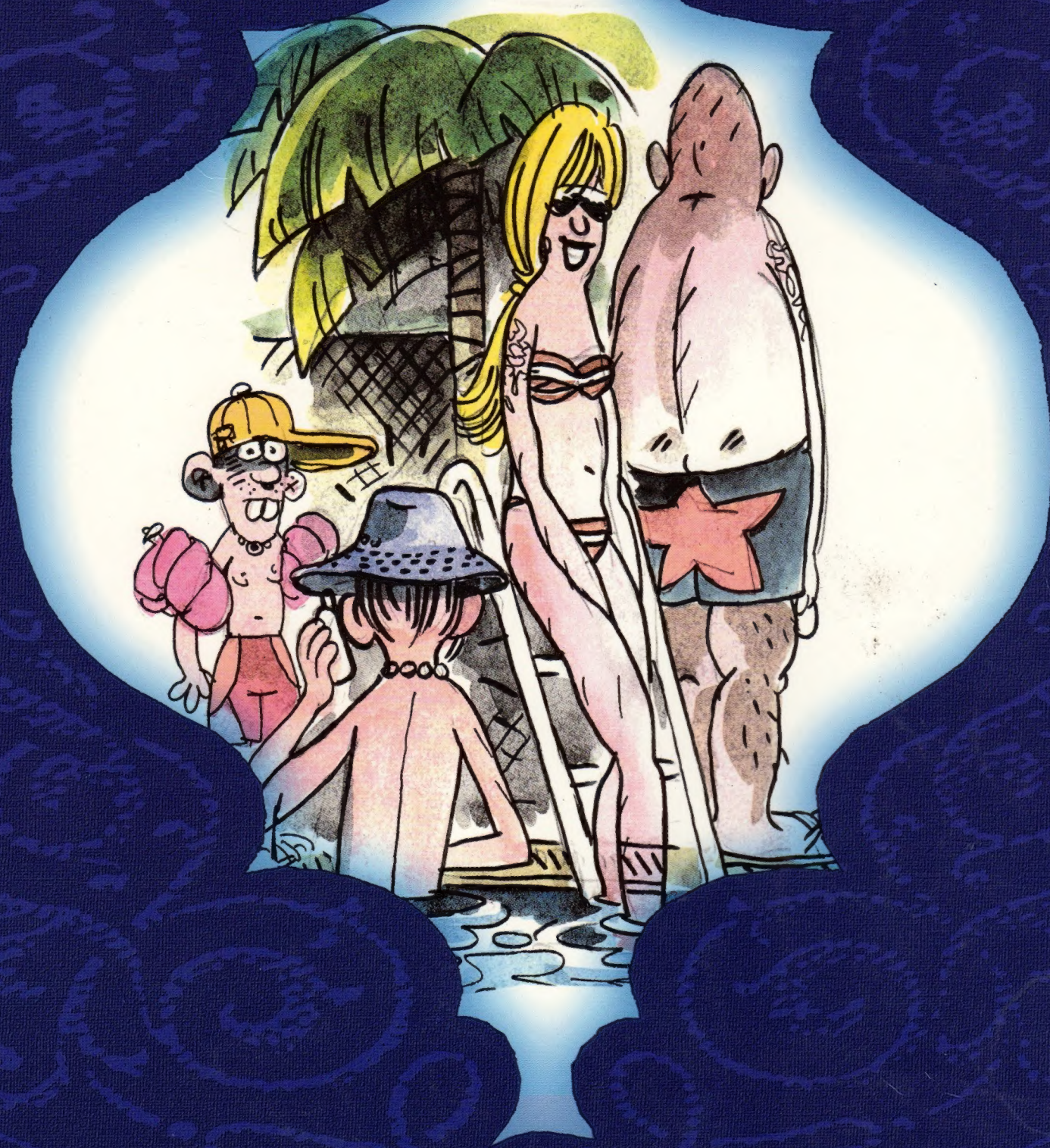

Cilt: 37

Sayı: 654-663

Cilt: 37

Sayı: 654-663

654

21 Mayıs 2004 Cuma 152209 Sayı: 2004/21 - 850.000 TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

K.K.T.C-950.000 TL.

BATMAN PETROL BATAĞINDA!..

TÜRKİYE TARİHİNİN EN İNANILMAZ ÇEVRE KİRLİLİĞİ..

Geçtiğimiz haftalarda (hatırlamıyoruzdur mutlaka) Batman Toptancılar sitesinde bir patlama meydana geldi; 2 kişi öldü, onlarca kişi de yaralandı.. **Patlamanın maddi boyutu 10 trilyon.**. Ancak yine bir Türkiye klasiği yaşandı.. İlgili ve yetkililer sorumluluğu üzerlerinden atmakta geçikmedi.. Aslında onlara göre herşey yolunda idi... Ancak üniversitenin yaptığı araştırmalar hiç o yönde çıkmadı.. Batman halkı her an patlamaya hazır bir bombanın üzerinde yaşıyordu.. Petrol rafinerisinin **unutulan, bakımsız onarımsız** borularından sızan süper benzin toprağa karışmış ve Batman'da yaklaşık 20 bin kişinin hayatını tehdit eder boyuta gelmişti.. Batman ve çevresinde toprağa kazma vursanız işlenmiş en hakikisinden süper benzin fışkırıyordu... Bişey olmazcılık yine felaketi bağıra bağıra getiriyor, göstermelik açıklamalar ve önlemlerle durum idare ediliyordu.. **Bilim uyarıyor.. Devlet susuyor.**. Kendini aklamaya çalışıyordu.. Bilim adamlarına göre toprağa karışan benzinin tahliye işlemleri yapılmaz ise korkunç katliam kaçınılmaz... Ve hatta ilk uyarısını toptancılar çarşısında meydana gelen patlamada yapmış bile.. Orta ve hafif şiddetteki depremlerde binlerce,onbinlerce insanı kaybetmeye alıştık.. **Üç-beş hırsız soytarı müteahhiti** yargılayarak toplumsal hafızayı bastırdık... Durup dururken çöken apartmanların altında ölen yüzlerce insanı da unuttuk.. Ülkem insanı, bir felaketin, bir bombanın üzerinde yaşamaya alışıyor..

Akşamsefası

DENGELİ BESLENME ve KAAN ERTEM'den...

HİÇBİR KOMİKLİK GAYESİ TAŞIMAYAN SALT SAÇMALIK DUYGUSU VERİLMEK ÜZERE TASARLANMIŞ ÖYKÜLER KUŞAĞI...

BU HAFTAKİ ÖYKÜ:

"ARPA EKTİM BUĞDAY BİÇTİM CİVANIM.!.."

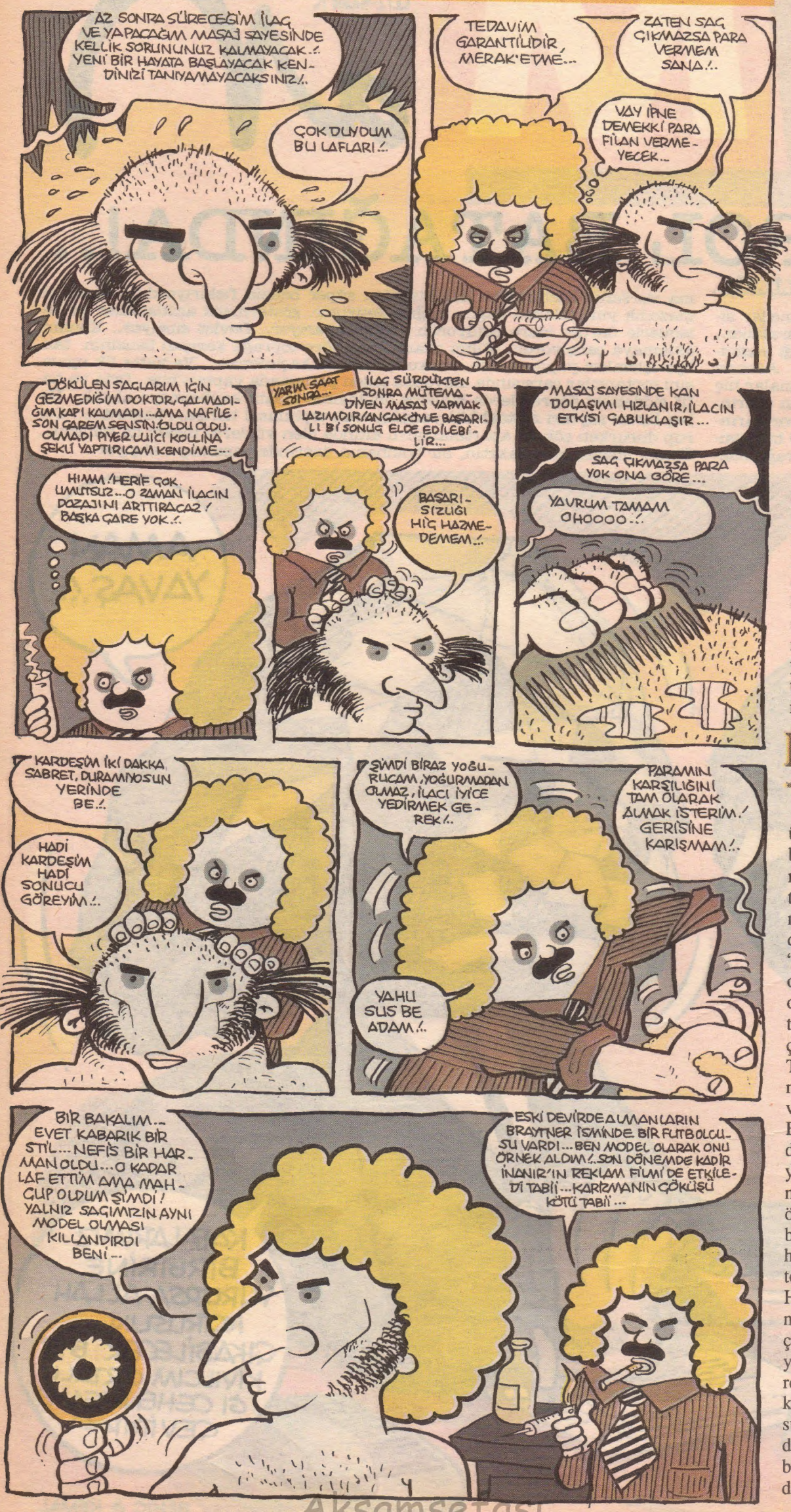

HAYATIMDA İLK KEZ BİR KRALLA DÖVÜŞTÜM!

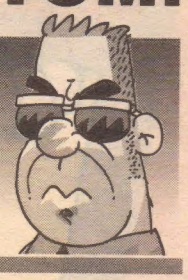

Aksaray PAŞAOĞLU

Salı günü Japonya'da yosun yerken, tabağımdan yükselen muzip bir iyot kokusu, koluma girip beni beynimin arka taraflarında bir yerde açılan çift kanatlı ceviz kaplama bir kapıdan geçirirken bıngıldağımı kapının kirişine vurunca, gözümde bir şimşek çaktı. Kendimi o anda Ege'nin mütevazı bir köyünde, altın renkli uçsuz bucaksız bir kumsalda buldum. Karşımda, onbeş yaşlarında, kuru götüne duble zeytin siyahı ıslak bir don geçirmiş ve sümüklerini silmekten, çıplak iki kolu güneşin altında parıl parıl parıldayan iki aynalı sazana dönüşmüş şabalak bir velet duruyordu. O benim çocukluğumdu ve bana selpak satmak istiyordu. İşte tam da o sırada koluma girip beni o kumsala getiren o muzip iyot kokusu, birdenbire beni arkamdan denize itti. Japonya'daki yosun lokantasına döndüğümde elbiselerim sırılsıklamdı. Bunları niçin yazıyorum. Bakınız, ben çok yoğun çalışıyorum. Yılda sadece sekiz dakika tatil yapıyorum ve onbeş yaşından beri denize girmedim.

BUNU İLK KEZ 12 EYLÜL'DE DÜŞÜNMÜŞTÜM.

Türkiye'de, 12 Eylül'den bu yana üzerinde bir hayli kafa patlattığım bir sorunun cevabını tam 24 yıl sonra şu sıralar okuduğum müthiş bir kitapta buldum. Onun yazarı bir Alman. Adı Oya Germen. Eşi Neco, dünya tatlısı bir Rum. Kitabın adı: "Ben güzelim, ya siz?" yıllardır omurilik soğanımda özenle taşıdığım o müthiş sorunun cevabı işte o kitapta vardı. Soru şuydu: "İnsan, güneşe çıkmadan bronzlaşabilir mi?" Bugün Türkiye'de bu konuda bir halk oylaması yapılsa ben inanıyorum ki cevap hayır olur. Oysa bu mümkün. Bunun için özel kremler var ve sürdüğünüz yer derhal bakır rengini alıyor. Krem aynı zamanda kırışıklarınızı da geriyor. Sürer sürmez on yıl önceki hâlinizin bakırdan yapılmış bir heykeline dönüşüyorsunuz. En hârikası, kremi vücudunuza sürdükten sonra hemen giyinebiliyorsunuz. Hatta ütüsüz giyerseniz, krem elbisenizin kırışıklarını da geriyor. Ben çok gerildim. Kafam, bakır maşrapaya döndü. On gündür iki elim Nobre'nin elleri gibi. Hâliyle en çok eller kremleniyor. Ben onu plastik leğene sürdüm ve onu hurdacıya bakır leğen diye sattım. Şu anda bütün eşyalarım bakır. Ben onu bir yerime daha sürdüm. Şimdi orası da bakır...

KOPENHAG'DA MÜTHİŞ BİR TÜRK GECESİ

Yoğun tempom arasında geçen cuma Kopenhag'da Danimarka veliaht prensi Frederik'in düğünündeydim. O, Avustralya'lı Mary Donaldson'la evlendi. Ben, Danimarka kralına yağcılık olsun diye düğüne, kalaylanmış bakır yüzüm, Danimarka bayrağından yapılmış apoletli ve sırmalı bir ceket ve yanları kırmızı şeritli siyah bir pantolon giymiş olarak beyaz bir aygır üstünde gittim. Grand salona girdiğimde bütün gözler üzerime çevrildi. Çünkü aygırı sokakta bırakmam gerekiyormuş. Prensin muhafızları aygırı ve beni mızraklarla sağrımızdan dürterek kişnete kişnete sarayın dışına kadar sürdüler. Ben saray duvarının taşları arasına kamalar sokarak otuz metre yükseklikteki onun duvarından tırmanarak muhafızlara görünmeden, onlar beni tanıdı çünkü. Kalaylı yüzümde biri saçını taramıştı. Ok atmasınlar diye çatıdan iple sarkınıp o sırada pirensle prenses vals yaparken ben inince soylulara karıştım. Ve bolca içki tükettim. Ben masadan düşünce, çıplak vaziyette masanın üstünde göbek dansı yaparak sarhoşum ve alnıma ve külodumun arasına toplam beşbin dolar kadar prens yapıştırınca orası tam bir Türk gecesine dönüştü. Ben bir ara elime eğri bir yatağan geçirip alkollü kafaylan Ana Kraliçeyi zorla AB dansına kaldırarak 40 kadar muhafız kılıç üşürünce onaltı katlı pastaya tırmanıp ordan çift perendeyle krala atladım ve bir süre kralla dolaşık yerlerde malkoç yuvarlandım. Sabaha karşı beşte beni zindandan sayın başkonsolosumuz kurtardı. Bakınız bütün bunlara rağmen benim başıma ne geldi.

TÜRKİYE'NİN EN BÜYÜK AYIBI.

Geçen gece uyurken bir ara ayak sesleri duydum. Uykum çok hafiftir. Uyandığımda üstümde pijamalarım, ayaklarımda terliklerim, koşarak Silivri'yi geçiyordum. Bu neydi? Ben oradan bir otobüse binip hemen İstanbul'a dönebilirdim, ama o iflah olmaz gazeteci merakım bunu yapmamı önledi. Beni rahat bıraktım. Uzun yolda yeniden sızmışım. Sabah uyandığımda ter içindeydim ve Edirne'de tarihi bir çeşmenin yalağından çatlarcasına su içiyordum. İşte o an şunu anladım. 6 Temmuz'da İstanbul'da yapılacak olimpiyat koşusunda o meşaleyi taşıma arzusu benim içimi yakıp kavurmuştu. Çünkü listede adım yoktu. O, büyük ayıp...

Akşamsefası

LeMan

Bahar şenliği için ODTÜ'ye giden Diyarbakır Dicle Üniversitesi öğrencileri jandarmadan dayak yedi...

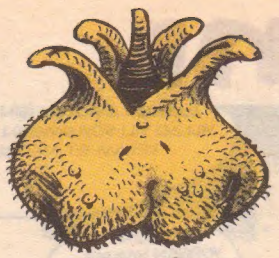

TONY BLAİR
ırak'ta kuyruk sıkışınca günü birlik savaş pazarlığına geldi

EBU GARİP HAPSİHANESİ
medeniyetin işkencehaneleri

POWELL-RİCE-RUMSFELD
yolunmuş şahinler kanadının yüzsüz, arsız temsilcileri

AMERİKAN İŞKENCE RAPORU
traji komik ötesi,bilimsel tez konusu tüyler ürperten işkencecilerden işkence uyarısı!!!!

UYUMCU AKP
kağıt üzeri demokrasi yasalarını çıkartıp sonra da üzerine yatan imam hatip krizcileri

DARBE YAKINMALARI
iş alemi, tüccar siyasetçiler şimdi darbeleri yerden yere vuruyor 650 bin genç işkence tezgahlarından geçerken neredeydiniz???

VAKİT GAZETESİ
dinime küfreden müslüman olsa

İSRAİL VAHŞETİ
güvenlik duvarından sonra güvenlik çukuru, arkası kesilmeyen katliamlar bu vahşetin hesabını kim verecek

VICIK VICIK YARIŞMALAR
türkü,popu,yıldızı, ağlayanı, vıyaklayanı.. bir ulus bu kadar aşağılanır mı?

Hacettepe Üniversitesi, ekmeğin bayatlanmasını geciktirmenin yolunu bulmuş..

İsrail güvenlik şaşkını oldu. Yeni utanç duvarının ardından şimdi de Gazze şeridinde 20 metre derinliğinde 60 metre genişliğinde "güvenlik" çukuru açıyor..

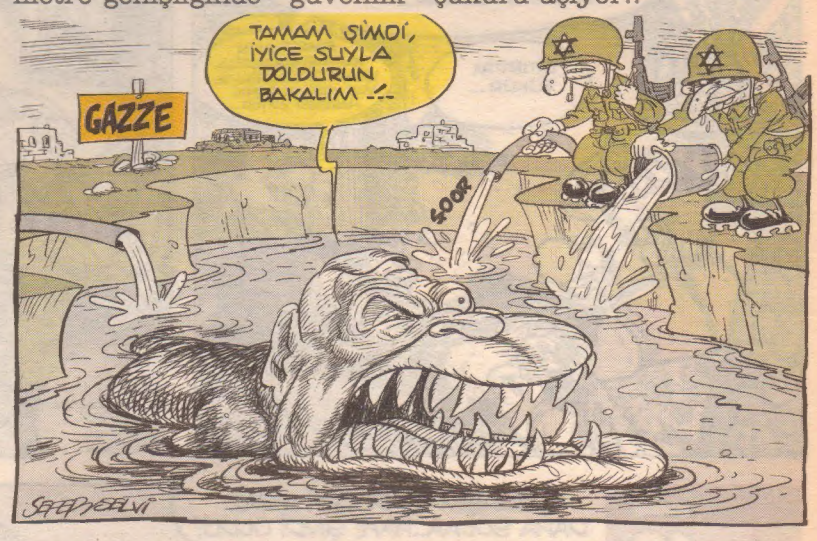

Ceza İnfaz ve TCK tasarıları toplama kampı zihniyetini taşıdığı için eleştirilere neden oluyor. Tasarılara göre, hükümlüler zorla çalıştırılıyor, tek tip elbiseye zorlanıyor. Çalışmayı kabul etmeyen hükümlülere ise hapis cezası öngörülüyor..

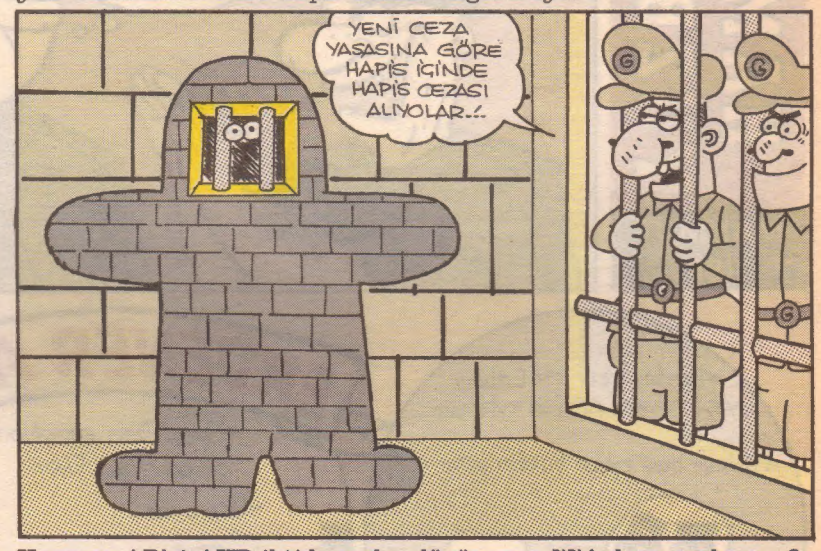

Konya'da 42 katlı Selçuklu Kule ve Ticaret Merkezi'nin alışveriş mağazaları bölümüne "Kule City" adının verilmesi tepkilere yolaçtı. Bazı öğrenci ve öğretim üyeleri Karamanoğulları'nın Türkçe'yi resmi dil ilan ettiği bu topraklarda "city olmaz" dedi..

Ankara Anafartalar Polis karakolu önünde yere izmarit atan Kemal Yaratılmış isimli vatandaş, karakolun tüm polisleri tarafından dövüldü..Eve sığınan Yaratılış'ın kendisine benzeyen kardeşi de dayaktan nasibini aldı. Hızını alamayan polis, daha sonra arkadaşı Cem'e de girişti..Olaya mahalleli de karışınca silahlar patladı...

Gazi Üniversitesinde kendilerini "ülkücü gençlik" olarak tanıtan bir grup kar maskeli öğrenci, demir çubuklarla öğrencilere saldırıyor..

Uyumcu-AB'ci AKP iktidarında, düşünceye 774 dava açılmış...9-10 yaşlarındaki çocuklar işkence görmüş.. Ama halen insan hakları ihalalleri değil de imam hatiplerin "öss puanı" tartışılıyor..

Akşamsefası

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

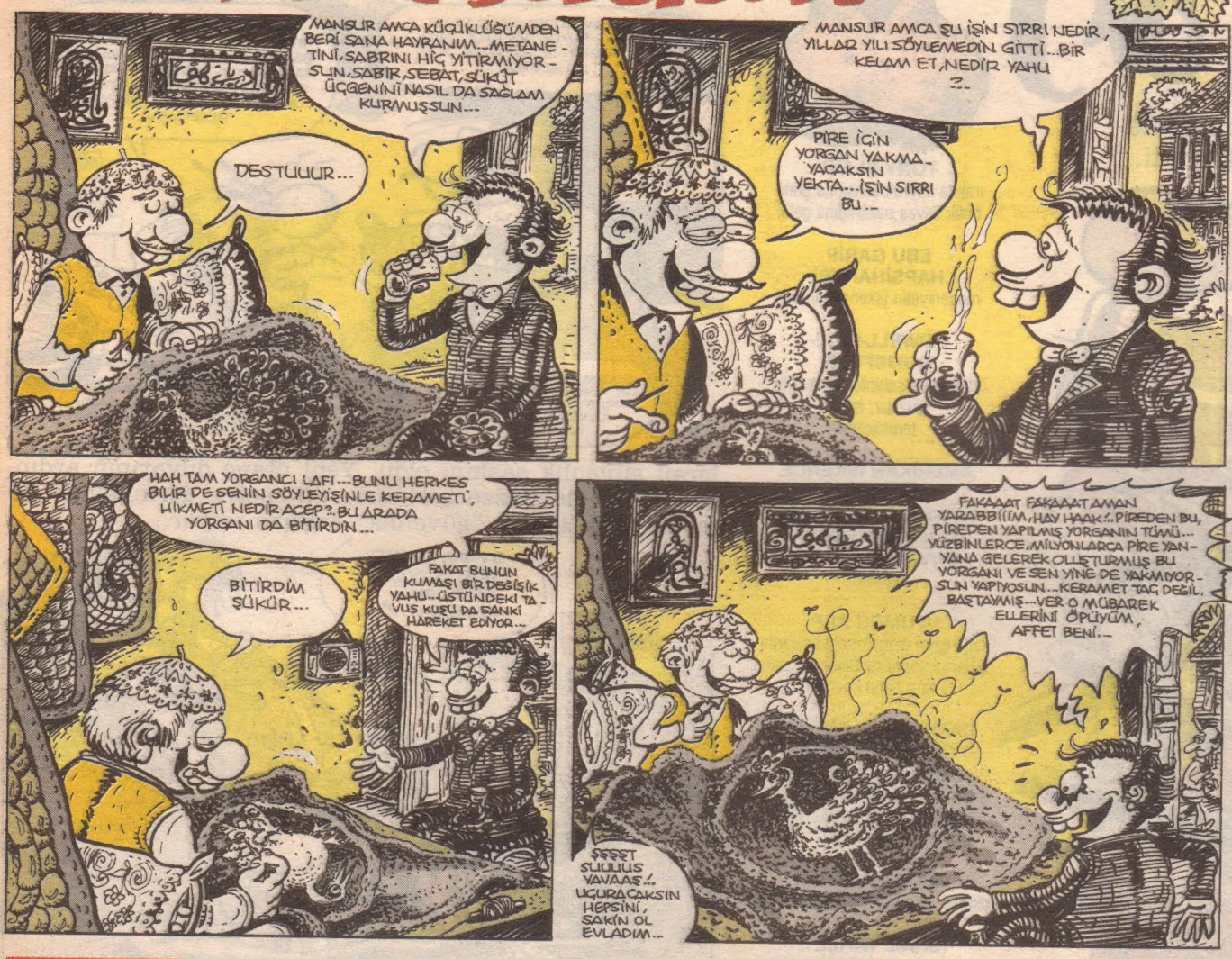

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

ERDENER ABİ

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

SIKILHAN

Atilla Atalay

- Alo Sıkılhan, Bunalgül ben, bi arıyım dedım, nasısın bak ne diycem...

- Cevap veriyim mi?

- Neye, niçün?

- Nasısın dedin de, iyiyim diycektim. Odur.

- Haa evet. Bak ne diycam, benim kafam var ya, fecii karıştı yaa. İnan bana inanılmaz bişi, inanır mısın? Yaşamı sorguluyorum Sıkılhan. Bir birey olarak yani, anlamı nedir yani. Bi düşünsene, bize "Hayat şöyle, hayat böyle, mutlu insan şudur " filan diye bi sürü bilgi veriyolar ama acaba yani, gerçek mi bunlar, di mığ?

- Felsefesefe de yaparım diyosun. Çocukla kariyer de var dı... E güzel.

- Yani... Neye göre güzel? Güzel bir nedir? Yaa şimdi, yılsonu balosu yaklaşıyo ya... Bütün önemli gazeteler gençlik dergileri felan sayfalarca sayfa kere "Mezuniyet balolarında ne giyilmeli?" yazıyo. Hepsini okudum ama bambaşka şeyler yazıyolar. "Ellili yıllar, ince bel, bol etek, puanlı kumaş" diyenler var, "yetmişli yılların sonu" diye yazanlar var. Kanal D Ana Haber Bülteninde Defne Samyeli "Uzmanlar pastel renkler dedi" diyo mesela. Büzge "Alakası yok ben Masaçusetteki mail arkadaşım Yolanda'dan öğrendim ordaki Cosmogirl, canlı renkler, hafif abiye, uçuşan tunikler giyilcekmiş" diyo. Ordaki Cosmo hepsinin aslı tabi, basının amiral gemisi biyerde. Çisil de... ki umarım biliyosundur, o kızın bi ayağında altı parmak var, "Mat oje, elmacıkları öne çıkaran fondöten, dudaklar geri planda, pamuk ağırlıklı kumaş" diyo...

- Piki.

- Neye "Peki" diyosun yaa, hangisine? Bu bir kaos, bi tane doğru yok kiğ. Sen sorguluyo musun hiç "Hayat aslında bir nedir, hayattayken ne giymeliyiz?" diye

- Bence moda insanın kendine yapışanı giymesidir... Vücuduna yapışan şeyler giy Bunalgül hehe...

- Sadece seks di mığ? Hayatın anlamı sence bir o. Yapışkan şeyler giyiyim, hatlarım ortaya çıksın sen de bak ereksiyon ol hemen. Sen var ya sığ bi insansın Sıkılhan, hayata karşı bi duruşun, bi bakışın hiç bi şeyin yok. Sığ su hayvanı, tek gömleği olan yılan, erekte engerek, sıkıntı böceği!

- Sıkılhan, alo, dinliyo musun beni şerefsiz, alo... Ses ver yavuşşak, ben Hırgürkan, Alo... Memleketin zzınazıçtınız lan, bu vatanı böldürtmezler size aslanım, yapmıycaktınız bööle.

- Naaptık piki?

- Bi de soruyo "Naaptık peki" diyo ya şerefsiz ya. Olm niye okulda diilsiniz lan? Bu memleketin eğitim ve öğrenim yılı bitti mi uyuz? Alayınız Öss ayağına sahte rapor alıyosunuz üç kişi lütfen geliyo labratuarına tükürdüğümünün okuluna. Nerdesiniz lıaaaynh?

- Sööledin ya, raporluyuz.

- Olm bak ii dinleyin, bi daha demem. Ööole kafaya göre devamsızlık yok! Alayınızı yakarım bak. Kar yağdı gelme, seçim var gelme, Öss yaklaştı gelme, noolucak peki lan, o okulun kantini nası iş yapıcak? Peder kan ağlıyo, sıfır wosvogen minibüs aldık, ondört kişilik, geniş aileyiz, ay başına dört milyar senedi var, nası olucak lan bu işler... Ekmekle oynanmaz aslan parçası, kötü olur. Gelin kantinden alışverişinizi yapın hasta etmeyin adamı. Yoksa alayınızın ayağına bacağına sıkarım, harbiden rapor yazarlar, o olur... Bak diyceğimi dedim ben ona göre...

- Alo, beyaz pileli etek, yetmişleri çağrıştıran karpuz kol, degaje yaka, pastel renkler, elmacıklar geri planda dudak önde, kulak belirgin... Nasıl?

- İşte bu. Kutladım. Ben de hayat hakkında aynı şeyleri düşünüyorum Bunalgül. Senle ruh ikiziyiz kızım.

- Nası yani "aynı şeyleri düşünüyoruz". Sen de mi bunları giyip geliceksin Sıkılhan. Olabilir artık normal bööle şeyler ama, yani... Tabi ben kınamam seni. İTÜ yıl sonu balosunda erkekler makyaj yapmış gerçi. Hürriyet birinci sayfadan yazdı "İTÜ'nün Metroseksüelleri" diye. Olabiliyo yani mühendis de olur indan metroseksüel de. Yanlış anlama hakkaten ona bişey demem. Yalnız ben Büzge'yle Çisil'den bile saklıyorum ne giycaamı. Kızlar için bööle şeyler önemli tamam mı, yani aynı elbiseden başkasının üstünde görmek hoş diil. En azından renkleri ayıralım... Alo... Alo?

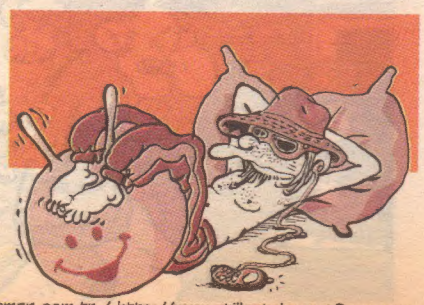

sklhan@leman.com.tr / http://www.atillaatalay.netfirms.com

Akşamsefası

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

1
OFF SARIYA BAK... NEGMİ ABİ BENİM NEFSİM UYANDI... HADİ ARABASIYLA CEP TELEFONUNU DA ALIRIZ...
BELGRAD'A MI GİDELİM BURDA MI ZKELİM? BURA DA TENHA...
ÜFF KASE DE NE YALANIRMIŞ...

2
YENGE BAH HELE BAH KİMSELER DUYMAZ SENİ BURALARDA...
LAP

3
SSSSTT!
SUISS
SSSSKK!
PSSPP

4
KILL BILL 2

Haliç Köprüsü
BARNAK İZLERİNİN İKİSİ SABIKALI ÇIKTI KONSERİM...
AMİRİM Bİ KAFA DAHA BULDUM...
YA KAÇ PARÇA ETMİŞLER ADAMLARI...

BASEDİLMEZ BU HERİFLE, EN İYİ ADAMLARIM AUGUSTUS'LA PANİYANİSİ SERSEME DÖNDÜRDÜ!! GİBİ İŞTİ İYİCE ŞOVA DÖKTÜ EŞŞOLUEŞŞEK... FAKAT BENİ EN ÇOK KAHREDEN PİRENSES ROMİNA'NIN GÖZLERİNDEKİ IŞILTI...
AAHAHA HAHAAH HAH HAH!..
ÇPATŞŞ ŞŞŞ
ZOORT FFFT
SSSS ŞARR
LAANEET!..
AAH!
PÖHH BÖHHHE BÖHÖ

HAMDİ EFENDİ SİZ TATİLE GİDERKENE KENDİNİZE BAHTI, İTİNİZE, HAMSITIRINIZA BAHTI, SİZ DE HAMDİ EFENDİ KÖYE GİDERKENE BİRAZ İNEEG BAKIN DEEL Mİ... MERAH ETMEN, SAMANINI OTUNU HAZIRLADIM ÜST GATLARA DA DAVARLARI DAATÇAM, HAH!..
MMEEE MMÖÖ
IMMMAAA

BİZ YENİÇERİYİ SAMURAY GİBİ DÜNYA MARKASI YAPMAK İÇİN AND İÇTİK SAYIN BAKANIM... SİZ DE TANITIM FONUNDAN GEREKLİ DESTEĞİ YAPARSANIZ CANIMIZIN SON DAMLASINA KADAR GİDECEZ...
TURİZM TANITMA BAKANI ERKAN MUMCU
PROJE GÜZEL... FAKAT YA BUNLAR İYİCE PALAZLANDIKTAN SONRA KAZAN KALDIRIRSAKİ KALDIRIR...

Akşam Servisi

karatan@leman.com.tr

bahadirboysal@leman.com.tr

Teoride & Pratikte BAHADIR BOYSAL

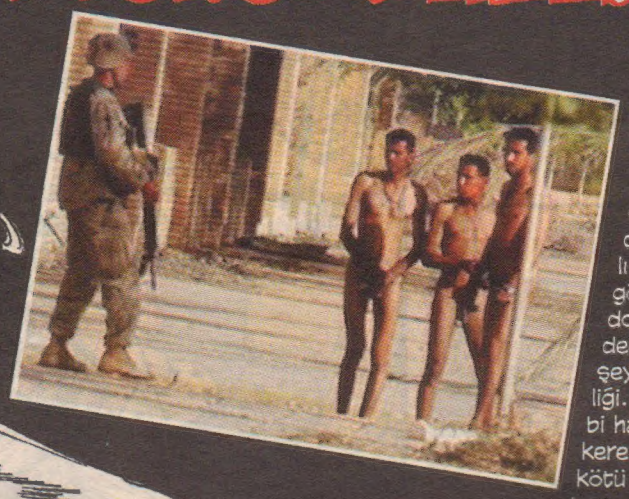

ÇIPLAK ETE!!!

Şuuraltıma inerek anlamaya çalışıyorum... Nihayetinde bunlar savaş ortamlarında olan şeyler... İdrak ettim... Bize çocukken öğrettikleri, çıplak ete şaka olmaz...Zaten en büyük tedirginlik, ne yöne dönersen dön... Götün arkada kalır. Oysa Amerikalı erkekler beraber çırılçıplak duşa girmekte bir beis görmezler... Buralara gelirler... Hamamlarda çırılçıplak dolaşırlar... Anlamıyor bezevenkler... Doğu'da et ete değse sorun olur... Doğuyu istila ederken inandıkları tek şey, doğululların Allah'a şükürcülüğünün dayanılmaz hafifliği... Hele loy loy... Her kuşu sktin, kaldı leylek... Nefis bi hata yaptılar... İbretle izliyorum bakalım... Eğer, bir kere kaybetmeye başlarsan, etrafındaki herşey kötü gitmeye, kaybolmaya başlar... Doğulular bunu ilahi adalet sanır... Halbuki bu çok gizli bir matematik teoremidir...

GAÇIIIN!! TÜRKLER DANS EDİYOOR!

Yaz sezonu açıldı... Haftasonu gece, eş, dostla Parkorman'a gittik... Millet hala diyoki, hem eleştiriyosun... Hem de tekno partilere gidiyosun... Ulan aptal manyak... Anlatılacak malzeme arıyorum... Kaçırır mıyım?.. Benim bildiğim elli kere geldi bu adam... Kapıya bi geldik... Mahşeri bir kalabalık... Yalvarıyorum beni içeri alın gayzıyla yırtınanlar... En nihayetinde içerdeyiz... Bir çadır kurmuşlar... Bir Alman diskosu ucuzluğu... Kan ter içinde Ayvalık86 disko ambiansı... Ya da di-cey mükemmel bir çikita düğün salonu atmosferi yarattı... Almış sazı eline... "Gelinin abisinden beşi bir yerde.." Elbetteki kimse halinden pek mutlu dill... Ulan dur bakalım n'olacak derken, birden di-cey müziği kesti... Ortalık "Nobree... Nobree... Marsiyoo Noobreeee... Fenerbahçe şampiyon..." nidalarıyla inledi!... Püüüüh... Neydik, ne olduk derken biz çıktık gittik... Yazık... Bana da çizicek sağlam bir malzeme çıkmamıştı... Sabah eve doğru yürüyorum... Tam Çınaraltı kahvesi civarındayım... Deprem oluyor... Tinerciyle gözgözeyiz... Eleman, bismillah bismillah diye inliyor... Ne ayıldıysa artık... O an ne tiner kaldı, ne bali... Neyse, geldi geçti... Evdeyim... Arkadaşları aradım... Hastanedeler... Köprüde kaza yapmışlar... Arkadan bunlara bir mersedes çarpmış... Altı takla atmışlar... Yara, bere, serumlar, bir dua okuyup uykuya daldım... Ertesi gün mahallede Çınaraltı kahvesindeyim... Fotosentez yapıyorum...Tam güneşin altındayım... Kımıldamadan duruyorum... Güneşe, o en büyük annemize sonsuz saygıyla... Saçı briyantinli çaycı geldi... "Ekahov.. Ekahov." diye gülerek... "Abi seni partide gördüm... Şahane dansediyordun"..... Etmiyordum ki...

YIRTIK ÇORAPLARA GİRİN!..

Amerika'nın, güzide bir takım eyaletlerinde, hapse düşen beyaz adam hapishaneye gelir gelmez düzülür... Genelde içerisi siyah adam doludur çünkü... Sadece müslümansanız yırtıyorsunuz bu eylemden... İspat için de Kur'an'dan sureler okutuluyormuş... Ölüme mahkum olmak... Veya ırk nefretinin tevlid ettiği hışım...Hülasa, yine de Allah korkusuyla meşbular... Suç ve ceza muammaası... Hak nedir?.. Hakikat nedir?.. Kapatın mahkemeleri muna koyim... Kapatın kara kaplı kitapları... Gecekondulara girin... Yırtık çoraplara... Buruşuk çarşaflara... Görün oralarda ne günahlar işleniyor... Ve sonra gerekirse beni de asın!!.. Puxavida!..

MUAZZAM KIYAMETLER...

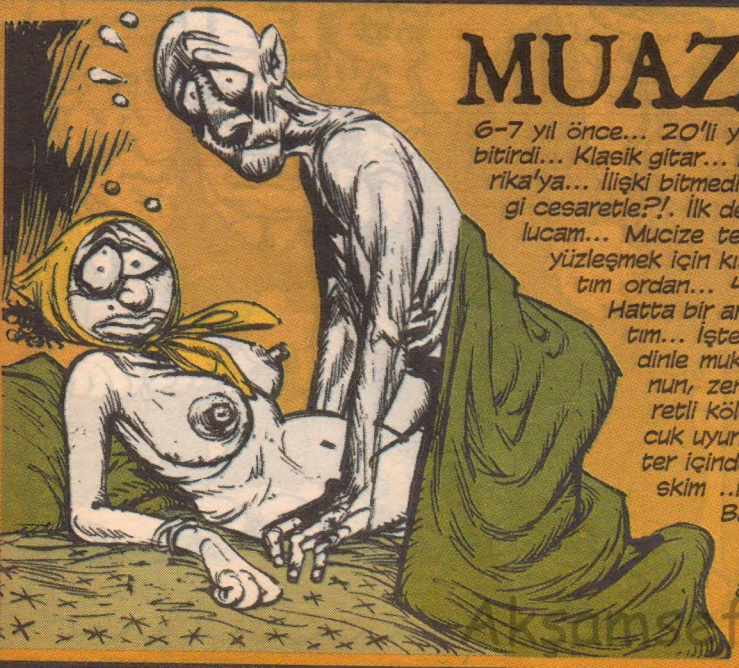

6-7 yıl önce... 20'li yaşlarımın başı... Üç yıllık bir ilişkim... Kız da benden 2 yaş büyük... Konservatuarı bitirdi... Klasik gitar... Elinde gitarla kalakaldı... Ben ne yapıcam bu ülkede gitarla dedi... Bastı gitti Amerika'ya... İlişki bitmedi, yarım kaldı... O gidince çok kötü oldum... Haberi yok, ardından gittim... Hangi cesaretle?!. İlk defa yurtdışına çıkış... Dünyanın öbür ucu... Koca New York... Nerde, nasıl bulucam... Mucize tesadüf, arkadaş çevresinde onu buldum... Meğer tamamen korkularımla yüzleşmek için kıtaları aşmışım!! Bu aşk bende tamamen bitmiş... Üç gün görüşüp kaçtım ordan... 4 ay New York'u dolaştım... Sürttüm... Girmediğim delik kalmadı... Hatta bir ara sokakta onu gördüm... Arkamdan bana seslendi... Ama ben kaçtım... İşte hayatımın en büyük "porno"su bu hikayedir... Daha ziyade, kendimle mukavemet kabiliyetinin yokluğuna delalet bir budalalık!!!. Pornonun, zenginı, fakiri, enteli, danteli yoktur... Porno pornodur... Ücretli köleler bir yana, iki göz gecekondularda, yan odada beş çocuk uyurken, gece çocuklar duymasın diye gıkları çıkmadan, kan ter içinde sevişen çiftlerin de eylediği pornodur... İstiyosunki, skim ..mda, ruhum cennette olsun... Olur mu öyle şey... Basbayaa, çocukların duyma ihtimalinin yüksek şehvete tekabül eden adrenali Gelenekler ayıp telakkiler, cemiyetin baskısıyla şuurumuzdan kaçıp, şuur altına öyle bir saklanırki... O an kendi evrenimiz, stratosferdeki ani patlamalarla kendinden geçer!.. Muazzam kıyametler...Şen olur meclis...

TERELELLİ

PICTURES

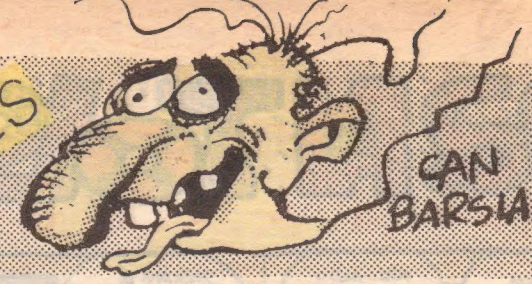

Akşamsefası

canbarslan@superonline.com

PANTOLON
METİN FİDAN

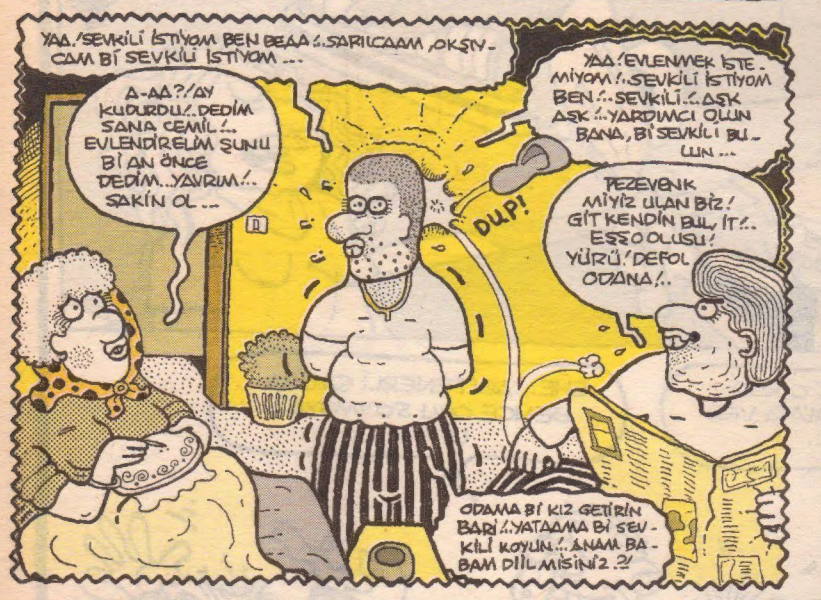

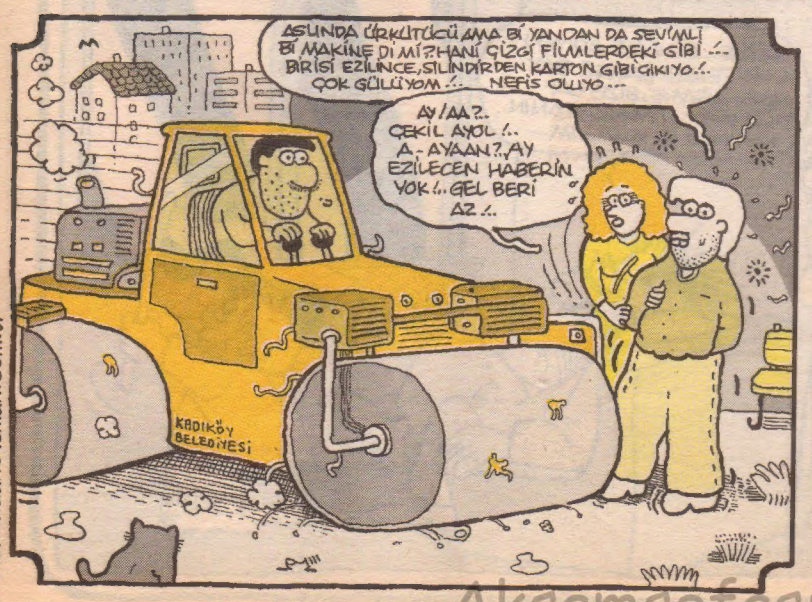

TEŞEKKÜRLER TÜRKİYE

YAZ-ÇIZ: MELİKŞAH

KISA METRAJ 1

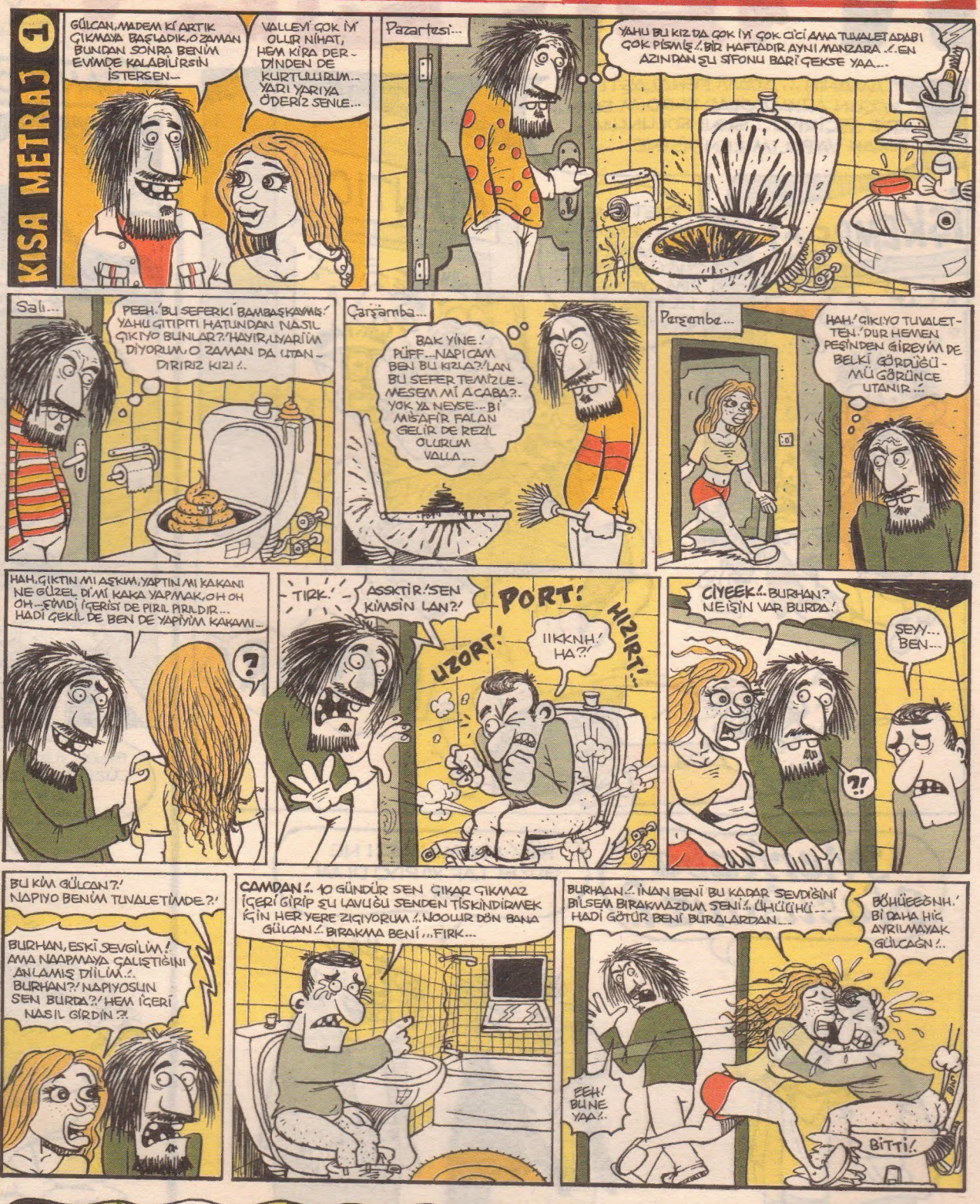

KISA METRAJ 2

metinfidan@yeniaman.com.tr
Akşamsefası

Mayıs Ayı Hayatımız Gibiydi

Mayıs, benim için öfke ve direniş ayıdır....

Mayıs, benim için hüzün ve yenilgidir....

Mayıs ayı bitmez. Tam bitecekken yine gelir ve kendisini hatırlatır...

Mayıs ayı, eve geldiği ürpertici bir gecede, **bizim çoċukları astılar,** diye kesik kesik ağlayan babamdır...

Bu ülkenin onuru, masumiyeti, direnişi, temiz kalmış son iyi çocukları asılmıştır Mayıs ayında, ama Mayıs'ın hıncı ve kurbanları bitmemiştir yine de...

Mayıs ayı, **Almanya**'nın **Köln** şehrinde, bana sonsuz bir hasretle sarılıp, **sen İstanbul kokuyorsun,** diyen **Atilla Keskin**'dir en çok... Çünkü, Mayıs'ın bütün öfkesi, direnişi, hüznü, yenilgisi, bitmeyen istekleri ve son kurbanı onda toplanmıştır...

En sevdiği, canından çok sevdiği insanları hep Mayıs ayı içinde yitirmiştir o...

Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve **Hüseyin İnan**'la birlikte yola çıkmıştır. Aynı hareketin, **Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu**'nun öncüleridir hepsi. Özgürlük ve adalet istemişlerdir. Bağımsız bir ülke ve o ülkede halkların kardeşçe yaşamasını istemişlerdir...

Bu ülkede ilk kez **yaşasın Türk ve Kürt halklarının kardeşliği** sloganını onlar atmıştır... Bu hiç unutulmasın...

Halklar inanmıştır bu çocukların haklılığına ve taleplerine. Bir subay olan babam dahi, bir Mayıs gecesi, **bizim çocukları astılar,** diye ağlıyorsa, yeniden ġeri dönüp, o günlere bir kez daha ve derinden bakılmalıdır...

Ama kırılgandır tarih. İyilikler ve umutlar alınırsa elinden, aklı kötülüğe ve zulme çalışır. Nitekim öyle oldu...

Yakalanır bizim çocuklar. Askerî mahkemelerde yargılanırlar. Kalbi bu çocuklarla olanlar, umutlarını ve heyecanlarını korkunun karanlığında gizlerler...

Askerî mahkemeden 18 idam çıkar... Hakkında idam kararı çıkanlardan biri de **Atilla Keskin**'dir...

Deniz'i, **Yusuf**'u, **Hüseyin**'i, **Mamak Askerî Cezaevi**'ndeki ön hücrelere tek tek koyarlar. Belli ki idamları kesindir artık. İntihar etmesinler diye de, hücrelerindeki lambalar koridora alınmıştır. **Hüseyin İnan**'ın, yani herkesin benimsediği ismiyle **Dede**'nin elinde **"Gerilla Savaşı ve Marksizm"** adlı kitap vardır ve çok az bir zaman sonra idam edileceğine hiç aldırmadan, bütün dikkatiyle okumaktadır... **Yusuf Aslan**'ın hücresinin duvarında ise **Pir Sultan Abdal**'ın resmi asılıdır. Resimde, **Pir Sultan Abdal**'ın boynuna idam ilmeği geçirilmiştir. Tarihin kırılganlığı devam etmektedir...

Yusuf Aslan, bir ara hücresinden arkadaşlarına seslenir: **Biz gidiciyiz, bu kesin... Kendinizi sıkı tutmalısınız! Belli ki mapusluk süreci bu kez uzun olacak bizim için. Biz gittikten sonra üstünüze çok geleceklerdir. Kendinize bir uğraş bulun. Bol bol okuyun, hatta ikinci bir dil öğrenmeye çalışın. Yoksa zamanı tüketmeniz kolay olmayacaktır.**

İdamla yargılandıkları halde, birbirleriyle şakalaşmaktan geri kalmayan, ölüme bile güle oynaya, yaşam sevinçlerinden bir nebze bile yitirmeden giden insanlardır bunlar...

Hücrelerine dadanan ve yakalayıp, **Abdürrezzak** adını verdikleri bir fareyi kuyruğundan iple asıp, fareden çok korktuğunu bildikleri **Yusuf Aslan**'ın hücresinin önünde sarkıtan, onu ranzasının tepesine tırmandırıp, arkadaşlarından canhıraş feryatlarla yardım istemesine en masum neşeleriyle gülen bu çocukları nasıl unutur ki insan...

O **Yusuf** ki, tutuklanmalarından birinde polisler bıyıklarına bakıp, **"Bunlar ne biçim bıyık ulan..."** diyerek yolduğu için ve bir başka tutuklanışında onlara bu zevki bir daha tattırmamak için, sorgudan önce kendi bıyıklarını kendisi yolan; o Yusuf ki; elleriyle boğazını sıkıp, dilini dışarı çıkararak, **"Bakın işte, beni astıklarında görüntüm böyle olacak!"** diye kendi ölümüyle bile alay eden, yaşam dolu ve korkusuz bir insandı...

Deniz, bambaşkaydı benim için. Her şeyden önce babası **Cemil Gezmiş,** babamın arkadaşıydı. **Kadıköy**'ün, masaları yeşil örtülü, yoksul esnaf kahvelerinde buluşup, acı çaylar içer, idamların gerçekleşip gerçekleşmeyeceğini konuşurlardı...

Deniz bambaşkadır benim için. **Atilla Keskin**'in abisinden görüş günlerine gelirken **Rodrigez**'in gitar konçertosunu getirmesini istemiştir... Sanıldığım devrimciliktir onunkisi... Hep sevgiden söz eden **Che Guevera** gibidir... Yaşam sevinci, coşku, espri, hüzün ve duygusallıktır o... **Rodrigez,** belki de ilk kez onun varlığında, aynı anda yaşama ve çölüme çalmıştır gitarını; son bir kez içilen bir bardak hapishane çayı, son kez ciğerlere çekilen bir nefes sigarayla birlikte...

Hüseyin İnan ise okur, düşünür ve yorumlar. Hareketin gizli öncüsü odur. Boşa konuşmaz, herkes ona inanma ihtiyacı duyar. Eylemleriyle kanıtlar düşüncelerini. Sakin ve bilgedir. Bu yüzden arkadaşları ona **"Dede"** der...

Ama dedim ya, kırılgandır tarih, iyilikler ve umutlar alınırsa elinden, aklı kötülüğe ve zulme çalışır...

Önce, **Deniz**'i götürürler idam sehpasına... **Deniz**, masaya çıkmadan önce, orada hazır bulunanlara: **Bizi cezaevinden yangından mal kaçırır gibi kaçırdılar, havalandırarak getirdiler; ayakkabılarımızı bile bağlamamıza fırsat vermediler; postallarımın bağlarını bağlasınlar; asıldığımda ayağımdan düşmesini istemem**, diye bağırır. Sonra gardiyanlar onu masaya çıkartır. Bir gardiyan ilmeği açar, genişletip, boğazından geçirir. **Deniz,** o anda son sözlerini söylemeye başlar: **"Yaşasın tam bağımsız Türkiye! Yaşasın Marksizm-Leninizm! Yaşasın Türk ve Kürt halklarının kardeşliği! Yaşasın işçiler, köylüler! Kahrolsun emperyalizm!.."**

Deniz asılırken, **Yusuf Aslan**'ı getirirler oraya ve **Yusuf Aslan** oradakilere: **Duydum Deniz'in sesini,** der. Darağacı bu defa onun için hazırlanır. **Yusuf Aslan** çıkar bu defa taburenin üzerine ve son kez şöyle der: **"Ben ülkemin bağımsızlığı ve halkımın mutluluğu için, bir defa, şerefimle ölüyorum. Sizler, bizi asanlar, şerefsizliğinizle hergün öleceksiniz! Bizler halkımızın hizmetindeyiz, sizler Amerika'nın. Yaşasın devrimciler! Kahrolsun faşizm!.."**

Ve sonra sıra **Dede**'ye, **Hüseyin İnan**'a gelir. Sigara içip içmeyeceğini sorarlar. **İçmeyeceğim**, der. Sonra orada bekleyenlere döner ve ayağındaki lastik ayakkabılarını göstererek: **"Söyleyin babama, yarın ayağımdaki bu lastik ayakkabıları görüp, doğru dürüst bir ayakkabısı bile yokmuş diye, üzülmesin. Askerî cezaevinde, ayakkabılarımızı giymemize bile fırsat vermediler. Ayakkabılarım cezaevinde kaldı. Onlara hediyem olsun..."** Savcı, sözünü kesmek için, **"Sehpaya çık,"** diye bağırır. **Hüseyin İnan**, masanın üzerinde, gayet sakin; **"Sabırlı ol, çıkacağım,"** der. Ve tabureye çıkmadan, masanın üzerinde son sözlerini söyler yüreklice: **"Ben, şahsî hiçbir çıkar gözetmeden, halkımın mutluluğu ve bağımsızlığı için savaştım. Bu bayrağı, bu ana kadar şerefle taşıdım. Bundan sonra bu bayrağı Türk halkına emanet ediyorum. Yaşasın işçiler, köylüler ve yaşasın devrimciler. Kahrolsun faşizm!.."**

Diner, ağır kapıların ve acımasız kilitlerin gürültüsü... Diner, zincir şakırtılarının sesi... 1972 yılının 6 Mayıs'ıdır...

Bir kişi daha götürülse idama, bu **Atilla Keskin** olacaktır. Ama daha başka kimse götürülmez. Son idam edilen **Hüseyin İnan**'dır. Ama vasiyeti kalır **Atilla Keskin**'de... İdama, darağacına götürülürken, **Hüseyin İnan**, can yoldaşından, **Atilla Keskin**'den tek bir şey ister: **"Eğer birgün kurtulursan bu zindanlardan, eğer birgün özgür olursan, bir sevdiğin olursa ve ondan da bir oğlun olursa, ne olur benim adımı koy..."**

Ölmeden önceki son isteği budur **Dede**'nin...

Aylardan Mayıs'tır. Zulüm ve dostluk, inanç ve erken ölüm birbirine karışmıştır; ama unutulmayan tek bir şey vardır: Verilen sözler... İnsanın alnına yazılır. Üstelik aylardan Mayıs'sa ve darağacına giden insanlar en sevgili arkadaşlarsa, dostlarsa, umutlarsa, direnişlerse ve sözkonusu olan onların son dileğiyse...

Atilla Keskin, Mamak ve **Niğde** cezaevlerinde dört sene kaldıktan sonra, 1977 yılında yurtdışına çıkar. Kendi gibi yürekli bir kadını sever. Bu kadından bir oğlu olur. Unutmak mümkün müdür o son sözleri: **"Eğer yaşarsan, eğer bir kadını seversen, eğer ondan bir oğlun olursa, ne olur benim adımı koy..."**

Ve dünyaya gelir o çocuk. Hiç şüphesiz, adı **Hüseyin İnan** olur. **Dede İnan...**

Almanya'dır gurbetin adı... Aradan yıllar geçer, **Hüseyin İnan** büyür. Sürgünlük büyür, büyür vatan hasreti, büyür yirmi iki-yirmi üç yaşında asılan yoldaşların özlemi...

Ve birgün, küçük Hüseyin İnan, spor yaptığı yerden dönerken, sırt çantası yoldan geçen bir kamyona takılır. Tekerleklerin altına sürüklenir birden **Dede İnan**. Ve o an can verir... Ve ne acıdır ve ne tuhaftır ki, aylardan Mayıs'tır... **"Oğluna benim adımı koy,"** diyen yoldaşın adını taşıyan ilk oğlu, ilk gözağrısı yine Mayıs ayında alınmıştır **Atilla Keskin**'in elinden. Alınmıştır yaşamdan... Mayıs devlet midir?.. Mayıs öfke ve direniş midir?.. Mayıs zulüm müdür?.. Mayıs hüzün müdür?.. Mayıs, bu ülkenin son masum ve lekesiz çocukları mıdır; kırılan tarih mi, yoksa hayatın ta kendisi midir Mayıs?.. Nedir Mayıs?..

Masumken ölmüştür **Hüseyin İnan**, tıpkı ismini aldığı **Hüseyin İnan** gibi, onun yoldaşları gibi... Bu yüzden annesi, beyaz bir tabuta konulmalı, diye diretir. **Almanya**'da günlerce beyaz ve küçük bir tabut aranır. Sonunda bulunur o beyaz tabut. İçine **Hüseyin İnan** konur... İçine Türkiye hasreti konur... İçine, bu ülkenin yitip giden masumiyeti, darağacına korkusuzca, hatta güle oynaya giden ve kendi ölümleriyle bile alay eden lekesiz, yiğit çocukları konur.

12 yaşındaki **İnan**'ın arkadaşları, mezara o an üzerlerinde ne varsa, çiçeklerini, kasetlerini, ayakkabılarını, walkman'lerini, şapkalarını atarlar...

Ağlamak ayıptır ya devrimciler için, hep içimize akıtırız ya o içimizi dağlayan gözyaşlarını... Yüreği avucunda bir şair bozar bu kalpsiz geleneği; **Atilla Keskin**'in en yakın dostlarından şair **Nihat Behram** bozar: **Ben ağlıyorum ve kimseden izin almıyorum,** der... Ve işte o an boşanır gözyaşları... Ve **Atilla Keskin**, yoldaşları birkaç metre ilerde asılırken ağlamayan **Atilla Keskin,** tam 21 yıl sonra, ilk oğlu **Hüseyin İnan**'ın mezarı başında ağlamaya başlar...

22 yıldır dönemediği ülkesi **Türkiye** için, o cesur ve yiğit yoldaşları için, her geçen gün yokedilen masumiyetler ve inançlar için, kirletilen umutlar için ve bunların hepsini o kısacık, o ceylan ömründe taşıyan ilk oğlu Hüseyin İnan için ağlar. Doyasıya ve katıksız ağlar. Onca yıl, biriktirdiği her şey için, sustuğu ve içine attığı her şey için... Tıpkı babamın, bir Mayıs ayında, bir gece vakti eve gelip ve hepimizi uyandırıp, **"Biliyor musunuz, bizim çocukları astılar,"** diye ağlaması gibi...

Yine de özlenir hayat, yine de umutla beklenir, ne kadar kirlense de **Türkiye** ve **İstanbul**... Ve **Atilla Keskin,** bana memleket hasretiyle, **sen de İstanbul'un kokusu var,** diye gözyaşlarıyla sarılır...

Bir kere gelenek bozulmuştur. Artık çok şey birikmiştir içimizde. Zehirlenmemek için, ne hissediyorsak öyle olmalıyız ve öyle davranmalıyızdır...

Ve **Nihat Behram,** 12 yaşında, evine dönerken bir kamyon altında kalan **Hüseyin İnan** için şu dizeleri okur mezarının başında:

"Acıların sessiz, sözsüz kuşlarını bıraktın şarkılarımıza.
Ölümlerde ağlanmasın diye ezberlemiştik; senin için ağladık...
Çünkü, bahar günü yürek taşımanın ölçüsüydü senin için ağlamak...
Can üstünde parçalanmış senin gibi bir çiçeğe ağlanır."

Anladım, Mayıs her şeydi... Öfkeydi, direnişti, zulümdü, yenilgiydi; o cesur ve yiğit yoldaşlardı, ölümüyle alay eden **Yusuf Aslan**'dı, babası üzülmesin diye ayakkabılarını arkadaşlarına hediye ettiğini söyleyen **Hüseyin İnan**'dı; asılmadan önce, **Rodrigez**'in gitar konçertosu eşliğinde içilen son çay ve son sigaraydı; babamın, **bizim çocukları astılar,** diye kesik kesik ağlamasıydı: **Atilla Keskin**'in, **sen İstanbul kokuyorsun**, diye bana sarılmasıydı... Beyaz bir tabutun başında hep birlikte söylenen o son dizelerdi...

Mayıs hayatımız gibiydi. Doyasıya aşık olduğumuz, tekrar tekrar sevişsek de, o hep özlediğimiz yere bir türlü ulaşamadığımız, bu yüzden acı çektiğimiz, acı çektikçe hasretle bağlandığımız sevgilimiz gibiydi Mayıs ayı...

Mayıs, hayatımız gibiydi...

CEZMİ ERSÖZ cezmiersoz@leman.com.tr

* Haftaya **Şair Çoban Ahmet Aslan**'ın öyküsü var... * **İzmir.** 21 Mayıs Cuma günü saat 15.00-19:00 arası **Kuşadası Paprica Cafe**'deyim... * **Sivas.** 28 Mayıs Cuma günü saat 14:00-16:00 arası **Sivas Cumhuriyet Üniversitesi**'ndeyim.... * **Sivas.** 29 Mayıs Cumartesi günü saat 14.00-17:00 arası **Sanat ve Hayat Kültür Merkezi**'ndeyim... Adres Kepenek Cad. Acaroğlu Apt. No: 28 Sivas... * **Lül Sanat Dergisi.** Parası oldukca cıkar.. Yazısma adresi: P.K. 1313 Cemalpasa - Adana

bezginbekir@leman.com.tr

BEZGİN BEKİR

Tuncay Akgün

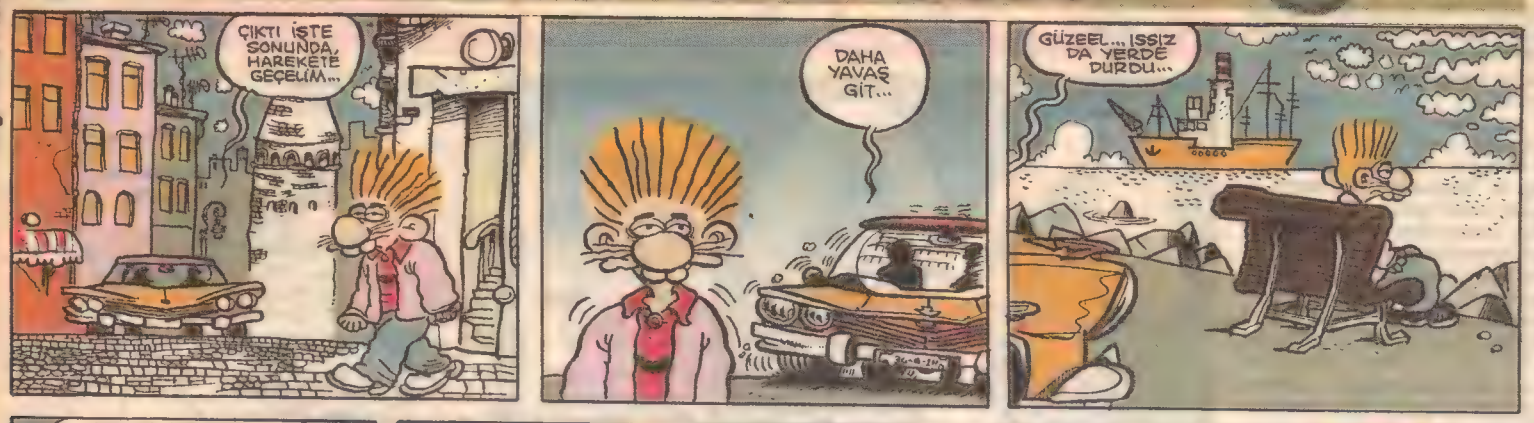

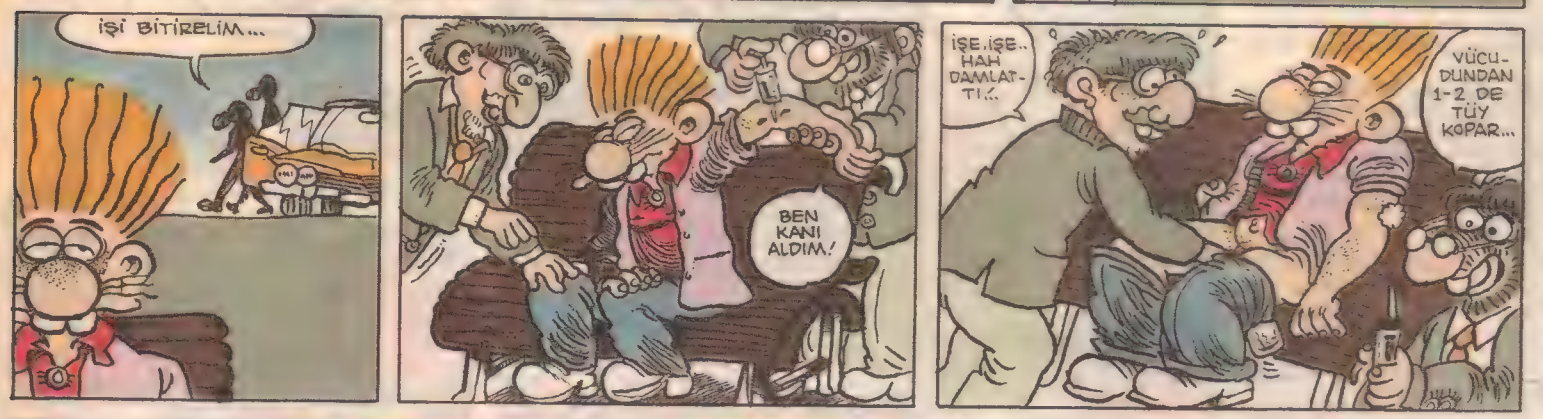

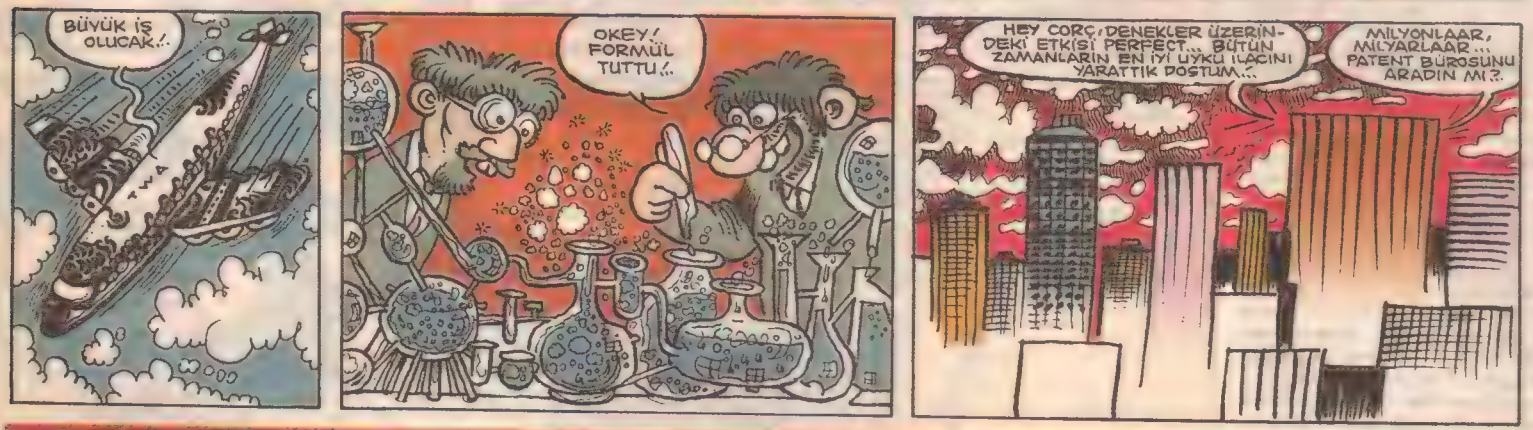

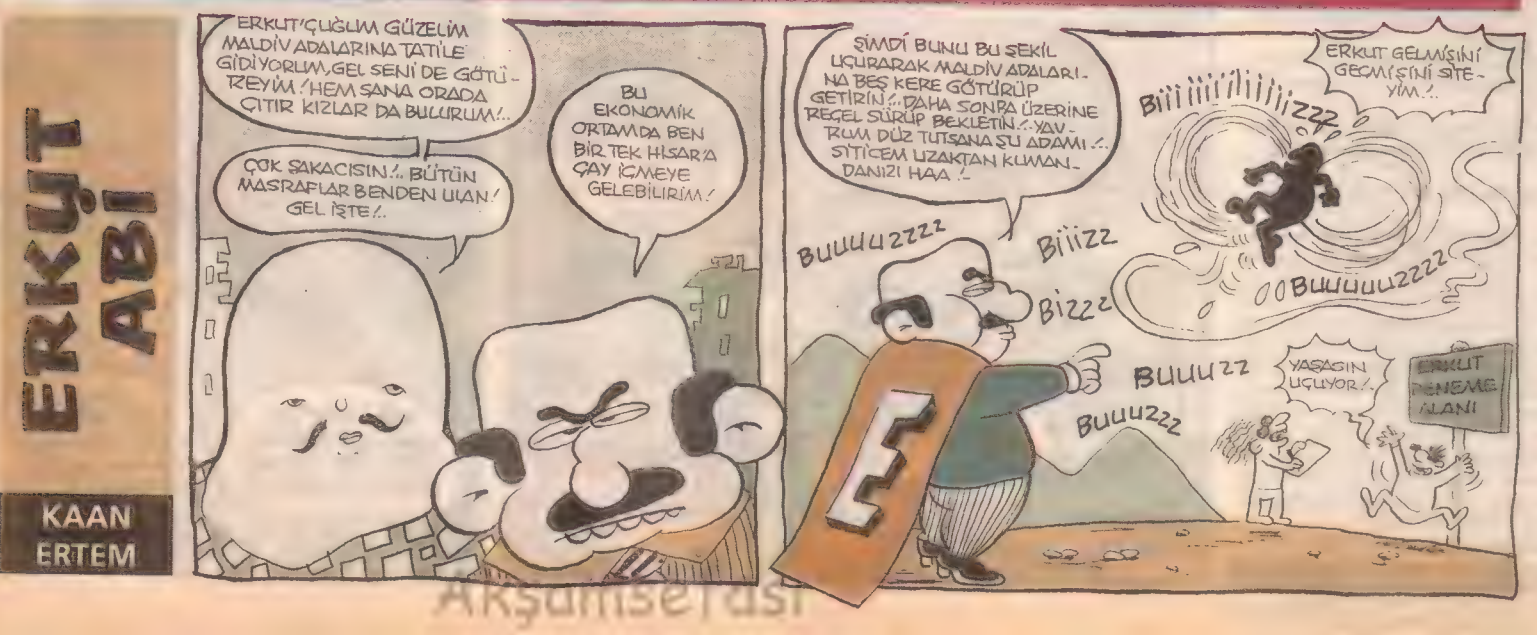

Akşam Servisi

DUMUR

GÜNERİ İÇOĞLU

Troy Tırtoy Oy Aman Ooov

Truva Atı Alan Holivut'u Geçti. Wolfgang Petersen Bambaşkaymışsın Sen.

Çok düşündüm yazıp yazmamayı. Anadolu'nun bir evladı olarak Akdeniz'e, bu güzel topraklara vefa borcum var...

Geçen haftalarda dergiden birçok kişi **İsa'nın Çilesi**'ni seyretmiş, kandan dayaktan gözleri pörtlemiş olarak çıkmışlardı sinemadan. En son Çağçağ'ı gördüm **İsa** filminden geliyordu, sanki film boyunca kırbaçları kendi yemiş gibi sendeleyerek yürüyordu...

İşte ben de **Troy** filminden böyle çıktım, dumurla sendeleye sendeleye... **Homeros'un İlyada** destanında anlattığı, Truva Savaşı'nın, dünya medeniyetinin ve edebiyatının temelini oluşturan ve her dünyalının belli yaşlarında bilmesi gereken bu muhteşem eserin filmi... Fakat İngilizce telaffuzlu Troy isminden ve malzemeden çalınmış delikli, içi görünen sözde Truva atından başka ne destanla, ne İlyada'yla alakası var: Baştan aşağı kolpa... Ne yazıkki onbinlerce zavallı genç Truva savaşını böyle sanacak, yanarım da ona yanarım... En azından kendi dumur okuruma bunu bildirmeliyim diye düşündüm, ne de olsa dumura uğramaya hakkınız var...

Hanidir, daha çok ürün olsun diye mısırların, fasülyelerin genleriyle oynar gibi Mitoloji'nin, İlyada'nın epik genleriyle oynamışlar. Senaryo **Holivutoloji Kolpada** destanı olmuş... Destanın orjinalinde, filmdeki bir iki sahne hariç bu senaryodakilerin hiçbirisi olmadı... Bu uyarlama da değil, resmen hıyarlama...

Orjinal İlyada'da Truva Savaşı dokuz yıl sürmüştür ve onuncu yılda bitmiştir. Gerçek destan mükemmel kurgusuyla ve şiirselliğiyle savaşın onuncu son yılını anlatmaktadır. Oysa Holivut Truva'sında hiçte on yıl geçmiş gibi bir hal yok. Olup bitenler devremülk tatil gibi 15 günde oldu bitti... Hiç bir doğru anlatım yok. Filmde tek doğru öğe Hektor'la Akhilleus'un karşılaşması, fakat o da on yıl erken ve dramatik eksikliklerle. Varsa yoksa çarpışma, şaşaa, **İsa'nın Çilesi**'nin başka bir versiyonu, **Homeros'un Çilesi**... Derinden de ince bir politikaya haiz bir film... Truva'ya saldıran gemiler, daha çok Irak'a giden Amerikanvari bir donanmayı ve kral kardeşler **Agamemnon ve Menelaos** da **Bush, Blair** ikilisini hatırlatıyor... Başlıca teknik ve içerik abzürdlükleri meraklısına kısaca sıralayıp sizleri sıkmadan görevimizi bitirelim...

● En başta, bir kere o zamanlar Greek ya da Yunanlı diye bir terim yok. Onlar o zamanlarda Yunanlı değil, **Akha**'lı ve destanda böyle geçiyor. Aynı şekilde o çağlarda Yunanistan diye de bir yer yok, Mykene uygarlığı ve krallıkları hakim. Onlara ancak Akhalı diyebiliriz.

Bizim şimdi anti Truva'da duran Truva Atımız

● Filmdeki baş kahramanların ölüş şekilleri son derece yanlış ve kolpa. Truvalı Hektor dışında hiç birisi filmdeki gibi ölmüyor. Filmin ortasında öldürüleri, Sparta kralı Menelaos zaten hiç ölmüyor, Truva atının içinde şehre girenlerden biri de bizzat o. Daha sonra uğruna savaştıkları, Paris'in kaçırdığı karısı Helena'yı savaşın sonunda alıp ülkesine dönüyor ve uzun yıllar yaşıyor. Kral Agamemnon ve kahraman **Alas** yani İngilizce **Ajax**'ın ölümleri de çok sonra ve çok daha dramatik, bu denli kolay ve ucuz değil. Bunlara ait birçok tragedya eserleri tüm detaylarıyla yazılmıştır daha sonraları.

● Filmde Zeus hakkı için geri planda Truva şehrinin arkasında uzanan ve dünyada Brad Pitt'den daha çok tanınan **İda Dağı**, yani **Kazdağı** diye birşey görünmüyor. Kaz gibi seyrediyoruz hala... Film setinin kurulduğu Meksika'da İda Dağı yok tabii. Meksika çölü yerine gel yerinde çek bari de yöre halkı iki teneke Ezine peyniri, bir kaç kavanoz çam balı satsın hiç olmazsa. Hem arkadan kazdağı görünürdü. Orda yaşayan Tuncel Kurtiz Abimize de uğrar, görürdünüz Homeros geleneği nasıl olurmuş..

● İlyada'da kayıtlı 50 geminin komutanı olan Akhilleus'a, Üsküdar-Beşiktaş arası çalışan küçük yolcu motoru gibi yalnızca bir gemi tahsis edilmiş koca film bütçesinden ve bilgisayar efektlerinden. Aynı zamanda Akhilleus'a yaptığın gözlemeci yörük çadırı tam olmuş eeey Holivut!.. Yeminle Harry Potter daha gerçek tüm bunlardan. en azından kendi bulduğu bir hayali yansıtıyor...

● **Atlar**, o devirde atlar iki tekerlekli savaş arabalarına koşulurdu, hiçbir zaman binek hayvanı olarak kullanılmazdı. Filmdeyse zıçmaya bile at sırtında gidiyorlar.

● At demişken gövdesinden kafasından tahtaları eksik, keresteden kaçan bir mütayitin yaptığı tahta Truva atı bambaşka. Çengelköy'de restorasyonu bekleyen ahşap cumbalı evler gibi. Bizim şimdi Truva'da duran Truva Atı hakikaten daha oturaklı, tahtaları da güzel, pinotekseli, vernikli falan... Bir de yönetmen Petersen'in filmde vakitsiz öldürdüğü birçok baş kahramanın bu atın içinde olması gerekirdi

DETAYI

dumur@leman.com.tr

ki, vaktinde ölmesi gereken Akhilles'un başrolde Brad Pitt oynadığı için bitmeyen ömrü ise ayrı bir konu. Onun bu tahta Truva Atı'ndan önce Truva'nın Batı kapıları'nda Paris tarafından topuğundan vurulmak üzere Zeus'un rahmetine kavuşması gerekirdi... Kesinlikle Truva atı vakasında ve sonrasında ne Akhilleus ne o roldeki Brad Pitt ne de David Beckham yok... Bu arada Beckham'da güzel gidermiş Akhilleus rolüne. Truva'yı topa tutardı değişik bi aksiyon olurdu.

● Dostlar, canlar, şakirtler bir de en önemlisi, İlyada yani Truva savaşı insanlarla, ölümlülerle birlikte Mitolojik tanrıların da kendi aralarında yaptıkları kıyasıya bir savaş ve politika zinciridir. Onların bu savaşın tümünde önemli rolleri var.. Film de bu konuda da tık yok.

● Hususlar bitmez ya bir diğer husus da karakteri itibarıyla tanrılardan tırsan, tanrıça anası Thetis'e ikide bir zırnı zırlayan, yakaran Akhilleus, yine sırf Brad Pitt olduğu için karizması çizilmesin diye o çağın ateisti olarak gösterilmiş... Filmde Apollon heykelinin kafasını uçuran Brad Pitt, İlyada'da Akhilleus olarak Apollon'a, adına antlar verecek kadar saygılı ve itikatli... Daha neler neleer var söylenecek, gidip birazını da siz bulun... İçimden geldi ben de şuraya heksametron Ho-

merik beyitler attırayım Mousa'larını yardımıyla.

Söyle Mousa Dumuroğlu Dumurus'un şaşkınlığını söyle...
Yazık bu dönemde genç olana, yazık çocuk olana
Kim eğitecek bu koç yiğitleri, kime güvenecek bunlar?.
Öğrenmek istiyorlar mı ki genç koçlar da hayatın meramını?
İyiki vakitlice yaşlanmışsın yorgun, yiğit Dumurus,
Ak saçlarınla hayallerinin gerçeğine el sürdürtmeden.
Git kayalıklı İmroz seni bekler git, yap kavalını,
Ulu gönüllü altın sarısı kamışlardan, sırlar anlatan sazlıklardan.
İnce yapraklarından da kendi sepetini ör, sağlamca,
Peynirlerini koy içine ve nar gibi pişmiş ekmeğini.
Phoibos Apollon şarap rengi denizin ardına sürerken
Güzel atların çektiği altın tekerlekli arabasını,
Durma söyle, söyle bir başına bildiğin eski şarkıları...

Dönelim filme, asıl Truva'ya şimdi girilmiş, bir tahta kameranın içinde ve bir kültür yağmalanmış, Schliemann misali, çil çil hasılat cebe indirilmiş...

Pazar eklerinden birinde, bir yazıda, bu film hakkında; muhafazakar edebiyat tutkunları gerçeğin perdeye yansıyandan farklı olduğunu vurgulayıp bu filmi yerden yere vuracaklar, deniyor. Sanki Beyaz Hoca, Yaşar Nuri Hoca siyaset meydanında tartışıyor gibi... Zaten yazıyı yazan da Brad Pitt'den yani modernlikten yana tavır alıp, üniversitedeki Edebiyat hocasından özür dilemiş. Ancak filmin sonunda da, artık bu kadar olmaz, bari Akhilleus Brad gerçeğindeki gibi ölsün demekten de kendini alamamış. Edebiyat hocası eğer bunu okumuşsa, sendeleyip yere düşerken **aşil tendonunu** zedelemiştir kesin. Şu da var ki sayın yazar, edebiyat hocanız Brad Pitt tarzında bir yakışıklılıkta olsaydı Mitoloji'ye ve edebiyata daima sadık kalırdınız. Hepimiz gibi, bunları okuyup popstaroid nesillere aktarayım diye saçı başı beyhude yere dökmüş kabak olmuştur hocanız eminim...

Gelelim bu filmin olumlu yanına... Bu Troy filmi sayesinde İstanbul Arkeoloji Müzesi'nin yıllardır kapalı duran Truva bölümü açıldı... Bu arada ben yıllardır tekrar tekrar antik diliyle beraber zevkle okuyup ezberlediğim Homeros destanlarını bir kez daha mısra mısra gözden geçirdim, ne kadar mükemmel olduğunu ve 2800 yıl önce, ne kadar modern bir şekilde, geriye gidişli gelişli, geçişlerle dolu şaheser bir anlatım olduğunu tekrar idrak ettim. Bunlar ancak Akdeniz'den bakınca görülür. Amerikoholivut bakışı uzak dursun Akdeniz'den, Mezopotamya'dan Körfez'den...

Velhasılı şaşaalı sahnelere rağmen, kevgir gibi döküldüyor film. Herşey bilinenden bambaşka. İnsanlara kazanç uğruna yanlış bilgi vermeye hakkınız yok. Dediğim gibi Harry Potter'a bir lafım yok, günümüz dünyasına uygun bir hayal ürünü, fakat bu, üçbin yıllık bir kültürün ürünü, edebiyatın ürünü, eğlencelik, entertainment olmamalı. Zaten salona gelmiş çocuklar ota püsüre gülüyorlardı, mısırlarını yiyerek.. Mesela adamın kafasına mızrak giriyor, basıyorlar kahkahayı. Güllaça döndüler güle güle film boyunca... Gençler, yiğitler işin gerçeğini, biraz olsun bilesiniz, zira bu kolpa dünyada bir şeyin gerçeğini bilen, bulan sahtesiyle, taklidiyle eğlenebilir. Aksi takdirde eğleniyorum sanırken öyle bir boşluk içinde, sıkılır kalırır ki, yerin dibindeki Mitoloji'nin Hades'i hiç kalır...

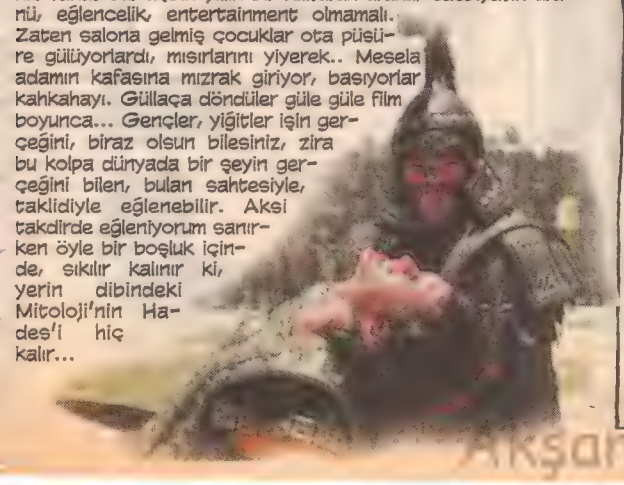

ARRIVA ARRIVAAA!

MEHMET ÖZKANOĞLU

Akşamsetası

Derya Sayın
derya_sayin @mynet.com

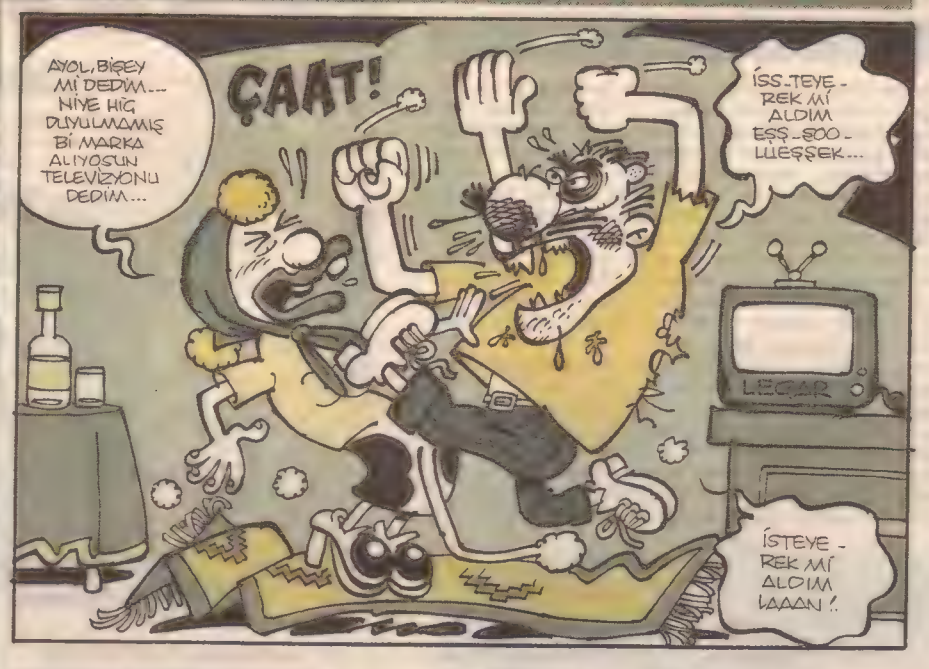

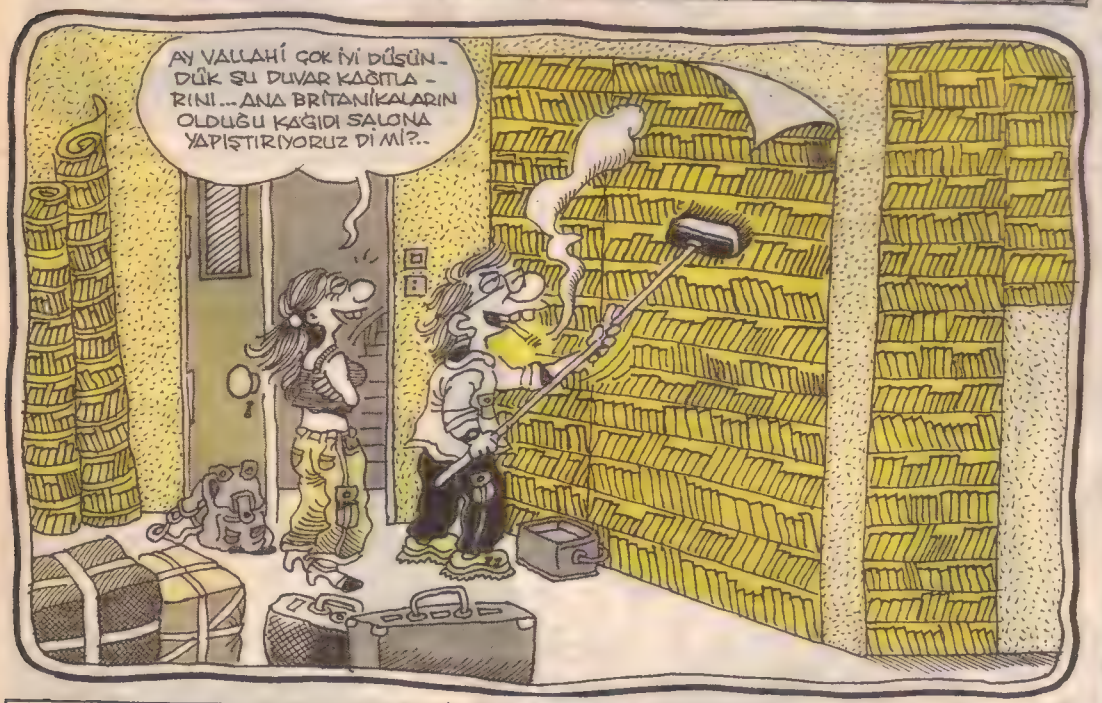

AYRINTILAR

m · e · T · i · N · E · İ · D · A · N

O kadından özür dilemek istedim sonra. Bir şekilde yoluma çıksın, sokaklarda gezinirken ona rastlıyım diye duâ ettim. Görür görmez yanına yaklaşacak, az önceki davranışımın hatâlı olduğunu, öyle konuşmamam gerektiğini söyleyecek, ve çok içten bir özür dileyecektim. Beni anlaması, samîmiyetime inanması filan değildi maksadım, hattâ özrümü kabul etmemesi seçeneğini bile umursamıyordum. Ben mutlaka özürümü dile getirmeli, hatâmın farkında olduğumu kendisine açıklamalıydım. Bu küçük vicdan azabıyla o gün sokakta dolaşamıyacağıma inanacaktım nerdeyse.. O kadını görürüm ümidiyle, yürürken etrafıma bakınıp durdum... Bir iki saat önce, bi bankamatiğin önünde karşılaşmıştık. Önümdeydi. Benim yaşlarımda bir adam daha vardı sırada. Kadının hareketleri çok yavaştı. Belki beni, yani arkasında sırada bekleyen kişiyi farketmemiş olabilir diye düşündüm. Dolayısıyla, bu ihtimali hesaba katmalı, uyarımı sakince yapmalıydım. Kadın, kartını çıkarıp, sonra tekrar makineye takınca ve daha bir yavaşlıkla aynı işlemlere başlayınca, kendimi tutamadım. 'Biraz çabuk olmasını, sırada bekleyenler olduğunu' söylemiştim. Yanlış olan şey ise, sesim bayaa yüksek çıkmıştı. Neredeyse bağırmıştım. Kadın, sessizce işini bitirdi -belki de eksik bırakarak bitirdi- ve kartını aldı. Arkasına döndüğünde, hafifçe yüzüme bakarak: "Daha sakince uyarabilirdiniz," dedi. "Ama, sinirlendim," dedim. "Sinirlenince sakin olmak zordur." Kartını filan küçük çantasına yerleştirip, gitmeden önce: "İnsanlar," dedi, "sizin nesneniz değiller. Böyle bağırmamalısınız.." Ordaki 'nesne' kavramını hemen çözemediğimden, acil bir yanıt yetiştiremedim! Dudaklarım boş boş kıpırdamış, ve kadın sessizce uzaklaşmıştı.. Bilgili ve eğitimli görünen, mesleğinin öğretmenlik filan olabileceğini düşündüğüm, orta yaşlı bir kadındı. Kurduğu cümlenin içindeki 'nesne' kelimesi yavaş yavaş, anca şekilleniyordu kafamda! Yıllardır, şu özne ve nesne kavramlarını kolayca ayıramamıştım zaten. Çoğu vakit birbirlerine karışırlardı. 'Öznel' ve 'nesnel' bakış açıları mevcuttu hayatta örneğin. Bi tanesine 'kişisel', diğerine 'genel' filan da diyebilirdik. Dengeyi sağlayan şey de 'uyum çabası' diye adlandırılıyordu. Kısacası, kadının da söylediği gibi, insanlar bir başkasının nesnesi (eşyası) olmadıklarından, bağırılmaktan, kaba konuşmaktan hemen etkileneceklerdi tabii.. Sesimin, telefonda alo derken bile garip çıktığını hatırladım. Kardeşim söylemişti, "nasıl konuşuyorsun öyle" diye. Ne var ki demiştim, normal konuşuyorum işte. Çok soğuk ve sert davranıyorsun demişti.. Farkında olmuyodum galiba. Sesim kalın da değildi halbuki. Ama bunu bir tavır olarak algılayıp, ürkütüyosun diyen bir kaç kişi bile olmuştu. Gene de, söylediklerimin doğru veya mantıklı olması yetmekteydi bana; o anda sesimin tonu veya sıcaklığıyla filan ilgilenmiyordum. Fekat görünen o ki, diğer taraftaki insan fazlasıyla ilgilenmekteydi... Makineden parayı çekip, kirayı yatırmak üzere bankaya girdim..

Sıra numarası alınan şu küçük cihazlar. Nedense hep tırsıtıyor beni. Çekinerek yaklaştım yanına. Bir insanı kırdığımı düşündüğüm için, hareketlerim daha da ürkekleşmişti. Bazen birisini üzdüğünüzde, aksine sevinebilir, bu durumdan memnun olabilirsiniz. Çünkü o kişinin bu davranışı hak ettiğine inanılır.. Ama o kadın, hiç hak etmemişti... Kesici dişleri nerede ki bu cihazın! Yani, yukarı bastırarak mı, yoksa aşağı kıvırarak mı alınıyo fiş kağıdı? Bazı yerdeki aletler daha da karmaşık; çekip kopartarak, kağıdı paramparça aldığım vakitler oluyor! Bu sefer, bi sorun çıkmamıştı. Numarama göz attıktan sonra, etrafı inceledim.. Bol paraları var diye mi acaba? Bankaların dekoru ne de güzel oluyor!. Şık iskemleler, dört bi yanda saksılı çiçekler, klimalar, parlak masalarının ve bilgisayarlarının başında güzel giyimli, bakımlı kadınlar, duvarlarda gizli ışıklandırmalar.. Boş bir iskemle görmüştüm. Oturmadan önce etrafta dolandım ama biraz. Bir köşede dikilen güvenlik görevlisinin yanından geçtim, camdan dışarıya baktım.. Oturduğumda, sıra numarasını gösteren ışıklı tabela tam arkama denk gelmişti! İkide bir dönüp numaramı kontrol etmem gerekecekti.. Ortadaki sehpada duran, 'bilmem ne sigortası', 'bilmem ne hesâbı' gibi, bi parça bile ilgimi cezbetmeyen konuların açıklandığı, süslü broşürleri inceledim. Okuyor gibi yaparken, aklım başka yerlerdeydi. Örneğin, yanımda sırasını bekleyen kadının, bacaklarının biçimini merak etmek. O kadar yakınımdaydı ki, bu mesafeden atılan en ufak bir bakış bile kafa yarardı. Bunu dikkate alıp, yüzüne dahi bakmadım hiç. Bir ara, onun bana baktığını hissettim. Belki benim kuruntumdu. Ya da başka bir sebeple bakmıştı. Sesini işitiyordum fakat. Genç bir sesi vardı. Başka bir kadınla konuşmuş, o kadın giderken onunla vedalaşmıştı... Yaşlı bir adam, güvenlik görevlisi ve benim dışımda, içerisi kadınlarla doluydu. Kadınlara hizmet veren bir banka şubesiydi sanki.. Arasıra arkama dönüyor, ışıklı tabelayı kontrol ediyordum. Önce, pek yavaş geçiyordu vakit. Zaman durmuştu sanki. Tuhaf bir sessizlik vardı; bekleyenler kıpırdamadan oturuyor, banka memurelerinin hareket etmeyen kafaları görünüyordu. Sonra nedense, numara alarmı birdenbire çin çin ötmeye, zaman çabucak geçmeye başladı! Baktım: Evet, benim sıram.

Birçoğunun aksine, güleryüzlü birisiydi karşımdaki memure kadın. Belki çok iyi bir insandı, ya da öyle davranmaları için sıkı tembihlemişlerdi onları. Ama doğal da gözüküyordu. "Hoşgeldiniz beyfendi, buyrun," dedi, güzel bir ses tonuyla. Hoşuma gitti.. Demek, insanlara bu şekilde yaklaşmak onların kalplerini ısıtıyormuş. Sakin, güzel bir laf gerçekten iyi geliyormuş. Bu kadından birşeyler kapabilirdim belki.. Yalnız, ben gülmem gerekmediği, yani komik bişey olmadığı vakitlerde gülmeyi beceremiyodum hiç! Gene de önemli bir marifetti bu, zor zamanlarda lazım olabilirdi. Aynı ifadeye kitlenen yüz kaslarımı geliştirebilirdim belki.. "Meraba," deyip, evsahibimin hesap numarasını uzattım. "Nisan ayı kira bedeli diye yazarsanız sevinirim," dedim ayrıca. Geçen ayın kirâsını ödememiştim. Bir ay gecikmeli gidiyordu hep son dönem... Kadının yaptığı işlemleri izlerken, bankoya fazla abandığımı farkederek, biraz geri çekildim. O kadar yakından izlemek ayıptı. Zaten ilginç birşey yaptığı da yoktu. Bir vitrin değildi orası, yani kendisini de seyredemiyceğime göre.. Kutuların içine konmuş, gene aynı şeylerin yazdığı broşürlerle oyalandım... Genç bankacı kadın, işlem kağıdını bana uzattıktan sonra, o broşürlerden bi tanesini okuduğumu görüp: "Çok güzel bir gelecek sigortası," dedi. "İlginizi çekebilir belki.." Broşüre tekrar bakarak, "Geleceği böyle düşünmek beni korkutuyor," dedim.. "Karamsar düşünen birisiniz galiba," dedi. Gülümsemeye çalıştım sadece. Yanıt vermek, devamını getirmek, inandığım bi doğruyu tamamen açıklamak isterdim. Aslında, ilk söylediğim şey de pek doğru değildi. Geleceği düşünmekten korkuyorum derken, sigortalı şekilde düşünmekten sıkılıyorum demek istemiştim. İnsan, kafasındaki fikri tam olarak, aniden açığa çıkaramıyordu. Hazırcevap veya pratik zekalı birisi de değildim zaten.. Neyse, tek kaybım, onun beni karamsar biri olarak görmesi olabilirdi. Bu da bir felaket sayılmazdı. Karamsar düşünmekten korkmazdım çünkü. Öyle bir bakış açısındaki ışıklar daha güzel ve parlak gelirlerdi bana.. Gene de, bankadan çıktıktan sonra geri dönmeyi, az önceki eksik yorumumu tamamlamayı istedim!. Bir yabancının bile, sizi en gerçek hâlinizle görmesini istiyordunuz. Azıcık eksikliğe, bir parça yanlışlığa razı olmuyordu insan. Ama sonra da, şöyle düşünüyordu aynı insan: "kendimi eksiksiz tarif edebilmem mümkün değildir. Mutlaka gözden kaçan yanlışlar, hatâlarım olacaktır. Hem buna mecbur da değilim.." Daha da ileri giderse, tuhaf bi sonuca varıyor: 'ben böyleyim işte! deyip meseleyi kapatıyordu insan..

'Moda taksi'nin sokağına sapıp, okulun yanından yürüdüm.. Kadının, o tarafa gittiğini görmüştüm. Belki markete filan girip çıkardı, oralarda bi yerde karşılaşırdık.. Nasıl özür dileyeceğimi tasarladım defalarca. Sırf bu çabam bile, vicdanımı rahatlatır gibi olmuştu. Öyle ki, artık dilemem de gerekmiyordu sanki. Ben gereğini yapmış, gerekli sıkıntıyı çekmiştim. Böylece, karmaşık vicdan meselesi, daha teknik bir durum olan 'gereklilik' yasasına indirgeniyor, üçkağıt çevirmek de kolaylaşıyordu!. Başka şeylerle kafamı meşgul ederek, elimdeki banka kağıdına baktım: Maaşı, alır almaz birilerine veriyosun tıkır tıkır! Mesela, niye bu adamın hesabına para yatırdım ki şindi?. Çünkü, ev onun!. Bu parayı ödüyor, ve bir müddet orada yaşıyorsun.. Huzur, sevgi filan gibi şeyler de böyle satın alınabilse, ne ilginç olurdu. Mutlaka biraz satın alırdık. Gerçi paramın yeteceğini de sanmam. Çünkü çok pahalı ve acayip değerli şeyler olurdu onlar. Bi de dolar hesabı yaparlarsa hiç şansımız yok! Yine de satın alabilirdim belki; taksit yaptırırdım, borca girerdim.

Köşedeki ahşap binanın önünden caddeye çıktım. Marketin önünde, hurdacının köpekleri uzanmış. Marketteki adam, ilginç birisi. Sürekli, barbunya konserveleri konusunda tartışıyor benimle: Tameğinki iyi diyorum, üzerine domates koyuyolar; hayır 'Türkili' al, fasulyesi daa kaliteli diyor; önemli olan garnitürler diyorum, sen ben dinle diyor, uzayıp gidiyor, ikisini de alıyorum..

Akşamsefası

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

ÖYKÜ 1: Bir gün olsun gülmedi talih benim yüzüme...

ÖYKÜ 2: Mehtaplı gecelerde hep seni andım! Sanırım en doğru olanı yaptım!..

AHMET YILMAZ

Arşivsel

Feyzi Özşahin

feyzi@leman.com.tr

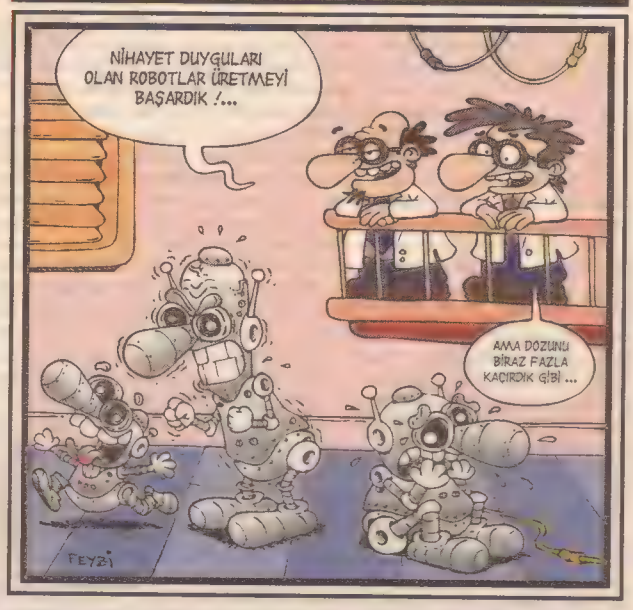

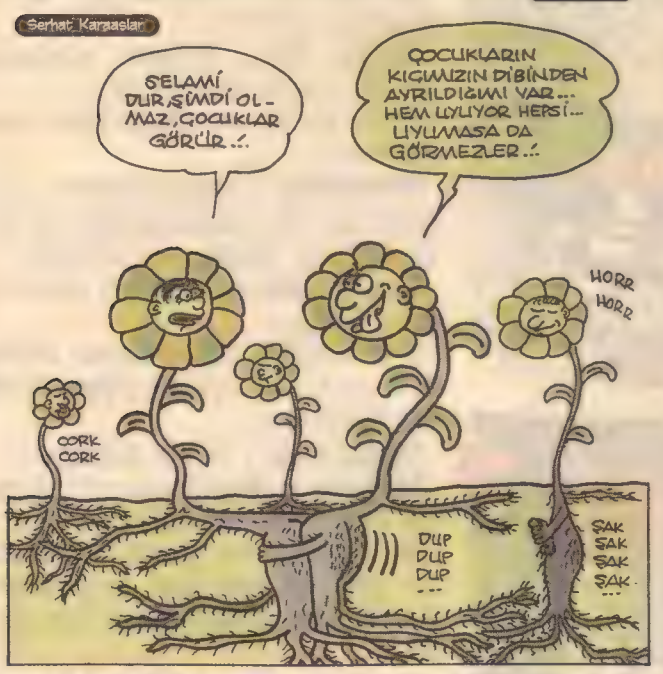

L e M Okur Mektupları

MİZAH DERGİNİZ

FİRUZAĞA MAH. DEFTERDAR YOKUŞU NO:47 BEYOĞLU / İSTANBUL

Sıkılı-Yorum

Bir garip hal var üzerimde. Takvimin Hıdırellez'i gösterdiğinden olsa gerek. Ne şehrin yarısı gibi pikniğe gitmek geliyor içimden, ne de büyüklerimin yaptığı gibi ağacın dallarına dileklerimi asmak.

Bir garip hal var bugünlerde bende. YÖK tasarısından desem değil. Üniversitenin dördüncü senesini okurken birilerinin önünü kapamak için ateşe atılanlardan biri olarak, yine birilerinin gemisini kurtarma çalışmalarını izlerken kayıtsız kalıyorum. Kaptanlardan hangisi haklı ya da hangisi daha az haksız.

Bir tuhafım bu aralar... Sınavlarım yaklaştığından mıdır?. Öğrencilik hayatımın onyedinci senesinde beklentilerimin gitgide azalmasından mıdır bilinmez. Öyle bir ülke ki 17 yıl okuyorsunuz sonra düşünüp neden diye sorduğunuzda sıralarda çürüttüğünüz dirseklerinizden başkası cevap veremiyor size. O da en son nerde bıraktığınızı hatırlayamadığını küçük bir umut, elinizde sandığınız, faturası 17 yıl.

İçimde bir hal var ama dur bakayım... 20'li yaşlarım ilerlerken ne bir aile kurma isteği ve zamanı var, ne de üretken olabileceğim günler yakın. Tüketiyoruz hızla zamanı, parayı, umutlarımızı, psikolojimizi. Tüketmek bu kadar kolayken onu bile paylaşacak birini bulamamak mıdır sebebi bilmem.

Dedim ya içimde 23 yaşında bir sıkıntı var. Çıkarıp bir ağaca bağlasam mı diyorum sıkıntılarımı bu Hıdırellez gününde eski bir alışkanlık üzerine. Hem ben kurtulurum, hem de bu sıkılgan dünya kurtulmuş olur.

Ali Ekber / Eskişehir

Ya Harfler de Olmasaydı;

Üç sene olmuştu sevgili Sır seninle tanışalı... Öyle bir maske takmıştın ki sadece yüzünü değil, bütün bedenini gizliyordu. Diğerleri sorgulamadan, şirelerine aldırmadan, tatlı gözyaşlarını yiyorlardı. Bense izliyordum seni. Zaten hiçbir aşkımın gözüne (düğüm çözülene kadar) bakma cesaretini gösterememiştim.

Dışım çocukken kollarına acıyla sarılmakla yetindim. Uyuyordun o sıralarda. Çok ağlamıştın hani yerler parça parça sarılarınla dolmuştu. Ağladıktan sonra uyumayı severdin. Kalktığında herşeyin düzeleceğini zannederdin. Oysa çoğu şey kendi akışındaydı. Senin o girdabın içinde olup ya da olmamaman önemli değildi. Güç kötülerdeydi.

Sen vefasız değildin. Gitmedin hiçbir zaman. Hep oradaydın. Mahalledekiler senin için az kavga etmediler. Sahiplenmeye çalıştılar. Onlara ait değildin biliyorum fakat bana da ait değildin. Hiç ayrılamadığın, devamlı yüreğinin her köşesine kök saldığın yere aitsin. Ben mi, senin için kalemi ve kağıdıyla sevişen biçarenin tekiyim.

Okul servisini beklerken sana kaplumbağa sevdamla yavaş yavaş yanaşırdım. Bizim şarkımızı rüzgar söylerdi. Sen de eşlik ederdin ona; yaprak gibi gırtlağınla. Gözlerimin içi parlardı o anlarda. Sonra birgün: "Keşke iki kişiyi sevmek sadakatsizlik olmasaydı, keşke sevgimi iki kişiye de verme ihtimalim olsaydı. Ama seçim yapmak zorundayım. Sana karşı boş olmadığımı bilmekle yetinebilir misin? Çünkü senin benden hoşlanman beni mutlu ediyor ve bunu bilmek bana yetiyor..." dedin. Bunları gözüme gözlerin değil, kalemin söyledi. Sonunda düğüm çözülmüştü. Sonun sonuydu artık. (Seni bir dut ağacında yaşatmak böyle mavi, böyle derin işte Bebek Şirin)

Burcu Bakır
pofuduk_5@mynet.com

Babam, ilk aşık olduğum adam, kapıyı ilk çarpan, kalbimi ilk kıran... Güzel anılarımız olsun isterdim. Ama şimdi düşününce aklıma kavgadan, küfürden ve karanlıktan başka birşey gelmiyor. Ama üzülme hayat o kadar acımasız ve soğuk ki, bütün bunlar onun yanında masum kalıyor... Yine de bu garip koşuya kırık bir kalp ve eksik bir çocuklukla başlamanın ne demek olduğunu sanırım sen de biliyorsun. Yazık ki çocukluğu insanın peşini bir türlü bırakmıyor. Biliyor musun şu anda senin ağzındaki o alkol kokusunu duyabiliyorum ve sarılmak istiyorum o kokuya baba, hiç olmadığım kadar yakınken sana her duyduğumda gözlerimi yaşartan o kelime dökülsün istiyorum dudaklarından, kızım... Kızım demeni istiyorum baba. Kokumu içine çekip hala genzinde duran o bebek kokumla buluşturmanı... Birbirimizde açtığımız boşlukları birbirine karışmış kokularımız doldursun istiyorum... Tıpkı ilk buluşmamızda olduğu gibi... Bir kez saçlarımı okşa baba... (Ona bunları ancak sizin aracılığınız ile söyleyebilirim.)

Deniz

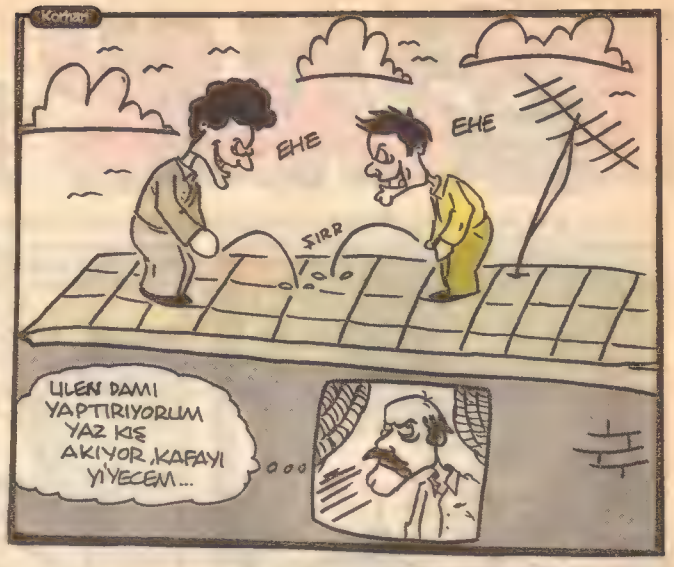

MEÇHUL OLMAYAN İŞKENCECİ ANITI

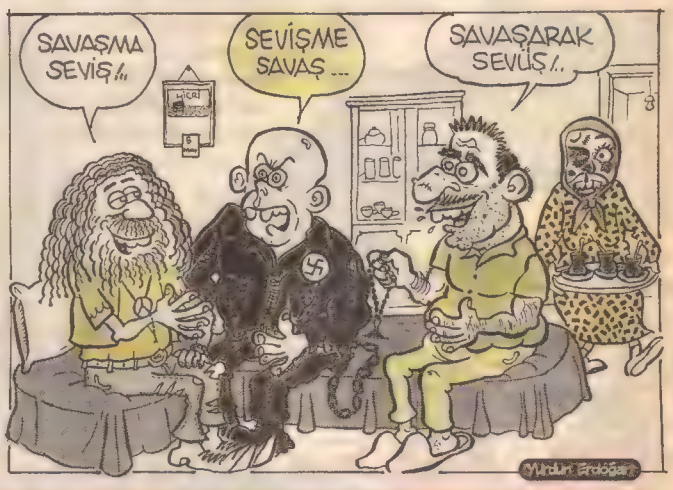

yeni Harman BU SAYI

Fidel Castro'nun Küba gençliğine hitabesi...
1 Mayıs Havana konuşmasının tam metni...

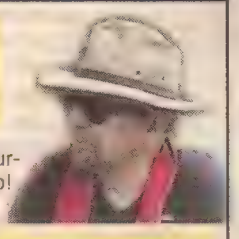

Yalçın Küçük'ten Cumhurbaşkanı Sezer'e açık mektup!
"Sayın Cumhurbaşkanı.."

Bir Fenerbahçeli "Galatasaray yazarı" Halil Özer'den Galata Sarayı komikleri!

İmam Hatiplerde son perde! Erbakan'dan Erdoğan'a İmamlar ve Hatipler.

Claudia Roth'un Güneydoğu gezisinin ardından...
Claudia Roth ve Leyla Zana küskünlüğü...

Türkiye'de pornonun tarihinden internet kesitleri...

Mardin'de dinler buluşması: Üç semavi dinin temsilcilerinin Güneydoğu seferi...

Yazı ve çizgileriyle; Mihri Belli, Eflatun Nuri, Tuncay Akgün, Kaan Ertem, Behiç Pek, Derya Sayın, Yudum Şaşmaz, Pelin Gökmen, Ahmet Sümbül, Kayoke Isobe...

CUMARTESİ GÜNÜ BAYİLERDE

L e M
Sayı: 654
21 Mayıs 2004 Cuma
Haftada bir yayımlanır

• **Yayımcı:** LM Basın Yayın Ltd.Şti.
• **İmtiyaz Sahibi:** Mehmet ÇAĞÇAĞ
• **Genel Müdür:** Tuncay AKGÜN
• **Yazışleri Müdürü:** Zafer AKNAR

Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Kemal ARATAN ● Atilla ATALAY ● Can BARSLAN ● Bahadır BOYSAL ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Cezmi ERSÖZ ● Ramize ERER ● Kaan ERTEM ● Metin FIDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Güneri İÇOĞLU ● Lüffü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Feyzi ÖZŞAHİN ● M. ÖZKANOĞLU ● Vacip ÖRGER ● Behiç PEK ● Sefer SELVİ ● Derya SAYIN ● Özge SAMANCI ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Ahmet YILMAZ ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU ● Murat YÜCEŞAN ● Mert HOŞGÖR ● Fikret ÖZDEMİR ● **Kaligrafi:** Şevki SAYIŞMAN ● **Renk Ayrımı:** M.ÖZKARA ● Ali Ekber USLU ● **Montaj:** Kadri ÇAVUŞOĞLU ● Engin ÖZDEMİR ● **Satış:** Cengiz KOCALI ● **Müessese:** Ali YAVUZ ● **Matbaa Sorumlusu:** Tanju KİRTE **Tel:** 0.212.292 95 65 (4 Hat) • **Fax:** 0.212.245 38 06 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 (140) **Baskı:** LeMan Matbaası Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx) • **Genel Dağıtım:** BBD Merkez **Adres:** Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatur, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

KOZALAK HÜMİN ZARARLISI

ÇAĞÇAĞ

DİYCEY, BARMEN VE İŞLETME MÜDÜRLERİNİN ALAYINI TANIYAN, MERABASI OLAN KOZALAK GECE ALEMİNİN KURDU, KOMPEDANI OLMUŞTUR...

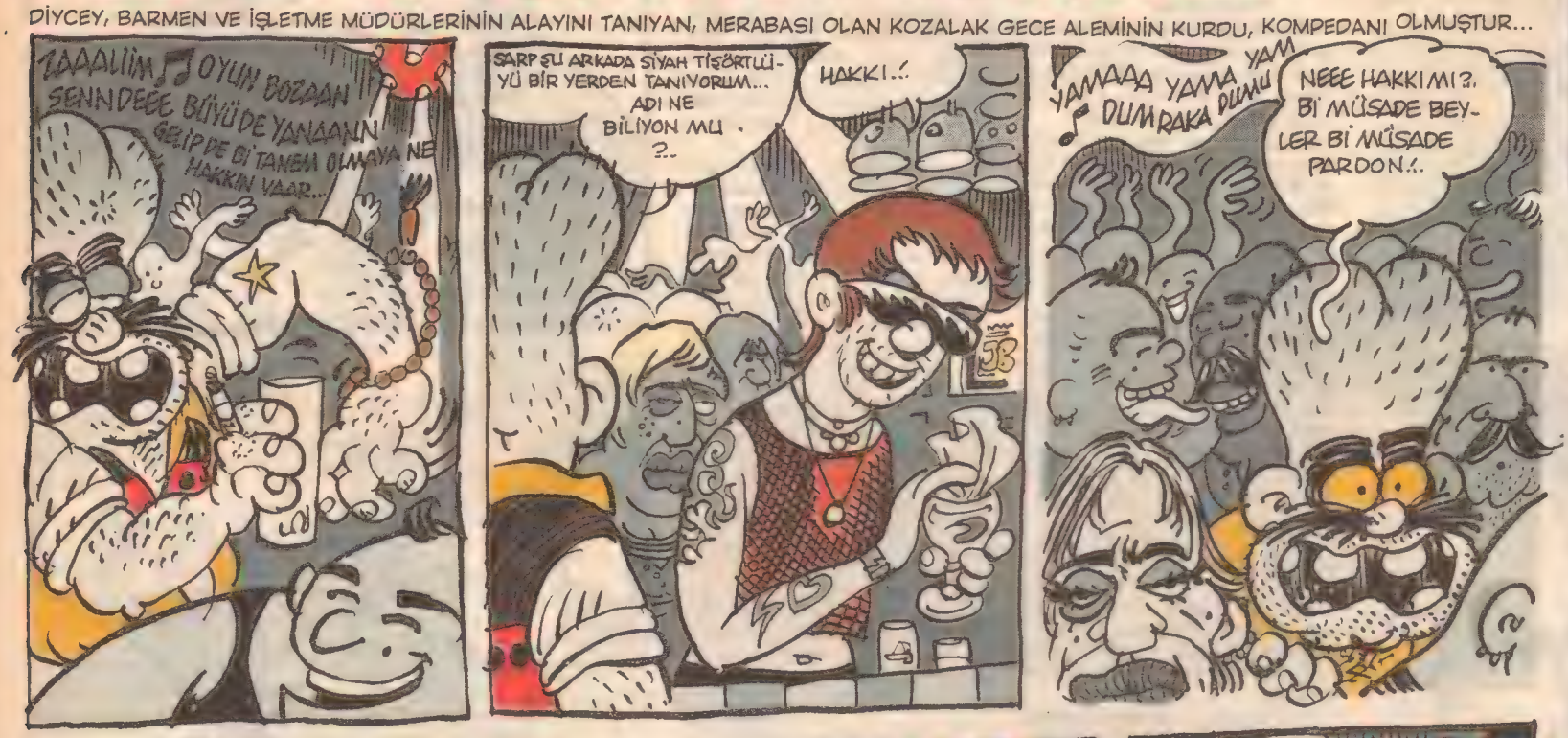

Kozalak 2004 kreasyonu tamamlanmak üzere... Bu yaz tişörtleri süsleyecek Kozalak için "Kozalak tişörtü hangisi olsun" mini anketi ile "modeli" sevenleri belirleyecek... Anket : leman.com.tr'de...

Erovizyon : Türkiye'yi temsil eden İskoç çocuklar dördüncü oldu madem seneye Rus kılıklı birilerini gönderelim...

Ada Vapuru : Ne gereği var lan? Ada kendi de pekala yüzebiliyo ki...

CHP :Anne muhalefet partisi.

Sucuk : Su satan küçük çocuk mudur nedir?..

Kolpa Cd : Kopya olmadığı halde bozuk çıkan cd...

Cici : Kaka ve Kuku'nun icadçısından...

Steteskop : Doktorların komşularını da dinlemediği ne malum. Ben olsam dinlerdim...

Kamyonet : Geri geri giden et kamyonu...

Çek Defteri : Slovaklar harita metod kullanıyo. O yüzden daha fakirler...

Böğürmek : Öküz çığlığı...

Mezura : Zenci cetveli. Artık ne ölçüyosa eşşoğlusu...

İn : Ayılar da bizim evlerimize out diyosa hiç şaşırmam. Kendimiz kaşınmışız bi yerde...

Bevliye : Hani tıpta ayıp yoktu len? Delikanlı gibi çük işleri desenize şuna...

Kulak Memesi : Memede kulak olmasından iyidir...

Darbeli Matkap : Hastayım dürüst satıcıya. Elalem devrilmiş arabasını satıyo da "çızık bile yok" diyo...

Katalan : İspanyol lazı...

Cezerye : Tamam belki çük kaldırıyo olabilir ama aynı zamanda diş döküyo o noolucak? Kız tırsıp kaçıcak, kalıcaksın öyle elinde asayla...

Zamazingo : Ne anlıyosan o işte. Süper bi kelime...

Çam Sakızı : İstese koyun da armağan edebilir halbüsü. Pinti çoban...

Nafaka : Her Zengin Oğlan - Fakir Kız hikayesi, en iyi ihtimalle Orta Halli Adam - Zengin Kadın olarak biter...

Pilot Bölge : Jamaika...

Cenaze Marşı : Neşeli bişeyler çalsanız daha iyi olmaz mı be abi. Adamcağız zaten ölü...

Heykeltraş : Kadın heykellerine ağda da yapıyodur bu manyak...

İhraç Fazlası : Gavur almadı, biz de size sokmaya karar verdik...

Muallak : Alo, yüzde elli joker hakkımı kullanıyım mı diye seyirciye soriim mi Nuri Abi?..

Fildişi Sahili : Filler başka ülkeye kaçmış belli ki...

655

28 Mayıs 2004 Cuma 152209 Sayı: 2004/22 - 850.000 TL.

leman.com.tr

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

LEMAN

TROY

Alışamsefası

guverfeyhan@hotmail.com

BAYIR GÜLÜ

Feyhan Güver

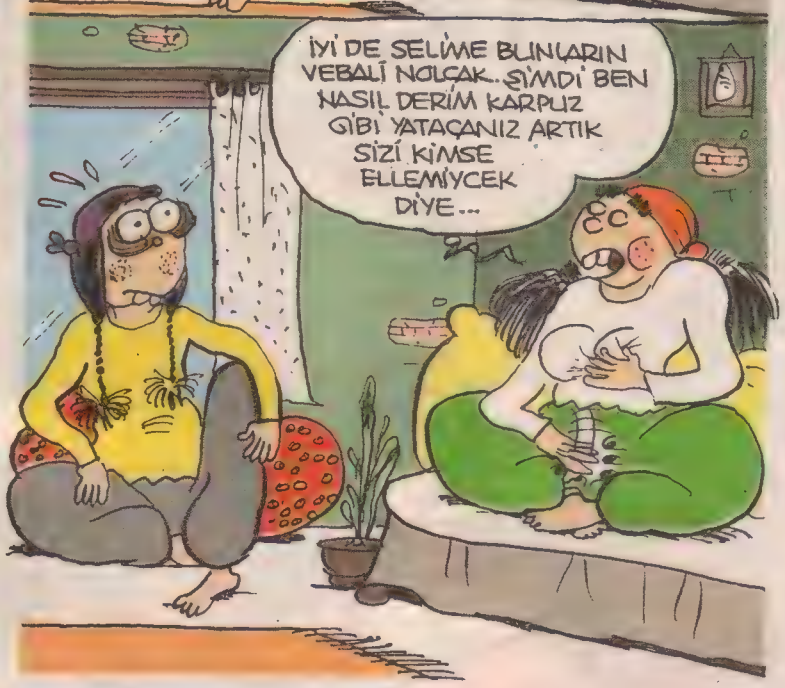

ATHENA'NIN ÇA

Aksara

Türkiye'de yirmi yıl önce hayâl bile edemeye ğimiz çok güzel şeyler yaşanıyor. Meselâ Ga tasaray'ın UEFA şampiyonluğu. O bizi AB bir adım daha yaklaştırdı. Sertab'ın Erovizyon bi ciliği. Bizi o da AB'ye bir adım yaklaştırdı. Geçen de Abdi İpekçi'de yaşadığımız olağanüstü Erovizy organizasyonu. O da bizi bir adım AB'ye yaklaştı Fakat Meltem Cumbul'un kaftanına tencere sokn gibi göbeği ve Korhan Abay'ın ceketi içinde berbe aklını henüz yıkatmış gibi duruşu bizi AB'den yüz lometre uzaklaştırdı. Benim asıl eleştirim Athena' Ceketi açıp öyle teşhirci gibi bütün dünyaya sen S damcı pis entel misin de benim de vaktiyle hipi ol ğum, ama şükür olsun o korkunç bitli camiadan kurtulduğum o barış sembollerini kasıla kasıla k horoz gibi yavaş yavaş kanatlarını gere gere göste yorsun...

MAZLUM BİR HALKA ACI ÇEKTİREN O SALDIRGANLARA LÂNET OKUYORUM

Burada ABD ile ilgili birkaç şey söylemek isti rum. ABD'nin başı şu aralar gerçekten büyük belâ Sıradan bir Manhattanlı şu günlerde bir hayli tec gin. İnsanlar gergin. Herkes o görünmeyen düşma tehdidi altında. Sokaktaki Amerikalının kafasında bir soru var. "Kendimi ve ailemi, kaçınılmaz bu a metrik savaştan nasıl korurum?" Evet. Toprak altın 17 yıldır uyuyan Cicada adlı trilyonlarca Ağustos b ceği 2 haftalık çiftleşme için uyanıyor. Şimdi Ame ka'da düğünler iptal ediliyor. Koruyucu kasklar sa lıyor. TV'lerde hergün hava raporu gibi Cicada rap ları sunuluyor. O güzel insanların güzel ülkesinde keşmekeştir gidiyor. Düşünün, herşeyden haber Niyorklu masum bir çocuğun o gülen masmavi gö lerine her an bir Ağustos böceğinin keman yayı gi bilir. Ama Amerikan halkı cesur halktır. Eminim b nu da aşacaktır. Yüreğim onlarla beraber. Cicadala çiftleşme tarihi kesinleşince atlayıp Niyork'a gide ğim. O zor günlerde onların yanında olmak ve Ci da denilen o arsız istilâcılara karşı onlarla omuz om za yürümek istiyorum.

SAVAŞ VE BLOOMBERG ADLI BİR KAHRAMAN

Michael Bloomberg adını duymamışsanız ve sağ değilseniz geriye tek ihtimâl kalıyor. Sığırsınız-Bl omberg şu anda Niyork Belediye Başkanı. Ve o, sig rayla çok harika savaşıyor. Sert yasaklar getirmekt hiç çekinmiyor. Niyork sınırları içinde sigara içmen cezası bazen elektirik vermeye kadar gidebiliyor. T bii Iraklıysanız...

MAHMUT TİBET

GEZ MAHMUTÇUK

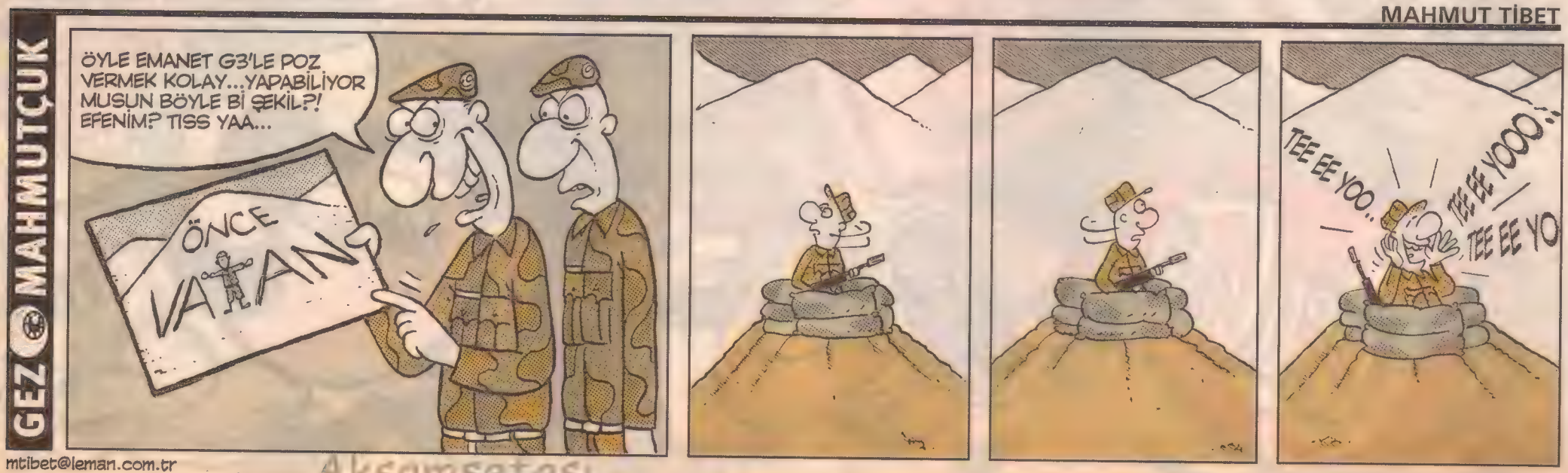

mtibet@leman.com.tr

Akşamsefası

DIŞI HAVUCU PAŞAOĞLU

ÇOCUKLAR İÇİN RENGÂRENK BİR DÜNYA! O DÜŞ DEĞİL!

Bir takım felâket tellalları Irak'ta ve Filistin'de yaşanan bazı şeyleri bire bin katarak insanları karanlık bir umutsuzluk çukuruna iterlerken bakınız şimdi ben size inanılmaz birşey anlatacağım. Gözlerinizi birkaç saniye için kapatın ve şeffaf bir dünya düşünün. O dünyanın içinde her biri başka renkte küçük küçük başka dünyalar olsun. Ve o minik dünyalardan her biri bir çocuk için yapılmış olsun. Bu bir ütopya değil mi? Hayır değil. Böyle bir dünya var. O bir gerçek. O dünyanın altında, çok hârika bir boru var. Çocuk gelip para atınca ve sapını kıvırınca kırmızı veya mavi bir minik dünya, borudan döne döne ve alttaki delikten çıkıyor. Çocuk onu alıp çiğniyor. O bir sakız makinası. Hemen gurur duydum...

FRANSA'NIN YAPAMADIĞINI YAPTIK BAKIN TÜRKİYE NE YAPTI?

Türkiye sessiz sedasız bir rekor kırdı. Dünyanın en uzun çamaşır ipini yaptı. O tam 33 bin metre. Bana vatandaşlarının "Ben bunları nereye asacağım?" kaygısı taşımadan, diledikleri gibi çamaşır yıkadıkları bir başka ülke daha söyleyemezsiniz. Fransa mı? En uzun çamaşır ipi sekizbin metre. Almanya'nın ipi üçbin metre. Şimdi sıkı durun. Üzerinde güneş batmayan o koca Britanya'nın ipi sadece bin iki yüz metre. Hepsinin en uzun iplerinin toplamı, Türkiye'nin en uzun ipinin yarısından az. Haa Türkiye'nin eksikleri yok mu? Elbette var. En uzun pidesi İtalyanların en uzun pidesinden elli metre daha kısa. Biz bunları da eleştiriyoruz.

RENAULT BAŞKANININ HÂRİKA YORUMU.

Geçenlerde Madrid Uluslararası otomobil fuarındaydım. Bir ara arkadan baldırıma çarpan bir otomobilin dikkatsiz şoförü çarpıp kaçtı zannettiğim arabanın içinde kimse yokmuş. Duran arabaya ben çarpmışım. Yine de şirretmişim gibi bir adam yakışıklı gelerek benden özür dileyen Renault başkanı Louis Schweitzer'e ben deli gibi hemen şunu sordum: "Türkiye buradan nasıl görünüyor." Bir otomobil devinin bu soruya cevabı aynen şöyleydi: "Sizde bilinmeyen büyüme var!" Tabii ki ona "Sen nerden biliyorsun?" demedim. Çünkü ben öküz altında buzağı arayan sol entel dantel değilim.

Dünyayı rahatlatan iyi bir haber..Daha önce devrilmesi imkansız denilen "güya yüzyılın buluşu" ginger'dan düşen savaş azmanı George Bush, bu kez bisikletten düştü; çenesi ve burnu yaralandı..

İsrail, 20' den fazla Filistinli çocuğun ölmesine neden olan ve yerleşim birimlerini yerle bir eden operasyonun adını "gökkuşağı" koydu..

LEMAN

İsrail'in bombaladığı hayvanat bahçesinden kaçan vahşi hayvanlar, Refah sokaklarında dolaşıyormuş..

NATO ZİRVESİ ve FİŞLEMELER
27 haziran'da gelecek bush ve avanesi için istanbul'un yarısını fişlediler

AMERİKA'NIN DÜĞÜN BOMBASI VE DÜĞÜN YALANI
düğün bombalayan ve hücre eviydi yalanını atan işgalci amerika'nın mumu yatsıya kadar bile yanmadı

ABD'NİN KONYA VE İNCİRLİK'E SÜRESİZ YERLEŞME PLANI
ırak'ı bombayla uçakla, türkiye'yi üsle işgal

SİNAN ENGİN
mafya, spor, devlet üçgeninde kaseti çok fena patladı

PROF.DR.KARAHAN
imam nikahlı, 2 karılı ssk genel müdürüyle akp'nin ab kafası

YEDİKULE ZİNDANLARINDA TARİH KATLİAMI
yedikule zindanlarını kiralayıp ondan sonra da taş üstünde sur bırakmayan pis zihniyet

Irak'taki işkencenin, sistematik ve bakanlık onaylı olduğu ortaya çıktı..

Amerika, Balkanlar, Kafkaslar ve Ortadoğu'daki güçleri için Türkiye'yi bölgesel merkezi üs olarak kullanmayı düşünüyor... Süresiz ve sınırsız izin almak için çabalayan ABD, TBMM'yi de devre dışı bırakmak istiyor..

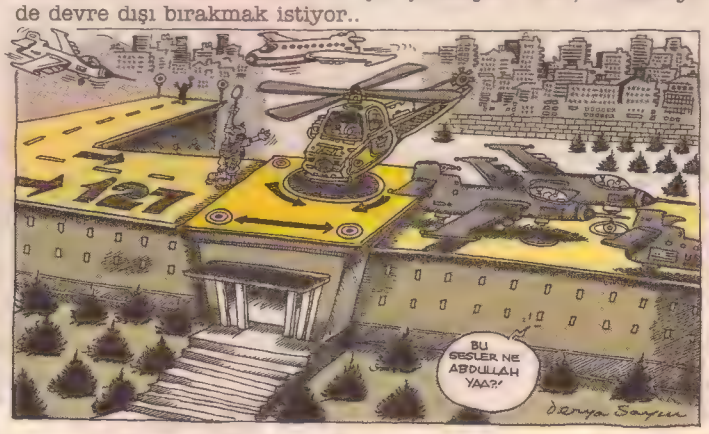

Irak'ta bir düğün evine bomba atan Amerikan vahşileri olayı önce inkar etti..Daha sonra görüntüler ortaya çıkınca yan çizdi..Olayda çoğu çocuk, 45 kişi öldü..

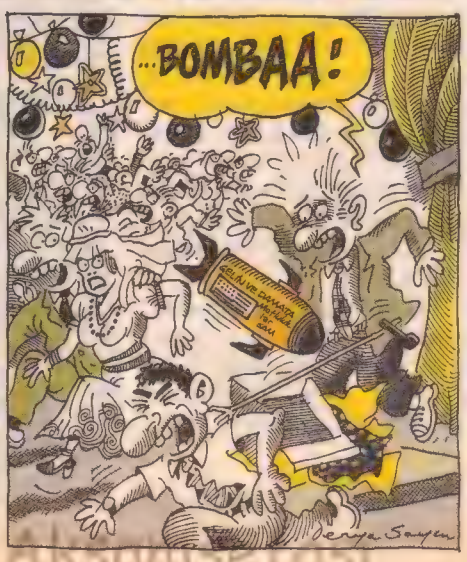

Amerika ve İsrail dünyayı cehenneme çevirdi... Ortadoğu'da katliamlar, soykırımlar bitmiyor...

Barlan

metinfidan@leman.com.tr
metin Fidan

- Alo Sıkılhan, ben Bunalgül. Yaa bi şey diycem, hayatım tehlikede biliyo musuun? Töre cinayetine kurban gidebilirim her an.

- Jöle mi dedin?

- Salak, "jöle cinayeti" diye bişey olur mu, töre diyorum sanaa... Benim babamların töresi varmış. Ay inanamıyorum yaa... Annem söyledi oha filan oldum.

- Oha olanları mı vuruyolarmış sizin sülalede?

- Peki sizin sülalede insan var mı Sıkılhan? Var ya hayvan yuva yapmış senin karnına, hayvan barınağısın, yığıvvranç bi insansın. Cenazeme gelme. Gelirsen de siyah takım elbise giy, hafif sakallı ol.

- Morukçum selam, Buğra ben. Baba naaber. Baksana ne diycam şu babaannene felan bi sorsana, fidanbiti'ne iyi gelen bi tarım ilacı biliyo muymuş?

- Ağızdan mı alınıcak, hehe...

- Bitin ağzı dötü farkeder mi lan, kendim için istiyosam en adi şerefsizim. Ben içmiycem, tarımsal mücadele yapıcam.

- Manavlarda yapılmışını satıyolar hoca, ilaca vericeen parayı manava ver.

- İlaçlar ucuzladı diyolar hacı. Hem manavın hormonlu malı ne lazım, kendime yeticem, o şekil bi plan yaptım.

- Ziraatle şaka olmaz usta. "En kral kafayı tarım ilacı yapıyo" diye fena yemişler seni. İçer ölürsün. Ha şu olur: mezarının üstünde zararlı ot bitmez, ordan doğru edersin mücadeleni.

- Olm tarım ilacını içen kim lan? Var ya, en sağlam tarım ilacı benim yoncaların yanında bebe aspirini kalır. Ayıbasmaz Yoncası'nı duydun mu sen? ... Alo? Niye basmıyo biliyo musun ayı?

- Muhtemelen aklı vardır.

- Basamıyo olm hayvan, basamıyo. Vaktiyle yemiş yoncayı, anında kafası dümdüz olmuş küt diye dereye devrilmiş koca hayvan. Sonra bi daha o yoncayı görünce üstüne bile basamadan yolunu değiştiriyomuş. O derece yani. Şimdi Servis Şoforu Celil Abi, köyden bi kaç fide getirmiş bu yoncadan "Al tarım yap Buğram" diye beni ziraate teşvik etti. Bi kaç saksı yapıp attım balkona, güzel de büyüyodu ama fidan biti sardı. İlacını bulup sıkıcam hayvana soona artık salataya mı doğrarsın, kurutur çayını mı yaparsın....

- Fitil yap dötüne sok Buğra...

- Olmaz değil valla, her durumda kafa yapar olm o ot. Allah seni inandırsın bööle uzaktan bakınca bile bi güzel oluyosun. İşin yoksa gel bakalım yani... Alo? Alo... Şşt Sıkıl, ordamısın lan? Alo, niye ses vermiyosun olm?

- Üstüme ayı bastı.

- Alo, hazır mısın vazifeye. O gün geldi hacı!

- Hırgürkan?

- Adlarımızla hitap etmiyoruz olm, akıllı ol... Operasyon boyunca bana "Akrep" diye sesleniceksin. Ya da "kartal" de... Kurt da olabilir... Şey mi olsa acaba? Puma nası?

- Her neyse, buluruz yırtıcı veya kuduz bi hayvan cinsi. Operasyon dediğin bir nedir?

- Kendine Süleyman Çakır süsü veren herifin tekini indiricez. Şahıs otuzbeş yaşlarında ortaboylu mavi gözlü, albüm çalışmasıyla iştigal ediyo. Pusuya gidicez, vericem sana makinayı vurup geliceksin şahsı... Esasen şahıs iyi birisi, albümünü dinledim çok kral türküler söylemiş, alır dinlerim o ayrı. Ama ööle sağda solda Çakır kılığında dolaşıp rahmetlinin anısına saygısızlık etmiycekti. Mecburen bitiricez.

- Şahsın adı Oktay Kaynarca olmasın?

- Senin de dikkatini çekti di mi? Tamam Çakır'a çok benziyo ama yanlış yaptı. Çaresi yok, bitiricez Oktay'ı... Şşşş, alo... Ordasın di mi, alo? Oktay'ı bitiricez diyorum, alo?

- Bittim.

sklhan@leman.com.tr

Akşamsefası

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

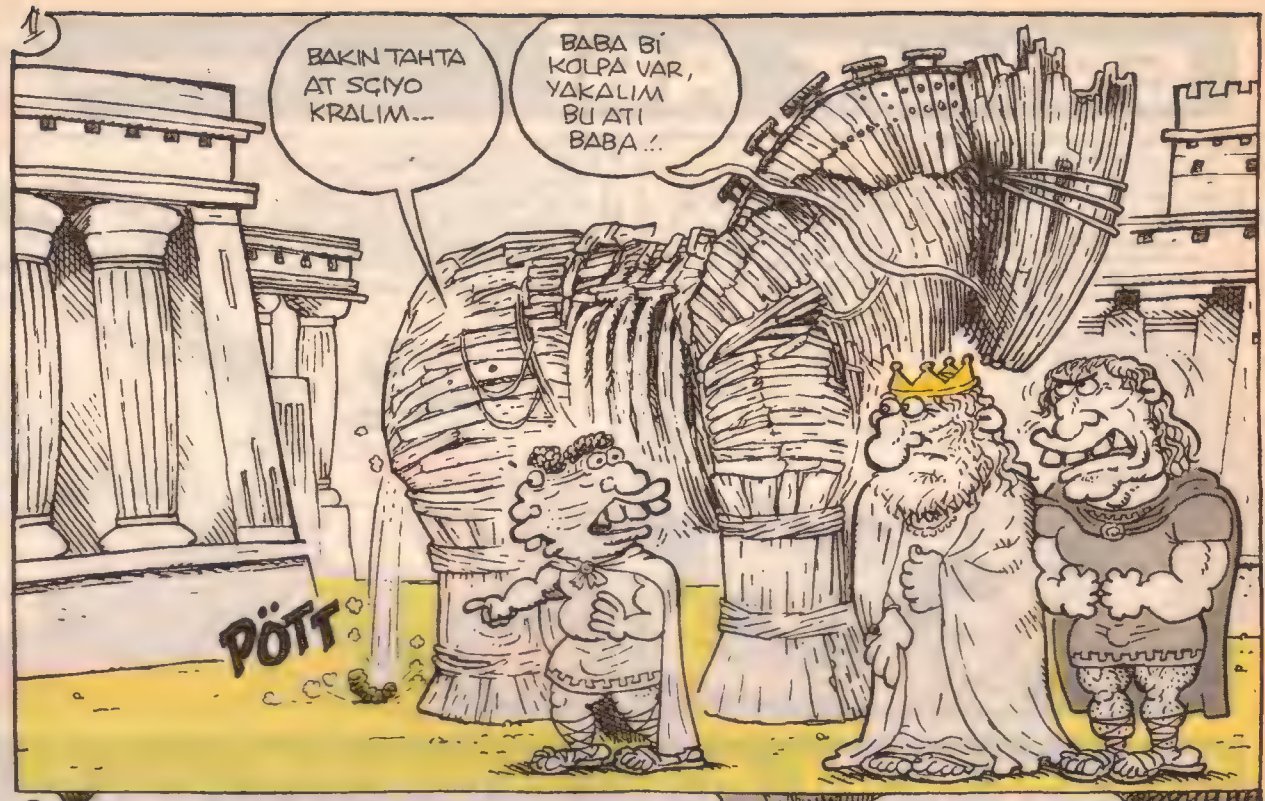

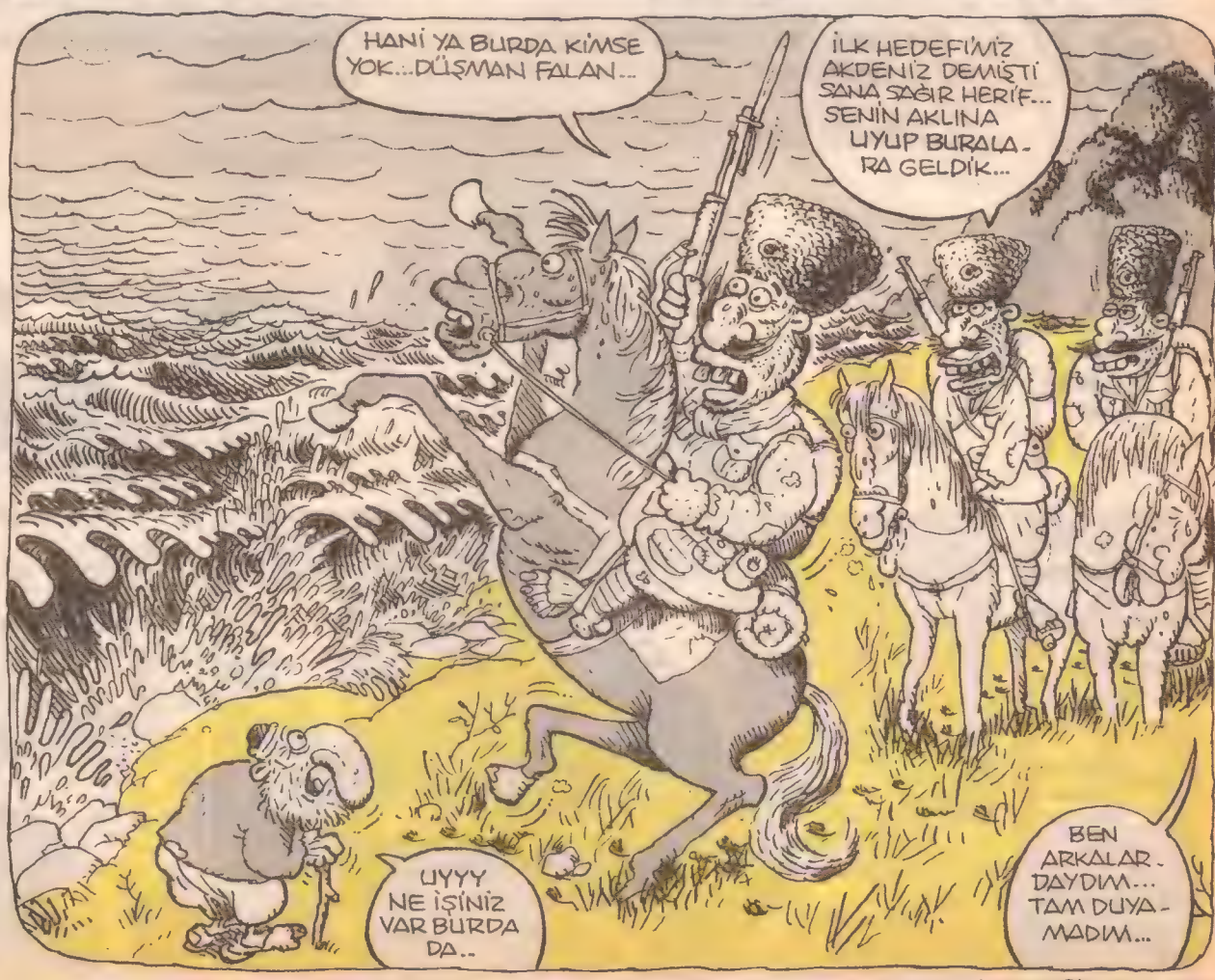

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barşlan

ERDENER ABİ

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

hisseli harikalar

Kemalkenanergen

Ruh İkizi : Siyam ikizleri ölü doğmuş galiba lan yazık...

El Feneri : Hadi len. El dışında her bi yeri aydınlatıyo bu salak...

Marjinal : Marjları almamıza bizzat yardımcı olan arkadaş...

Cevapsız Çağrı : Şimdi ben de sana çağrısız cevapla karşılık verirsem noolucak? Haa? Senin yüzünden birbirimizle asla konuşamıycaz cimri pezemenk...

Güneş Kremi : Birileri, adı Güneş olan arkadaşları kandırmaya çalışıyo olabilir.

Kozmonot : Solcu astronot...

Bluğ Çağı : Fluğ çağından hemen önceki dönem. Tamam, belki pek edepli aktiviteler değil ama en azından naaptığı belli çocuğun...

Pespaye : Eğitimsiz pejmurde...

Kadirşinas : Karısı da çok iyi bi insan, Kadriye Şinas...

Deniz Motoru : Şu meşhur Küçük Deniz'den bahsediyo olmalı. Büyüyünce motorun teki olduğuna hiç şaşırmadım..

Civar : Metrekaresi belirsiz muhit...

Vişne Çürüğü : Aynı mantıkla koyu kahveye de pekala zenci ölüsü denebilir...

Bozuk Para : Fakirler de çok kurnazmış haa. Bozuk diye bize paralarımızı attırmaya çalışıyolar...

Cenin : Lenin'in pek küçüklük hali...

Yırtmaç : Burdan tutup yırtınız hissine kapılan binlerce ayıdan biri de benimdir heralde...

Damperli Kamyon : Papaz per olunca tır filan oluyo heralde...

Ortadoğu : Haritaya dikkatli bakmak lazım. Doğu'nun ortası başka bi yere denk geliyo olabilir...

Tahıl : Ambar doldurmaya yarayan şey...

Son Kullanma Tarihi : İlk kullanma tarihini de yazsalarmış, belki de şimdiye kadar çoktan kullanmıştık dimi ba?..

Jöntürk : Tarık Akan'ın gençliği...

Bilirkişi : Günün birinde, "Biliyodum unuttum" diyebileceği kimsenin aklına geliyo mu acaba? Benim hiç çıkmıyo da..

Testis : Metroseksüel daşşağı...

Cenaze İlanı : Bayan Doktor'dan az kullanılmış ölü...

Nutuk : Atam'ın da içki sohbeti pek çekilmiyodu ihtimal...

Hamiline : Eliniz değmişken hamile kadınlar için de çek çıkaraydınız bari. Fazla da bişey kalmamış üstelik...

KİTAPÇILARDA VE

TERELELLİ PICTURES

CAN BARSLAN

ÖYKÜ no 1
NE OLDU DA ANİDEN YAZAMAYAN YAZAR...

ÖYKÜ no 2
PEKİ NE OLDU DA YANDIM DİYE FIRLAYAN KİŞİ!..

canbarslan@superonline.com

feyzi@iemarı.com.tr

Feyzi Başaran

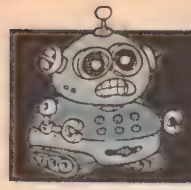

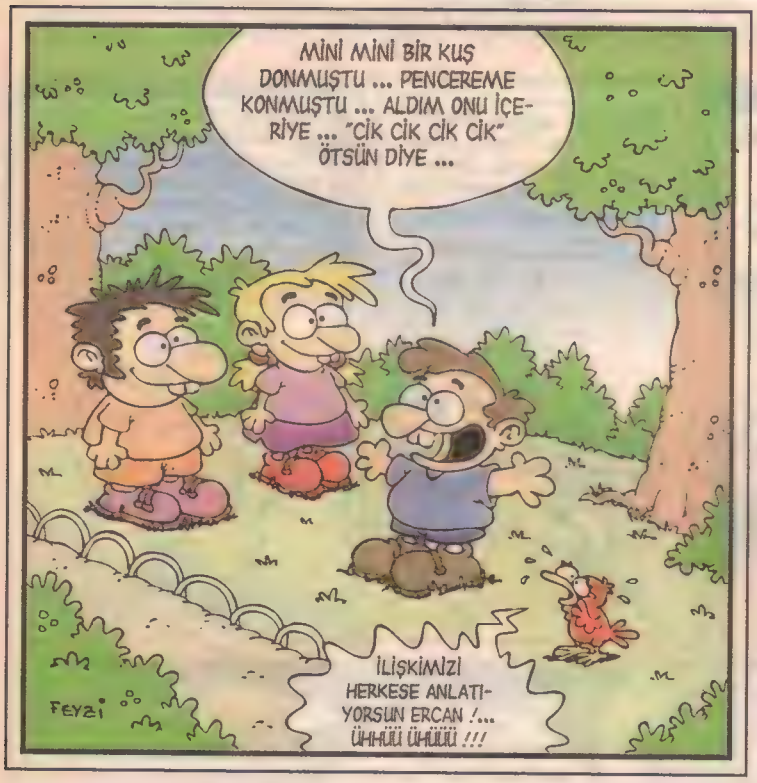

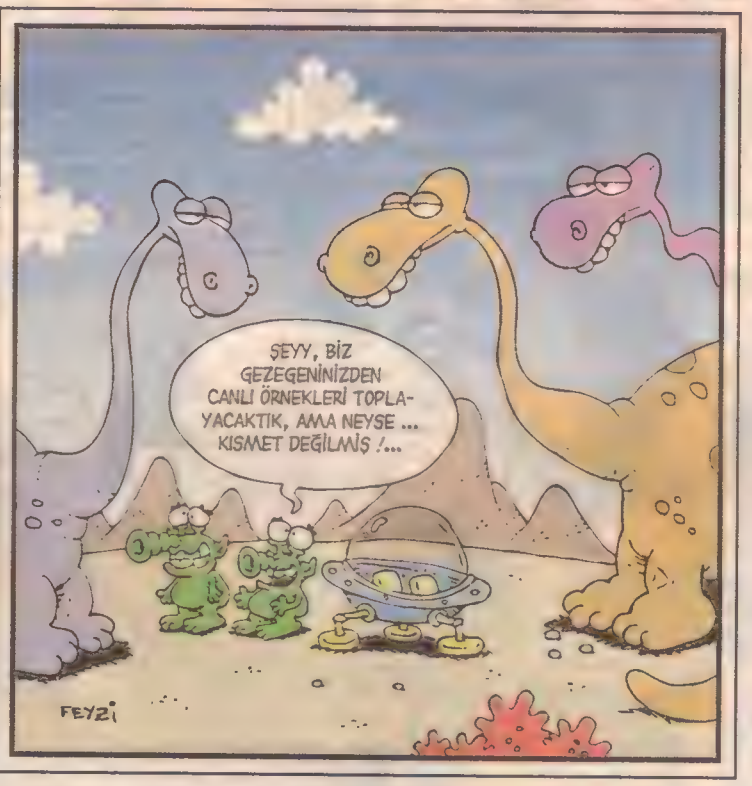

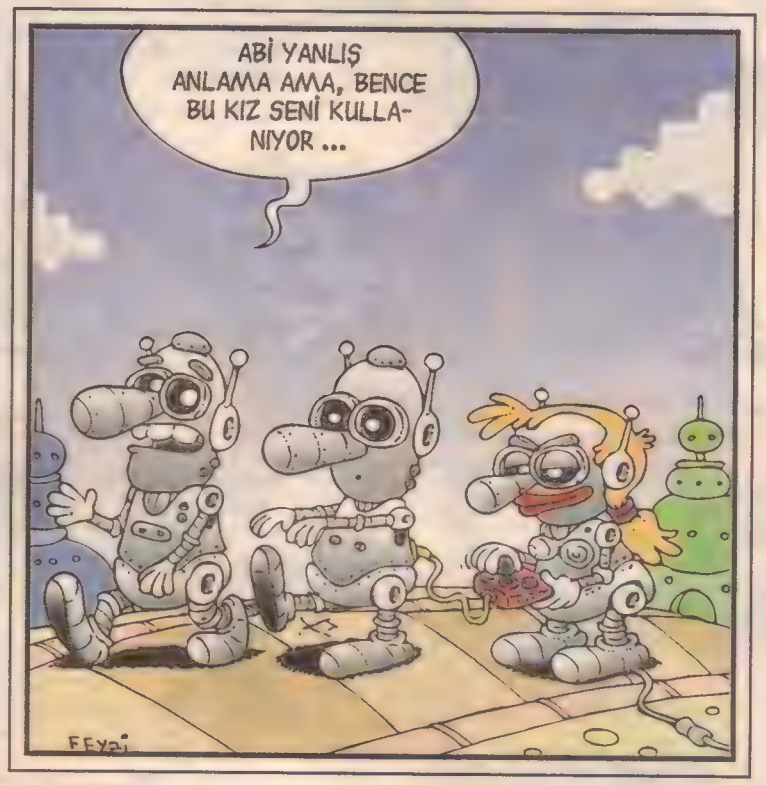

GEZMİ ERSÖZ

Yaralı İns

Mantığı yok bu aşkın, biliyorum.

Bizim çıkışımız yok. İçimde incecik bir sızı kanıyor bunu hissedince, ama onu bildiğim kadar kendimi de biliyorum. Biliyorum, istesem de kopamam ondan...

Onu burada, o yaralı çocukluğuyla başbaşa bırakamam... Birlikte dünyanın dışına doğru savrulsak da...

Oysa başta herşey güzeldir onunla. Beni göklere çıkartır. Alabildiğine yüceltir. Sadece benim yanımda kendisi olabildiğini, bensiz olamayacağını söyler. Bana olmadık anlamlar yükler. Hazırımdır kapılmaya bu sözlere, çünkü bu sözlerin arkasındaki o anlam için feda etmişimdir hayatımı, bütün geleceğimi... Kazımak isterim bu ışıklı anı aşkımızın belleğine, onun yaralı çocukluğuna; benim tutunacak dal arayan yorgun hayallerime.

Onun o güneş görmeyen zemin kattaki rutubet kokulu evinde ve onca sefalet ve yitirmişliğin ortasında, sadece bizim görebildiğimiz bir güneşin sımsıcak ve bilge kokusunda o hasta içimiz dirilir, o katı saatler isteklerimize başeğince, yorgun arzularımızı o sadece bizim olan güneşte bahtiyarca ısıtırdık.

Sadece bu güneşte gerçek kokusunu bulan saçlarının kokusunu içime çeker, **bebeğim** derdim ona, **bebeğim**...

Böyle anlarda bizi görmezden gelebilir miydi, onun içindeki en değerli şeyleri kırmış olanlar...

Bizi bir kez olsun unutamazlar mıydı o sonsuz sefaletin içinde bile hayata duyduğumuz o minnet ve şükran anında; ellerim onun saçlarının kanayan kokusunu öpüp okşarken, bizi bir kez olsun unutamazlar mıydı...

Bunu düşündüğüm an sezerdim biraz sonra olacakları... Saçlarındaki ellerimin, hayallerimin arasından boşluğa kayıp gideceğini...

Çünkü birden uzaklaşırdı benden, sırtını duvara yaslar, bir sigara yakıp odasının bu dünyadan, bu hayattan çok uzak bir yerine gözlerini diker ve sadece bizim olan güneşimizi alıp, insafsızca çekip giderdi yanımdan...

Her defasında olduğu gibi, böyle anlarda aklıma söyleyecek hiçbir şey gelmez, umutsuzca ve durmadan, **neyin var?** derdim. **Ne oldu yine, ne yaptım sana, neden susuyorsun?**.. Konuştukça, sordukça batardım...

Yüzü tanınmaz bir hal alırdı. Beni daha bir kaç saat önce göklere çıkartıp, hiç olmadığı kadar yücelten insan, şimdi bana nefretle bakmaya başlardı. **Ne istiyordum ondan, neden onu bırakmıyordum. Sahteydim, yapaydı ona gösterdiğim sevgim. Kendim gibi onu da sıradanlaştırıyordum. Ne kadar istesem de onu asla anlayamazdım. Sıradanlığımla içindeki aşkı öldürüyordum... Onun ruhunu soyuyor, onu korunaksız ve kendime muhtaç bırakıyordum...**

Beni benimle bırak ve git evimden, derdi. **Git evimden. Git ve bir daha arama**...

Her defasında çok zor olurdu. Sevgimi orada dağılmış bırakıp ve o çok kısacık bütünleşme anı için bile olsa hayata derin bir minnet ve şükran duymuş iken ve geçmişin mutlu ve eşsiz anlamından birini sonsuza dek aydınlatma umudu ellerimde kanarken, evime geri dönmem her defasında zor olurdu...

Evime döner yine onu düşünürdüm. Ona ne kadar kırgın olursam olayım, varlığım bir kez olsun bile ondan ayrı nefes alamazdı. Çünkü benim yüzümden acı çektiğini görmüştüm bir kez.

Sevgim ona kendisini, o yaralı çocukluğunu hatırlatıyordu. Sevgim ona çok eskiden, derinden ve sonsuza dek kırıldığını hatırlatıyordu...

Bu derin ve sonsuz kırgınlıktan geriye kalan o suçlu ve değersiz kalbini hatırlatıyordu sevgim ona...

Sevgim sevgisinin ne denli ürkek ve ne denli gizlenmiş olduğunu hissettiriyordu...

Paylaşamıyordu, çünkü bir tek ona yeteceğini sanıyordu sevgisinin.

Yalnızlığına... Kendi benzersiz acılarını hafifletmeye...

Böyle hissediyordu... Sevgisini bana inanıp ortaya çıkartırsa onu yokedeceklerini, elinde kalan son sevgiyi yağma edeceklerini sanıyordu...

Öylesine incitilmişti ki, beni, diğer insanlardan bir türlü ayıramıyordu...

Üzerine kapaklandığı ve herkesten gizlediği o son sevgisini

Akşamsefası

yeniHarman bulamadığınız bayii, il ve ilçeleri 0212 - 292 95 65 (3 Hat) Seving Hn. - cengiz Bey'e bildirir veya 0212 - 245 38 06 nolu telefona fakslarsanız çok makbule geçer...

anlar Çeker Birbirini

alıp başkalarının acımasızlığına sunmakla ediyordu beni...

e anlarda beni dışarıdaki o çok korktuğu in-, iyi kalpli bir sevgili maskesi giymiş gizli si gibi görüyordu.

bir yanı, iyi kalmış, direnen bir yanı bana k; bana tutunmak istiyordu... Benimle soka-nak, hayata karışmak, benimle kanayan yer-rmak istiyordu... Ama öbür yanı, o çok inci-o çok korkan yanı, bunu hissettiği anda, be-sevgimle birlikte bütün hayatı, bütün umut-dediyordu...

ki bu derin korku yüzünden, elinde kalan gisi başkalarının sevgisizliğinde hoyratça ezi-endişesi yüzünden hayattan, hayatın güzel-den, hatta sevişmekten zevk almayı bile ya-ştı kendisine...

şmemizin en koyu anında, bu masum, bu vkle kendisini bırakmasına ramak kala, ansı-aden kopması, bir sigara yakıp, odasının bu lan, bu hayattan en uzak yerine dalıp gitme-üzdendi işte...

e anlarda yüzüne hayretle bakar, o an ben-rlarca uzakta olan bu insanın, daha birkaç ce beni neden gökyüzüne çıkardığını, neden siz sıfatlarla yücelttiğini düşünürdüm...

n bunlar beni kendisinden uzakta tutmak Beni içine almamak, o ürkmüş, korunaksız ni benden gizlemek içindi... Beni yücelttikçe gizleniyordu aslında. Sonradan aşağılamak, semek; **beni anlamadın, sen de diğerleri, beni sıradanlaştırıyorsun, yok ediyor**-emek içindi onca yüceltip, onca göklere çı-sı...

yaklaştıkça, içinde sakladığı gizleri, kırılgan-hissettikçe ve bana giderek bağlandıkça nlığı daha da artıyordu... Oysa içinde dünya-ürkmüş, en korunaksız sevgisini saklayan bir nlıktı bu...

dim bu düşmanlığı ben: Gecenin en olmadık nde kapıma gelip, **affet beni, ne olur af-**yen bir düşmanlıktı bu... **Ne olur sevgime t ver, ne olur bana bir şey söyle ve ben za dek seninle olayım. Ne olur bana bir yle, o o yaralı çocukluğum sevginle ay-sın ve bir kez, bir kez olsun geçmişteki ve güzel bir anımı sevginin aydınlığında m,** diye yalvaran bir düşmanlıktı bu

şeyde böyleydi. Karşısına çıkan bir düşünce-ncı, ideolojiyi önceleri alabildiğine yüceltirdi. sanıtlamak için, herkesten önce koşar, varını ortaya koyar, canını bile sakınmazdı. Ama da yücelttiği o düşüncede, o inançta suçlu ve z kalbini, benliğini görürdü. Kendisini nasıl vor, yerin dibine batırıyorsa, varını yoğunu or-oyduğu değerleri de öyle aşağılar ve batırırdı. ra yine evine, odasına, kendisine kapanırdı.

edeyse yıllardır kendi adına hiçbir şey yapmı-. Öyle bir yere gelmişti ki orada durmuştu. azla gidemiyordu, içindeki o çok değerli şe-ar önce kırıldığını artık kesin olarak anladığı tık durmuştu. Saklayacak gücü kalmamıştı; arından yıllarca kaçmış, bu arada hep başar-ep iyiyi ve mutluyu oynamıştı, anlamasınlar,

aları anlamayınca kendisi de anlamayacak tı. Başkalarını kandırırken kendisini de kan-ı... Kendisini daha fazla kandırmak istemi-artık. Çünkü kendisini kandırdıkça içindeki büyüyordu...

k hiçbir şey yapmak istemiyordu... Çünkü i kırgınlık giderilmedikçe ne yapsa, daha da ktı kendinden. Ne yapsa, ne söylese kendisi-men söyleyecek, kendisine rağmen yapacaktı.

Çünkü bu güne dek ne yaşadıysa hep o içindeki derin kırgınlığı başkalarından gizlemek için yaşamıştı. Başarmak, bir yerlere gitmek, adını bir yerlere yazdırmak için değil, sadece o derin yaralanmışlığını gizlemek için çalışıp durmuştu. Herkes onun başarısını alkışlarken, o gizlendiğine seviniyordu...

Herkes onu alkışlarken, o kendisine, bir süre daha bana dokunmayacaklar, beni incitmeyecekler diyordu...

Başarı onun için hayata kafa tutmak değil, içindeki o derin yarasını biraz daha içerlere gizlemek içindi... Bu yüzden hiçbir zaman iyiyi kötüden ayırt edemedi. Etmek için çaba harcamadı...

Hesap sormadı ona haksızlık edenlerden. Bu yüzden daha çok haksızlığa uğradı... İnsanların içine çıkmaktan hep korktu. Ama evinde, bir başınayken bile insanların içinde ve en savunmasız haliyle hissetti kendisini. Öylesine korunaksızdı ki, o büyük incitilmeyi insanların arasına bile çıkmadan yaşadı hep... Daha fazla haksızlık etmesinler diye düşmanlarına açabildiği kadar açtı kapılarını... Bu kadarıyla yetinsinler diye... Ona daha fazla haksızlık etmesinler, diye hep erteledi yapmak istediklerini... Anladı, neye ulaşırsa ulaşsın, dinmeyecekti acısı, kapanmayacaktı asıl yarası...

İşte onu ben böyle tanıdım, bu yanıyla çok sevdim... Onu çok sevdiğim için ben de kendimi ona benzettim. O hiçbir şey yapmayınca ben de yapmadım... Sanki yapsam, çabalasam, biryerlerde olmadık başarılar kazansam ona haksızlık edecekmişim gibi geliyordu... Ben de tıpkı onun gibi kendimi suçlu ve değersiz hissetmeye başladım...

Öfkelendiğim, görür görmez hesap sormak istediğim insanlarla biryerlerde karşılaşınca başımı utançla indiriyor, ya da mahçup bir şekilde gidip ellerini sıkıyordum...

Onu tıpkı beni evine çağırdığı gibi evime çağırıyor, tıpkı bana yaptığı gibi övgülere boğuyor, hiç olmadığı kadar yüceltiyordum...

Sonra da sevişirken, sevişmenin en koyu anında, birden ondan uzaklaşıp, bir sigara yakıp, odamın bu hayattan bu dünyadan en uzak yerine dalıp giderek ve adeta bambaşka bir kimliğe bürünerek onu evimden kovuyordum...

O beni evinden kovarken ne söylediyse, beni nasıl haksızca aşağıladıysa, ben de hemen hepsini olduğu gibi kendisine söyleyerek kovuyordum... İçim yırtılıyordu böyle anlarda. Ama susturuyordum bencilliğimi, susturuyordum kendime duyduğum acımalarımı...

Yıllardır o benden hayata çıkış yolu aramıştı, şimdi de ben ondan bir çıkış yolu arıyordum...

Ama onun imkansızlığında, yitmişliğinde doğrulanmak istemiyordum...

Onun o derin kırgınlığında geçmişimi arıyordum. Kendimi onun gözleriyle görmek istiyordum...

Kendimi artık onun o derin kırgınlığıyla sevmek istiyordum...

Onu severken anlamıştım, çok, ama çok eskiden kırmışlardı beni de...

Mantığı yoktu bu aşkın, biliyordum...

Yaralı insanlar çekerdi birbirini...

* **Suçtur Umutsuzluğa Kapılmak** adlı kitabımın afişlerini yapıştıran **Kocaeli Gençlik Derneği** üyesi **Güneş Ekin Saygılı** gozaltına alınıp bu yüzden mahkemeye verilmiştir... Gerekçe olarak söz konusu kitabımın gelirinin **TAYAD**'a bırakılması gösterilmiştir... Evlatları cezaevinde olan annelere - babalara destek vermek suç sayılmıştır, bu durumu protesto ediyorum ve **Güneş Ekin**'in verdiği mucadelede yanında olacağımı duyuruyorum...

* **Sivas.** 28 Mayıs Cuma günü saat 14:00-16:00 arası **Sivas Cumhuriyet Üniversitesi**'ndeyim....

* **Sivas.** 29 Mayıs Cumartesi günü saat 14:00-17:00 arası **Sanat ve Hayat Kültür Merkezi**'ndeyim... Adres: Kepenek Cad. Acaroğlu Apt. No: 28 Sivas....

* **Çanakkale.** 4 Haziran Cuma günü saat 18:30 - 21:30'da iskeledeki **Çanakkale Kitap Fuarı**'ndayım...

Akşamsefası

Kırık Leblebi

suatozkan@leman.com.tr
SUAT ÖZKAN

bezginbekir@leman.com.tr

BEZGİN BEKİR

Tuncay Akgün

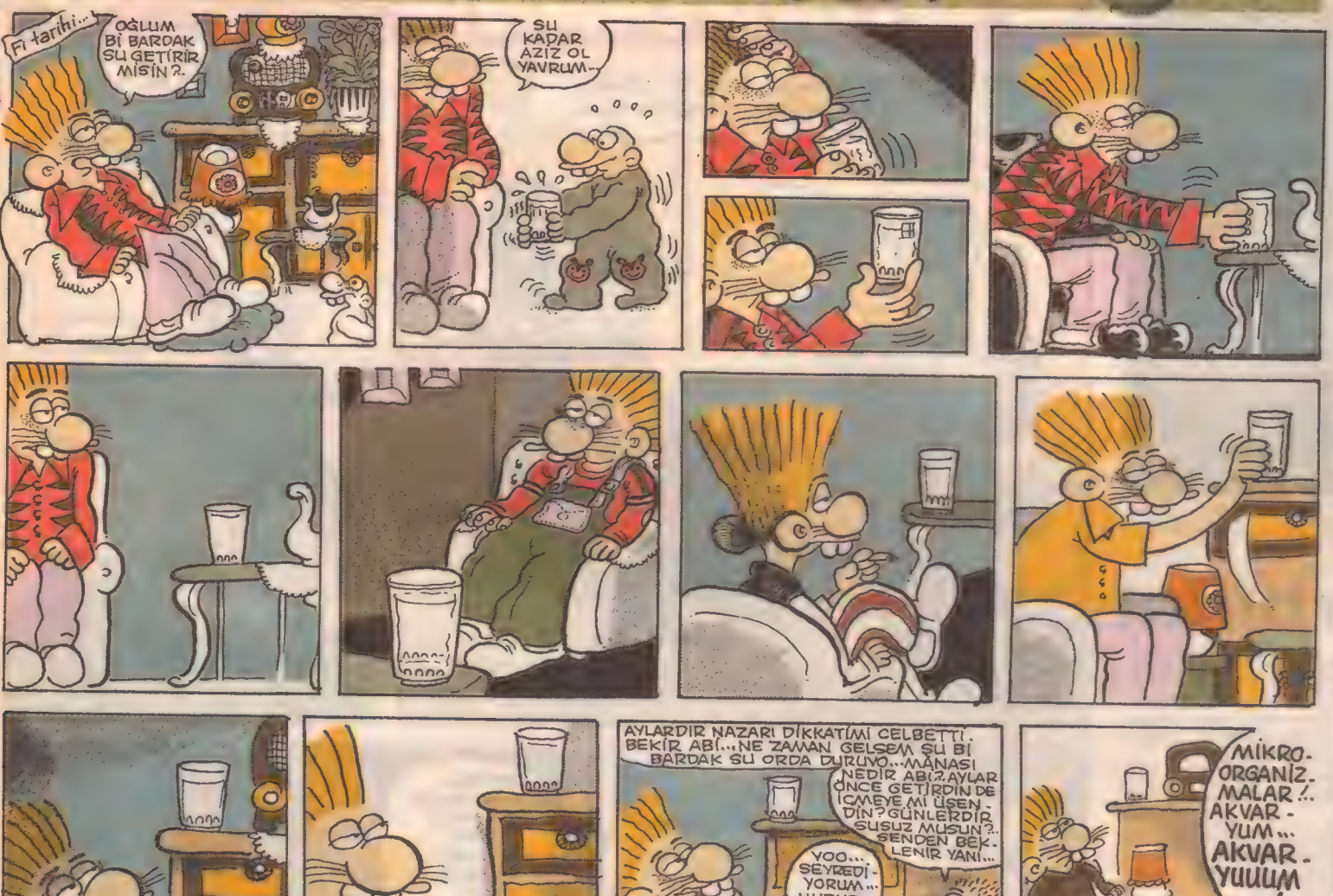

Gönül Adamı

DUMUR

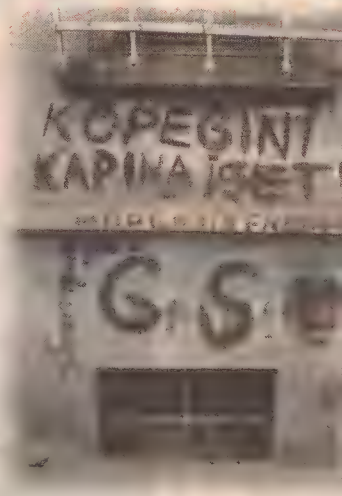

Burası Cihangir, evcil köpeklerin, pet shopların epeyce bol olduğu, daha doğrusu köpeği olan insanların çok olduğu bir İstanbul semtimiz... Gel gör ki, bu arkadaşı bayaa kızdırmışlar galiba. Fakat o da organik köpek sidiğinden kurtulayım derken inorganik çevresel ve görsel kirliliğe neden olup kendi duvarını pisletmiş bu da ayrı bir konu ya neyse, adamcağız canından bezdi demekki..

Beşiktaş'tan Ortaköy'e doğru giderken yolun sol tarafında, yol boyunca uzun beyaz pano varya hani... İşte onun bir yerinde, böyle dilekçeye benzer bir yazı var. Buna en son Hititler zamanında görülen duvar çivi yazısı dilekçesi diyorum ben, siz ne dersiniz?.. Belki fotoğraf net çıkmayabilir. Bu duvar dilekçesinin tam metni şudur;

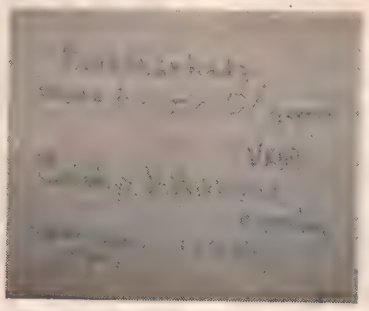

Burada arkadaş sıkışmış bir kedi yavrusu var.

Belediye yetkililerine duyurulur.

2 gündür bağırıp, miyavlıyor.

6 ve 7 Mayıs

İlginç bir yöntem, bunu zaman zaman denemeliyiz. Belli ki yararı olmuş, duruma müdahale etmişler... Ben 8 Mayıs'ta ordan geçip bu yazıyı teşhis ederken kedi miyavlaması duymadım..

Semtimizi Tanıyalım

Fethi Paşa Korusu'nun bülbülleri gibi birbirinden ilginç sesli araba alarmlarıyla meşhur, şirin semtimiz Cihangir'in bitmeyen kapkaçları...

Güzel, pırıl pırıl bir pazar günü, ikinci defa arabamın camı kırılarak yine araba teybimin çalınmasıyla güne başladım. Fakat bu kez ön panelden değil, bagajdan, sardığım yedi kat bezle neredeyse istepnenin içine gizlediğim yerden teybimi nasıl bulup çaldıklarını, bagajın yedi kat dibinde olduğunu nasıl anladıklarını anlayamadım... Çünkü kelebek camı kırılmak suretiyle hedef direk bagajdı... Düşündüm durdum... Meğer bu oto teypçiler ultra profesyonelmiş. Bu yöredeki her arabanın, herkesin adeta raporu varmış ellerinde... Herşeyi ince ince gözlemliyorlarmış. Kim manavdan, marketten ne aldı, ortalama kaç torbayla geliyor eve, nasıl besleniyor, arabanın bagajından ne alıyor, ne koyuyor, arabayı ne sıklıkla yıkatıyor, yeni oto teybi alabilir mi vs... herşeyi biliyorlarmış... Yani arabandan ellerin başında FBI modeli **"temizim üzerimde teyp yok"** şeklinde inmen lazım. Çünkü herşeyi biliyor ve görüyorlarmış... Eee birbirinden ünlü yazar ve çizerlerin oturduğu bir semtin oto hırsızı da gözlemci olur tabii... Zira birinci teybim gittikten sonra ikinci teybi seyyar kızaklı sökülüp çıkartılabilecek şekilde yaptırdım. İlk zamanlar teybi eve götürüyordum, sonra üşendim, bagajda örtülerin, istepnenin arasına gizledim. Elleriyle koymuş gibi buldular. Bilmeyenin bulmasına imkan yoktu. Demek ki takip altındayız. Bilgisayar virüsü gibi adamlar, ne yapsan nereyi kapasan giriyorlar. İşin iyi tarafı, teyp falan bir derece iyi, periyodik olarak onu alıyor, yolunu buluyor, bulamazsa gırtlağında görürsün bıçağı... Aslında belli yerlere böyle teypler bırakılmalı belli zamanlarda...

Nerde o eski Hulusi Kentmen modeli pos pıyıklı, düdüklü **bekçi babalar**, yine gelsin onlar belli semtlere diycem ama ilk onun posbıyığını uçurur, düdüğünü kapkaç yaparlar...

Oto hırsızının sayesinde, Pazar günü sırf bunlar için açık olan oto camcılarını ve oto elektrikçilerini öğrendim Kasımpaşa ve Dolapdere'de... Bu aralar o kadar çok oluyormuş ki araba camı kırma ve teyp çalma olayı, oto esnafı dükkanını

Akşamsefası

DETAYI

GÜNERİ İÇOĞLU

Pazar günü 24 saat açık tutuyor. Dahası araba camını takmadan Kasko için fotoğraf çeke çeke fotoğraf sanatında da uzman olmuş camcılar...

Niçin gazetelerin Pazar eklerinde çıkmaz böyle, Pazar günü her yer kapalıyken **en iyi araba camı takan on oto camcı** diye... Nedense herşey güllük gülistanlık görünüyor Pazar eklerinde, o gün herkes eğlensin diye... Bu işin başlangıcı yine bize düştü... Evet Pazar günü on dakikada on araba camı takabilen on oto camcıdan en iyi ilk ikisi Kasımpaşa ve Dolapdere'de... Bunu net söyleyebiliriz... Servisler kategori dışındadır ve o gün kapalıdır.

Bir de benim hırsız, o kadar profesyonel olmasının yanısıra henüz hümanist. Zira teyple birlikte, yine bagajdaki sidilerimi ve yazlık sandaletimi alırken, zorunlu trafik ilk yardım çantasını ve Leman-Lemanyak maçlarında giydiğimiz üstünde isimlerimizin yazdığı Brezilya forması renklerindeki Leman formasını almamış... Burası nasıl bir yer anlamadım... Sen burayı her hafta gazetelerde merkez olarak sunarsan, yok kafelerinde ünlüler, yok kıllılar yünlüler diye semti hedef gösterirsen, haliyle kapkaççısı, oto hırsızı da nasibini ister şehrin Soho'sundan...

Bu arada oto camcısında yaman birşey anlattı, bir diğer camı kırılmış mağdur; yine böyle teybi ikinci kez çalınan bir ahbabı, hemen kafası çıkan cinsten bir oto teybi almış ve teybi taktığı gün kafasını, uğraşmış uğraşmış çıkaramamış. Kullanma kılavuzunu okuyup da biraz sonra çıkarırım diye yukarı eve çıkmış. O çıkar çıkmaz oto teyp hırsızı gelip, on saniye içinde ön camı kırıp, havada zıplayıp dönerek ahbabın iki saat uğraşıp çıkaramadığı teybin kafasını çıkarırken aynı zamanda öten alarmı kesmiş ve ışık hızıyla gündüz vakti Matrix gibi kaçmış. Olup biteni balkondan donmuş bir halde izleyen araç sahibi ahbap yine kaskoya başvurduğunda, iki gün içinde tekrar teybini çaldırdığı için kasko ikincisinin parasını ödememiş. "On beş günden kısa bir süre içinde teyp tekrar çalınırsa, tedbirsizlik ve hatanın mağdurda olduğu kanısından hareketle böyle bir kural varmış kasko aleminde dediğine göre..."

Bu semt-i Cihangir'e geldiğimde nicedir araba gaspı konusunda çok yüreği yanmış Tuncay Akgün bana ilk söz olarak söylemişti. **"Arabanın yerini azami bir-iki günde bir değiştirmelisin ve daima torpidonun kapağını açık bırak..."** Oto teypçiler tepki de ölçüyorlar. Benim bu son teyp olayından önceki gün arka camın sileceğini kırdılar, uyarı ve tepki vermemi beklediler. Evet evet hemen yaptırmalıydım. Servisi aradım, Cumartesi günüydü ve ellerinde silecek yoktu, Pazartesi gelmemi söylediler. Taktıramadım ve arabama ilgisiz olduğumu sanmasınlar diye sileceğin yerine şöyle bir not koymak istedim; **Hırsız abi tepkisiz olduğumu zannetmeyin abi, servisi aradım, Pazartesi gel, dediler. Arabama karşı ilgim sonsuzdur"**.. Vazgeçtim, gitti teyp ama şimdi hep torpidonun kapağını açıp şöyle bir yazı kesin koyucam; **"Saygıdeğer hırsız bey, gördüğünüz gibi kelebek camı hemen taktırdım. Abicim araba tertemiz, ne teyp var ne sidi, ne de kolon. Herşeyi dımdızlak tamtakır ettiniz.. Yalnız bagajda bıraktığınız zorunlu ilk yardım çantası için teşekkür ederim. Çok ihtiyacım oluyo, gerçekten çok düşüncelisiniz, saygılar.."**

İşte resimdeki bu arabanın sahibi de camının kırılmasından bıkmış ve nasıl olsa tekrar kıracaklar diye taktırmamış. Yalnızca bantlamış. Fakat bu kez de bantları el girecek kadar yırtmışlar. Hırsızlar tamamen yırtmamışlar bantları sadece el girecek kadarı yeterli olmuş, ilginç olan bu..

Fotokopi sokak levhası... Olacak iş değil. Sokak levhası düşmüş, hayırseverin biri bu fotokopiyi naylonlayıp bantlayıp sokak levhasının yerinin yakınından geçen bir elektrik kablosuna asmış. Uçuyor efil efil sokağın ismi kendi gibi, kumrular gibi... Zaten ordan geçerken son gördüğümde rüzgardan yırtılmış gitti gidecek gibi duruyordu, sağa sola savrularak..

dumur@leman.com.tr

ARRIVA ARRIVAAA!

MEHMET ÖZKANOĞLU

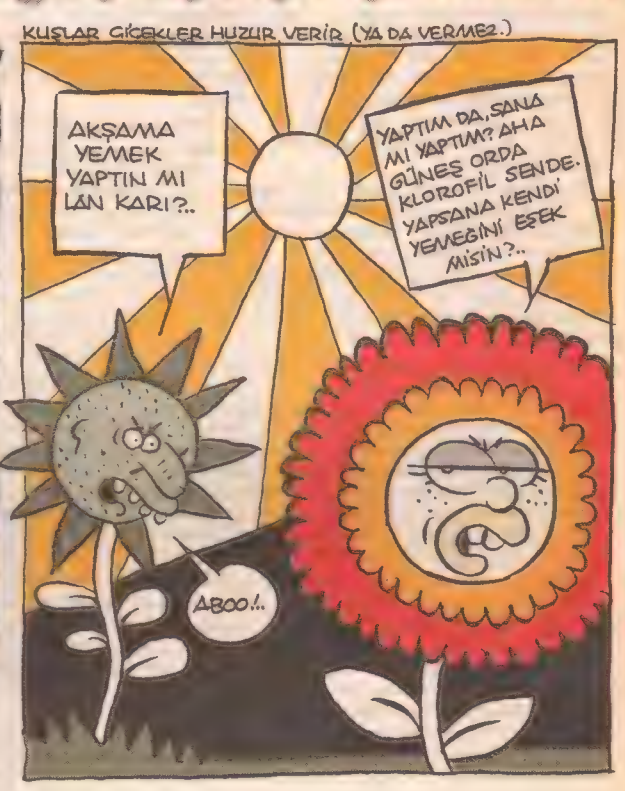

İŞADAMI **TAMTAM BEY** VE "O OTEL SENİN BU OTEL BENİM" İŞ GEZİLERİ... (VOLUME II)

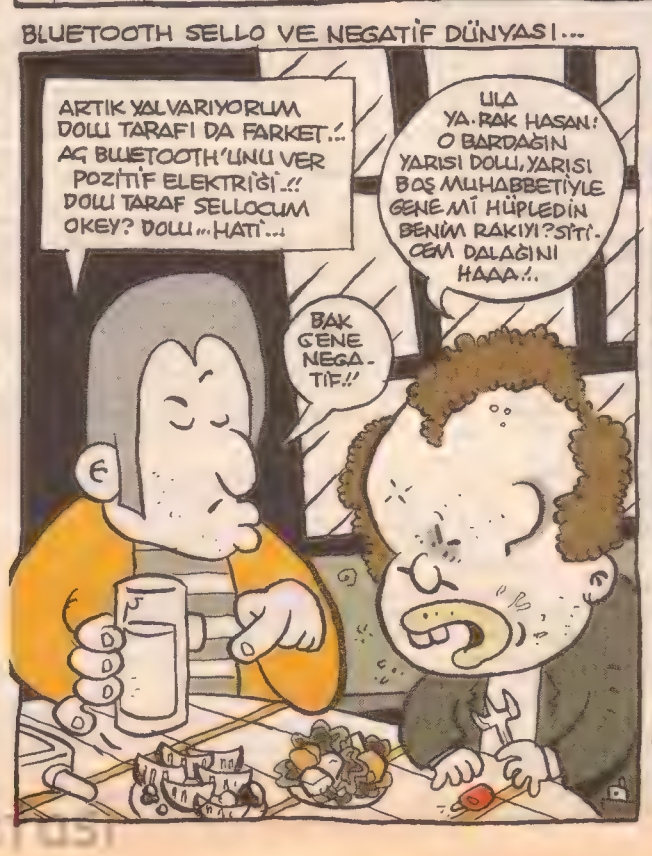

ORTA-DOĞU

Nihat Genç

Nihayet Beyrut'u gördük. Evimize Tv aldığımız çocukluk yıllarından beri, beni ve tüm dünyayı en çok rahatsız eden şehir. Hakkında en çok haber yazılan şehir. **Yüzyılımızın en uzun süren şehir iç savaşı.** Sağın, solun, müslümanın, mezheplerin, hristiyanın, batının, doğunun, her düşüncenin silahlandığı şehir!

Şimdi Beyrut, pırıl pırıl! Sapsarı. Soylu. Parlak. Cilalı. Kalaylanmış gibi kaldırım taşları. Perdeleri, sandalyeleri büyük şatolardan getirilmiş gibi. Bardakları, tabakları aristokratların evlerinden getirilmiş gibi. Lüks, şatafat, Abbasi saraylarından getirilmiş gibi. Bir insanlık neşesini nihayet kuşanıyor. Bir büyük zaferle kuşanıyor! Yüzlerce yeni bina, her biri eşsiz mimari örneği!

Nereye gitti o büyük katliamlar, o korkunç kardeş kanı. Kaleşnikof ve roket mermileriyle duvarları delik deşik 5/10 evi eskinin hatırası olarak bırakmışlar. Şimdi bir rüya şehri ortaya çıkıyor. Beyrut, iç savaşı "sınırladı", "kontrol etti". Birarada yaşamanın yasalarını nihayet buldu. **Hristiyanlar ve müslümanlar yavaş yavaş bu şehri "kardeşliğin" ütopyası haline getirmek için kolları sıvadı.** Katliamlar, kan, şehirden ağır ağır sürüklenip leşleri sınıra kadar sürüldü. Şimdi, çatışma sadece İsrail sınırında, İsrail'in sınır tecavüzleriyle devam ediyor.

Ne ezik bir şehir, ne yıkılmış, bu yüksek, şaşırtıcı mimari, bizlere burada gururlu ve fazlasıyla bilgin insanların oturduğunu söylüyor. Bu şehri yeniden inşa projesine "yolsuzluklar" karışıyor... Ama karşımızda yepyeni bir "evren" mimarisi. Camii ile kilise en iyi ustalarıyla şehrin tam merkezinde yanyana. Bu yeni mimari üslup, ne doğuya benziyor ne batıya. Ne eski sömürgeci mimarisi, ne eski sarayların mimarisi. Başka birşey yapmışlar. Sanki kardeş kanını, bu olağanüstü hülyalı yüksek mimariyle söküp atmaya çalışıyorlar.

Kibrin de üstünde bir mimari. Bizim, üç yüz yıl / dört yüz yılda oluşturduğumuz büyük meydanları, Beyrut, beş/on yılda inşa etti bile. Her türlü ölçünün üstünde. **Dürzi lider Veli Canbolad'a bu yeni mimari tarzı beğenip beğenmediğini soruyorum.** "Eski Beyrut'un çarşılarına, pazarlarına hiç benzemiyor, buraya bir Dubai yapmışlar" deyip eleştiriyor. Ben aynı fikirde değilim. Kaleşnikofların şehri şimdi mimarisiyle konuşuluyor.

Bu, yeni mimari, en yüksek arzuları, genişliği, rahatlığı, soyluluğu, gururu, ne çok şeyi anlatıyor. En çok da "lekesizlik", "tertemizlik" iddiasında. Değil bir çekirdek kabuğu, bir sigara külü, külün tozu dahi yok. Sürekli yalanıyor, yıkanıyor, durmaksızın birileri öpüyor, ekran gibi, göz bebeği gibi pasparlak, camsı...

Beyrut'un su sorunu var ve elektrikleri çok sık kesiliyor ve hemen her evin jeneratörü var. Beyrut, hayata yeniden başlar gibi. Masallardaki gibi ışıl ışıl, devasa binalarla Babil'i yeniden inşa eder gibi büyük bir proje. Sanki taşların her biri kurşun gibi, kalay gibi eritilip, sonra bu eriyikten kalıp dökülüp yapılmış. Bu kadar parlak, bu kadar temiz bu kadar şaşaa bu kadar asalet arayan bir başka şehir görmedim.

Bütün binaların taşları tatlı bir sarı taştan yapılı. Bu, altın sarı/bakır sarı taş, Lübnan'ın tarih öncesi taşı. Eski kalıntılarda bu sarı renkteki taşı gördük. Bütün şehir aynı taş, aynı renk! Bu taşın ışığında zevk var. Dünyanın büyük şehirleri Petesburg, Paris, İstanbul'u, hepsini aşan bir kudret, bir inad var.

Şimdi, bu satırlarımı okuyan 70'lerde ilk gençliğini yaşayan özellikle solcular, bu şehri görmek için can atacak! Beyrut hepimizin kabusuydu ve hepimize "şiddet" öğretiyordu. **Beyrut, silahtan başka şansı olmayan gençliğimizin "kabesi" gibiydi.** Sanki, o kudurmuş çatışmaya, birbirini boğazlamaya hayrandık. Sanki, orada olmalıydık ve korkusuzca insanlık adına savaşmalı ve şiddete tapınmalı ve ne kadar kahraman olduğumuzu ve ne kadar ölümüne idealist olduğumuzu göstermeliydik. Bu yüzden olacak şimdi sessizliğini koruyan dümdüz bir ova ve ortasında bir küçük kasaba Bekaa vadisini uzun uzun seyrettik. Aklıma, buraya koşan 70'li yılların ağbileri geldi...

Yine ilk gençlik yıllarımızda radyo, TV'lerden hep şu cümlelerle akardı haberler: "Solcu hristiyanlar...", "falanjistler...".. Benimle aynı yaşta olanların falanjist kelimesine derin bir nefreti ve nostaljisi vardır. Falanjist kelimesini duymadığımız gün yok gibidir.

Falanjist, milis demek, kökü, İspanya'da Frankocu bir gruptan geliyor. Falanjist dediğimizde sağcı hristiyanların silahlı askerlerini anlıyorduk. Doğu Konferansı heyetinin görüşmeleri sırasında Beyrut'un Hristiyan bölgesinde bir büyük kültür kurumuna gittik.

Büyükçe bir masa etrafında toplandık. Karşımızda elli/yetmiş yaşları arasında onlarca adam. Hepsi düzgün giyimli. Hepsinin oturuşlarına, duruşlarına, sözlerine, bakışlarına, cümle kuruş tarzlarına dikkat ettim.

Ve yanımda oturan yazar Can Dündar'ın kulağına eğilip, bunlar falanjistler, dedim. Yani tahmin ettim. Doğru tahmin, şimdi her biri bilimadamı, yazar, rektör. Birazdan konuşmaya başladılar, biri genelkurmay sözcüsü, biri stratejist, biri doçent...

Dünün falanjistleri bugünün bilimadamları. Sık sık ve vurgulayarak hepsi **"tam bağımsız Lübnan"** sloganını heyecanla söylediler. Sebebi şu. İç savaş yıllarında Suriye, bölgedeki müslüman güçlere destek için buralara geldi hala Beyrut sokaklarında Hafız Esad, Beşar Esad'ın posterleri. Ki, eğer, Suriye destek için gelmeseydi, müslüman direnişçiler falanjistlerle İsrail arasında sandviç gibi sıkıştırılıp tost yapılıyordu. Filistinliler'i, müslümanları boğazlıyorlardı. Şimdi bize Tam Bağımsız Lübnan, derken, bölge ülkelerinin askeri, siyasi güçlerini çekip gitmesini söylüyorlardı.

Eskinin falanjisti, bugünün yazarları, bizim gruba, bu bölgede en çok "insan hakları/demokrasi/batılı değerler" kavramlarını vurgulayan grup oldu.

Hatta, konuşmaya başlayan "sizler Mustafa Kemal'in batılılaşan, çağdaşlaşan ülkesinden geliyorsunuz" deyip, bizim batılı/çağdaş değerlerimizi öne çıkartıyorlar. Bu vurgunun anlamı şu, buralarda bu batılı değerleri kabul etmeyen insanlık dışı insanlar var, bizim savaşımız onlarla, demeye getiriyorlar.

Lübnan'ın müslüman bölgesine doğru gittikçe yanmış binalar, şehid posterleri, Hizbullah sloganları, Hristiyanların bölgesine doğru gittikçe, fabrikalar, şık binalar görüyorsunuz. Bir oda dolusu falanjistle aynı odada oturmak bizim için hem nostalji hem de işimizin ne kadar zor olduğunu anlatıyor. Bizler, buraları "batının" karıştırdığını iddia etmeye çalışırken, sağcı hristiyanlar karşımızda, arkalarına batıyı almış gibi güçlü ve kasıntılı bir dille konuşuyorlar. Ve Lübnan'ın yüzde kırka varan nüfusu Hristiyan. İşte bu sert, amansız gruplar/bölgeler sonunda Lübnan'da birarada meclis kurmayı başardı. Bölge ülkelerine demokrasisi model olarak gösterilen Türkiye'nin tam bir model olacağını sanmıyorum, bölge ülkelerine en güzel model Lübnan!

Lübnan'da çatışan taraflar, aynen bizim Kıbrıs sorunumuz gibi uzun yıllar anlaşamadılar. Kıbrıs'tan farkları şuydu, andlaşmazlık sürecinde köşelerinde usulca beklemediler. Her yeni andlaşma planı birkaç gün içinde bozuluyor ve iç savaş kaldığı yerden devam ediyordu. **Annan planı gibi yüzlerce plan geldi geçti. Her andlaşmanın her maddesi onlarca/binlerce ölüye mal oldu,** iç savaş sürecinde toplam yüzelli bin kişi öldü... Sonunda, bir Fransız'ı cumhurbaşkanı ve bayraklarına meşhur Lübnan Sediri ağacını sembol olarak koyup, parlamento dağılımını, seçimlerini kabul edip anlaştılar!

Hristiyan mahallelerinde artık eski falanjistlerden iz yok, hepsi şık, temiz, güler yüzlü, beyfendi insanlar. Çünkü burada çatışma sona ereli yıllar oluyor. Ama müslüman mahallelerine doğru gittikçe kaleşnikof resimleri çoğalıyor. Lübnan'ın milli direniş bayrağı Hizbullah'ın bayrağı. Lübnan dağlarında o meşhur Lübnan sedirini boşuna aradık, bulur muyuz, görür müyüz diye... Lübnan'da yaşayan en meşhur kahraman hala Kaleşnikoflar!.. Ve gittikçe radikalleşen müslümanlar! Hergün bir çatışmadan dönen genç Hizbullah askerleri....

Hizbullah'ın, milli kuvvetler lideri Nasrullah! Nasrullah İsrail'e geri adım attırıp topraklarından çıkarttığı için bir kahraman gibi tüm Arap dünyasında saygı görüyor! **Nasrullah bir milli kahraman!** İsrail'e geri adım attırmak ne demek. Nasrullah'ın karargahında üç saat kaldık. Kendisine devlet başkanı protokolü uyguluyor. Çok sıkı güvenlik kontrolü yaptırıyor! Kırk yaşlarında ama genç görünen siyah sarıklı, siyah cübbeli ve etrafı genç korumalarla dolu. Görüşmeye herkesi almıyor. Çok dikkatli. Bize de zaten kesin randevu saati vermedi. Biz sizi haberdar ederiz dediler ve aniden Nasrullah'ın karargahına gittik.

Film çekimi, fotoğraf çekimi yasak, kendilerinin kurduğu özel kameraman görüşmeyi aldı ve bize bu filmden verecekleriyle söz verdikleri halde, yine güvenlik endişesiyle tek kare fotoğraf vermediler.

Nasrullah geldi ve herkesle tokalaşarak otuz gazetecinin ortasına oturdu. İster istemez sert/gergin bir hava oluşuyor ve bu ağır disiplin içinde aklımıza gelen herşeyi soramıyoruz. Yine de kısa kısa sorular sorduk. Nasrullah sakin konuşuyor, bölgenin stratejisini, fikirlerini, Amerika'yı, işgali, İsrail oyunlarını tane tane analiz ediyor ve analizler saatlerce sürüyor.

Nasrullah coğrafyada Amerika ve İsrail oyunları karşısında fazlasıyla dikkatli, asla, mezhepçi, kavmiyetçi bir düşünce belirtmiyor, aksine, bu toprakların tüm siyasi güçleriyle "kardeşlik" vurgusu yapıyor. Hep birlikte Amerika'ya ve İsrail'e karşı büyük bir düzen fikri oluşturmaya çalışıyorlar, yani, ne pahasına olursa olsun "iç çatışma" yaratacak bir tek kelime söylemiyorlar.

Nasrullah'ın ağzından Amerika ve İsrail kelimeleri geçtiğinde istihza oluşuyor, Amerika ve İsrail politikalarını hiç ciddiye almıyor, İsrail ve Amerika üzerinden politika yapanları küçümseyip dalgasını geçiyor. Amerika ve İsrail çekip gidinceye kadar da savaşlarını bitirmeyeceklerini söylüyorlar.

Nasrullah'ın karargahı kaleşnikof bayraklarıyla dolu. Kaleşnikoflu bayrak Hizbullah'ın bayrağı ve ayetlerle süslenmiş. Osmanlıcamız ve Kur'an bilgimizle bayraktaki ayetleri okumaya çalışıyoruz. Ayetler "Onlara deyin ki..." diye başlıyor. Onlara ne diyeceksek kaleşnikofla diyeceğiz. Orta-Doğu'nun gerçeği bu. Kaleşnikoflu bayraklar herşeyi anlatıyor. Yurtlarını savunmak için elinde nükleer bombalar olan düşmana karşı kaleşnikof! Katliamlardan geçirilen bu insanlara karşı gazeteciler sık sık "demokrasi/insan hakları" soruları soruyor. Yani "başkasının, ötekinin" gibi başlayan sorular. Nasrullah Lübnan'da hristiyanlarla birlikte kurulan siyasi düzeni örnek gösteriyor. İsrail ve Amerika saldırıları dışında demokrasi ve insan hakları konusunda söylenebilecek en dikkatli lafları ediyor. Ölümlere, katliamlara, intihar bombalarına kadar ayrıntılı felsefi analizler yapıyor. Ama en önemli cümlesi, "biz toprağımız için savaşıyoruz, topraklarımız dışında asla savaşmayız" benzeri cümleler Hizbullah'ın ideolojisi!

Demokrasi/İnsan hakları gibi soruları işgalcilere karşı sormaya kimse cesaret edemiyor. Bu soruların muhatabı yine öldürülen/katledilen ülkeleri işgal edilen bu yiğit insanlar oluyor. Yani, şöyle diyelim, demokrasi/insan hakları yaygaraları katliamcıların bomba seslerini örtmeye yarıyor. Hem insanları kıyımdan geçiriyor, topyekün işgal ediyor hem de yüksek sesle "demokrasi" diye bağırıyorlar. Demokrasi lafını en çok sarfeden batılılar olunca, uygar, kurtarıcı, özgürlükçü oluyorlar. Cesedleri havalarda uçuşan bu insanlar demokrasiden anlamayan "vahşi" sürüleri gibi takdim ediliyor!

Şehid resimleriyle dolu bir karargahta Nasrullah gazetecilerin arzuladığından çok daha fazla "demokrasi" lafı ediyor!..

Nasrullah milli kuvvetlerin lideri ve cübbeli bir komutan. Bölgenin yine çok sevilen "dini lideri" ise, tüm **Şii dünyasında ünlü olan Fadullah!** Fadullah, Humeyni benzeri bir adam. Zaten Humeyni'den sonra benim gibi bir hava oluşuyor etrafında. Fadullah'ın da karargahı, kapıları demirden. Karargahında sıkı güvenlik. Kaleşnikoflu korumalar burada da kuş uçurtmuyor. Bu topraklarda görüştüğümüz herkes doğal "stratejist" doğal siyaset uzmanı. Fadullah dini liderden çok bir filozof. Fazlasıyla nükteden. Sevimli ve pek ince felsefi tahliller yapıyor! Fadullah'ın da ağzından Amerika ve İsrail lafları çıktıkça ince alaylar yapıyor, İsrail ve Amerika politikalarını hiç ciddiye almayan tahliller yapıyor! Burada görüştüğümüz her lider, coğrafyanın siyasetini, dinini, çatışma alanlarını, beklentilerini, tane tane izah etmeden rahat etmiyor. Herbiri, bir çatışma çıkmasın, yanlış anlaşılma olmasın diye sakin ve uzun tahliller yapıyorlar. Ama hepsi rahat konuşuyor! Ancak, hepimizi rahatlatan genişlikte ve kardeşlikte mesajlar veriyorlar. Mesela, Fadullah'ın bizler için büyük sürprizi, hepimize AKP'nin kemalistlerle iyi geçinmesi, bir çatışma çıkmadan birlikte ülkeye sahip çıkmaları konusunda nasihatları oldu. Bu toprakların iç çatışmaya tahammülü olmadığını, bu iç çatışmaların İsrail ve Amerika tarafından hazırlandığı anlamı çıkan bir konuşma yaptı.

Yani, bu topraklarda kaleşnikoflar ve filozoflar yanyana!.. Hem Nasrullah hem de Fadullah direnişe katılan herkesin, her lideri övdü ve direnişe katılanların asla birbirleriyle çatışmaya girmeyecekleri noktasında görüş bildirdi!

Fadullah dini lider olduğu için gizli ve etkili bir devlet başkanı havası var. Ve büyük bir hayran kitlesi. Tabii bunun dini anlamı, "mukallidleri", yani takipçileri, fikirlerini taklit ederek yaşayan büyük cemaatler var.

Fadullah'ın sakinliği, sadeliği, tebessümü ve üstünde çok düşünülmüş profesyonel filozofca tahlilleri bizlere güven verdi. Cümleler boşlukta ve havada değil, çünkü her cümle, büyük bir iç çatışmadan, büyük coğrafyaların sarsıntısından, yıkımlardan, devrimlerden süzülerek gelmiş. Bu kadar büyük siyasi deneyimleri arkasına almış konuşma düzeni, bizlere, buralarda müslümanların aklı başında önderleri var, endişeye mahal yok, yorumları yapmamıza vesile oluyor!..

(Genç okurlar bilmeyebilir, oradaki Hizbullah'ın, bizdeki kanlı-kasap Hizbullah'la isim benzerliği dışında hiçbir ilişkisi yok. Ordaki Hizbullah bizim milli direnişçi kuvayi milliyeye benziyor. Bizim yakın tarihimizdeki Hizbullah ise, Cezayir'de GIA adında müslümanları dahi kesip biçen kanlı örgütün ta kendisi. Cezayir'in kanlı müslüman örgütü GIA ve bizim Hizbullah'ın ortak yanı ise ikisi de derin devletin, gizli derin güçlerin örgütü olduğu ortaya belgeleriyle çıktı...)

Gençlerin bilmediği diğer şey, bugün bölgede İsrail karşısında direnenlerin hepsi müslüman! Oysa, Filistin Kurtuluş Örgütü'nün kurucuları arasında birçok Hristiyan vardı. Çocukluğumuzda adını en çok duyduğumuz hristiyan ve savaşçı kahraman isim George Habbaş'dır.

Şimdi, gençlerin film, dizi, müzik kahramanları kimlerdir, bilmem. Bizim çocukluğumuzun kahramanları Filistinliler'di. Ama mesela, **Dürzi lider Veli Canbolad ismini hatırlamayan yok gibidir.** Dürziler'in nüfusu ikiyüz bin civarında. Dürzilik bir tuhaf mezhep. Zaten Canbolad, Şiiler'le amca çocuğuyuz, diyor. İran'da Hazreti Ali'ye Tanrı, Peygamberlik yakıştırması gibi tehlikeli benzetmeler yapan İsmailiye mezhebine yakın bir mezhep. Dürzilik için tehlikeli laflar etmeden, Hazreti Ali'nin makamını peygamberin önünde bir yere koyuyorlar, deyip geçelim. Bugün İsrail/Suriye sınırında köyleri var.

Canbolad'la bir otelde iki saate yakın konuştuk. Yanyana pozlar verdik. Genç tavrı duruyor. İhtiyarlamamış. Çapkınlığına dair espriler anlatıldı. Bakanlık yapmış. Canbolad, kot pantolon, renkli spor ceketiyle fazlasıyla bize benziyor. Zaten sosyalist partiden. Hizbullah'a yürekten destek veriyor. Ancak bu topraklarda "sivile" benzeyen nadir insanlardan. İnsan hakları, demokrasi gibi laflar cümleler içinde gezinirken Canbolad da bir nevi bu laflarla dalgasını geçen bir istihzayla konuştu. İsrarla İsrail'in katliamlarını, işgal ettiği toprakları işaret etti ve bu işgal sona erene kadar Hizbullah'ın yanında olduğunu söyledi...

Canbolad'ın neşeli ve sevimli halini çok sevdik. Korumasız. Kendi arabasına binip geldi. Korumasız gezmek Lübnan'da alışık olmadığımız birşey. Korkmuyor musunuz, dedik. Canbolad, düşman çok güçlü, büyük silahları var, öldürmek istediğini öldürür, güvenlik tedbirleriyle başa çıkılacağını sanmıyorum, dedi.

İşte bu adam, bizim evimize ilk TV girdiğinden beri yatak odamıza hergün girmiş bir adam. Onunla aynı karede görünmek için can atıp birlikte fotoğraflar çektirdik. Sıması o kadar beynimizde ve hatıralarımızdaki, bu satırlarımı ancak, 1980 öncesi ve hemen sonrası Türkiye'de siyasi mücadele vermiş solcuların hepsi iyi anlar!

Yani, Canbolad'ı görmek çocukluğumuza, ilk gençlik yıllarımıza uzanmak demek. Canbolad ismi bizim kuşak için nostaljidir. Dünya görüntülerimiz içinde Amerikan sineması, Türk sineması, Yılmaz Güney vb. birçok görüntüyü zihnimizde bulmak mümkün, ama bu geniş dünya görüntüsü içinde Canbolad'ın da çok hatırı sayılır bir yeri var. Şunu söylemek istiyorum, buradan, özellikle sol sivil kurumlara sesleniyorum, Veli Canbolad'ı sık sık toplantılarımıza çağıralım, kalkıp gelsin. Hep Avrupa'dan adamlar gelecek değil ya... Hem çocukluk kahramanımız hem de bölgeyi en iyi bilen bütün hayatı bölgenin çatışmaları içinde geçmiş bir adam.

Gittiğimiz yerlerde sokağa çıkacak, gezecek, halimiz, takatimiz kalmıyor. Çünkü seri, uzun, çeşitli gruplarla görüşüyoruz. Şefir Gazetesi'nin binasında yazarlarıyla uzun boylu, önce politika, sonra medeniyet, kültür sorunlarını tartıştık. Bizim meclisimizde gece ikide cereyan eden tartışmalardan dahi haberdarlar. Kültür ve medeniyet konusunda aynı şeyleri konuşuyoruz.

Ayrıca bir strateji/araştırma kurumunda onlarca Arap aydınıyla dört-beş saate varan büyük bir tartışma düzenledik. Laflar sıcak Amerikan işgalinden açılıyor ancak hemen medeniyet, kültür tartışmasında toplanıyor. Lafın kemiği, eti, geçmiş kültürümüz.

Despotik, zorba devlet yapılarının acılarıyla bir türlü demokrasi inşa edemeyişimiz büyük bir eziklik yaratmış, bu, hepimizin aşağılandığı, kendimizi aşağılık hissettiğimiz yer. Batı, biz dahil bu toprakların "aydınlarının" nerden aşağılandıklarını gayet iyi tahlil edip bizi öldürmek, kendimize küstürmek için tartışmayı "demokrasiden" açıyor!.

Son yıllarda bu topraklarda bir Osmanlı modası başladı. Aydınlar, eskisi gibi Osmanlı'ya sömürgeci demiyoruz. İçimizde bir Osmanlı sevdası, Osmanlı barışı ütopyası gezinmeye başladı diyor...

Hepsi Türkiye'yi merkez görüyor, ancak, Türkiye/İsrail andlaşmaları sonucu Türkiye'den tedirginler. İsrail'in büyük zekası burda ortaya çıkıyor. Türkiye'ye yakınlaşarak, Türkiye'yi içerden bağlayarak tüm Arap aydınları ve ülkelerini bizimle küstürmeyi başarmış. Ürdün'ü de Mısır'ı da Türkiye'yi de İsrail kuşatmasından böyle andlaşmalarla düşürüp, Filistinliler'i orta yerde aç, çıplak, esir, yalnız bıraktılar!

Lübnan, Arap dünyasının entellektüel birikiminin odaklandığı yerin adı. Aydınlar burada toplanmış gibi, baskı, makine, gazete, tartışmalar, toplantılar hep burdan yürütülüyormuş gibi... Çok sıkı, çok zeki adamlar. Hazırlıklı olmadan tartışmaya girerseniz morarırsınız. Türkiye hakkında çok ayrıntılı bilgileri olduğu için de "üfürmeden" fazlasıyla dikkatli cümleler kullanmalısınız.

Mülteci demek, yarı esir demek, çünkü, gittiği yerden "yurttaşlık" alamıyor. Sabra Şatilla, ki, bir km.lik bir kampta 16 bin kişi yaşıyor. Beyrut'un içine girip çıkmaları izinle. Hani minyatür şehirler kuruluyor ya, işte Sabra Şatilla da "gecekonduların" minyatürü.. Daracık sokakları bir metre dahi değil. Bakkalları ancak bir insan girebileceği derinlikte. Sokaklarda Hamas'ın liderleri, şehid posterleri. Katilam alanı boş bırakılmış, gittik çelenk bıraktık, dualar ettik. Bir de Filistinli bir çocuk kreşini ziyaret ettik. Grubumuzdaki tüm aydınlar durmaksızın ağladı... Dayanılır değil. Bu çocuklar "intihar komandosu" yetişiyor. Para yok. İş yok. Ev yok.

Kreşteki yardım broşürlerine baktım, İtalyan, Alman, Hollanda isimleri geçiyor, bir Türk sivil yardım kurumunun ismi yok. Utandım. Yüzlerce sivil kurumumuz neden buralara beş/on bin dolar olsun götürmeye üşenir. **Bizler bütün sivil kurumlarımızla bugün Irak halkına, mülteci Filistinliler'e para, gıda göndermezsek, ne zaman göndereceğiz.** Hepimiz yazılarımızda yüzlerce kez Filistin dedik, acı dedik, işgal dedik, katliam dedik, ama, üç/beş kuruş göndermeyi akıl edemedik. Türkiye halkı kardirşinas'tır, Bosna'ya ve Kocaeli depremine yaptığı devasa yardımlar ortadadır. Bütün kurumlar ayağa kalkmalı ve kardeşlerimizin bu zor zamanında mutlaka kampanyalar düzenleyip tırlar yola çıkartmalıyız. Olmadı, aramızda toplayacağımız paraları birkaç kurye vasıtasıyla ulaştırabiliriz.

Gittik, gördük, anlattık, tartıştık, bunların hepsi hikaye, biz gördüklerimizi yazıp, üstünden bir de para kazanıyoruz. Oysa, yapılacak tek şey hemen "yardım" göndermek, yardım teşkilatlarını bir düzene, kurala bağlayıp, otomatik olarak her altı ayda bir oraya bir elimiz ulaşmalı. Şimdi biz işgal altında olsak, inanın o yoksul Filistinliler koşup gelir ekmeklerini bizimle bölüşür. O halde, biz de bölüşelim...

Ve akademisyen, aydınlarımız "İsrail Devleti'ni akademik disiplin içinde yeniden tartışmaya açmalı".

Şöyle. Batı bize insan hakları/demokrasi dayatması yapıyor. Kendi hukukunu, kendi değerleriyle gönderiyor. O halde, biz de kendi hukukumuzu inşa edebilmeliyiz.

Amerika, İsrail ve Batı, bu toprakları "koloni" (yerleşmeci) olarak görüyor. Bir kültürü, bir devlet siyaset geleneği olmayan zavallı sürüler olmaktan kurtulmak için ilk yapacağımız şey hukuku tartışmaktır. **Mesela ve en önemlisi İsrail Devleti'nin "devlet" olup olmadığını tartışmaktır.** Burada ikide bir önümüzü yahudi düşmanlığı, ırkçılık gibi saçma sapan tartışmalarla kesiyorlar. Böyle değil. Burası bir "devlet midir?".. Doğulu aydınlar, bizim üniversiteler büyük bir kongre toplayıp İsrail'in devlet olup olmadığını tartışmalı. Siyaset ve uluslararası hukuk ve devlet felsefesi açısından tartışılmalı. İsrail, devlet mi?..

Kurulduğundan beri elli yıldır esir kampları üzerine bomba atan bir devlet olur mu? Topraklarını işgal ettiği mültecileri kazıyıp atıyor, tekrar yerleştikleri yere gidip tekrar başından aşağı bomba atıp yeniden kazıyor, yokediyor. Üstelik bir yıl, beş yıl değil, elli yıl aralıksız yapıyor. **Hitler dediğin beş yıl esdi gürledi, bunlar elli yıldır hergün Hitler gibi..** Koloni olmaktan kurtulmak için, bağımsızlığımız için, şeref ve onurumuz için mutlaka İsrail'in devlet olup olmadığını "hukuk" açısından bizler masaya yatırmalıyız.

İsrail devlet değildir. Devlet olmayı başaramamıştır. Böyle kafayı yemiş, delirmiş, aklını nükleer bombalarla kaybetmiş, katliamlarla yemiş bir siyasete devlet diyerek hepimiz tarihi bir tuzağın içine düşüyoruz. Batı bize insan hakları değerlerini gösteriyor, biz de onlara "devlet"in değerleri/sınırları hukuku nedir değerlerini gösterelim.

Birleşmiş milletleri, uluslararası hukuku tanımayan İsrail'in devlet olmadığı, olmayacağı tartışmasını açacak büyük bir hukuk tartışma gücünün yazarları, girişimcileri olmalıyız. Böylelikle, Türkiye-İsrail ilişkileri sağlam bir yere oturur, İsrail'in, yani haydutların tuzağına düşmekten kurtuluruz.

Türkiye ancak karşısında bir devlet varsa, yani sözünde duran, uluslararası andlaşmalara uyan, hukuka uyan bir siyasi şekille andlaşmaya girebilir. **Ne idüğü belirsiz, kafasına göre sabah akşam bütün komşularına bomba atan, bütün insanlık yasalarını çiğneyen bu akıl hastaları topluluğuna Türk Devleti, Orta-Doğu devletleri "devlet" diyemez...** Türkiye'nin siyasi olarak sıkıştığı yer burasıdır. İsrail'i devlet sanıp ilişkiye girmesi Orta-Doğu'da ve dünyada onurunu, şerefini üç paralık yapıp rezil oluyor...

Türkiye'nin israil'le iç güvenlik andlaşmaları var, deniz manevraları bile var, ülkemizde İsrail ajanları kol geziyor.

Türkiye her devletle siyasi-güvenlik-ekonomik-askeri andlaşmalara girebilir, ama, karşısında devlet varsa?

Yani kardeşlerim, İsrail-Arap çatışmasını "yahudi düşmanlığı" gibi aptal suçlamalara sebep olan tartışma zemininden hızla söküp, İsrail'in devlet olup olmadığı gibi "hukuk" zeminine çekebilmeliyiz.

Eğer doğunun aydınları, İsrail'in devlet olup olmadığını büyük kongre, büyük paneller, büyük araştırmalarla ortaya felsefi, siyaset, hukuk, uluslararası ilişkiler açısından koyamazlarsa, Filistinliler daha yüzbinlerce intihar bombacısı çıkartacak..

Bugün İsrail, ben her yeri bombalarım diyor. Bombalıyor. Oysa Araplar'ın tüm örgütleri, ben, sadece işgal edilmiş topraklarımda savaşırım diyor.

Bizim değil, "hukuk"un siyasi görüşü, işgale karşı savaşanların bir haklılığı, yani hukuku olduğunu söylüyor. Batının siyasi görüşü işgale karşı savaşanları "terörist" kabul ediyor, ya da İsrail haydutunun karşısında susuyor. Elli yıl aralıksız her gün uluslararası hukuk ve insanlık yasalarını çiğnemiş İsrail hala nasıl tanınabilir, bir devlet olarak kabul görebilir?..

İşte burada batının hukuk faciası ortaya çıkıyor. Batı bizim gibi düşünmüyor, çünkü, bizleri başkalarının topraklarına yerleşmiş işgalciler yerine koyuyor. Terörist devleti sıkıştıramıyor, masaya getiremiyor, kontrol edemiyor, o halde, burada "hukuk" yok, o halde, bu alıkıran **başkesenle ciddi,** resmi ilişkiye girmek, hiçbir devlete yakışmaz, **Türkiye'ye hiç yakışmaz!..**

Peki Türk aydınları/akademisyenleri ne yapıyor? Çoğunluğu firmaların yazarlığını yapıyor. Diğer kısmı Yalçın Küçük'ün akıl dışı metinlerini okuyor. Diğer kısmı laik-şeriat tartışmalarını fırsat kollayıp cübbeleri giyip Anıt-Kabir'e koşuyor. Bir diğer kısmı İsrail faslı açılınca "yaa kardeşim intihar bombacıları ne kadar insan haklarına uygun" gibi saçma sapan küstah tartışmalara giriyor...

Hukuk olmayan yerde intihar bombacısı olacaktır. Bizim de topraklarımız işgal olduğunda yüzbinlerce askerimiz, çiftçimiz aynı tepkiyi aynı yüreklilikle verdi. Evet, bölgemizde, ülkemizde radikal islam tehlikesi vardır. İşte, bunun sebebi de İsrail'in hukuksuzluğudur. Hiç kimse İsrail karşısında birşey yapamazsa, da-

Akşamsefası

Derya Sayın

derya_sayin@mynet.com

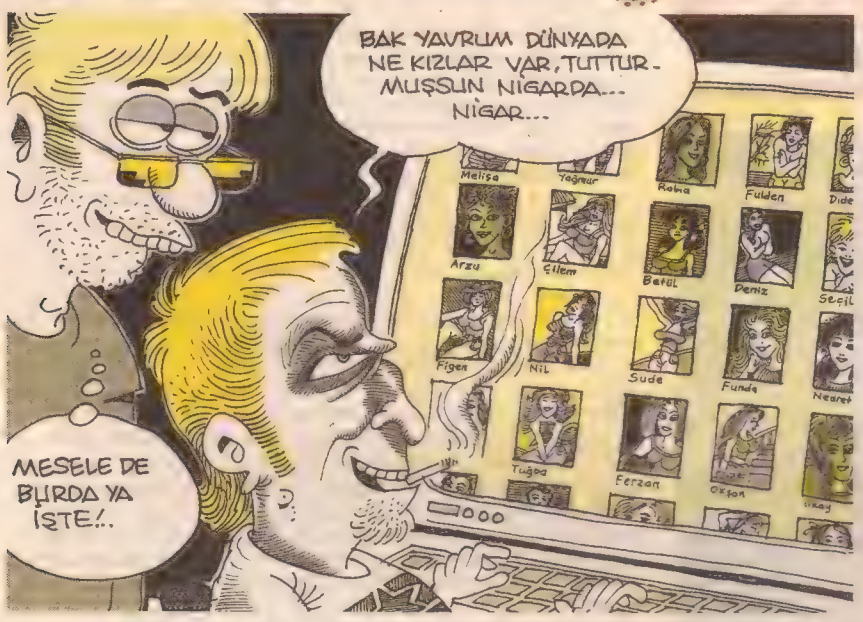

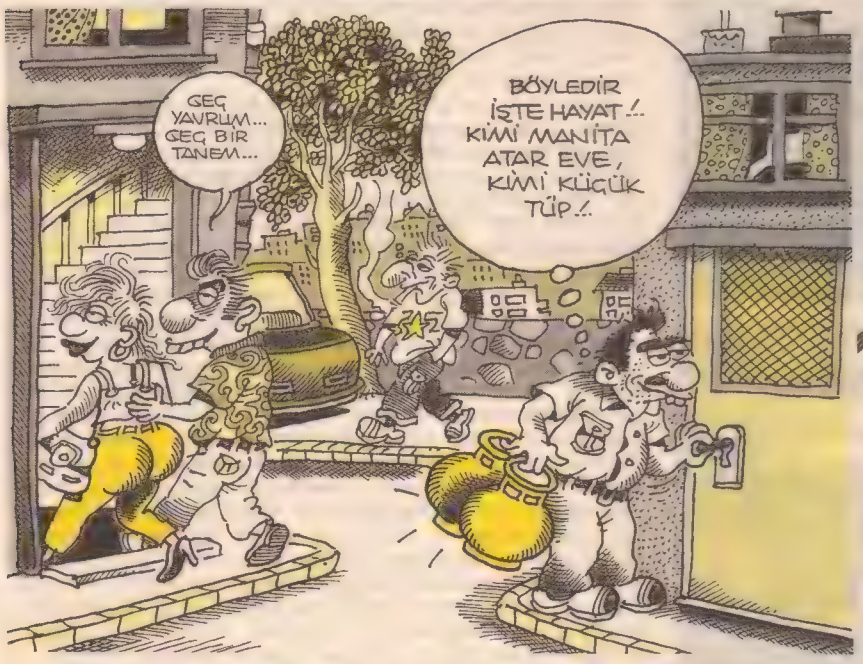

Behiç Pek

behicpek@leman.com.tr

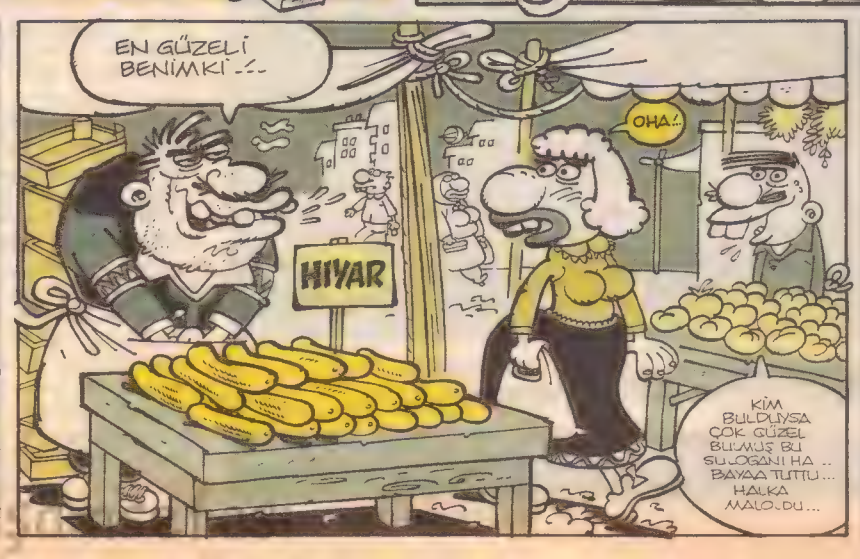

Leman Yayınları
KİTAPLARI GAZETE BAYİLERİNDE

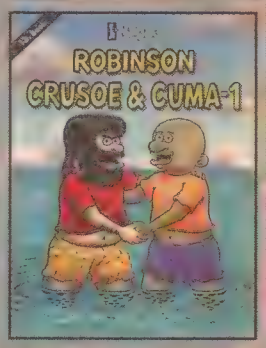

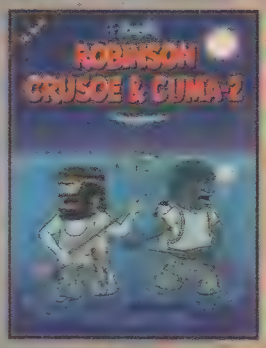

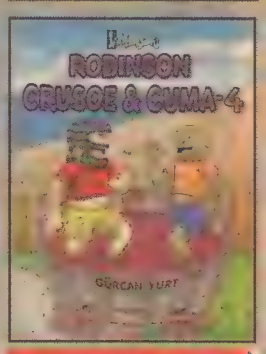

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

GEZİ REHBERİ - GUİDECİLİK

Gözde ambians mekanlarına kaçak girip sizin için gezen büyük gurme, lezzet ustası, bu işin doktoru Alaattin Bey sizlerle.

Üstadımız ambians yaparken görülüyor... Ortam süper, arkadaşlık süper...

Oldu ki, atınızı nişana-düğüne, o da olmadı garden partiye koşturacaksınız... Haaa o vakıt bu iş için en gözde mekan Yumru Amaroğulları'nın Celaliye'deki yazlığıdır... Haftasonları hizmete kapalı olan bu mekan, hafta içi hizmete açık, kimse yok... Haaa illa da ben hafta sonu akıcam ortama derseniz Amaroğulları, Cumartesi-Pazar komple orda, ayrıca güvenlikte geliyor... Yani hafta sonu aktivite döt istiyor... Hafta içi mekanın mutfak camı müsait, buzdolabı süper, gardropda mayo var, mantar yok, havlular kirli sepetinde..

Al sana seçkin bir mekan daha **Tavıroğulları Yacht Clup**.. Bu mekana kapıdan gireyim dersen durum bu!.. Fakat Beylerbeyi'nden kiralık bir sandal sizi Tavıroğulları Yacht Clup'e çıkarmakla kalmayacak, sanki kendi yatınızdan bir filikayla gezintiye çıkmış havasına da bürüyecek... Yanlız her ayın 14'ünde kulübün üye kabul toplantısı var, baktın herkesin yakasında bir üye kartı sallanıyor anlaki ayın 14'ü, hemen ordan mehtaba doğru kıyı kıyı vira vira...

Sevgilinizle hafta sonu romantik bir akşam yemeği yiyeyim diyorsanız, **Bombo Didi Kulüp** bu iş için ideal... Konuklar saat 12'de mekanı yavaş yavaş terkediyor... Mekan geniş, yan tarafı orman!.. Geniş mekanı garsonlar toplayana kadar ormandan kı orda kesik bir tel var işaret koydum ben ordan akarsınız... Sanki davetten biraz geç çıkıyormuşcasına bir edayla masaya süzülüp, garsonlar sizin masaya gelene kadar sofrada kalanları emebilirsiniz... İlla kı yarım şişe bir kırmızı şarap oluyor oralarda bi yerde, beyaz peynir damakta erimeli, akılları alıyor...

Ömrünü versen gidemezsin, ben de gitmedim, Tansaş'ta posteri var, çerçevelet salona as... Bambaşka bir ambians veriyor... Şen oluyor haneniz...

cemaahmet@leman.com.tr

AYRINTILAR

m·e·T·İ·N·F·İ·D·A·N

Giderken burda unutmuş, yeni aldığı el kremini. Poşetinin içine koyup bi dolaba sakladım... "Kaça aldın?" diye sormuştum, eğlenerek. Kadınların bu tür harcamalarıyla dalga geçmek bayaa keyifli oluyodu. Fekat sonra, çok mantıklı açıklamalar yapabiliyolardı!. Gerçekten gerekli bi ihtiyaç olduğuna inandım. Yine de, bilir bilmez inat etmeyi sürdürüp, "Olsun, çok pahalı," dedim, "Otuz beş lira milyon etmez o!.." Tekrar bi mantıklı açıklama daha yaptı.. Kendisini zaten tamamen açıklayamadığım, çevrelendiği koşulları yakından bilemediğim için, yapabileceği bütün açıklamalar kendi kocaman belirsizliği, yani açıklanmazlığı içinde eriyip gidiyor, önemini yitiriyordu. Kısaca, "orospunun teki sonuçta, yatıyo aşşaya alıyo mangırları" diye düşünmek de mümkündü. Ama öyle düşünmedim. Bu tavrım, bir fahişeyle yatağa giriyor olmanın tuhaf ahlâki baskısından veya garip toplumsal vicdânî şeylerinden, beni elbette uzaklaştırsa da, asıl maksadım sadece bu değildi. Onunla arkadaşlık, üç beş laf da ediyordum aynı zamanda. Şu, "bırakabilirsin bu hayatı" ya da "nasıl başladın" cinsinden klasiklerle sürdürülen geyiklerden değil tabi. İşte, kremine filan kafayı takmıştım mesela o gün.. O da, saçımı beğendi. Güzel olmuş böyle dedi. Sonra pazarlık yaptık. Televizyonda teleteks sayfasını açıp, dolar'ın son durumuna baktım. Ardından, isteklerimi belirttim kibarca. Özellikle seksii dans yapması, kendisinden yerine getirmesini sürekli ricâ ettiğim en büyük arzumdu. Kırmadı beni. Gerçi, kötü dans ediyor ama, bütün kadınlar bi şekilde kırıtmayı becerir. O da kalktı ve hareketlendi. Ortadaki mutfağa doğru yürüyüp gelmesini rica ederken, düşündüm, oryantâl bilse belki daha iyi olabilirdi. Veyahut, kendi memleketinin yerel danslarını sergilemesi.. Ama seks, kışkırtma müzii filan denince de akla hemen disko türü müziklerle desteklenen danslar geliyordu. Matriks'teki hariç! Matriksten zaten, o iyrenç, ortalıkta hep beraber kıvırılan disko dans sahnesinde kopmuş, hasstir lan diyip atmıştım siidiyi...

Bir keresinde, bu şekil bi cinsel kışkırmayı 'Pink Floyd'la yaşamaya kalktım. E, hep de bahsedilirdi çünkü; 'Dark Sayd Of Dı Mun'un, yatak odası, ön sevişme müzikleri listesinde filan ilk sırada olduu!. Öyle yapmıştım ben de. Önce sormuştum tabii nezâketen, Dinner misin, demiştim. Anlamadıını söylemişti kadın. Dinlerken de anlamadı. Gerilim vardı müzikte biraz. Gerçi rahatlama da vardı melodide, nefis çığlıklar, sakso sololar filan. Ama beğenmemişti yanımda gelen kadın. Ben de duymadım sonra müzii pek. Aklım başka yerlere gitti.. Ukraynalı bi kadınla, Mozart ve Bethoven dinlemiştim ama. O, müzikten anlıyordu.. Müzik, ilaç gibiydi hep zaten, boşlukları dolduruyordu, sessizliklerde senin benim adıma konuşuyordu!.. "Sesini açsana biraz daha!" dedi, saçlarını, vücudunu kullanarak geriye atarken.. Bangır bangır inliyordu hoparlör. "Daha ne açıcam yahu, dedim. "Mahalleye yayın mı yapıcaz.." Bi disko kanalı bulmuştum radyoda, o çalıyordu. 'Boney M' grubunu koydum sonra... Kırıtıp gezinmekten, topuklu terliklerle etrafımda dolanmaktan yorulduğunu düşünüp, gel otur yanıma diyecektim ki, daha bir heveslendiğini farkettim. Boney M hoşuna gidiyordu. Dans etmeyi sevdiğini de az biraz biliyordum zaten. Kulüpte en fazla dans eden kızlardan biriymiş.. Öteki kızlar etmiyor mu dedim. Bazıları çok sarhoş oluyor ve aptal aptal sallanıyor dedi; bazıları da oturuyormuş hep.. Fekat asıl açıklama, daha bi açıklayıcıydı: Kilo vermeye de yarıyo dedi, dans etmek.. Kremler, yeşil çaylar, haplar, yağlar!. Bana geldiğinde mutlaka yeni aldığı bişiyler olurdu elinde. Belirli bir kiloyu muhafaza etmek istiyor.. "Bu iyi", diyorum, Balık eti gayet iyi.. Onun da asıl derdi zaten, vücudunun bi kaç yerindeki, artık beğenmediği dövmeler. Onları çıkarmak için gerekli olan operasyon, bayaa masraflı bişeymiş.. Bi kolunda da jilet izleri var. İlk geldii sefer, ben de benimkileri göstermiştim. İki taraf da, neden? diye sormadı...

Birinci molada, ocağı yaktım. Bakkaldan aldığım şeyleri kızartmak için.. "Üzerine yumurta da kıralım mı?" diye sordum. Kanapenin önüne oturmuş, ayak tırnaklarına oje sürüyordu. "Bekle," dedi... Parmaklarının arasına pamuk sıkıştırıp, ayağa kalkı yavaşça: "Çekil, bugün ben yapıcam!.." Hemen çekilmedim.. "Nasıl yapıcan?" dedim. "Bak böyle doğrarsan daha iyi kızarıyor.." Bıçağı elimden aldı, "Tamaam. Senin yaptığın gibi doğrıycam işte.." Bi kavanoz ayarlayıp, yumurtaları kırdım ben de içine. Sonra çalkaladım. Ev ayranını da böyle yapıyorum. Kavanozda çalkalayarak. Ev limonatasını da! Eğer ufak çaplı bi cimnastikten bahsedersek; bütün o abuk subuk aletler, saçmasapan ayrobik mekanizmalarından daha etkili bi yöntemdi, kavanozda bişey çalkalamak!.. Tam olarak çalkalanıp çalkalanmadığını açmadan bilemiyceğimden, biraz abartıp, uzun bi süre daha çalkaladım.. "Neden yiyemiyosun yumurtanın beyazını?" diye sordu.. "Küçükken, Anneannem beni hep sarısına alıştırmış," dedim. "Bi daa yiyemedim işte!. Böyle, akıyla sarısı iyice birbirine karışınca yiyebiliyorum rahatça ama..." Tuzluğu, ketçapı filan da alıp, sehpanın önüne oturduk. Kalktım, peçete getirdim birer tane. Altıma bi minder koydum.. Kalktım, karabiberi getirdim. Minderi doğrulttum, oturdum.. Kalk?.. oturdum! Varmış çatal...

Bilmiyorum.. Belki yanlış bi pozisyon denediğim için; belki de oturup kalkmaktan.. Vapura bindiimizde dermânım kalmamıştı. Bi kenara yığılıp, gazeteyi açtım.. Telefonda birisiyle konuştuktan sonra, kafasını uzatarak benimle beraber gazeteye baktı, ve Fal sayfasını görmek istedi... İyi.. İlgilenmiyomuş gibi yapıyorum ama, onun sayesinde ben de benimkine bakabilirdim. Araladım haşur huşur, buldum sayfayı. Sordum burcunu tekrar.. Önce benimki ama. Onunkini sona bırakıyim ki hem; uzman bi türkçe gerektiren duygusal durumların tercümesini kendisine güzelce yapıveriyim... Benimkini hatırlamıyorum, çok saçma bişeydi! Hattâ saçma bile değildi. Saçma olsa hatırlardım. Çok sıradan, bildik bişeydi! Ortalama bi durum tesbiti sunmuşlardı, herkesin falı olabilecek bişeydi.. Eh, onunki biraz daha ilginç gibi geldi sanki. Sevineceğini filan, gözlerinin hafifçe ışıldayacağını bile düşündüm: "Aşık olacak mışsın yakında!" dedim.. Sanki falı ben yazmışım gibi, bi eeh çekti ve yüzünü buruşturup denize çevirdi kafasını.. Onunla birisi dalga geçmiş gibiydi. Bi keresinde bu meseleyi, yani genellikle bi mesele haline gelen şu aşk konusunu onunla konuşmuştuk bi ara. O zaman da yüzü buruşmuştu. Kendisiyle, uzaktan birileri gizlice dalga geçiyormuş gibi hissetmişti yine.. Kurcalamadım hiç; espiri yapmadım bu konuda. Spor sayfasını açıp, yabancı basının futbol takımımızla ilgili yaptığı yorumları okudum.. Arkama, dayandığım vapur penceresinin köşesi batıyordu! Biraz doğrulup, sırtımı sağlama aldım... Yanımda, benimle beraber gazeteye göz atıyordu öylesine. Ciddii köşe yazılarını okumayı ev dönüşüne bırakıp; onun da beğenebileceği renkli sayfaları araladım..

Akşam Gazetesi

ha nice radikal örgütler kollarını sıvayacaktır. Radikal İslam'ı doğurtan, büyüten, haklı kılan İsrail'in insanlık dışı, yasa dışı, kontrolsüz, delirmiş devlet olamama geleneğidir.

Radikal İslam'la başetmenin yolu cübbe giyip Anıt-Kabir'e yürümek değil. Radikal İslam'la başetmenin yolu elinize **bir insanlık kitabı, bir siyaset kitabı, bir uluslararası kitabı, bir anayasa, haklar kitabı alıp "İsrail'e" yürümektir.** İsrail'i hukuka zorlamak, İsrail'i devlet olmaya zorlamak, İsrail'i uluslararası ölçülere zorlamak zorundayız. Değilse, İsrail'i zorlayan sadece intihar bombacıları olacaktır.

Biz ise tam tersini yapıyoruz, İsrail politikalarına hizmet edip, ülkemizdeki müslümanlığa hergün savaş açıyor, sonra İsrail'le güvenlik andlaşmaları. Radikalizm, Türkiye'nin bu aptallığından ürüyor...

Arap aydınları bizlere, "sizin gazetecileriniz buraya geldi ve bizi katleden İsrail generalleriyle kadeh kaldırıp gazetelerinde onların ne kadar barışçıl insanlar olduğunu yazdı" dediler. Bunu beş yıl kadar önce ben de yazmıştım. Milliyet Gazetesi'nden Güneri Civaoğlu, Duygu Asena, İsrail'e gidip onların "barışçılıklarını" gazetelerinde dizi yapmıştı. Aydınlarımızın bu ajanlı ihanetleri bir değil, iki değil.

Diyelim, kemalist gençlerimiz **Anıt-Kabir'e yürüdüğü kadar kendileri gibi milli direnişçi Filistin topraklarına yürümeli ve Türk halkının kimin yanında olduğunu onlara göstermeli.** Irak topraklarına yardım göndermeli.

Bunları ne kadar çok yaparsak bu toprakların yalnızlığını o kadar gideririz ve ihanet içindeki aydınlarımızın bizi düşürdükleri rezil durumdan kurtulmuş oluruz.

Kaleşnikof, yalnızlığın ürünüdür, radikal islam kimsesizliğin ürünüdür. Sesini kardeşlerine dahi duyuramayanların gittikçe sertleşmesi sosyolojik, psikolojik olarak kaçınılmazdır.

Adalete susamış Filistinliler'in, Iraklı direnişçilerin yanında duralım. Artık tek umutları şerefle/gururla ölmek olan bu yiğit insanların hukuk olarak üstünlüklerini yazılarımızda savunalım. Özkardeşlerimizi gelmiş geçmiş tarihlerin en büyük zorbalarının elinden hukukla ve devlet/siyaset geleneğimizle alalım.

İsrail katliamlarını durduracak güç Türkiye'dir. Türkiye Orta-Doğu'ya denge getirecek ülkenin adıdır. Türkiye, dünya siyasetini kilitlemiş Filistin davasında İsrail'le ilişkilerini önce azaltıp sonra keserek insanlığa büyük bir hizmet edecek konumdadır.

Şaron'u, Şaronlar'ı terbiye edecek Türkiye'dir. İsrail'i teröristlikten, haydutluktan çıkartıp adam gibi devlet olmayı öğretecek güç Türkiye'dir...

Türkiye'nin hem Musa'ya hem İsa'ya yaranma, siyaseti katliamları ve İsrail'in şımarıklığını, fütursuzluğunu çoğaltıyor.

Batı, İsrail, Amerika, başta Türkiye, tüm Orta-Doğu'yu kültürsüz, siyasetsiz yerleşmeciler olarak görüyor. Gazetelerde yayınlanan işkenceler münferit vakalar değildir. Aynıları Bosna'da yapıldı ve bu işkenceler bilimsel olarak çalışan bir enstitünün ürünüdür. Yani, işkence batının okullarında bir yıldırma, sindirme, ülkeden kaçırtma için Sırp üniversitelerinde ders olarak okutulduğunu bugün dünya biliyor. Aynı işkence enstitüleri Amerika'da bugün faaliyettedir...

Koloni değil, bağımsız devletiz. Batı nükleer bomba atıyor, akıldışı işkenceler uyguluyor, küstahca hukuk dayatıyor.

Ve bizim öz aydınlarımız küstahca, bizler öldükçe hala batıdan hukuk alalım diyor, tam tersi...

Bağımsız devletsek, batıya demokrasiyi, hukuku, devlet olmayı uluslararası hukuku hatırlatacak, öğretecek olan bizleriz. Atilla'dan beri tarihin en büyük meydan savaşlarında ve hepsinde bulunmuş savaşmış bir milletin çocuklarıyız.

Müstemleke siyasetinden kurtulmak için direnmeliyiz. Sömürge olmaktan kurtulmak için batıya, insan hakları, demokrasi dersi vermeliyiz. İsrail'e devlet olmayı öğretmeliyiz.

Peki ama, bu lafları kime söylüyoruz?..

Gezdiğimiz ülkelerde, İran, Suriye, Mısır, Lübnan, Ürdün'de bizimkiler gibi "firma holding yazarları" görmedik.

Yazarlar orada fikirler ve ülkelerini savunuyor.

Bizim aydınlarımız gibi herşeyi bilirim havasında hiç değiller. Torpille yazar olmamışlar. Küstah hiç değiller. **Sadece şöhret güçleriyle halkımızı topa tutmuyorlar.**

Gezdiğimiz ülkelerde bu toprakların en kötü en çirkin mimarisi bizim ülkemizde. Şehirler mimari bir denetim altında, koca Ürdün'de tek kötü bina yok.

Bizim kasabalarımız ise çıldırmış, pislik, iğrenç, vahşi bir cinnet... Bizim kasabalarımıza tek benzeyen yerler, Filistinli mültecilerin Suriye'de, Ürdün'de, Lübnan'da yerleştirildiği kamplar. Ki, bu mülteci kampları gecekondu benzeri yerler.

Aydınları dengeli, ağırbaşlı, zarif. Şehirleri estetik bir denetim altında.

Şöyle bir soru sordum kendime. Burada büyük bir insanlık katliamı ve işgal ve işkenceler var. Ama, hepsi direniş içinde ve şehirler estetik denetim altında...

Hepsi heyecan, umut dolu. Hepsinin büyük bir insanlık, varolmak kavgası var. **Hepsi onur, şeref, gururdan bahsediyor.**

Bunu herkes öğrensin, **Araplar'ın davası "petrol" değil, "gurur" davası!..**

Ya biz... Medyamız işgal altında. Şehirlerimiz, dağlarımız laz müteahhitlerin işgalinde. Bankalarımız işgal altında... Ve direnecek gücümüz yok. Ve "gurur"dan söz eden tek yazarımız yok.

Çünkü bizim yazarlarımız ve siyasetcilerimiz müstemleke siyaseti yapıyor. Bizim aydınlarımız batıdan hukuk istedikçe batı hukukunu nükleer bombalarla gönderiyor, batının bu nükleer hukukuna, bu işkenceci hukukuna, bu soykırımına insanlık adına, tarih adına, umut adına dur diyecek olan bu toprakların çocuklarıdır... Batının nükleer bombalara sarılmış hukukunu iade edeceğiz... Bizler kendi hukukumuzu kendimiz inşa edeceğiz...

Yasayı bile yasadışı ilan eden İsrail ve Amerika'ya insanlık yasalarını bizler öğreteceğiz...

Tarihin en büyük meydan savaşlarını çıkartmış bu "devlet"i bir mülteciler topluluğu haline getirdiler. Onurumuzu, şerefimizi holding yazarları ele geçirdi...

Büyük işgal burda, ülkemizde...

Yani kardeşlerim...

Şimdi, Filistin'de olmak vardı. Şimdi, Felluce'de olmak vardı. Şimdi, onurun, gururun yaşadığı topraklarda yazar olmak, savaşçı olmak vardı...

Yani kardeşlerim, mülteci kamplarında zeytin ağaçları gördüm...

Zeytin ağaçları gibi delirdim....

nihatg@leman.com.tr

Herkese Merhaba

Şimdi siz elinize bu dergiyi alıp okürken gülümsüyorsunuz. Kimi yerlerinde kahkahalar atıyorsunuz. Ben de size bir hikaye anlatacağım ama sadece gülmeyeceksiniz. Komik değil mi, komik ama traji-komik.

Nisan ayının başında bir operasyon yapıldı "DHKP-C örgütü çökertildi" "Beyin takımı yakalandı" gibi manşetlerle gazetelerde yer aldı. Sizler de görmüşsünüzdür. İşte size bu "beyin takımından" biri olarak yazıyorum. Neyse size bu operasyonun benim cephemden nasıl gerçekleştiğini anlatayım ki benim ne gibi bir "terörist" olduğumu anlayasınız.

Günlerden 2 Nisan 2004. Yer Şişli'de "Ankara Simitçisi"... Eylem "Yasadışı simit yemek ve çay içmek". Tabi bu durumda ne olur ülkemin "demokratikleştirilmiş" polisleri geldiler. "kimliğinizi görebilir miyim?" dediler. Ben de gayet doğal, "İyi de siz kimsiniz, önce ben sizin kimliğinizi göreyim" dedim. Işık hızıyla da olsa biri kimliğini gösterdi. Ama neden bana kimlik soruyor, o kadar insanın içinde, neden ben gibi soruları sormama rağmen cevap alamadım. Daha doğrusu sorularımın bir cevabı oldu, üzerime atlayıp beni sürüklemek oldu. Ortalık dağıldı, sandalyeler, masalar havada uçuştu. "Demokratikleştirilmiş" polisler beni polis aracına bindirdiklerinde nefes alamıyordum. Kendi arabalarıyla Vatan Caddesi'nde bulunan Emniyet Müdürlüğü'nün "şeffaf" hücrelerinden birine attıklarında epey dağılmıştım. Ve orada yalnız olmadığımı da gördüm. Çünkü bir gün önce bütün "örgüt evleri"ne girilmiş, burada bulunan bütün "teröristler" emniyete taşınmış, bütün yasal kurumlar, dernekler, dergiler zapt-u rap altına alınmıştı. Dahası "terörün kökü" kazınmıştı.

Sevgili Leman okurları bunların hiçbiri abartı değil. Sizler de bizi "terörist" olarak izlediniz televizyon haberlerinden. Sizlere "hücre evleri"nin nereler olduğunu söylemeyi unuttum. Mesela TAYAD (Tutuklu Aileleriyle Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği), mesela, Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği, Ekmek ve Adalet Dergisi, Yılmaz Yayıncılık, Yeniden Özlem Yayıncılık, İdil Kültür Merkezi, Anadolu'nun Sesi Radyosu, Tavır Dergisi, Halkın Hukuk Bürosu... Bu dernek ve kurumlar yasal olarak açılmış, tüzel kişilikleri olan kurumlardı ama olsun polis "hücre evi" ilan etti ya doğal olarak buralarda çalışan insanlar da "teröristti" Bu kurumlar bu gün de çalışmalarını sürdürüyor, kapatılacak bir gerekçe bulamamışlar ama ne önemi var. onlar örgütlere "darbe" vuruyor, birilerini tutukluyor ve TV'lerde, gazetelerde "DHKP-C'nin beyin takımı yakalandı" diyerek tüm dünyaya ne kadar "büyük" ve "başarılı" işler yaptıklarını duyuruyorlardı.

Evet gerçektende bir gecede yasal dernekler, kurumlar nasıl hücre evi olur, buradaki insanlar bir gecede nasıl "terörist" olur bu ülkenin polisinin "başarısıdır".. Bu operasyondan dolayı polislere ödüller verilmelidir. Hikaye bitmedi daha ve biz gözaltında iken, gözaltı süresince, neden gözaltında olduğumuzu öğrenemedik. Ağızları da bu konuda sıkıydı. Siz bizden daha şanslısınız çünkü ne için gözaltına alındığımızı yalan-yanlış olsa da bizden önce öğrendiniz. Biz de ancak DGM'ye çıkarıldığımızda öğrenebildik. Bir de öğrendik ki tüm dünyaya "terörist" ilan edilmişiz.

Sevgili Leman okurları, işin trajedi yanı da, şu anda uydurma senaryolarla hala tutuklu bulunmamız. "Erdoğan kaldi" hikayesini duydunuz mu bilmem, ben hatırlatayım. Bundan birkaç ay önce "Kaldi" soyisimli birinden polis ifade almış, bu ifadelere dayanarak insanlar gözaltına alınmış, tutuklanmıştı. Ve o zaman da "örgüt çökertilmişti". "Kaldi" davasına bakan hakimlerden biri gözaltına alınan insanlardan birine "Sen de mi Kaldi örgütündensin?" diyerek olayın komik yanına vurgu yapmıştı. Ve aynı örgüt daha Kaldi'nin çökertmesinden iki ay geçmeden bir kez daha çökertildi. Bu defaki senaryo da "diskette adın çıktı" oldu. Kaldi de düştüğü komik duruma düşmemek için olsa gerek, polis, bu sefer "döküman ve disket" ele geçirdi. Ama ne yazık ki yine birçok açık verdiler çünkü hiçbir yalan gerçeğinden güçlü olamaz. Çünkü ele geçtiği söylenen disket ve dökümanlardan önce kurumlar basılmış, insanlar gözaltına alınmış, disket sayesinde de herkesin örgüt içindeki görev dağılımı tamamlanmıştı. Komediye bakın, bu öyle bir disket ki, her derde deva, herkesin bir kod ismi var ve bu kod isimlerinin karşısında gerçek isimleri yer alıyor. Böylece taşlar yerli yerine oturtuluyor.

Sevgili Leman okurları, bu dava daha o kadar çok komik ve hukuksuzlukla dolu ki hepsini burada yazmam mümkün değil. Nitekim "Buldukları" dökümanlar 10 bin sayfa. Evet yanlış duymadınız tam 10 bin sayfa. "Helal olsun" Türkiye Cumhuriyeti polisine ki, bu kadar yazabilmiş.

Sayı: 655 28 Mayıs 2004 Cuma
Haftada bir yayımlanır

● **Yayıncı:** LM Basın Yayın Ltd.Şti.
● **İmtiyaz Sahibi:** Mehmet ÇAĞÇAĞ
● **Genel Müdür:** Tuncay AKGÜN
● **Yazişleri Müdürü:** Zafer AKNAR

● **Satış:** Cengiz KOCALI ● **Müessese:** Ali YAVUZ ● **Matbaa Sorumlusu:** Tanju Kirte **Tel:** 0.212.292 95 65 (4 Hat) • **Fax:** 0.212.245 38 06 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 (140) **Baskı:** LeMan Matbaası Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx) • **Genel Dağıtım:** BBD Merkez **Adres:** Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İst.

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile

Bu olanlara olmaz demeyin ve duyarsız kalmayın sevgili Leman okurları, çünkü sizin de "disketten adınız" çıkabilir. Gebze hapishanesinden sevgi ve selamlarımı yolluyorum. Umutla, sevgiyle kalın...

Zeliha Koyupınar
Gebze M Tipi Hapishane B-10 Gebze-İzmir

Duvarlar ve İnsan

Yeryüzünde duvarların ardına gizlenmiş kaç milyon tane hayat vardır? Duygularımızı, düşüncelerimizi, hayallerimizi ve ütopyalarımızı hangi kanlı ellerin ördüğü duvarların ardına gizledik? Hangi iğrenç politikalar, hangi asalak yöntemler ve hangi aşağılık komplolar halkların kardeşliğine, kilometrelerce uzunluktaki duvarlarla gölge düşürdü? Ve yaşantımızın hangi kuralsız oyunu bizleri o dört duvar arasına mahkûm etti?

Geçmiş zaman içerisinde salt sınırlarını korumak için Çinliler'ce inşaa edilen tarihi "Çin Seddi" şimdilerde salt bir turizm kaynağı olarak nitelendirilse de... Yakın bir zamanda Almanya'yı, Doğu Almanya ve Batı Almanya diye ikiye ayıran ve nihayet yıkılan o iğrenç "Berlin Duvarı" yine yakın bir zamana kadar Orta Doğu'da-Kudüs'te boy gösteren ve İsrailliler'in mistik bir amaç olarak simgeledikleri "Ağlama Duvarı"nın bugünlerde kanlı İsrail politikalarına araç edilip "güvenlik duvarı" adı altında Filistin halkını ötekileştirmeye çalışması ve dahası bu utanç verici gerçeği meşrulaştırması, insanoğlunun ne derece idleştiğinin veya tekilleştirildiğinin en somut gerekçesi değil midir?

Bir zamanlar kısa süreliğine içinde bulunduğum cezaevlerinin baskı duvarları, beş adımlık kurbağa voltası adımları(mız), demir kapıları ise insanı yalnız bırakmaya, izole etmeye, yalıtmaya ve yıpratmaya hizmet etmektedir. Tek amaç, içimizdeki kötü çocuğu cezalandırıp, uslandırmaktır. Oysa, psikologlar da bilirler ki; iyilik ve kötülük kavramları görecelidir.

Nihayetinde, şimdiye değin kişiliğimizi, umutlarımızı, hayallerimizi ve ütopyalarımızı kuşatan ve kuşatmaya çalışan, belki de kendi ellerimizle ördüğümüz duvarları (ön yargılar, kaygılar, cesaretsizlik, özgüvensizlik vs.) yıkamadığımız sürece kapitalist ve emperyalist duvarları asla yıkamayız..

Murat İleri / ileri67@mynet.com
İstasyon Mah. ankara Cad. No:2
Çaycuma-Zonguldak

Merhama Leman Fanatikleri

Böylesine mükemmel ötesi bir dergi hazırladığınız ve mektuplarımızı üşenmeden okuduğunuz için teşekkür ederim. Ama bugün beni "derinden" etkileyen bir olay oldu. Uyuz olduğum, sınıf öğretmenimizin dersiydi. İşte stajdan, mesleğimiz ile ilgili olan bir ders (uygulama semineri). Derste belli kişiler ben de dahil sınıfı eğlendirmekle yükümlüyüz. Hem ders işliyoruz hem egleniyoruz yani. Ama bu öğretmen (kadın) (Kızılmaske, Kızıl Ejder) diktatör birisi, istiyor ki derste çıtsız duralım. Eee ama espri gelinde duramıyoruz ki. Neyse bugün bazı şeyler oldu öğretmenle aramızda (diğer arkadaşlar da dahil). Ben de çıkarttım Leman'ımı okumaya başladım. Geldi "kaldır onu" dedi, kaldırırken elimden çekti, buruşturdu, iyice ezdi, çöpe attı. Derse devam etti. Ben sinir küpü ağlamaya başladım. Ama ona çaktırmadım. Şamatama kaldığım yerden devam ettim. (Yanlış anlamayın tembel teneke değiliz her halde, bu o hocaya özgü davranışlarımız) Çıkmadan aldım Leman'ı çöpten kirlenmemişti. Elimle gözünün önünde düzeltim, çantama koydum çıktım. Abilerim ben Leman'a birşey desinler istemem, toz kondurmam sizlere. Çünkü bazı "kuş beyinliler" sizi aşağılıyor. Ben de uyuz oluyorum onlara. Sanki bana hakaret etmiş gibi hissettim.

Duy beni Kızıl Maske; senden nefret ediyorum!!! Sen ne anlarsın mizahtan!!!

Hilal Korkulu

Paulo Coelho artık yalnı
Kaçak Yayın için yazıyor

KOZALAK

HÜMİN ZARARLISI

ÇAĞÇAĞ

GASP YAPAN KOZZİ İKİ GÜNDÜR KAÇAKTIR..POLİS TARAFINDAN ARANAN KOZZİ KAÇMAKTADIR..KAÇ KOZZİ KAÇ!

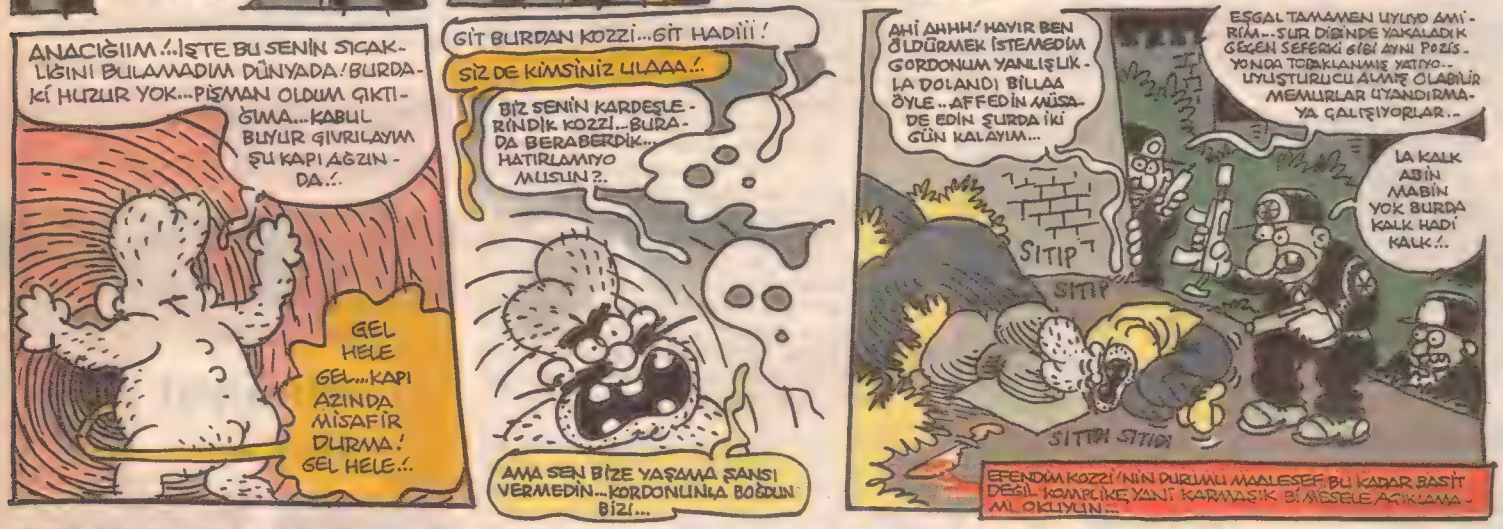

OIDIPUS SOPHOKLES'İN ÜNLÜ TRAGEDYASI... PSİKANALİZDE OIDIPUS KOMPLEKSİ: FREUD'A GÖRE ANNECİLİK, ANNEYE DUYULAN AŞK BİLİNÇ ALTINDA ANA RAHMİNE DÖNME İSTEĞİ, YA DA NE BİLEYİM DOĞAMAMA DURUMU BELKİ DE.. BEDENİN FIRLAYIP ÇIKMASI AMA RUHUN ORDA KALMASI OLABİLİR... AMA KOZALAK YEPYENİ BİR TEZ SUNARAK BİLİM DÜNYASINI YANKILANDIRACAK... EVET ASLINDA OIDIPUS KOMPLEKSİ SUÇLUNUN SUÇ İŞLEDİĞİ YERE DÖNME İSTEĞİ OLMASIN SAKIN... TEZİM ŞUDUR... BİR BELGESELDE İZLEDİM VE SAVAŞIN RAHİMDE BAŞLADIĞI KANISINA VARDIM... ÇOKLU DÖLLENMELERDE EMBRİYONUN BİRİ DURUMA BAKIP, **BU RAHİM BANA ANCA YETER** DER GİBİ DİĞERLERİNİ TEKMELEYEREK, İTELEYEREK, ÖTELEYEREK, SIKIŞTIRIP SİNDİRMEYE BAŞLIYOR... BAZEN DE BU DURUM YOKETMEYE, YANİ ÖLDÜRMEYE KADAR VARIYOR... YOKETMEMİŞSE DE RAHMİ DİĞERLERİNE DAR EDİYOR... EMDİKLERİ PLESANTAYI BURUNLARINDAN GETİRİYOR... DÜŞÜNÜN, BELKİ DE BİR İKİZİNİZ VARDI VE SİZ ONU YOKETTİNİZ YA DA ÜÇÜZÜNÜZÜ İKİZİNİZ İLE BİR ARAYA GELİP YOKETTİNİZ... BU SAVAŞIN SONU YA ÖLÜM YA BOYUN EĞME, GÜÇLÜYE İTAAT... ÜSTELİK BU DURUM DOĞUMDAN SONRA DA GÖZLEMLENİYOR, RAHİMDE BASKI ALTINDAKİ ŞAHSİYET DOĞUMDAN SONRA DA GÜÇLÜ KARDEŞİNDEN TIRSMAYA DEVAM EDİYOR... YANİ TEZE GELELİM; HER KİM Kİ RAHİMDE KARDEŞİNİN KATİLİ, İŞTE O ŞAHIS DÜNYADA HİÇBİR ŞEKİLDE MUTLULUĞU, HUZURU BULAMIYOR, VİCDAN AZABININ GİRDABINA KAPILIP SUÇ İŞLEDİĞİ MAHAL OLAN RAHİME SÜRÜKLENİYOR... TIPKI KATİLLERİN CİNAYET MAHALLİNE DÖNMEK İSTEMESİ GİBİ... ŞURAWİN DİYOR)... KIYTIRIK BUSH VE AVANESİ VE BİLİMUM MALA TAPANLAR, MÜLKE SULANANLAR BİZDE DE MEVLANA'NIN DEYİŞİYLE BUĞDAYCILAR, BU BİLİMSEL GERÇEKLİĞİ KENDİLERİNE YAŞAM FELSEFESİ EDİNİP, DÜNYAYI GÜÇLÜNÜN YAŞAMASI ESASIYLA KENDİ DIŞINDAKİLERE DAR EDEBİLİRLER, AMA NETİCEDE GİDECEKLERİ YER ANALARININ ÖREKESİDİR... SONUÇ OLARAK BU YAKLAŞIMIN BİR FELSEFEYE DÖNÜŞMESİNİ VE DÜNYAYA HAKİM OLMASINI İNSANLIĞIN TÜKENİŞİ, RUHUN DÜŞÜŞÜ, UYGARLIĞIN DA ÇÖKÜŞÜ OLARAK GÖRÜYORUM, ÇÜNKÜ İNSAN BU BİLİMSEL GERÇEĞE RAĞMEN TÜREVLERİNDEN FARKLI OLARAK ZAYIFA EL UZATMAYI, GÜÇSÜZÜ KOLLAMAYI, AŞKI, SEVMEYİ, SAYGIYI, MERHAMETİ, ARKADAŞLIĞI, YOLDAŞLIĞI, KARDEŞLİĞİ, ŞARKIYI, TÜRKÜYÜ, TRAGEDYAYI, KOMEDYAYI VE DAHA NİCE GÜZELLİKLERİ ÜRETTİ VE YÜCELEŞTİ... ERDEMİ BULDU... ERDEMLİ OLDU... ŞİMDİ İSE O ERDEMİ KAYBETMEK ÜZERE... KIYTIRIK GLOBAL BUĞDAYCILARIN ÇABALARI BUNUN ÜZERİNE... ERDEMİN DİRENCİNİ KIR VE İNSANLIĞI KÖLELEŞTİR... NERDEEN NEREYE GELDİK, **KOZZİ'DEN HİSSE!**..

ÇAĞÇAĞ

Akşam Postası

LeMan ciltleri, Leman külliyatı, çocuklarınıza bırakabileceğiniz mizah eserleri... Şimdi gazete bayiilerinde... (Toplu alımlar için dergimize başvurunuz)

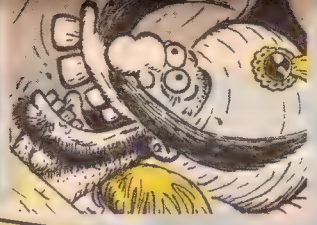

ISSN 0-1300-4867-4
9 770130 048678

4 Haziran 2004 Cuma 152209 Sayı: 2004/23 850.000 TL. (KDV Dahil)

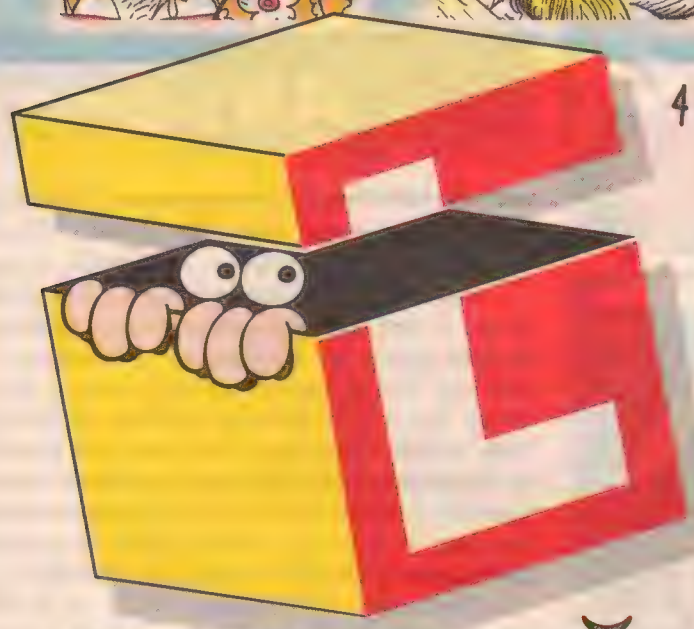

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-950.000 TL.

T.ERDOĞAN G-8 YOLLARINDA

Başbakan **T.Erdoğan, Bush'un daveti** üzerine dünyayı çekip çeviren, emiciler ve devler zirvesi olarak bilinen **G-8** zirvesine katılıyor. Hükümetle, medya çevrelerinde coşkuyla karşılanan ve Erdoğan'a Bush'ların, Blair'lerin masasının kıyısında yer açan bu davetin arkasında hangi çapanoğlu var. Bus'uh Erdoğan'a davetinin demokratik ortak sıfatıyla yapıldığı açıklandı. Erdoğan 8-10 Haziran tarihlerinde **G-8**'i oluşturan zengin ülkelerin liderleriyle bir araya gelecek. Bush, islam ülkelerinde demokrasinin önemini göstermek için **G-8** zirvesine bazı Arap ülkelerini de davet etti... Ancak Arap ülkeleri **Irak'ı** ve **Filistin'i zulme boğanların** bu çağrısını **reddetti.** Daveti reddetmek bir yana neredeyse kanat takıp davete icabet edecek Başbakanımız ise **Büyük Ortadoğu Projesi (BOP)**'la ilgili uysal rolünü oynayacak. Aslında zirvede (BOP) ele alınacak ve Türkiye'ye de rol biçilecek. ABD'nin ve diğer katılımcı AB'nin zengin ülkelerinin dümen suyundaki Erdoğan hem **tezkereciliği**, hem **BOP'çuluğu**, hem de **İsrail zulmünün** meclis gündemine taşınmasını engelleyip elçilik düzeyinde geçiştiriciliğiyle tarih yazıyor...

AYININ SOL KAL
DİYE BEBEĞİ

Aksaray

Geçen Pazar Kamçatka'daydım. Elimd
bebekle helikopterden indiğimde Kiyuç
dağlarında göz göze gelmez bir kar fırtın
vardı. Ve ben bok varmışçasına burdan yedibin
lometre ötedeydim. Namlusu ışıl ışıl parlayan "3
win mag" kucağımda osuruklu bir bebek gibi u
yordu. İşte o an kendimi yuvasından millerce g
bette, elinde tüfeği, kutsal bir görev için tanıma
ğı topraklarda mücadele veren o muhteşem Ame
kan askeri ne hissediyorsa ben de tam onları hiss
tim. Demek ki buraya gelirken bilmeden içimd
kokulu postallı o ecnebi askeri de getirmiştim.

Kulağımdaki volkmenden Piyotr İlyiç Tc
ikovsky'nin "Mevsimler" adlı o müthiş eseri
"Şubat" bölümünün ikinci perşembesinin akş
üstü saat onaltı otuz gibilerinin dev piyanist L
Oborin'in inanılmaz yorumuyla bir kulağımdan
rerken öbür kulağımda manyakçana, dahi virtü
Serebriyakov'un aynı eseri çılgın yorumuyla kar
laştırmalı şekilde beynim sulana sulana birdenb
çukur mağaradan vücutlu, Saddam gibi kıllı,
metre çıkan biniki kilo üçyüz gramlık ayıyla bu
buruna geldim. Dozer gibi o bağırınca işte be
anda ben değil de herhalde içimdeki Amerikan
keri benim donuma sıçınca, ben o harika "338 w
mag"ımı doğrultup ayının sol kalbine "Kapow"
ye sıkınca kurşun "swiss" tam kalbine saplanar
"ananıı" diye bağırarak ayı "thumpp" diye göğsü
de açan kıpkırmızı bir karanfille bok çuvalı g
yere yayıldı. Kamçatka, büyük bir un kurabiye
nin üst kısmı gibi bembeyaz sanki bir çarşaftı.

İŞTE O ANDA BEN RAMBO GİBİ HAYATTA KALMA BIÇAĞIMI ÇIKARDIM.

Bilmem biliyor musunuz? Ayının çükünün iç
de uzun bir pilot kalem gibi bir kemik vardır.
onu gümüşle kaplayıp çok harika buzlu içki kar
tırıldığını duymuş muydunuz? Ya siz? İşte ben o
almak için ayının çükünü tutunca ayının kalbi
üstünde açan karanfili ayı bana uzatınca tek gözü
le sırıtık ayı ölmemiş numara yapıyormuş ve tah
olup bana çiçek verince ne mana? Ben kaçma
çalışırken ayı bana pençesiyle kemerimi çözme
çalıştı. Karanfil gerçek karanfilmiş, bir ara kok
dım. O bir ayı tuzağı. Buzda patinaj çekerek b
Bering boğazına doğru kaçarken, ayı volkmen d
lediğini gördüm. Nefes nefese eve dönerken mis
firler de evde buzlu içkiler elde hazır, ayı çü
beklerken hepsi seçkin. Rezil olmamak için b

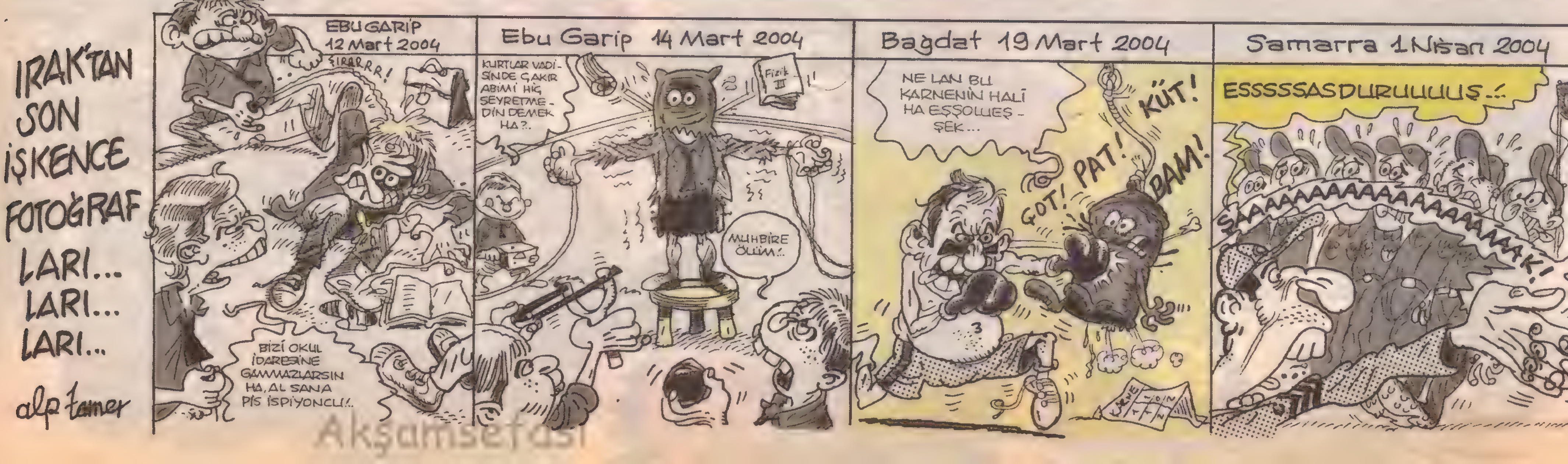

NE "KAPOW" TİKLEDİM...

PAŞAOĞLU

geceyarısı adı saklı bir özelde onu kestirip ve Kapalıçarşı'dan usta çağırtınca onu gümüş kaplatıp misafirlere evde ayı çükü olmadığını hiç hissettirmedim.

O hep buzlu bardakta beklediği için bozulmadı. Sabah gidip eski yerine yakın bir yere taktırdım. O çok harika... Şimdi biraz hapşırıyor. Ona Kazakistan'dan minik bir yün bere ve atkı getirttim...

TEM OTOYOLUNDA MÜTHİŞ BİR TÜRK İCADI.

Bakınız o vaziyette ben İstanbul'da 30 Mayıs Pazar günü başlayan Dünya Gazeteler Birliği (World Asscociation of News Paper) 57. Genel Kurul ve Editörler forumuna da yetiştim. Ve bakın o çağdaş entelektüel forumda ben ne anlattım. Bu olay yükselen Türkiye'yi çok güzel anlatıyor.

Bir süre önce bir gece TEM otoyolunda arabamla giderken sağda müsait bir yerde bakın ne gördüm. 45 yaşlarında, 1.65 kadar esmer bıyıklı, fırça gibi kaş, saçı Saddam gibi kalına çalan, yırtık pırtık tam da bizim o Türk tipi tarifimize uygun içimizden biri. Sırtına aldığı, kaldır beni hoppacık şeklinde o kendisi öne eğilmiş, sırtında taşıdığı kadının sırtı, kendi sırtına yamyassı gelecek şekilde. Kadının yüzü havaya bakıyor. Ve o onu kan ter içinde taşıyor. Ben durup hayrola, bayan hastanız yaralı mı, isterseniz hastaneye kadar bırakayım demedim de camı hiç açmadan elimle hayrola yaparak işaret parmağımın ucunda o basketbol topu çevirme hareketi gibi yapınca, adam bana "Bayan istiyon mu ağabey?" deyince nasıl yani? Adam, ne yapalım ağabey, otobüsümüz yok, minibüsümüz yok, gezici gelenev yapmak için sırtımızda yaya olarak yapıyoruz, bin istersen deyince ulan ben yan gözle tereddüt içinde de kaldım. Görür herkes. Fakat adam elindeki perdeyi üstünüze atarak olayı çok güzel gizliyor. Bakın ben o zaman heyecanlandım. Türk insanındaki bu girişimci ruhun yirmi yıl içinde Türkiye'yi hayal bile edemeyeceğimiz bir yere götüreceğine inandım. Peki ben o akşam o müthiş buluşa bindim mi? Hayır! Bu bahsettiğim gece, ayı avından döndüğüm geceydi. Maalesef o sırada onu gümüşletmiş kadife bir kutu içinde eve götürüyordum.

LEMAN

Haziran ayında İstanbul'da yapılacak NATO zirvesini, protesto etmek için sivil toplum kuruluşları ve partiler büyük hazırlıklar yapıyor.

TRT, farklı dil ve lehçelerde yayın yapma kararı aldı.

NATO zirvesine davet edilen HUBYAR Alevi Derneği, "Semah barışın simgesidir. Savaş varken asker topluluğa semah olmaz" diyerek daveti reddeti.

Saddam döneminde elleri kesilen ve Amerika'da tedavi gördükten sonra gelişkin protez takılan 7 Iraklı, Bush'u Beyaz Saray'ın "oval" ofisinde ziyaret etti.

Patriotist paralı zontik manasız tarikat Harley Davidson kıytırıkları Beyaz Saray'a Bush'a desteğe gittiler... Hele hele!.. Egzozu patırdahlara bah hele!..

Bu arada medyamızda da bir harleyci yalakalığı aldı gidiyor, sebebini anlamış değiliz... Dur bakalım altından ne lobisi çıkacak...

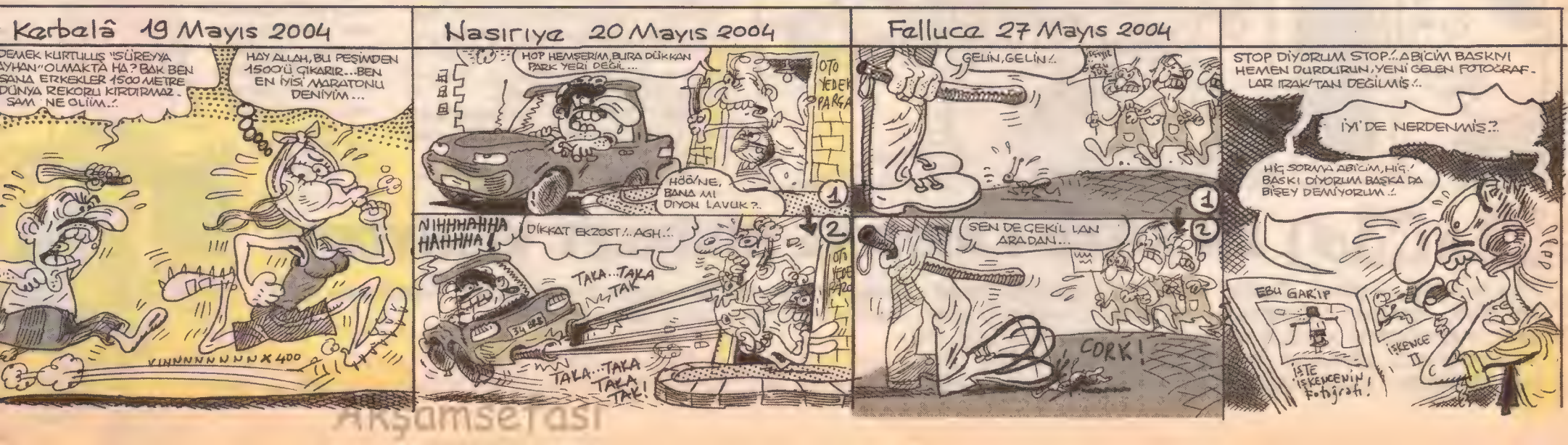

Akşamsefası

KAAN ERTEM ve DENGELİ BESLENME'DEN,
FİNALDE ÇARPICI, ŞAŞIRTICI BİR ŞEYLER BEKLEYEN ŞAHISLARI HAYAL KIRIKLIĞINA UĞRATAN, KOMİKLİK GAYESİNDEN UZAK Bİ ŞEKİLDE ELE ALINMIŞ, SAÇMA BAHAR ÖYKÜLERİ...
BU HAFTA: DİLBER DUDAĞI:..

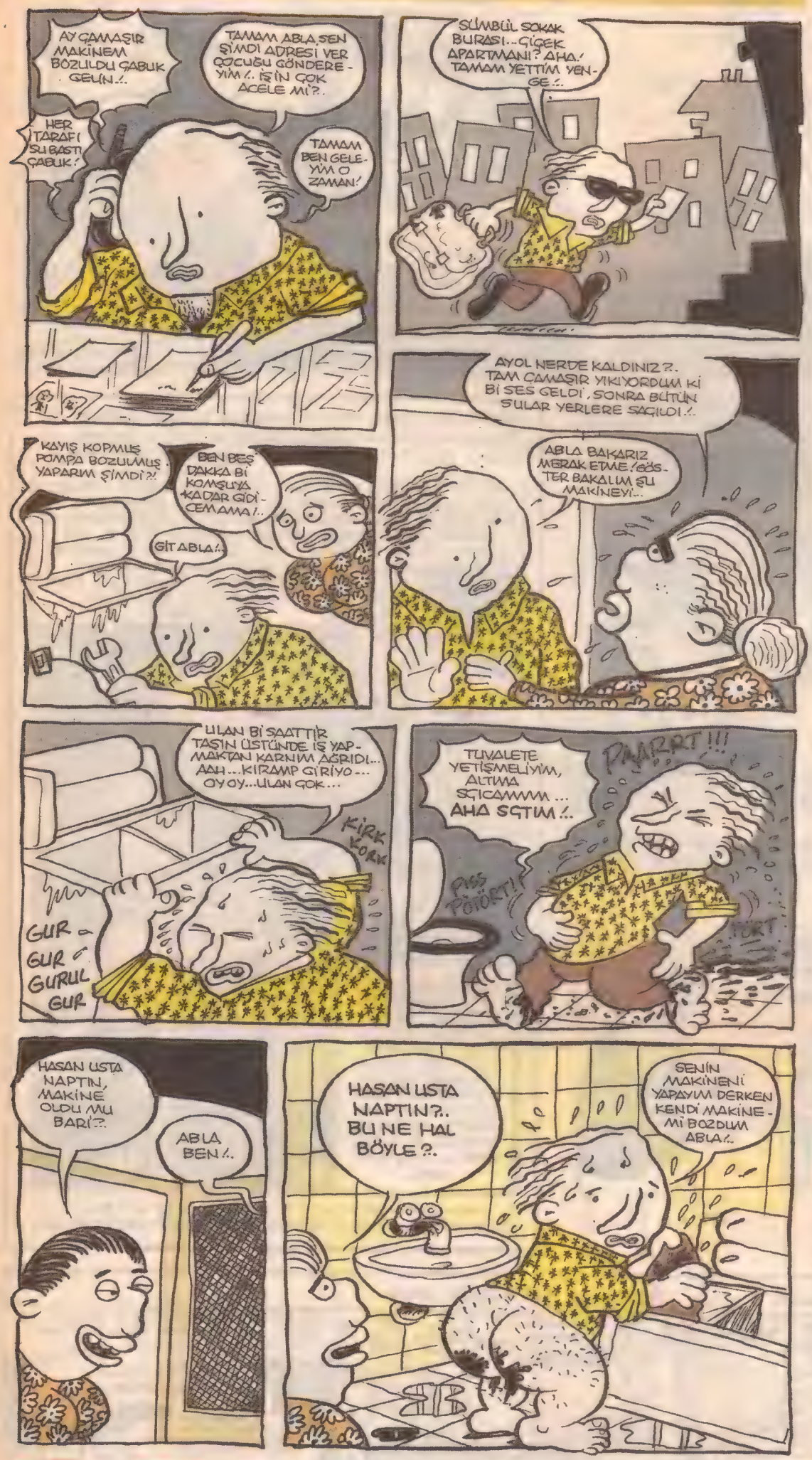

SIKILHAN

Atilla Atalay

sklhan@leman.com.tr

- Alo, evet, yeni bir anneyle tanışmaya hazır hissediyor musun kendini Sıkılhan? Dinliyorum, evet.

- Eskisi iyiydi... Ne o, eve kuma mı getiricek babam? Hayatta odamı vermem sööliyim. Ehehe...

- Sence mizah böyle bişey mi Sıkılhan. Hayır değil, evet. Ancak yeni "ben" hoşgörüyle tolere edebiliyor bunları çocuğum. Herkesin geçmişin karanlığında bir takım yüz kızartan, utanç ve üzünç hatıraları olabilir. Önemli olan eski anneni affetmen... Hep birlikte bambaşka bir hayata evet diyebilmeliyiz... "Evet"... Sevebilmelisin Sıkılhancım... Sevinebilmelisin...

- Piki. Yalnız bişey sorucam, bu konuşmalar bir rüyada mı geçiyor? Kimin rüyasındayız gerçek diiliz şu an di mi?

- Ben artık uyandım Sıkılhan... Ofis Psikologumuz Füsürer Hanım beni uyandırdı. Bu sabah ofiste genel bir davranış bilimleri testi uygulandı. B(+) almama karşın karakterimde "Otoriter, baskıcı, takım çalışmasına yatkın olmayan ve tüylü şeftaliye dokunamayan" veriler analiz edildi. Psikologumuz Füsürer Hanım "Kendinizle barışın, geçmişinizi sevdiklerinize itiraf edin, içinizi boşaltın" önerisinde bulundu... Şimdi listeden okuyorum... Sıkılhan ben seni 4 yaşındayken lunaparkta çarpışan otoların bilet sırasında unutmuştum, babanla eve dönünce fark ettik. Evet, pişmanım.

- Evet, Ağlayarak üç saat kadar atlıkarıncaya binmiştim.

- ... Ağlamak dedin de... Sen sıfır ben yirmialtı yaşımızdayken sürekli ağlıyorsun diye sinir krizleri geçirip seni mikrodalga fırının içine atmıştım...

- Keşke pişseymişim!

- O şekilde değil... Fırının altını yakmadım. Kısa süreli bir buhrandı. Sen altın dolu diye ağlıyormuşsun zaten. Ayrıca iki kez hoppidi yaparken sanırım yere düşürüp bıngıldağını ezdik. Fakat bacağına ütü düşüren süt annendir, ki seni maalesef bir ay kadar emzirebildim. Bu senin de geçmişin evladım, umarım yüreğin derinden yara almamıştır... Alo? Sıkılhan?

- ...

- 3 yaşındayken gittiğimiz piknikte bir yılanı elinle tuttun, ben bayılmışım. Baban yerden bulduğu bir sopayla ikinize de vurarak... Alooo? Kapatmamalısın... Alo... Evrensel sevgiyi bulucaz kapamamalısın Sıkılhan, hayır diyorum, evet.

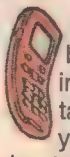

- Alo, naber lan çişli... Benim lan ben, Ömür dayın... Arkadaşlarla inceden bi akdenize kaydık ama siz tabi başka alemlerde şeytan kovalıyorsunuzdur şimdi. Bak, buraları hepten sarışın, mavi gözlü, ipkini giymiş, süt mısır kaynıyo. Sizi kesmez tabi, siz dalın en ucundaki şerbeti balı akan meyveden dişliyorsunuzdur şimdi. Bak ne diycem, annenler nasıl, sen napıyorsun? Gelsenize buralara biz hiç dil bilmiyoruz, dil dile değmeden de dil öğrenilmiyor be yeğenim... Ehehe...

- Eeee, Ömür Dayı annemleri arasan. Biz daha tatile çıkmadık, okul bitmedi.

- Okul demek... "Mektep kurdum başına da müdür oldum" diyorsun yani. Yaz kısa, değmez bir kıza tabi. Götürün yeğenim grup grup götürün. Siz yaşıyosunuz oğlum tabi bu dünyayı. Bi vuruyorsunuz iki sayıyolardır size. Küçükken yediniz tabi Milupa mamaları şimdi kafa hep vuruş karışa basıyor. Ah şimdi senin yaşlarda olmak vardı anasını satiim. Her neyse bak ne sorucam çişli: Bir ecnebiyle konuşurken "Benlen otel odasında bir içki alır mısınız" nasıl diyordük ingilisce olarak?

- I want to go!

- Ayratu go... E bu lafın içinde otel geçmiyo? Aloo? Kapattı... Kesin iş üstünde yakaladık, bozduk çocuğun da konsantırasyonunu. Beline kuvvet yeğenim. Yakacakla yiyeceğin iyisi kötüsü olmaz. Tam sizin zamanınız valla... Ay ranku go hotel... Yes.

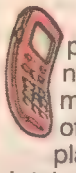

- Sıkıl, Çaatay ben abi sakın kapatma... Konuş benle, lütfen konuş... Babamlarla bir haftadır memlekette köydeyiz, burası full offline. Ölüyorum abi. PC yok, play station yok, cep telefonu bile bir tek ahırdan çekiyor... Lütfen bişeyler söyle... Cep telefonundaki "Honey ball" oyununda 67 kere kişisel rekorumu yeniledim. Çaresizim lan resmen!

- Ne desem bilmem ki...

- Bişey deme, benim için nete bağlanabilir misin? Modeminin sesini duymak istiyorum. Monitörün arka planında neler var? Zencili ya da Asyalı filmler indirebilir misin benim için şu an? Dur kapatma! Dış dünyayla tek bağlantım sensin. Bana bi mp3 dinletebilir misin kontürüm bitene kadar, noolur!... En azından indirdiğin bir flash animasyonu anlat be hoca? Abiii... Alooo? Yapma lan, yapma be...

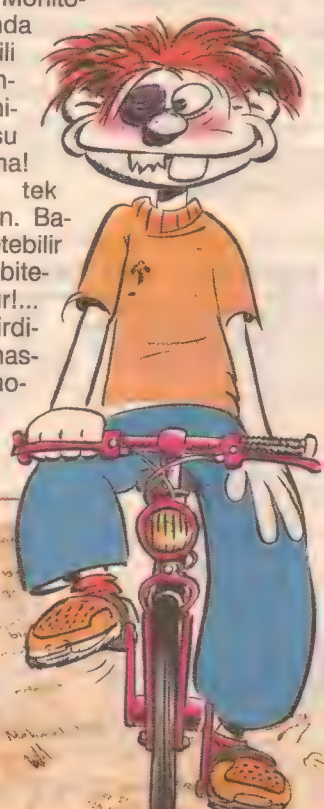

LeMan) EN KÖTÜ KARNEYE BİSİKLET VERİYOR!!!

Ortaokullular, liseliler!..Okullar kapanıyor, karneler dağılıyor. Kötü karnenizi babanızdan saklamayın, LeMan'a gönderin. Karnelerinin kötülüğüne güvenip LeMan'a gönderen okuyucularımız, yapılacak çekiliş sonucu **LeMan**'dan gıcıl gıcıl **bisikletler** kazanacak...Karnenizin durumu ne kadar kötüyse şansınızda o kadar çok demektir. Karnelerde sahtecilik yapmayın, kötülüğüne güvenin...

Haydi bakalım, kötü olan kazansın!

Akşamsefası

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

EE...AVA GİDEN AVLANIR...ŞİMDİ Bİ KEMİKLİ AYI PENİSİ YAZISI DAA ATTIRMAN GEREKE-CEK UFUK'ÇUM...

VRRRNN

REHBER

ÇAT!

GÜLDEMİR'CİM...

1

AAAH HAH HAAH..:

2

KOLPACI İBLİS...

VER RUHUMU GERİ... POP STARDAN BİLE ELENDİK...

ŞŞŞ... ACELE ETME SENİN YILDIZIN SONRADAN PARLIY-CAK..:

BAH HELE BAH, Bİ VURUŞA BAH, Bİ DE GİT DELİĞE BAH..:

GABARMA HÜSMEN AĞA HELE BENİM ATIŞI BEKLE...

PEEEEV

KTE!

GENE TRİLYONLUK TESİSE KAÇAK GİRMİŞ, ÇEV-REDEKİ KÖYLÜ-LER... ATIN ŞUNLARI..:

Akşam Ertesi

karatan@leman.com.tr

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

KAHRAMAN MASA ESAT

BEHİÇ PEK

ERDENER ABİ

K. ERTEM

DUMUR DETAYI

GÜNERİ İÇOĞLU

Bir esprolog olarak tanıdığımız Çağçağ'ın bilmediğimiz bi yönü daha vardır. O türlü meziyetlerinin yanısıra kendi bulduğu deyimiyle bir **kentolog**'dur... Zaman zaman birlikte de dolaşırız bu güzel kentin sokaklarını... Zira İstanbul sokakları hoş sürprizlerle doludur. Neresinden ne çıkacağı bilinmez. Şu yaşıma geldim, kendimi bildim bileli dolaşır dururum İstanbul sokaklarını ve bir gün bile sıkılmadım bu dinamik kentte...

İşte Tophane civarındaki bu muhteşem duvarı da yaptığımız bir yürüyüşte Kentolog Çağçağ bulup gösterdi...

Fakat bunu bir dumur detayı olarak görmeyin. Bence bu gerçekten saygı duyulacak bir eser. Duvar resmi ve grafiti sanatında adeta zirveye ulaşılmış. Bu yapıt konum ve çevreyle birlikte ele alındığında şaşırtıcı bir coşkunluk veriyor sokağa..

Antikacılarıyla, eski eşya satan dükkanlarıyla ünlü Çukurcuma semtini bilenler bilir, bilir de orda insan yüzü şeklinde ilginç bir bina var, bunu bilirler mi acep?.. Bıyıklı, burunlu, gözleri, kaşları ve başında takkesiyle tamamen insan yüzü olarak tasarlanmış kilim ve halı satılan bu bina... Sahibi Sinan Bey'le bizzat görüştüm, bina hakkında uzun uzun sohbet ettik... Bina Sinan Bey'in kendi yüzünden esinlenilerek bir mimar arkadaşı tarafından tasarlanmış. Üstteki takkeyi andıran kubbe de hamam fikrinden türetilmiş... Fakat gel gör ki, yapım aşamaları o kadar kolay olmamış. Bina yapılırken bar olacağını sanan mahalle halkı tarafından bir hayli yadırganmış, müteakip defalar şikayet edilmiş... Yine yandaki camiinin imamı sinagog yapılıyor sanıp feverana ve telaşa kapılmış... Tüm bu şartlar içinde **surat** bina süratsiz bir şekilde ancak üç senede bitirilebilmiş...

Binanın içi de çok ilginç, bir etnografya müzesini andırıyor. Eski yeni türlü türlü kilimler, halılar, güzel güzel takılar var. Zaten ismi de **Kilimoloji Kilim**, eski takı, mobilya şeklinde yazıyor tabelasında. Ancak binayı ve bu **Kilimoloji** tabelasını ve yazısını gören insanlar burayı bir müze sanıyorlarmış, zira bu yüzden şimdilik pek öyle vızır vızır gelen giden olmuyormuş... Hakikaten tabelaları da müze girişi gibi dizayn edilmiş. Çevreye karşı duyarlı olan müessese sahibi Sinan Bey bu tabelalardan dışa doğru, yola uzanan tabelayı portatif yaptırmış, akşamları çıkarıyor ve içeri koyuyormuş...

Dış cephede üstteki yağmur oluklarından sarkan zincirler göze çarpıyor. Bu zincirler su oluklarındaki suyun, direkt olarak binanın önünde dikilecek olan elma ağaçlarına süzülmesi ve akması için konmuş. Herşey ince ince kilim gibi ilmek ilmek dokunmuş, yani binanın kendisi bir kilim motifi olmuş güzel İstanbul'a... Sinan Bey'e selamlar..

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

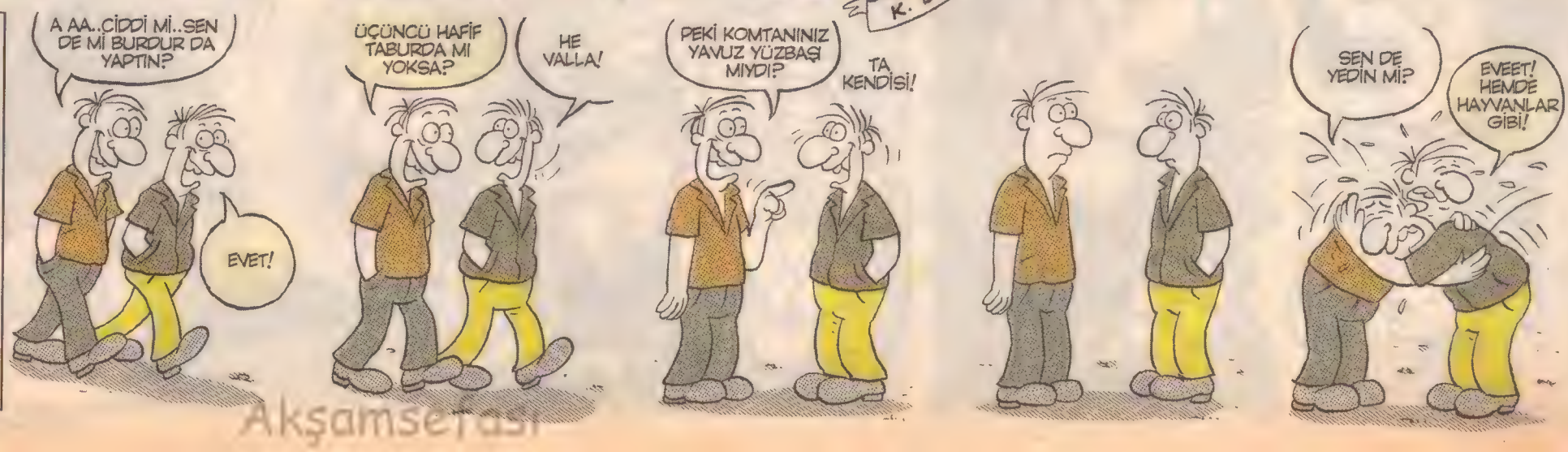

Akşamsefası

TERELELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

Önemli bir gün... Bir gala...

BİŞEY Mİ OLDU?..

BAŞIM DÖNÜYOR... DEVRİLECEK GİBİYİM...

AA!..YERE DÜŞTÜÜ!.. YARDIM EDİN LÜTFEN... EŞİM RAHATSIZLANDI!..

BİŞEY BULAMADIK... TAHLİLLER VE FİLM-LER TEMİZ...

BİŞEY YOKMUŞ İŞTE...İLGİ ÇEKMEK İÇİN NUMARA MI YAPIYOSUN, NAAPIYOSUN?.

NE NUMARA YAPİM YAA!.. BAŞIM DÖNDÜ, DÜŞTÜM...SONRA KARANLIĞA GÖMÜLDÜM İŞTE...

Bir başka özel gün...Toplantı..

IHH!..

AY NOOLDU GENE?..

YETİŞİİİN... YARDIM EDİİN!..

İLGİNÇ...HİÇBİR BULGU YOK. İLERİ TETKİKLER YAPALIM, BAKALIM BİŞEY BULABİLECEK MİYİZ...

Tıp hiçbir şey bulamadı. Alternatif tıp da öyle.. Sonunda...

Metafiziğe başvurdular...

BİLİNCİN VE BİLİMİN ALGILAYAMADIĞI BÜTÜN OLGULARI İNCELİYORUZ...

İlerleme kaydedildi...En azından düşmelerin ne zaman olduğu bulundu...

HEP TOPLANTILARDA, ÖZEL VE ÖNEMLİ GÜNLERDE, DAVETLERDE, ÖDÜL TÖRENLERİNDE FALAN DÜŞÜYORSUNUZ...

AA! EVET YAA!..

İnceleme derinleştirildi... Psikanaliz yapıldı...Bayinin ve zamanın sırları araştırıldı...

BULDUK!..

OLAYIN NEDENİ REENKARNASYON...ÖNCEKİ HAYATINIZA DAYANIYOR!..

NE?..NASIL YANİ!..NİYE?..

ÖNCEDEN ŞİLT OLARAK YAŞAMIŞSINIZ...

ŞİLT Mİ?..

Şilt evet... Plaket...Hani ödül ya da anı olarak verilir...Ve hiçbir ödül töreninde kutuda durmaz...Illa düşer bunlar...

AYH!..

Düşmeyene rastlamadım daha... Şilt düşer, kutu kapanır...

HEH!..

Sizin durumunuzun nedeni de bu...Özel günlerde düşüyorsunuz ve karanlığa gömülüyorsunuz...Nedeni de şilt kutusunun kapanması...

En azından artık nedenini öğrenmişti...Ödül törenlerinden uzak durdu ve düşmeyen şilt icat etmeye verdi kendisini...

Akşamsefası

canbarslan@superonline.com

Feyzi Başaran

feyzi@lemari.com.tr

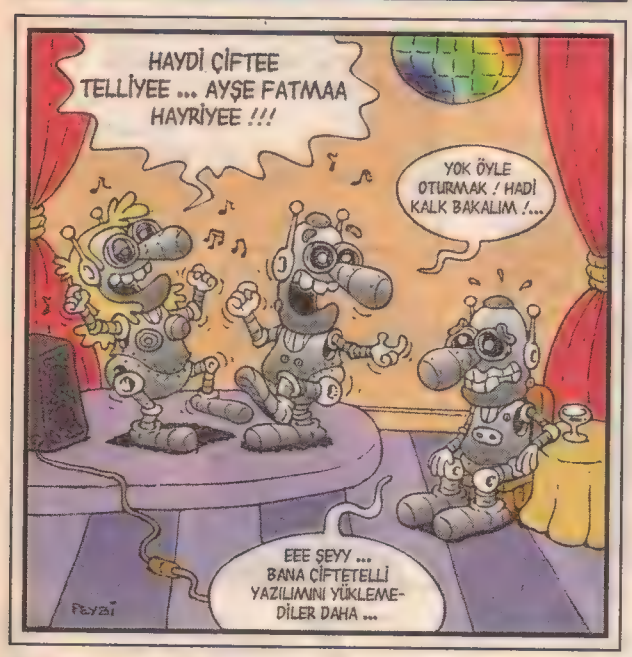

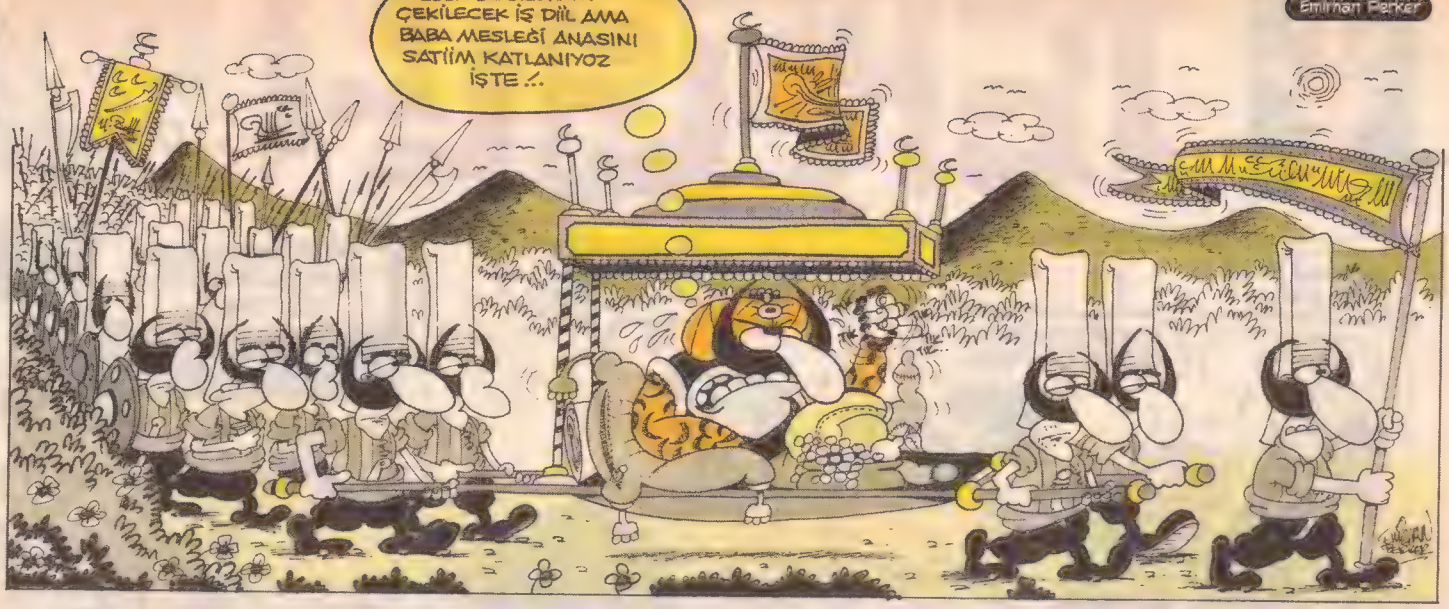

CEZMİ ERSÖZ

Başkalarını Değil, Kendimi Yargılamayı Seviyorum...

Edebiyat dünyasında aykırı, farklı bir duruşunuz var. Bunun nedeni nedir?

Aykırı duran bir insan **"ben aykırı duruyorum"** demez. Eğer bir insan **"ben aykırıyım, edebiyatta aykırıyım"** diyorsa, bilin ki oyun oynuyordur...

Şu anda sizin için böyle söylüyorlar ama.

Söylenebilir. Bu onların görüşü. Ben benim. Ben **Cezmi Ersöz**'üm. Ha, birileri beni aykırı olarak görüyorlarsa, onların düşüncesidir bu. Ben aykırı olmak için aykırılık yapmıyorum. Bir duruşum var. O duruşu da korumaya çalışıyorum. Yazdıklarımla tutarlı olmaya çalışıyorum, taviz vermemeye çalışıyorum. Ama kendimi tarif etmem çok güç. Kimse kendisini tarif edemez.

Yazdıklarınızda genelde psikolojik çözümlemeler yapıyorsunuz. Kişilerin iç dünyalarına bakıyorsunuz. Bu sizin hayata bakış açınız mı, yoksa psikoloji eğitimi mi aldınız?

Benim kendimle yolculuğum çok eskilere dayanıyor. Kendimi araştırmayı, sorgulamayı çok seviyorum. Kendimle yüzleşen bir insanım. Tabii bunu yaparken de bir çok destek alıyorum; psikolojik romanlar, psikanaliz, varoluşçuluk üzerine kitaplar okuyorum. Bir çok temel psikiyatri kitabını okudum. Benim derdim insan ve önce kendim. Ve kendimle yolculuk yaparken orada bir çok insanı görüyorum. Hatta bir çok insanla ortak yanımın olduğunu da fark ediyorum. Bu beni çok şaşkınlığa uğratıyor, büyülüyor. Hoşuma da gidiyor kendimi araştırmak. Bir şiir var, bir arkadaşımın dizesi; **"bin ben var benim içimde"** yani bir ben değil. Yunus Emre diyor ki **"bir ben var benim içimde"**. Ama ben **"bin ben"** diyorum. İnsanoğlu denizlerin dibini keşfetmiş, uzayı keşfetmiş ama henüz kendi karanlığını çok iyi bilmiyor. Dolayısıyla kendini keşfe muhtaç insanoğlu. Kendimi deşmeyi iyi yaptığımı sanıyorum. Öte yandan ben başkalarını yargılamayı sevmiyorum. Başkalarını yargılamaktan hoşlanmıyorum. Başkalarını yargılamadan önce kendimi yargılıyorum. Kendimi suçluyorum.

"Demon" diye bir kavram var. **Demon**, yaratıcı kötülük demek. Aslında biz de, Türkiye'de bu kavrama pek yer verilmiyor. Bunun üzerine pek düşünülmüyor. Kültürümüzde **"Demon"** diye bir kavram yok. Ben o **Demon** kavramını hayata geçirmeye, yazılarıma geçirmeye çalışıyorum. Kendimi sorgulayarak bunu yapıyorum. Dünyanın kötülüğünü, insanın kötülüğünü kendi üzerime alıyorum. Böyle hissederek yazıyorum.

Bu sorumluluğunuzdan kaynaklanan bir tavır mı?

İnsanlar önce kendilerini yargılayıp, sonra başkalarının üzerinde düşünselerdi, Türkiye'de daha farklı bir kültürel hayat olurdu. Bugün **Türkiye**'deki sanatsal düzeyin geriliğinin, kültürel hayatın yozluğunun temelinde insanların kendilerini yargılamadan önce başkalarını yargılamaları yatıyor.

"Bin ben var bende" dediniz, bu benlerden hangisini yansıtıyorsunuz ki sizi özellikle 15-20 yaş arasındaki okuyucular çok seviyor. Yani bir kitabınızı okuduğu zaman hepsini okuyor okuyucular. Ne görüyor okurlar? Ve size çok mektup geldiğini biliyoruz.

Kendilerini görüyorlar. Kendi iç dünyalarında yüzleşmekten korktukları yanlarıyla buluşuyorlar. Onlara ayna tutuyorum ben. Beraber bir yolculuk ediyoruz. Hatta ben onları okurum olarak görmüyorum. Ruh yoldaşım olarak görüyorum, ruh arkadaşım olarak görüyorum. Ben onları kendi yolculuğuma davet ediyorum. Onlar da benim yolumda kendilerini anıyorlar.

Mektupları saklıyor musunuz?

Saklıyorum.

Nasıl mektuplar geliyor?

Çok farklı mektuplar geliyor. Öncelikle kendilerini anlatıyorlar, iç dünyalarını açıyorlar. En yakınlarıyla paylaşamadıkları iç dünyalarını bana açıyorlar. Gizlerini paylaşıyorlar, sırlarını paylaşıyorlar. Bir yazara yazılmış mektuplar değil, bir yol arkadaşına yazılmış mektuplar bunlar. Bir hayranlık mektuplarından çok, paylaşım mektupları, iç dökme mektupları. Yazılarını gönderiyorlar, öykülerini, şiirlerini gönderiyorlar.

Sizi çok yakın hissediyorlar kendilerine herhalde?

Evet, bir de ondan. Okur hayranlığından çok bir arkadaş gibi görüyorlar. O mesafe yok benim onlarla aramda.

Yazmak nasıl bir şey sizin için? Bunu biraz anlatır mısınız?

Yazmak çok belalı bir şey. Akıllı adamın işi değil yani. Ben akıllı adam olsaydım yazmazdım. Çok yıpratıcı, insanı çok yoran, ağır bir şey. Ama sonu çok güzel oluyor. Ve yazarken bütün siniruçları açılıyor. Özellikle benim tarzımda yazmak çok güç. Ben siyasi makaleler, güncel olaylar üzerine, ya da aktüel yazılar yazmıyorum. Dolayısıyla kanıyorum, kanayarak yazıyorum. Bütün benliğimi deşiyorum. Kanamayla yazıyorum. Dolayısıyla benim tarzımda yazmak gerçekten belalı bir iş, güç bir iş… Ama şu var, dünyaya bir daha gelsem yazar olurdum.

Yazar olmakla yolcu olmayı aynı mı görüyorsunuz?

Aynı şeyler. Benim için aşk, yazmak ve yolculuk; üçü de aynıdır. Aşk da yolculuktur yola çıkmaktır. Aşık olan bir insan yola çıkar. Yazmak da yola koyulmaktır. O yolun sonunda seni nelerin beklediğini bilmezsin. Aşkın sonunda da ne olacağını bilemezsin. Belirsizliğe doğru bir yolculuk vardır.

Peki, küçükken yazar olmayı, böyle bir yola girmeyi hayal eder miydiniz?

Çok küçük yaşlardan itibaren böyle bir hayalim vardı. Ama hayatımı yazarak kazanmayı düşünemiyordum, hayal bile edemiyordum. Bir mesleğim olacaktı, bir işim olacaktı; akşamları yazacaktım. Ama **Allah**'ın bir takdir-i ilahisi, hayatımı şimdi yazarak kazanıyorum.

Geçinebiliyorsunuz yazarak…

Şu anda pek maddi sorunum yok. Ama çok parasızlık çektim. 2, 3 yıldır rahatım. Türkiye koşullarına göre konuşuyorum. Ama başka bir iş yapsaydım çok daha zengin olurdum. Bugün ancak kendi yağımla kavrulabiliyorum. Bunu bile şükürle karşılıyorum. Bir çok yazarın, çok yetenekli, benden daha yetenekli, daha iyi yazarların geçinemedikleri, geçim sıkıntısı çektiklerini biliyorum. Türkiye'de yazarın emeği yok pahasına alınıp satılır. Popçulara, televole yıldızlarına verilen değerin binde biri yazarlara verilmez.

Verilseydi, toplum bugün bu halde olmazdı…

Bu halde olmazdı; net, açık. konserlerde üç dört şarkı okuyup giden bir popçuya 10-12 milyar veriliyor. Oysa günümüzde bir yazar-ortalama-yılda kazanıyor o parayı. Bu çok hazindir.

Buradan şöyle bir noktaya geçmek istiyorum. Servet kazanan yazarlar var. Acaba yayıncılar kendilerine bir "zümre" mi oluşturdular?

Hayır. Sonuçta yayıncılar ticaretle uğraşan insanlar. Para kazanmak istiyorlar. Onlar için edebiyat çok da önemli değil. Çok satan kitabı pazarlamak isterler. Onlar hayır kurumları değil ki. Niyetleri çok satıp, çok kazanmak...

Eserin kalitesine de bakmıyorlar mı?

Bakan yayınevleri var. Nitelikli yayınevleri var; İletişim, Metis, Ayrıntı, İnkılap gibi yayınevleri bakıyorlar gerçekten, ama büyük çoğunluğu paraya bakarlar. O yüzden bu işi kurumların yapması lazım, vakıfların yapması lazım yayıncılığı. Ama maalesef bu gün kurumlar bu işi yapamıyor. Dolayısıyla ticari kuruluşlar var karşımızda. Ka etmek isteyen kuruluşlar var. Onlardan çok şey de bekleyemezsiniz. Devletin katkısı yok.

Türk Edebiyatı'nın bugün geldiği yere bakın; kimler kitap yazıyor ve kimlerin kitapları okunuyor, bakın!

Gençliğinizden bugüne, yazarlığınızı etkileyen bir isim ya da isimler var mı?

Var tabii ki. **Dostoyevski, Sait Faik, Orhan Kemal, Nazım Hikmet, Adalet Ağaoğlu, Oğuz Atay, Ahmet Hamdi Tanpınar, Selim İleri, Bilge Karasu, Ece Ayhan, Edip Cansever, Turgut Uyar**. Bunlar beni çok etkiledi. Yazarlık sürecim içinde bu isimler önemli bir yer sahiptir.

Bu isimlerin yaşarken değeri biliniyor muydu? Sizin değeriniz bu gün biliniyor mu?

Benim değerim bilindi. Ben o açıdan gocunmuyorum. Yeni bir düzyazı geliştirdim, **Türk Edebiyatı**'na çok önemli katkılar yaptım. Edebiyat çevreleri pek benimsemese de, okur benimsedi. Benim için okurun benimsemesi daha önemli. Ama **Türkiye**'de yeni bir düzyazı varsa, o benle başlamıştır. Bunu ilerde daha iyi anlayacaklardır. Şimdi biraz mesafeli bakıyorlar bana, ama **Oğuz Atay**'ın değeri hiç bilinmedi yaşarken. Öldükten sonra anlaşıldı. **Tanpınar**'ın öyle. **Sait Faik** az çok okunuyordu ama öldükten sonra daha çok okundu. Bir çok edebiyatçımızın ne yazık ki öldükten sonra değeri anlaşıldı. Çok azdır, yaşarken değeri anlaşılan yazar.

Bu günün yazarlarından Orhan Pamuk var, okunması anlamında.

Yani tabi, **Orhan Pamuk**'un değeri keşfedildi yaşarken. **Yaşar Kemal** için de aynı şeyi söyleyebiliriz. Ama çok az insan yaşarken anlaşıldı.

Edebiyat işlevini yerine getiriyor mu günümüzde?

Hayır. Bugün edebiyat toplumsal bir ihtiyaç olmaktan çıkartıldı ve edebiyatın dönüştürücü gücü azaltıldı, kırıldı. Magazin eksenli edebiyat söylemleri oluştu ve burada magazin kazandı.

Aylar önce başlattığım tartışmada ben bunları defalarca belirtmiştim, vurgulamıştım. **Beyaz Türk Lobisi**, edebiyat söylemini, magazin söylemine endeksledi. Yazar tıpkı bir şov yıldızı gibi eserle okurun arasına girdi.

Yazar medya maymunu olmaya itildi ve günümüz yazarı da bunu benimsedi. Görünmek adına, tiraj, yani çok satmak kaygısı adına yazar, kimliğinden soyundu, duruşundan vazgeçti, ödün verdi. Dolayısıyla bugün edebiyatın geldiği nokta hiç parlak değil.

Eleştiri kurumu tasfiye edildi. Günümüz eleştirmenleri, çok nitelikli eleştirmenlerimiz güçlerini, saygınlıklarını kaybettiler.

eleştirisi ne yazık ki köşe yazarlarına kaldı. **Hıncal** kaldı. Eleştiri kurumu tasfiye edildiği için de hangi ne kadar değerli olduğunu anlamakta okur zorlanır di. Kimin reklamı daha çok yapılırsa, kim en çok listesinde fazla yer alırsa okur oraya yönlendirildi. k tip okur ortaya çıkardı. Çok yönlü okuma yapan, dergilerinden takip eden okurun yerine, magazin an ediyatı takip eden bir okur kitlesi oluştu ne ya urada da magazin kazandı. Edebiyat özellikle son irtifa kaybediyor. Hormonlu bir edebiyatla karşı ız.

tersine çevirmek için ne yapmalı?

tersine çevirmek için, öncelikle yazarların daya inde olması lazım. Eleştiri kurumunun tekrar oluş sı lazım. Eleştirmenlerin tekrar eski güçlerine, eski klarına kavuşturulması lazım. Kurumların bu konu li ve öncü olması lazım. **Türk Yazarlar Sendika**-**azarlar Birliği**'nin bu konuda çok öne çıkması la rleyici olması lazım. Öte yandan akademik kurum retim üyelerinin, üniversitelerin bu konuda daha et bozyumlar düzenlemesi gerekir. Edebiyat dünyasın fazla söz sahibi olmaları gerekiyor.

bi, yol kavramı ile edebiyat bağdaştırılıyor. Bunu ğlıyorsunuz? Yazarlıkla ilgii düşüncelerinizi de ...

çıkmak riske atılmaktır. Bir şeyleri göze almaktır. şeyleri arkada bırakmaktır. Yani alışkanlıkları, tabu enmişlikleri, kuralları geride bırakıp yeni bir dünya u yola çıkmaktır. Dolayısıyla aslında yola çıkmak, nda yeniliği aramaktır… Yeni mekanları, yeni in düşünceleri aramaktır yola çıkmak. Tepkidir, baş yola çıkmak, değiştirme arzusudur, dolayısıyla aktır, göze almaktır, cesaret etmektir. Edebiyatın emel söylemleri budur. Edebiyat var olanın dışına ster. Alışkanlıkların dışına çıkmak ister. Keşfettirir. ama yöntemleri göstermektir. **"Bunu böyle düşün**-**de böyle düşünmek var"** demektir. Sadece bulun mahalle yok. Uzaklarda bir yerlerde yeni bir dünya bir mahalle var, yeni bir sokak var demektir. Ve siz ğa çıktıktan sonra artık eski kendiniz değilsinizdir. n insan, yola çıktığı andan itibaren bir başkası ol şlar. Yenilenir, yeni bir dünya kurar.

ak da yola çıkmaktır. Bir kitabın kapağını açtığınız baren yola çıkıyorsunuz. O yazarla birlikte yola çı üz. Kitabı bitirip kapağını kapattıktan sonra artık siz asısınız. Kitabı okumadan önceki halinizden bir ınız. Edebiyat dönüştürür. Yolculuk da dönüştürür. a ne değer atfettiğiniz önemlidir. Bazıları hiç çıkmı tobüse biniyorlar ama aslında hiç gitmiyorlar, yani en dışarı çıkmayanlar var.

mekan değişiyor...

ce mekan değişiyor, baş ey değişmiyor. Aslında o vinden dışarı çıkmıyor. binmiş, binlerce kilomet ama hala evinde aslında; de. Edebiyat yolculuğu olculuktur aynı zamanda. alıp bir başka yere götür Dolayısıyla birikim ister, ister, bir içgörü ister, bir k ister. Edebiyat farkın Edebiyatla magazin ara sındaki fark budur. Edebiyat dönüştürür, magazin eğlendirir, hoşça vakit geçirtir. Bir gün magazin programı seyrettikten sonra sadece vakit geçirmiş olursunuz. Değişmezsiniz, aynısınızdır. Kitabı okumaya başlar başlamaz bir başkası olmaya adaysınızdır. Artık eskisi değilsinizdir.

Yeni çıkan kitaplar ve yazarları hakkında ne düşünüyorsunuz?

Çok ciddiye almıyorum. Okumuyorum da. **Türk Edebiyatı** ne yazık ki **Tuna Kiremitçi**'ye gelmiştir. **Oğuz Atay**'ların, **Ahmet Hamdi Tanpınar**'ların; **Adalet Ağaoğlu**'ların, **Nazım Hikmet**'lerin edebiyatı bugün çok kötü bir noktaya gelmiştir. **"Sabun Köpüğü Edebiyat"** diyorum bunlara; hormonlu, abartılmış, parlatılmış, şişirilmiş edebiyat diyorum bunlara. Kayda değer bulmuyorum. Kalıcı bulmuyorum. Güne uygun, pop edebiyat diyorum ben bunlara. Hemen tüketilecek ve unutulacak kitaplar. Kalıcı olmazlar bunlar. Bunlar **Türk Edebiyatı**'na bir şey katmaz. Çünkü bunlar eser değil, meta; ha pantolon, ha kravat, ha gömlek. Bunlar bir **Sait Faik** olamayacaklar, bir **Yaşar Kemal** olamayacaklar. İnsanın ruhunda iz bırakmayan kitaplar bunlar...

Pekala, edebiyatçılar genelde böyle düşünüyor, yani onların bir değere sahip olmadığını düşünüyor; o zaman neden okuyucu bunları okuyor? Ve yayınevleri neden hep onlara yatırım yapıyor?

Okuyucu o noktaya getirildi. Okuyucunun edebi eserleri algılama yeteneği aşağı çekildi. Beğenisi aşağı çekildi. Okur, pop kültürünün uyuşturucu etkisiyle basite yöneliyor, kolaya yöneliyor. Okur kendini artık zorlamıyor. Nerde basit, kolay bir şey varsa ona yöneliyor. Dolayısıyla **Beyaz Türk Lobisi**, yıllardır popüler kültür pompacılığı yapıyor. Günümüz popüler kültürü de insan duygularını bayağılaştırıyor, basitleştiriyor. Basitleşen insan duyguları da sıradana yönelir. Tıpkı pop müzikte olduğu gibi. Ciddi nitelikli eserler, şarkılar, romanlar değil de, basit, hemen tüketilebilecek, hemen algılanabilecek eserlere okur yönlendirildi. Okurun beğenisi aşağı çekildi. Eğer okur ciddi bir edebiyat birikiminden gelseydi, bu son çıkan kitapların yüzlerine bile bakmazdı, ciddiye almazdı.

(1) **Derkenar Dergisi**'nden Mehmet Ali Başaran'la yapılan söyleşi.

(DEVAMI HAFTAYA...)

cezmier@leman.com.tr

* **Çanakkale.** 4 Haziran Cuma günü saat 16:30 - 21:30'da imza ve söyleşim iskeledeki **Çanakkale Kitap Fuarı**'ndayım...
*__Ankara.__ 11 Haziran Cuma günü saat 16:00 - 19:00'da **Ankara Vadi Cafe**'deyim. Adres: İnkılap Sok. 3/1 Kızılay/Ankara
*__Uşak.__ 12 Haziran Cumartesi günü saat 16:00-18:00'de **Uşak Cafe Keyif**'teyim. Adres: İşlice Mah. Anlaç Sok. No:8 Tel: (276) 215 50 00-224 62 24

Kırtık Lobilebi

suatozkan@leman.com.tr
SUAT ÖZKAN

bezginbekir@leman.com.tr

BEZGİN BEKİR

Tuncay Akgün

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

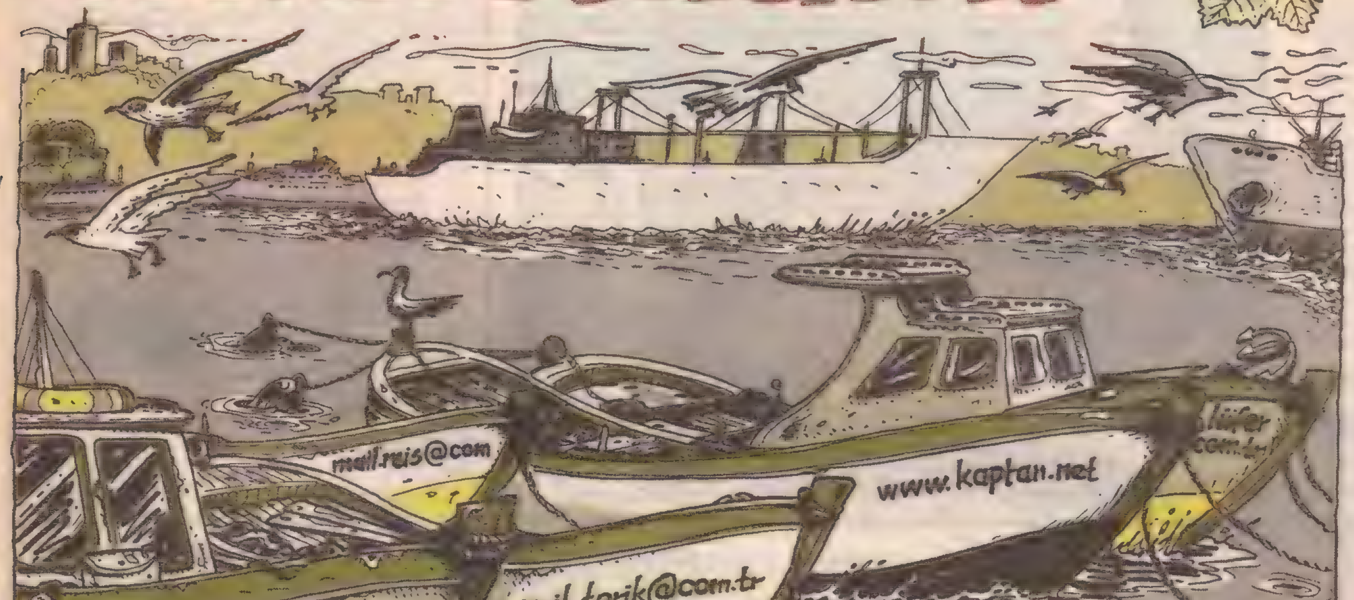

Başın Sağolsun Kadim Musiki

[illegible] dlarından Hafız, Mevlithan, Nâathan, Avi[illegible] kavuştu... Onu bu topraklarda bilmeyen, tanımayan var [illegible] vefat haberi... Yer alan gazetelerde ise çok küçük sütunlarda sunuldu büyük üstadın vefatı... Heyhat!. Popsitarların elenen detone yarışmacılarının elenme haberleri bile çok daha kapsamlı ve daha büyüktü... Ne elem vericidir ki, elenen sıtar adayı Abedin'in hemen yanına küçükce iliştirilmişti... Kadim usûlle sapasağlam meşkedilmiş binlerce eser, mevlevi ayinleri, ilahiler, mevlidler birkaç gazetede bu kadarcık bir sütunu mu haketmişti?.. Üstad'a ayrı, bu hazin duruma ise ayrı üzüldüm, yandım... Dostlar, canlar durum çok çok ciddi... Cenazesinde de olması gereken kalabalık bu kadar az olmamalıydı... Yine onun kıymetini bilen klasik musiki camiasının müzisyenleri ordaydı ya, buna şükür... Tüm kültürümüzün, bu toprakların, hepimizin başı sağolsun... Nur içinde yat, toprağın, rahmetin bol olsun büyük usta...

Akşamsefası

TÜRK GENÇLİĞİNE

Türk ordusuna büyük geçmiş olsun. Beşbin yıllık mazisi, geleneği olan, dünyanın bütün büyük meydan savaşlarında coğrafyaların, medeniyetlerin kaderini tayin eden bu büyük ordu birkaç yüz gazetecimiz tarafından **'tarihe rezil olma tehlikesi yaşadı'**.

Yüzlerce gazetecimiz meclisten II. tezkereyle Irak'a asker gönderme kararı çıkarttı. Ve Amerikan askerlerinin işkenceleri dünyayı altına üstüne getirdi.

Şayet Türk askeri orda olsaydı ne olacaktı? Bu işkenceleri tüm dünya ve yine bizim gazetecilerimiz 'Amerikan askerine' hiç yakıştırmayacak, bu işkenceleri Türk askerinin yaptığını birkaç fotoğrafla pekala iddia edecekti.

Amerikan askerinin disiplinli, okumuş, batılı terbiye almış olduğunu idda edip, Türk askerinin vahşi işkenceci olduğunu ve dünyaya rezil olduğumuzu yazıp duracaklardı.

Büyük geçmiş olsun. Avrupa'nın büyük gazeteleri, büyük partileri, kurumları, milletvekilleri, Türk askerinin yaptığı bu işkence için ayağa kalkıp yüzlerce yazı yazacaktı. Bugün Amerika'ya karşı seslerini çıkartamayanlar bize gelince nasıl hızla 'insanlık mahkemeleri' kurup yargılamaya geçeceklerini hep birlikte görecektik.

Verilmiş sadakamız varmış. Batılılar insanlık, demokrasi, özgürlük diye bağırıp üstümüze saldıracaklardı. Bakın, bizler tertemiz, okumuş, kültürlü, özgürlükçü askerlerimizi gönderdik, Türk askerleri ise **'barbar, katil, vahşi, işkenceci'** diye yeri göğü inleteceklerdi. Diyelim, bir Türk askerinin bir dipçik görüntüsünü dahi tam sayfa ve bütün ekranlarda defalarca dillendireceklerdi.

Bugünkü işkencelerin maliyeti bir şekilde Türk askerlerine çıkartılacaktı. **Dünyaya, tarihe** tüm **Araplara** rezil olacaktık. Batının müthiş ekran ve basın gücünün üstümüze yüklenmesinden kurtulmanın imkanı var mıydı?

Allah korudu!

İşte geçtiğimiz sene bu bataklığa Türk askerini göndermek için onlarca gazetemiz yüzlerce yazarımız harekete geçti. Başta **Hürriyet**'in, **Milliyet**'in, **Sabah**'ın haber müdürleri, hatta, **AKP'li vekil ve yazar Ömer Çelik, hatta Kanal 7 haber müdürü Ahmet Hakan** ya sessiz kaldılar, ya asker göndermek için kalemlerini sivriltip ekranlarda günlerce propaganda yaptılar.

İşte o günlerde tüm gazeteleri önümüze koyup teker teker saydık. Savaşa karşı çıkan kaç gazetecimiz var, inanın beş-altı kişiyi geçmedi. Gazeteler bugün arşivlerdedir, gidin bakın.

Üstelik bu beşyüzün üstündeki yazar/TV yorumcusu ekranlara fırlayıp galeyan yarattılar, borsa düşüyor, mahvoluyoruz, mutlaka asker göndermeliyiz, göndermemek delilik, diye yüzlerce kez (abartı değil binlerce kez ekranlarda) konuşmalar yaptılar...

Savaşa karşı çıkan beş/altı kişilik azınlığa ise savaş ilan ettiler. Dünyayı tanımıyorduk. Ekonomi bilmiyorduk. Ucuz, popülist propaganda yapıyorduk.

Hatta bir TV, **Habertürk**, tam bir ay ekranında **Amerika bayrağı** dalgalandırdı. Amerikan askeri tam bir ay ekranda Amerikan bayrağı dalgalandırırken, fonda romantik bir İngiliz klasik müziğiyle klip yaptılar.

Bu da yetmedi, bu klibi alt yazıyla destekleyen bildiri mahiyetinde yazılar geçtiler: **'Eşcinseller, enteller, solcular, savaşa karşı çıkarak Türkiye'yi büyük bir felakete gönderiyorlar!'**..

Aynen bunları yazdılar ve bu yazı 'binlerce defa' alt yazı olarak aktı.

Bu da yetmedi, bu alt yazıyı tamamlamak için **Habertürk genel müdürü 'bildiri'** tabir edilen heyecanlı metinler okudu... **'Bir avuç eşcinsel, entel, solcu işbirliği Türkiye'nin kaderiyle oynuyor'** dedi...

Bunlar geçen sene oldu. Bu ülkede oldu.

Fethullah hocanın Zaman gazetesi de boş durmadı. Başyazar editörleri Irak'a asker göndermek için gazetelerinin manşetlerini tezkerenin yanında düzenleyip bir de **Dışişleri Bakanı Gül'e** asker gönderelim diye yana yakıla kulis yaptılar. Gazeteler arşivde, açın bakın.

Oysa bu çocuklar müslüman çocuklardı. Şaşırıp kaldık. Bizim gibi köy, kasabalarda büyümüşlerdi. **Amerikancı** olmalarının nedeni neydi? Bu büyük oyuna nasıl geldiler?

Hürriyet, Zaman, birçok gazete manşetten destek verirken **Yeni Şafak, Kanal 7** boş durmadı. Mesela **Kanal 7, müslüman Iraklıların** üstüne müslüman hükümetin asker göndermesini Türkiye halkı hoş karşılamayacağı için uzun süre sessiz kaldı. Yani, **Irak**'a bombalar düşerken bunları haber yapmadı. Peki Irak kan ağlarken neyin haberini yapıp, ilk haberlerine neleri taşıdı. Tabii ki **'Alemdaroğlu'** haberleriyle gündemin önüne geçmek istedi. Çünkü iktidarı koruyorlardı. Ekranlarda Alemdaroğlu'na saldıran, alaya alan haberlerle bu büyük dünya yangınını görmezden geldiler. Arşivler ortadadır, açın bakın... Bunlar henüz geçen sene oldu.

Müslümanlar Irak'ta bombalanırken, müslümanların TV'si ne tezgahlar düzenledi, açın bakın...

Daha da rezili, diyelim tüm Avrupa kıtasında savaşı destekleyen yazar sayısı üçü/beşi geçmezken, Türkiye medyası tek başına onlarca TV'sini savaşın hizmetinde kullandı, beşyüze yakın yazarı 'savaş' naraları atarak dünya savaş şampiyonu oldular.

Bu insanların elinden Türkiye'yi Allah korudu.

Savaşa destek veren, bu işkencelere, bu insanlık suçuna ortak olan bu yazarlar/gazeteler ve bu TV'ler ifşa edilmeli. Kim edecek?

Hangi yazar, hangi TV, hangi parlamenter, hangi sivil kurum yöneticisi çıkıp, 'şu şu yazarlar, TV'ler bizi savaşa sürüyordu, binlerce yazı yazdılar, TV'leri aylarca kapatıp savaş propagandası yaptılar' dedi... Hiçbiri.

Oysa, Amerika ve İngliiz medyası işkence fotoğraflarını yayınlayıp öyle ya da böyle bir yıl önce bulaştıkları bu insanlık suçundan kurtulmanın yollarını arıyor. Gizli bir şekilde 'özür dilemeye' getiriyorlar. Hatta Newsweek, bu işkenceleri yapan askerler mi, yoksa bizler miyiz, diye manşet attı.

Bu şunu gösteriyor, günümüz tarihi, günümüz insanlığının en adi, şarlatan, en vahşi, en hain yazarları/medyası ülkemizde kol geziyor.

Teşhir edilmesi gereken işkence fotoğrafları değil bu yazarlarımızın suratları! Bir bakın Özkökler'in, Altaylar'ın, Barlaslar'ın, nicelerinin suratlarına. O işkence fotoğraflarından daha insanlık dışı değil mi?

Bu porno tabir edilen fotoğrafları Türk medyası yayınlamadı, Ürdün'de bir Arap gazetesinde görüp dehşete kapıldık. Altı tane Amerikan askeri penisini çıkartmış Iraklı bir kadın mahkumun ağzına zorla sokuyor.

Bu 'penisler'in Özkökler, Barlaslar'ın suratlarıyla yakın bir ilişkisi var mı?

Bu penisler birtakım savaş kışkırtıcısı, savaş narası atan medyamızın suratına benziyor mu, benzemiyor mu?

Mesela, mümin, müslüman, efendi, durmaksızın Allah deyip ağlayan Fethullah Hoca, bu fotoğrafı görünce ne düşündü? 'Dinlerarası diyalogdur' yorumunda mı bulunurdu?

Bu işkence fotoğrafları insanlık olarak hepimizin namusudur, müslüman olarak namusumuzdur, insan olarak namusumuzdur, Iraklı kadının zorla açılan ağzı, hepimizin ağzıdır. O ağza zorla sokulan altı Amerikalı'nın penisi batının hukuku, batının demokrasisi, batının medeniyetidir.

Ülkemizi, medyamızı, yazarlarımızı tanıyın. Bizi savaşa sokarak Amerikan askerinin penisinin o kadının ağzına girmesi için hem maşa hem pezevenk diye bizi kullanacaklardı!

Ve şimdi **NATO** toplantısında Amerika, Batı, o penisi bizlere tutturmanın yolunu bir daha arayacak!

Bu kadar büyük ihanet tablosuyla karşı karşıya kalmamızın sebebi, bu toprakların çocuklarının AB ve Küreselleşme tartışmalarıyla kafaları karışıp tarih ve medeniyet şuurunu tamamen kaybetmesidir. Nasılsa başka bir dünya kuruluyor, eski değerlerin anlamı kalmadı demeye getiriyorlar. Bir zamanlar da Türkiye komünistleri aynı hataya düştü, 'insanlar kardeşler' diyen büyük bir ideolojiye sarıldılar. Yani Rusların başını çektiği büyük bir dünya ütopyasına, kendi tarih ve medeniyetlerini hiçe sayıp bu büyük ideolojiye can verdiler ve sonunda bu ideolojinin altından Çar ve Rus milliyetçiliği çıktı. Komünizm gibi küreselleşme de bir ideoloji olarak tartışılırken nedense kendi toprağımızın tarih ve kültür temelleri yine yok sayılıyor.

Aydınlarımız, sokaktaki insanımız, tarih nereye gidiyor, biz nerede duruyoruz, kültür nedir, laiklik nedir, bölüşüm nedir, kardeşlerimiz kimlerdir, kimlerle siyasi ittifak içinde olmalıyız vs. gibi köklü sorular sormuyor, önlerine çıkan moda ideolojilere atlayıveriyorlar.

Rusya bir günde Çar siyasetine nasıl döndü, yaşanmış seksen yıllık Sovyetler deneyimini devreden hiç yaşanmamış gibi nasıl çıkarttı? Ya da bir insanlık ülküsü olan Avrupa Birliği birden Hıristiyan kulübüne nasıl döndü? Neden Avrupa önündeki Türkleri dini ve tarihiyle masaya yatırıyorlar?

Kısa bir tarih felsefesi yapalım. Biz Türklerin bu topraklara girişi, bugünkü resmi tarihimizin okullarda öğrettiği gibi 1071 Malazgirt Savaşı ya da 1040 Dandanakan Savaşı değildir.

Hatta, Atilla'nın ordularıyla Avrupa haritası üzerinde bir dikiş makinesi gibi seri şekilde hızla gidip gelip bugünkü Avrupa devletlerinin sınırlarını tayin eden ve büyük kavimler göçüne sebep olan Hunların batıya yürüyüşü hiç değildir.

BİLDİRİ...

Türklerin bu topraklarda macerası İpek Yolu kadar eskidir. İpek Yolu'nun hangi tarih öncesi çağlara dayandığı bilinmemekte. Bildiğimiz şey, Asyalıların İpek Yolu'yla onbinlerce yıl öncesinden bu topraklara gelip yerleştiğidir. Bugün, Atilla'dan ya da Alpaslan'ın ordularından bahsederken 'siyasi' bir tarihten bahsetmiş oluruz. Oysa tarih öncesi çağlara dayanan ve bugün arkeologların işin içinden çıkamadığı tarih öncesi çağlara dayanan büyük bir 'kültür' tarihinden bahsedebiliriz.

Bu şunu gösterir, yaşadığımız toprakların en eski kavmi olduğunu söyleyen Ermeniler, Rumlar ya da başkalarından daha geçmişe uzanan bir kültür tarihimiz vardır.

Şunu rahatlıkla söyleyebiliriz, Doğu'yla Batı arasında tarih öncesi çağlardan beri iletişimi, siyaseti, ticareti inşa eder. İpek Yolu'nun yani bu kültür yolunun, zaman içinde Asyalı kavimler için 'siyasi bir yol' olduğu ortadadır. İpek Yolu'nun Çin, Hindistan, İran ve Anadolu'dan geçip Paris kapılarına kadar uzanan yolunun Türklere öğrettiği çok şey var. Maceralarına, ütopyalarına, alışverişlerine, kültürüne, dünyaya açılmalarına ve onlarca büyük meydan savaşına, kavimler göçüne sebep olmuştur.

Türklerin batıya yürüyüşü zaman içinde 'siyasi bir devlet' geleneği haline gelmiştir. Fatih, Yavuz, Kanuni gibi sultanların ısrarla yüzlerini batıya döndükleri ortadadır.

Kısaca özetlediğimiz bu büyük tarih çağları bizim bilinçaltımızdır. Okullarımızda okuttuğumuz tarih budur. Kendi sultanlarımızı, kahramanlarımızı, milli değerlerimizi çocuklarımıza öğretelim dediğimizde onların bilinçaltına batıya meydan okuyan, batıya yürüyen böyle büyük bir tarihi yüklemiş oluruz.

Bu bizim bilinçaltımızdır. Aynı şekilde batının okullarında da çocuklara eğitimle 'bir bilinçaltı' yüklenir. Bu İskender'in seferleriyle başlar, Haçlı Seferleriyle sürer ve Roma'nın şaşasıyla süslenir. Ve bugünkü Afganistan, Irak savaşına kadar gelir. Doğuya yürüyen bu kahramanlar ve seferleri batının bilinçaltında büyük bir tarihin değerleri olarak okutulur.

Gönül ister ki doğunun ve batının çocukları bu bilinçaltından kurtulsun. Birbirlerine dostça, kardeşçe gidip gelsin. Ancak, Türkler bugün dahi batıda görüldüğünde 'anne Türkler geliyor' bilinçaltı ortaya fırlıyor ya da Irak Savaşı'nı gördüğümüzde batının dinmeyen saldırılarının neden bu topraklara yönelik olduğunu öfkeyle sorup yine bizlerin bilinçaltı ortaya fırlamaktadır. Yani doğuyla batı arasında "tarih engeli vardır".

Yüzünü batıya dönmüş Osmanlı'nın 'doğu' siyasetiyle ilgili birkaç laf edelim. Fatih, Yavuz, Kanuni vs. İran'a, Suriye ve Mısır'a, Bağdat'a seferleri oldu, fetihleri oldu. Osmanlı'nın doğu siyaseti hiçbir zaman temel siyaseti olmadı. Büyük batı siyasetinin bir parçası, yani arkasını garanti altına almak gibi büyük bir hesaptan doğdu.

Herhangi bir Osmanlı sultanı, diyelim Fatih, işini gücünü bırakıp Anadolu'daki beylikler, Suriye ve İran'la uğraşmıştır. Ne zamanki Avrupa kapılarında savaş üzerine savaşlar yaparken geride kalan topraklarda iktidarını tehdit edecek büyüklükte ve serilikte rahatsızlıklar sözkonusu oluyordu, işte o zaman geriye döndüler.

Diyelim Uzun Hasan, diyelim sonra Safeviler, Anadolu topraklarında Osmanlı'ya arkadan sert meydan okumalar yaptılar. Osmanlı sultanları bu meydan okumalara hemen cevap vermedi. Çünkü orduları ile Avrupa kapılarındaydı. Tarihe biraz yakından baktığımızda, Anadolu'yu tedirgin eden Akkoyunluları ya da Karamanlıları ya da Safevileri (ki hepsi Türk) Anadolu'dan söküp çıkartırken, yenilmiş bu Türk ve müslüman orduları takibine dahi ihtiyaç duymadı. Osmanlı sultanları ve orduları doğuda fazla zaman harcamak istemiyordu. Otlukbeli'nde yenilen Uzun Hasan'ın takibi bir haftalık zaman alacaktı. Fatih, divanı kurduğunda, bu bir haftalık zamanın bile ziyan olacağını, Avrupa'yı bir hafta dahi boş bırakacağını söyleyip takipten vazgeçmiştir.

Osmanlı sultanlarının doğu siyaseti için şunu rahatlıkla söyleyebiliriz. Bir rahatsızlık, karışıklık, kaşıma olmasaydı bu topraklara, Türk ve müslümanların üstüne ordularını sürerler miydi, tartışmalıdır.

Bu büyük siyasetler bizlerin bugün kaderini, tarihini, coğrafyasını belirlemiş ve bugün bizler bu tarih içinde yaşıyoruz. Osmanlı yalnız batıyı dize getirmiş değil, arkamızdaki Türk ve müslüman orduları yok ederek, tarihe gömerek, büyük bir imparatorluk kurmuştur. Ancak, yüzümüz batıya dönüktür. Batıyı en çok etkileyen doğulu imparatorluğuyuz. Batıdan en çok etkilenen doğulu bir kavmin çocuklarıyız. Doğuyu batıya, batıyı doğuya taşıdık ve bugünkü dünya değerlerinin büyük bir parçası olduk. Bu yalnız siyasetimizi değil, kültürümüzü, giyimimizi, saray teşkilatımızı, alışkanlıklarımızı yani 'toplum modelimizi' derinden etkilemiş ve bugün bizlerin kültür coğrafyasını şekillendirmiştir, bugünkü Avrupa haritasının sınırlarını Türkler çizmiştir.

Büyük coğrafyalar, büyük kültürler görmüş Osmanlı tüm bu siyasetleri büyük deneyimler olarak kendi toplum modeline almayı başarmıştır. Osmanlı sarayında hem Abbasileri, hem Roma'yı bulursunuz. Çok dinli, çok mezhepli, çok ırklı bir yapıdır. Bu çoklu yapının siyasi büyüsü tarihçiler tarafından tam anlamıyla formüle edilememiştir.

Diyelim, Osmanlı'nın Türklüğü, müslümanlığı konusunda hiç şüphemiz yok, diyoruz. Ama, Anadolu'da Osmanlı'ya karşı başlayan isyanlar ya da arkasındaki Türk, müslüman devletler, Osmanlı'ya sert eleştirilerini hep bu noktada yaptı. Osmanlı'nın sarayını gayrimüslimlerle doldurduğu, devşirmelerden sadrazam yaptığı, yeniçerilerini artık Anadolu'dan değil Balkanlar'dan oluşturduğu, Türklüğünü, müslümanlığını, Anadolu'yu unuttuğunu söylemeleri, bu isyanların en büyük sebebi olarak tarihçilerimiz tarafından söylenmeye başlanmıştır.

(Osmanlı'nın bu çok milletli yapısı cumhuriyeti de etkilemiş, Mustafa Kemal sonra İsmet Paşa, kontenjandan Ermeni, Yahudi ve Hıristiyan milletvekillerini meclise taşımışlardır.)

Bu eleştiriler Osmanlı'nın son yüzyılında daha da geliştirilerek aynen söylenmiştir. Bugün aydınlarımız son yüzyılımızda başlayan yenilikçi/gerici hareketlerini baştan sona yanlış okuyor. Yenilikçiler/gericiler çatışması şeklinde okunan modern tarihimiz başımıza bir yığın siyasi iş açmıştır.

Aydınlarımız yakın tarihimizi, modernleşmemizi neden laik/şeriat kavgaları şeklinde okuma alışkanlığı edindi. Muhtemeldir ki, batının aydınlanmasını ya da Fransız ihtilalini din/devlet çatışması ya da dini ortadan kaldıran, sınırlayan jakobe tarihinden fazlasıyla etkilenmiş olabilirler.

Mesela aydınlarımız 1970'lerden 85'lere kadar tarihimizi içinde bulundukları 'Marksist' ideoloji yüzünden 'sınıf mücadelesi' şeklinde okuyor, doktora tezlerinde tarihimiz 'sınıfların' çatışması şeklinde yorumlanıyordu. Ancak, son yirmi yılda tüm dünyada estirilen 'radikal İslam', 'İslam' tartışmaları yüzünden aydınlarımız tarihi 'din/devlet' çatışması ya da yenilikçi/gerici çatışması şeklinde okuyor!..

Bu tarihi yeni bir bakışla okumak için onlarca makale yazmamız icap eder. Ancak, kısaca tam tersinden düşünelim.

Türkiye'nin yenilikçi ve modern tarihi laikliğe, modernizme karşı çıkmanın tarihi hiç değildir. Tam tersine, Türkiye'nin modernleşme ve yenileşme tarihi, laikliği ve modernizmi hızla benimsemenin, içselleştirmenin tarihidir. İkiyüzyıllık modern tarihimiz birkaç ayaklanma, birkaç isyana bakılarak tümüyle yenilikçiler/gericiler savaşları şeklinde okunamaz!

Diyelim, şapka devrimine karşı çıkılması, diyelim Kubilay vakası diyelim Tanzimat'ın getirdiklerine istisnai tepkileri olmuştur. Bir büyük toplumun genişliği sözkonusu edildiğinde bu yeniliklerin kitlelerce coşkuyla hızla benimsendiği, cumhuriyetin halkımız tarafından sevgiyle kucaklandığı, hayatlarına mutlulukla geçirdikleri ortaya çıkar.

Asıl tartışmamız gereken yer, modern, yenilikçi hareketleri karşı çıkan hareketlerin yapısından çok, bu kadar yeniliği hızla, nasıl ve neden benimsediğidir. Çünkü, yenileşme hareketlerine karşı çıkanlar geniş, rahat, kozmopolit bir büyük sosyal hayat içinde yaşıyordu. Padişahların kellesini uçuran bu hareketlerin bir kiliseyi taşladıkları, bir hahamı öldürdükleri, başka ırk ya da dini rencide ettikleri görülmemiştir.

Sadece Türkiye'de değil, Osmanlı hinterlandında, Irak, Suriye, Mısır, Lübnan'da da yenilikçi hareketler, bu çoklu yapı, bu kozmopolit renkler aynen korunmuştur. Bu topraklar çok despotik diktatörler tanımış, ancak, laiklik konusunda endişeye düşeceğimiz büyük sarsıntılar yaşamamıştır. Ta ki, 1950'lerden sonra İngiltere, Amerika ve dış güçlerin laik Baas rejimlerini devirmek için icat ettiği, hortlattığı radikal İslam hareketleri ortaya çıkıncaya kadar.

Mesela 1950'lere gidip İran'ı ele alalım. Çok modern, seçkin, geniş ve tüm İran halkının sevgilisi ve hepimizin efsanesi Musaddık başbakandır. Musaddık, petrolü milleştirir. İngiltere bu adamı radikal İslam hareketleriyle, Amerika, Şah'ı radikal İslam'la ortak hilelerle alaşağı eder. (Kadere bakın ki, radikal İslam sonra da şahı indirdi. Aynı oyunu Afganistan'dan da tanıyorsunuz, radikal İslam'ı komünizme karşı kullandı, aynı radikal İslam geri tepip Amerika'yı vurdu...)

Talibanvari din devleti isteyen radikal İslam hareketleri 1950'den sonra Amerika, İngilizler tarafından Ortadoğu sahnesine atılmıştır. Bizim tarihimizdeki dinci/şeriatçı hareketlerle bu radikal İslam'ın hiçbir benzerliği yoktur. Ama tüm aydınlarımız bu benzerliği kurmakta hiç sakınca görmediler.

Bu son elli yılda moda olan radikal İslam, kültürü, sosyaliteyi, modernizmi topyekün reddeden, bu yüzden adı 'selefi' olan siyasi bir dini düşünce tarzıdır.

Devamı 12. sayfada

ARRIVA ARRIVAAA!

MEHMET ÖZKANOĞLU

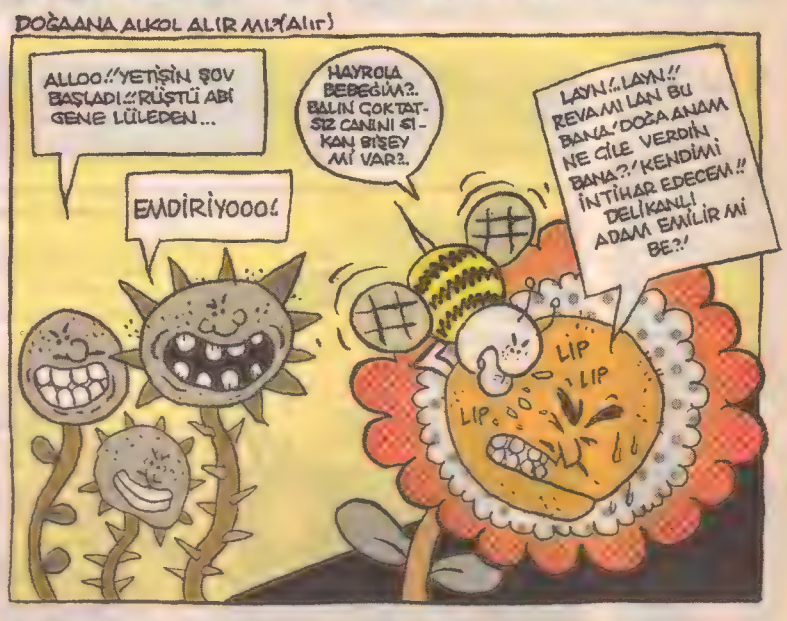

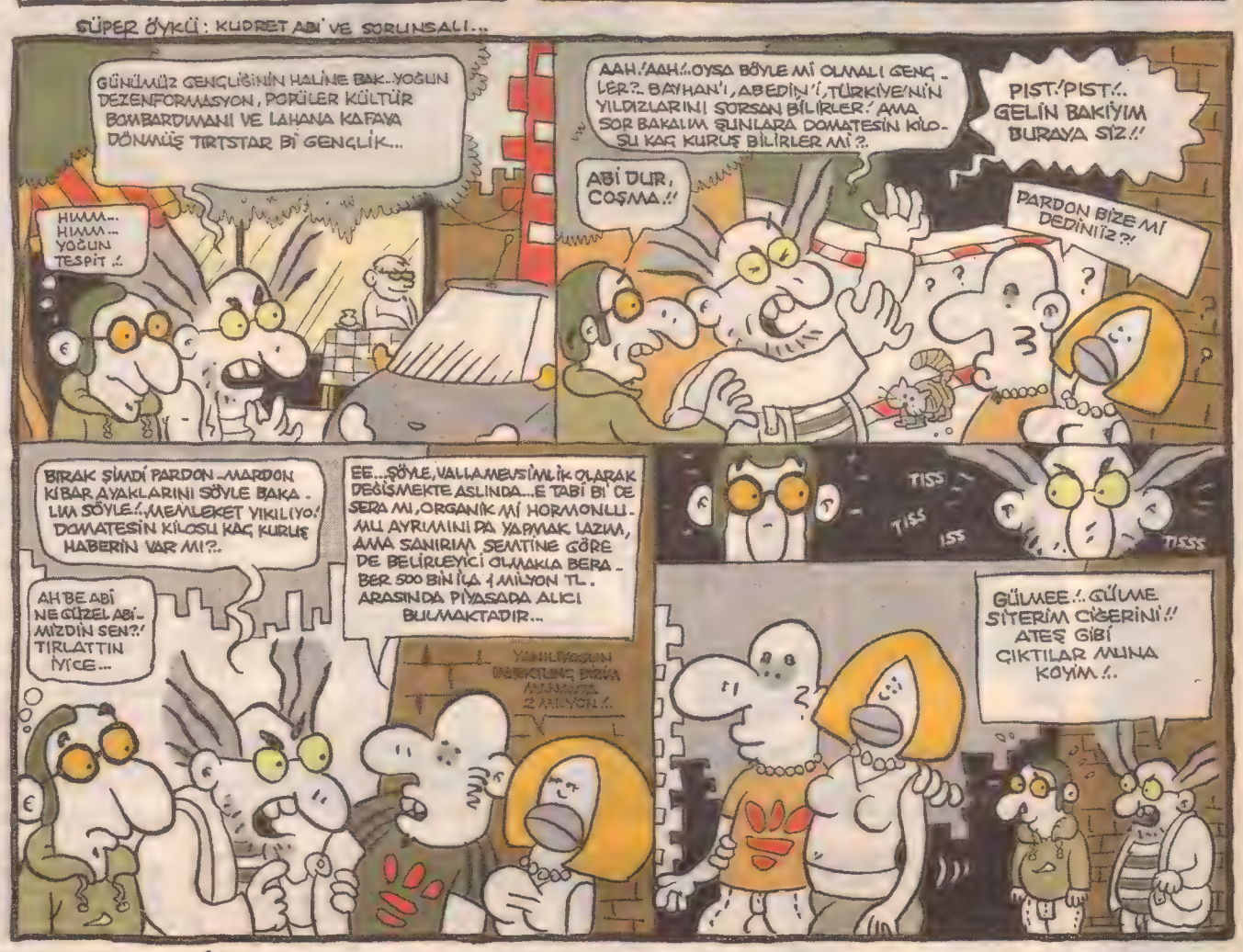

mozkanoglu@leman.com.tr

Çeviri: Yaşar Kemal.

bekirpek@leman.com.tr

Bekir Pek

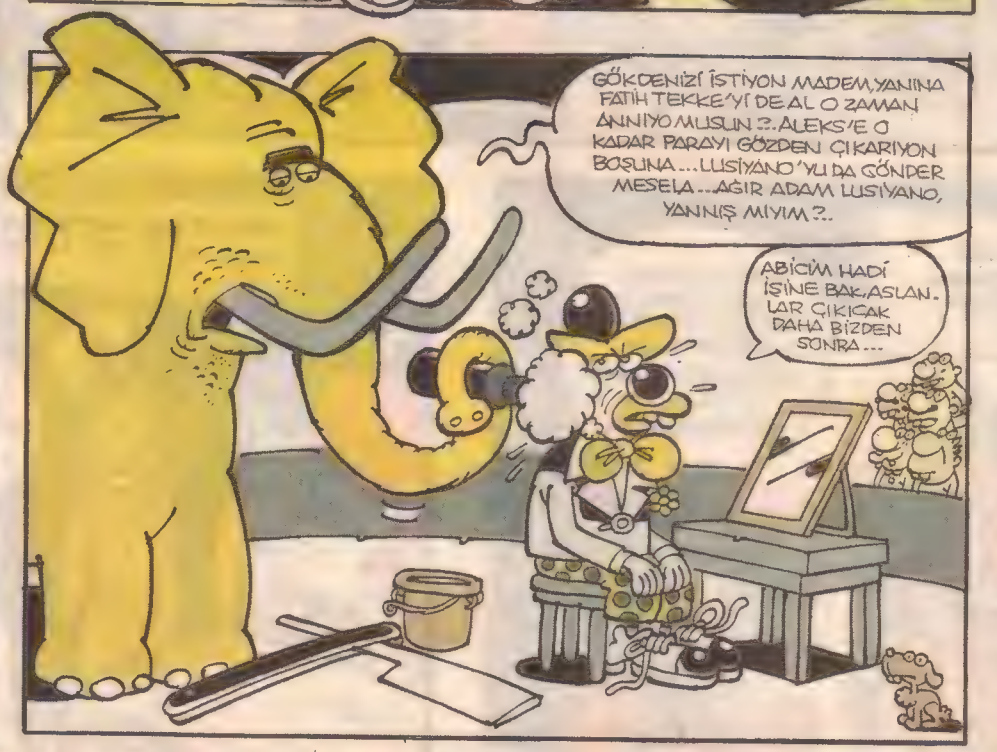

11. Sayfadan Devam

Nihat Genç

Bugün laik/şeriat korkusu, çatışması üzerine yazıp ortalığı velveleye verenler, bizdeki dincilerle bu radikal İslam aynı kefeye koymakta ısrar ediyor. Bu yüzden hainlik ediyorlar. Gençlerin kafasını karıştırıyorlar (ki, bu tartışmaların çoğu İsrail Gizli Servisi'nin siparişidir. Mesela, bu hafta boyunca ekranda ve gazetelerimizde 'intihar bombacıları' üzerine hiç beklenmedik yazılar görmüş olmalısınız. Yazıların ucunu, dibini iyi takip edin İsrail gizli servisini bulursunuz. Akıllarınca Türkiye halkı üzerinde Filistin direnişçilerine karşı 'kin, nefret' ya da tereddüt yaratmak için kamuoyu oluşturmaya çalışıyorlar...).

Oysa radikal İslam, Cezayir'den Mısır'a, Pakistan'a, Afganistan'a, hatta Türkiye'deki İsrail gizli servisinin derin devlet ilişkileriyle Hizbullah'ı kurmuş, kelleler kesmiş, müslümanların nasıl kanlı, gaddar insanlar olduğunu göstermeye çalışmıştır. Sonra Taliban rejiminin yıkılmasıyla bu radikal İslam gücünü batıya doğru çevirmiştir. Ve artık kontrolden de çıkmıştır.

Ortadoğu topraklarındaki bu radikal İslam oyunu batılıların o kadar hoşuna gitti ki, önce 'sol direnişçileri' bu örgütlerle temizlediler, sonra laiklerin üzerine sürdüler. Cezayir'deki laiklerle çalışan derin devlet GIA adında kanlı kasap örgüt kurarak müslümanları kesti. Mısır'da müslümanlar devletin birçok İslamcı örgütü kullanıp vahşileştirip kukla gibi oynattığını halen yazıyorlar. Türkiye'deki Hizbullah ise bunun en güzel örneği. Bu örgütlerle bizim tarihimizin ne ilişkisi olabilir?

Bu sınırlı sütunda bu tartışmanın gidişatına doğru yapılmış ideolojik ve kasıtlı ve ajanlı yanlışları sergileyecek yerim yok. Yine de basitce anlatmaya çalışayım.

Türkiye aydınları, yenileşme hareketlerini anlamaya çalışırken, 'karşı hareketlerin' dilini, üslubunu, beklentilerini çözebilmiş değildir, bu karşı hareketleri 'insanlık dışı, siyaset dışı' örgütler, yapılar olarak göstermişlerdir. Kabaca, yobazlar, dinciler, şeriatçılar, din elden gidiyorcular diye yaygara basan aydınlarımız, sosyolojik çıkarımlarını fazlasıyla abartmışlardır.

Birçok sert devrim yapmasına rağmen Mustafa Kemal'e Türk halkının eşsiz sevgisi, onu büyük bir efsane gibi bağrına basmasını nasıl açıklarız. Bu sert devrimlerin sahibinin bu kadar geniş kitlelerce kucaklaşmasını öne çıkartan tek aydınımız yoktur.. Ya da DP'lilerin 1950'lilerde karalastikle iktidarı gelip beş yıl içinde simokine hızla geçişlerini nasıl izah edeceğiz. Ya da henüz beş yıl önce İstanbul varoşlarında inşaat camilerde zikir çekenlerin bugün başbakan ya da büyük holdinglerin başına geçmesini nasıl açıklayacağız?

Yani, yeniliklere karşı dirençten çok, yenilikleri benimseme, içselleştirme gücümüzün büyüklüğü konuşulmalıydı. Tam tersine, neden 'karşı çıktığımız' değil, neden 'hızla benimsediğimiz' siyasetin ve sosyolojinin konusu olmalıydı.

Çünkü, devrimleri hızla benimseyen ya da hızla modern, hukuk, siyaseti kabullenen insanlarımızın bilinçaltında, büyük, rahat, geniş, koskoca bir coğrafi kültür ve medeniyetin izleri vardı.

Batılı değerleri bu denli hızla kabullenmemiz, batılı değerlerin cazibesi ve kaçınılmazlığı değil, zaten dünyaya dönük, çok açık, rahat bir kültür medeniyet dairesinden geliyor oluşumuz, incelenmeliydi.

Ezberimizi bozalım. Kabullenişimiz, direnişimizden daha çok tartışmalarımıza konu olmalıydı.

Bu toprakların İslam diye, din diye, şeriat diye direnen karşı hareketlerin yapılarına iyice baktığımızda, onların 'radikal İslam' bir devlet istemedikleri ortadadır. Bu su götürmez bir gerçektir, niye tartışıyoruz ki... Bu insanların şiirleri, edebiyatları, Osmanlı ve uygarlık tahlilleri bugün elimizdedir. Ne diyorlardı? Batı karşısındaki eziklikten, aşağılanmaktan şikayetçiler. Batıdan fakir oluşumuzu hazmedemiyorlar. Batının tekniğiyle birlikte gelen fuhuş, uyuşturucu, ahlaksızlıktan çok korkmaktadırlar. Yunan'la başlayıp Ermeni, Bulgar toprak kayıplarından fazlasıyla rahatsızlar. Ve batının kuklası olan Osmanlı sultanları ve sadrazamlarından öğrenmekteler. Bu büyük şanlı devlete bu köpekliği/zavallılığı yakıştıramamaktadırlar. Şeriatçılarımızın bilinçaltı işte budur.

Bu bilinçaltı, bugün bizim de bilinçaltımızdır. Ve bu şeriatçı düşünceler, kitleler, on yıl gibi kısa süre içinde, batının giysisini, masasını, konuşmasını, sinemasını, buzdolabını, binlerce adetini kullanmaktan, değerlendirmekten asla çekinmemiştir ve modern Türkiye bu insanların yenilikleri hızla benimsemesiyle inşa olmuştur.

Ancak batı, Bosna'da dörtyüzbin insanı güldürüyor, seyrediyor, Çeçenistan'ı yok ediyor, Afganistan'ı, Irak'ı işgal ediyor ve bu büyük korkular bu insanların bilinçaltlarının yeniden hortlamasına sebep oluyor. Böylelikle siyasete, dine, ahlaka ve batılılaşmaya karşı medeniyet ve kültür sorusu yeniden sorulmaya başlanıyor!..

Peki bu sorular sorulmayacak mı, bu işkenceleri yapan batının demokrasisi, hukuku, tartışılmayacak mı?

Bu toprakların çocuğu olarak yakın tarihimizde çok arayıp, sorular sorup bir sonuca geldiğim düşünce şudur:

Bu toprakların 'laiklikle' bir sıkıntısı olmadı. Laiklik kelimesiyle harekete geçen 'bilinçaltımızla' bir sıkıntımız oldu.

Açalım. Bugün mesela, genelkurmay sözcümüz, daha önce binlerce kez dile getirildiği gibi 'Türkiye'nin yeri laik dünyanın yanıdır' diye bir cümle kuruyor.

Bu bizlerin aklının ermediği bir laikliktir Mustafa Kemal'in laikliği hiç değildir. Bu toprakların kabul edeceği laiklik modern dünyanın yanında bir laiklik olamaz. Burada laik derken, İsrail'in yanında, Amerikan politikaları yanında, Avrupa'nın güdümünde, gölgesinde bir laiklik sözkonusu ediliyor, burada laiklik derken tüm ezilen, yoksul, müslüman, işgal edilen ülkelere karşı sırtımızı dönmek ima ediliyor...

Sahiden bir laikliği bizler eğitimden, ailemize, hukukumuza, meclisimize kadar geniş ölçüleriyle kurumlarımıza dibine kadar giydirdik, giydireceğiz.

Bu toprağın müslümanlarını, karşı devrimcilerini, tarihimizi, kültürümüzü, medeniyetimizi iyice tanırsak, böyle bir 'laiklik'in bizleri asla bozmadığı, karşısında kültür ve medeniyet olarak asla durmadığımız açıktır.

İtiraz ettiğimiz laiklik, komşularımızla, müslümanlarla, altta kalanlarla, ezilenlerle, mazlumlarla, kültür dairemizle, Mustafa Kemal'lerle hepimizi dışarda bırakmaya çalışan bir laikliktir.

Bu laikliğin amacı şudur! Amerikan politikalarını, İsrail'in bölgedeki katliamlarını onaylayan, ses çıkartmayan laiklik. Bu dış güçlerin bize öğrettiği 'laikliktir'. Bu laiklik bizim bağımsızlığımızın karşısındadır. Kendi politikaları için bu laikliği maske olarak kullanıyorlar.

Bu laiklik, İsrail gizli servisinin Türkiye aydınlarına medyamıza öğrettiği laikliktir. Batı politikalarına sessiz kalan, bizi bölgeden dışlayan laiklik...

Laiklik, başkalarının siyasetlerine, tarihlerine, medeniyetlerine, ekonomilerine kul, esir olmanın adı değildir. Laiklik, dünyamızı kuşatan modern hukuk, yaşam standartlarına ve kurumlarına asla sırt çevirmemek, ancak batılıların bizler aleyhine kurduğu ekonomi, siyaset ve savaş makinesine köpek olmak anlamı hiç taşımaz.

Türkiye'de orduyu pohpohlayan yazarlar, laiklik konusunda siyasi hileler yapmakta. Laikiz, evet ama, bundan batının siyasi kölesi, köpeği olacağız anlamı çıkartmaya ne gerek var. Şimdi batının, başta Fransa'nın bizden istediği laiklik, batı siyaset, kültür politikalarına kayıtsız şartsız köpek olmuş laikliktir.

Maksadınız nedir? Bizler imparatorluk kurmuş ama zengin olamamış tarihin tek medeniyetiyiz. Büyük coğrafyaların içinden geliyoruz. Şimdi o coğrafyalarda çırpınan, kıyılan kardeşlerimizin yanında olmak istiyoruz. Bunda kızacak, köpürecek ne var? İki de bir 'laiklik', modern dünyanın yanında olmak demenin arkasında hangi ihanetli siyasetler var?

Bizim aydınlarımız tertemiz düşüncelerle 'komünizme' yani

Devamı 14. Sayfada

Kaçıranlar için
3'lü setler
Tek set
3 Milyon
Kaçıranlar için süper fırsat süper fiyatı! 4'lü paket yarı fiyatına
3,5
Hepsi Gazete Bayilerinde

bahadirboysal@leman.com.tr

Teoride & Pratikte BAHADIR BOYSAK

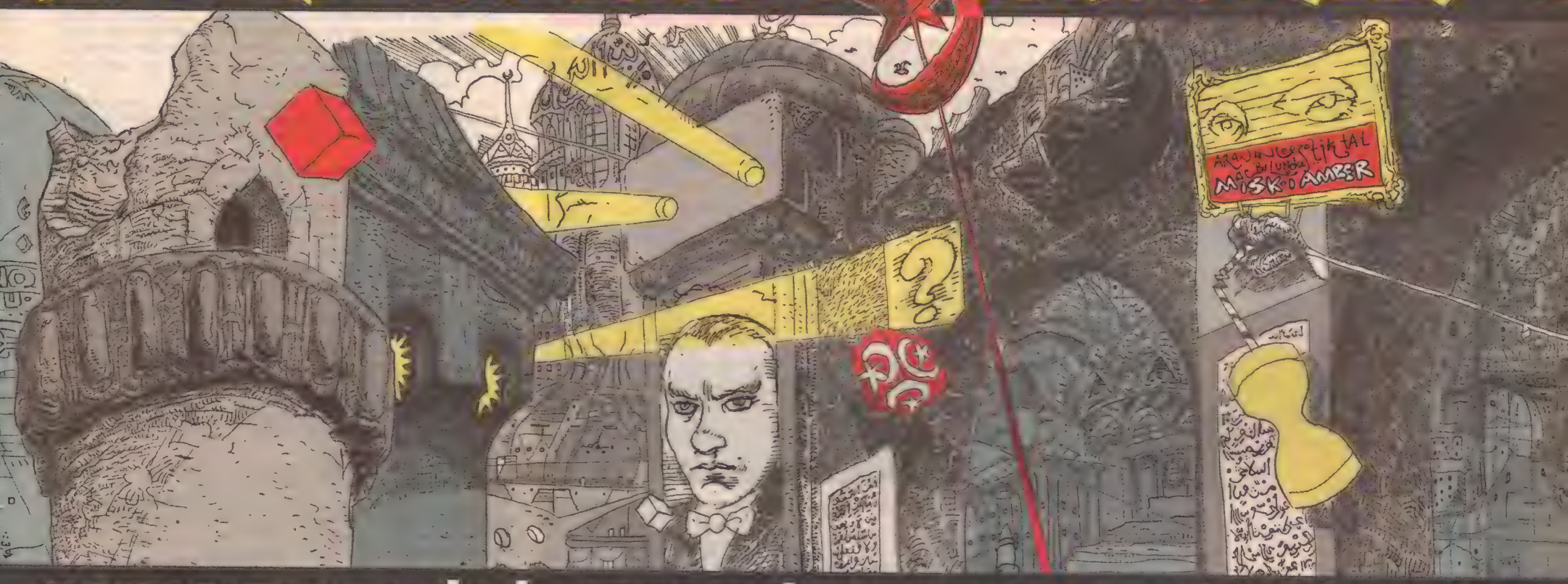

MTV PARTİSİ, TAYYİP VE ALENİ TAHRİK!

Ben de senin gibi, kendi dünyamın toprağında büyüyorum... Ama orda mevcut olan bazı iyi fikirler beni kendisine cezbetti... Hem de tam da şimdi Okyanusya, Avrasya'yı tehdit ederken... Yani lafı bilur İstanbul'dan bahsedeceğim... Kaç kere böyle ettim acaba buralardan gitmek için... Fakat sanki son dakka pop ve piç bir elektrosazdan ölümün zaferini teganni eden garip ve bunuk bir melodi geliyor kulağıma... muna koyim ve bu melodiyle paralize oluyorum da, kalakalıyorum buralarda... Düzensiz de olsa, bu melodinin neden bir devamlılık arzettiği de ayrı bir merak konusudur. Koskoca bu şehir, kutsala yönelik binbir zevkle donatılmış... Ama atmosferi cins... Kutsal ve dokunulmaz olan herşey saldırıyı körüklüyor... İhlali kışkırtıyor... Yetim hakkı yeme meraklısı bir oksijen soluyorum... 50 milyon lira için taksici boğazlıyorlar burda... Sonra bu boğazkesen benimle oy kullanmaya geliyor... Seçimlerde benimle beraber belediye başkanı seçiyor!!. Ulan bana trilyon verseler kedi keşemem... Arkadaş, "ben böyle elpemin tıa mına koym" modunda hevi-metal triplerine girmilim diyorum... Geçen hafta sonu dostlarla Eminönü'ndeki Sepetçiler Kasrı'na gittiydik... Denize nazır, turistik bi yer... Dünyanın en büyük müzik kanalı MTV'nin partisi vardı... Dostlarımızın arasında bi hatun bi de bu hatuna platonik lezbiyen bi bayan var... O da burdaymış... O geldi yanımıza... On tane lezbiyen de ardından geldi... Mehtaba karşı şen şakrak eğlendik bi şekilde... Ulan bugün gazeteye baktım... Tayyip Erdoğan aynı mekanda kızını nikahlamış!!. Hay kurban olduğum... Ben nasıl bir serbeze alet olmuşum... Liberal hayırseverlikle muhteşem uyum göstermişim... Alenî tahrik unsuru!!. Dur sen duur.. Sen daha duuur... Allah göstermesin deprem olmazsa, 20 yıl sonra güzel kıvama gelicek İstanbul... Kan küfre saparız, kan imana döneriz... Şen olur meclis-i alâ!!.

TEVEKKÜL GÖTLÜ

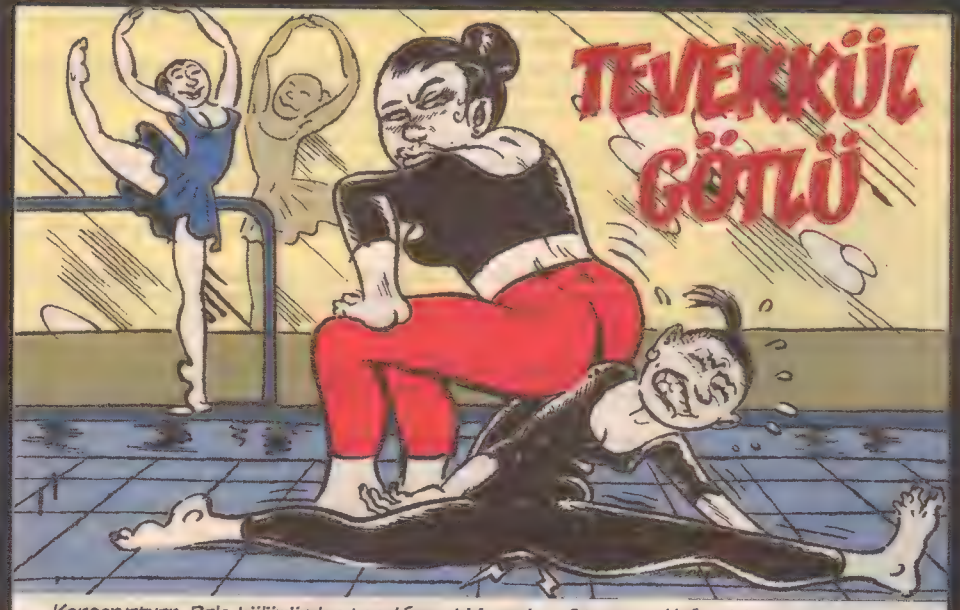

Konservatuar, Bale bölümünden tanıdığımız biri vardı... Çıtı pıtı... Kuğu gibi bişey... Daha okula girer girmez bekaretini kaybetmiş... Doğal yollardan kaybetmemişki anlatıyoruz... Balerinlerin şu Amerikan oturuşu dedikleri "bacak açma" pozisyonu vardır ya... Kız bi türlü beceremiyo bunu... Hocası nihayetinde üstüne oturup zorlar olmuş... Böyle, böyle en sonunda bekaret cart diye gitmiş... Ben de apayrı bir eşşek olduğum için burda oturmuş, o çöllerde, bozkırlarda kırılıp giden bi-çare gençliği görüp acıyorum... Ne gam... Oysa, aynen böyle, müşfik ve alakadar olmak için, vaziyetlerin ehemmiyet ve vehametine müdrik bir götün ağır baskılı tevekkülüne ihtiyaç vardır...

Kafamızın dotveren olduğu zamanlar olmaz mı hiç?.. O vakit samimiyetten uzak, hangi safta yeraldığı belli olmayan bir tuhaf basınç hali... Alalım Mevlana'dan Mesnevi'leri okuyalım... Harezmi'den Muhabbetname'leri... Gülistan'ları... İçine girmek lazım tabi bunların. Bakmakla usta olunsa, köpekler kasap olurdu... Dijitürk'te de Moviemax film kanalları var. Onlar da şahane elbet... Fakat bu kitaplarda da görüyorum beni karanlık, aksiyonlu aşk ve macera filmlerini... Peyderpey anlatıyor... Aşık adamı döver döver, zikrin sesi çıkmaz... Gönül takaza ediyor diyor... illaki "abi götünü yiyim!" sesleri arasında insafsızca patlayan tekmeleri mi görmek lazım?.. Bariz bi şekilde temsili bok yemenin nimetinden bahsediyor zaten... Yanlız uzun zamandır kronik bir mide bulantısı var tabi... Alka-seyzir falan da hikaye... Böyle durumlar için Talsid'i tavsiye ediyorum... Periyodik atıyorum ağzıma... Hem gayet latif bi şekilde damakta eriyor... Gönlümü de hoş ediyor...

Allahımıza şükür bizim... Her geçen gün medyanın etkisine daha çok maruz kalıyoruz... Düşlerimiz değersiz... Planlarımız yanıltıcı... Hedeflerimiz imkansız... Eylemle tamamlanmadıkça tümünün değeri yok, muğa koyim... Ama kısa Camel'im, extasilerim, renkli waplı, kameralı cep telefonum, chat odalarım, pokemonlarım ve porno sitelerimle, üretimin zavallı köleleri arasındaki yerimi sağlamlaştırdım! İlginçtir... Hiçbir şey üretip ortaya koymadım... Sürekli önüme konan hazır ile yetindim... Ve böylelikle, her çıkan yeniliğe kucak açıp tüketerek daha yeni teknolojik icinnilerin üretilmesine ve hatta benden canavarların türemesine vesile oldum... Öte yandan lugat olarak özgürüm ayağına da yatarım... Kralı gelsin tanımam... Gün gelir, memur, işçi takımının bir ayda kazandığı parayı bir günde harcayarak nefis bi yaşam sempatizanı olurum... Gün gelir, dil, din, ırk ayrımı gözetmeksizin herkesten eşit derecede nefret ederim... Hatta geçenlerde, kapı çaldı... Açtım... Baktım dedem gelmiş... Elemanı yıllar var görmüyorum... Elinde de bir bakraç yoğurt... "Geldim Kars'tan, anlamam danstan!" demesin mi bana?.. Püüh... Ben yer miyim bu ağızları... Tam kapıyı suratına kapatıcam... "Buğday mı istersin? himmet mi?.." dedi sonra.. Anladım ki dedede kafa hakkaten bin beş yüz!!! Nasıl extasiler yuttuysa artık, merak ettim, buyur ettim içeri... Hele cik cik derler böylesine...

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

Mavinin yeşille, sarının lacivertle buluştuğu, egzotizmin erotizmle dilleştiği pasifiklerin en gözde mekanı, Otel Resort Çaça Cluptawn'ı sizler için organize eden değerli kaşif,ortam yılanı dr.allattin bu turu sizler için organize etmekten gurur duyar. (yılanımız tur rehberiyle etrafı kolaçan ederken görülüyor.)

2

Otelimiz 1500 yatak kapasiteli olup, depoda 50 adet de sünger yer yatağı bulunmaktadır. Olmadı lobide kanepe ve koltuklar deliksiz bir uyku için ideal,sanki sültte kanıyla kavga etmiş de, lobiye sinir atmaya inmiş edasının yanına bir de arada çay söylerseniz güzel bir konaklama mümkün.Resepsiyonistin adı steve.,sorarsa oda numaranız 300.

3

Otelimizde jakuzi ve yarı olimpik yüzme havuzlarının yanı sıra poolbar da mevcut. Pool bardan, "çocuk uyumadı, yarım çay bardağı viski, malibu farketmez göbeğine damlatıcaz da!" şeklinde bir ricanız olursa asla kırmıycaklardır. Yarım saat sonra havuza döndüğünüz de çocuk nasıl oldu şeklinde bir el hareketine, eyvallah Allah razı olsun tandanslı bir varyatayla karışık jakuziye süzülüm ve renkli saatler sizi bekliyor.

Otelimizin akşam yemeği menüsü zengin tropikal mutfak olup servis elemanlarından bir ikisini sizin için ayarladım. İsmi mi verin deliniz olurlar, çok can çocuklardır. Bu kardeşimizin adı Çiti Kemal' dir. Benim adımı zaten biliyorsunuz.

4

5

Diğer garsonumuzun adı da Karacefri; Çiti Kemal neyse o da odur. Mutfağı önüne döker, ıstakoz manyağı yapar karidesi dişine sürmezsin. Yalnız kamım doydu, görlümüz boş dersen akşama otelin casinosuna bakıcaksın. Yok illa da Karacefri derseri,kendisi Çiti Kemal'in nişanlısıdır, hayata küstürür, benim de aramı bozarsınız.

6

Kumsal sanki bir altın, deniz pırlanta,' Şenzlonglar özel tasarım esnek bambu. Yanlız şenzlong kira 50 dolar günlük. Ama ben 50 dolar veremem derseniz ki dersiniz. Kafada söylediğim gibi altın kum. Hala şenzlongda gözünüz kaldıysa, beri size modokoda yaptırıcam.

7

Otelin casinosu 24 saat açık, tabi büfesi de. Başka da bişey söylemiyorum.

Akşamsefası

Nihat Genç

evrensel kardeşliğe inandı ve bu ütopyanın ardından Rus milliyetçiliği çıkınca hayal kırıklığına kapıldı. Aynı şekilde Mustafa Kemal, milli orduların komutanı olmadan önce, 'İslam ordularının' komutanıydı. İslam ordularının Ortadoğu topraklarında arkadan hançerlendiğini gördü ve 'misak-ı milliye' döndü. Göreceksiniz. Beş/on yıl sonra da Avrupa Birliği kapısından böyle döneceksiniz.

Laikiz kelimesine siyasi bir esaret, batıya kör bağımlılık, teslimiyet anlamı verenler, tarihi kasıtla, kışkırtmayla yanlış okuyor. Ya da uzun elli yıl gibi NATO subaylığı yapmış askerimiz hâlâ NATO subayı gibi konuşma alışkanlığını bırakıp, kendine dönememiş.

Mustafa Kemal de laikim diyordu. Ama laik kelimesine batının siyasi bağlantılarına mecburuz, köleyiz anlamları hiç yüklemiyordu.

Türkiye'nin soyulması, Amerika'nın karakolu olması, yabancılara peşkeş çekilmesi, nerdeyse her boku, bütün bokları, laiklik ve ona atfedilen siyasi bağlantılarla kamuflaj yapmaya çalışanlar er ya da geç bu toprakların büyük bilinçaltı tarafından püskürtülecektir.

Çünkü Türk askeri, Türkiye halkı, laiklikle yaşayabilmesi için birinci ve değişmez bayrağının 'bağımsızlık' olduğunu geç de olsa anlayacaktır.

Askerimiz iyice öğrensin. Bizler bağımsız kalabilirsek laik kalabiliriz. Bağımsız kalamazsak laik kalamayız. Bizi önce NATO subayı yapıp elli yıl elimizi kolumuzu bağlayıp, sonra bu din radikal tartışmalarıyla bizi Ortadoğu'dan uzak tuttular. Ve bağımsızlığımızla oynayanlar bugüne kadar karşımıza, Şii, Sünni, hoca, molla ideolojilerini, örgütlerini, teröristlerini hortlatıp, büyütüp, çıkartıp, getirip koydular. Bizim en değerli aydınlarımızı İsrail gizli servislerine öldürtüp, sonra 'radikal İslam'ın üstüne yıktılar.

Laiklik, bağımsızlığın ürünüdür. Laikliğin tam anlamı bağımsızlığın bayrağı Mustafa Kemal'dir. Amerikan askeri politikalarına göbekten bağlı olanlar 'bağımsız' olamaz, laik hiç olamaz. Laiklik, batıya, modern dünyaya bağlanmanın yolu, hilesi, siyasi tuzağı olamaz. Laiklik, Irak'ta öldürülen kardeşlerimize susup, Amerikan askerleri ve politikalarının yanında yer almak hiç değildir. Laiklik, İsrail politikalarına arka çıkıp Filistin katliamlarına susmak hiç değildir!..

Radikal İslam, din devleti korkusunu içimize sokan bizler değiliz. Bizim tarihimiz değildir. Çünkü Osmanlı bir din devleti değildi. Onu özleyenler 'dinci bir devlet' değil, 'büyük bir devlet' özlüyordu... Din devleti korkusunu içimize salan 1950'lerden sonra Amerika ve İngiliz ve İsrail oyunlarıdır.

Bizdeki yenilikçi/gerici çatışmasını bu toprakları çözmek/karıştırmak için kurnazca gizli servisleri ve onun yazarlarıyla kullanmayı başarmışlardır.

Rejim dışında bırakılan hocalar, mollaların öfkesini iyice örgütleyip topraklarımıza salmışlardır. Musaddık böyle gitmiştir. Mısır, Cezayir, Suriye, Türkiye, Afganistan böyle kan gölüne dönmüştür. Bu toprakların gözkamaştırıcı bir 'sosyal dokusu' vardır ve diktatörleri dahi bu 'sosyal dokuyu' özenle korumuştur.

Bir yobaz, imam, molla, hoca korkusunu, on yıl, bilemedin yirmi yıl tartışırsın. Yüzelli yıldır aynı korkuyla yaşayan, ya da aynı korkuyla meşruiyetlerini sağlayan ya da aynı korkuyu bahane edip batının köpek siyasetlerine sığınanların 'devleti' olamaz.

Dünyanın her coğrafyası, her kültüründe, binde bir oranında ırkçı, binde bir oranında şamanist, binde bir oranında eşcinsel, binde bir oranında radikal, marjinaller, binde bir oranında tuhaf tarikatlar, binde bir oranında sapıklar, olmuştur, olacaktır. Bunları bahane edip bir büyük tarihi değiştirmeye kalkmak cehalettir. Büyük toplum, zenginlik ve genişliğiyle bu marjinalleri çeşitliliğe dönüştüren toplumun adıdır. Küçük, zavallı devletler, bu marjinalleri abartıp, kabus haline getiren, paranoya üreten toplumun adıdır! Bugün İngiliz gençliği içinde yüzde iki/üç oranında kafasını kazımış Budistler vardır, Almanya'da aynı oranda Hitlerci vardır, tüm Avrupa kıtasında yogacıların, tuhaf tarikatların oranları daha yüksektir.

Türk askeri, hem Mustafa Kemal'i, hem de, hepimizin bilinçaltını yoksaymaya boşuna uğraşmasın. Bu koca tarihin önümüze koyduğu acı, tatlı siyasi maliyetler hepimizindir. Bu topraklardan modern dünyanın yanındayız diyerek kaçarak bunlardan kurtulamayız... Hatırlatırlar!

Ya da, meşruiyetimizi bağımsızlık diyerek sağlayamayınca, laiklik yaygarasıyla sağlamak için, kendi öz çocuklarımıza hâlâ Talibanlar suçlamasını yapıp, yüzelli yıldır onları dövérek bu suçlamalarla bir devlet, siyaset, toplum kuramayız.

Ancak bağımsızlıkla ayakta kalabiliriz. İmam´hatipleri benimsediğim için değil. İmam Hatip'e çocuklarını gönderenler, din devleti özledikleri için değil, batının okullarındaki uyuşturucu, alkol, ahlaksızlıktan ürktükleri için, yani modern bir tedbir için bu okullara çocuk gönderiyorlar. Çocuklarının ufukları ve rüyalarının Osmanlı kadar geniş bir medeniyete uzansın diye gönderiyorlar. Bunda kızacak, dövünecek, sopalayacak ne var?

Arkalarına büyük bir tarih, kültür, medeniyet düşüncesini almış bu çocukların her birine Mustafa Kemaller, Fatihler gibi bakıp, büyütüp, beslememiz gerekirken, tam tersine, bu çocuklarımıza mollaymış, dinciymiş, şeriatçıymış diye sopalarla acımasızca dövüyoruz.

Atilla'dan bugüne bu büyük tarihi bilinçaltılarımıza yerleştiren bu çocuklar mı? Kuleli'nin, Harbiye'nin genç subaylarının bilinçaltına bu büyük tarihi yerleştirmiyor muyuz?

Bu çocukların bilinçaltlarının hazırlayan bizleriz. Bizim aydınlarımız, bizim milli eğitimimiz, bizim kahramanlarımız, bizim şiirlerimiz. Ve batının bitmeyen saldırıları, işkenceleri karşısında bu çocukların bilinçaltları ortaya fırlıyorsa, bundan 'kahramanlık' üretmeliyiz, sorumluluk, merhamet, kardeşlik, çıkartmalıyız. Aksine, bu bilinçaltı ortaya çıktığında onları suçlayıp öldürmeye çalışıyoruz.

Yanlışsa, tarihimiz yanlıştır, bu çocuklarımız değil... Yanlışsa kahramanlık şiirlerimiz yanlıştır. Yanlışsa Mustafa Kemaller, Fatihler, Süleymaniyeler yanlıştır, bu çocuklar değil.

İsrail Gizli Servisi ve Türk medyası, bu 'laiklikle' şunu amaçlıyor, bizi bu büyük tarihten ve bunun bilinçaltından tamamen uzaklaştırmak istiyor.

Kardeşlerim. Türk askeri! Bu büyük tarihten kurtulmamız için din değiştirmemiz yetmez. Mustafa Kemal gibi asil kahramanların bağımsızlığını batıya, İsrail'e peşkeş çekmez yetmez.

Tarihi, coğrafyayı sil baştan değiştirmemiz gerekir ve Türk kelimesinin topyekün kaldırıp almamız gerekir.

Bizler oturup yüzlerce yıl uğraşıp bunları sil baştan unutursak, değiştirsek dahi, batı bize bunları hatırlatacaktır!

Bu yüzden... Laiklik, bu toprakların bu tarihin bu kültürün sorumluluğundan bağımsızlığından kaçmanın aracı olarak kullanılmamalı.

Laiklik bu topraklarda ebediyyen yaşayacaktır. Bunun da yolu 'bağımsızlıktan' geçer. Kendi kültür, medeniyet kardeşlerimizin yanında olmaktan geçer.

Bunu da yapacak olanlar, bugünkü devlet, hükümet, bugünkü medya, aydınlar değildir.

Birgün bu toprağın çocukları, asker çocukları, imam hatiplisi, hepsi, bu tartışmaların önlerine koyanların İsrail ve Amerika olduğunu öğrenecek. Ve kulelisi, harbiyelisi, bir cumhuriyet bayramında koşarak imam hatipli kardeşlerine sarılacak. Yüzyıllık batının oyununu bir kucaklaşmayla sona erdirecek. Bayram o gündür...

Bu saçma tartışmalar yüzünden yetmiş milyon halk henüz bu çocuklara, bu ülkenin en devasa sorununun işsizlik, eğitim, sağlık sigortaları olduğunu söyleme fırsatı bulamadı. Açlığına, yoksulluğuna, feryadına ortak bir gençlik bulamadı.

Bu büyük sosyal garantiler kazanılmadan bu topraklarda her önüne gelen bu çocuklarla oynamaya, kardeş kanı dökmeye, bizi birbirimizi kırdırmaya devam edecek.

Kimi din tüccarlığı için, kimi Şaron'dan emir aldığı için, kimi devletin makamını götüne ebediyyen çakmak için...

Kimi de Irakluları, Bosnalıları, Çeçenistanlıları yok etmek için...

Bir rüyamız olsun, imam hatiplisi, kulelisi birbirine sarılsın ve Hakkari çöplüğünde eşelenen çocuklara Fatih gibi, Mustafa Kemal gibi saygı gösteren bir düşüncenin çocukları olsun!.. Bayram o gündür.

nihatg@leman.com.tr

AYRINTILAR

m·e·T·i·N·E·i·D·A·N

Meraba Osman abi!.. Başlıkta da dile getirdiim gibi, bu sana son mektupum!. Gerçi, bi tane daa yazabilirim belki, noolcak elim mi aşınır, bende bu azim sende de okuma gayreti olduktan sonra. Ama işte ben 'son mektup' diyorum ki daa heyecannı olsun; böyle bi şekilde kendimi gaza getiriyom. Son mektup'un gizemli ve değişik bi tarafı var ayrıca, bunu da inkâr edemeyiz. Hem, bi bakarsın, gerçekten de son mektup olmuş, vay be, şaşar kalırız, belli mi olur abi!. Herneyse, lafı uzatmadan diyeceklerime geçiyim. Önce bi takım şeyleri açıklamam lazım sana: Bilirsin sen de!. (bu arada, "bilirsin" lafı ne garip dii mi abi?. Hamerikalılar, Hinkilizler felan çok sık kullanır! Böyle bişiy annatırken, "yu nov, yu nov!" derler ikide bir! Senin Hinkilizcen zayıf, ben sana açıklıyım: "bilirsin işte" demektir yu nov! Yani, bi şeyi tüm yönneriyle annatmaya üşenir herif, zırt pırt bu deyimi kullanır! Ben de kazâ eseri bikaç kez kullandım açıkçası! Belki çok sık Hamerikan filmi izlediimizden. Az Hamerikan filmi izlemek gerekiyo aabi, avropa sinemasına takılmak lazım, bağımsız sinema filan ayrıca!) Bak, laf lafı açıyo, nerelere geldik! Hemen konuya giriyom: Dün gece oturdum abi; teras var burda bi tane, Hilmi abi'nin terası; kendisi İstanbul'a bi iş ziyaretine gitti, terası bana bıraktı.. Oturdum dün gece tahta basamaklarda, yıldızlara bakarak, ve şöyle düşündüm abi: Hayatta bazen, istediimiz şeyler sanki bizim istediimiz şekilde diil de, kendi istediği şekilde gidiyo gibi olurken, kimi zaman da biz buna müdâhale edebilirmişiz şeklinde hissediyom!.. Bunu müsâdenle, bi örnekle açıklıyım. Tam o sırada, aniden elektrikler gitti Osman abi. Kalkmadım hiç ayağa, gelir geri diye. Oturmaya devam ederken, şöyle dedim kendime: Ona kadar sayıcam, ve elektrikler gelicek!.. Biir.. kii.. üüç.. tört... tam sekiz'e kadar saydım. Bilirsin abi, yu nov: Acayip heyecannıydı bu sayma işlemi. Yüreğim kıpır kıpır atıyo, beynimdeki tüm sinirler zil çalıyodu! Dokuz'a geldiimde, içimi kaplamasın mı bi umutsuzluk, 'yok, gelmiycek bu elektrik' diye. Hemen önlemi mi aldım, sayma işlemimi onbeş'e kadar uzattım! Bu arada ilginç olan şey tabi, eğer tuttuum sayıda gelirse helektrik, ayrıca bi de dilek tutmuştum, o gerçekleşcekti hesaplarıma göre. (dileeni söylersin gerçekleşmezmiş derler ama, sen yabancı diilsin. Burda, çarşıda fotokopici bi kız var, 'onun bana sıcak davranmasıydı' dileğim! Gerçi, sıcaklık göreceli bi kavramdır da, şöyle diyim öyleyse; otuz santigrât-küp derece sıcak davranması bana yeterdi mesela. Azcık bi gülümsemesi de olurdu. Gerçi, gülümsemek de göreceli bi kavramdır ama, ('görece' kelimesini Hilmi abi çok sık kullanıyo, ben de ondan kaptım! Fena da bi kelime diil hani!) Evet, bi gülümsemesi de yeterdi yani, otuziki diş istemiyom, aazının kenarıyla gülsün kâfi, yarım aazla gülsün.. İşte, dileğim buna benzer garip bi dileki. Eğer ki 'elektrik' tuttuum sayıda gelirse, bu bana bi işaret olcak, gelecek hakkında az bi fikir vericekti...

O gece Osman abi, elli sekiz tane, çeşitli biçimlerde 'işaret' yakalamaya uğraştım! Bi tanesi elektirkle ilgiliydi işte. 'Bin ikiyüz bilmem kaç'a kadar saydım, gelmedi lavuk. O işaret yönteminden vazgeçtim!. Geleceemi düşünüyor, ümitlerimi, arzularımı, koşullarımı ve olasılıklarımı tasarlıyor, bütün bu karmaşık şeylerin içinden, bana minik bi ışık vericek bir işaret bekliyodum Osman Abi.. Öyle ki, bu işaret sanki "yaşa" veya "yaşama", "hayata tutun" veya "tutunma" gibi, iki seçenekten biri üzerinde beni yola devam ettiricek, ilerisi hakkında bi umut ışıı ve azcık bilgi sunucaktı bana!. Yannız, öyle bi işaret olcaktı ki bu (işaret de o demekti zaten): böyle çarpı gibi, bi ok işareti gibi, bi sinyal gibi, çok belirgin olcaktı yani! Bazı işaretler yakaladım gerçi; ama onnar pek faydalı olmadı, çok belirgin diildiler. Uzakta, bi deniz fenerinin ışığı vuruyodu örneğin, denize! Biraz değişik yansıdı bi ara; ve dedim ki, 'üç kere ardarda göz kırparsa fener, iki kere de uzun göz kırparsa', yarın istediim bişiy olucak!. Sonra bi baktım, tesadüfmüş meğer. Hep aynı şekilde göz kırpıyodu!. Üşenmedim, başka bi işaret yakalama yöntemine geçtim.. Tabiy ki, inkar etmiyom: Boşluk'tan medet umma, karanlıklardan ve bilinmezliin çıkmazlarından sinyal işitme isteği gibi, garip ve sakıncalı tarafları vardı bu çabamın. Ama şunu söylemeliyim, çok da keyifliydi bi yandan! Bazen işaretim tutucak gibi oluyor, o an içimi bi sevinç dalgası kaplıyor, 'hadi be, hadi be, ha gayret olum, oldu galbâ lan' diyordum kendime...

Yannız, işaret yakalamaya uğraşırken, kendi bilgilerimi ve genel hayat bilgisi ve yaşam olasılıklarını da katıyodum tabi hesaplarımın içine! Öyle dandik kuntik bi şey, yani bi oyun gibi diildi pek. Biraz gizemli gibi olsa, sanki bi büyücü gibi davransam da, elimden geldiince de mantıklı ve tutarlı işaretler yakamaya uğraşıyodum. Ama asla da, 'hah, işte bu tam bi işaret, hadi git uygula hemen' diyemezdik tabi! İster hesap kitapla, ister büyücü ve romantik gibi, ne malzeme kullanırsan kullan, hayat gene de çoğu zaman bilinmez ve gizemliydi! Zaten işaret yakalama gayreti de, bu bilinmezliin içinde azcık bi ışık yakalama harzusuydu! O minik ışık yüreemi ısıtıcak, kalbimi ve beynimi aydınnatacaktı Osman abi! (bu arada, 'yürek' mi, 'kalp' mi aabi? Bazıları kalp diyo, bazıları yürek! Hani 'yürekli bi insansın' derler ya, 'kalpli bi insansın' olmuyo ama. Fekat 'kalpsiz herif' olurken de 'yüreksiz adam' pek gitmiyo sanki? Ben şahsen ikisini de kulllanmıyom! 'Duygu' diyom genelde, ne ilgisi varsa. 'Hissiyat' da dedim bi kere. Ciğer? O farklı bişiy tabi. Marketten bazen tavuk ciğeri alıyom.) İşte böyle Osman abi! O gece sabaha kadar çeşitli işaretler yakalamaya gayret ettim. Yorgunnuk bastı, üç kere sıkıldım, iki işaret yannış çıktı, bi tanesi tutuyo gibi oldu, kandırdı. Bi tane klasik bi işaret yakaladım; yıldız kaydı! Fekat dilek tutamadım; o esnada işaret yakalamanın ve işaret kavramı'nın terimsel ve duygusal yönnerini kendime izah etmekle meşguldum!. Fekat, sonra bi tanesi vardı ki:

Yüzümü kuruladım havluyu, dışardaki sandalyeye asmıştım!. İçeri girerken dedim ki: 'şindi ben bu havluyu tam ordan alırken, sandalyenin köşesine hiç takılmadan fışt diye elime gelirse, ve ben odaya iki adım yürümüşken de ordan öbür elime alıp hemen ikiye katlayabilirsem onu" yarın güzel bişiy olcaktı.. Farkındayım, karmaşık bi işaret yakalama biçimiydi! Biraz akrobatikti, el becerisiyle felan ilgiliydi! Zaten çok da saçma bişiy oldu. Havlu yere düştü ve çamura bulandı. Bu ne annama geliyor, hangi işareti veriyor diye, onu da düşündüm hemen! Fakat uykum da gelmişti, fazla düşünemedim üstünde... Osman ağbi, bu tam bi 'son mektup' gibi olmadı bak! Bunu saymıyom, bi daa beklerim. Gene yazıcam. Sen beni ölmüş bil. Allah korusun, yani demek istiyom ki, heyecannı bi şekilde oku, son'muş gibi oku! Allah hepimize mantıklı ve duygusal güzel işaretler versin! Çocukların gözlerinden öper (elli milyon gönderebilir misin?!) Nermin ablaya selam ederim! Sağlıcakla kalın! (bazıları sağlıcak diyo, bazıları sağlıklı günner diyo abi? Sağanak? O yağmurla ilgili bişiy genelde. Salacak var bi de! Plajdı galba? Üsküdar'da. Hoşçakal abi! Görüşçez yine.

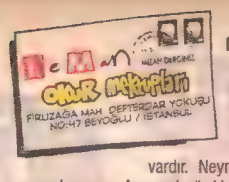

Dün – Bugün

Şu üniversite hayatı garip, traji-komik bir hayattır. Türlü türlü gülünecek, ağlanılacak, küfredilecek yönleri vardır. Neymiş bilim yuvasıymış, oymuş, buymuş. Ama gel gör ki işler hiç de öyle değil. Ne ilim yuvası, ne araştırma kapısı, ne de bir başkası. Görülen: Bağnazlıklar, hurafeler, saçmalıklar, propagandalar, beyin yıkamalar... Bu noktada İvan İlich'in 'Okulsuz Toplum'una canı gönülden katılıyorum, neyse...

Sınıftayım. Hocamız Kızılderililerle ilgili bir belgesel, bir film bize izlettirecek. Neden? Resmi ideolojinin teyit edilmesi için. Kokuşmuş izmler için ta ötelere uzanıveriyoruz. Burada bağnazlık, sarhoş olma durumu, kendini kaybetme pozisyonu hakim. Hocamız buradan yola çıkıp Kızılderililerin Türk olduğunu söylüyor. Gülüyorum buna. Başka mecralara sürükleniyorum. Ve şu şiarla olaya yaklaşıp filmi izliyorum. İnsan bir şeyde görmek istediğini görür. Ben hocamdan ötesini görmek istiyorum. Kızılderili filminde Türk'e rastlayamıyorum, ama beyaz adama çok rastlıyorum ve budur diyorum asıl mesele. Evet beyaz adamın yaptıkları. Beyaz adamın yaptıklarını görüp kendime geliyorum, coğrafyama, halkıma yöneliyorum. Dün beyaz adamın Kızılderililere uyguladığı politikayı bugün Ortadoğu'ya, Türk'e, Kürt'e uyguluyor. Ve bize bu noktada filmi izlettiren hocama teşekkür ediyorum.

Hocamızın dedikleri ve sarhoş olan öğrenciler ötede kalsın biz realiteye bakalım. Beyaz adam gelip durgun suya talip oluyor. Durgun su ki (kadın) çoraktı. Kızılderili bir hata yaptı silahı alıp durgun suyu verdi. Namusunu verdi. Silahla birlikte nifağı, şeytanlığı satın aldı. Evet, beyaz adam onlara medeniyet getirmişti. Medeniyet, yani nifak yani bozgunculuk, habis ruhlu yaratıklar, düşünceler, şeytanlıklar. İşte olay da bundan sonra başlıyordu. Artık Kızılderililer birbiriyle boğuşmanın mesai saatine girivermişlerdi. Yok olan tabiat, ruh, müzikal sesler ve yeni bir süreç. Kaotik bir ortam. Kavga, gürültü, kan, gözyaşı ve sefalet.

İşte bugün olay bundan ibaret. Beyaz adam coğrafyamızda. Amerika'dan, Avrupa'dan gelen beyaz adam yatak odalarımıza kadar sokuluvermiştir. Bize medeniyet, özgürlük, insan haklarının getirmiş. Evet, tarihin akışını bilmediğimiz için bunları iksir olarak görmekteyiz. Artık bilmiyoruz ki bunlar zehirli baldır. Beyaz adam medeniyetini yani rifakını şeytanlığını verip ne alıyor? Sayalım: Kanımızı, gözyaşımızı, kardeşliğimizi, ruhumuzu, petrolümüzü, toprağımızı, namusumuzu...

Beyaz adam dün Durgun suya talipti, bugün ise Ayşelerimize, Fatmalarımıza... Zaten sahip olmuş da. İşte Irak, işte Afganistan ve Türkiye'nin hali. Coğrafyamızın namusu beyaz adamın çizmeleri altındadır. İşte emperyalizmin hareket noktası, silahı, amacı. Dün öyle, bugün böyle.

Dün beyaz adam yüzünden Kızılderili baba-oğul birbirini boğazlamıştı. Bugün bu tiyatro aynen sahneye konuluyor. Baba-oğul artık birbirini boğazlamakta. Türk, Kürt, Arap. Bu ailenin hali pür melal.

Evet tarihin akışını bilmek gerek. Cemil Meriç diyor; Tarihin akışı bilinmese siyaset bir kısırdöngü halini alır. İşte biz de burada sadece malzeme oluruz. Canilerin malzemesi, kuklası vs. Belleğimize sahip çıkmak, kendimizin farkında olmak, yüksek ruha talip olmak, pazar ideolojilerinden kurtulmak, zalime, haine, beyaz adama karşı birlikte bir ruh oluşturmak. Bunun adı anti-kapitalizmdir. Bunun başka bir adresi lamı cimi yoktur. Neyse odur.

Abdurrahman Elçek / Erzurum.

Mutluluğa Dair Mutsuzluk

Çevremdeki mutlu insanlara imrenerek bakıyorum çoğu zaman. Mutsuz olduğum günlerde ağırlık olarak. Bunun bir kıskanma veya bencillik olmadığını bilerek. Benim de mutlu olduğum zamanlarda onların mutluluğu bu kadar ilgimi çekmemiştir. Belki de mutlu olduğumuzda duyarsız ve bencil oluyoruzdur. Mutluluğun vermiş olduğu büyülü tılsımında. Mutsuz olmak belki de çevredeki diğer mutluluklara yönlendiriyordur insanı.

Mutluluğu ve mutsuzluğu yaratmak insanın iradesinde olduğunu bilerek mutsuzluğa da çoğu zaman fırsat veriyoruz umarsızca. Oysa mutlu olmak için yapılacak ne kadar çok ayrıntılar vardır hayatımızda.

Sabah kalktığımızda günaydınla başlayabiliriz. Çevremizdeki insanlara mutluluğumuzu yansıtarak. Uzaktaki bir dosta mektup yazarak. Güne başlamanın vermiş olduğu aydınlıkla, umutla, berraklıkla ve safiikla. Böyle bir sabahın ardından mutsuzluğa kapılanmızı gün boyu kapatarak.

Ama herşey sabahın o saflığıyla devam etmiyor çoğu zaman. Çevre de yaşanan binlerce olumsuzluklar sabahın o mutlu büyüsünü bozmaya yetiyor. Küçük bir çocuğun market önüne bırakılmış eski patatesleri, annesinin müjdeli bir şekilde söylemesi, yaşlılık (65'lik) maaşlarını almak için sabahın 6'sında 7'sinde köylerden gelere banka önlerinde güneşin altında, soğuğun ayazında alacakları birkaç kuruşun sevincini yaşayan yaşlılar, önlüğüyle simit satan öğrenciler, mutsuzluğum için gün içerisinde basit birkaç küçük örnek:

Mutlu olabilmek için çevredeki olumsuzluklara duyarsız olmanın bir etkisi olabilir mi diye düşünüyorum. Uygulamayı istemeyerek.

Yetgin Kılınç / Mersi

Merhaba Leman,

"Patatiz, zoğann..." sesleri içinde uyandım. Hergün e azından üç-dört satıcının geçtiği bir sokakta otururs böyle olur işte. Bir gün "eskiler alınm eskici", diğer gü "overlokçu geldi, itinayla overlok yapılır" nameleri. Benir favorim sabah geçen simitçi çocuk. Hâlâ "simit yeee m yoksa simitçiii mi" dediğini anlayamasam da.

Acaba başka hangi ülkede kamyonetten "domatizz diye bağıran yaşlı amcayı görebiliriz? Ya da mahalle ara larında yapılan o meşhur düğünleri "Cemilemin gezdiği dağlar meşedir"... melodileri... Ne kadar özgür bir ülked yaşadığımızın kanıtıdır hep bunlar. Kimi özgür ülkelerd (Almanya) saat 22.00'den sonra duş bile almak yasak ken (su sesi rahatsız ediyormuş) burada gecenin bir yar sı "en büyük Türkiye" ya da "ya ya ya şa şa şa gassa gassay cim bom bom" diye bağırabilirsiniz. Yahut müz gin sesini sonuna kadar açıp arabanızı Laila'ya çevireb lirsiniz. Her ne kadar Hacı Murat arabanızın dağılma ola sılığı olsa da.

Bunlardan en güzeli "asker uğurlaması" denilen gele nek olsa gerek. Hangi ülkede bir anne, baba oğlunu va tan borcu için davulla zurnayla askere belki de ölüm gönderebilir ki? İşte bu yüzden ülkemi çok seviyorum Efkarınızı, neşenizi en rahat şekilde dışavurabildiğiniz yer dir burası. Hatta şimdi içimden "Türkiye Türkiye" diye ba ğırmak geldi. Sevgiyle Kalın.

Bahar Çile

ÖSS'ye Şurda Az Gün Kala!

Zamanımızın daralmaya başladığı şu günlerde, kafayiyen genç sayısıyla zaman ters yönde ilerlerken Anka ra'nın en karanlık, her zamanki gibi soğuk mu soğuk bi gecesinde çok değil daha dün odamda oturmuş test çö zerken (ne kadar karşı olsak da şu ÖSS'ye maalesef şu düzülmüş düzenin aldatmacalarına yenik düşüyoruz. Ta bii başka seçeneğimiz kalmamışsa.)

Neyse! İsmi lazım değil bir test kitabının (ders adın dan bir şey çıkmaz, Coğrafya. Zaten böyle bir soruyla ne rede karşılaşır kı insan? Türkiye'de her mevsim. Baksanıza ülkeler arası yarışıyoruz) bir sorusuna takıldım kal dım. Çözsem çözemiyorum, çözmesem ÖSS kapıya da yandı (hiç gitmedi ki). Soru aynen şu; (tek bir harfini bi le değiştirmeden yazıyorum)

- "Türkiye koyun sayısı bakımından Avrupa'da 1. Dünyada 5., sıradadır"... falan filan devam ediyor.

Şimdi, insanın bu soruyu okuduktan sonra, "me mee" diyesi geliyor. Hem de, kalıbın dışına çıkmadan li seden mezun olunca, her gencin girmesi gereken gele neksel ÖSS sınavına hazırlanırken böyle bir soruyla kar şılaşmak beni iyice kilitledi şu sınava (yalansa kuzu ola yım).

Bu soru insanın bünyesine hem mecazi hem de ger çek anlamıyla oturur valiahi.

Şurda kaç gün kalmış sınava böyle soru çıkartılır m insanın karşısına... Şu sistemde (sistemin deyimiyle me ee'cburen) ne olacağımıza bu kadar açık bir şekilde ayna tutmak ayıp, şevkimizi kıracaksınız.

Hem bize, Artık bilmediğimiz bir şeyler söyleyin!

Neşe Aksoy / Başken

Merhaba,

Bu size 4. kartımız. Size yolladığımız 3. kart "ölüm orucunu övücü ve destekleyici iletişim" yapıldığı gerek çesiyle hapishane idaresi tarafından imha edildi.

Kartta, hücrenin her yıl nasıl tabutlarla dolduğu kari katürize şekilde anlatılıyordu. Tabutların görülmesini, 109 ölümün duyulmasını istemiyorlar.

Suç duyurusu yaptık imha kararı ile ilgili. Ancak so nuç alınamayacağı, daha önceki binlerce suç duyurusu sonucuyla sabit.

Ölüyoruz, sakat kalıyoruz. Sesimiz dahi çıkmasın is teniyor.

F Tipi yaşama karşı çıkalım. Selamlar

U.İ

KAÇAK YAYIN'DA BU AY

> **Paulo Coelho**'dan Kaçak Yayın için özel **"Üvey babamın vasiyeti"**

> Ertuğrul Gemisi'ni **İskender Pala** yazdı...

> **Selim İleri** son kitabıyla Kaçak Yayın konuğu...

> Kürşad Oğuz **"Define Adası"**nın ünlü yazarı **Robert Louis Stevenson**'ı yazdı...

Ayrıca yazılarıyla her ay; Adnan Özer, **Oktay Taftalı,** küçük İskender, **Aslı Erdoğan,** Aslan Özdemir, **Atilla Birkiye,** Salih Bolat, **Mehmet Ergün,** Gültekin Emre, **Tahir Abacı,** Hasine Şen, **Nena Çalidis,** Yahya Kebir, **Ceylan Usman**

HAZİRAN SAYISI ÇIKTI!

LeMan
SAYI: 656
4 HAZİRAN 2004 CUMA
HAFTADA BİR YAYIMLANIR

● Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd.Şti.
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Yazişleri Müdürü: Zafer AKNAR

● Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Kemal ARATAN ● Atilla ATALAY ● Can BARSLAN ● Bahadır BOYSAL ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Cezmi ERSÖZ ● Ramize ERER ● Kaan ERTEM ● Metin FIDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Güneri İÇOĞLU ● Lütfü OFLAZ ● Aslan ÖZDEMİR ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Feyzi ÖZŞAHİN ● M. ÖZKANOĞLU ● Behiç PEK ● Sefer SELVİ ● Derya SAYIN ● Özge SAMANCI ● Galip TEKİN ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUNLUÇ ● Ahmet YILMAZ ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN Bayram USLU ● **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU ● Murat YÜCEŞAN ● Mert HOŞGÖR ● Fikret ÖZDEMİR ● **Kaligrafi:** Şevki SAYIŞMAN ● **Renk Ayrımı:** M.ÖZKARA ● Ali Ekber USLU ● **Montaj:** Kadri ÇAVUŞOĞLU ● Engin ÖZDEMİR ● **Satış:** Cengiz KOCALI ● **Müessese:** Ali YAVUZ ● **Matbaa Sorumlusu:** Tanju KİRTE **Tel:** 0 212 292 95 65 (4 Hat) • **Fax:** 0.212.245 38 06 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 (140) **Baskı:** LeMan Matbaası Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx) • **Genel Dağıtım:** BBD Merkez **Adres:** Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

Akşamsefası

KOZALAK HÜMİN ZARARLISI

ÇAÇAR

imajını yenileyip , gayet bir güzel şekilde AB topluluğuna hazır hale gelen KOZALAK kardeşinizin bir günü..

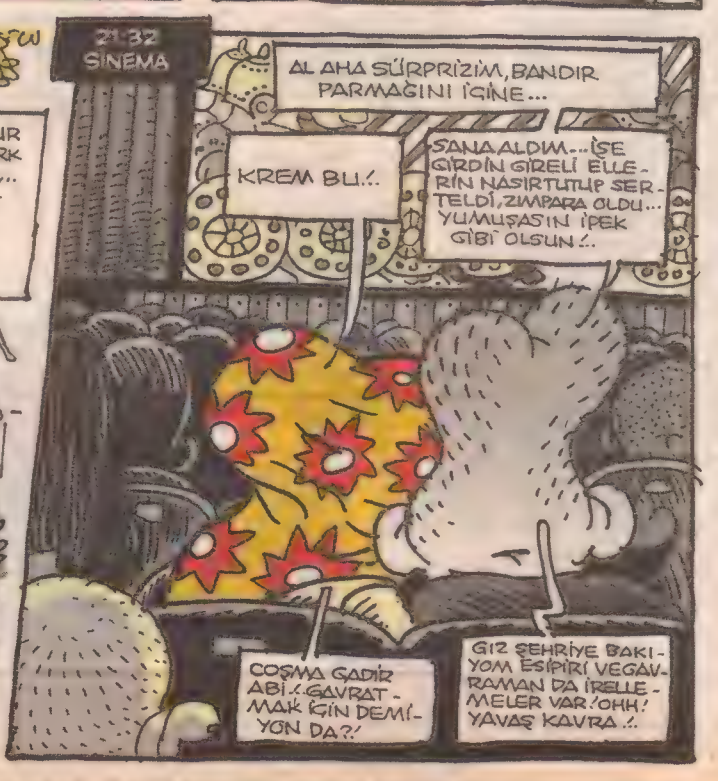

"Kozalak tişörtü nasıl olsun" anketi ile en güzel tişört modeli belirlendi... Siyah kumaş candır diyen katılımcılar desenin hangisi olacağını da belirledi... Bundan sonrası dikim atölyelerindeki zaama... Sonra fason TV'de defile...

hisseli harikalar

kemalkenangen

Hazır Çorba : Kimyasal olduğu kadar şifalı da diyosun yani? Vay be...

Çıngıraklı Yılan : Buna da şükür lan. Ya darbuka çalıyo olsaydı...

Rabarba : Aktör geyiği...

Oyun Hamuru : Üstüne alınan fırıncılar yoktur inşallah. Ama varsa da nerden haberimiz olucak dimi ama? En iyisi boşvermek.

Çünki : Çünkü'nün ruh ikizi...

Halk Oyunu : Aşuk'la Maşuk yapan bir halk görmek istemezdim...

Oda Orkestrası : Ses geçirmez oda için yani...

Hımbıl : Dauvn olmuş tombul...

Temel Reis : Çok ayıp lan, onlar Tipitip'e Etyen Usta diyolar mı?..

Ketum : Arızalı boşboğaz...

Madalyon : Öbür yüzü daha ünlü olan bi zımbırtı...

Zombi : Ateist hortlak...

Pasifik : Duyan da Atlantik'tekiler hiperaktif sanır...

Kokulu Silgi : İsrafa bah. Orta çaplı bi öğrenci burnunu en fazla kaç kere çizebilir ki?..

Amigo : Fonatik taraftar...

Müren : Yeterince zeki olmayanını balık olarak mı değerlendirmişler ne?..

Teşvikiye : Yerli halkı biraz anormal filan heralde. Tahrik de ediyodur bunlar...

Caner : Tülin eşantiyonu...

Kulak Temizleme Çubuğu : Ürüne bi isim bulamadınız yani? Afferim...

Tebrik : Samimiyetsiz kutlama...

İkircik : İncik mi alsam, boncuk mu? Karar veremiyem ba...

Deniz Uçağı : Hava gemisi gibi bişey...

Giyotin : Son isteği dilimlenmek olan bi mahkum vardı ihtimal...

Truva Atı : Kırkayak ayaklarında yirmi kişi çok daha masrafsız bi buluşmuş ama artık çok geç galiba...

Başkonsolos : Başkomiser'in uzaktan akrabası. Epey bi uzak ama...

Nakavt : Boksör havalesi...

Suç Oranı : Katil sayısı bölü masum sayısından bize ne ki?..

Tuhaf : Garip görünümlü acayip...

Çıplaklar Kampı : Kışın ne halt ediyo lan bunlar? Pipileri asansör düğmesi gibi oluyodur...

Pilotaj Hatası : Kubbe! İniş izni istiyorum kubbe!..

Tırtıklanmış Kot : Yarın öbürgün espadril etkisi yaparsa çok utanıcaz ya hadi bakalım...

Barbun : Yarım porsiyon barbunya...

Şaman : Kışın çok üşümüş heralde lan yazık...

GAZETE BAYİLERİNE

657

11 Haziran 2004 Cuma 152209 Sayı: 2004/24 - 850.000 TL.

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

K.K.T.C-950.000 TL.

DÜRRÜK AİLE, DÜRRÜK EĞİTİM, DÜRRÜK MEDYA = DÜRRÜK GENÇLİK...

Birileri Bağdat Caddesi'nde aşırı sürat yaparak dengesini kaybedip yoldan çıkıyor... Yol kenarında arabasını yıkayan bir taksiciyi biçerek öldürüyor... Gazetecilere de çemkirerek **"Ne var ulan, ne çekiyorsun, altı-üstü bir adam öldürdük, terörist değiliz ya"** diye bağırıyor... Birileri Eskişehir caddelerine dikilmiş iki yıllık ıhlamur ağaçlarını baltalarla yerle bir ediyor... Birileri kapkaçtan yakalanarak karakola götürülürken sırıtarak **"eğitim şart"** diye dalgasını geçiyor... Ve bu daha hiçbir şey... Saygısız, sevgisiz, sporsuz, hobisiz, eğitimsiz, değerleri olmayan ölüm ve şiddet kusan bilgisayar oyunları ve medyanın yetiştirdiği ölümü oyun sanan küstah bir gençlik... Kısacası dünkü diktiğimiz hurmalar bugün g.tümüzü tırmalar...

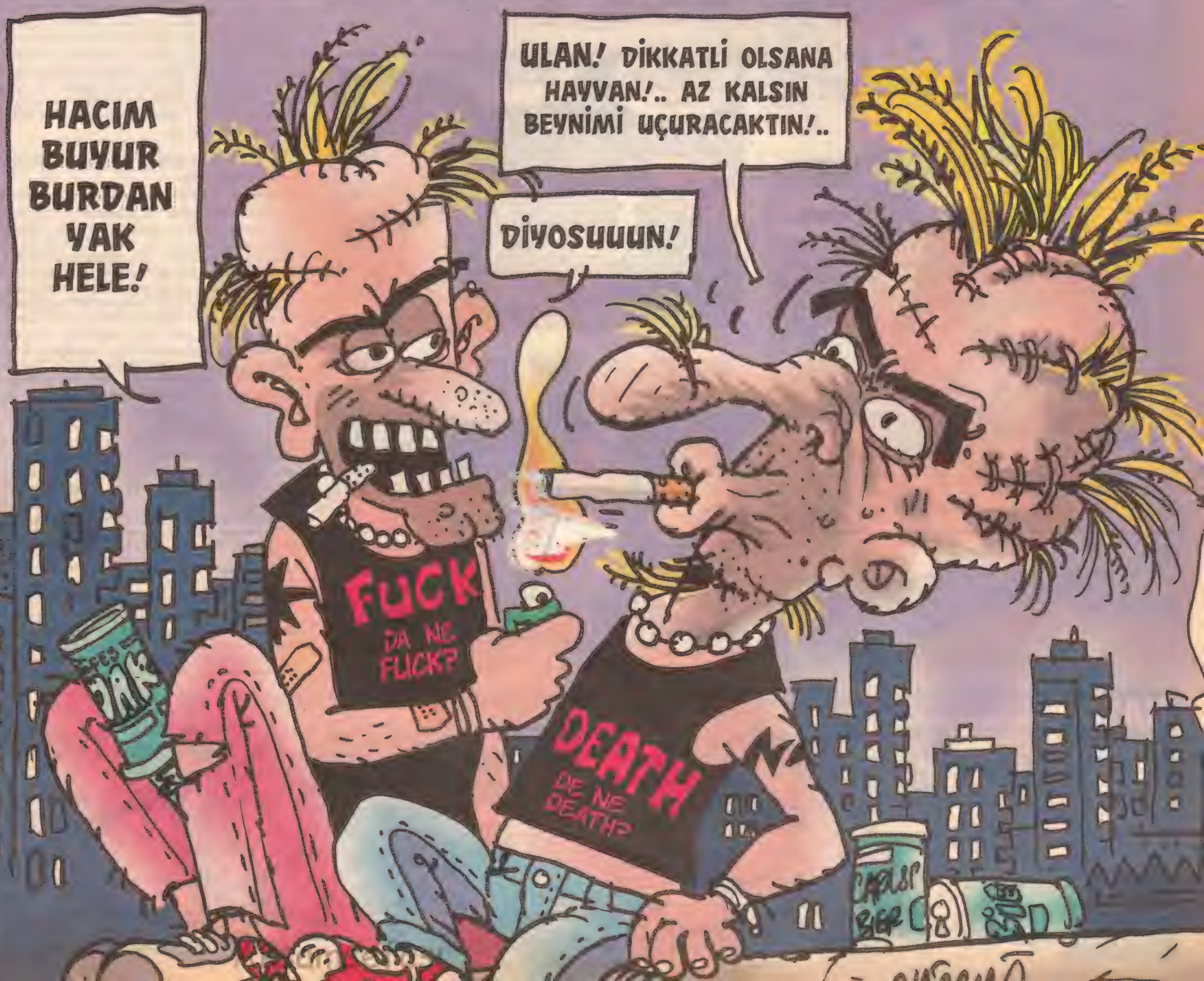

guverfeyhan@hotmail.com

Bayır Gülü

Feyhan Güver

CEHENNEMDEN GELEN SESLER

Aksaray PAŞAOĞLU

Cehennemin sesini dinlediniz mi? Rus bilimadam yerin 14 kilometre altında cehennemi bulmuşlar oradaki insanların seslerini kaydetmeyi başarmış Ben sesleri sabaha kadar dikkatle defalarca dinledim. bakınız arada ibret verici nasıl bir cümle duydum. Am cümleyi söylemeden önce, size başka birşey anlatacağ Bazen bir Türk gazetecisi olduğum için derin elem hav larında combalak atıyorum. Sizce bir gazetecinin gör nedir? Ülkesindeki olumsuzlukları yazmak, değil mi? bence de öyle, oca da öyle. Ama ben hergün yirmisekiz zeteyi dörder kez okuyorum, bütün tivileri ikişer kez h düz hem başaşağı izliyorum, Türkiye ile ilgili bir tek olu suz haber bulamıyorum.

SU BİRİKİNTİSİNDE YAŞAYAN İKİZ KARDEŞİM

Bazen yolda bir su birikintisinden yansıyan görüntü bakıp "yahu Aksaray, acaba Türkiye'de durum hakika bu kadar iyi mi, yoksa sana mı öyle geliyor?" diye soru rum. Bakın o zaman su birikintisindeki ikiz kardeşim ba nı sudan gövel ördek gibi guguk çıkarıp bana ne cevap riyor: "Hayır sevgili Aksaray. Sen az bile yazıyorsun. T kiye buradan bakıldığında çok daha pırıltılı görünüyor. tersen gel yanıma, ülkene bir de bu açıdan bak." O öyle yince ben sırtüstü yoldaki su birikintisine uzanıp ülke bir de patlak "tetar" gözüyle bakıyorum ve ne kadar da nılmadığımı anlıyorum.

NATO ZİRVESİ VÂDİSİNDE ARJANTİN TANGOSU

Geçenlerde Nişantaşı'nda düzenlenen 1. Karayipler ve L tin Amerika festivaline katılıp halka sızdım. Nişantaşı Va konağı'ndan başlayıp tango yaparak CRR konser salonu Askeri Müze arasındaki yolu takiben Hilton Oteline ka gittim. Koltuk altımda da 15 kiloluk bir Diyarbakır karpu na nasıl doldurulmuş özel bir Lâtin içkisi vardı. İçkiyi içm için karpuzun neresinden içeceğimi bilemediğimden karp zu kesmeden dilimle küçük bir delik açarak dilimi karpu sokup hem içip hem tango yaparaktan ben Açıkha Tiyatrosu'na doğru inerken, tango yaparaktan ters istikam ten gelen sayın Mustafa Sarıgül'e rastladım. Ben biraz ta goyu alkollü kullandığım için sevgili Sarıgül'ün tangosu yandan çarpınca, ben hemen yaptığım tangomu sağa çeker indim ve hatamı tamire vererek medeniymişim gibi özür leyip ordan itibaren yürüyerek o gece sabaha kadar alko kafayla Nato zirvesi vâdisini en az on defa turlayarak say Bush geldiğinde kendisine elden vermek üzere çevrede şü heli görünen herşeyi not aldım. Biz gazetecilerde eğlenirk bile kudura kudura görev yapma hastalığı vardır.

GEOFFREY LEWİS'İN TEORİSİ TÜRKİYE'Yİ UÇURUR!

Dün geceyarısı balkondan su borusuna tutunarak soka indim ve yere uzanıp mışıl mışıl uyuyan Türkiye'yi coğra yasından öptüm. Uyurken gülümsüyordu. Mutluydu. O böyle mutlu eden haber bakın neydi. Oxford profesörleri den Geoffrey Lewis, geçenlerde müthiş bir iddiada bulund Lewis aynen şunu söyledi: "Tayyip Erdoğan futbola deva etseydi, bugün Beckham onun eline su dökemezdi." Size

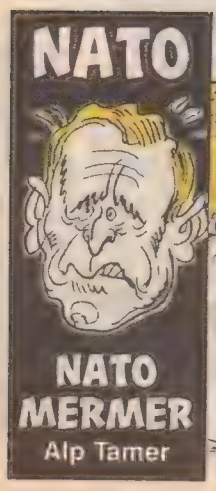

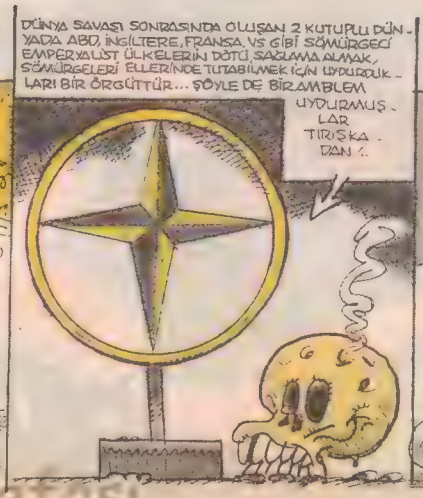

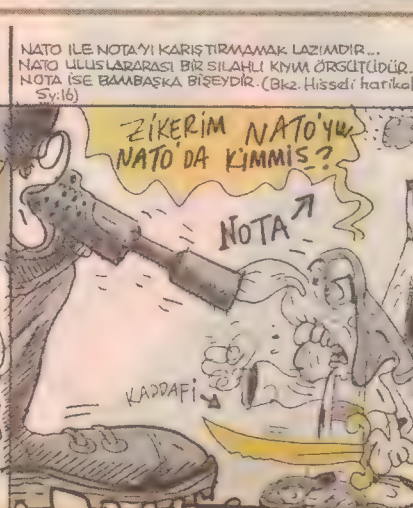

Akşamsefası

LeMan

Bush, Irak savaşınının sorumluluğundan yırtmak için iki fedasinin kellesini aldı. CIA Başkanı Tenet ve yardımcısı Pawit istifa etti..

belki hepten enteresan gelecek ama bakın ben şimdi hiç de tımarhanelik filan olmayan ne yumurtlayacağım. Türkiye bence o fırsatı kaçırmış değil. Sayın Erdoğan sıkı bir çalışmayla 2006 Dünya Kupası'na kadar düz koşu yaparak istenen düzeye gelirse, sanıyorum sayın Ersun Yanal formda bir sayın Erdoğan'a ilk onbirde görev verecektir. Erdoğan'lı ekibimiz Almanya'daki finalde Beckhamlı İngiltere'yi yedi sıfır gibi farklı bir skorla sahadan silip millilerimiz dünya kupasını ellerinde kaldırınca Türkiye'nin önünde hiçbir engel kalmayacaktır. Profesör Lewis, hafif hafif gaz vermeye çalışırken, ben birdenbire ayağına iyicene basıp Türkiye'yi, adam, amandı yamandı diyene kadar kafadan AB'nin vitrinene sokmak istiyorum.

Yazımın başında, cehennemden gelen sesler arasında duyduğum bir cümleden söz etmiştim. O cümle şuydu: "Amerika'nın Ortadoğu politikası tamamen yanlış." Diğer cümleler de hep aynı minvaldeydi. Ya da bana öyle geldi!..

İşsizlik ve yoksulluk tarihe karışıyor!!! Türkiye'de 60 milyar doları mafya yönetiyor. Artk gençlerimizin önünde, gelecek vaadeden yepyeni alanlar açılıyor...

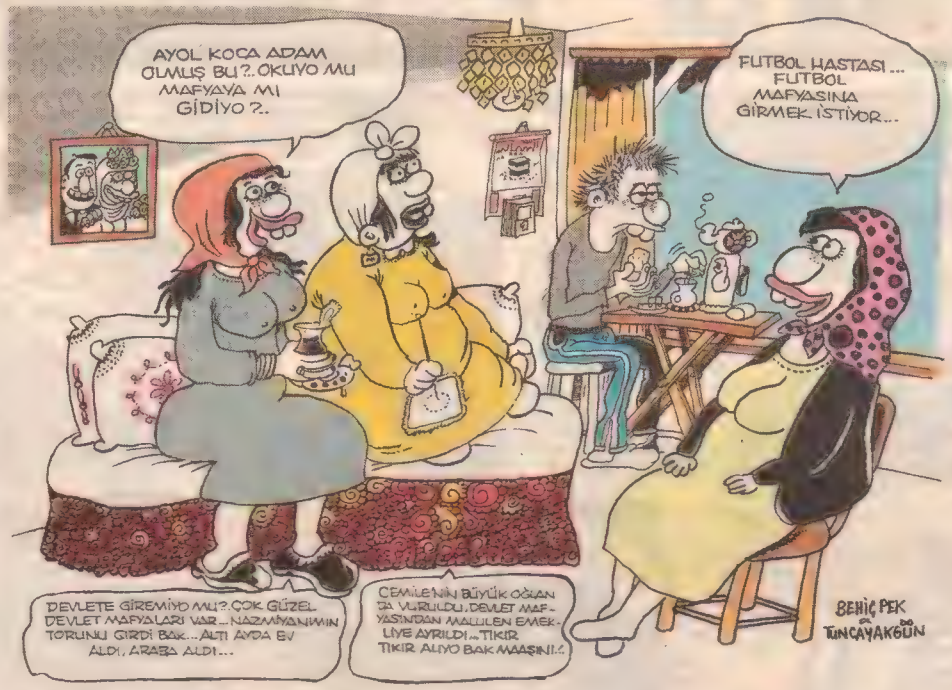

Uyum yasalarına şahane makyaj...Nato karşıtı protesto gösterileri için İstanbul'da özel alanlar belirlendi...

Düşük IQ Bush "Irak'ta hala şiddet yanlısı insanlar var" demiş.

Mahkemenin TÜPRAŞ'taki iptal kararını "Bürokratik oligarşinin direnci" sayan Erdoğan şöyle buyurdu!!! "Hukuk iki kere iki dört eder anlayışıyla yürümez.".

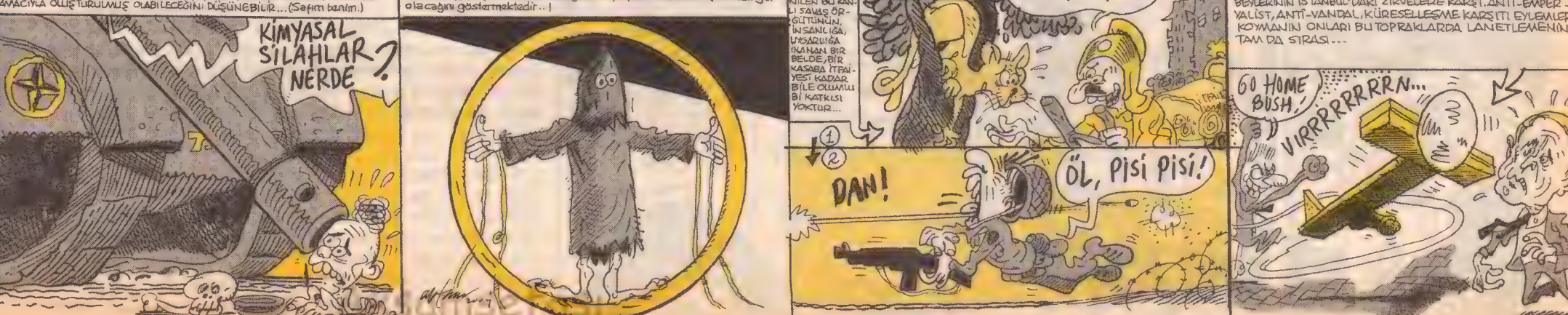

GÜNDEMLİK

Anti-Nato kişilik Mehmet Ali Ulabora son eylemini "Adımın kısaltarak yazımı Malbora'yı çağrıştırıyor. En kısa zamanda Tekel 2000 ismini almak istiyorum. Gerçi o zaman da Yalçın Küçük bizi keş-ist ilan eder ya" diyerek açıkladı.

TRT yerel dil ve lehçelerde yayınlara başladı... Kuşluk vakti yapılacak yayınların ilk etapta Rebelce (kula kula kula mori bandare cani bandare kuri bandare), Troyca (doldur be meyhaneci, kırmızısı iyi çaryıyo) ve Takiyece (belediyemizce açılan çıplaklar kampında beleş alkol servisine başlanmıştır) yapılması planlanıyor...

Alex, Barça, Real, Lakers gibi takımları reddederek FB'ye transfer oldu. Alex geliş sebebini "FB'nin futbolcu eğitme makinası olduğunu duydum ve kendimi geliştirmeye geldim. Bir de ufak bi kulak problemim var, uzağı iyi duyamıyorum, onu burda çözeriz" şeklinde açıkladı...

İlk mağara-stanımız İbo, Asena'ya mesaj attığını kabul etti. Ama o Asena kıvırtan olanı değil, obada uluyan olanı, diyen İbo, "Biliyorsunuz Kürtçe şarkı söyledim diye bi uyarı aldım. Ben de olayı tatlıya bağlama babında bi özür mesajı attım kendilerine" diye de ekledi...

AB uzmanları, Beckham'ın Türk kızıyla yaptığı alemdenmemnun kaldığını ve Türkiye'nin AB'ye girmesine tam destek verdiğini bildirdiler... Ayrıca maddi sıkıntı çeken GS yöneticilerinin belki Beckham'dan bikaç teknik numara kapmıştır diyerek genç kıza transfer teklifi götürdükleri konuşuluyor...

Yeditepe Üniversitesi Bağdat Caddesi Kampüsü, Need for Speed Enstitüsü'nün fırtına talebeleri sokakta yaptıkları sıralama turlarıyla caddeyi Buş'un Bağdat'ından beter etmeye devam ediyorlar... "Bush gelme, siz de onun yanına bi zahmet"...

ATO'nun yaptırdığı "Hayatımız Mafya" araştırmasında anketörler, önce arabalarını parkettikleri boş arazide kendilerinden para isteyen değnekcilerin, daha sonra da anketör mafyasının saldırısına uğradılar... Anket sonucunda mafyanın mafyoseksüel diye sınıflandırılacak raddede ciddi, nezih, prensip sahibi ve beyzbolsever oldukları, anketörlüğünse kısa ömürlü bi meslek olduğu ortaya çıktı...

Olası II Truva Savaşı taraflarından Çorumlular'ın Brad Pitt'in kütüğünü Çorum'a aldırma ve budama (sünnet yani) çalışmalarına Çanakkaleliler, "Utanmasalar tahta atda yok, Aşil Dev Çorum leblebisinin içine saklandıydı, yanında iki duble rakıyla da cesaretlendi, diyecekler" şeklinde tepki verdiler.

Zeynep Özal'ın gelecekte kitap yazacağını falcılarından öğrenen Özal'ın, edebiyat dünyası bu derin darbeyi kaldıramaz deyip, kızına zehirli elma yedirtmeye çalıştığı iddiası gündemi sarstı. Zeynep Özal'sa her Türk kadını gibi yaşadığını, 7 cücelerle ilişkisi olduğu için yokedilme emrinin verilmesinin yalan olduğunu söyledi.

Olgun Budak
kapikcik@yahoo.com

"BİR AVUÇ DOLAR İÇİN"

YAZ ÇİZ **MELİKE ACAR**

www.melike@leman.com.tr

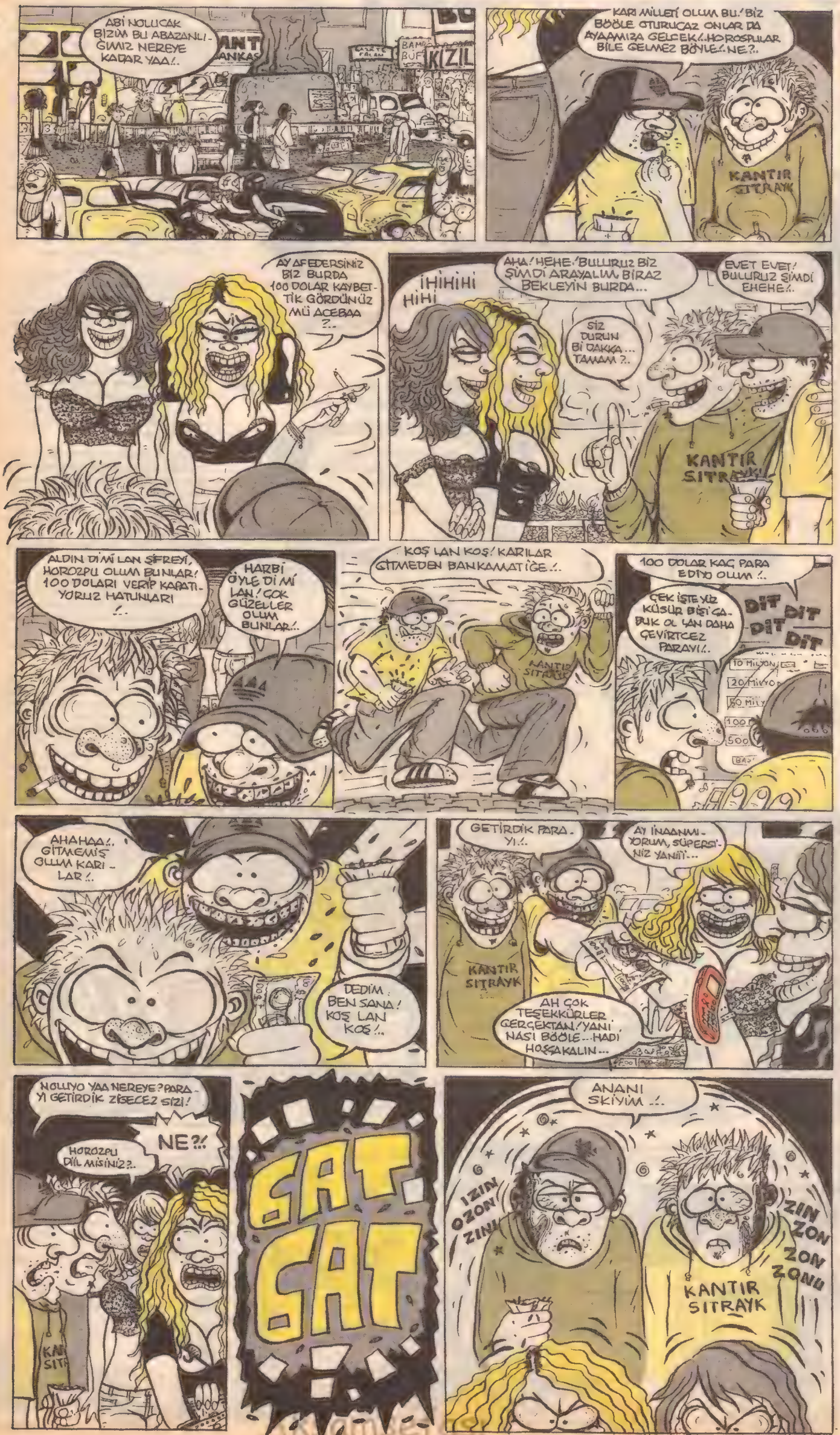

- Sıkılhan, alo, bak ne diycam, ben var ya okunmuş ellibin lira yuttum.

- Olur ööle, ben de çocukken burnuma boncuk kaçırmıştım Bunalgül.

- Hayır ööle diil salak Öss için, bilerek yuttum, okunmuş...

- Nası yani yazı tura mı atıcan sınavda? Eğer ööleyse zor olur, yuttum diyosun, hayır yani, elinle atsan daha kolay olurdu eheh...

- Yiğıvraçsın Sıkılhan, hayvan ırkısın. Hemen aklına nası şeyler geliyo, manyakkabı! Okunmuş diyorum sana. Zihin açsın diye. Okunmuş pirinç filan olur ya, o şekil yane. Büzge'nin abisi Toron yutmuştu evvelsi yıl, Baaziçine girdi mesela. Baaziçi İşletme.

- Diyosun...

- Dermişim.

- Diyceğini dediysen kapatalım.

- İnanmıyorum sana yaa, inanmadın di miğ? Yaa ona bakarsan pozitif bi insan olarak ben de tam inanmıyorum tebi ama pisikolojikman rahatlatıyo insanı yane. Adam gözümün önünde bissürü şey okuyup üfledi ellibin liranın üstüne, daha o dakka ferahladım ben, sınav sitresim azaldı rilaks filan oldum. Yani şey var ya, fala inanmıycaksın ama falsız da kalmıycaksın olayı, odur abi. Yakın arkadaşlarım için birmilyon lira okuttum, hepsi bozuk para olarak tebi. Senin ellibin liranı ayırdım, yarın yutarsın kantinde, oldu? Alo... Kime konuşuyorum... Sıkılhan, nooldu yaa?

- Dilimi yuttum.

- Alo naaber hoca, Çağatay ben. Nooldu bil?

- İnternete tövbe ettin.

- Olm bu sefer çok ciddiyim ama lan. Öss bitinceye kadar ellemiicem fareyi. Düşünebiliyo musun ne güzel bi olay. Ben yokken porno sitelere hiç görülmemiş yepisyeni kukular eklenicek. Biriktirip biriktirip toptan bakması var ya acccanaip zevkli oluyo... İki gündür girmedim, hesaplarıma göre şu anda görülmemiş altıyüzyirmibeş kuku resmi birikti. An be an birikiyo. Bir damla düşene kadar dört kuku, futbol topu zıplayana kadar yedi kuku resmi, asansör zemin kata ininceye kadar yirmidokuz, gün bitene kadar yetmişbeş kuku... Eheh... Soona hepsine birden bakıcam, penisinde kemik olan ikinci hayvan olucam ehehe... Alo? Kapadın mı gene... Lan olm fantezi laan... Alo? Sende var ya yirmibir gram dahi ruh yok lan, uyuzsun olm uyuz...

- Hacı, alo, Buğra ben... Olm var ya öyle güzelim ki bilemezsin. Şimdiye kadar yanlış şeyler yutmuşum ben olay buymuş. Bu arada senin Bunalgül'ün kıymetini bil, kral kız...

- Bunalgül'ü mü yuttun... Yoğurt ye, zehirlenirsin...

- Yok lan, harbi işi biliyo karı. Geldi bugün bana "Bozukpara yutalım Buğra Kardeş" dedi. "Neden olmasın bacı" dedim, "onu da deneriz". Yediyüzyetmişbeşlira yuttum nası güzel geldi biliyo musun. Önce bi midem karıncalandı, şu ara beyne doğru yürüyo karıncalar. Ööle resimler uçuşuyo gözümün önünde yazılar, turalar. Çok ii olm çok ii... Hem ucuz... Yediyüzyetmişbeşbinlira nedir ki bugün, aspirin yutucam desen o paraya alamazsın. Baksana şeyi sorucam sana, siz Bunalgül'le ciddi misiniz? Hani yani makaradan takılıyosan ben yazıyim diyorum ablaya. Yanlış anlama da tam benim kafa dengi hatun. Abi yüz yıl düşünsem para yutmak gelmezdi aklıma... Harbiyim. "Ciddiyiz" dersen takılmam. Alo, hoca bozuldun mu? Alo? Trip yapma lan hemen, şakasına dedim ben ööle. Tamam kral kız da Allah sahibine bağışlasın bi yerde, gözü olanın gözü çıksın o şekil diyorum yani. Alo... Inngh... Offf... Hoca bi dakka benim kapatmam lazım, karnım ağrıyo, gidip liradan iki sıfır atıcam.

Atilla Atalay sklhan@leman.com.tr

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

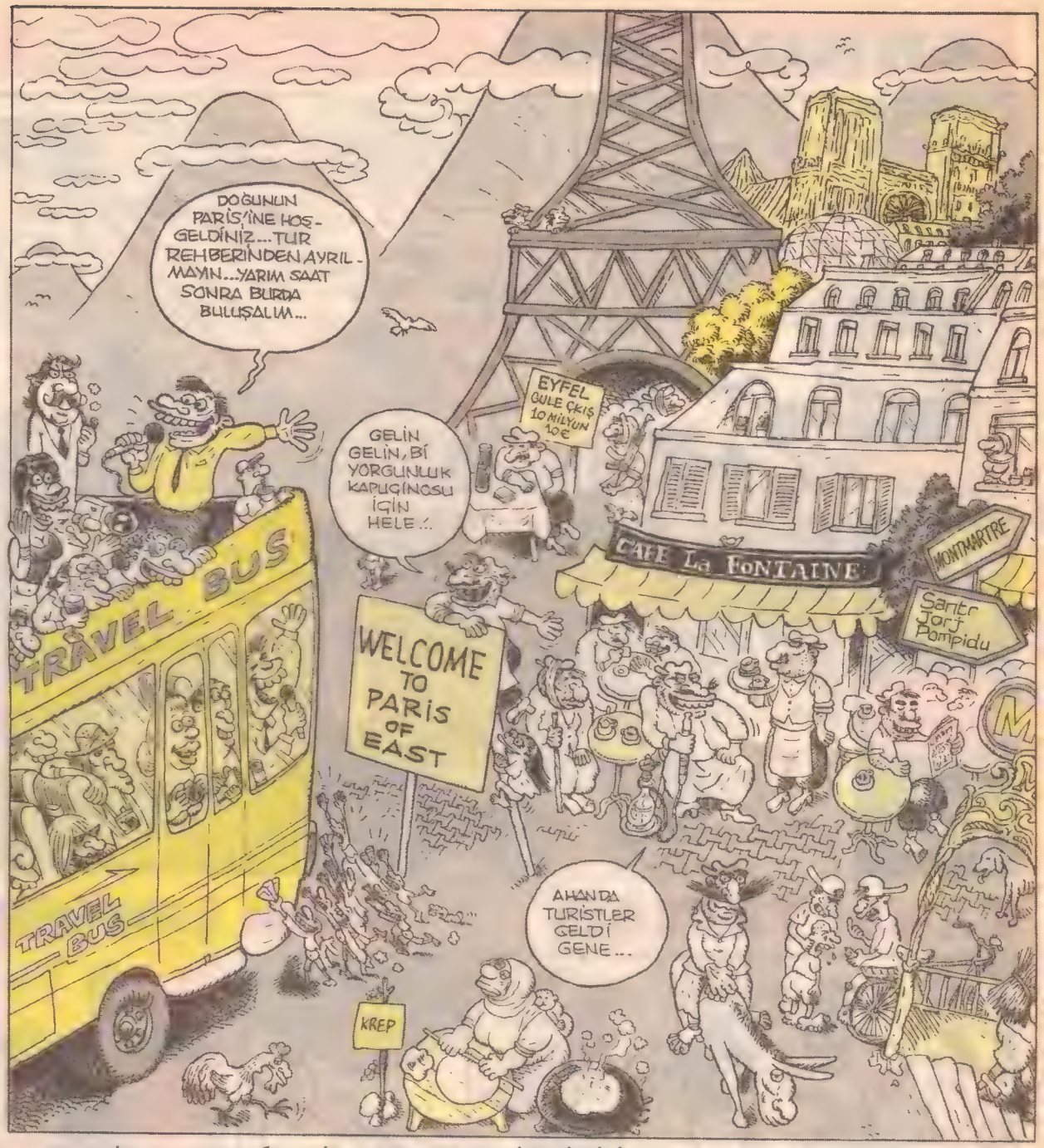

FORMULA İSTANBUL AYAĞI VE İLK FORMULA TÜRKİYE PİSTİNİN AÇILIŞI...

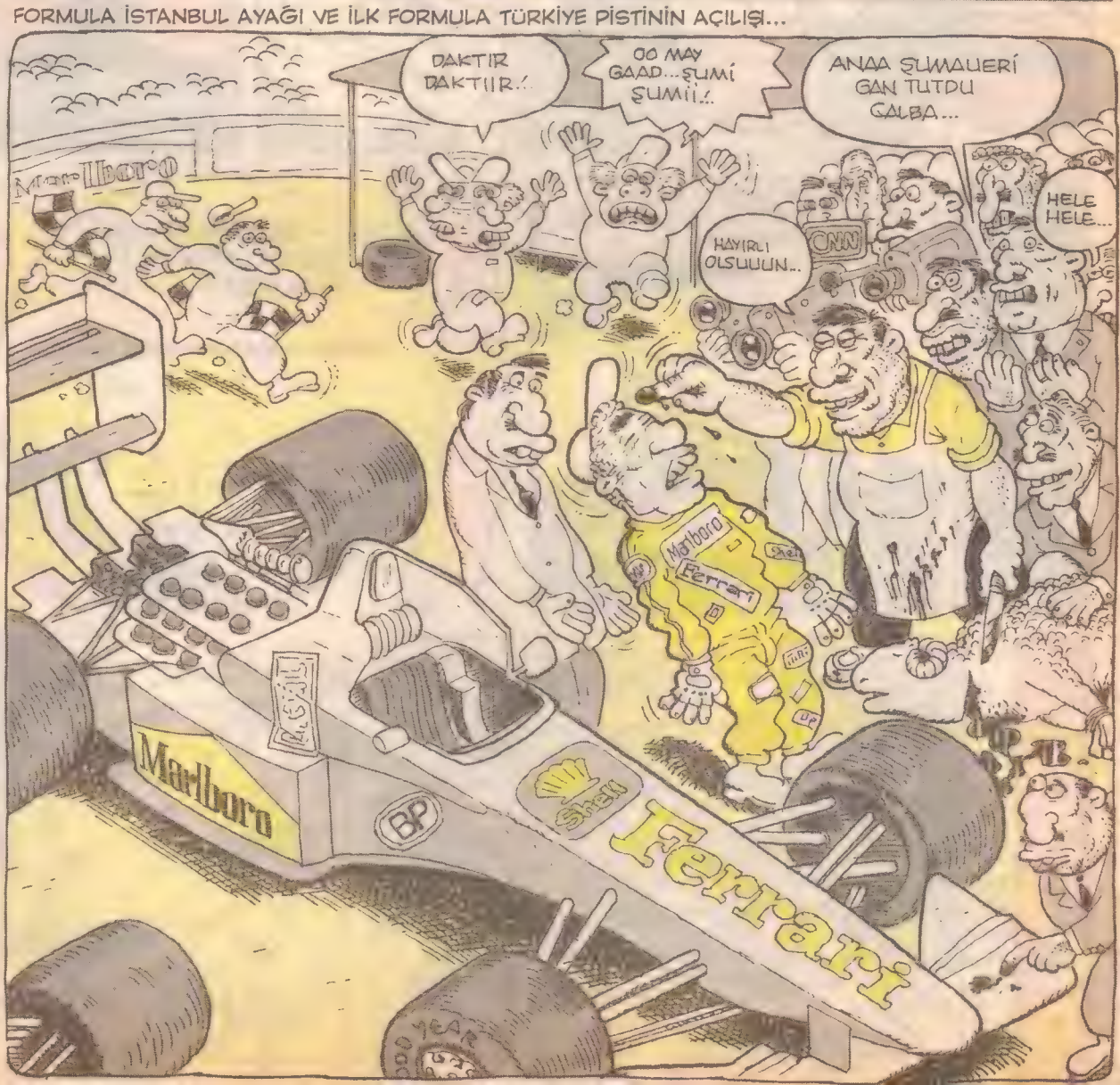

ERKUT ABİ

Kaan Erbam

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

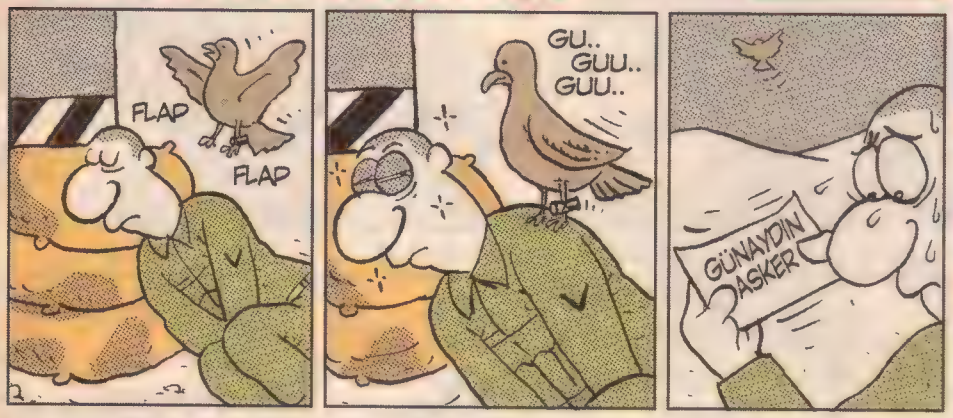

PANTOLON

metinfidan

metinfidan@leman.com.tr

KAHRAMAN MASA ESAT

BEHİÇ PEK

ERDENER ABİ

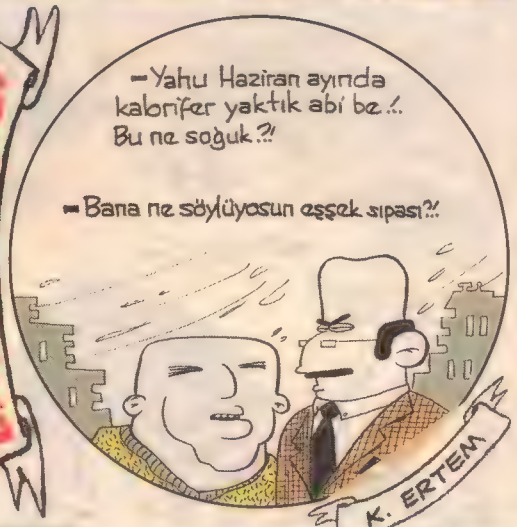

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

Aksamsefasi

TERELLİ PICTURES

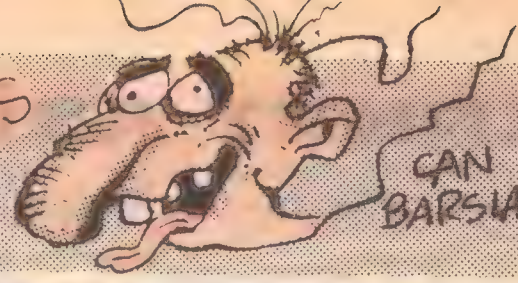

CAN BARSLAN

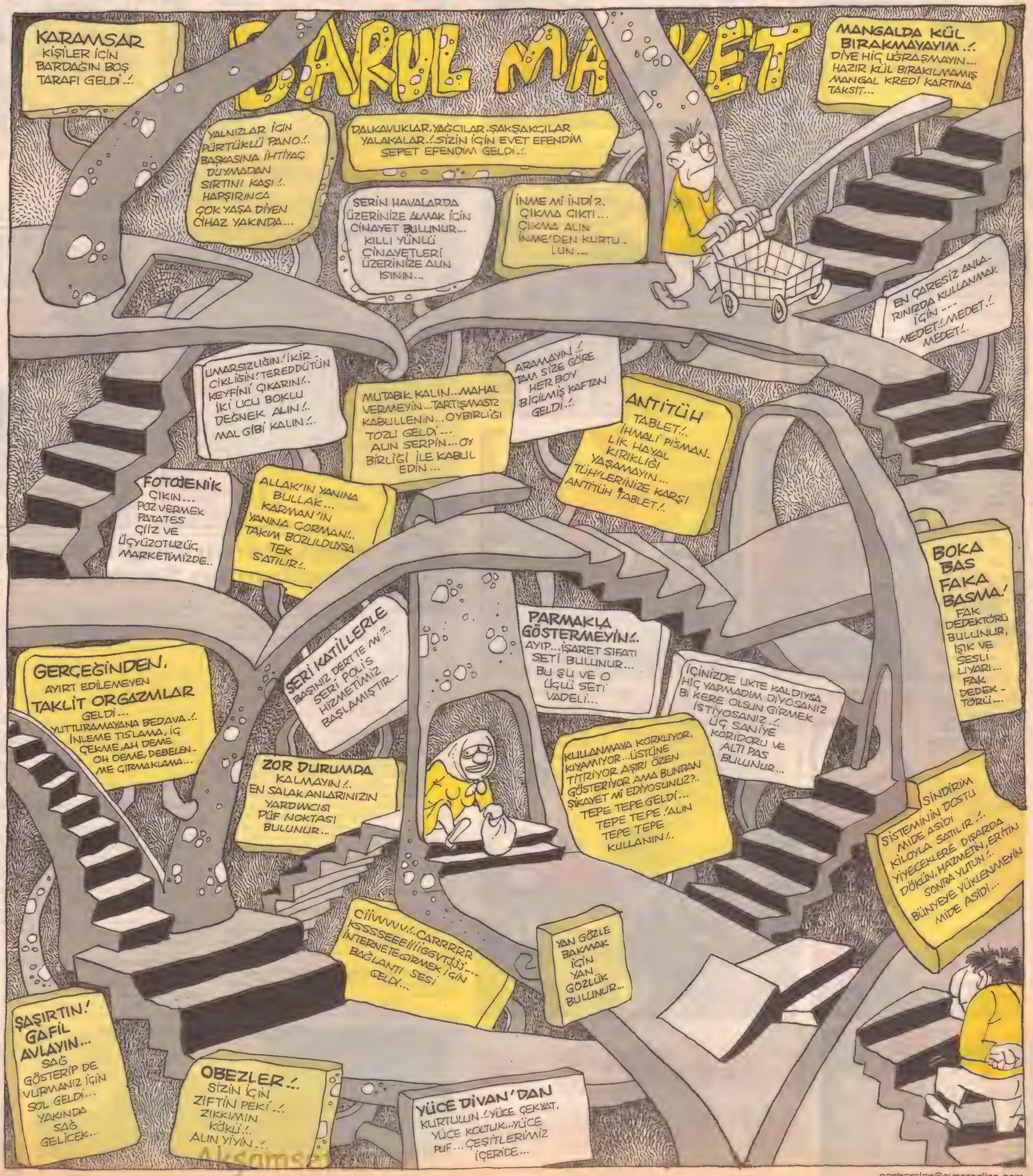

canbarslan@superonline.com

KAAN ERTEM VE DENGELİ BESLENME'DEN, OKUYUCUNUN BAZI KRİTERLERİ AŞMIŞ OLDUĞU VARSAYILARAK TASARLANMIŞ VE SUNULMUŞ EN SAÇMA İLK YAZ ÖYKÜLERİ...
BU HAFTA: **MEN SENİ SEVEREM!..**

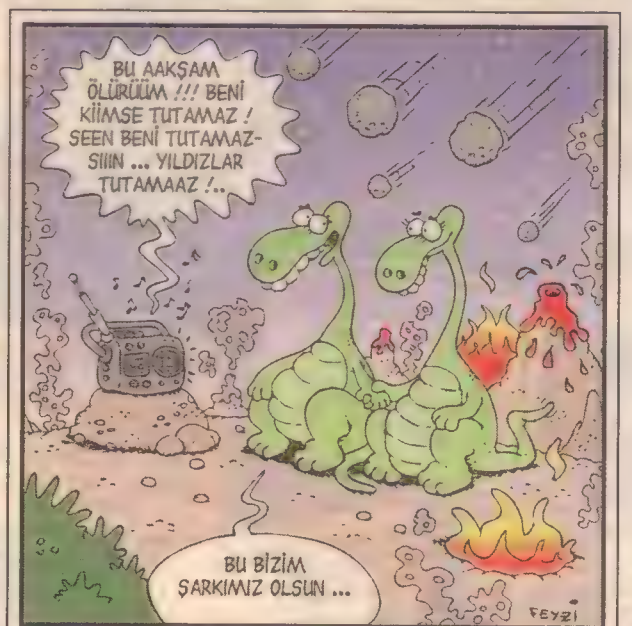

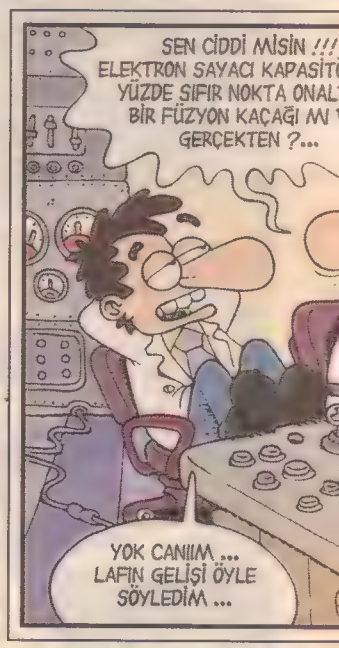

Başkalarını Değil, Kendim Yargılamayı Seviyorum...

GEZMİ ERSÖZ

(GEÇEN HAFTADAN DEVAM...) Cezmi abi, o zaman edebiyattan, sanattan, kültürden bu kadar uzak ya da uzaklaştırılmış bir gençliğin geleceğini bu topraklarda nasıl görüyorsunuz?

Bir ülkenin edebiyatı, o ülkenin haysiyetidir. Onurudur. İlla bir ülkeyi işgal etmek için top, tüfek, tank gerekmiyor. O ülkenin edebiyatını yok edin, dilini yozlaştırın, o ülkenin değerlerinin içini boşaltın; alın size işgal! Bugün **Türkiye, Amerika**'nın kültürel işgali altındadır, **Amerikan** değerlerinin. Bu da çok hazindir... Şu anda ülkemiz işgal altında.

Pekala, dilimiz işgal attında mı?

Kesinlikle. Tamamen çeviri İngilizcesiyle konuşuluyor. Vedalaşılırken "**bay bay**" deniyor. Orta şekerli kahve istiyorsunuz, garson "**Türk kahvesi mi?**" diyor. Sanki burası **Zambia, Peru**. Evet, "**Türk kahvesi mi?**" diyor! Türkçemiz ciddi bir yozlaşmanın eşiğinde ve maalesef bu da hazindir. Bazı dilbilimciler, böyle giderse **Türkçe**'nin 100-150 yıl sonra kaybolacağını bile iddia edebiliyorlar. Burada da bu işgalin çok büyük bir payı var. **Türkçe**'mizi korumamız gerekiyor. Her bir insan için korumamız gerekiyor. Çünkü bir halkın anadili o halkın herşeyidir; ruhudur, vicdanıdır, çocukluğudur, geçmişidir, anılarıdır, direncidir... Maalesef dilimizi kaybediyoruz. Özellikle televizyondaki konuşulan Türkçe, tam bir dublaj **Türkçe**'si; "**umarım... üzgünüm... ay inanmıyorum... dermişim...**" gibi İngilizce çevirilerle konuşuyoruz. İngilizce kalıplarla düşünüyoruz, Türkçe düşünmüyoruz. İngilizce düşünüyoruz, **Türkçe**'ye uyarlıyoruz.

Bence, tüm bunlardan dolayı Tuna Kiremitçi okunabilir bir yazar oluyor...

Tabii. Bir **Ahmet Hamdi Tanpınar**'ın **Huzur** adlı romanındaki dili nerde, **Tuna Kiremitçi**'nin dili nerede. Bir gerileme söz konusu. Bir çöküşle karşı karşıyayız. **Manevi bir çöküşle karşı karşıyayız**.

Sizce okur oranının düşüklüğü neye bağlı? Yayınevlerine mi, yazara mı, okuyuca mı? Yoksa bunun için bir politika geliştirelemedi mi?

Politika bu; kültür politikası, eğitim politikası. Yıllardan beri süren eğitim politikası. Yıllarca kitap yasak sayıldı, insanlar kitaplarını sakladılar. 27 Mayıs'tan sonraki darbeler okuma yazm oranını düşürdü. Bu ülke okuyan bir ülkeydi. Bakın, 60'lı yıll da insanların % 30'u düzenli kitap okuyordu. 1980 12 Eylül a keri darbesiyle beraber % 2'ye düştü bu oran. Çünkü silahla beraber, bombalarla beraber kitapları sergilediler. Suç unsu olarak gösterdiler kitapları.

Arkadan vahşi kapitalizm geldi. Özal dönemi geldi, köş dönme politikası geldi. Günü birlik yaşam pratiklerine yönel di. Tüketim toplumu önerildi. Dolayısıyla bugünkü noktaya g dik. Ama tekrar okur oranı artıyor. 90'lı yıllarda bir yükseln var. Bu nitelikli bir yükselme değim ama, tekrar % 15'lere g di. Altmışlı yıllardaki orana ulaşamadık daha. Bugün **Avrupa**' bir kitap ortalama 300-400 bin baskı yapıyor. Bizim en çok s tan yazarımız 150.000 baskı yapıyor. Bugün **Belçika**'da günde üretilen kitap sayısı, bütün **Arap Emirlikleri**'nde bir y da basılan kitaba eşit. Biz de 13.000 kişiye bir kitap düşüy **Fransa**'da yedi kişiye bir kitap düşüyor. Burada şapkalarım önümüze koyup düşünmemiz gerekiyor...

Türk edebiyatı eski günlerini arıyor diyebilir miyiz?

Bence diyebiliriz. Daha nitelikli bir edebiyatımız vardı. Şim hormonlu bir edebiyatla karşı karşıyayız.

Kitabın pahalı olduğu için okunmadığını düşünüyor m sunuz? Yoksa sadece bahane mi?

Bahane de sayılabilir ama, gelir durumuna göre kitap pah lı. Ama şu da var okur sadece kitabı pahalı görüyor nedens Ama Levi's (Livays) kotu pahalı görmüyor. Fakat iş kitaba geli ce, kitap pahalı oluyor. Tabii halen kitaba lüks gözüyle bakılıy Ve en çabuk terkedilen, gazgeçilen şey kitaptır. Kitaptan ç kolay vazgeçiyoruz. Henüz kitap bizim için, temel ihtiyaç hali de değil. Ne zaman kitap temel ihtiyacımız haline gelir, ekme su gibi, süt gibi... O zaman biz aydınlanmayı yaşarız. Ama b gün kitap lüks sayılıyor.

Türk okuyucusu, okuduğu kitabın hemen etkisini görem yor herhalde.

Görmesi istenmiyor. O kadar görmesi istenmiyor. Olmaz n kitap ekmek, su kadar doğal bir ihtiyaçtır. Ve ruhun ihtiyacı Çok temel bir ihtiyaç. Kitap okumazsa o gün batılı kendini e sik hissediyor. Ne zaman insanımız kitap okumadığı gün kend

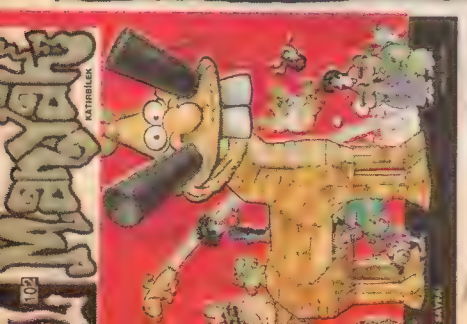

L-MANYAK BU AY 80 SAYFA!
Akşamsefası

feyzi@leman.com.tr

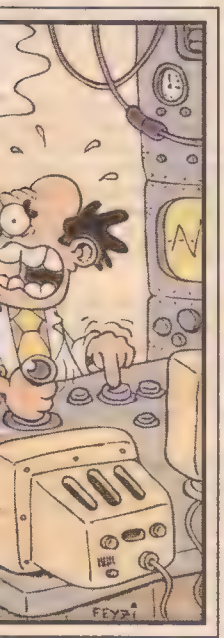

yeniharman@leman.com.tr
4 Haziran 2004 Cuma Sayı:62 1.500.000TL KDV Dahil

yeni Harman

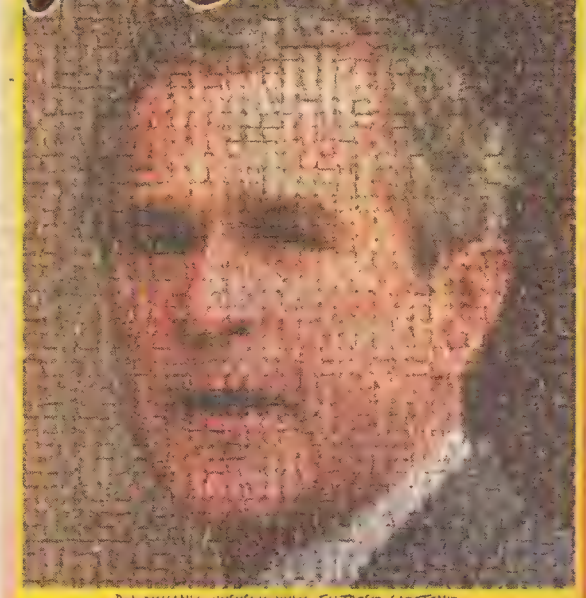

BOL DUMANLI, HUSUSI KOKULU, FILTREŞIZ GAZETENIZ

Mihri Belli

ile yakın geçmiş ve bugün üzerine:

"İkinci tezkerenin geçmemesi, Erdoğan kabinesinin işbirlikçilikte kusur etmesinden ötürü değildir..."

Bir Televizyon Programı Macerası

Nihat Genç Canlı Yayında

Skytürk'te çıktığı canlı yayında telefonları kilitleyen yazar Nihat Genç:

Seda Sayan'ın 11. sevgilisi kadar şöhretim oldu!

Tüm Gazete Bayiilerinde olmasa bile, çoğu

Gazete Bayiilerinde...

i eksik hissederse, o zaman aydınlanma yoluna gireriliriz. Ruhun ihtiyacı ne olacak?

Doyurulmamış, mutsuz bir toplum...

Düşünemeyen, hayal kuramayan. Farklı cümleler kuramayan. Duygularını ifade edemeyen, hayata farklı yönleriyle bakamayan, sığ, sahte ilişkiler kuran insanlardan oluşuyor toplum o zaman. Bu böyle. Okumazsa ne olur? Yalnızlık başlar, ilişkiler sığlaşır. Yeşilir her şey bir anda. Herkes bir örnek yaşamaya başlar ve o toplum yok edici olur, üretici olamaz. Barbarlaşır, kitap okumayan toplum Şovenist olur, sürü olur, sürü insanı olur ve o sürü insanı da her şeyi yakar. Bir provakasyonla o sürü insanı yakar, yıkar, yok eder... Veya sürü insanı olmak istiyorsanız okumayın demek lazım. Ama bir insan için en hazin bir durumdur; sürüden biri olmak. Herşeye inanmak, kolay gaya gelmek, hemen yönlendirilmek... Ayrıca kitap okunmadığı için bugün ekmek pahalı. Kitap okunmadığı için bugün doktor pahalı, ulaşım pahalı, kiralar pahalı. Düşünce özgürlüğü ve kitap özgürlüğü ile hayatımızdaki diğer şeylerin pahalı olup olmaması çok birbirine yakın şeylerdir. Düşünce yasak çünkü ekmek pahalı diye düşünmek lazım. Düşünce yasak çünkü su pahalı, doktor pahalı diye bağ kurmak lazım. Hayatı bir bütün olarak düşünmek lazım.

Tezmi abi, televizyona yeni biri çıkıyor, insanlar hemen "ben ona hayranım" diyor. Bakıyorsun milyonlar ona hayran oluyor. Yani birilerine hayran olmak için gönüllü bekleyen bir toplum haline geldik. Biri çıksın hemen ona hayran olalım(!).

Bir müddet sonra onu unutuyor, bir başkasına hayran oluyor.

Bu da bizim okumaya ne kadar uzak olduğumuzun göstergesi.

Evet, ciddi bir okur profilimiz olsa; eğitim düzeyi yüksek, kendinin farkında bir insan profilimiz olsa, bu kadar başıboş insanlar, bu kadar kolay ün kazanamazlar. Şöhret artık çok kolay geliyor. Çünkü karşılanda birikimleri olmayan, donanımları olmayan bir yığın var. Onları kandırmak, onları etkilemek çok kolay. Ama siz, birikimli, donanımlı, kitap okuyan, düşünen insanları etkileyemezsiniz kolay kolay. Onlar, kötü müziği iyi müzikten hemen ayırt eder. Onlar, kötü edebiyatı iyi edebiyattan hemen ayırt eder ve mesafe alır. Seçici olur. Günümüz Türkiye insanı uzun zamandır seçici değil.

Şu sıralar ne yapıyorsunuz? Bir kitap hazırlığınız var mı?..

Iki projem var. Biri roman, biri de tiyatro oyunu. Tiyatro oyunu benim yazılarımdan oluşmuş bir oyun. Daha önce senaryo yazdım ama tiyatro metni olarak ilk denemem bu. Ben oynayacağım. Tek kişilik bir oyun. Oyunculuk deneyimim de yok, ama ilk kez deneyeceğim. Bu da yedi-sekiz ay sonra hayata geçecek diye umut ediyorum. Kitabın da daha bir senesi falan var. Onun dışında tekrar bir şiir kaseti çıkarmayı planlıyorum. Etkinliklere devam ediyorum. **Son Yüzler**'in devamını; yeni insanlar, yeni kahramanlar buldum, onları yazacağım. Yayınlanmış ve yayımlanmamış şiirlerimi toplayıp tek bir kitapta yayımlamayı planlıyorum. Işte böyle devam ediyor.

Klasik bir soruyla bitirelim söyleşimizi; son olarak okuyucularımıza neler söylemek istersiniz?

Sabah dişlerini fırçalasınlar, spor yapsınlar (gülüşüyoruz). Ve kitabı ekmek, su kadar değerli görsünler. Ama her kitabı değil, seçici olsunlar. Nitelikli eserleri, edebiyat dergilerini takip etsinler. Bu işin şakası yok. Edebiyat öyle hafife alınacak bir şey değil. Edebiyatı ciddiye alsınlar. Edebiyatsız bir toplum yaşayamaz, yok olur gider. Kitapları değil, yazarları takip etsinler.

İnşallah en kısa zamanda projelerinizi hayata geçirirsiniz. Türk edebiyatının size ihtiyacı var.

(1) **Derkenar Dergisi**'nden Mehmet Ali Başaran'la yapılan söyleşi.

ezmiler@leman.com.tr

***Ankara.** 11 Haziran Cuma günü saat 16.00 - 19:00'da **Ankara Vadi Cafe**'deyim. Adres: İnkılap Sok. 3/1 Kızılay/Ankara
***Uşak.** 12 Haziran Cumartesi günü saat 16.00 - 18:00'de **Uşak Cafe Keyif**'teyim. Adres: İşlice Mah. Anlaç Sok. No:8 Tel: (276) 215 50 00-224 62 24
* **Konya/Ereğli.** 18 Haziran Cuma günü saat 16 00 - 18.00 arası **Bilim Kitabevi**'ndeyim... Tuvana Sok. Ereğli İş Merkezi No: 65 Ereğli/Konya
* Trakya Universitesi'nde neler oluyor?.. Bir posteri bahane edip Rektörün emriyle okula saldıran polisler onlarca öğrenciyi gaddarca doverek gözaltına aldılar... Bu baskıları protesto ediyorum..

suatozkan@leman.com.tr

Kıytık Lebleb

SUAT ÖZKAN

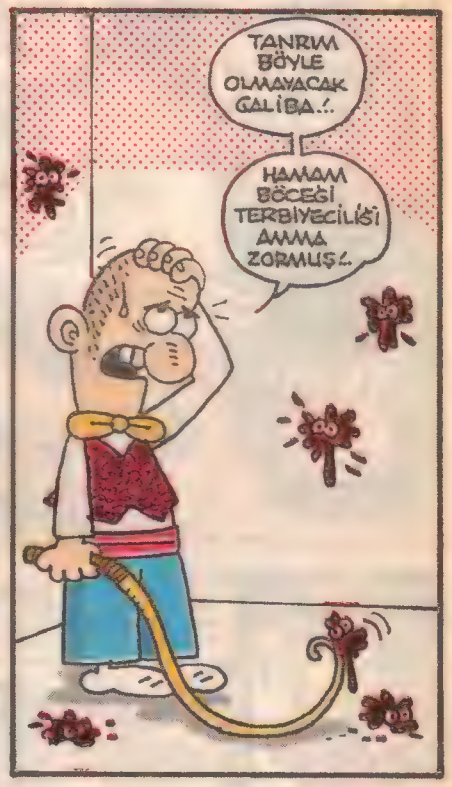

GÖRÜNMEZ ADAM KUBAT

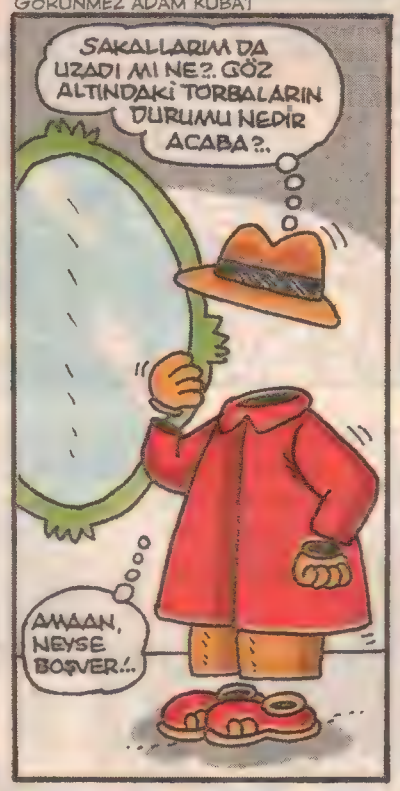

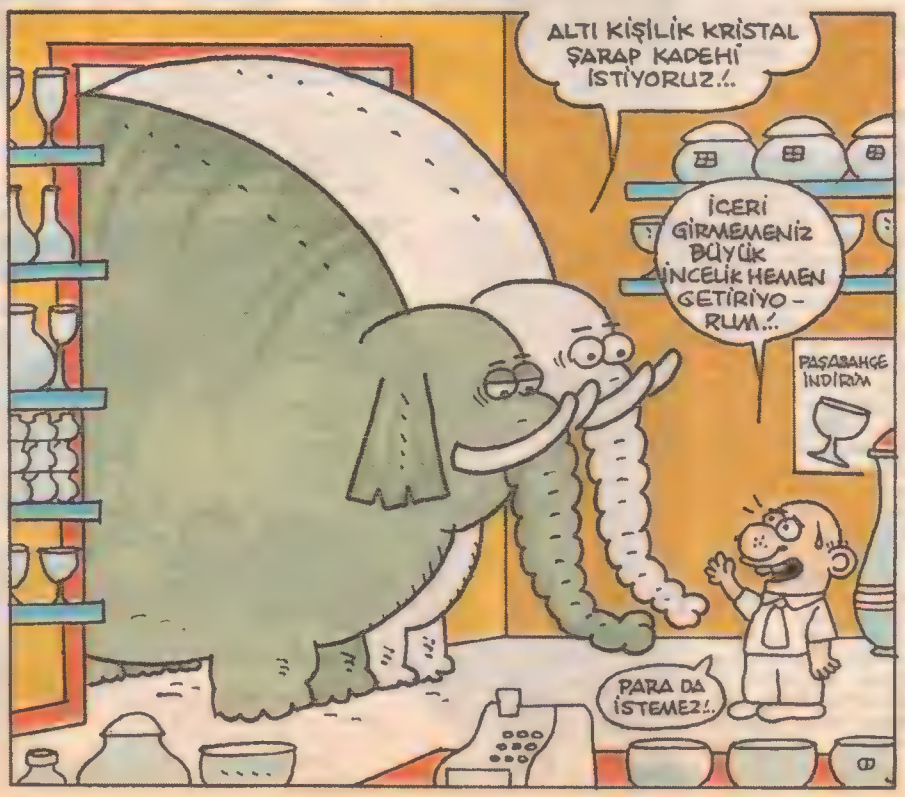

L-Manyak

En Kötü Karneye Scooter veriyor...

Ayrıntılı bilgi bu ayki L-Manyak'ta

bezginbekir@leman.com.tr

BEZGİN BEKİR

Tuncay Akgün

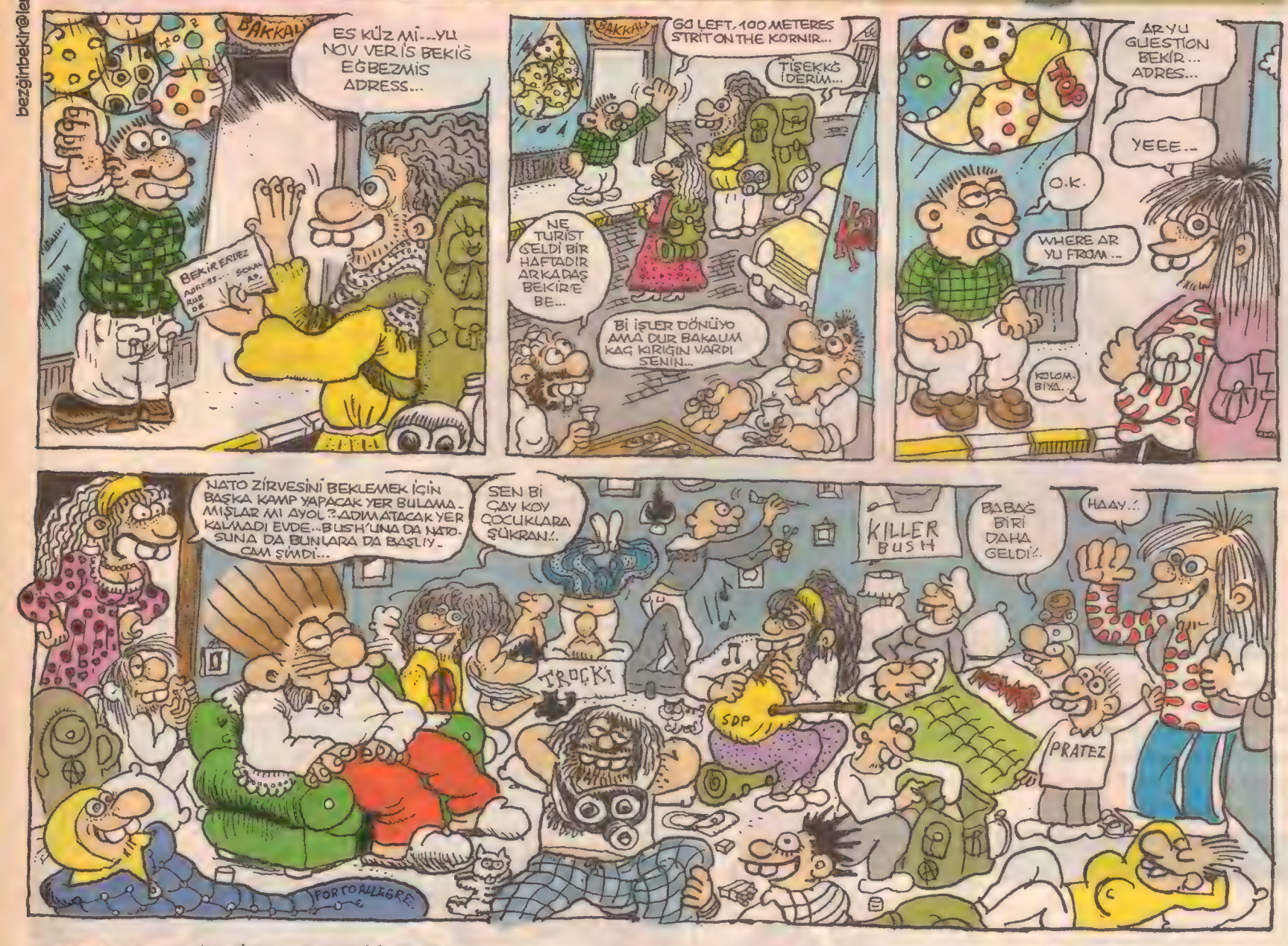

ARAPLAR

İsrail gizli servisi, medyamızda kontrol ettiği yazar ve b limadamları vasıtasıyla Filistinli **"intihar bombacıların** Türkiye'ye tartıştırmak istiyor. Dinsiz, kitapsız adamlı Kur'an'dan ayetler göstererek intihar bombacılığının de şet, vahşet olduğunu söylüyor.

Filistin'de intihar bombacıları kendilerine intihar bomb cısı demiyor, "şehid", "şehadet" gibi kutsal kavramlar ku lanıyorlar. **Onlara intiharcı diyen bizleriz.** Ordusuz, silah sız, tanksız, tüfeksiz ve hatta esir, mülteci bir halkın çocuk ları ülkelerinin işgaline karşı bir insanın yapabileceği so şeyi yapıyorlar, ölüyorlar. Kendilerini bir savaşın en ön cep hesindeki akıncılar gibi görüyorlar.

Filistin'de mücadele eden müslüman Hamas örgüt biz sadece işgal edilmiş topraklarımızda savaşırız, diyo Oysa El Kaide bu tür bir örgüt değil. Dünyanın her yerinc savaş veriyor. El Kaide Afganistan çıkışlı, Araplar'ı / müs lümanları vurmak için işbirliği yapmış herkesi hedef alıyo

Kahire'nin nüfusu 17 milyon ve yoksul mahallelerin nü fusu 10 milyonun üstünde. Burada milyonlarca gencin te amacı birgün Hamas'a katılıp intihar bombacısı olmak **Fas'tan Malezya'ya onlarca müslüman devleti içind milyonlarca genç Amerikan karşıtı.** Gençlik üzerine yap lan anketlerde, diyelim Ürdün'de yüzde doksan sekiz Ame rikan düşmanlığı, gençlerin birinci ideolojisi.

Bu gençler sadece **"intihar bombacısı"** değil, şaye Irak savaşı, Amerika lehine gelişirse, ırak çevresindeki tür ülkelerdeki siyasi rejimleri alaşağı edecek büyük patlama lar bekleyin. Bu işkence ve porno fotoğraflarını milyonlarc Arap gencin kabul etmesi mümkün değil.

Ortadoğu Arap devletlerinin teknoloji, modernleşme birçok şeyleri eksik olabilir. Ancak, Orta-Doğu'da Arap lar'ın yüksek ideolojileri var. Bu ideolojiler ahlak, din, siya set, mücadele, uluslararası politika konusunda çok profes yonel yüksek kültür sahibidir. **Yani kim ne yapıyor, neyi mücadelesini nasıl veriyor çok iyi biliyorlar.** Bu insanla cephededir. Şu anda büyük bir işgale ve iki büyük dünya devine karşı savaşıyorlar. Yüzlerce arkadaşlarını ve aileleri ni bu savaşta kaybetmişlerdir.

Bizim, plazalardaki beyfendiler bu topraklardaki direniş anlayamaz. Boşuna İsrail'in gizli servis siparişlerini masa ya getirip kendilerini şerefsiz, rezil duruma sokmasınlar.

Üniversitelerde yaptığım konuşmalarda henüz Kenar **Evren'i dahi tanımayan bir kuşakla karşılaşıyoruz,** si baştan, dön baştan, bu gençlere olup bitenleri tane tane anlatmak görevimizdir.

Türkiye gençliği şunu bilsin. Karşımızdaki düşmanın elinde çok sayıda nükleer bomba var. Bu nükleer bombala ülkemizde ve batıda neden tartışılmıyor. Nükleer bombala rın kaç yüz kaç milyon insanı anında öldürdüğü, öldürece ği, "insanlıkçı" yazarlar tarafından neden tartışılmıyor. Nük leer bombalara karşı neden bir insanlık cephesi kurulmu yor. Ama intihar bombacıları vahşi olarak takdim ediliyor.

Bir insanın kendini öldürmesini kimse savunamaz. Türkiye gençliği şunu öğrensin, nükleer bombalarını kamu fle etmek için bu ölümleri büyük bir insanlık tezi gibi kul lanıyorlar...

Değil nükleer bomba üretmek, **Arap devletlerinden herhangi biri eczaneden daha büyükçe bir kimya fabrikası kurma şansına sahip değildir.** Hemen bombalanır. Yani Araplar'ın masum, ilaç, teknoloji gibi yatırımları sözkonusu olamadı. İsrail ve Amerika tarafından bu teknolojik yatırım kimyasal şüpheler yüzünden vuruldu, vurulacak, yokedilecek, ya da yeni bir işgalin sebebi sayılacak.

Yani, Araplar'a eczane bile açtırmıyorsun ama sen yüzlerce nükleer bombayı elinde tutuyorsun. Sonra Türkiye medyası, aydınları, vay anam neymiş intihar bombacıları diye feryat edecek...

Türkiye gençliği şunu öğrensin. Abbasi, Osmanlı, Endülüs kültürlerinin her birinde büyük bir "din hürriyeti" asırlarca mutlulukla yaşamıştır. Mesela Endülüs'te, Kuzey Afrika'da (Mağrip'te) yüzlerce yıl müslümanlar, hristiyanların kutsal mezarlarını hristiyanlarla birlikte ziyaret etmiştir.

Hatta yahudilerin din büyüklerini, bayramlarını yüzlerce yıl birlikte yanyana kutlamış, mezarlarına birlikte gitmişlerdir. **Avrupa ve batı toprakları içinde tek bir müslüman türbesi hristiyanlar tarafından kutsanmadı, ziyaret edilmedi.** Mesela, bugün dahi topraklarımızdaki hristiyan ziyaretgahları müslüman halkımız tarafından kutsal kabul edilip ziyaret edilir!

Türkiye gençliği şunu öğrensin. Yahudiler'in dünya toprakları içinde yaşadığı iki büyük saadet vardır. Bugünkü hümanist, insan haklarıcı İtalya, Almanya, Fransa, Rusya, Polonya, Macaristan vs.. her yerde yahudileri katlederek, yahudileri sürerek yahudileri defalarca kovmuşlardır. Tek katledilmeden / sürülmeden yaşadıkları yer, **birincisi Endülüs müslüman uygarlığı ikincisi Osmanlı.** Dünyada onları kabul edip başının üstüne koyan iki yer var, ikisinden biri Arap medeniyeti Endülüs, diğeri Osmanlı. Ve şimdi yahudiler nükleer bombalarını bu halklara karşı tutuyor.

Türkiye gençliği şunu öğrensin. Bugün batı basını ve batıdan mesela **Soros'dan yardım alan vakıflar** şu propagandayı yapıyorlar...

Bu topraklar demokrasi bilmiyor, teknoloji geliştiremiyor, hukuk inşa edemiyor. O halde **Amerika** ve **İngilizler**'in bu topraklara demokrasi baskısını ciddiye alalım.

Once şunu bilelim. Doğuda da batıda da hiçbir yazar kalkıp, **Abbasi** ve **Endülüs** uygarlığının şiirde, bahçede, mimaride, filozofide ve sosyal dokunun zenginliği ve hürriyetleri konusunda Araplar'ın eline, muhteşem tarihine su dökemez.

Bu topraklar geçtiğimiz on asır içinde Portekizliler'in Moğollar'ın, Osmanlılar'ın, son iki yüz yıl içinde İngilizler'in, Fransızlar'ın ve İtalyanlar'ın, soykırım, katletme, yoketme politikalarıyla bitmeyen büyük bir savaşın kanlı haritası şekline getirilmiştir.

Bitmeyen bu yoketme savaşını başlatan batıdır. Iki gün huzur vermemiştir. Bu toprakların diline, kültürüne, medeniyetine göz dikmişler. Hem İngilizler hem Amerika iki yüz yıl aralıksız bu toprakların petrolünü, kanallarını, havza-

dumur@leman.com.tr

Gönül Adamı

NURUOSMANİYE SİMİTÇİLERİ

"Vay yandı Vaay"

Erbablardan kadim bir dostumu ziyaret etmek için Nuruosmaniye Camii tarafına, Kapalı Çarşı civarına gittim... Bir bahar havasıydı... İstanbul her zaman güzel, ama baharda bir başka güzel... Ah İstanbul Ahh... Her aradığını verir insana, fakat yavaş yavaş verir, aldığını bile anlayamazsın. Derinlik istersen derinlik verir, sığlık istersen sığlık... Tekno istersen iste, kültür istersen iste, ticaret istersen iste, hangisini istersen bir yerinde bulursun. Maddiyat ve maneviyat iç içe girmiştir. Hangisini ararsan bulabilirsin... İstanbul'da canı sıkılan birisi, hayatta her yerde sıkılır, asla iflah olmaz.

Bence bizim batımız budur. Bundan daha batısı, batı batısıdır... Madde ve ruh yanyana, maddiyat ve ruhaniyet iç içe, görülen dünyevi şeylerin yanında görülmeyen uhrevî şeyler de görülür bu güzel şehirde... İşte bu düşüncelerle Nuruosmaniye Camii'nin ordan Kapalı Çarşı'ya giden ara sokaklarda ilerliyordum. Birden kulağıma simitçilerin bağırışları takıldı. Çok ilginçti, üç simitçi belli aralıklarla ilerliyordu. Biri **"yandı yandıı!!"** diyor, öteki **"vay yandıı vaay"** diyor, bir diğeri de **"yandıı yandıı vaaay"** diye tamamlıyordu. Bu nidalar, bu sesler tesadüf müydü, bilerek mi böyle yapıyorlardı, yoksa bu bölgede alışageldik şekilde böyle mi satılıyordu simit, anlayamadım?.. Uzunca bir süre dinledim onları **"yandıı, vaay yandıı vaay"** diye ard arda söylenince ağıtsal bir musiki ortaya çıkıyordu. Bağırışlarında simite dair bir söz yoktu. Sadece dinleyince ne sattıkları belli olmuyordu. Ateş vardı, duman vardı seslerinde. Sanki simit satmıyorlardı, bize birşey anlatmaya çalışıyorlardı. Sanki, uzun yıllar çile çekmiş bir dervişin artık aşktan yandığını, halden hale geçtiğini anlatıyorlardı... Ya da bana böyle geldi tüm bunlar... Her ne kadar simit sarayları hükümranlıklarını kurmuşlarsa da, gezgin, seyyar simitçiler İstanbul'un her zaman rengidir, sesidir ve İstanbul birşey söylerken aynı zamanda başka birşey söyleyen seslerini korur ki, arayanlar her zaman aradığını bulabilsin...

GÜNERİ İÇOĞLU

*Mesnevi, ilk on sekiz beyitten 7. beyit.

Akşam'dan

larını kontrol etmek için ordularını, nükleer bombalarını, ajanlarını, diplomatlarını seferber etmişler ve bugünkü zenginliklerin de bu topraklardan çıkarmışlardır.

Türkiye gençliği şunu öğrensin. Buna rağmen, Araplar, İngilizler'in kukla şeyh krallarına savaş verip bağımsız devletlerini kurmuşlar, bugün dahi Amerikancı krallara karşı büyük nefret ve isyan halindeler. **Arap devletleri hem Fransızlar'a, hem İngilizler ve hem Amerikalılar'a karşı iki yüz yıldır bağımsızlık mücadelesi vermekte.** İşgalcilerin biri gidiyor, diğeri geliyor, ardı arkası kesilmiyor. İstikrarsızlık, sosyal zayıflık, iç siyasi karışıklık... Genç subaylar bu zayıf ortamı kollayıp darbe üstüne darbe yapıyor, siyaset defalarca kesintiye uğruyor... Türkiye dahi, son otuz yılda dört darbe yaşadı.

Türkiye gençliği şunu öğrensin. Uzun yüz yılların "sömürgesi" olmak ne demek? Son iki yüz yılda ağır İngiliz ve Fransız egemenliğinde binlerce çatışmaya girmek ne demek? Bugün sömürge kültürünün mirası olan, Bangladeş, Hindistan, Pakistan ve Kahire'deki milyonlarca aç, yoksul sürüleri artık birer insan yerine getirmenin imkanı yok gibidir. Açlık altından kalkılamaz, **umutsuz ve sonsuz bir trajedi** gibidir, bu miras, sömürgelerden kalmıştır.

Araplar, uzun sömürge yüzyıllarında dillerini dahi yaşatma şansı bulamadı. Arapça okulları açmak sorun oldu. Haberleşmede, kitapta, edebiyatta, Arapçayı yeniden inşa etmek bu yüzyılın en büyük sorunu oldu.

İngilizler ve Fransızlar kendileriyle işbirliğine giren şeyhler, aşiretler, toprak sahipleri, zengin tüccarlar vasıtasıyla orada hakimiyetlerini sürdürmek için Avrupai kolejler açtılar. İngilizce, Fransızca aydınlar arasında kol gezdi, **milyonlarca Arap kendi diliyle yüksek öğretim yapamadı.**

Modernleşen her Arap aydınının rüyası Avrupa'ya seyahat, ya da Avrupalı gibi giyinmek, davranmak oldu. Ve tamamen peçeyle örtülü milyonlarca kadının peçeyi kaldırıp atması ve bu coğrafyanın her birinde değişik tezahür eden kadın hareketlerinin başına **cahil, cühela bırakılmış halkları tarafından** gelmedik iş kalmadı. Hukuk, modernizm, kent, okul, edebiyat, hepsi yüzyıllık kıran kırana savaşlar sonucu en zor kazanılan haklar oldu. Ve hala sömürge kalıntısı işbirlikçi özenti içinde milyonlar.

Dünyanın en büyük dili Arapça dahi kendi coğrafyasında aşağılandı, ölüm kalım meselesi yaşadı.

İngilizler, Fransızlar her aşireti, her mollayı, her cahili, her aydını silahlandırdı. Petrolü/madenleri millileştiren her siyasi lider ya öldürüldü, ya batının işbirlikçisi toprak sahipleri tarafından alaşağı edildi.

Bugün, bizler Harran barajını yeni bitirdik, buna rağmen mesela Mısırlılar Assura barajını kırk yıl önce bitirdi, Kahire'yi dünya devi bir şehir yaptı ve bugün dünyanın en gözde tatil beldesini Kızıldeniz'de inşa ettiler.

Tamamen sömürge binalarıyla oluşmuş başkentleri yeniden kendi mimari tarzlarıyla inşa etmek yüzyılın sorunu oldu. Tamamen batı hayranı, batı özentisi, yabancı dil hastası aydınlara Arapça'yı Mısır filmleriyle, şarkılarıyla sevdirmek, Arapça konuşan ajanslar kurmak, kasetler, haberleşme inşa etmek, yüzyılın büyük derdi oldu. **Baas hareketleri, Irak, Suriye ve Mısır'da onbinlerce halk eğitimi merkezi açtı,** çölün en ücra köşelerine kadar okuma/yazma, kadın, aile eğitimi seferberliği başlattı.

Yine de İsrail devletini orada kuramazdı. II.Dünya savaşının karambolünü fırsat kollayıp silahlı katliamlara başladılar. Ve İsrail devleti bütün dünya II.Dünya savaşıyla meşgul/karışıkken ve Almanlar'ın yahudileri gaz odasında öldürdü haberleri yaygaraları arasında kuruldu. Osmanlı'dan sonra İngilizler, Fransızlar ve İtalyanlar tam yüzelli yıl bölgeden çıkmadı. Çıksalar dahi bu, orada, asker ve koloni tutmanın masrafını karşılayamadıkları için çıkmışlar, ancak, madenleri ve siyasetleri, işbirlikçileriyle kontrollerini bugüne kadar getirmişlerdir. Ve İtalyanlar'ın Habeşistan'da 1935'de ağızla üflenerek atılan kamıştan zehir oklardan başka birşeyi olmayan yerli halk üzerine yangın bombaları atmaları ne çabuk unutuldu, **1920'li yıllarda İngilizler'in kuzey Irak'ta, Süleymaniye'de Kürtler üzerine zehirli bombalar attığı ne çabuk unutuldu.**

Türkiye gençliği şunu öğrensin. İçimizdeki batıcılar, insan haklarıcı arkadaşlarımız, ikide bir Orta-Doğu'da demokrasiye ihtiyacımız olduğunu söyleyip tüm bu savaşları maskelemeye, mazur göstermeye çalışıyorlar. Aynı merkezler, aynı odaklar, mesela, Kuveyt, Bahreyn, Suudlar, Birleşik Arap Emirlikleri için demokrasi talebinde hiç bulunmuyorlar. Bu devletlerde monarşi dahi yok. Bir küçük şeyh/kral ailesinin yönetiminde. Bu küçük devletler, yani benzin istasyonları sıkıntısız, belasız, Amerika ve İngiltere kontrolünde. O halde bu devletlere karşı demokrasi talebimiz olamaz. **Demokrasiyi kimden talep ediyoruz,** siyasi ve ekonomik olarak tam ele geçiremediğimiz ülkelerden istiyoruz.

Türkiye gençleri şunu öğrensin. Bu topraklarda iki yüz yıldır kan döken devletler, komutanlar, ajanlar, diplomatlar, milyonlarca insanı öldürüp yoketmesine rağmen henüz tek bir tanesi insanlık mahkemelerinde yargılanmadığı gibi tek bir tanesi tek birgün **"hapis" cezası** almamıştır. Hepsinin yaptığı yanına kar kaldı.

Yani, Arap devletleri, batıya, Fransa'ya, İngiltere'ye, Amerika'ya şöyle mi diyor, yaa canım savaş istiyor, gelin biraz güreşelim...

Saddam gibi nice despotik lider/diktatörler batının, Amerika'nın yetiştirip beslediği kendi istekleri doğrultusunda savaştırdığı liderlerdir. Bu despotları Araplar değil, batılılar inşa etmiştir. Arap yazarlar bugün, "önce başımıza diktatörleri geçiriyorsunuz sonra bizden demokrasi istiyorsunuz!" yazmaktalar. 10 yıl süren Irak/İran savaşında değil yüzbinlerce insanın ölmesi, **yüzbinlerce insan da kör, topal kalmış,** bugün İran'da kadın/erkek nüfus dengesi bozulmuş, yüzbinlerce genç dul kadın ortada kalmıştır. Bu büyük sosyal maliyetleri batı mı ödemiştir, yoksa, üstüne bir de ambargo koyarak **yüzbinlerce bebeğin ilaçsızlıktan ölümüne mi sebep olmuştur?**

Arap topraklarında yahudiler yüzlerce yıl üstelik dilleri İbranice'yi koruyarak, bu dille şiirler yazarak, felsefe yaparak, ibadethanelerini koruyarak mutlulukla yaşamışlardır. Elli yıl öncesine kadar tüm Arap devletlerinde yaşayan yahudilerle Araplar'ın basit, adi bir vakası, sıkıntısı olmadı. **Araplar'ın yahudilerle değil, "İsrail Devleti"yle sıkıntısı oldu.**

1860'larda Ruslar'ın Kafkasya'yı yokedip boşaltması, 1918'lerde de bizim İttihat Terakki'nin Ermeniler'in sürmesi sonrası, bu topraklara milyonlarca Çerkes ve Ermeni nüfusu aktı ve hepsi bugüne değin mutlulukla bu insanlara karışıp yaşadı. Bugün bu topraklarda **Çerkes ve Ermeniler** hiçbir yere gitmek istemediklerini, burada çok mutlu olduklarını söylemekteler.

Araplar İslam uygarlığının öncüleri olarak ırkçılık denen şeyi hiç bilmemekte, bu kavrama yabancıdırlar. 1950'lerden sonra gelişen "Arapçılık", "Arap Birliği", Arap milliyetçisi/sosyalisti, Baas hareketleri dahi, Ermeni, Hristiyan, Çerkes, Arap dışı ırklarla doludur. Araplar tarih boyu başka ırklarla, başka kültürlerle en tatlı biçimde oturmayı, yaşamayı bilen uygarlığın çocuklarıdır. Müslümanlığın ve İslam'ın büyüklüğü burdadır. Ve dünyada ırkçı hareketleri en az yaşayan coğrafya parçaları Araplar'ın haritasıdır. **Yirmi milyon yahudiyi gaz odalarında yakanlar şimdi bu Arap medeniyetine "demokrasi" eleştirisi getirme hakkına sahip oluyor!**

Demokrasi konusunda küçük bir tahlil yapalım. Abdülhamid Yahudiler'in ısrarlarına rağmen İsrail'de onlara toprak vermedi. Ancak, Türkiye'de Tanzimat'tan beri batılıların dayatmasıyla gayrimüslimlere haklar verilmesi bir takım düzenlemeler hep gündemdeydi. **İşte 1908 bu hakların, batının dayatmasının en büyük aşaması.** Devrim günleri. Bir demokrasi paketiyle İttihat ve Terakki partimiz, yahudilerin Filistin topraklarından parayla toprak satın almasının yasalarını çıkartmıştır.

Türkiye'de demokrasiyi hazmedemeyenler Türkler değil, Ermeniler ve Rumlar olmuştur. 1870'lerden başlayan Ermeni isyanları, milyonlarca insanın sürgününe, ölümüne sebep oldu. Tanzimat'la gelen haklarla yani batının dayatmasıyla topraklarımızda hür, müstakil okullar açma haklarını kazanmışlar ve bu okulları militan, asker, ajan yuvaları gibi kullanıp milletlerinin kaderiyle oynamışlardır. Bizden "demokrasi" isteyen batılılar, aynı yıllarda sömürdükleri Arap topraklarında aydınların, halkların bağırıp çağırmalarına rağmen yüzlerce yerli hareketin isyanına rağmen "demokratik" haklardan hiçbirini vermemişler, ya sömürge valileri ya kukla şeyhleriyle despotik devletler kurmuşlardır. Batı demokrasiyi "çözmek" dağıtmak için kullanır. Yoksa Araplar iki yüz yıldır sömürgeci efendilerden neden demokrasinin zırnığını koparamazlar!..

İsrail'in iki büyük gücü var, birincisi, Amerika'yı kuklası yapacak para ve lobisi. İkincisi, dünya ajanslarını/basınını elli yıldır kontrol etme kabiliyeti. Yahudiler'in yokedilmesini anlatmayan hiçbir yazar, yönetmen "büyük sanatçı" olma şansına sahip değildir.

Bizler İsrail topraklarında olup bitenleri elli yıldır **İsrail'in kontrol ettiği batılı ajanslardan izliyoruz.**

Böylelikle Araplar'ı terörist, vahşi, insanlıkdışı, İsrailliler'i ise "uygar", 'modern", Orta-Doğu'ya medeniyet götürmüş gibi... Tam tersi. Irak, Suriye, Lübnan ve Mısır'ın siyasi rejimleri İsrail'den daha çok "laiktir"... Çünkü İsrail tamamen bir din devletidir. **İsrail'de tek bir yabancı yaşama şansına sahip değildir.** Siyasetini, devlet geleneği uluslararası politika ve hukuk ve andlaşmalar değil, "Tevrat"la yönetmekte! Büyük hukuk kurumlarının başında "hahamlar" vardır.

Mesela İsrail'in 1950'llerden sonraki büyük propagandası şuydu. **"İsrail çölde mucizeler yaratıyor"... "İsrail çölü yeşillendiriyor!"... "İsrail çöle medeniyet getiriyor!"...** Bu haberler hergün gazetelerimizdeydi. Bunun anlamı şuydu, "Araplar bir bok bilmiyor!"... Ve Türk aydınları makalelerinde hep bu gelişmeyi yazardı, vay be İsrail çölü yeşillendirdi...

Oysa tam tersi... **Suriye, Irak, Mısır, Baas/Sosyalist hareketle milyonlarca karelik çöl tamamen meyve bahçelerine döndürülmüştür,** yeşil, tarım, bitki, ağaç, meyve kampanyaları çalışmaları bir tek gün batı basınında anlatılmadı. Ve Orta-Doğu'nun tek karlı tepesi Golon Tepeleri bugün Suriye'nin öz malıdır ama İsrail işgali altındadır. Ve İsrail canı çektiğinde Şam'ın göbeğine dahi füzeler fırlatmakta serbesttir.

İsrail, basına ve dünyaya kapalı bir ülkedir, **İsrail hapishanelerinde, İsrail topraklarında olup bitenleri elli yıldır yazıp çizebilecek bir batılı belgesel, Avrupalı gazeteci ortaya çıkmamıştır. Çıkabilenleri İsrail çekinmeden vurmuş, öldürmüştür.**

İsrail elli yıllık siyasi hayatında dünya devletler tarihinde en çok savaşan

Devamı 12. Sayfada

ARRIVA ARRIVAAA!

MEHMET ÖZKANOĞLU

ONLARI TANIYORSUNUZ..!

KALENDER DOST CİMBO VE EKSOCAN...

TANRILAR KURBAN İSTİYOR. TİKE İSTİYOR, BEYTİ İSTİYOR...

ADAMMIZ ODUNUN 2 ÇOK HARİKA MACERASI

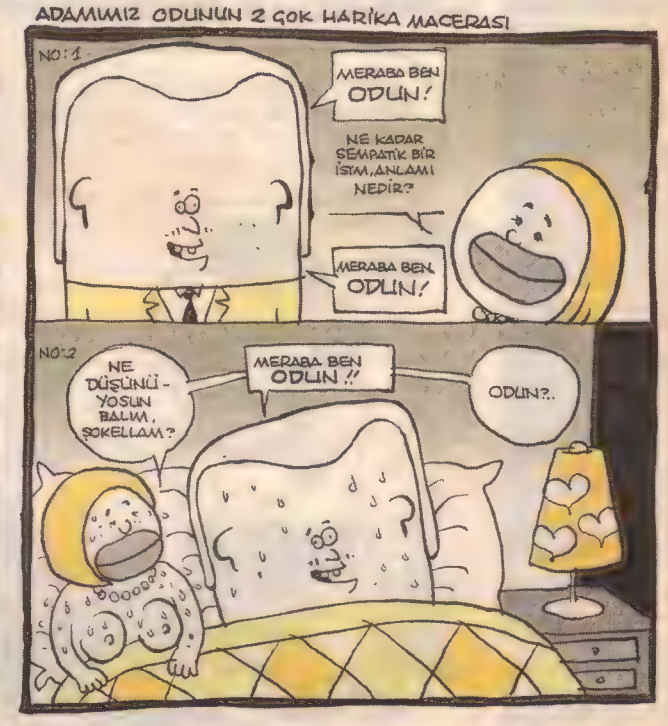

LABORATUARIN ÇOCUKLARI CELO - SELO..!

Kuzi Özlem ve Kamil, kutlarım... Bi yastıkta kocayın.. Öps...

Aksamsefasi

LEMAN KİTAPLARI

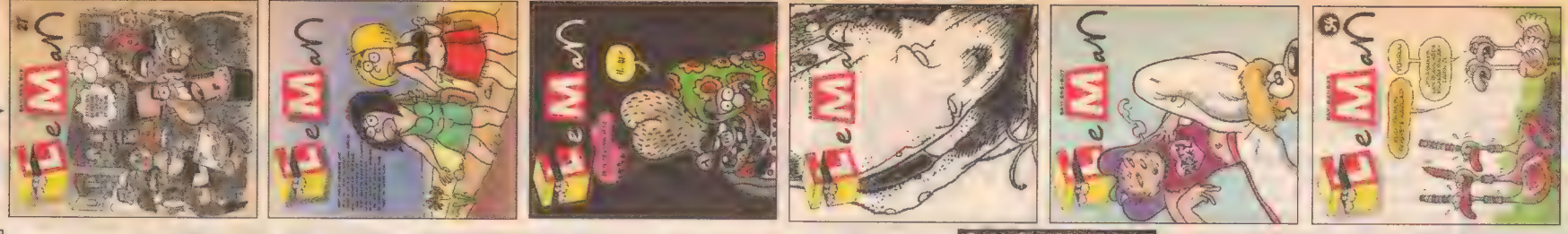

LEMAN DİLTLERİ

behicpek@leman.com.tr

Behiç Pek

11. Sayfadan Devam

Nihat Genç

en sık savaşan en çok bomba atan ve esir kamplarına dahi savaş açan ülkenin adıdır. Birleşmiş Milletler'i bir defa on defa değil, sonsuz sayıda ihlal eden tek devlettir. Hatta, Amerika ile İsrail insanlığın tek umudu/bekçisi Birleşmiş Milletler'i devreden çıkarmış, "yasayı" bile yasadışı saymışlardır.

En çok eleştirilen konu ise, iyi de Araplar da kendi aralarında birlik olamıyor. Birlik olamamalarını sağlamak Amerika ve İngilitere ve İsrail'in temel siyasetidir. Ürdün'ü, Mısır'ı, Lübnan'ı, Türkiye'yi karıştırmak, Filistin davasından uzaklaştırmak için yapılan gizli servis çalışmaları büyük bir oda doldurur. Araplar'ın birlik olamama sorunu Filistin sorunudur. Filistin'deki Arap direniş cephesini bozmak için diplomasi tarihinin, savaş tarihinin en kalleş, en kurnaz hileleri kullanılmıştır. Birçok sebepleri de var, diyelim bugün **Filistinliler'in yüzde doksanı toprakları dışında yaşıyor.** Kaç kez sürgün edildiler. Bir zaman Ürdün'e, bir zaman Suriye'ye, bir zaman Lübnan'a. Bu kadar büyük nüfusun gittiği ülkenin siyasetiyle, dengeleriyle çatışması, iç karışıklıklar çıkması doğaldı. **Yine de Filistinli Araplar için kutsaldır.** Ellerinde ne var ne yok yardım eder, besler, büyütür, sırtlarını asla çevirmezler.

İsrail Devleti'nin temel politikası şudur, dışardaki yahudi yayınları da bu görüşü yüzdeyüz desteklemektedir: **"Fazlasıyla toprak işgal etmeliyiz.** Bu toprak parçalarının bir kısmını barış masasına oturduğumuzda iade ederek siyasi kazanç/üstünlük sağlarız!..

Yani önce alacaklar, sonra masaya oturup **bakın yarısını verdik, daha ne istiyorsunuz,** diyecekler. İsrail bu politikayla devlet olacağını sanıyor! (Türkiye bu devlete su verecek. Verilecek suyun Filistinliler'e de dağıtılmasını bastıracak kadar gücü olmayan zavallı Türkiye...)

Tayyip Erdoğan, İsrail'li bakana soruyor: **"Refah'ı niye yıktınız!"**.. İsrailli bakan cevap veriyor: **"Refah'ı terkedip çıktık ya!"**... Yani daha ne istiyorsunuz. Onlarca insanı öldürüp kasabaları yoketmeleri umurlarında değil, tanklar yıktıktan sonra geri çekilmiş, bunu bizlere bir bağış olarak veriyorlar..

İsrail'in en çok hoşuna giden hareketler **"anti-semitist"** hareketlerdir, yani, İsrail, yahudi düşmanlığı yapanlardan çok hoşlanır. İsrail'in gizli şekilde bu hareketleri desteklediği ve büyük sevinç duyduğu ortadadır.

Çünkü, İsrail, yahudi düşmanlığı yapan ideolojileri/kitapları gösterip, bakın ırkımı yoketmek isteyenler var deyip, siyasi kazanç sağlıyor. Ülkemizdeki Yalçın Küçük ya da Harun Yahya gibi yazarlar İsrail'in tüm dünyada yapamadığı propagandayı yapmalarını sağlar. Bakın benim ırkıma düşman, bana soykırım uyguluyorlar, diye haklılığını dillendirir.

İkinci kazancı, İsrail dışındaki yahudileri ürkütüp toprağına taşımak istiyor. Çünkü yahudiler çoğunluk olarak İsrail Devleti'ni sevmiyor ve kanlı topraklara dönmek istemiyor. İsrail Devleti bizim gibi ülkelerdeki anti-semitist yayınları gösterip, bakın size düşmanlar, sizi öldürecekler, ülkenize dönün, siyaseti yapıyor... (Biliyorsunuz iki büyük yahudi ideolojisi vardır, birincisi İsrail Devleti'ni hiç istemez, **Devlet'in Tevrat'a karşı olduğunu iddia eder.** İkinci ideoloji, devletten yana, bir devletin mutlaka olması gerektiği düşüncesini işler. 1967 İsrail/Arap savaşından sonra İsrail Devleti'nin başarıları, yahudi devletini istemeyen yahudilerin büyük çoğunluğunu da ikna etmiş, bütün dünya yahudileri İsrail Devleti etrafında tek düşünce olmaya başlamıştır.)

Bugün Fransız TV'leri günün bir yarısını Kuzey Afrika'ya ayırmış durumda, ordaki, doktor, hemşire, yani folklor, ilkokul, eğitimleri, hergün TV'lerinde belgesel olarak yayınlıyorlar. Çünkü bu toprakları kendi öz toprakları kabul ediyorlar. **Oysa bu topraklardan milli kurtuluş savaşlarıyla .iktirolup çıkmışlardır.** Ancak, Kuzey Afrika'da yüzelli yıllık sömürgeleri boyunca büyük bir Fransızca hayranı aydın kuşağı ve Fransızca eğitim veren okullar bırakmışlardır. Yani, Fransızca'nın yaygınlığıyla bu topraklardaki kültürel, ekonomik, siyasal kazançlarını bir sömürge gibi devam ettirmekteler.

Fransızlar Cezayir'deki müslüman partinin başarısını görünce paniğe kapılıp, kendi elleriyle kanlı gizli müslüman örgütler kurmuşlar, bu örgütlerle, hem laikleri öldürtüp, hem müslüman halkı öldürtüp, **işte müslümanlar böyle kanlı, vahşidir,** dedirtip Cezayir'de gelişen müslüman hareketin önünü kesmeye çalışmışlardır. Gerçekten batılıların kurduğu bu kanlı müslüman örgütler Cezayir'de müslümanların gözünü korkutmuş ve tüm dünyaya yayılan kanlı katliam fotoğrafları, dünya basınında **"müslümanların ne kadar kanlı insanlar"** olduğunu göstermeye çalışmıştır. Müslümanların ve laiklerin kafalarını satırlarla kesecek kadar vahşi bu örgütleri sırf müslümanları vahşi göstermek için kurmaktan çekinmemişlerdir!..

Araplar'ın başına bu kadar iş gelmesinin sebebi millileştirme politikaları. Yani, madenlerinizi, petrolünüzü kendi tekelimize almak batının ağrına gitmekte, batı demokrasisine ayıp etmekteyiz.

Şimdi, bu politikalar da küreselleşmeyle değişmekte. Bugün batılılar, milli devletleri demokrasiye zorlamasının sebebi şudur, **kendi teknolojilerine/mallarına sınır ötesi imkanlar açmak...**

Diyelim, ülkemizde de maden politikası meclise geldi. Batılılar istediği yerde istediği şekilde kimseye sormadan aramada/sondaj yapabilecek, dağları toplayıp, yükleyip gidecek. **Bütün yazarlarımız da dünyaya açılıyoruz diye alkışlayacak.**

Bunda şu var, bu haksız rekabettir, çünkü teknoloji batı için çok ucuzdur. Batının bu teknoloji üstünlüğü yüzyıllar daha sürecektir. Bizim elde ettiğimiz teknoloji pahalıdır. Bu yüzden bizler elli yılda diyelim otuz sondaj yapabilirken, **batılılar üç/beş ayda yüzlerce sondaj yapabilecek.**

Batının bu soygun ve katliamları karşısında, yine de, batı dışı topraklarda Afrika, Uzakdoğu, Latin Amerika, Asya'da en az fireyi veren ve kültürü, medeniyeti ve inancı ve toprakları için en cesur çarpışan Araplar'dır.

İşte duvar yıkılalı on yil olmadı, beş yüz binin üstünde Kazak Türk'ü hristiyan oldu. Kazakistan'dan dönen eski bakan Kemal Zeybek artık vaftiz töreni yapacak yer bulamayıp stadyumlarda yapıldığını söylüyor.

Araplar'ın topyekün soykırım ve katliamlarla yıldırılmaya çalışılmasının sebebi de budur. Bugün Amerika o kıtada altın bulunduğu için inşa edilmiş ve kızılderililer topyekün katledilmiştir, bu topraklar da petrol bulunduğu için aynı soykırıma tabi tutuluyor. Araplar da kızılderililer gibi ülkeleri adına, inançları adına, gururları adına topyekün büyük bir savaşa girmiştir...

Ve dünya tarihinin en büyük ordulan en eşitsiz savaşın içindedir, tarih bu denli eşitsiz bir savaş görmedi, birinde **nükleer bombalar,** karşısında **ordu, silah, tank, tüfek** hiçbir şey yok.

Şimdi İsrail ve onun yazarları, intihar bombacılarının cennette kendilerine vaadedilen yetmişbin huri için öldüklerini yazmakta, yani, bu gençlerin kandırılıp, beyinlerinin yıkandığını iddia etmekte... Cennet vaadi tüm dinlerindir. Rahibeler de İsa'yla evlenecekleri için çocuk yaştan itibaren bütün dünya nimetlerinden uzaklaşmaktalar, şimdi İsa bu milyonlarca rahibeyle nasıl evlenecek? Bunlar kutsaldır tartışılmaz.

Tüm bu gerçekleri hepimiz biliyoruz, Mustafa Kemal Conkbayırı tepesinde 57. alaya "hepinizin ölmesini" diyerek hücuma sokmuş ve 57. alayın hepsi ölmüştür.

Aynı amaç için, ülkelerini savunmak, nükleer silahlara karşı silahları olmadığı için, gururları için, bitmeyen sömürü için, batılılar topraklarından çıkmadığı için; **petrollerine** el konulduğu için; **kutsal şehirleri** ellerinden alındığı için ve tüm dünya kendilerine sahip çıkmadığı için Arap gençleri biraz da "batsın bu dünya" diyerek, kendileri gibi ölmüş anne-babaları, arkadaşlarını hergün yüzlerce defa görüp dinleyerek ölüme koşmaktadır...

Devamı 14. Sayfada

LEMAN KİTAPLARI

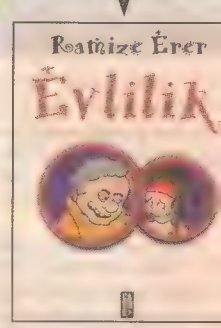

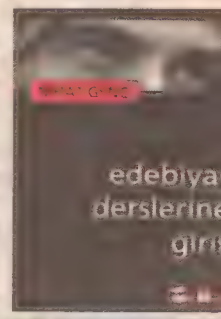

LEMAN DİLTLERİ

Hepsi Gazete Bayilerinde

bahadirboysal@leman.com.tr

Teoride & Pratikte BAHADIR BOYSAL

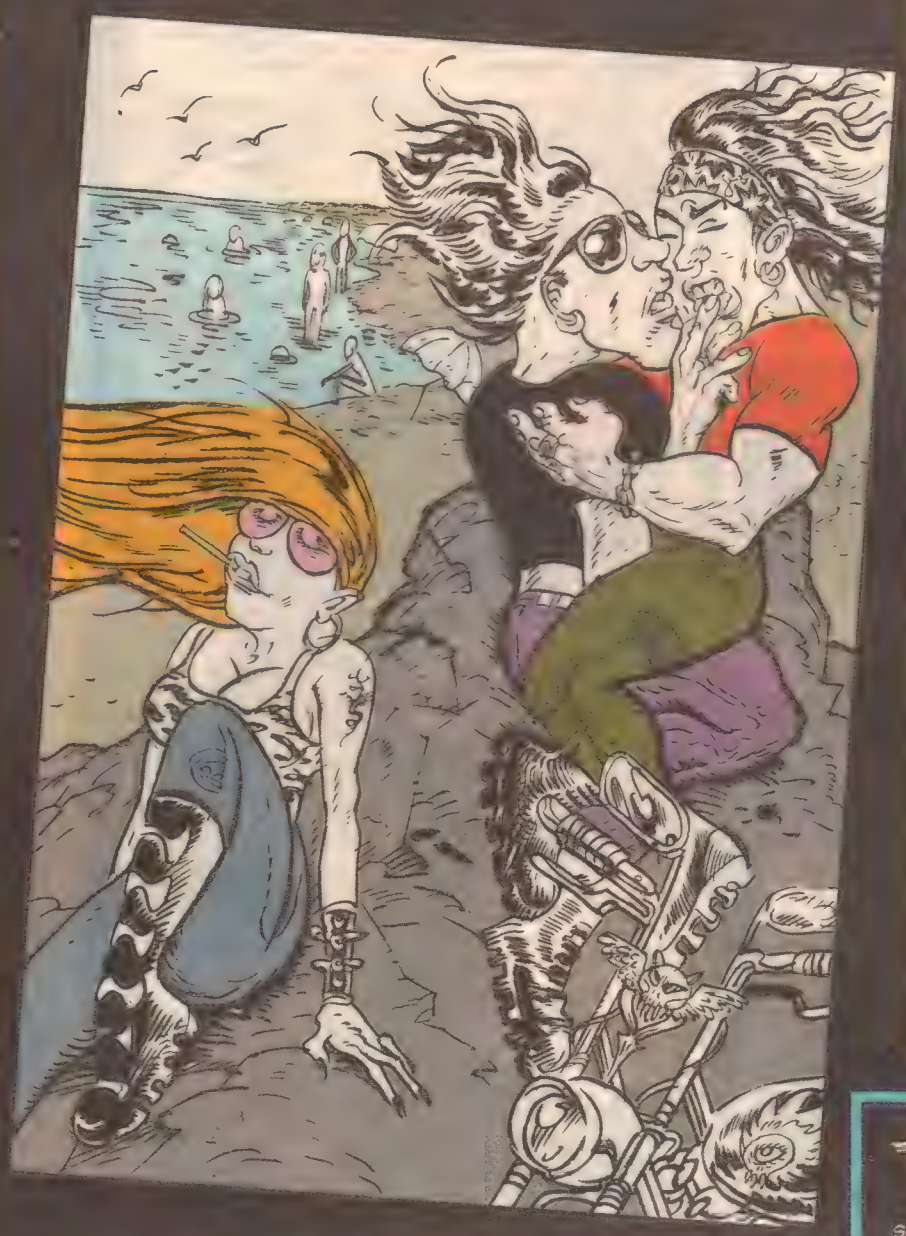

FELEKSİZLER

Yıllar yıllar evvel yaz tatili... Kaş'tayız... 90'lı yılların başı... Öküz ergenliğimle püfür püfür esiyorum... Biz sahildeyken, yokardan bayır aşşa motorcular gelmeye başladı... İki tane, nefis badi vücutlu abi, at yelesi saçlar, biri arka koltuğa o kadar güzel bir ilahe almışki... Altın saçları tüm sahili gölgeledi... Kumsaldaki tüm kızlar motorcu abilere, tüm erkekler de o altın saçlı kıza öyle bir merak ve şehvetle bakıyorlardı ki... Sanki ömür boyu çekilecek bir kefaret gibi... Zaten Kaş sahilleri de ilk defa görüyordu herhal motorcuları... Adeta bir California dream .mına koyim... Kayalıkların ardına gitti bunlar... Aha!.. O iki motorcu alev alev öpüşmeye başladı... öyle ateşli bir sevişmeki, biri ötekinin tırnağını ısırıp öperken gördüm... O altın kız da oturmuş orda sigara püfürdetiyor... Püüühhh.. Damadağın oldu bizim sahil... Zenginin .mı fakirin zikini yorarmış isimli garip bir poyraz esti sonra... Kumlar ağzımıza, gözümüze girdi... Boğulur gibi olduk...

İBLİS HIRSIZ

Cihangir'de hırsızlık öyle bir noktaya geldi ki... Durdurabilene aşkolsun... Bizim Çınaraltı kahvesinin çaycısı gibi babayiğit değilseri o esnada iyice pısmaktan gayrı çaren yok... Adam, hırsızı yakaladığı gibi ipe, dolayıp balkondan sarkıtmış, ertesi güne kadar... Bilim adamları, eve hırsız geldiğine uyanınca gayr-i tabii uyuma pozisyonuna devam etmemizi öngörüyor... Yoksa dünyanın en korkunç dayağını yememiz muhtemel... Çünkü hırsızın fakirlik acısı, zevkle birleşince böyle bir iblis adrenalini yapıyormuş ki... Durdurabilene aşkolsun... Bi de hırsızlık raconunda, evi boşalttıktan sonra, salonda orta yere sıçıp gitme ritüeli vardır ki meğer o da bilimsel bi tepkimeymiş... Yüksek heyecandan boşalan barsaklar... Bi dönem Deniz Akkaya'nın da altınlarını çalıp, salona sıçıp gitmişlerdi... Deniz salondaki öbek öbek boku görünce delirmiş... Evi komple terketmiş boku görünce... Yalın'dan "ellerime sağlık" türküsünü çığırıyor bu öyküde hırsız... Hırsızın hırsına bak hele... Altınları unuttuğun gibi... Evi de unut mesajını ıkına ıkına, damar damar üstüne vermişh!..

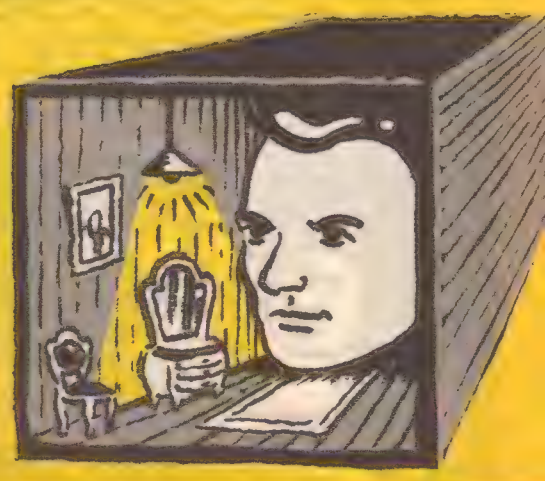

TOPRAKCAN

Arada ecdadımın yıkandığı derelerde süzülmesem nice olur bu gönlün hali... Sülalem zamanından kalma iki güzide davetiyeyi hala özenle saklarım... Baktıkça muhabbet dolarım... bi tanesi amcamın evlilik davetiyesi... BOYSAL'la SOSYAL Ailesi'nin çocukları evleniyor!! Ötekisi de bir kına gecesi davetiyesi... Gecenin adresini yazmışlar: "Kızın evinde"... Sonra biz de gayet müstehzih bir ifadeyle toprakcan hısım akrabalarımızı kendimize benzetmeye çalışıyoruz.. Ulan ne gerek var... Oysa onlara alışmak güzeldir... Çünkü gün gelir, tiskiniriz gendimizden...

İNEK YALAĞINDA BALERİN GİBİ SÜZÜLDÜM!.

Bu hafta sonu, öyle boğucu bir hava vardı ki, buralarda... Aynı gün kah yağmur yağıyor, kah güneş açıyor... Babam beni ziyarete gelmiş... Yine bin sitem, bin gayz... Eski dava günlerinden bahsediyor... Meğer ben kundaktayken, kominist bir asker evimize bomba koymuş... Tam da beşiğime yakın bir yere... Mucizevi kurtuluş... Tam bir hafta kulaklarım duymamış!!! Bunu da yeni duyuyorum... Doktor ölecek demiş benim için... İşin rengi yavaş yavaş değişiyor... Babamla bu kaçıncı kavgam?.. Şimdi bu bohem hayatımın tam da böğrüne gelip kükredi... Sonra eski dava arkadaşlarıyla tanıştırdı... Boğaz'da yemeğe çıktık... Bi tanesi TV'deki popüler bir-iki dizinin yapımcılarından... Karmaşık duygular içindeyim... O gece, Vertigo (psikolojik başdönmesi) rahatsızlığım nedeniyle almam gereken ilaçları yutmayı unutmuşum... Gece, yine Parkorman'dayım ama... Amu elektronik müzik festivali... Kapı yine ağzına kadar silme öküz dolu... Bilet fiyatını sordum 50 milyon!.. Ooo-haa!! Madonna'yı mı getirdiniz bana sanki, vurguncu dülgerler?.. Yanımdaki en yakın dostlarımla fena kavga ettim... Orda o sinirle öyle bir katalizör osuruk bırakmak istedim ki, istedim hakiki bir deprem manzarası oluşsun... En yakın arkadaşlarımla süper kavga ettim... Sonra Taksim'e çıkıp şaraba vurdum kendimi... Aşık olduğum ama bunu reddeden insanı aradım... Ayvalık'a, anneannesinin yanına gidiyormuş 15 günlüğüne... Orda da telefon çekmiyormuş... Artık şaraptan kendime nefis bir inek yalağı yapmıştım ve bu dar bataklıkta adeta bir balerin gibi süzülüyordum... Artık ne entelektüel kimlik kalmıştı, ne bohem hayat... Sabaha karşı, Taksim'deki birkaç sığıra çarparak bir çiğ köfteci tezgahına ulaştım nihayetinde... Her insanın ekmek yediği bir yer vardır... Ekmek yediğimiz gizli bir yer varsa, bu daha da iyidir, derdi dedem... Bir köfte dürümünü lokal bir darbeyle total olarak gırtlaktan mideme ittim... Ben eve gidene kadar kusmamı engelledi... Bulgur taneleri, alkolü şahane absorbe etti... Evdeydim artık... Midem iyiydi... Ama sinir ve üzüntüden ağlamak üzereydim... Öküz kafamı iki buçuk saat duvarlara vurduktan sonra anladım... Bu sinir ve üzüntünün tek sebebi yutmayı unuttuğum ilaçlardı... Tamamen kimyasal bir tepkime... Gerisi hikaye... TRASH...

TEŞEKKÜRLER TÜRKİYE

YAZ-ÇIZ: MELİKŞAH

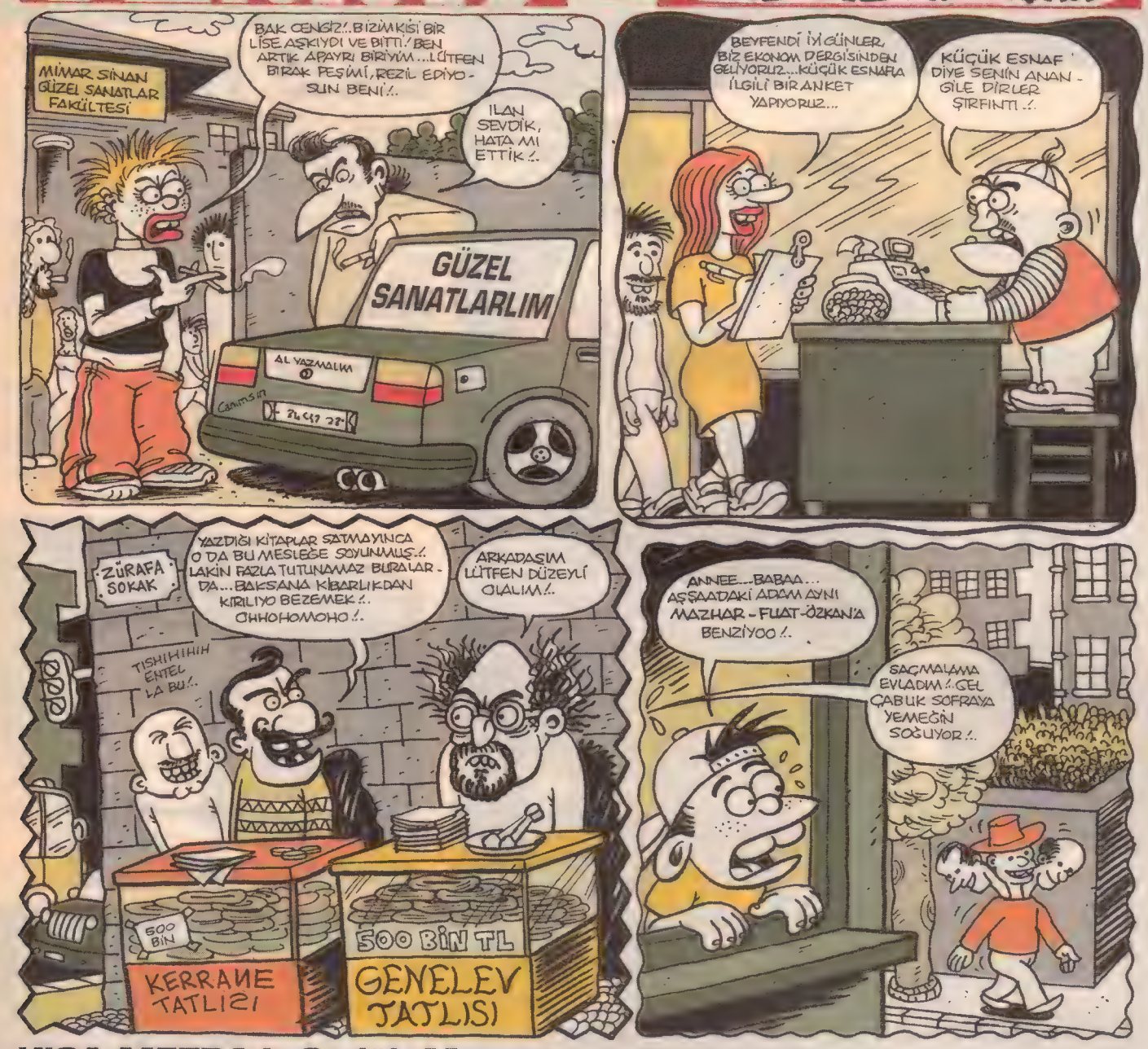

KISA METRAJ: Güdük Macera...

12 Sayfadan Devam

Nihat Genç

Arap gençliğinin büyük idealist direncini kırmak için basınımız ve gazetelerimiz İsrail propagandasıyla "ya kardeşim intihar bombacısı" ne oluyor diyerek bu büyük insafsız, tarihin bu en eşitsiz savaşını görmezden geliyor. Gençler şunu öğrensin, bizler bu insanlık yangınına sahip çıkarsak Amerika ve İsrail'le bu sütunlarda bizler savaşırsak intihar bombacıları olmayacaktır..

Kimin yanındasınız? Bu gazeteler sizin vergilerinizle çıkıyor. Bu propagandayı yapanlar sizin devletinizden kredi alıyor! Sizler de bir şekilde buna ortak oluyorsunuz?

Bu vahşi sömürgecilerin bu vahşi silahlarının mı, yoksa, bu yoksul, mazlum, kimsesiz, gencecik Arap çocuklarının mı yanındasınız?

Bizler, nükleer silahların ve dünya basınına el koymuş İsrail ve Amerika'nın ve batının yanında değiliz.

Sessizce dua eden Iraklı annelerin yanındayız.

Çöl yanıyor. Tarihin ilk gününden beri en kuvvetli ordular en zayıf, en çelimsiz, silahsız, esir kamplarının üstüne bombalar yağdırıyor. Kimin yanındasınız? Şerefsizlerin mi?

Hala bunları görmezden gelip demokrasi diyen, batı diyen, o. çocuğu yazarların mı?

O yelpaze gibi palmiyelerin dibinde bir kez oturamamış, zeytin ağaçlarının dalından tek zeytin toplayamamış ve anneleri, babaları, arkadaşları, kardeşleri durmaksızın öldürülmüş Arap çocuklarının mı yanındasınız?

Kıyameti hazırlamak için ellerinde nükleer bombalarla onüç/ondört yaşlarındaki çocuklara savaş açmış, hergün birkaçını parçalayıp cesedlerini havaya uçuran bu batı hukukunun bu batı demokrasisinin mi yanındasınız?

Bu minnacık çocukları tarihin bu en dehşet bombalarından koruyacak bir hukuk yok mu? Varsa nerde?

Yani, bu kadar ağır sömürü bu kadar ağır katliamlarını Arap gençleri cennette huriler için ölüyor deyip, dalgaya almak, bu büyük savaşın amaçlarını saçmalaştırıp bu kadar delice, manyakça katliamlarını örtmek istiyorlar.

Yazarlarımız neden TV'lere fırlayıp bu çocukların haklarını korumuyor, bu büyük davaya sahip çıkmıyor? Şundan, İsrail ve ona bağımlı medyamız onların şöhretini sona erdirir. Zaten "sessiz" kalsınlar, meselesiz, kaygısız kalsınlar diye bu İsrailci basın tarafından "şöhret" diye öne fırlatılmışlardır.

İnsanlıksa, insanlığa sahip çıkalım, hukuksa hukuka sahip çıkalım, mazlumların, sahipsizlerin, topraklarını ve gururlarını onüç yaşında korumak için bedenlerini bomba yapan bu minicik çocukların yanında duralım.

Bu çocuklar sahipsiz, kimsesiz oldukları için, seslerini duyan olmadığı için, işgallerine kimse tepki göstermediği için, Amerika ve İsrail'i kimse durduramadığı için, o minicik bedenleriyle durdurmaya çalışıyorlar.

Lübnan, Ürdün, Suriye'de, en kötü evler, Filistinli mültecilerin yaşadığı mahalleler. Mesela Lübnan'da, Sabra Şatilla. Bir hapishane mahalle. Beyrut'un kıyısı bir mahallede yaşıyorlar ama Beyrut'a girmeleri yasak. Aşağıda İsrail askerleri yukarıda Hristiyan falanjistlere görünmeden yaşıyorlar. Bir km.'lik mahallede 16 bin kişi. Filistin ihtiyarı olmayan halk! Çocukların anne babaları ağbileri yok. Artık herkes herkesin ağbisi, annesi. Filistin anne. Filistin baba. Filistin Tanrı. Katliamın yapıldığı Sabra Şatilla'da bir kreşi ziyaret ettik. Zeytin çekirdeği kadar küçük çocuklar. Kreşe girer girmez boyunlarımıza bir Filistin atkısı astılar. Her çocuk gibi onlar da dayanılmaz sevimliler. Bir tanesini kaldırıp omzuma aldım, erimiş yıldızlar gibi ağırdı. İsrail, Amerika ve batının saldırılarından onu koruyacak hiçbir güç bulunamadı. Bu kreşte artık neyi öğrenecekler. Ama neyi unutmayacaklarını hepsi biliyor. Şehidler sanki öldükten sonra bu mahalleye geri dönüyor. Sahipsizliklerine alışmışlar. En büyük sahibe sığınmışlar. Belki bu yüzden, ölürken bütün insan parçaları izlerini yoketmek istiyorlar. Siz, insan organlılar, demokrasi demeye devam edin. Bir halk bu mahallelerde kuyruğa girmiş. Hepsi vatan için ölmeye sıraya girmiş. Çocukların her biri çikolatalı pasta gibi. Ne acı, büyüyüp insan olacaklar. Cesed parçaları olmayacak, mezarları olmayacak. Mezarları Filistin! Üstü açık tabutları hızla geçecek esir kampları içinde koşan kalabalıkların arasından. Bir kenarda sessizce ağlayıp durmaksızın intikam yemini eden arkadaşları. Genç kadınlar. Sanki çok şık elbiseleri varmış da birileri parçalamış gibi. Anne, öğretmen sevgisi almadan bir çocuk nasıl gider vatanı için ölmeye. Kurumuş kara erikler gibi çocuklar. Kocaman bir öpücükle boynuma bir Filistin bayrağı daha asıyorlar. Verecekleri ve söyleyecekleri ve gurur duydukları ve gösterecekleri tek şey: Filistin Bayrağı! Ne evleri var, ne buzdolapları, ne oturma odaları, ne sağlık bakanlıkları, tek şeyleri bir kumaş parçası, bir atkı... Vatansız, topraksız silahsız bu çocukların savaşacak beden parçalarından başka birşeyleri kalmadı. Hadi gel de şıni şıni ağlama.

Kreş değil küçük bir zindan. Kıvırcık saçlarını okşadım. Simsiyah Afrika kelebekleri. Sokağı yok, yarım metrelik duvararası kadar incecik. Duvarlarda kanlı, karanlık, kan kırmızı, ışıldayan prizmalar içinde şehid resimleri. Gecekondumsu bir evi, şehidler için anıt mezar yapmışlar. Solucanlar gibi sokaklar. Dümdüz yürünemez. Avlusuz, odasız evler, hepsi bir insan genişliğinde. Güneş yok ki can versin. Gökyüzü görünmüyor ki ışık gelsin. Daracık duvar kalınlığında sokaklar, nemli, soğuk. Rüzgar girmiyor ki oynaşsın çocuklar. Kurtlanmış bir yara, açık kalmış. Şaron Sabra Şatilla'da çocuk, genç demeden katletti, işte kocaman posterler katliam resimleri. Devletleri yok. Orduları yok. Toprakları yok. Filistin marşları öğreniyorlar. Bir toprak parçasına duyulan bağlılık hiç değil. Bu insanlığın nöbeti. Bu nöbeti küçücük, zeytin çekirdeği kadar bu bebekler tutuyor, ağzında emzikler. Gelen misafirlerin boynuna tarihin en soylu haritasını asıyorlar, Filistin!.

Halklarına ve şehidlerine hayranlıkla sımsıkı bağlanmış ve Filistin aşkına birbirlerine sarılmış bir halk. Duvarlarda genç delikanlı şehid resimleri, hepsi yoksul askerler. Hepsi esir. Anneleri de esir mülteci kamplarında büyüdü, anneanneleri de... Birgün geri döneceğiz diye, her birinin cebinde bir anahtar... Filistin'de bin defa yıkılmış eski bir evin kapısını açan bir anahtar. Filistin dedikleri vatan, bu kutsal emanet, bu anahtar. Toprakları üstünde ama esir kampındalar. Toprakları üstündeler ama vatanları nükleer bombalar kadar uzak!.

Kreş çocukları her dünya çocuğu gibi duvarlara resimler yapmışlar. Ne ev var resimlerinde, ne ağaç. Uzayan sudan iplikler gibi zincirleşmiş gözyaşları. Gözipliği, gözyaşı ipliği. Sürüngen gibi kertenkele gibi solucan gibi uzuyor gözyaşı ipliği. Bir meşale oluyor. Uzuyor, gözyaşı Filistin bayrağı oluyor. Uzuyor, intihar komandosu oluyor. Uzuyor, küçük siyah bögürtlenler gibi Filistinli çocuklar, dünya çocuklarıyla el ele veriyor. Bu yalnız resimlerde oluyor. Gözyaşı ipliğinin her bağlandığı düğüm yeri bir yıldız oluyor. Gözyaşı ipliği çiçeklere uzuyor, uzuyor, kuşların gözbebeği oluyor. Kuşlar şehidler bebekler, hepsini gözyaşı ipliği birleştiriyor. Gözyaşı ipliği, silahların kaleşnikofların arasından yol gibi uzuyor, Kudüs oluyor!..

Henüz ninni çağında vatanı bekliyorlar. Bütün insanlık siz, ben, o, nükleer bombalara susarken bu bebekler, nükleer bombalarla savaşmak için büyüyor. İnsanlık susmuş. Bu bebekler bir avuç kara tohum gibi serpilmek için can atıyor Filistin toprağına. Filistin toprağı dediğin, otsuz, kuşsuz, tank gürültüsünden geçilmeyen ve bin defa yıkılmış düzlükler. Babalarını ve ağbilerini hiç görmemiş bu yarı çıplak, ağzında emzik çocuklar. Ve sanki çok yaşlı çok yorgun çok eskinin şairleri gibi bakıyorlar insana. Hepsinin yüzünde Selahaddin Eyyübi'nin kılıcından bir parıltı!.

Anneleri, çok eski, toprak altından çıkarılmış kendiliğinden toprağını döken testiler gibi. Şimdi nasıl son defa sarılıp hoşçakalın diyeceğiz. Annelerin yüzü batan güneş renginde. Çocukların yanakları kurumuş kasırgalar. Kötüleri cezalandırılacak bir dünya bulunamadı. Bu yüzden mi doğar doğmaz cenneti özlüyorlar. Bu kaygısız, kayıtsız dünyanın hiçbir rengi neşelendirmiyor onları. Şehid resimleri çizerek gün boyu ne kadar oynayabilir bir çocuk. Siyah gül yaprağı gibi çocuklar. Nasıl iyi davranıyorlar bize. Başka insanlara, yabancılara, dışardan gelmişlere susamışlar, hayret içindeler biz dünyalılara. Her biri küçük bir kahraman. Kreş dediğin bu topraklarda bizim Harbiye! Şakaları, gülümseyişleri yok. El çırpmaları, oynamaları hiç yok. Ama keskin, ısıncı ve donuk değiller. Neden karanlık burası zindan gibi, birbirleriyle değil, güneşle saklambaç oynar gibi. Ağızlarında sanki, ispirto alevi gibi körpe bir alev. Kahramanların kutsallık halesi gibi. Bu alev büyüyecek. Bu alevle çiziyorlar resimlerini... Dünya tarihinin gelmiş geçmiş en eşitsiz savaşını... En büyük bombalarını bu alevle yokedecekler. Sıcacık bir yuvada birgün oturmadan, bir insan vatanı için nasıl ölür. Adını koyamıyor, gözleriyle göremiyor, ama hissediyorum. Bu küçük kreşte büyük bir manevi varlık kol geziyor, büyük öğretmen. Elbisesiz, oyuncaksız bu çocuklara dev gibi bir öfke öğretiyor. Bu kreşte, dünyanın en yoksul çocukları, bu en zengin, en pahalı, en bilgili, en konforlu, en demokrat, en gelişmiş en mutlu dünya düzeninin oyununu kökünden maskaralaştırıp bozuyor...

nihatg@leman.com.tr

Aksiyon Basın

AYRINTILAR

M·E·T·İ·N F·İ·D·A·N

Ortadaki masaya geçtim… "Hoşgeldiniz" dedi garson… Bi kaç aydır sürekli buraya uğruyodum, tanımıştı artık.. Gene aynı şeyleri sipariş ettim. Bir değişiklik yapmaya cesaretim yoktu. Sürekli aynı şeyler, aynı tonda hoşgeldin'ler, aynı sulu ve salçalı besinler, aynı masa, aynı oturuş aynı kalkış… Yoldan geçenler farklıydı belki.. Etraf, küçük kafelerle, barlarla filan çevrili. Aynı zamanda, iskeleye inen kestirme bir sokak burası. Lokanta, zeminden biraz aşağıda kalıyor. Böylece, tıkınırken aynı anda da etrafı izleyebilmek mümkün… Kolkola girmiş iki genç kızın neşeli hallerini takip ederken, çatalımı ete sapladım.. Bazen, bu tarafa, geçerken içeriye bakanlar da oluyor.. Ne düşünüyorlar acaba? diye düşündüm!. Çok garip; yemek yemekten utanıyorum bazen. İnsanın, açlığı belli oluyor diye mi. Belki hep tok görünmek isterdim. Bişeye ihtiyacım yokmuş gibi, sapasağlam, taş gibi, makine gibi, yıkılmaz, hiçbi bok olmaz; kol kırılır yen içinde kalır veya... Nerde! Oturmuş yemek yiyorum işte; açım…. Şu düşüncelere kendimi kapıp koyverseydim, yani dediklerime tamamen inansaydım; belki yemek yemekten iyice nefret edicek, bi lavaboya gidip kusmayı deniycektim.. Fekat öyle değildi işte. Düzeyli bir biçimde saçmalıyodum. Söylediklerimde, doğruluk payı da vardı, yanlışlık payı da. Hattâ çoğu zaman, aklımın köşesinden kenarından ne geçerse, hepsini bir tesbit halinde kendime sunuyor, doğruluk veya yanlışlık paylarını sonra hesaplıyordum. Bu konuda ciddii bir kendime güven geliştirmiştim! Lacan'ın bazı söylediklerinin de etkisi vardı bu seçtiğim yöntemde; Sezen Aksu'nun da.. Sözler onun mu hatırlamıyorum, 'düşler ve gerçekler ayrı ayrı yaşar' diyodu bi şarkıda.. Heralde bu ayrılık ilkesine inanıyodum! Veya başka bi yöntemdi benimkisi. Fekat, zorluydu da elbet. İki ayrı kulvarda at koşturmak gibi; ikisiyle de ilgileniyosun. Dur yavrum, sen beri gel. Hop 'gerçek', ileri gittin, sakinleş. 'Düş', biraz yana kay bakıyım… Eh yani; bi tane 'bilinç' var sonuçta! Hayata karşı, genel ve kullanışlı -yedekler dışında- 'tek bir' bakış açısı olması lazım. Az önceki iki lavuğu aynı kafaya yan yana sokunca, bi takım itiş kakışlar yaşanabiliyodu tabii.. Bu konuda son olarak şunu söyleyebilirim: Bazen, bilerek çarpıştırıyodum onnarı. Düş ile gerçeği, diyorum. Sarmaş dolaş olmaları, hangimiz daa iyi diye kendilerini bana sevdirmeye çalışmaları bayaa hoşuma gidiyodu!. Çok da kendi hallerine bırakıp, işi uzatmıyorum elbet. İçlerinden birinde karar kılıp, sen geliver diyorum, öyle devam ediyoruz…. Mutfaktan, bi Ahmet Kaya müzii geliyodu hafiften.. Müziğe nasıl ihtiyaç duyduğumu hatırladım. Çıkınca, pasajın oraya uğramalı, 'Supertramp'ın şu albümünü bi kez daha sormalıyım.. Var bende siidisi demişti herif.. Kenara bi tezgah açan o seyyar siidiciler'den bi tanesi. Simitçi gibi bi tablaları var, üzerinde de kalınca bi dosya, naylon dosya sayfalarının içinde c.d albüm resimleri… Allah kimseyi korsannara muhtaç etmesin… Bi pet şişeyi çekip, kapağını sıyırdım. O cam şişelerdeki, lokanta sularından koymamışlar masalara. Dolayısıyla, ortam lokanta özelliini kaybediyo biraz. Önümde de, çocukmuşum gibi, cicili bicili geniş tabak altlıkları serili... Bi sigara içip kalkmalı…

Dışarıyı izledim… İnip çıkanlar var yokuştan.. Aklım o taraflarda diye bana mı öyle geliyor diycem ama, onula çok ilgisi yok gibiydi. En çok, genç kızların geçtiğini farkettim yoldan.. Tek başına, ikili olarak, grup, arkadaşıyla… Bi ara direk ilgimi onlara verdim. Tek tek inceledim, gülüşlerine filan baktım.. Başka kadınlara da baktım… Tek bir kadındı fakat hepsi. Şöyle görünebilir, böyle olabilir, farketmez, hepsi tek bir kadın gibiydi sanki! 'Saplık konumunda, fazla bir seçeneği bulunmuyor insanın' da denilebilir buna; yahut zorlarsak şöyle de ifade ederiz: Kafamda somut, estetik bir tercih canlanmıyor, net bir hedef belirlenmiyordu. Gerçi, etrafımda, şimdilik bi hedef olarak gördüğüm bir canlı da mevcut sayılırdı. Oku yaya yerleştirmiş gibiydim. Çıkış hızını ayarlamakla meşguldum.. Tek bir hedef, gerçekten yetiyordu. Çok uzakta olsun, isabet ettirme, yakalama şansı az olsun, önemli değil. Hedef, hedef! diye geveleyen sonuna kadar açık bilinci, bi parça susturmuş oluyordun en azından.. Evet, galiba biraz sakinleştirmiştim onu; kandırmaya çalışmadan tabii… İşte böylece, öteki kadınlara biraz daha rahat bakabiliyordum.. Uzaklardan hissedilen ufak bir ışıltı, hedef görülen o şeyin küçük pırıltısı, yoldan geçen bedenlerin parıltısını azaltıyor, beynimdeki hayâl perdesinin kenarında bir uyarı ışığı gibi yanıp sönüyordu... Buruşturduum peçeteyi ve elimde oynadığım şişe kapağını, boş tabağın içine bıraktım. Yan sandalyedeki ceketime uzandım…

Hani bayaa da bi çok bilmiş konuşmuştum yani. Yok düşler, gerçek filan. Belli bir küçük hedefmiş, pırıltısıymış.. Ama yokuştan inerken de, kendimi salıp bırakasım geldi. Hiçbir düşünceye tutunamadım ve son anda frene basarak, bi adamın arkasında durdum. Köşedeki ikinci el fotoğrafçının tezgahına göz atan bi müşteriydi. Yanından dokunmadan sıyrılıp, devam ettim... Mühürdar caddesine indiğimde yol da düzleşmiş, toparlamıştım kendimi.. Siidici'ye uğramaktan vazgeçtim; acelesi yoktu.. Az önce de, hedef medef diyerek kendimi kışkırttığımdan, bu düşüncelerle daha fazla meşgul olmak, hayâl kurarak yürümek istedim. Yeldeğirmeni civarına gider, ordan bi yerden dolanıp dönerim... Çarşıdan çıkarken, köşedeki tavuk dönerciye baktım; yarım bi buçuk milyonmuş.. Ee, naapalım, isterse elli kuruş olsun… Tokluk böyle bişeydi işte. Küçümsüyosun sonra diğer besinleri.. Akşama görürüz fekat seni; gene acıktığında.... Annemin, 'akşama ne yapıyım' diye sorduğu anları hatırladım. Üstelik daha yeni sofradan kalkmışız. Kadının, hiç bi kabahati de yok tabii. "Oğlum sonra beğenmiyosun. Şimdiden söyle de çarşıdan bakıyım ona göre…" Dünyanın, en zor sorusu sanki! Ne biliyim yahu, ne yaparsan yap işte. Niçin sinirleniyorum, anlamam. Halbuki güzel ve mantıklı bi soru bi yandan... Beynimi zorluyor, tüm hayâl gücümü sarfediyor, anca bi yanıt verebiliyorum, o da yarım yamalak. "İyi, patates yap, kıymalı..." Pek memnun değil gibi Annem bu yanıttan. Gene bi huysuzluk çıkarabileceğimi tahmin ediyor.. Kadıncağızı ne kadar üzdüm bu konuda; odama kadar getirip kurarken hem de soframı... Babam yaşasaydı, kendi adıma bu dertten kurtulurdum belki. Akşama ne yapılacağı herhalde ona sorulurdu önce…. Keresteciler sokağından geçip (sunta taşıyan adamlar görmedim bu sefer; suntanın kokusu hoşuma gidiyor) yukarıya doğru çıktım... İçimi serinleten şu hedef düşüncesiyle, fazla ilgilenmemiştim. Açıkçası, biraz da kendi haline bırakmayı tercih ediyor, kurcalamak istemiyordum. Bi yerinden girip başlasam elimde kalacak, büyük bir belirsizliğin içinde ne aradığıma bakarken, güzelim düşünceyi darmadağın edecektim. Kendi başına da yol alabiliyordu hem. Orda bi yerdeydi işte; ne zaman baksam, kendisinin biraz ilerlediğini görüyordum. Şindi bir de ben üzerine gidersem… Galbâ şöyle bişey mümkündü ama: Çok net yorumlar, açıklamalar filan yapmadan, uzaktaki bir boşluğa, mesela Halitağa caddesinin ilersindeki, minibüslerin döndüğü sokağa ve meydandaki kalabalığa göz atarken, hedef sevincimi, bu bakışımın kenarına bir süs gibi iliştirmek… Evet, böylesi iyiydi, güzeldi.. Ortam da müsaitti ama; çok uzak bir mesafe seçilebiliyordu. Çeşmenin önünde bekleşen, bidonlarına iyi su dolduran insanlar vardı.. Biraz daha ilerleyince, okulun duvarını ve tren köprüsünü de gördüm uzaktan..

Akşamsef

LeMan MİZAH DERGİNİZ
OKUR MEKTUPLARI
FİRUZAĞA MAH. DEFTERDAR YOKUŞU NO:47 BEYOĞLU / İSTANBUL

Tarih: 15 Mayıs 2004 **Yer:** İstanbul/ Cihangir **Olay:** Apartman mafyası Macit'in namus bekçiliği görevini ifa etmesi **Olay Aleti:** 2004 model, gıcır cop **Sanıklar:** Cesur yürek Macit ve saz arkadaşları **Tanık:** Gece yarısı sıcak yatağından fırlayan K. **Mağdurlar:** Kendilerine sıfat bulunamayan Elif ve Ebru

14 Mayıs 2004 günü Ortaoyuncular ekibi ile Papirus'ta yenilen bir sezon sonu yemeğinin ardından, saat 03.00 dolaylarında, tiyatroda birlikte oynadığımız, arkadaşım Ebru ile birlikte Meşaleci sokaktaki evime gittik. Birer kahve içtikten sonra başkasının evinde uyumaktan hiç hazzetmeyen Ebru'nun eve gitmek istemesi üzerine, onu taksi durağına bırakmak için, birlikte evden çıktık. İşte başımıza ne geldiyse bu sırada geldi! Alt katta ikamet eden, ikamet etmekle kalmayıp bu apartmanda oturduğu 5 koca yıl boyunca ek iş olarak mahallenin namus bekçiliği görevini üstlenen, muhterem şahıs "Cesur yürek Macit" ve birbirinden saygıdeğer iki oğlu, ellerinde 2004 model coplarla üstümüze saldırmaya başladılar. Biz neye uğradığımızı anlayamamıştık ki Ebru'nun suratında şu meşhur Osmanlı tokatlarından biri patladı. Bu arada beyin dağarcıklarında bulunan bütün küfürleri de ardı arkasına sıraladıklarını söylemeye gerek yok herhalde. Evlerinin penceresinden olayı bir Tarantino filmi izler gibi merakla izleyen, cesur yürek Macit'in bıyıklı karısı ve çok namuslu kızı da mahallelerinin iki kötü kadından temizlendiğinin ferahlığıyla gevrek gevrek gülümsüyorlardı. Tokadın da etkisiyle bir anda kendimize gelip "Polis! Polis!" diye bağırmaya başladık. Bir sokak ötede konuşlanmış ekip arabası yerine, aynı sokakta oturduğumuzu o gece keşfettiğimiz Kutlu adlı bir genç yetişti yardımımıza ... İşte sorular bu noktada başlıyor; "Bütün mahalle gürültüden ayağa kalkarken, yan sokaktaki polisler bu gürültüyü nasıl duymuyorlar? Derin uykuya mı düşmüşler? Yoksa sadece o sokaktan sorumlular ve diğer bölgeye geçmeleri mutlak suretle yasaklanmış mı? Karşıdaki taksi durağını mı bekliyorlar?"

İki kadının cılız çığlıklarından sonra, K.'nın "Na'pıyosun lan sen!" erkek sesiyle karşılaşan cesur yürek Macit ve saygıdeğer oğulları, bir an afallıyorlar, sonra görevlerini ifa etmişliğin verdiği muhteşem huzurla evlerine yollanıyorlar.

"Bugün şeriat için ne yaptın?"

"Gece vakti evlerinden çıkan iki genç kıza sopalarla saldırdım!"

Olay sonrası şikayette bulunmak üzere gittiğimiz karakolda, yolu karakola düşen herkesin gördüğü, "vatandaş muamelesiyle" karşılaştık. Burada vatandaş muamelesinden kasıt; saatlerce süren anlamsız bekleyiş, olayla alakalı tek polis memurunun "bir parmak klavye" bilgisiyle ifade alma çabası, dışarıda içilen sigaraların sonucunda ifade verilen odaya dönünce hiçbir şeyin değişmemiş olduğunu görmek...vb.

"Memur bey benim, daha ne kadar işim var?"

"Kimliğinizi alınca çıkarsınız!"

"Kimliğimi ne zaman alırım?"

"Kimliğin işi bitince!"

Laz fıkralarındaki Temel'le yarışır bir zeka düzeyine sahip olan polis memuru yetmiyormuş gibi, cesur yürek Macit ve saygıdeğer oğullarının sanki sorguya çekilmek üzere değil de, en yakın arkadaşlarının evine çay kahve içmeye gelmişlermiş gibi rahat tavırları ve polis memurlarıyla arka odaya çekilip tez zamanda "abi, kardeş" olmaları olaya son noktayı koyuyor.

Sabah 07.00 gibi ayrılıyoruz karakoldan kafalarımızda "Şimdi ne olacak?" sorusuyla... Cesur yürek Macit, saygıdeğer oğulları ve daha binlercesi, cennetteki hisselerini garantilemek adına bizleri her gün ortaçağa götürmeye devam ediyorlar... Peki şimdi ne olacak?

Elif Durdu

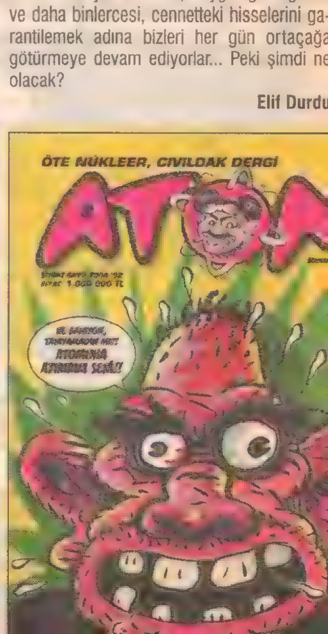

LeMan
SAYI: 657
11 HAZİRAN 2004 CUMA
HAFTADA BİR YAYIMLANIR
Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd Şti
İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
Yazışleri Müdürü: Zafer AKNAR
Satış: Cengiz KOCALI • Müessese: Ali YAVUZ • Matbaa Sorumlusu: Tanju KİRTE
Tel: 0 212 292 95 65 (4 Hat) • Fax: 0 212.245 38 06 • Abonelik için Tel: 0 212 292 95 65 (140) Baskı: LeMan Matbaası Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx) • Genel Dağıtım: BBD Merkez Adres: Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No. 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

KOZALAK

HÜMİN ZARARLISI

ÇAÇAR

TAKSİCİ PATRONU KOZALAĞI KOVAR İŞSİZ KALAN KOZALAK BUNALIMDADIR...CEBİNDE 1 KURUŞU YOKTUR... FLORYA SAHİLİNDE TURALAMAKTADIR...

AH OSMANCUNA KODUMUN İSTANBUL'U AH!.. YEDİN BİTİRDİN ÖMRÜMÜ...AH KEŞKE ŞU GEMİDE MİÇO OLAYDIM, SKTİR OLUP GİDEYDİM ŞU MEMLEKETTEN...AYRICA HER LİMANDA BİR SEVGİLİ...

HARN HIRNNN.

OY GARNIM GAZINDI AÇLIKTAN... SANKİ MİDEMİ, HAY ZİKTİR BU ARABA DA NERDEN ÇIKTI...NE GÜZEL MEHTABA DALMIŞTIK...

ABİ YARIM SAAT TAKILICAAZ GİDİCEZ... OTOPARK KAÇ PARAZ..

HAA!..OTOPARK MI?. BİRDEN DALMIŞIM... YARIM SAAT Mİ DEDİYDİN?.

ÜÇ MİLYON YETER GÜZEL ABİİM!.

KIRICAAN MİLE BELİMİ!...

BİR ARABA DAHA GELİR...KOZALAĞIN KISMETİ AÇILIR..

ABİ YANAŞ AZ DAHA...İKİ ARABA DAHA ALIRIM...ÇIK GERİ TEKRAR GEL!.

BUYRUN PARA ÜSTÜNÜZ...OTOPARK 4 MİLYON...

KALSIN ÜSTÜ... ÇAYINIZ VAR MI ACABA?..İKİ ÇAY İÇSEK USTACIIM...

ABİ ÇAYIM YOK...TEZGAH ARIZALI...YARINDAN SONRA GEL ÇAYIM TOSTUM HEPSİ OLACAK!.

İKİ GÜN SONRA HALASININ OĞLUNU DA İŞE ALAN KOZALAK ONU DA YENİ TESİSİNİN N BAŞINA GEÇİRİR...

AÇILIŞ İÇİN Bİ DENE PATLATAYIM.. HALAOĞLU!.

3.GÜN KOZZİ SANDAL TUR HİZMETÇİLİK..

EYVAH ADAM BAĞIRIYO SÜRE DOLDU GALİBA!.

KOZZİ TUR.

ŞOPALAŞH

AH KOZZİ AAHH...ALLAHIM CENABUL-ALLAHIM YÜZÜME GÜLDÜ YÜRÜ DEDİ SONUNDA...4 GÜN ÖNCE AÇTIM, İŞSİZDİM ŞURADA... ŞİMDİ EMRİMDE 8 KİŞİ ÇALIŞIYOR!.

PEDALLI DENİZ BİSİKLETLERİ YARIN FAALİYETE GEÇSİN...İKİ TANE SÜTLÜ MISIR TEZGAHI... ŞU ADAM NAPIYO ORDA YARIM SAATTİR, MİLLETİN HUZURUNU GAÇIRIYOR...

ÇEP ÇEP ÇEP

DAŞ GAYDIRIYO!.

YARIN SAHİLDE DAŞ KOMAYIN, TOPLAYIN, BEŞERLİ ONARLI PAKET YAPIN...

HAY BABAAAN OSMANCIĞINA HELE HELE ŞURAYA BAK HELE!. PARA BASICAM PARA ATILAN HER DAŞ YÜZBİN LİRA... AAAH!.. N'APIYON GIZ ŞEHRİYE BAKIYOM TEKLİFSİZ DUTUYON ARTIK!.

ŞİŞŞT HİST... SESİNİ ÇIKARMA, BU SEFER GÖYNÜMDEN GOPTU!.

GAYDIR-MALIK TAŞ VAR...KAYDIRMALIK.. SEKTİRME TAŞI ABİ!.

İYİ SEKEN YASSILARDAN OLSUN LİSTA... KAÇ PARA!..

ÇEP ÇIP ÇEP ÇIP ÇEP ÇIP ÇEP ÇIP

HEPSİ SEKER, SEKMEZSE PARA YOK ABİ...5'LİK VAR, ONLUK VAR... ONLUK 1 MİLYON ABİ!.

SON

Geçen Haftanın Kozalak Oskarları: Bağdat Caddesi'nde aşırı sürat ile yarışan bir otomobil dengesini kaybedip yoldan çıktı ve yol kenarında arabasını temizleyen taksiciyi öldürdü... Gençlerden biri fotoğrafını çeken gazetecilere NE VAR LAN AŞILAŞTARLI BİR ADAM ÖLDÜRDÜK TERÖRİZE Mİ YİYİN

hisseli harikalar

kemalkenemergeli

Prozak : Deli yemi...

Sulu Boya : Hadi len uydurma. Kaçıncı defadır suyu kendimiz katmak zorunda kalıyoruz...

Kadavra : Didaktik ceset...

Anadil : Babanız pek konuşkan değildi herhal...

Maden Suyu : Hangi madenin suyunu, daha da önemlisi hangi ayı sıkmış çok merak ettim doğrusu?..

Kırbaç : İnsani kamçı...

Ateşli Panda : Dur be babacım, önce bi panda olduğuna ikna olalım da sonra şehvetli halini hayal edebiliriz belki...

Pastırma : Bak hala pastırıyo. Yapma şunu be anam, kokuyo farkında diil misin?..

Azim : Sıçarken taş delmeye yarayan bi nane...

Tokmakçı : Ne var yaa, adamcağız gerçekten tokmak satıyo olamaz mı?..

Keçi Peyniri : O zaman niye bize satmaya yelteniyosun lan terbiyesiz ahlaksız?
Keçi'yle aramızı açmaya mı çalışıyosun nesin?!.

Erişim Paketi : Ermek için pakete ne gerek var lan? Hırka verin bana!..

Toplu İntihar : Grup seks yapsanız belki de hayata bağlanıcaktınız lan salaklar...

Köy Yumurtası : Nerden anladın? Yelek mi giyiyo?..

Özel Ulak : Kralımız sizinle sevişmek istiyo majesteleri. Benden laf çıkmaz korkmayın. Lütfen tiz kellemi vurdurmayın. Hatta hiç vurdurmayın...

Noktalı Virgül : Ne diyeceğimi şaşırdım hesabı...

İkinci Bahar : Bunları ilk baharlarında görmek istemezdim doğrusu...

Kürtaj : Şimdi Zazataj deyip kötü espri yapmaktansa hiç yapmamak belki de daha iyi...

Gardiyan : Yürüyen anahtarlık...

Polis İmdat : Telefon yoksa tersten ve de yüksek sesle okunur...

Boksör : Bok yedi başı demeye getirmiş olabilirler. Ne o öyle kaba saba hareketler filan?..

Yılın Annesi : Vaay, kimbilir kaçız doğurdu kadıncağız...

Ortaokul : Nasıl olsa bu kazanamaz diye üniversiteyi saymamışlar heralde. O zaman hakikaten ortadaki okul olabiliyo...

Betmintın : Bohem pinponu...

Tambur : Saçmalama, bu yarım bile burulmaz ki...

Obezite : Bilimsel olcaz diye şişkoluğu özendirmeyin lan ayıptır...

658

18 Haziran 2004 Cuma 152209 Sayı: 2004/25 - 850.000 TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

K.K.T.C-950.000 TL.

HAYDİ ATACAAN HAYDİ OĞLUM GÖSTER KENDİNİ! TEK UMUDUMUZSUN HAYDİ OĞLUM! EMEKLERİMİZİ GARA ÇIKARMA! YÜZDÜN KUYRUĞUNA YÜZDÜN GELDİN OĞUL HAYDİ YÜRÜ...

OĞUL ALLAHIN İZNİYLE DUALARIM SENİNLE! ZİHNİNE ALLAH AÇIKLIK VERSİN! TEK UMUDUMUZSUN! HAYDİ KURTAR BİZİ... HELAL OLSUN SÜTÜM SANA!

FIT FIT

UMBRO

LeMan BAŞARILAR DİLER

CAĞLAŞ

Akşam Sefası

guverfeyhan@hotmail.com

BAYIR GÜLÜ

Feyhan Güver

HAYAT DEVAM EDİYO

Alp Tam

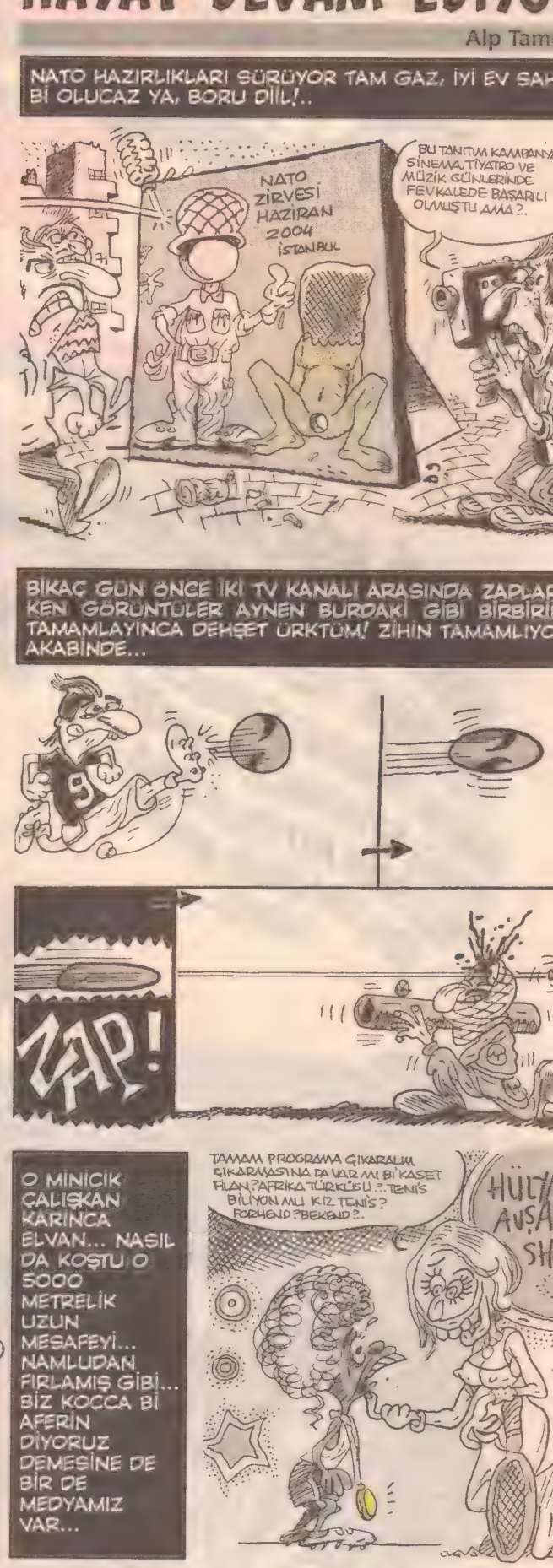

TÜRKİYE'DE İŞKENCE VAR MI? EVET VAR!

Aksaray PAŞAOĞLU

Geçenlerde eşim ve ben, kamu hizmeti veren bir kuruluşta uzunca bir kuyruğa girdik. Yanımızda aile dostumuz **Velibey Halababagil** ve onun zarif eşi **Sumak Halababagil** vardı. Kuyrukta evinde hastasını naçar bırakmışı var. Lohusa bebek bekleyeni var, yaşlısı var. Biz o yerin kapısına girmek isteyince hodbin bir görevli gelince kendimizi ona tanıttık. Görevliye tanıtmadan önce insanın kendisini çok iyi tanıması gerekiyor. Görevli, **1975 mahsulü, 160 cm** bir insan. Bizi içeri almam deyince biz horozlandık, o da horozlandı. Kalın kapıyı beynimize kapayınca ben kapıya atlayıp atlayıp ahşap o tekmeyle vura vura iyicene horozlanıyorum. O elinde sert bir demirle çıkınca ağaçlı bir bulvardan beni şehir merkezine doğru kovaladı. Ben bir koruya dalıp zik-zak çizince çamlar arasında izimi kaybettirdim. Demirle elinde, Demirel'in bir sözü vardır: **"Yürümekle yollar aşınmaz."** O yürüyüp gidince ben bütün gece koala gibi ağaçta uyudum. Uyanınca enteresan adımlarla olayın başladığı noktaya döndüm. Eşim sabaha kadar kapıyı tırmalayarak başının geçeceği kadar kapıya bir delik açmış. Başı girmiş, vücut geçmemiş. Ama bakın asıl mesele neymiş. Orası o gece kapalıymış. Bir ruhsat yüzünden açılışı ertelenmiş. Ben şimdi mankafa statüko zaptiyelerine şunu soruyorum. İnsanları o kapıda perişan etmek marifet midir? Bu işkence değilse nedir? Oraya bir içki ruhsatı vermek bu kadar mı zor? **Orası neresi mi? Orası Laila...**

SOLUCAN SÜTÜNDEN ULAN-BATOR MUHALLEBİSİ

O gece Laila'ya gitmeden birkaç saat önce bakın ne tuhaf birşey yaşadık. Laila saati gelene kadar biz ayak üstü birşeyler atıştırıp aç karnımızı doyurmak için dört kişi ortak özel uçak tutarak **Dubai'ye "Papağan hayası" yemeye gittik.** Uçağı, biz yemek yerken havada beklettik. Ne kadar yazdıysa onu da ödeyerek aynı uçakla geri biz yine döndük. Dubai'de **"Ponki a Dukink"** adında çok hârika bir restoran var. Papağının h yalarını koparıp koparıp yutuyorsunuz. Restoran sahibi **Rabırt,** maymundan gelme bir İngiliz. Maymund geldikten sonra **Dubai'de 330 kilo ağırlığında menekşe gözlü dünya çirkini bir mankenle** evlenip ora yerleşmiş. Karısının adı Baltazar. O sakallı. Yemekte bize solucan sütünden yapılmış hârika bir **Ulan-Bat tatlısı** ikram etti. Bir ara Dubai'nin kendine has rakısından getirdiler. Adı **Haşkabola**'ymış. Bileşik kapl prensibiyle bitiştirilmiş iki sıralı üç bardakla içiliyor. Yâni bir dikişte sekiz bardak içiyorsunuz. Ben iki ba dak içtim. Ondört mü ediyor o kafayla hesaplayamadım. Velibey Halababagil üç bardak içti.

AYDA 250 BİN DOLAR KAZANMAK İSTER MİSİNİZ?

Tam o anda, bakın binlerce kilometre uzaktaki Dubai'de Türkiye'yi çok yakından ilgilendiren ne old Boşalan rakı bardaklarını uzağa dizip onların içine **sofradaki etli nohuttan** atmaya başladık. Ve girdim başına **yüzer dolar bahis** bastık. Bir süre sonra bu eğlenceli etkinlik, para da getirmeye başladı. Yarım s

Akşamsefası

Arap çöllerinde şaşkın bir eşşek!!! Kovboy bozuntusu corç bush, sınırlı zekasıyla koskoca Arap uygarlığını zayıflatarak safdışı bırakmaya çalışıyor...

LEMAN

G-8 zirvesinde batılı ülke liderlerine kırmızı halı serildi..Ortadoğulu liderler betonda yürütüldü...Neydi bu işin sırrı?..Resme bir kez daha dikkatli bakınız!!!

"Büyük Ortadoğu Projesi"nin jandarması belli oldu..

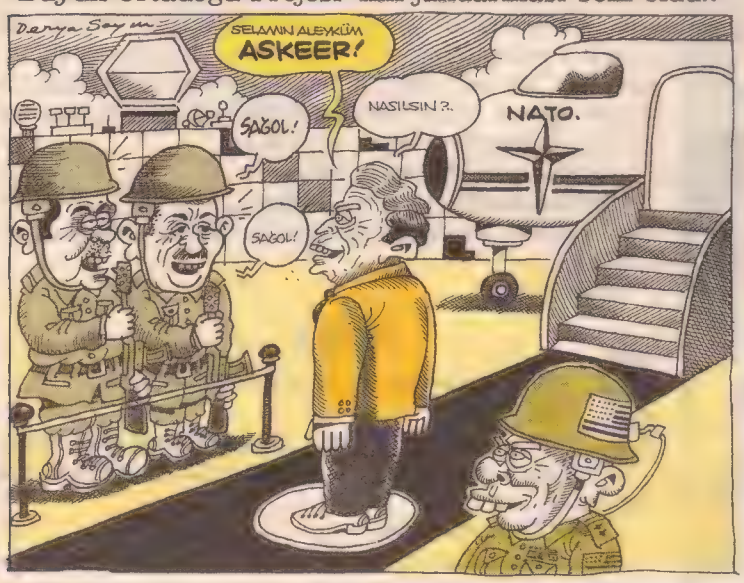

Eski DEP milletvekilerinin serbest kalması, Kürtçe yayına başlanması ve DEP'li milletvekilerinin ilk ağızdan barışçı açıklamaları kardeşçe bir hava estirdi. Ancak, barışçıl hava kısa sürede yerini gerginliğe bıraktı... Hükümetle DEP'lilerin karşılıklı restleşmesi karanlık güçlerin elini kuvvetlendirdi. Şimdi toplumsal barış için herkese büyük görev düşüyor..

at içinde tam **yediyüz dolar** kazandım. Bunu neden anlatıyorum? Türkiye'nin bir sorunu da işsizlik. Ben Dubai'de şunu anladım. Para kazanmak istiyorsanız bunun pek çok yolunu bulabilirsiniz. İnsan üşenmeyip o oyunu günde sekiz saat oynasa, ayda rahatça **250 bin dolar kazanabilir.**

Oyun bittiğinde, ben bir ara nedense **Rabırt**'ın eşi **Baltazar**'a sarkar gibi olunca, **330 kilo ve 10 günlük de sakalı var.** Fakat bana dayanılmaz câzibesi oldu. Ve kocası da yanımızda ayaklarıyla haşlanmış bir patatesin kabuklarını soyuyor. Adam bizi görecek, ama ben sapkın gibi arada taciz ile aciz arası sanki o şekilde, adamın kaşları da bayağı kalın. Kadının bir omuzu sarımsak, öbürü ciğer kokuyor. Fakat nedense çok çekici bana geliyor. Devamlı öyle çekiyor. **Bir ara dudaklarım kadının sert sakalına dokununca,** haydaa kendimi frenleyemiyorum. Kadın ayoool bir çığlık fırlatınca, herif orangutan gibi havalanıp ayağında tuttuğu iri patatesi **soluk borumun ortasına** kadar sokunca ben hâlâ çılgınca **kadının sakalını** mıncıklıyorum. Arada nedense adama da sarkıyorum. Bir yandan yavaş yavaş boğuluyorum. Ertesi sabah hastanede ben gözümü açınca, günlük gazeteleri getiren hemşireye sarkınca, o da gazeteyi yüzüme çarparken tam orda bir haber gördüm. ABD'de 20 bin kişiyle bir araştırma yapılmış. **İnsanın cinsel arzuları en çok Haziran ayında artıyormuş.** Mesele buymuş...

ÖNEMLİ NOT:

Sayın Bush'un babası Sayın Bush sekseninci yaşını kutlarken ***paraşütle atlamış.*** *O bir kahraman. Arkasından oğlu Sayın Bush'da atlamış.* ***Ve paraşütü açılmadığı halde yere inmeyi başarmış,*** *o da bir kahraman. O, bir jeti uçak gemisine geri geri indirebilen tek pilot...*

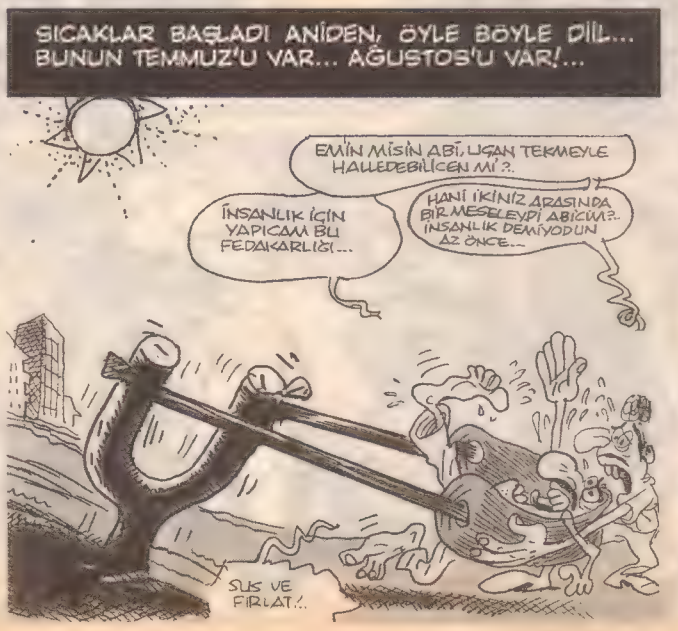

ÖSS HAZIRLIKLARI

Olgun Budak

ÖSS'ye girecek Leman'cılar için taktik, öneri, kolpa ve cinlikler...

- Sınav sabahı yanınıza bol miktarda kalem, silgi ve uç alın... Bunları sınava eksik teçhizatla gelen rakiplerinize fahiş fiyatla satıp inceden bi voli vurabilirsiniz... Hem işletme okuyacaklardan da 4 yıl önce hayata atılmış olursunuz, fena mı?

- Kesinlikle sınav yerini önceden gidip görün, ortamı tanıyın.. Böylece sınav sabahı size sınıf yeri soranlara danışmanlık hizmeti verebilirsiniz... Yanıltıcı beyanla bir rakip daha elemekde cabası...

- 5000 metre inanışına göre, sınava giderken yolda ayı tarafından kovalanmak uğur getirirmiş... Ayıyı görün, direkman rekora koşarsınız... BÜ, ODTÜ, İTÜ köpeğiniz olur...

- Sınav çantanızda kimlik vs.nin yanısıra çaykolik gözetmenlerin bardak karıştırma seslerine karşı uyku hapı da bulundurmalısınız... Gerektiğinde sakarin kisvesi altında ikram edip, salonda ebedimsi bi sessizlik yaratabilirsiniz...

- Önce bildiğiniz sorulardan başlayın sınava diyor uzmanlar... Tabi soruyu bilip bilmediğinizi anlamak için önce okumak şart... Okuyupta bilmediğinizi anlarsanız sıçtınız, çünkü bilmediğiniz sorudan başlamış oluyorsunuz... Demek ki olay inceden bi kumar havası da içermiyor değil hani...

- Sınavdan istediğiniz verimi elde edemiyor musunuz? Salondan eli boş çıkacak haliniz yok ya... Civarda kesişecek bi manita arayıp bulduğunuzda, soru kağıdındaki harfleri keserek "Oku bak ne diyor Kayahan Abi" yazıp gönül çelebilirsiniz...

- Sınav çıkışında ebeveynlerinize, cevaplarda arka arkaya A-B-D şıkları olduğunu ve bunu protesto için bilerek yanlış şıkları işaretlediğinizi söyleyin... Böylece toplum sorunlarına duyarlı insan kisvesine bürünerek şık bir artı alırsınız kendilerinden...

- Sınav sonrası en zor an, TV'de cevapların açıklandığı andır... Soru çözen hocalar Türkçe'yi yeni öğrenmiş gibi konuşmuyorlarsa yaşadınız... Ses tonundan sorunun gidiş yönü ve cevabını kestirip, evde "Aaaa bak şimdi hatırladım, bende bunu işaretlemiştim" kolpasına yatabilirsiniz...

- Kötü sınav ihtimaline karşı gelecek sene hazırlıklarına hemen başlanmalı... En cıvır manitalar hangi dersanede, en ortam kafeler hangi okul çevresinde yoğunlaşmış gibi sorulara cevap bulup, yeni sınav-yeni imaj çalışmalarına başlayın...

- Mühim olan katılmaktır hem... Sonuçta o çözmeye uğraştığınız soruları bissürrü insan bi ay kapanıp hazırlıyo da gene çoğu yanlış oluyo, siz yanlış cevaplamışsınız iş mi? (Genede bu mantaliteyle sınava girilmese iyi olur...)

www.kapikcik.cjb.net

DÜYURULAR
48. Uluslararası Akşehir Nasreddin Hoca Şenliği
5-10 Temmuz 2004
3. Ulusal Çizgi Bant Yarışması
Adres: Nasreddin Cad. No:32 Akşehir/Konya
Tel: 0332 - 813 14 35 nhdernegi@yahoo.com

İMZA-SÖYLEŞİ
Cezmi Ersöz
19 Haziran Cumartesi
15:00-18:00 arası
Konya

'BALLI BAKLAVA'

YAZ / ÇİZ **MELİKE AGAR**

melike@leman.com.tr

- Hacı naaber, Hırgürkan ben. Baksana, iki Moldavyalı çocuk buldum süper. İgor olanı tamam dedi Vasili'yi de sana yapalım mı, bin euro alıyo... Kral çocuk, hafif sarışın zehir gibi bi herif bu Vasili.

- Nasıli? Ne diyon hocam sen yaa?

- Öss ye sokucaz olm. Biliyosun herifler vaktiyle ilim ve fende bizden fersah fersah ileri memleketlerin çocukları. Demirperde çöktü, şu an tersolar o ayrı. Bak sana ne diyorum, matematik, fizik felan süper babalarda. İvan beni andırıyo ama koleston siyah saç boyasıyla ufak bi müdahale edicez tabi. Şööle bi baktım Vasili de tıpkı sen. Koleston kestane ile boyayıp yanyana koysak anan ayıramaz, o şekil yani. Sınav kimliklerini alıp bizim yerimize giriyolar, çıkıyolar, işlem tamam... Olm herifin babası vaktiyle kozmonotmuş lan, düşünebiliyo musun zekâyı, şak diye İTÜ ye kenetler seni. Taş atıcan da kolun mu yorulucak. "He" dersen, atla gel, Vasili Silivri'de kaçak işçi, boyacılık yapıyo. Ya da istersen cebini veriyim ara onu, boya onu kolestonla eheh... Alo? Aloo...

- Arama beni, boyama onu!

- Sen kaybettin Hacı. Ben Boğaziçi Üniversitesi'nin kuzey ve güney kantininde ortamdan ortama sekerken görüşürüz.

- Sektir git.

- Allo... Sıkılhan, miraba Bunalgül ben.

- İyi.

- Bak sana ne diycam, bi haftalığına beni yoran ilişkilere ara verdim. İcq, sms, msn, gsm yok, öss var benim için artık.

- Dna? Onu naapcan?

- Noolmuş ki dna ya. Yani şey mi demek istiyosun, ben geyiğim, zırt pırt telefon açıp saatlerce anlamsız konuşmalar yapmak benim denea ma, genlerime felan işlemiş, naapsam kendimi tutamam, illa telefon açıp manyakça bi muhabbetle senin kafanı didmeden duramam. Bu mu?

- Ben sadece "dna" dedim gerisini sen söyledin Bunalgül.

- Hayvanlarca kere hayvansın. İlk tercihim veterinerlik olucak ve mezun olup seni tedavi edicem Sıkılhan Öflan..

- Pekâla, yaşıycak mıyım?

- Zehirleneceksin! Aslında bu son telefon konuşmamdı ama, kasıp bi telefon görüşmesi daha yapıcam. Pendik Kuduz Hastanesi'ni arayıp seni ihbar edicem. Sonun geldi, köpek sektörü!

- Hav hav, buyursun gelsiiiiin. Hav hav, temelli kallsııın...

- Selam Sıkılhan, ben Buğra, naaber hoca? Yaa, şeyi sorucam sana, bizim mezuniyet balosunun videosu viisdisi filanı var mı sende? Varsa bana lazım da, kendime bakıcam "Ben orda mıydım" diye.

- Sana benziyen biri ordaydı Buğra. Servis şöförü Celil Abi'yle yeşil birer heykel halinde hareketsiz duruyodunuz.

- Demek ordaydık haa, yeşildik bi de. Ben dedim Celil Abi'ye o yeşil hapın üstüne votka içmeyelim, bizi bozar diye. Hay aksi, sinema olduk millete iyi mi? Gerçi kafa çok güzel oldu ama... Peki, o yeşil heykel şahsın ben olduğumdan emin misin, hakkaten ben orda mıydım acaba? Belki de orda diilimdir, o yeşil şey başkasıdır.

- Sona doğru sarardı o şey, aniden piste fırlayıp Matematik Hocası Bihrat Bey'i dansa kaldırdı adamın mendil cebine kustu ve masanın altına yatıp uyudu.

- Yok abi ben diilimdir o. Tamam biraz uçuyodum ama o kadar da diil. Bence ben orda yoktum o gece... Alo... Öööle di mi abi? Alo... Bişi söölesene lan Sıkıl.

- Ben burda yokum!

Atilla Atalay sklhan@leman.com.tr

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

EE...MEMETALİ OĞLUMUZ NE İŞLE MEŞGUL KUTLU BEY...

SABETAY EFENDİM, ÖNÜ ÇOK AÇIK..!

SABE NE?.

YALÇIN KÜÇÜK İSMİNİ HİÇ DUYDUNUZ MU?.

TEŞEKKÜR EDERİM NUR KIZIM..!

VERİN LAN ÇOCUĞUMU BANA...NİYE GÖSTERMİYOSUNUZ LAN ONU BANA...LAAYN!.. KAYNANA, KARI, KAYINPEDER, BALDIZ DEMEM HEPİNİZİN KANINI DÖKERİM LAAN..! EMRE... EMREEE..!

DRAN TKA TKA!

BU İŞ BİTTİ ABDULLAH ANLAMIYOR MUSUN, BİTTİ!..

EVLADIM SAKİN OL!.

HARİKULADE EMRE... BENDEN İYİSİ...

BABA!.

Babacım...

EMRE'NİN RESİMLERİ PİCASSONUN İLK DÖNEMİYLE EŞDEĞER... FAKAT..!

EVLADIM ELİNDEN Bİ KAZA ÇIKICAK!..

DUYDUNUZ MU, KARDEŞİMİZ AVAREL **N.BA**'DAN TEKLİF ALMIŞ BİZİ VE BU İŞLERİ BIRAKACAKMIŞ...ÖYLE Mİ AVAREL HA.?

BU BENİM İÇİN BİR ŞANS CO...HASTAYIM BASKET'E ANTREMANLAR BAŞLADI... AHHHH!..

SALOON

PISTONS 3

DAN

AHA GİTTİ BİR KONTEYNIR İLAÇ DAHA, KARA VURUPTA İNTİHAR ETSENE LAN...

SÖYLEMİŞTİM KEPİTEN BALİNELER ÇOK AKILLI HAYVANLARDIR...

AKLINI ZKİYM BEN ONUN, SİGORTA ŞİRKETİNE DURUMU NASI ANNATICAZ...

INNGG

ÇATIRR

MEDICAL

NOCK ILLIE YEAH

BA...BA...BA... EN AĞIR İLACI SEÇTİ HEM DE... GANSER İLACI..!

ERKUT ABİ

Kaan Erten

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

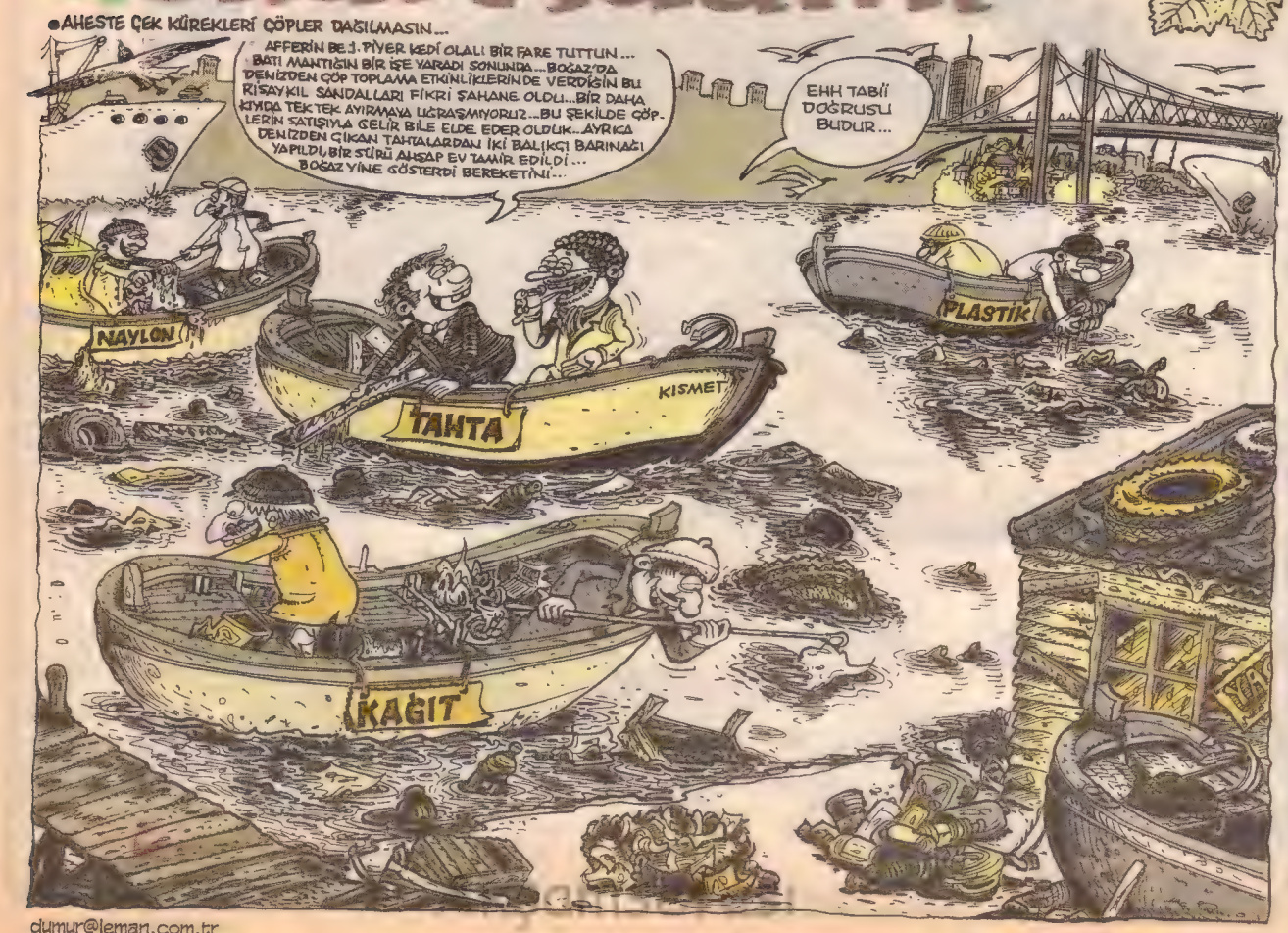

PANTOLON

metin erdal

dumur@leman.com.tr
metinfidan@leman.com.tr

TERELLİ

PICTURES CAN BARSLAN

BA BA BA, ŞUNA BAK!.. HAVANI YİYİM SENİN.. SÖZDE DUDAK OKUMASINLAR DİYE AĞZINI KAPATIYO... SANKİ KONUŞTUĞU DEVLET SIRRI... BOKUM..!.

SİNİR OLDUM..!.. İNDİR LILAN ŞU ELİN---AAAA... AMAN!..

BÖÖAARGGH!.. NAPTIN BİRADER?.. MİDESİ BULANIYODU ARKADAŞIN... KUSMAMAK İÇİN KAPATMIŞTI AĞZINI!..

GÖRÜNMEZLİK FİTİLİNİ BULDUK AMA Bİ TÜRLÜ DENEYEMİYORUZ MUNA KOYİM...

ŞUNUN HAPINI BULSAYDIN YA BE... FİTİL ADAMI BOZAR... OLMAZ!..

AYIN ELEMANI

BÜTÜN ELEMANLARI KAÇIRDIN, ŞİMDİ YAĞ ÇEK BAKALIM... SANKİ BENDEN BAŞKA ELEMAN VARMIŞ GİBİ...

BİRAZ KORKUYORUM NACİ... HAYATIMDA İLK KEZ OLACAK VE BU BENİM İÇİN ÖNEMLİ Bİ AN... CANIMI ACITMA...

TAM O ESNADA, YAŞASIN CUMHURİYET DİYE BAĞIR... BENİM SÜNNETİMDE İŞE YARAMIŞTI...

PEEH! NE KARİZMA KALDI NE BİŞEY... O, EŞKİYAYA YATAKLIK EDERKEN BİZ NE EDİYORUZ?.. PUF..!. EŞKİYAYA PUFLUK...

BİZ DE ÖNCE PUFLUKLA BAŞLADIK OLUM... SABRETCEN...

OHOO!.. NERDE O ESKİ ROBİN HOOD ABİ... ZENGİNLERİN ALMADIĞI FİŞLERİ DÜKKANLARDAN TOPLAYIP TOPLAYIP FAKİRE DAĞITIYO... İŞİ İYİCE SERDİ BU...

OLSUN, BU DA BİŞEYDİR... VERGİ İADESİNDE KULLANIRIZ...

ALIIN, ALIIIN!.. SİZE GETİRDİM. KAPIIN!..

EHİYYY!.. BOKA BASTIM... HAY AAZINA ZIÇİM YAA..!! UFFF!!!

VOJK

HAH, NEYSE ŞANSIM VARMIŞ... ŞİMDİ DE TEMİZLİKÇİYE BASTIM... O HALLEDER...

canbarslan@superonline.com

KAAN ERTEM VE DENGELİ BESLENMEDEN

YAZIN SICAK ORTAMINI ANİDEN SOĞUTACAK ESPRİLER İÇEREN EN SAÇMA VE KİŞİLİKSİZ ÖYKÜLER YUMAĞI :.

BU HAFTA: ÇİVELEK YATIRIM.:

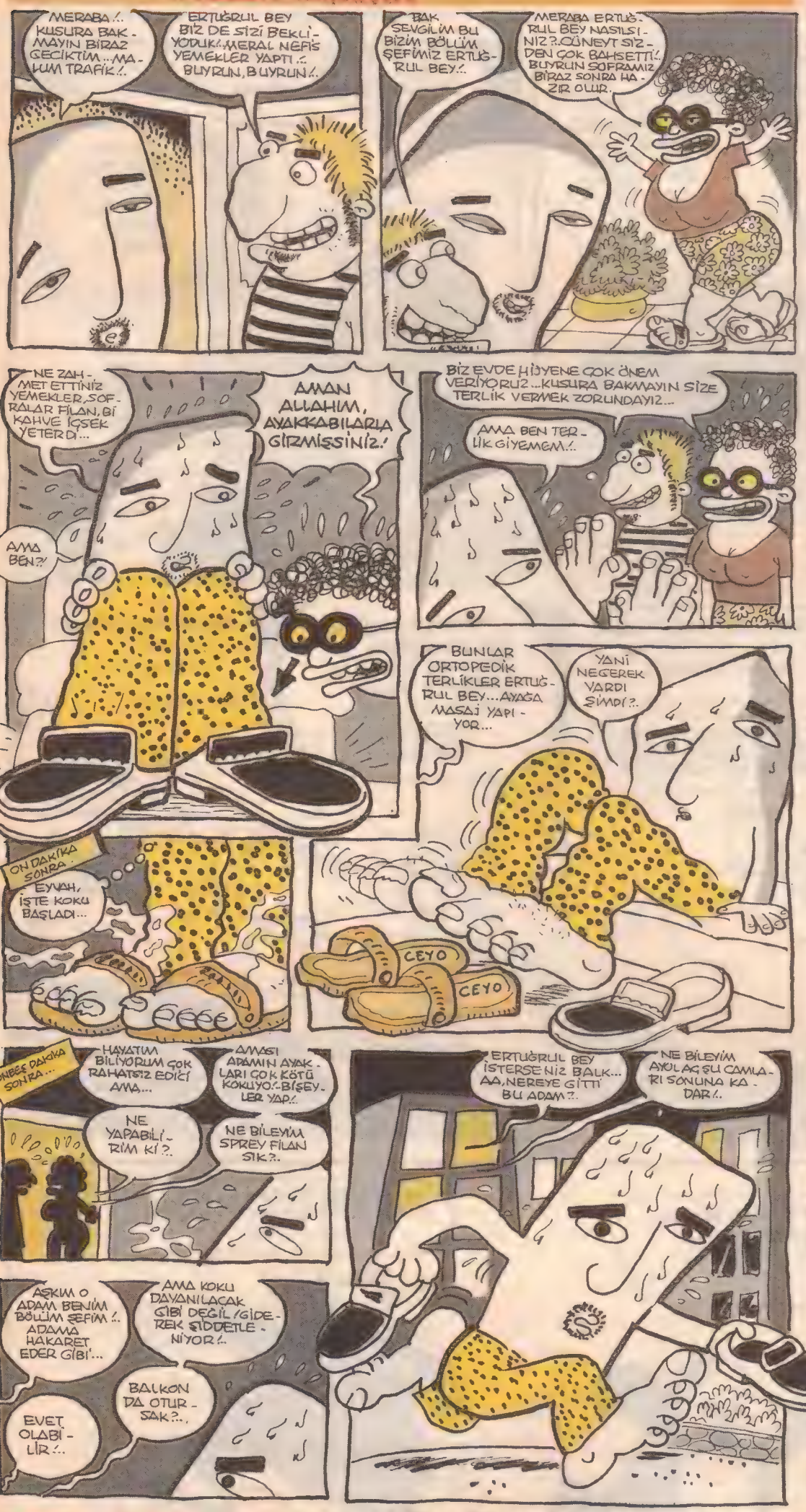

Onu Daha Çok Sevebilseydim Belki Ölmeyecekti

CEZMİ ERSÖZ

Sen şimdi suratıma kapat telefonları… Kapat ve o karanlık ormanına dön… Uzun ve zehirli gecene… Çocukluğunun o soğuk, o yalnızlığı bitmek bilmez gecelerini birkaç gecede kurtarmaya çalış… Kapat telefonları suratıma ve çocukluğunun yaralarını sarmak için, benim yaralarımı yeniden aç… Tenin, hazzın karanlığında titrerken, o acı rüzgarlarımı yeniden hatırlat bana… Hatırlat… Bir kapımın yıkılması yeter, bilirsin, sonrası gelir zaten… Hazırda bekler, bir kapımın yıkılmasını bekler diğer kapılarım… Acı bir rüzgar yeter.

Hiç unutmuyorum, **dünyanın bütün sevgileri beni sevse, bütün insanlar sevgilerini bana akıtsa yine de bana yetmez, yine de birşeyler eksik kalır,** demiştin bir gün bana… Bilirim o boşluğu ben… Bilirim bu derin yarayla yaşamanın ne büyük bir ıstırap olduğunu… Bilirim tek bir rüzgarın bile neden bütün kapılarımı nasıl ardı ardına yıktığını… Benim için dünyanın en önemsiz insanının bile, **seni sevmiyorum, seni beğenmiyorum,** demesinin bütün ömrümü nasıl acı ve korkuyla titrettiğini bilirim… Onun tek bir kötü bakışıyla bile o güne dek kazandığım bütün başarılarımın, içimde saklı bütün sevinçlerimin iskambilden yapılmış kuleler gibi neden anında yıkıldığını iyi bilirim… Beni bir kez olsun, bir an olsun onaylasın, anlasın, beni bir an için olsa bile sevsin diye, bu insanın peşinden günlerce gecelerce neden koştuğumu bir tek ben iyi bilirim…

Sen yine ben arayınca kapat telefonları… Yık ömrümün bütün kapılarını… Bütün gece ömrümün karanlıkta kalan o büyük boşluklarını kapatmaya çalış… Kendini unut ve kimsesiz bir hızla durmadan titre… Her geceni son gecen gibi yaşa… Ve bu yüzden acele et… Acele et, biliyorsun ki sabah çabuk oluyor… Çünkü sen gündoğuşlarına kolay dayanamazsın… Ve ardından sabah olunca sen çocukluğunu hatırlarsın… Sabah olunca sen o hiç kapanmayacak olan yaranı hatırlarsın… Sabah olunca sen durmadan kanarsın, durmadan kanarsın…

Bütün bunları nereden mi biliyorum, çünkü benim de bir annem vardı… Vanilya kokulu… Annemin teninin en küçük bir zerresinde bile bir büyük kalp çarpardı… Pembe, beyaz, şeffaf bir kadındı… Öyle inceydi ki yanıma, beni uyutmaya gelirken giydiği geceliğin altında kalbi görünürdü, o geceliğin altında ömrüm görünürdü, kaderim görünürdü…

O beni doğurduğunu ve getirip bu dünyaya bıraktığını sanıyordu… Oysa ben daha doğmamıştım, bir adım, bir yüzüm vardı ama, ben bu dünyayı tanımamıştım… Bu dünyayı daha tanımadığım için çocuksu bir mutlulukla alabildiğine açıktaydı kalbim… Daha doğmamış olmanın sevincinden öylesine dönerdi ki başım, kalbimi saklarsam, o sonsuz coşkumu gizlersem hayat ve insanlar ışıksız kalır sanırdım… Kalbimi ve sevgimi gizlersem yeryüzü hiç bir zaman bu kadar yakın olmaz sanırdım…

Sonra o giderdi, o vanilya kokulu, o teninin her bir zerresinde büyük bir kalp çarpan annem geldiği gibi giderdi… Çünkü onunda bir hayatı vardı… Kocası, başka çocukları, komşuları, işleri, sıkıntıları vardı… Onun da sevgi açlığı vardı… Onun da kayıp bir cenneti vardı, onun da pembe beyaz bir annesi vardı… O da annesinin geceliğinin altında kendi yüzünü görmüştü, kendi kalbini, ömrünü ve kaderini… Onu da bırakıp gitmişlerdi bu ıssız, bu kimsesiz dünyaya… Onu da benim gibi kopartmışlardı cennetinden. Ve onu da ayırmışlardı senin gibi o sonsuz, o lekesiz sevgilerinden.

Dün gece, sen telefonunu yüzüme kapattıktan sonra yollara çıktım… **İstanbul**'un karanlık yollarına… Birilerine anlatmak istedim seni… Seni birilerine anlatırken kendimi anlatmak istedim… Ama bulamadım beni gerçekten dinleyecek birini… Herkes o kadar yaralı, gergin herkes o kadar kendiyle doluydu ki… Ve şehirde öyle amansız bir hız vardı ki, sanki herkesin ömrü tek bir geceye sığmıştı… Sabah olana dek herkes yitip gitmiş ömrünü yeniden geri kazanmak istiyordu… Arabalar, sözler, bedenler ölümcül bir hızla geçip gittiler önümden… Kimseyi durdurmak mümkün değildi… İnsanlar durmadan boşluğa konuşuyor, sözcükler boşlukta doğmadan ölmüş çocuklar gibi, birbirinden umutsuzca uzak; birbirini hiç görmeden ve kendi etrafında dönüp duruyorlardı… İşin acı tarafı kimse söylediği sözcüklerin ağızlarından çıktığı anda hemen öldüğünü ve kimsesiz ruhlar gibi, kimsesiz çocukluklar gibi hemen o an boşluğa karıştığının farkında değildi…

Bütün gece dolaştım yollarda… Gökyüzünde yıldızlardan çok o kayıp ruhlar, kimsesiz çocukluklar dolaşıyordu… Yaralı ve hiç iyileşmeyecek ruhlar… Bir kez doğmuştum… Bir kez buraya, bu hiç tanımadığım gezegene inanıp gelmiştim… İnanıp gelmişsem ve gitmiyorsam buradan, birilerine kendimi anlatmalıydım… Yol boyunca arabaların altında kalıp ölmüş hayvan cesetlerine rastladım… Bu şehirde her şey öyle hızlıydı ki, her gece yüzlerce hayvan ezilip ölüyor, sonra da yol kenarına atılıyorlardı… Bir kez olsun konuşamadan, bu dünyada gördüklerini, hissettiklerini, düşlerini bir kez olsun anlatamadan… Tek tek sarılıp öptüm onları… Ölmüşse çocukluğum da böyle ölmüştür, dedim… Ölmüşse, karşıdan karşıya geçerken bir arabanın altında kalan sahipsiz bir köpek gibi ölmüştür çocukluğum, ve sonra da yolun kenarına öylece atılmıştır… Bir an için bile olsa kimsenin ona bakmaya, yanına gelip onu yürekten okşamaya vakti bile olmamıştır… Çocukluğum orada öylece kalakalmıştır, yeryüzü daha da uzaklaşmıştır gözlerinden… Gözlerindeki gülümsemesi yarım kalmıştır… Donup kalmıştır ömrü bakışlarında… Gecenin bütün sırrı o zavallı, o son kez gülümsemek için açılmış ağzında parlamaktadır…

O yol kenarına fırlatılıp atılmış ölü hayvanların sır dolu yüzlerinde kendi çocukluğumu gördüm hep bu gece…

Tam istediğim gibi sevilirken, hiç beklemediğim anda terk edilişlerimi gördüm ben… Annem, sevgilim, dostum, arkadaşım deyip ve başka da hiç bir şey düşünmeden koştum yollara, ama geriden öyle çok mutsuzluk, öyle çok kaybetmişlik geliyordu ki, ve insanlar o büyük boşluklarını hemen, o anda, o gecede kapatmak için öylesine çok acele ediyorlardı ki ve her şey öylesine çok hızlıydı ki, bu hıza rağmen bense o denli dikkatsiz ve savunmasızdım ki, karşıdan karşıya geçerken ezilip fırlatılmıştım işte ıssız bir yolun kenarına… Ölürken, hayatımın ve gecenin bütün sırrını son kez gülmek için açılan ağzıma dolarken anlamıştım, annem dediğim, sevgilim, dostum, arkadaşım dediklerim de benim gibilermiş… Anlamıştım, onlar da bu dünyaya benim gibi getirilmiş, sonra da öylece kimsesiz bırakılmışlardı ve sonra bir gece onlar da kendileri anlatmak için yola çıktıklarında eğer bir arabanın altında kalıp ezilmeyeceklerse, yolun kenarına atılmış ölü bir hayvanı benim gibi öpüp okşayacaklardı… O ölü hayvan da kendi yaşanmamış çocukluklarını hatırlayacaklardı…

Ben yolun kenarına atılmış her ölü hayvanda kendi yitik çocukluğuma sarılırken annemin, sevgilimin, arkadaşımın, dostumun da da yitik çocukluğuna sarılıyorum… Ben her gece bu dünyanın ölçülerine göre imkansız sevdiği için o ölüp gitmiş yanımı annem gibi, sevgilim, dostum, arkadaşım gibi sarılıp öpüyorum…

O ölü hayvanı öperken bir kez daha anlıyorum, ben bu dünyada kimi sevsem annemin beni sevdiği gibi sevdim… Ben bu dünyada kimi sevsem ya çok sevdim, ya onun ölüsüne sarılıp ağladım… Bu yüzden benim hayatımda gri tonlar olmadı… Ara durumlar, bekleyip görmeler, sınamalar, yumuşak geçişler, gündelik unutuşlar olmadı…

Bu yüzden benim hayatım ya hep, ya hiçti… Ya aşkın, sevginin en mükemme-

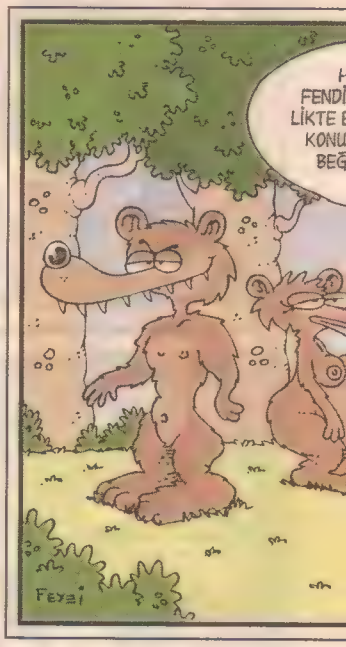

lini, en büyüğünü yaşardım, eğer yaşamıyorsa
Anında bütün kapılarım yıkılır, ömrüm tek bir
lup titrerdi…

Bu yüzden ben mükemmel biri olamazsam,
dünyanın en zavallı, en beceriksiz, en değersiz

Hem zaten ben en mükemmel olmayı ruhum
den çocukluğumun bütün sırları, bütün eksik k
tabilmek için isterdim… Ben hep mükemmel,
len biri olmayı, içimdeki o kimsesiz, o ya çok,
ler görmesin, diye isterdim… Öyle zayıftı ki o
rım, düşmanım saydığım insanların bile beni s

Hakkımda dava açan bir savcı, düşünceleri
meyen bir yazı işleri müdürü, hakkımda durma
şum, bir kez olsun bana selam versin, hatta ev
kanlıktan gelişigüzel bir şekilde eliyle omzuma
larım biter, bana gülümseyen o yüzü, omzuma
eden o insanı yaptığı onca şeyi unutup büyük
geçmişte onun hakkında düşündüklerimden dol
önce korkup çekindiğim insan bir anda benim

Çocukluğumun o çok zayıf, o en küçük bir
ruyabilmek için durmadan düşmanlarımla dos
hep, ya hiçi yaşamak isterken hayatımın anlam
larda arardım… Batan öyle anlar olurdu ki hay
mayan, tanıma şansı olmayan birinin peşinde
şansı olmayan bir insanın kalbinde kaybolmak i
rüzgarda iskambil kağıtları gibi devrilebilecek ö
mü adamak isterdim… Beni gerçekten sevmen
ömrümü sevebilmek olduğunu bilmeyen bir ins

Ben çektiğim o derin korku ve acı yüzünden
sam, beni çok sevdiğini söylediği halde aslın
mü adamak isterdim…

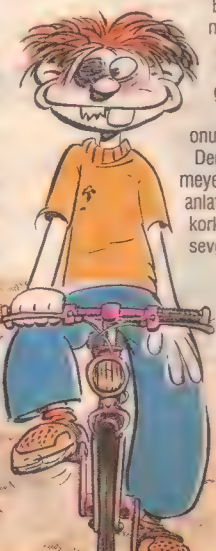

Böyle geçti hayatım…
narak… Birini delice,
hep kendimden, o ya
vardı… Çocukluğum
gibi orada bırakıp hep
İşte bu yüzdendi b
onu çok sevdiğimi sanm
Denemedim değil, denec
meye kalksam, o tek bir
anlatsam, o mükemmeli
korkak, en çaresiz insan
sevgisizlik ve bencillikle
kapıların
ve ben
şünmed
Ve n
bana en
kadar y
gökyüz
nın ve y
yüzden
sanları
şinde ko
Nasıl
yorsam,

LeMan EN KÖTÜ KARNEYE BİSİKLET VERİYOR!!!

Ortaokullular, liseliler!..Okullar kapandı, karneler dağıldı. Kötü karnenizi babanızdan saklamayın, fotokopisini LeMan'a gönderin. Karnelerinin kötülüğüne güvenen okurlarımız, yapılacak çekiliş sonucu **LeMan**'dan gıcır gıcır **bisikletler** kazanacak...Karnenizin durumu ne kadar kötüyse şansınız da o kadar çok demektir. Karnelerde sahtecilik yapmayın, kötülüğüne güvenin...

Haydi bakalım, kötü olan kazansın!

Adı/Soyadı :.....
Okul :.....
Sınıfı :.....
Zayıf Sayısı:.....
Adresi :.....
.....
Tel :.....

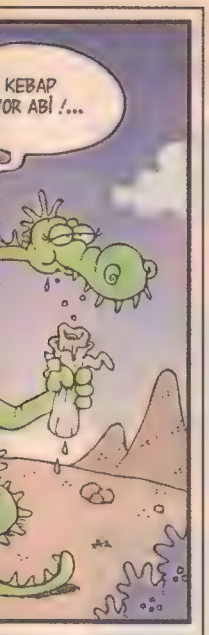

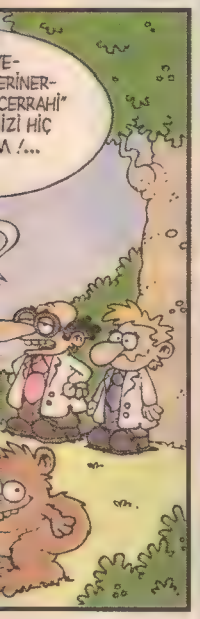

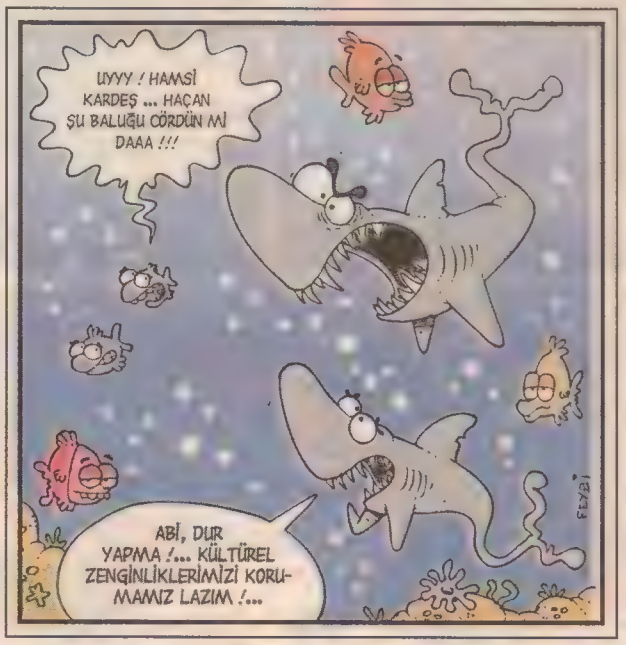

da bir hiç olurdu ömrüm... son umuduna kadar savru-

nel biri gibi davranamazsam dur çıkardım...

anmak bilmez yaraları, için- leri, sızan çatlaklarını kapa- hep en çok sevilip, beğeni- sevilmemiş çocuğu kimse- cukluğumu gizleyen kapıla- ylamasını beklerdim...

bir polis, yazılarımı beğen- kodu yapan o karanlık kom- çmeye çağırsın, ya da alış- n, anında bütün düşmanlık- n eli, beni onaylayan, kabul yle sarılıp kucaklamak ister, den utanır, daha bir kaç gün anın en iyi insanı olurdu... bile yıkılacak kapılarını ko- birbirine karıştırdım... O ya anlış yerlerde, yanlış insan- şkını ararken, beni hiç tanı- oşardım... Beni hiç tanıma . Benim zayıflığımı, o tek bir çbilmeyen bir insana ömrü- ir rüzgarda bile yıkılabilecek şeyimi adamak isterdim... den nasıl kurtulmak istiyor- iç tanımayan birine ömrü-

endimi saklayarak... Savu- ca sevmek isteğimin altında kluğumdan kurtulup gitmek arına atılmış, ölü bir köpek a gitme isteğim vardı... ımı kim en çok unutturursa

e zaman kendim olarak sev- bile yıkılabilecek kapılarını nsanın aslında dünyanın en ımu sevdiğime göstersem, or, o yıkılmaya her an hazır ne bir kez daha kapanıyor, olmayan, hiç işlemeyi dü- şlarla yargılanıyordum... ki beni böyle suçlayanlar zeyenler, çocukluğu benim çok ya da hiç sevilmemiş, rtıldıktan hemen sonra acı- kucağına itilmiş ve sırf bu n en kırılgan, en çaresiz in- halde hep mükemmelin pe- uyordu...

ndi kırılgan kapılarını gizli- a tıpkı benim gibi severken

o savunmasız, o tek bir rüzgarla yıkılabilecek kapılarını gizleyerek sevmek istiyorlardı... Çünkü onlar da benim gibi kimi sevseler, bu sevgilerinin bedelini hiç ummadıkları kadar ağır bir bedelle ödemişlerdi... Yaralarını gizlemek için bağlandıkları sevdikleri onlardan daha yaralı çıkmışlardı... Herkes sevsin diye uğraştıkları o yaralı benlikleri, hiç önemsemedikleri biri tarafından bile beğenilip sevilmediği için dünyaları başlarına yıkılmıştı onların da... Ve yalnızca o biri için, onun kendilerini sevmesi için bile her şeylerinden ödün verip çırpınıp durmuşlardı...

Onlar da başarılarından, hayatlarındaki sevinçli, iyi ve güzel anılarından çok kaybedişlerini, kötü ve başarısız günlerini hep daha çok hatırlamış, onları hiç olmadığı kadar abartmış, kendilerini hep yenilgiye hazır görmüşlerdi... Ve küçük bir yenilgi, o güne dek kazandıkları bütün başarıları anında silip süpürmüştü...

Onlar da kendilerini biraz olsun sevebilmek için hep dışarıdan, hep başkalarından, hep en yabancılardan gelecek ilgi ve onaylamayı beklemişlerdi... Onlar da geceler boyu telefonlarının başından hiç ayrılmayıp, evlerine gelen mektupları hastalıklı bir hasretle okuyup durmuşlardı...

Telefonlarda ve mektuplarda hastalıklı bir arzuyla arayıp durdukları hep aynı cümleydi: **Kim olursan ol. Ne yaparsan yap... Ben her durumda seni seveceğim.**

Ama ne yapsalar, kim onları sevse, onlar kimi sevse ruhlarındaki o derin yaraları kapanmak bilmezdi... Dünyanın bütün sevgileri içlerine aksa bile tek bir, **"seni sevmiyorum,"** cümlesi, tek bir kötü bakış yeterdi onların o gizledikleri yaralarını hiç olmadığı kadar derinden açıp sonsuza dek kanatmaya...

Bu yüzden hiç yalnız kalamazlardı... Hatta yalnız kalmaktan ölesiye korkarlardı... İçleri sonsuz bir kıştı... İçlerindeki o sonsuz kışı bahara dönüştürebilmek için hep başkalarına, başkalarının o sonsuza dek dilendikleri sevgi ve onaylarına ihtiyaçları vardı...

Ve bu insanlar kendilerinden, bu yaralı geçmişlerinden kaçmak için ne kadar uğraşsalar da en sonunda yine kendi gibi birilerini seçerlerdi... Aşk diye inandıkları neyse onu ancak kendi gibilerinde bulurlardı... Kendilerinden kaçtıkça hep yine kendileriyle karşılaşırlardı...

Başkalarının ışığına muhtaçken, başkalarının ışığına muhtaç birine deliler gibi aşık olurlardı...

Dünyanın en büyük imkânsızlığına aşk diye sarılırlardı...

İşte ben seni böyle bir imkansızlıkta sevdim sevgili...

Bu dünyada bizim gibilerin kaderine böylesi yazılmıştı...

Öyle ıssızdı ki dünya... Biliyorduk, onca iflah olmaz yaralarımıza rağmen sevgisizlikleriyle ömrümüzün o kırılgan kapılarını her gün yıkıp geçenler bile bir gece, başları ruhları ve aramaktan yorulmuş, birilerine ya da evlerine dönerken ansızın arabalarını durduracak ve yol kenarındaki ölü hayvanlara sarılıp günah çıkartacaklardı.

Oysa aslında biliyorduk ki bir gün gelecek bütün anneler birbirine benzeyecekti... Bir gün gelecek bütün anneler kaybolmuş kendilerini bulmak için yollara çıkacaklardı... Ve bir gün bütün anneler, bütün sevgililer eşit olacak, bir gün bütün anneler, bütün sevgililer kendilerini ararken yol kenarındaki ölmüş hayvanlara sarılıp ağlayan çocuklarını bulacaklardı...

Sen yine kapat telefonları suratıma... Seni sevdim, bütün imkansızlığımla senin umutsuz sevgini sevdim... Sen de benim annemdin... Vanilya kokulu... Teninin her bir zerresinde bir büyük kalp çarpan... Sen de benim annemdin, sevgisiyle beni önce gökyüzüne çıkartıp, sonra da acının ve yokluğun kucağına atan...

Kapat telefonlarını yüzüme... Kapat... Ama biliyorum ki, bir gün bütün anneler, bütün sevgililer yol kenarlarındaki ölü hayvanlara sarılıp ağlarken buluşacaklar...

cizmiler@leman.com.tr

* **Konya/Ereğli.** 18 Haziran Cuma günü saat 16:00 - 18:00 arası **Bilim Kitabevi**'ndeyim... Rasim Erel Cad. Tuvana Sok. Ereğli İş Merkezi No: 65 Ereğli/Konya...
* **Konya.** 19 Haziran Cumartesi günü saat 15:00-18:00 arası **Konya Damla Kültür**'deyim...

Akşamsefası

Kritik Lâbidelebi

suatozkan@leman.com.tr

SUAT ÖZKAN

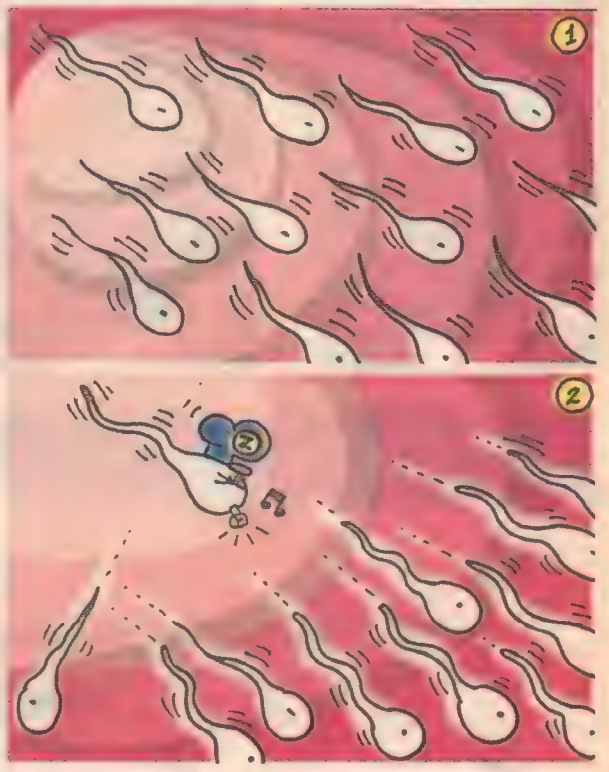

bezginbekir@leman.com.tr

BEZGİN BEKİR

Tuncay Akgün

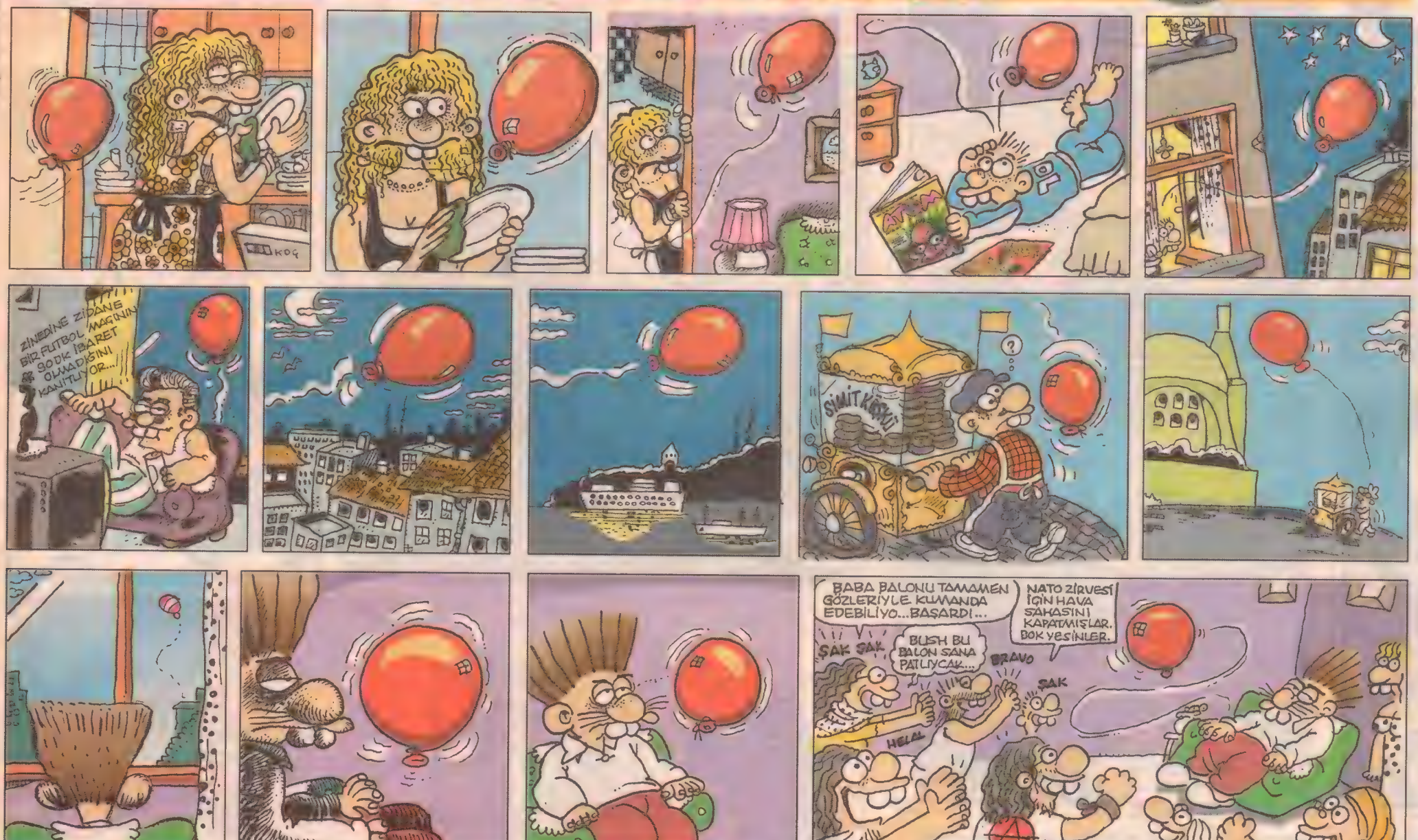

Derya Sayın

derya_sayin@mynet.com

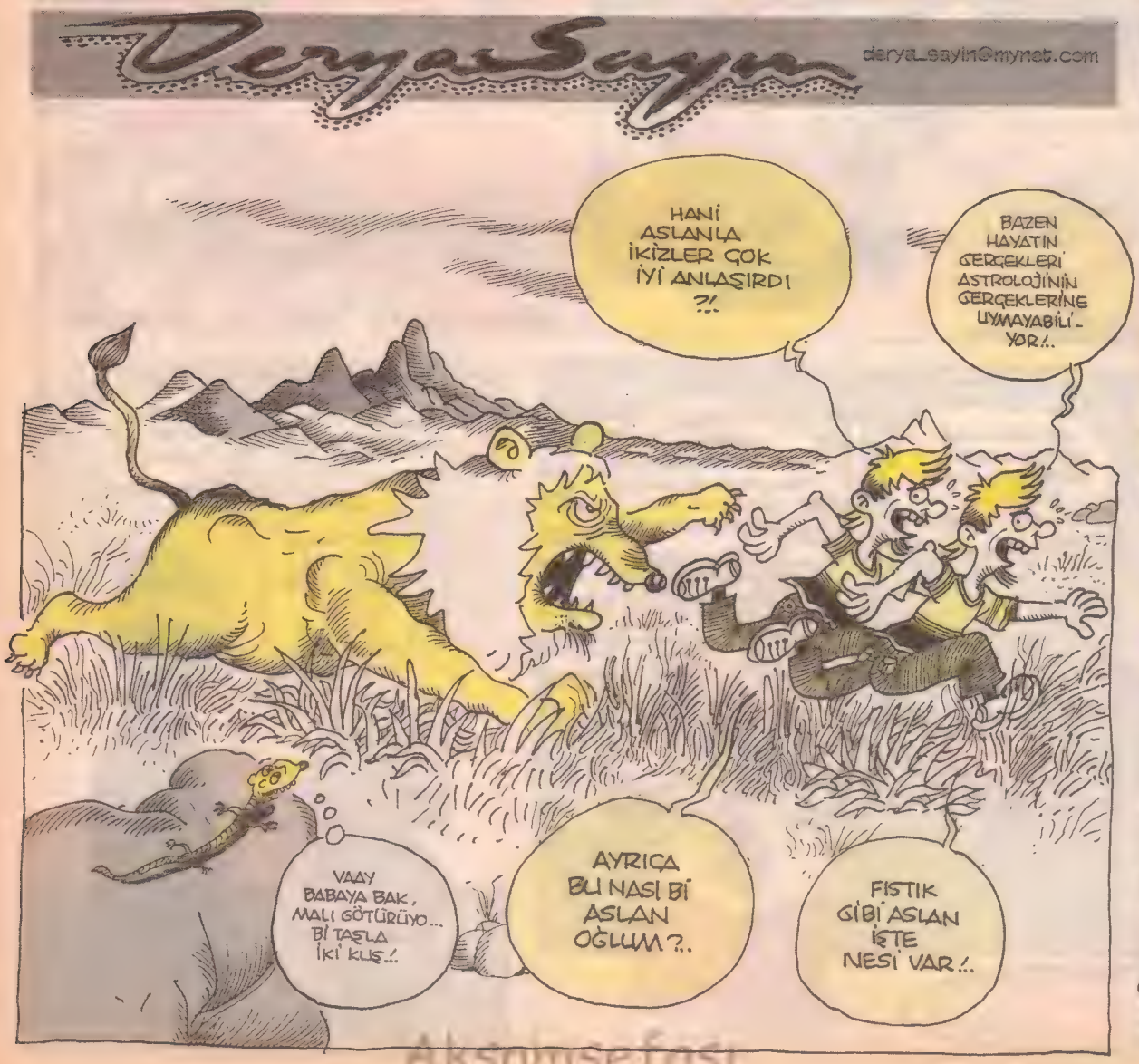

Akşamsefası

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ
cemaahmet@leman.com.tr

TRAVEL-AGENCY-GURME-HOLİDEY

Ortam Kurdu Prof.Dr. Alattin, nezih mekanları sizler için kokluyor. Üstadımız kokuları teneffüs ederken, lezzetleri de emmeyi ihmal etmez.

TEMİZSU KOYU

Burası otel SALSA, beş yıldız görünümlü bir apart otel.. Burası öyle bir otel ki, eğlence durmuyor, uyumak ne mümkün.. Coşmaya doymam, doyamam diyenler için...

Saat 20:00'de ihtiyar delikanlılar için hazırlanan çılgın operada uyuklamaya başladıysanız üzülmeyin, zira 21:00'de havuzda düzenlenen multivizyon film gösterimi sizleri bekliyor...

Yalnız burada devamlı jaws-1'li, jaws 2'li movie'ler, araya da hayvan mezarlığı sıkıştırılınca havuzda kaka eksik olmuyor, fakat eski Ataköy Plajı tadını özleyenler için nostaljik bir deneyim..

Haa, bunların hiçbiri bana uygun değil derseniz, ki dersiniz; o zaman otelimizin animatörü Çiti Kudret ve ekibi şovlarıyla anfi tiyatroda sizleri bekliyor. Şov 22:00'de "yürü dilber yürü, ömrümün varı" türküsüyle sona eriyor. Ekibin arasına süzülüp beyaz eldivene girmeden break dans çıkartmak mümkün...

Fazla coşum oldu, otel görevlilerine ebelendiniz; ki o kadar da söyledim "break dans da eldivene girmeyin" fakat siz kafada da döndünüz, yılan yürüyüşü de yaptınız, nihayetinde kendinizi plajın ılık kumlarında buldunuz!. Olsun yine de ortam süper, yıldızlar, dalga sesleri, mehtap... Ama aklınız oteldeki eğlencede!. Üzülmeyin kumsaldaki bir plaj şemsiyesiyle bekleyerek, müşterilere yapacağınız jestlerle tekrardan otele süzülüm mümkün..

ARRIVA ARRIVAAA!

MEHMET ÖZKANOĞLU

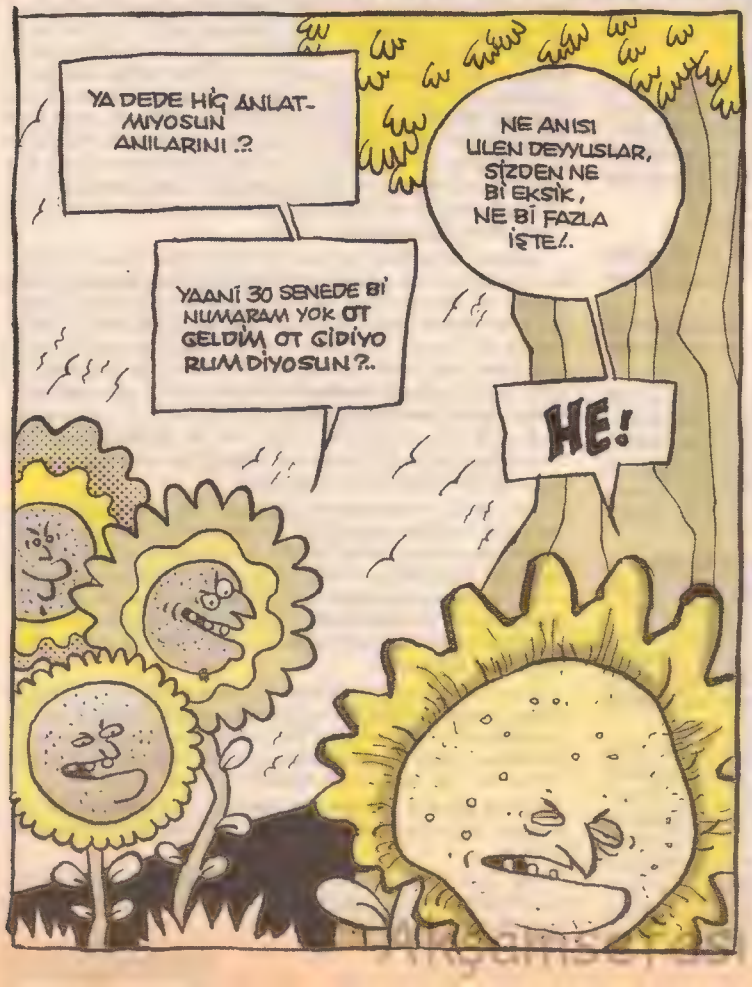

ÖSS'NİN YILMAZ SAVAŞÇISI MAHMUT AMCA (EŞŞEK MAHMUT)

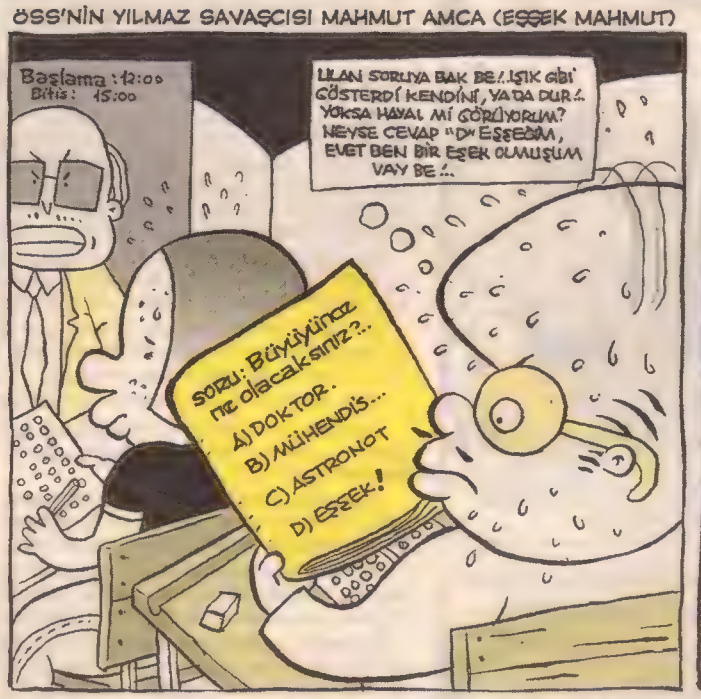

SAKACI KÖY MUHTARI ALİ...

EŞŞEKLE EŞŞEK, PROFESÖRLE PROFESÖR OLABİLEN ADAMIMIZ; İLETİŞİM GURUSU "CAN!"

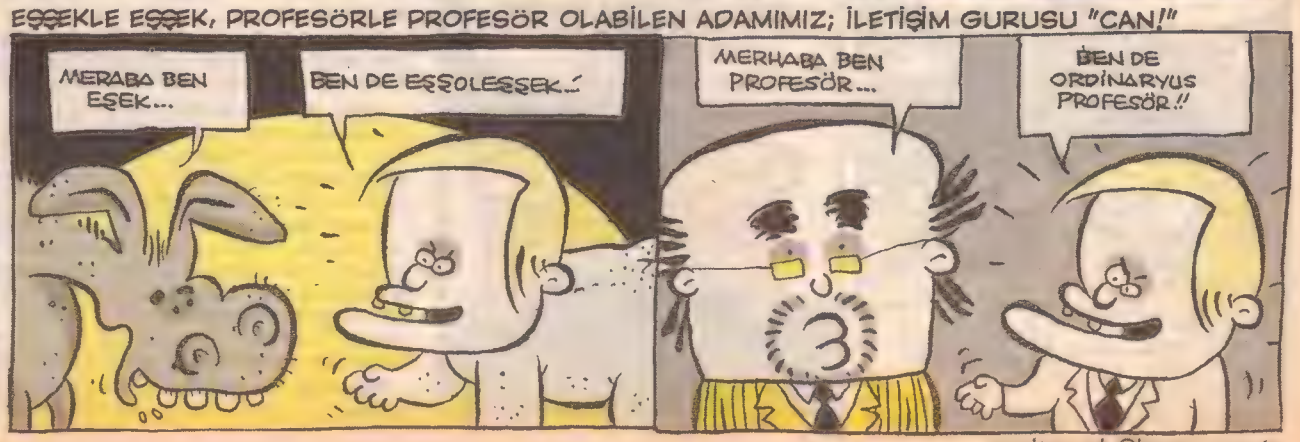

mozkanoglu@leman.com.tr

behicpek@laman.com.tr

Behiç Pek

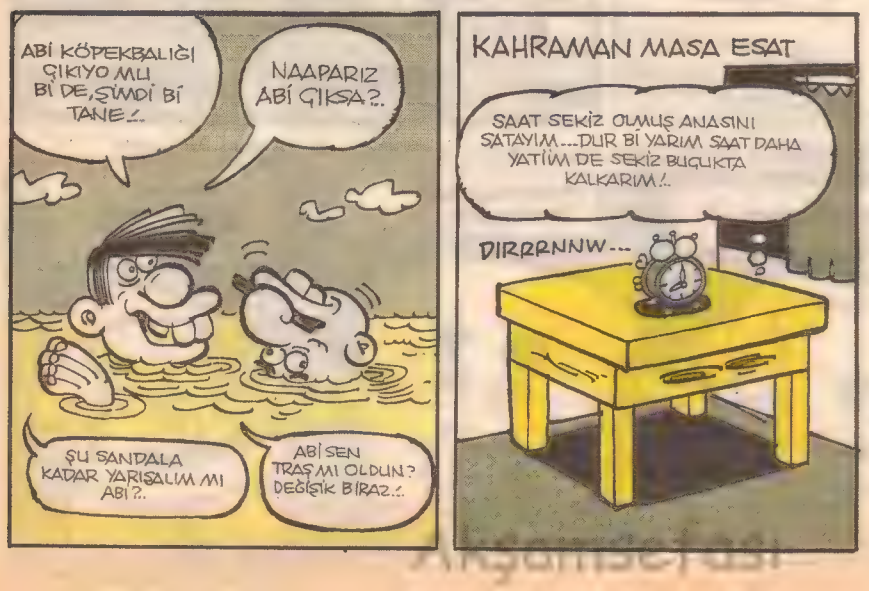

HOŞ GELİŞLER OLA KAHRAMAN MÜMTAZ HOCA

Nihat Genç

Soğuk savaşın bitiminden bugüne siyasetin/iktisadın temel kavramları çok büyük değişimlere uğradı. İşçi, ücret, emek, sendika, IMF, gibi kelimeler 1989 öncesi ifade ettikleri şeyi anlatmıyorlar. Ülke, bağımsızlık, milliyetçilik, solculuk gibi kavramlarda köklü değişimler oldu. Mali piyasaların büyümesi ve finansın kanat takıp uluslarüstü uçuşa geçmesi iktisatçıların/siyasetçilerin bildiği herşeyi değiştirdi. Bütün bu kavramlar açıklanmayı bekliyor. Çünkü **dünya siyasi** ve **iktisadi olarak** tam anlamıyla belirsizleşti.

Küçük örnekler verelim. Diyelim, soğuk savaş yıllarında kapitalizmin iyi/kötü bir alternatifi vardı. Kapitalizmi o yıllarda karşı bir ideoloji eleştirirdi, bunun adı: Sosyalizm! Sosyalizmin Rusya'da, Avrupa'da başka başka anlamları vardı ama sosyalizm diye konuşulan birşey vardı.

Batıda işçi sendikaları patronlarıyla masaya oturduğunda, devletlerin, işverenlerin sosyalizm diye bir korkusu vardı. Bu korku tamamen bitti. Şöyle, dünyanın, Japonya'dan Çin'e, Almanya'dan İtalya'ya çelik işçileri büyük bir konferans topladığında **"sosyalizm"** hiç konuşulmayan bir konu oluyor. Bu işçi konfederasyonları yine kapitalizmi çok sert eleştiriyorlar ama, yerine ikame edecekleri birşey olmadığı için, tartışma, iyi huylu bir kapitalizm arayışına bağlanıyor. Yani, sosyal yönü güçlü, insan haklarına, sigortalarına önem veren bir kapitalizm aranıyor. İşçiler artık "kapitalizm"i reddetmiyor. Hangi kapitalizm diye soruyor! Vahşi mi liberal mi sosyal maliyetleri düşünüyor mu, fütursuz mu, gibi bir yığın kapitalizm örneğinden birini seçmek işçilerin yeni ideolojisi haline geldi.

Fabrikaları, tarlaları kamulaştıracağız diyen bir ortaokul ideolojisi olarak "sosyalizm" hala var ama bu ideoloji sadece onyedi yaşlarındaki çocukları kandırıyor!

Soğuk savaşın bitiminden bugüne dünyanın geçirdiği en büyük siyasal dönüşüm bu.

Artık hepimiz insan haklarına, bireyin sağlık, işsizlik, eğitim sigortasına önem veren, kitleleri, çok uluslu şirketlerin kölesi yapmayacak bir "kapitalizm" arıyoruz! Şimdilik.

İdeolojik arayışlar artık tek dünya, bu kapitalist dünya içinde.

İkinci büyük siyasal dönüşüm sendikaların ortadan kaldırılması. Artık sendikalar enternasyonalist bir dayanışma içinde hiç değiller. Aksine sendikaların iç savaşları başladı. İşçinin işçiyle savaşı.

Diyelim, metal işçileri Almanya'da patronlarıyla masaya oturduğunda, **patronları işçilere rest çekiyor:** "Fabrikayı kaldırıp daha ucuz bir başka ülkeye taşırım". Taşıyor da. Böylelikle Almanya'nın işçileri fabrikanın taşındığı ülkedeki işçilere karşı savaş açıyor: "Ekmeğimizi aldınız. Bizi işsiz bıraktınız. Niçin bizim gibi sosyal haklar istemiyorsunuz. İşgücünü neden ucuzlatıyorsunuz."

Bu tartışmalar, kapitalizmin karşısında siyasal bir dayanışma içinde olan dünya işçilerini böldü. Çatırdama başladı. İşini kaybeden sendikalar/işçiler ucuza çalışan diğer ülkelerin düşmanı oldu.

İşçilerin enternasyonalist kavgası bitiyor. Emekçiler bölünüyor. İşçilerin işçilerle kavgası büyük ütopyayı sona erdiriyor. Artık her sendika kendi kolunu/bacağını kurtarmaya çalışıyor. Sendikanın anlamı artık şu, kendi işkolundaki arkadaşlarına sahip çıkmak. Onların hiç değilse birkaç aylık işsizlik sigortalarına yardımcı olmak. Yani, dünyanın geri kalanıyla ilişkileri yok. Bir arkadaş klubü gibi sendikacılık. **Küçük, mikro, yerel dayanışma grubuna dönüşüyor.**

Böyle böyle sermayenin karşısında dağılıp gidiyorlar.

Soğuk savaş sonrası uluslarüstü sermayenin yaptığı en büyük devrim şudur: Ücretli ve sabit iş tarihe gömüldü. İşçilerin yüzelli yıllık hakları ellerinden alınmıştır. Ülkemizde de çıkartılan yasalarla işveren işçiye sabit ücret ve sabit iş garantisi vermesi ortadan kaldırılmıştır. Milyonlarca işçinin yüzlerce ülkede çatışarak, savaşarak elde ettiği haklar bu son on yılda tümüyle ellerinden alınmıştır.

Soğuk savaş sonrası yaşanan en büyük dönüşümlerden bir diğeri "patronun" ortadan kaldırılmasıdır. Patron, merkez, işveren, kişi ve mekan olarak kaldırıldı. Muhatap yok. Diyelim, bir fabrikadan atıldınız. Ya da bir fabrika tedbirsizlik sonucu iflah etti, bütün işçiler yanarak öldü. Muhatabınız yoktur. Çünkü uluslarüstü sermaye merkezsizdir. Patronsuzdur. Karşınızda bir avukatlar ordusu, bu kadar. Hakkınızı aramak, vicdanen suçluluk duyabilecek bir kimse yok. Şirketin hangi yetkilisi? Hangi birimi? Hangi görevlisi? Hangi hissedarı bu suçtan acı çekip vicdana gelecek.

Karşımızda kimsenin sorumlu olmadığı komplike ve karmaşık bir patronoj yapısı. Bir gücü var, bir yaptırım uyguluyor, onlarca fabrikası var, her ülkeye girip çıkıyor, ama ne hukuken ne vicdanen sorumluları ortada yok.

Çok sahipli, çok ortaklı, hissenin bir kısmı **Honk Kong'da bir kısmı Kıbrıs Rum Kesimi'ndeki bir bankanın,** diğer kısmını bir basın patronu almış. Masaya oturacağımız, bağıracağımız kimse yok.

Ve biz de canımız yanıp bağırıyoruz: Kahrolsun kapitalizm!

Liberal yazarlar devreye girip sizinle dalgasını geçiyor, hangi kapitalizm kahrolsun. Sizler bu kapitalizmin ekmeğini yiyorsunuz. Bu kapitalizmden başka şansınız mı var?

Duvarın çöküşünden sonra dünyadaki **emek, ücret, sendika, kalkınma, IMF,** gibi temel iktisadi kavramların anlamını kökünden değiştiren gelişmeler hırslı Uzakdoğu ülkelerinin ortaya çıkışıyla başladı.

Tayland, Güney Kore, Malezya, vs.. Benzeri ülkeler çok uluslu şirketlerin arayıp bulamayacağı sigortasız, vergisiz, sermayeye her türlü kolaylığı sağlayan, yani kalkınmak için herşeyi göze alan ülkelerin başında geldi.

Çok uluslu şirketlerin ileri karakolları gibi çalıştılar. İşçilerini köle gibi sundular. Bir nevi çok uluslu şirketlere korsan tadı verdiler. İnsan aklının almayacağı kolaylıklar, tam bir kölelik düzeni. Ucuz, ucuz, ucuz. Sorunsuz sorunsuz sorunsuz.

Diyelim batıda 19 dolara mal olan emek, burada bir dolar ve sonsuz sayıda. Malezya bunun en tipik örneği. Bugün bilgisayarlar, teypler, telefonlar, TV'lere, çip, yonga üreten sanayinin tüm dünyayı sarması buradan başlar.

Onbinlerce köle diyebileceğimiz işçiler bu korsan fabrikalarda, sigortasız, korumasız çalıştırılmaya başlandı. Devlet, sendika isteyen, sigorta isteyen, hak isteyen her işçiyi ya da işçi temsilcisini anında işinden attı. Hatta, sermayenin bu fütursuzluğu karşısında kim laf söylerse vatan haini ilan edildi. Ülke ekonomisini baltalamakla suçlandı.

Peki bu hakların hiçbirini vermeyen, diyelim Motorola, bu köle işçilere nasıl haklar verdi. Motorola yetkilisi, fabrikalarındaki onbinlerce başörtülü kızın başını yerden kaldıramayacak kadar utangaç olduğunu, onlara bir kişilik vermek için duvarlara yazılar yazdıklarını ve arada bir tartışma tertipleyip onların konuşmalarını sağladıklarını söylüyor. Böylelikle "kişiliklerini" geliştiriyorlarmış. Yani, kölelere hiçbir sosyal hak vermiyorlar ama onların utangaçlıklarını alarak **"modernleştirdiklerini"** söylüyorlar! Böyle saçmalıklar işte!

Önce Güney Kore'ye girdiler, bir zaman sonra Güney Kore'li işçiler örgütlenmeye çalıştı, hak arama isyanları meydana geldi. Sermaye buralarda hiç oyalanmadı, pılını pırtısını toplayıp sesini hiç çıkartmayacak daha yoksul, daha çaresiz ülkelerin yolunu tuttu. Yani, son yirmi yıldır sermaye, sendikadan ve sosyal haklardan kaçıyor. Diyelim Malezya ve Tayland'a taşındı. Şimdi, Malezya'da, Tayland'da işçiler birazcık sesini çıkartmaya başlasa, sermaye anında fabrikalarını boşaltma tehdidinde bulunuyor! Kalkınmak için sıra bekleyen birçok hırslı ekonominin olduğunu söyleyip karşı sesleri susturuyor.

Bir üstteki paragrafı bir daha okuyun. Çünkü, son onbeş yılda tüm dünyada sol ve sağ düşünceler buraya oturdu. Sermayeye sorgusuz sualsiz kapısını odasını vergisiz, sigortasız açanların adı "yeni sağ" oldu. Sermaye karşısında "sosyal haklar" adayan, sermayeyi, eğitim, işsizlik, sağlık sigortalarına zorlayanların adı "sol" düşünceler oldu.

Sermayeye kapılarını sorgusuz sualsiz açan hırslı ekonomilerde katliamlar gibi facialar oldu. Onlarca fabrika yangını tedbirsizlik sonucu meydana geldi. Onlarca işveren yüzde yüz kusurlu bulundu. Onbeş yaşındaki işçi çocuklardan binlercesi yanarak öldü.

Diyelim Motorola şirketinin bir fabrikasında, ya da bir oyuncak fabrikasında ikiyüze yakın işçi çocuk yanarak öldü. Yapılan incelemelerde binanın çürük olduğu, hiçbir tedbirin alınmadığı, kaçacak yerin dahi olmadığı, merdivenlerin hemen çöktüğü gibi yüzlerce kusur bulundu. Trajedi burda başladı.

Batılı basın bu fabrika yangınlarına yer vermedi. Bu katliamlara maruz kalanlar seslerini duyuramadı. Devletler/hükümetler sermayeyi korudu. Mahkeme edemedi ve ölen işçi çocuklarını unutmaya çalıştı. Bu facialara sebep olan işverenler cezalandırılmadı. Ne batılı sendikalardan ne batılı insan haklarından bir ses çıkmadı. Dünyanın ileri ülkeleri bu facialara bir insanlık suçu olarak tartışmadı. Gazetelerine taşımaya tenezzül etmedi.

Sermaye sahipleriyle milli devletlerin ortaklığı bozulmaması için sessiz kalındı. Bu sessizlik mahkemelerce, medyaca korundu. Sermayeden hesap soracak bir güç ortaya çıkamadı.

Soğuk savaştan sonra işte bu değişti. Çok uluslu şirketler tanrısal bir dokunulmazlık kazandı. Onlara laf etmek, eleştirmek, onları tedbire, hukuka, dikkate çağırmak vatan hainliğiyle eş sayıldı.

Benzer facialardan biri de ülkemizde yaşandı. Konya'da bir Mercedes içinde 49 genç yanarak öldü. Mercedes firması hatalıydı. Ancak, bu haber manşetlere taşınmadı. Üstelik Mercedes firması, Türkiye'ye yatırımları durduruz tehdidinde bulundu. Ve Hürriyet gazetesi yazarları, diyelim Fatih Altaylı, hak arayan avukatlara ve yanan gençlerin ailelerine karşı "sermayeyi ürkütüyorsunuz", "böyle mi kalkınacağız?" tehdidinde bulundu!..

Yanan genç çocukların aileleri "dayanaşacak" örgüt bulamadı. Bu tüm Uzak-Doğu ülkelerinde aynen böyle oldu. Tek bir idealist avukat mahkeme mahkeme dolaşırken **tüm medya bu avukatı sermaye düşmanı ilan etti,** yer vermedi, sesini duyurmadı. Bu olaylar "direniş" cehpesinin, örgütlerin, dayanışmanın tamamen çözüldüğünün de habercisiydi. Hak arayanlar sahipsiz, kimsesiz, hak arayanlar medya tarafından dövülüyor, devletleri tarafından suçlanıp yok sayılıyor.

Bu işkollarında da aynen devam etti. Kendi işkollarında kısmen huzur bulan işçiler, dünyanın diğer tüm işçilerine sessiz kaldı. Güçleri yoktu. Tam bir dağınıklık. Çözülme. Milli hırslı ekonomilerin ilk yaptığı teknolojik yatırım polisi güçlendirmekti. Herkes zehirli gazlarla püskürtüldü.

Bu çaresizlik içinde artık kendini kurtaran aslan. Her işkolunun işçileri, kendi başlarına. Çaresiz, elleri kolları bağlı. İşten atılmaları, iş kazaları, hakları, sigortaları, hırslı milli sağcı ekonomiler tarafından gün geçtikçe daraltıldı. Batıda iki yüz yılda alınan haklar birer birer kaybedildi.

Bu yalnız işçileri değil, işçiler üzerine siyaset yapan sosyal demokrat partilerin ideolojisini de paramparça etti. İşçiler artık bir güç mü? Hayır! Siyasi bir güç mü? Hayır! **Hak arayanlar mı kitlelerin oyunu alıyor? Hayır!** Sermaye kapılarını ardına kadar açanlar mı iktidara oturuyor? Evet!

Soğuk savaştan sonra dünyada siyasi/sosyal değerleri değiştiren gücün adı: Mali piyasalardır. Sütünüm izin verse mali piyasalar üzerine koca kitaplar yazmış iktisatçıların "kıyamet" gibi sözlerini uzun uzadıya buraya yazsam. Bir stadyumu doldurucak kadar insan bilgisayarları başında dünya borsalarını tam bir bağımsızlık içinde yönetmeye başladı. Uzaydan gelmiş çelikten anlar düşünün, dünya etrafında dönüyorlar ve istedikleri tarlaya, fabrikaya, ülkeye, bankaya, şehre girip anında milyar dolarları kaldırıyorlar. Dünyaüstü bir devlet ortaya çıktı. Bunlar borsa oyuncuları. Merkezleri yok. **Tokyo'dan Honk Kong'a Singapur'a Londra'ya günboyu ve anında uçup duruyorlar.** Kıyı bankacılığı ya da birçok küçük ada, korsan bankacılığıyla bu büyük oyuna durmaksızın gizli ve bilinmeyen sermayeler sürüyor. Milli devletlerin bu büyük oyuncular karşısında elleri kolları bağlı. Üstelik, bu oyuncuları davet için her türlü vergi, sigorta, bilmem ne, gel anamı .ik, kolaylığı sağlamak için yarıştalar.

Dünyanın en karizmatik borsacısı Soros üzerine yapılan araştırmalar ya da Soros'un bir borsa başyazarı olarak söyledikleri mali piyasaların kıldan ince bir sırat üstünde olduğu, yani, her an, bugün yarın birden çökecek, büyük bir belirsizlik üzerine oturduğunu söylüyor. Soros bunu oyunlarıyla ispat da etti. Diyelim, dünyanın en güvenilir merkez bankaları, Almanya, Amerika ve Londra merkez bankalarını tereddüde düşürdü. Bu tereddüt, diyelim, merkez bankasının kontrol ettiği paranın gücü yüz milyar dolar, ama, **havada uçuşan finans altı yüz milyar dolar.** Hiç kimse bir saniye sonrası ne olacağını bilmiyor. Kestirme, tahmin, sıfır! İşte iktisatçılar bugünlerde bunu söylüyor. Herhangi bir borsacının, herhangi bir merkez bankasının yarın için bir tahmini yok. Kestirim gücü yok!

Soros birkaç merkez bankasını tufaya düşürerek kendine büyük bir karizma yaptı. Kendisinin oynadığı para on/onbeş milyar dolar olsa da, artık peşine takılan binlerce borsacı var. Yani, her borsacı bilgisayarını açtığında önce Soros'u takip ediyor, kimden aldı, kime sattı. Böylelikle Soros'u takip edenler Soros'un ortusu şeklinde büyüyor ve Soros bu büyük orduyu bilgisayarı başında yöneterek istediği merkez bankası istediği milli ekonomiyle daşşağını geçiyor! Anında bir finans kasırgası estirebiliyor, anında birkaç küçük ülkeyi bitirebiliyor!..

Bunun sonucu, küçük milli ekonomiler, köle işçileriyle kazandığı üç/beş milyarın sonunu hazırlıyor. Milli ekonomilerin borçları yükseliyor. Borçları yükseldikçe yeni borçlar arıyorlar. Yani borçlar riskli faizlerle bulunuyor faizler büyüyor. Faizler büyüdükçe borçları ödemesi imkansızlaşıyor. Tüm bu devletler bu büyük borç yüklerini halklarına ödetiyor!

Özet şu, Soros ve adamları, ülke ülke sörf yapıp piyasaları allak bullak ediyor, geride kalan enkazı temizlemek yine o ülkelerin yoksul halklarına kalıyor.

Değil küçük milli ekonomilerin, büyük devletlerin dahi bu büyük sörfcülere karşı kendilerini korumaları mümkün değil. Böylelikle soğuk savaştan sonra **yeni bir savaş düzeni ortaya çıktı.**

Devamı 14. Sayfada

bahadirboysal@leman.com.tr

Teoride & Pratikte BAHADIR BOYSAL

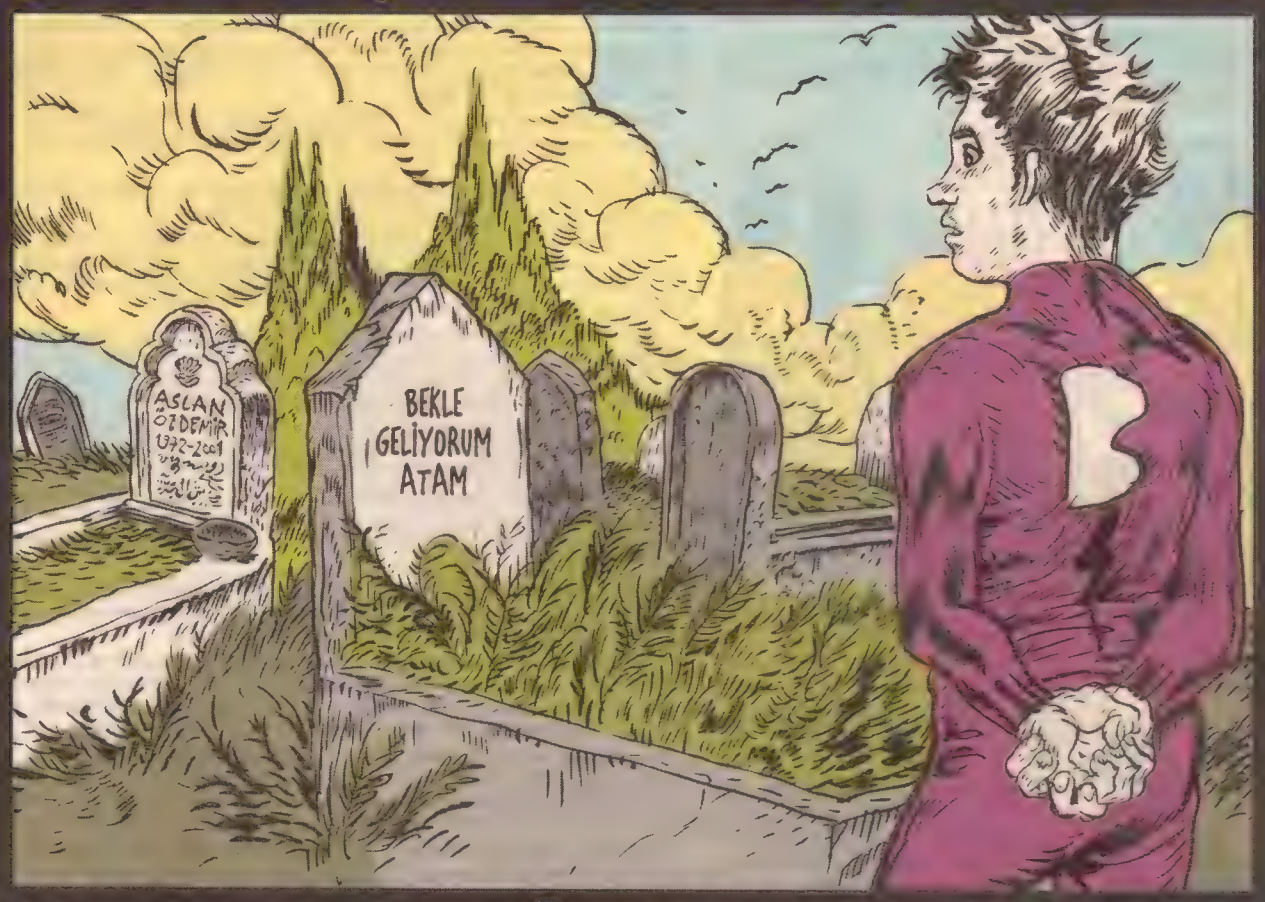

BEKLE GELİYORUM ATAM?

Geçenlerde Ataköy'den dönerken mezarlık gördüm... Ulan dur dedim gideyim şurda ürpereyim... Hem de eşiyordur... Gittim, baktım alem içinde alem varmış meğer... Lahitlerde giderayak söylenmiş birkaç kelime anyorum... Teker teker bakıyorum... Bir lahitteki destansı yazı ilgimi çekti... "Yüreğin kan ağlarken, belli etmez gülerdin... Bütün yaşama gücüm evlatlarımdır derdin...Eşinden ayrılmanın acısı ağır geldi... Dört yıl sonra nihayet hasretini gedirdin..." Gerçek akıl sefilce gülmez, hayranlık duymaz... Bilgi edinir, saygı duyar edasıyla yürümeye devam ediyordum ki, bambaşka bir mezartaşı gördüm... "Ebediyete intikal edişinin bilmem kaçıncı yılında bekle yanına geliyorum Atam..." Beşerin dalaletleri aklımı alıyor, dumur olup aklım karışıyor virt zırtıyla tam da kendimden geçiyordum ki... Yine olanlar oldu ve kendime geldim... Eski püskü bir mezartaşı... Üzerindeki yazı... "Gidiyorum bu diyardan... Son sözüm budur.."..??..

ULAN KENAN.. ULAN DOĞULU?

Manitası Tuğçe Kazaz'tan olaylı bi şekilde ayrılan Kenan Doğulu'nun bir partiye giderken sırtına geçirdiği ceketin TV'deki görüntüleri hala aklımda... Ceketin sırtına yazmış... "NO WOMEN, NO CRY.." Hele loy... Ölüyü zktin, diriyi zktin, gözünü bize mi diktin diyesim geldi... Hadi ondan vazgeçtim 2500 dolarlık o güzelim ceketin anasını nasıl sıktın?.. Millet açlıktan aefalttan domatis toplarken... İllaki ceketi çalı çırtığı bir yazıyla kirleticam diyosan tavsiye lafımız şudur canım... "Hataliysam lütfen ara... 0212 - falan fistik.."

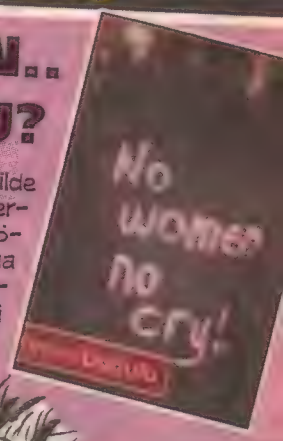

YA İSTİKLAL YA ÖLÜM...

Şimdi ben akşam rüzgarını bir şifa gibi beklerken, velhasıl her cinsten muzdarip... Birden ödev gibi tekrar aynı gazete haberi geliyor aklıma... Bilmiyorum ben ne zaman okudum onu... Hatırlamakta istemiyorum... Fakat gelgelelim zihnime kazınmış... Ehli keyf zamanlarımda aklıma geliyor... Ve bir epilepsi krizine tutulmuş gibi titriyor ve o zillet tufanında boğulup ölüyorum...İstiklal Marşı'nın şairi Mehmet Akif Ersoy'un oğlunun cesedini çöplükte bulmuşlar... Eroinden ölmüş... Neden detayları hatırlamıyorum??. Bu virane ölümün finalinde eroin olduğu için mi unutturuldu??. Ben bugün, aşırı gerilim ve kirli sakallarımla dikkatimi spor sayfalarına bile toplayamazken, efendilerimiz, nasıl da dünü hemen unutarak en yalın, en metroseksüel halleriyle global köylerde sandaletlerle, şortlarla adeta ceylanlar gibi huzurla sekiyor... Abartıyorum belkide... Uğruna yazılan İstiklal Harbi, yüz yıllık yorgunluğa bedeldi... O yorgunlukla eroini alıp ecdadımın yıkandığı dereye uzanınca, artık akıntıya kapılıp gidiyorsun... Keşke diyorum Akif'in oğlu ölmeden evvel bize gelseymiş... LeMan'a uğrasaymış... Bu kapı gizli saklı kendi kendine hayret makamına ulaşmış derdoları hiç geri çevirmedi... Gerçi ben de artık Holivud'ta çizecek kalitede yüksek bilekgücüne eriştim, donandım... Kralı gelsin yarışırım... Ama hala bilinmez bir efsunla burdayım... Herneyse... Akif'in oğlunun ardından söyleyeceğim şey... Mevlana'nın en yakın dostu... Kalbi Şems gidince ardından söylediği şeydir... "Dünle beraber gitti canCağızım... Ne kadar söz varsa düne ait... Artık yeni şey-

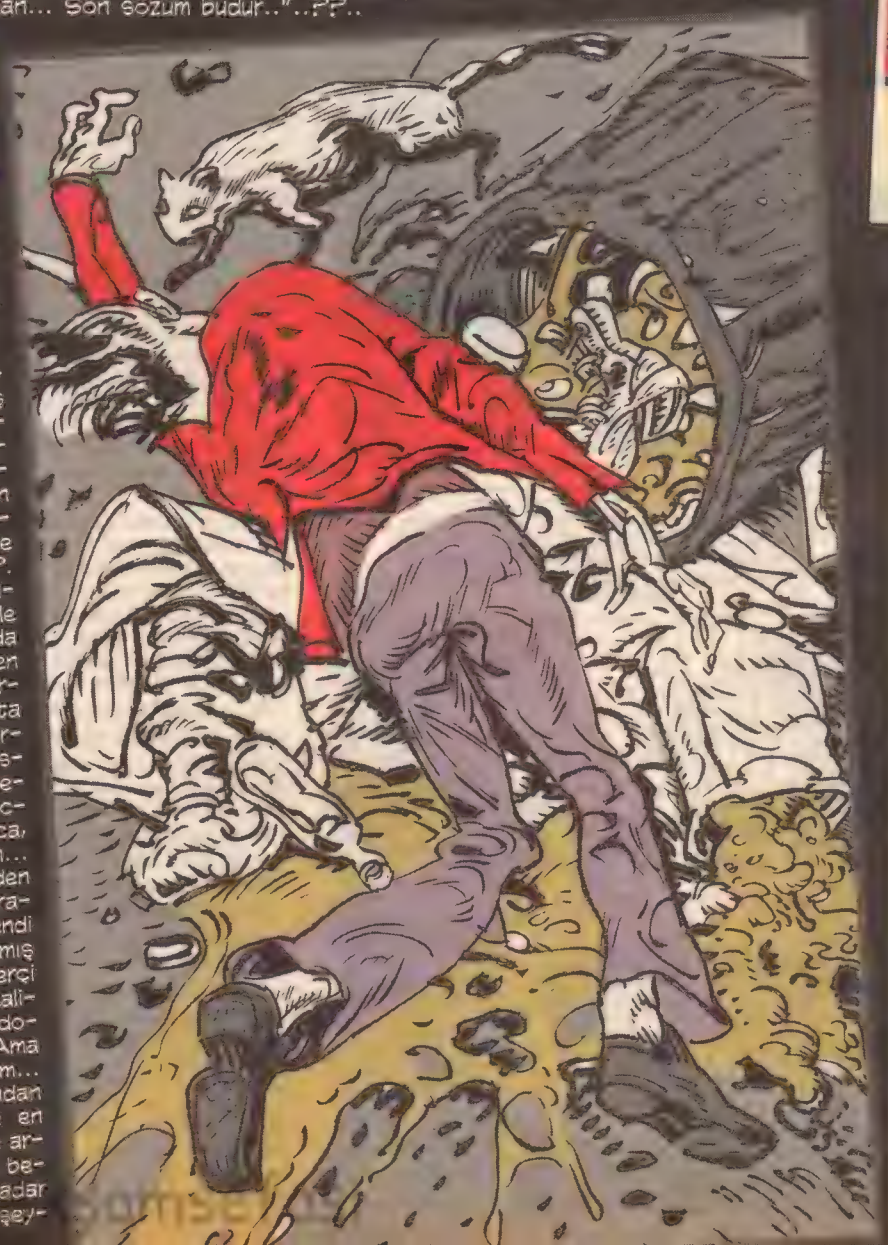

MÜCADELEM SÜRECEK..

Aha yaz geldi ve ben yine ne hikmettir yine yalnız dolaşıyorum sahillerde... Bekleyince aşkın gelmeyeceğini bilebile... Sahilde, denize doğru tek başına taş sektirmenin vebal-i melânkolisi o kadar ağırki... Ben ne yapayım ulan artık güneşi, yazı... Sabit getirili menkul değerler gibi sıkıcı, tatsız... Ah bir dilberin, bir sergüzeştin havuz problemi olmak vardı... Zor beğeniyorum... Ondan oluyor tabi... Üstüne üstlük, doğanın diyalektiği, köprü üstü aşıklarını mahvetmek üzerine kurulmuş... Millette burun farkına varmış... Herkes ağzına sakız etmiş... Aşk falan yok, yalan diyorlar... Ama yalnız da olsam mücadelemi sürdüreceğim... Ergenekon kurultayını bekliyorum...

meliksah@leman.com.tr

12. Sayfadan Devam

Nihat Genç

Bu savaşın generalleri merkez bankalarında/bankalarda toplanıyor. Bu uçuşan finansların gi çıkışlarını saniye saniye kontrol edip, durmaksızın müdahale, durmaksızın tedbir peşindeler! Ve a tık üç/dört yılda bir sıklaşan "krizler" durmaksızın siyasi iktidarı bitiriyor, yenisi, aynı kriz, bir da yenisi...

Sosyalizm bitti diyorsak da, bugün sosyalizm, devreye sokulmak zorunda. Yani, müdahale, y ni yönlendirme, yani planlama, yani bir tedbir peşindeler. Bugun küçük devletler dahi ordular kad büyük bankacı uzmanları, borsacı uzmanları istihdam ediyorlar. Ordular kadar masraflı, ordular k dar paralar yıyor bu adamlar. Hepsinin derdi, bu büyük sörfcülerin kazalarını, sıyrıklarını önleme tedbir almak! Ancak trajedi ve umutsuzluk burada, ki, bütün iktisatçılar aynı görüşte, alınacak b "tedbiri" bugünlerde kimseler bilmiyor!

Çünkü, uluslararası sermaye artık "uluslararası sermaye" anlamını taşımıyor. "Uluslararüs sermaye! Hukuküstü sermaye. Devletüstü sermaye. Dokunulmaz sermaye. Karışılmaz sermay Tanrı sermaye!"

Bu büyük tanrılara karşı milli devletlerin yapabileceği birşey yok. Kıramazsın, üzemezsin, kar çıkamazsın, çünkü, borçların ödemek için yine onlara muhtaçsın.

Bu yüzden hasarları, sosyal maliyetleri tek başına kendiniz kaldıracaksınız. Onlara "ayıp etm mek" zorundasınız. Yoksa ambargoya uğrarsınız, kara listeye alınırsınız, işgale uğrarsınız. Hasa kapanan fabrikaları, sokağa atılan milyonları onlar hiç düşünmeyecek, hepsini sen ödeyeceksi Ekonomi işte bu! Başka şans, başka hakikat yok!

Bu büyük manyakların alıkıran başkesen gibi ülkeden ülkeye nara atıp gezmelerini düşü düğümüzde, IMF hiçte eski IMF anlamı taşımıyor. IMF bir nevi sosyalist merkez. Size, kısa ve uzu vadede bu "krizden" kurtarmak için kollarını açıyor, düzenliyor. Sakinleştirici paralar veriyor. Geç ci şekilde de olsa, ki kimsenin elinden başka birşey gelmiyor, sosyal, siyasi tedbirler paketi hazı lıyor. Yani "sizi koruyor". Koruyacağı da bu kadar, bundan daha iyisi Şam'da kayısı. Yani, IMF si borç tuzağına sokan sarmal bir yapı olduğu halde, yaşadığımız piyasanın alıkıran başkesenleri yü zünden, IMF'den başka sarılacak yılan kalmıyor. **IMF, alternatifsiz yılan!**

Ve artık "eşitsizliklere" alıştığımız yıllar başladı. Bir reklam sanatçısının bir dakikada kazandığı bir mahalle halkı ya da bir kasaba on yılda kazanamıyor. Ya da Avrupa'daki işçi yirmi dolara çal şırken, aynı işe, aynı emeğe Hindistan'da üstelik daha disiplinli, daha seri, daha çalışkan olduğ halde bir dolara çalışıyor.

Soğuk savaş sonrası oluşan yeni dünya, bizi, facialara, eşitsizliklere alıştıran, bizleri artık b eşitsiz ve facialarla dolu, riskli, başıboş, **kim kime dum duma dünyayı kabullenmemize zorlaya bir dünya oldu.** İşte milyonlarca genç bu dünyayı çoktan kabullendi.

Etrafınıza bakın, bu facıaları eleştiren, bu vahşi, karambol piyasaya söylenen tek insan kalmad **Aksine herkes "arzın" merkezine koşuyor.** Arz! Yeni bolca üretilenler! Şu anda dünyamızda dün yadaki insanlardan ağaçlardan hayvanlardan daha çok otomobil, daha çok buzdolabı, dünya ka dınlarından milyon kat fazla orkid, parfüm, çikolata, yani dünyaya yüz kat yetecek "mal" üretiliyo

Bu kadar malı ancak reklamlarla, yani, sürekli ve durmaksızın tüketen "yeni insanlar"a satabi liriz. Bu yüzden iletişim ağları, tüm görsel ananlar, uluslararası şirketler/finans tarafından ele geçi rildi. İnsan açlığını, işsizliğini, dramını, fabrika yangınlarını, katliamları, iş kazalarını bu medyaya ta şımak artık gençler için "komik" "cansıkıcı" ya da fuzuli boş bir gayret gibi görünmeye başladı.

Bildikleri şu, başıboş bu ekonomik felaketleri durdurmanın imkanı yok. O halde, hepimiz bu hız lı trene binip, gideceği kadar son gaz gidelim. Ya bu trene bineceksiniz, ya da Küba gibi, Kuzey Ko re gibi, tamamen içe kapanıp, büyük devletlerin ambargo ve işgaline maruz kalacaksınız.

Oysa, başka şanslar var! Bu "trene" tedbirli de binilebilir. Uluslararası sermaye ne diyorsa he men yapan sağ iktidarlar, özelleştirmeleri, tartışmadan, araştırmadan, maliyet hesaplarını çıkartma dan hemen "sat" gitsin diyor. Dışardan yatırım mı geliyor, para mı geliyor, hemen götünü aç, he men domal, diyorlar. Ülkenin değerlerini madenlerini aç, ver, sat. Ucuz iş gücü, gümrükleri sıfırla sigortaları, sendikaları kaldır ve bunları düşünme...

Soğuk savaş sonrakı batıdışı toplumlarda büyük bir kandırmaca/yanılsama inşa edildi. Bu yanıl samayı üfürükçü liberal yazarlar yaptı. Soğuk savaş sonrası batı ekonomileri, daha tertipli, daha ti tiz, daha ince maliyet hesapları üzerinden bin dereden bin su getirirken, batıdışı toplumlar, hiç dü şünmeksizin üfürükçü liberal yazarlarıyla "ver gitsin, sat gitsin" yaygarasına tabi tutuldu.

Oysa tam tersi, özelleştirmeyle gelen paraları küçük ekonomiler sadece borç faizlerinde kullan dı. Hızla özelleştirme, hızla gelen sermaye, altından kalkamayacakları büyük sosyal yükler, maliyet ler bıraktı. **Bu sosyal maliyetleri incelemeyi tartışmayı kimse istemiyor.** Ve bugün "özelleştirilen" onlarca sanayinin bugün zarar ettiği, eskisini dahi arattığı, ya da kapatıldığı ya da eskisinden daha büyük bir yük oluşturduğunu kimse söylemiyor!

Bu ağır faturaları konuşan, tartışan sendikacı, bilimadamı, siyasetçi, kimse, çağdışı, vatan ha ini bulunuyor, aptallık, gericilikle suçlanıyor.

Soğuk savaş sonrası batıdışı toplumlar, finans hareketlerini anlamayan, çok uluslu şirketlere da ir bir cilt kitap okumamış, ama her tartışmada "ver gitsin", "sat gitsin" demekten başka cümle bil meyen, ossuruk, şımarık, cahil liberal yazarların egemenliğine geçti.

Dünyanın bütün büyük saygın iktisatçıları, bu borsa, finans cehenneminde üç saniye sonrasını kimsenin göremediğini ayrıntılı binlerce analiz, binlerce rakam ve örnek olayla veriyor. Bizimkiler, götüyle kuymağa düşmüşler gibi, cennetlerden, ütopyalardan, çağdaşlaşmalardan, tanrısal bir kü reselleşmeden, bahsediyor. Bizim şarlatanlar, kalkınma, yatırım vaadleriyle hem bilimle daşşak geçmekteler, hem dünyayla eğlenmekteler. İktisatçılar bir saniye sonrasını hiç kimse "kesinlikle" bilmiyor diyerek yüzlerce yazı, makale yazarken, bizimkiler, herşeyi biliyor, herşeyi görüyor, **bütün cennetleri ayaklarımızın altına koyuyorlar!..**

Bugün finansın ve borsanın geldiği yer insanlık için tam bir bunalım eşiğidir. Çünkü burada "bil gi" tarihe gömüldü. Tahmin, kestirim, hatta şans faktörü dahi geride kaldı. Artık büyük bir karam bolden sözediyor herkes. Artık sadece "işgal" var. Sadece zavallı, küçük ekonomileri dövüp, köle leştiren, paralarını, madenlerini ellerinden alanlar var! Bilgi yok! Yarına dair bir tahmin yok! Ellerin de yüz milyar dolar olanlar dahi şans eseri kestirimlerle ayakta kalamıyor. Bu olağanüstü bunalım savaşlardan savaşa, işgallerden işgale büyük bir savaş makinesi gibi yürüyor!..

İktisatçıları, borsacıları, bankacıları, Soroslar'ı okuyun, kesinlikle kimse olup biteni bilmi yor, anlamıyor!

Tarihin ilk filozofisi "kuşkuculuktur". Her yazar, her bilimadamı, olup bitene, girip çıkan sermà yeye, sosyal maliyetlere "kuşkuyla" bakmak zorunda. Bizim üfürükçü liberaller öyle uçuyorlar ki tarihin bu düşünce kırıntılarından hareket etmemizle bile dalga geçiyorlar! Kuşkucuysak, geri kal mış millici, ulusalcı, solcu, sosyalist, Kuzey Koreci bir çağdışı "düşüncenin" sahibiymişiz..

Vahşi kapitalizmi işte bu vahşi yazarlar bu kadar basit sloganvari yazılarla sloganlaştırıp yaygın laştırdılar. Tüm basın, medya, ekranlar onlara çalıştı. Ve bugün onbinlerce yazar, bu basit ucuz slo ganlarla saf değiştirdi. Çözüldü. Dağılan dağılana. Bu basit sloganlar için ahlakını, geçmişini, her şeyini, vatanını, değerlerini bir anda satıp, vazgeçip işte bu vahşilerin saflarına geçtiler!..

Bir büyük ülke bu medya vasıtasıyla, bu kadar basit sloganlarla satıldı!

Bu kabusun altından kalkabilir miyiz?

Batıdışı topraklarda iki büyük "milli" savaş veriliyor. Birincisi borsanın/piyasaların gizli eli Ame rikan ordularına karşı ıraklı direnişçilerin savaşı! İkincisi, sıkıştıkça Amerikan ordularını göreve ça ğıran "uluslarüstü" sermayeye karşı açılan davalar!

Ülkemizde irili ufaklı sivil kurumlar yüzlerce tazminat davası açtı, insanlarını, işçilerini, toprakla rını korumak için yüzlerce "direniş", karşı çıkış, son yılların en mutlu haberleri!

Ama bir olay var ki hepimiz için yeni bir siyasi müjde, siyasi umut, siyasi bir rüzgar estiriyor!

İçimizde Mümtaz Soysal adında bir kahraman yaşıyor.

Mümtaz Soysal hoca bildirileriyle/yazılarıyla medya görmese de birşeyler anlatıyor. Büyük "özel leştirme" savaşından bahsediyor.

Bildirilerinin başına "itiraf ediyoruz biz vatan hainiyiz" diye manşet atıyor.

Ve bildirisine basının başdangalağı, başbelası editörün kendisi için yazdığı şu satırları koyuyor, Başdangalağı dinleyelim: (1990'lı yılların başında Telekom'un değeri 20 milyar dolardı. Bugün ara dan 10 yıl geçtiği halde, değeri yükselmek yerine 4 milyar dolar düzeyine indiyse Türkiye'nin kay bettiği bu paranın bir sorumlusu aranmayacak mı? Kimse çıkıp ülkenin bu kadar para kaybetmesi ne yol açan bu insanlardan hesap sormadı. Türkiye'nin tarjedisi işte budur. Dürüst ve namuslu pos tunun bu kadar ucuz olduğu ikinci bir ülke yoktur. Ne yazık ki bu insanları Yüce Divan'a gönderecek bir kanunumuz da yok...")

İşte bunları yazıyor. Mümtaz Soysal hoca cevap veriyor. Telekom geçen süre içinde 20 milyar dolar kar etti üstelik Telekom hala elimizde ve **Telekom yılda 2 milyar dolar kar ediyor.** Üstelik

GSM/cep telefonları Telekom'dan ayrılmasaydı üç/dört kat fazlasını kazanacaktı.

Gerçek bu. Yüce divana kimi göndermeli? Başdangalağı mı, Mümtaz Hoca'yı mı? Bankalar kırk milyar dolar hortumlanırken tek satır yazmamış bu dangalak/hırsızların cesaretine bakın, yirmi milyar dolar gibi paraları nasıl üfleyerek yazıyorlar.

Bu dangalaklar medyada, Çiller'i, Karayalçın'ı, Yılmaz'ı, Ecevit'i, Bahçeli'yi, Erbakan'ı böyle kandırdı, bu üfürük yazılarıyla bir halkı kandırdı. Ve Mümtaz Soysal hoca dava açtı diye vatan haini ilan edildi...

Gerçek şu. Mümtaz Soysal hoca tek başına idealist mücadelesiyle ülkemize 10/20 milyar dolar kazandırdı. Bu çağın/çağımızın bir kahramanı. Tek başına mücadele etti. Özelleştirme korosuna, tüm medyaya, yukarda portresini çizdiğimiz uluslarüstü sermayeye karşı donkişotça saldırdı.

Mümtaz Soysal hoca, tek başına, altta kalanlara, ezilenlere, hakkı yenenlere, fabrikasından atılanlara, tazminat davalarını baskı uygulayıp örtenlere, hepsine ve hepimize bir "siyaset" bir "mücadele", bir direniş dersi verdi.

Bitti, dağıldı, yokoldu, çözüldü dediğimiz kapitalizm karşıtı güçlere büyük bir zafer kazandırdı!

Mümtaz Hocanın, laiklik, şeiratçılık, imam hatibi, başörtüsü konusundaki birçok abartılı düşüncesine katılmam. Onun kadar sert, onun kadar kabus dolu bir şeriat tablosu çizmem. Onunla siyasi fikirlerimiz tutmayabilir. Ama Mümtaz Hoca'yla aynı düşüncenin sahibi değiliz diye, onun bu "kahramanca" mücadelesini görmezden gelemeyiz!

Kendine solcu diyen gazeteler, dergiler ve bütün medya Mümtaz Hoca'nın bu büyük "zaferini" görmezden geliyor!

Demek ki, hortumculara, işbirlikçilere, hırsızlara karşı umutsuzluğa kapılmamalıyız. Demek ki sıkı bir mücadele zeminimiz var. Demek ki karşımızdaki güçler ne kadar büyük olursa olsun siyasi reflekslerimiz, siyasi direnişimiz kendini gösteriyor!

Ülke sevgisinde, ahlakta, hukukta ısrar etmek ve siyasi düşüncemizi bu kavramlarla sürdürmek hiçte boş bir çaba değilmiş.

Mümtaz Soysal hoca bu medya, bu hortumcular, bu üfürükçü liberallere karşı büyük bir zafer kazanmakla kalmadı. Hepimize ders verdi, azim, gayret, iştah verdi... Kalkın ve ülkenizi savunun! Kalkın ve madenlerinizi savunun! Kalkın ve medya/çok uluslu şirketler ne kadar güçlü olursa olsun mücadelenize/kavganıza devam edin!

G/8 toplantısından sonra basın açıklaması yapan Bush, kurduğu ilk paragrafta, Orta-Doğu'daki enerji kaynakları dünya için hayati önemdedir, bu enerji kaynaklarına sahip çıkacağız, buraları boş bırakmayacağız, dedi, bir hafta önce.

İkinci cümlesi ve devam eden konuşması boyunca ise şunları söyledi: "Nato'ya, sizlere, herkese sesleniyorum. Gelin bu insanları eğitelim (direnişçileri kastediyor). Amerikan ordusuna karşı koyan bu müslümanları, örgütleri, bu ülkeyi eğitelim. Oralarda okullar açalım.

Eğitilmesi gerekenler ülkelerinin madenlerini korumak isteyen direnişçiler mi? Eğitilmesi gereken vahşi kapitalistler mi?

Buna siz karar verecek ve safınızı belli edeceksiniz.

Dünyayı kıyamete götüren başdangalak yazarlar, gazeteler, işadamları mı eğitilmeli? Yirmi milyar dolarınızla bir kıytırık yazıyla dalga geçenler mi eğitilmeli, Amerikan orduları Irak'a girerken ekranlarında zafer marşları yazan bu bizim medya mı eğitilmeli?

Eğitilmeleri gereken vahşi kapitalistler ve onların orduları ve medyamızdaki uzantılarıdır. Ahlak, hukuk, insan ve ülke sevgisi eğitiminden geçmeleri gerekiyor.

Mümtaz Soysal hoca bir öğretmen olarak iyi bir ders verdi. Ahlakın, hukukun, nükleer bombaların birbirine girdiği bu günlerde, Mümtaz Soysal hoca tek başına hepimize büyük bir ders verdi. Hepimize sağlam bir siyasal zeminin bulunduğunu gösterdi.

Şirketlerin/borsaların izini değil, insanın izini takip edebilmeliyiz. Şirketlerin/holdinglerin değil, ülkemizin izini sürmeliyiz. Evrenimizi, ağaçları, canlıları, kültürleri, binlerce yılın ahlakı, terbiyesini, kardeşliğini, dayanışmasını takip etmeliyiz!

Ama kendine solcu diyen ve bugünlerde medyanın kucağında laga luga yapanlar, patronlarına tek laf etmeyenler, Mümtaz Hoca'yı sevmez. Hiç sevmezler. Ülkemize tek başına yirmi/otuz milyar dolar kazandırmış bu insanın adını sütunlarına hiç taşımazlar. Çünkü Mümtaz hoca milliciymiş.

Yani, kendileri gibi orospu çocuğu olsaydı omuzlarında taşıyacaklardı.

Bu millici lafı için birkaç laf edelim.

Tarihin ilk gününden beri Mısır'daki buğday Avrupa'ya taşınır. Tarihin ilk gününden beri Rusya'daki samur Türkiye'ye taşınır. İpek Yolu'ndan binlerce kervan Orta-Doğu'ya, Avrupa'ya uzanır. Tarihin ilk gününden beri mallar, tüccarlar, paralar, ülkeden ülkeye girer, çıkar. Bunlara kimin itirazı olabilir?

Tabii ki fabrikalar, mallar, tüccarlar girip çıkacaklar. Bunları bugüne kadar eleştirebilmiş/yoksaymış bir deli çıkmadı dünya üzerinde.

Ama tarihin ilk gününden beri devletler, giren çıkanlara karşı tedbirler aldı. Bir zaman asayişlerini sağladı. Bir zaman gümrükler koydu. Bir zaman gümrükteki malları açıp çuvalların içinde ne var diye baktı.

Yani şimdi bu çuvalların içinde ne var diye baktığımızda, millici oluyoruz. Bu gümrükleri kontrol ettiğimizde, girip çıkan sermayenin sosyal maliyetlerini hesapladığımızda, tazminat davaları açtığımızda, insanımızın kopan bacağını mahkemeye taşıdığımızda, ülkemizin uğradığı sosyal zararları düşündüğümüzde, millici oluyoruz.

İşte ülkemizin sağı da solu da bu delilerle çıldırıp, sağı da solu da herşeyi karıştırdı.

Dinleyin. İşgal orduları girdikleri ülkedeki aydınları ya yoksayıyor, ya öldürüyor, ya devre dışı bırakıyor, ülkeden kaçırıyor. Ve direniş cephesi mezhep, talibanvari okumamış, dünyadan ülkeden habersiz mollavari, talibanvari rejimlerin eline geçiyor... Ülkelerin tüm aydın kadrosunu öldürdükten sonra, direniş cephesinde sadece ölümle yatan ölümle kalkan bu yoksul ve çaresiz insanlar cepheye mezheplerinden başka sürecek birşey bulamıyorlar.

Aydınlarımız öldürülmeden, aydınlarımız sürülmeden, aydınlarımız henüz siyasi mücadelesini hukuk üzerinden sürdürüyorken, bu mücadeleye güç vermeliyiz. Birgün aydınlarımız elimizden alınır ve geride, yani batıdışı topraklarda Amerika'nın istediği gibi mezhepler, talibanvari rejimler kalır. (Gerçi ben her yerde direnişimi sürdürürüm)

Batıdışı topraklarda iki direniş türü var, birincisi, modern dünyayı sosyal, siyasal hayatlarından tümüyle çıkartmış, aydınlarını kovmuş mezhepçi, talibancı düşünceler...

İkincisi, Allah'a bin şükür cumhuriyet Türkiyesi'nde hala yaşıyor. Henüz siyasal bir kavga zeminimiz var. Henüz birkaç aydınımız var. Birgün sizin de aydınlarınızı sürüp, yok ederler ve elinizde sadece kaleşnikoflar ve roketatarlar kalır ve birden kendinizi talibanvari bir direniş cephesinde bulursunuz... (Gerçi ben her yerde direnişimi sürdürürüm)

Batıdışı topraklarda bu direniş mücadelemiz bu mezhepvari ideolojilerin eline geçmeden, büyük şansımız hukuk ve siyaset üzerinden Mümtaz Soysal hocalar gibi direnişimizi sürdürmektir.

Öyle iğrenç bir tartışma açıyorlar, ideolojik lafları öyle eğip büküp rezil ediyorlar ki, kendi öğretmenlerimize, kendi aydınımıza bir kez olsun sarılma şansı bulamıyoruz.

Vakit kaybetmeden ve geç olmadan Mümtaz Soysal Hoca'ya sarılmanın bir yolunu bulalım.

nihatg@leman.com.tr

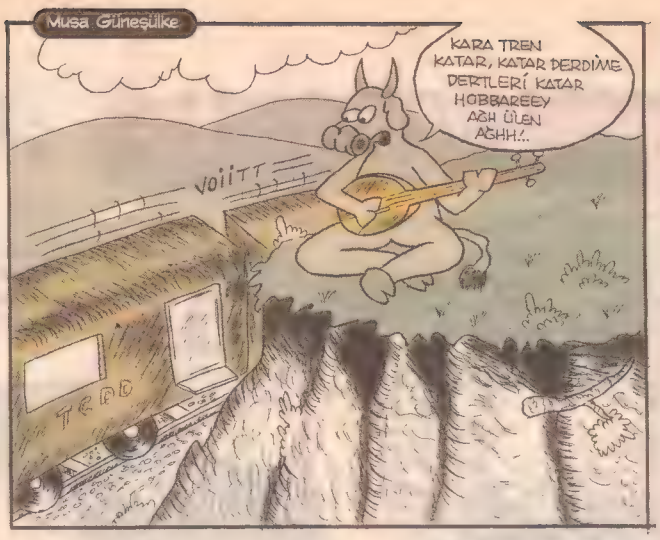

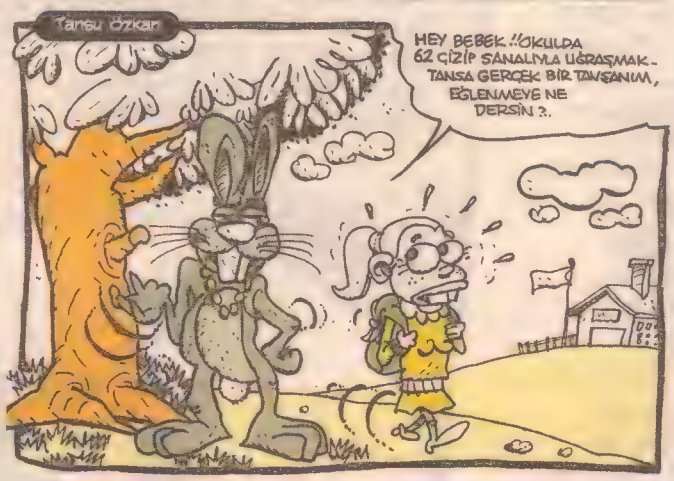

SAYI: 658
18 HAZİRAN 2004 CUMA
HAFTADA BİR YAYIMLANIR

● Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd.Şti.
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Yazışleri Müdürü: Zafer AKNAR

● Satış: Cengiz KOCALI ● Müessese: Ali YAVUZ ● Matbaa Sorumlusu: Tanju Kirte Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) • Fax: 0.212.245 38 06 • Abonelik için Tel: 0.212.292 95 65 (140) Baskı: LeMan Matbaası Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx) • Genel Dağıtım: BBD Merkez Adres: Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir

AYRINTILAR

m·e·T·i·N·E·i·D·A·N

"Bir ben vardır, benden içeri..." Peki, hangisi gerçek, hankisi taklit! Bire bir diildir heralde? 'Ben' başka, içerdeki ben başka olmalı. Gene de bi tanesi daha çok kullanılıyo; öbürkünden pek istifade edilmiyo... Bir film vardır, filmden içeri!.. Dalga geçmek, bazen harbiden çok fayda sağlayan bi yöntem. Birileriyle, bişeylerle, kendinle felan dalga geçmek yani. Mizah da bu yöntemle besleniyo ya. Yannız şu da var; mizah denen işlem, çok kaygan ve esnek bi yüzey üzerinde uygulanmakta. Kimi zaman -az önce bahsettiğimiz serbestliğinden ötürü -istemediğimiz şeyleri bi anda söyleme hatâsına da düşürebilir insanı. 'Nası olsa dalga geçiyom' ben diye, oh, atar tutarsın, hiç bi halt da edememiş olursun fekat. Aksine, senne dalga geçerler! 'Yuu, salaa bak, dalga geçmeye çalışıyo' diye dalga geçerler.. Ben de öyle hissettim geçen hafta: Bi film izlemiştim. Şu, başka filmlerle dalga geçen filmlerden bi tanesi.. Orjinal film, bi korku filmiydi. Kopyası, yani dalga geçilen versiyonu ise, elbette ki bi komedi filmiydi tabii ki mutlaka... Eh, güleriz biraz diye aldık işte; keh küh diye ben de dalga geçerdim hem.. Fekat gel gör ki, daa ilk on dakkada foyası meydana çıktı. Bırak öbür filmle dalga geçmeyi, kendisi daha bi film olamamıştı. Burdan da nefis bi sonuca ulaşılıyodu! Önce, sen bi film olacaktın, yani sinema yöntemini bilicek, kendi hikayesine sahip bi film yapabilecek, sonra da konu gereği istediğin gibi başka filmlerle dalgant geçebilcektın! Kimsecikler de ağzını açıp bişiy diyemezdi. Çünkü ne annatırsan annat, bok at, yerden yere vur, öv, söv, sonuçta başarılı bi şekilde yapmış olcaktın bunu.. Öyle yapılanları da vardı hem. Sinema tarihinde iyi örnekler vardı yani. Örneklerden bile ders almıyosan, yuh yani.. Ne kadar zor bişey ayrıca biliyon mu? Bi filmle dalga geçmek!. İki film birden yapmak zorundasın. İki film gücünde olcaksın bunu yapabilmek için.. 'Bi' film yapmak istiyosan sorun yok; etliye sütlüye karışmaz, kimseye bulaşmaz, annatırsın kendi hikâyeni, iyi de bişeyler çıkabilir.. Fekaat, benim konum yok, dur daha önce yapılanlarla bi dalga geçiyim dersen, o zaman ben de derim ki "lavuk, peki senne kim dalga geçsin şindi!." Yani, böyle berbat bi iş çıkarmışlardı herifler. Dalga geçip durdum. Ama, keyifli bi dalga geçme duygusu da yaşamadım. Hem, çok kötüydü, dalga geçmek için şöyle birazcık ele gelir bi tarafı bile yoktu. Ayrıca da tek başıma izlemiştim. En azından daha sonra, bundan birilerine bahsetmeli, o gördüğüm saçmalığı annatmalıydım.

Fekat bu sefer de, şöyle bi sorun çıkabileceğini hissettim. (Şindi çıktı gibi sanki..) Bu yapılan, suyunun suyu gibi olcaktı. Önce birileri bi filmle dalga geçiyo. Sonra da ben o dalga geçmeye çalışıp beceremeyenlerle dalga geçiyom!.. Ben de bu işi beceremiycem belki, birisi bu yazıyla dalga geçicek, bi arkadaşına bahsederek. Ama iyi bahsedemiycek, arkadaşı onla dalga geçicek, ne diyo bu be diye! Fekat güzel dalga geçemiycek, başka bi arkadaşına söyliycek, "Birol bi yazıyla dalga geçti, yazıda dalga geçilen bi film varmış, filmde dalga geçilen başka bi film varmış," filan diycek. Öbürü iyice karıştırıcak, o da tüm bunnarla dalga geçmeye çalışcak , uzayıp gidecek!. Ben, geri döniyim bari en iyisi, kendime!. Bir ben vardır, benden içeri.. Öyle devam edelim... Aslında, sadece alıntı yapmak bile bazen hatâlı olabilir!. "Bi.. be.. v.. be.. iç.." diyorum ama, bakalım iyice annamış mıyım Yunus Emre'yi?

Okumuş muyum, duymuş muyum diğer söylediklerini. Kullandığım deyişini, diğer dedikleriyle beraber sindirerek, iyice kavramış mıyım? Aa, ne güzel bi laf deyip hemen sayfa süsü yapmak, bazen dalga geçmek annamına bile gelebiliyo.. Çünkü dalga geçmenin bi de böyle bi yönü var: Hafife almak, annayıp bilmeden konuşmak, oyanlanmak, eğlenmek filan da denilebiliyo. 'Olum dalga geçme lan, işine bak!' gibi... Ama çok da nefis veya ilginç bişey görünce insan etrafında, hemen atlıyo üzerine. Kurcalıyo onu, bu ne be diyo, itekliyo, beceriksiz kedi yavrusu gibi. Kurcalarken annamaya çalışıyo!. Elbette ki, önceden anlanır da, sonradan kurcalanırsa çok daa nefis bi sonuca ulaşılır. Zaz üçlüsünün yaptığı eski filmler gibi. Başka filmlerle dalga geçiyolardı ama; hem iyi yapıyolardı bunu, hem de dalga geçiyo gibi olmuyodu sanki! Güzel dalga geçmenin böyle sihirli bi tarafı mevcuttu. Aslında o an tek yaptığınız -başkalarından bile bahsetseniz- sadece kendi hikayenizi anlatmaktı. Başkaları sadece konunuzun malzemeleri, çeşitli elemanlarıydılar.. İyi de, 'nası olsa kendi öykümü annatıyom derken, o başka şeylerden eksik veya yannış bahsetme hatâsına düşülmez miydi?. Görünen o ki, düşülmüyodu! Çünkü 'kendi öyküsü' (orijinal öykü) denilen öykü'nün bi de böyle bi özelli vardı: Annatırken, annatamayışını; biriyle dalga geçerken, geçemeyişini; bi şeyi överken, övemeyişini; yani kendi eksik yönlerinden de söz edebiliyodu o esnada.. Böylece, komple bir annatış gerçekleşiyordu. Her açıdan, geniş bir görüş. Kendisinden biraz içeri giriyor, bakıyor; dışarı çıkıyor, bakıyor; kenara kayıyor, bakıyor; hepsine toplamda bi daha bakıyor; eh sohra da Allah ne verdiyse, gördüğünü annatıyor!... · Sağlam, garantili bi yol gibi ama, bu da herşeyi annatabilirsin, ne gördüysen hemen yetiştirebilirsin annamına gelmiyor elbet. Bakla biraz ağızda ıslanmalı, fidan yeşermeli, saman saklanmalı, zamanı gelmeli.. Yoksa zart diye dalarsan, bi parçayı susmayı bilmezsen, böyle habire atasözlerinden, güzel deyişlerden medet umarsın!..

Halbuki biraz daha açıklama yapmak, azcık daha derine inmek, yani mevzuyu şöyle bi toparlamak gerekir di mi?. Dalga geçerken, buna pek de gerek yok gibidir sanki.. Eyleniyom işte, daldan dala atlıyom, ona buna laf ediyom, kötü de bi niyetim yok, gırgır geçiyom, diye düşünür insan. Ne güzel.. Fikat (fakat), öyle bi an gelir ki, bi sonuca ulaşmak, bi şeye karar vermek, güzel bi final yapmak zorunda filan hisseder insan kendini. Nerdeyse, tüm annattıklarının özeti gibi olcaktır bu!.. Bazı filmlerin jeneriği, oyuncuların veya iyi sahnelerin tekrar perdede görünmesiyle akar. Bazı filmler de, bi görüntü donar, müzik başlar ve ışıklar yanar. Bazı filmlerde ise ekran kararır, Çarli Çaplin fimlerinde olduu gibi, bi siyah yuvarlak iyice küçülür ve herşeyi içine alarak kapanır. Bazı yazıların kapanışında, bazı filmlerin kapanışından bahsedilir. Bazı kişiler, bazı yazıları bitip başka yazılara geçerler. Bazı insanlar, insanları bitirip başka insanlara geçer. Böylece herşey hiç durmiycak gibi geçip giderken, son lafı edecek birisine ihtiyaç duyulur hep. O şey hiç yok gibidir. Yalnız ve tek başımıza hissederiz hep. Bi ses işitilir içimizde.. Bitme, bitme! diyodur; bit artık, bit! diye de ötüyodur bi yandan. Bitmediğimizi göstermek için bir'e, bittiğimize inanmak için iki'ye basmamız yeter... Dört!

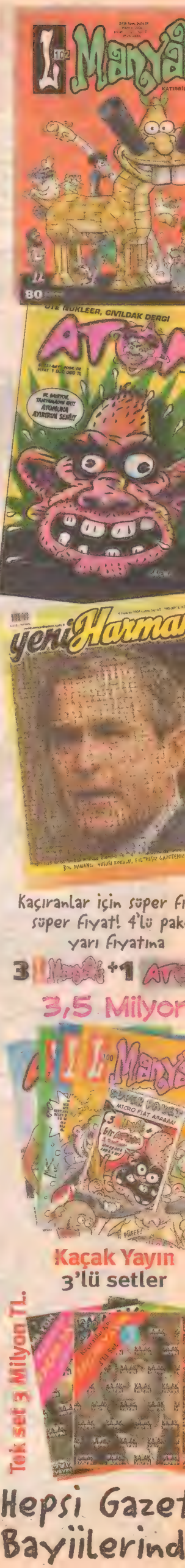

KOZALAK

HÜMİN ZARARLISI

ÇAĞAÇAR

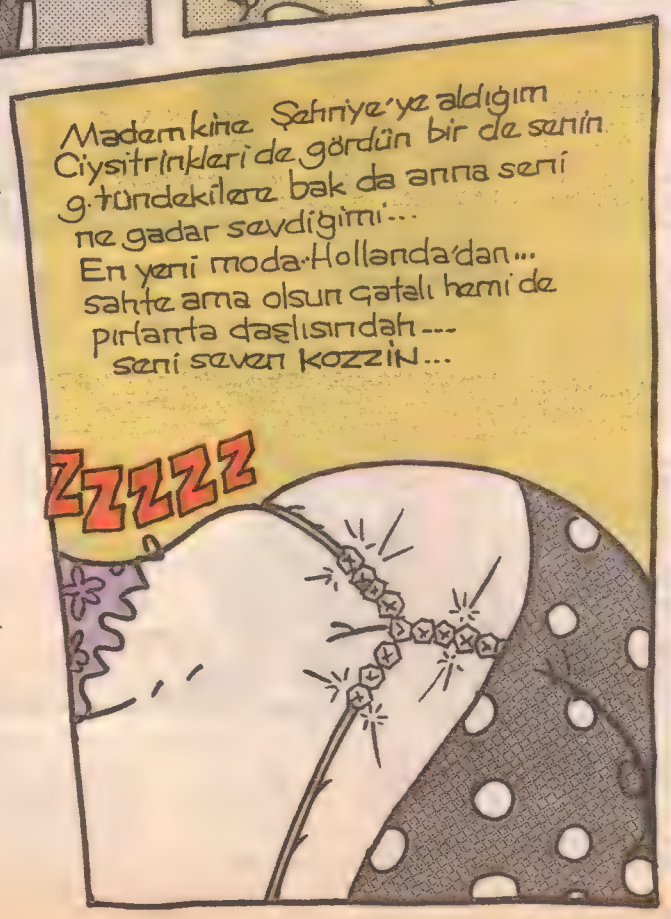

Akşamsefası

hisseli harikalar

Kemalkenanoğlu

Hint Filmi : Uzun metraj video klip...

Sezar Salata : Aynı anda yüzelli kişi saldırdıydı ya, demek epey bi hırpalamışlar lavuğu...

Morfin : Taze boğazlanmış Finlandiya vatandaşı...

Çaylak : Çay müptelası salak...

Şıpıdık Terlik : Ata giydirsek dıgıdık diye ses çıkmıycak yani öyle mi?..

Acar : Dindar kurnaz...

Roma Dondurması : Perihan da ağzının tadını biliyo haa...

Paraguay : Duyan da memlekette hiç züğürt adam yok sanır...

Düğün Provası : Gerdeği de bi kontrol edin bari lan. Bakalım doğru yere mi sokceeniz...

Hamak : Kaleci şezlongu...

İspanyol Paça : Pantolun geri kalanını Portekizliler icad etmiş olmalı...

Civelek : Cilveli şebek...

Osmanlı Tokadı : O dönem Bizanslılar'ın da yanakları meşhurdu ihtimal...

Biyolojik Saat : Eti kemik geçiyo hesabı...

Fikir Babası : Annenle sevişme fikri aslen bana aitti ama baban daha çabuk davrandı yavrum...

Hamam Böceği : Saunaya takılsa böceklikten kurtulacak mı sanki?..

Bahar Şenliği : Aynı mantıkla Kış Matemi etkinlikleri düzenlemezseniz topsunuz. Onun da meraklısı vardır elbet...

Cengaver : Sünnetli glatyatör...

Uyarı Ateşi : Göstericilerin klitorislerine nişan alın oğlum. Yoksa uyarılmaz bu alçaklar...

Serenat : Patatiz vaar suaaan vaaar!..

Paspas : Basbas deselerdi üründen çok daha iyi sonuç alınabilirdi belki...

Bilgi Bankası : Cahil banka soyguncularını nasıl tahrik ettiğinizin bilmem farkında mısınız?..

Sipsi: Kulak temizleme zurnası..

Opera : Bu kadar çok kişinin uyuduğu bi yerde bu kadar bağırmak biraz ayıp olmuyo mu usta?..

Beyaz Rus : Beyaz Türkler'in isim babası...

Fabrika Satış Mağazası : Peh peh. Kimbilir kaç fabrikası var lavukların...

Midilli : Beygir özeti...

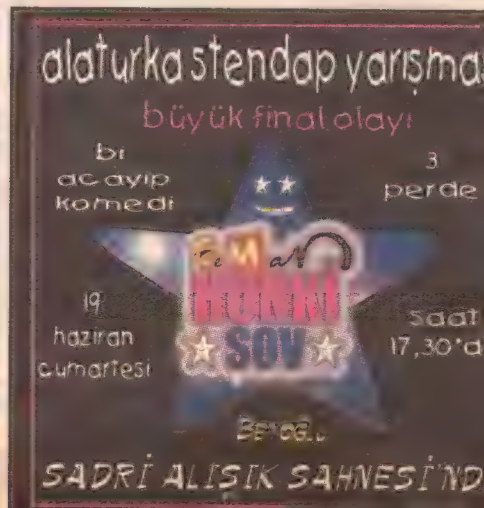

659

25 Haziran 2004 Cuma 152209 Sayı: 2004/26 - 850.000 TL. (KDV dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

K.K.T.C-950.000 TL.

PIRIL PIRIL OLDUK!

NATO DEFOL.. NATO KAYBOL.. BAK HALA DURUYO

guverfeyhan@hotmail.com

BAYIR GÜLÜ

Feyhan Güver

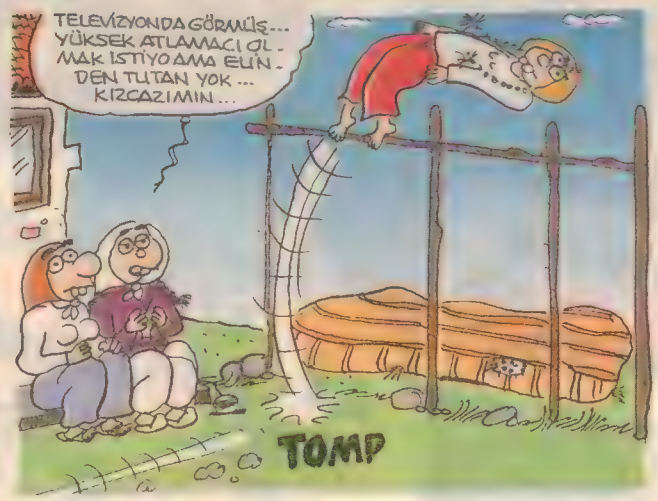

LeMan

O KADAR DA GELME DEDİK DİNLEMEDİ

CORÇ DABULYU DENYO BUSH İSTANBUL'DA

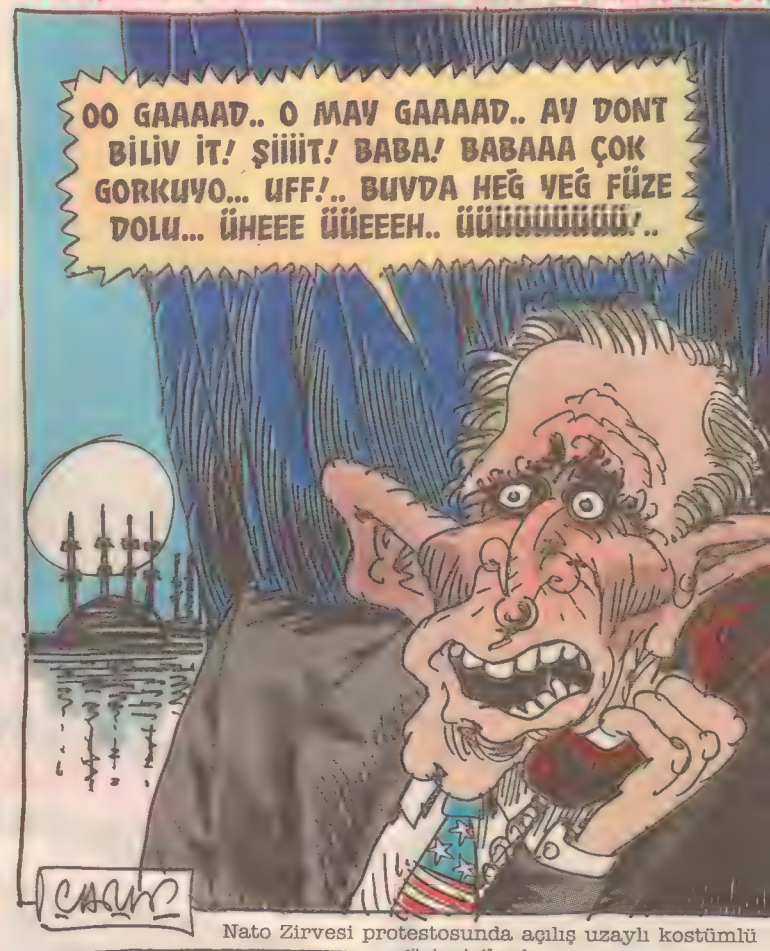

Nato Zirvesi protestosunda açılış uzaylı kostümlü göstericilerden.

BUŞ GELİYOR

Olgun Budak

Ultra güvenlikli uçağı radarlarca tespit edilemediği için iniş izni alamayan Buş, kendisine tahsis edilen hava sahamızda saatlerce beklemek zorunda kaldı... Kule görevlileri olayı, "Uçağın içinde adam olsa farkederdik, ama teknolojimiz insansız uçağı çözemiyor. 2050'yi ve Veysel'i bekliyoruz" şeklinde yorumladılar...

GS başkanı Canaydın'da hava sahası kapalı olduğu için anlaştıkları oyuncuları ülke yörüngesine sokamadıklarını söyleyerek, mevcut durumdan Buş'u sorumlu tuttu.

Havalimanı çıkışı Ülker bisküvi yiyen Buş'un, tıpkı reklamda olduğu gibi Amerika'daki annesini arayarak "Mamiçka, çabuk gel, gerçekten sana ihtiyacım var. Bu boğazıma takıldı, nefes alamıyorum,öhhhööh" demesi kimseyi şaşırtmadı...

Buş'un korumalarının yollarına çıkan uzaktan kumandalı bi oyuncak kamyonu taramaları tepki topladı... Pentagon olayı alışkanlık olarak değerlendirirken, gerçeğinden oyuncağına gelinmesinin bile başarı olduğunu savundu...

Vücut dili uzmanları Buş'un, Tayyip'in elensesiyle başlayan görüşmelerde giydiği uzun kollu poların, Türkiye'nin BOP'da uzun yıllar "pole pozisyonu"na sahip olacağı anlamına geldiğini iddia ettiler...

Aynı uzmanlar Buş'un Sezer'le görüşürken burnunu karıştırmasını yorumlamaktan tiksintiyle kaçınırlarken, nemli havanın bronşlarına iyi gelmemiş olabileceği tezini öne sürdüler...

Buş'un Tayyip'le görüşmesinde AB'ye giriş çabalarımızı, "Bu kadar kasmayla değil AB'ye üye, ABD'ye 51. Eyalet olurdunuz alimallah... Ama fırsat kaçmadı, BOP yaz sentoya gönder, süpriz yardımlar cebine gelsin" şeklinde değerlendirdiği öğrenildi...

Buş'un geçtiği yerlerde, arkasından kırmızı renkli bir hortum oluşması korkuyla izlendi... Vücut dili uzmanlarının önerisiyle danıştığımız yerel meteoroloji uzmanları, "Adamın ellerinden oluk oluk kan akıyor, başka ne oluşacağı" yorumunu yaptılar...

Buş Nato Zirvesi için de yoğun güvenlik talebinde bulundu... Buna göre boğazdaki balıkçıların balık tutması yasaklanırken, bölgeye balık ve alık akımı da engellenecek... Bu durumda tek sorun Buş'un zirve vadisine nasıl sokulacağı. (Kendisi balıkçı ya... Yoksaa?)

Clinton gibi hayatını yazmayı istediğini belirten Buş, "Ancak yanlışlıkla kalemi boynuma sokabilir, kağıtla elimi kesebilir ya da bilgisayardan virüs kapar ilk insan olabilirim diye de korkmuyorum değilim hani" dedi...

NATO KARŞITI BİR SOKAK BİLDİRİSİNE KATKI

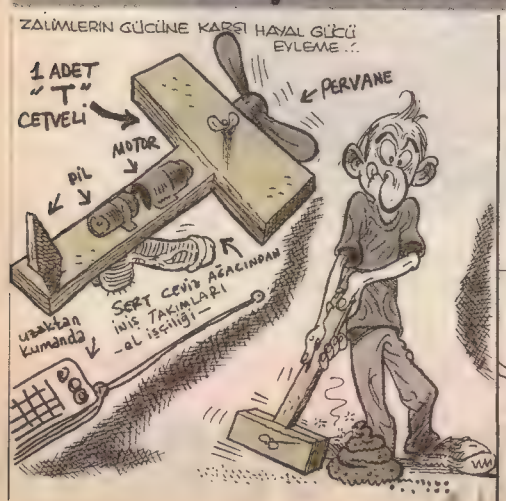

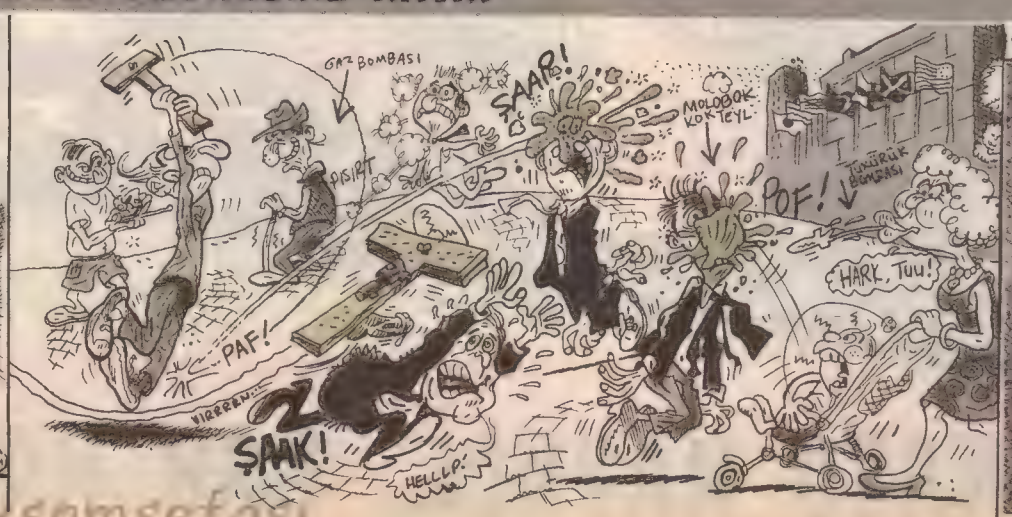

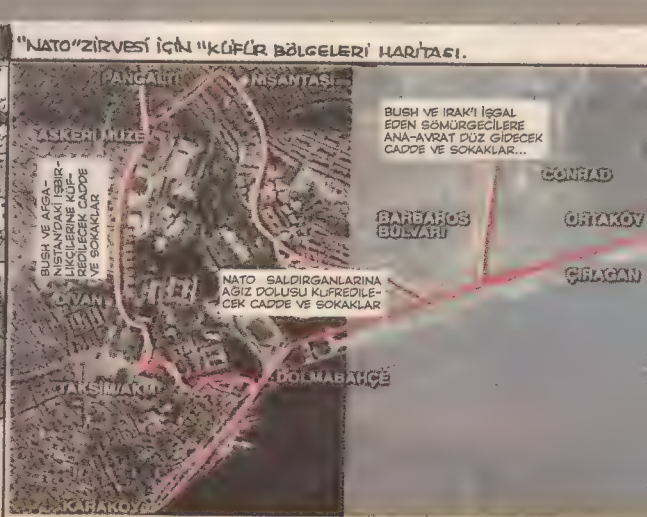

Akşamsefası

Zirve için alınan önlemleri abartılı bulanlara kızan Başbakan Erdoğan, "evimize gelen misafirleri en iyi şekilde ağırlayacağız" dedi.

* Tam bir Tatlıses hayranı olduğunu açıklayan Buş, İbo'nun Asena'ya yazdığı son şarkısındaki "Sarışmam ben sen sarışsanda" dizesinin hayat felsefesini ve Ortadoğu hakkındaki planlarını özetlediğini itiraf etti...

*** Buş geri dönüş yolculuğunda, Nato Zirvesi için kapatılan yolların ıssızlığına hitaben "İşte demokrasi gelmiş bi memleket, yakında Irak'ta bu derin sessizlikten ırak kalmayacak" diye mırıldanarak ülkemizden ayrıldı...**

HAY HAY BUYURSUN GELSİN

Sinan Göksel

Alp Tamer

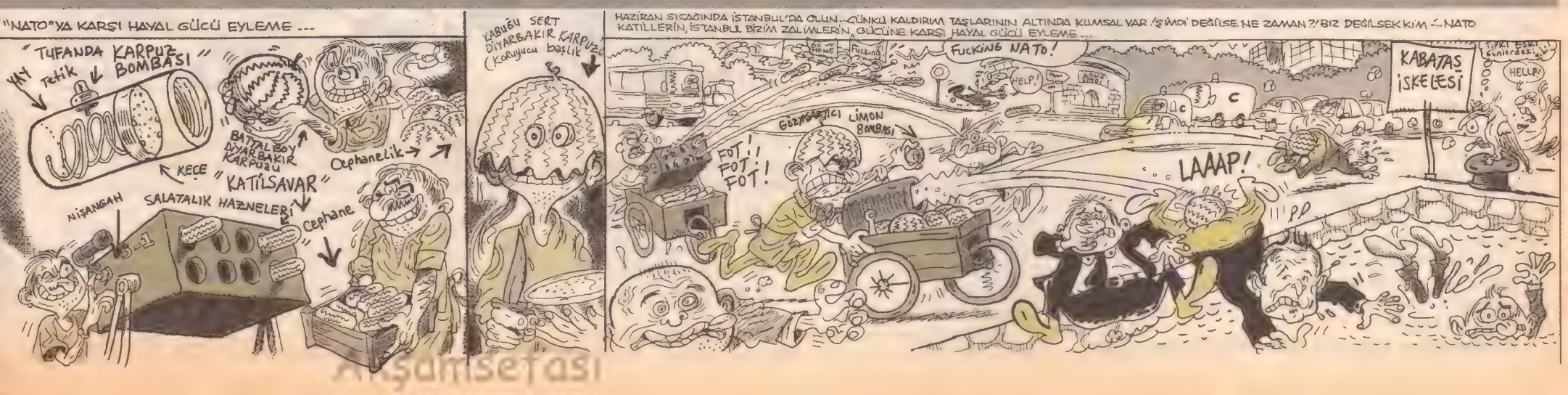

- Sıkılhan, çocuğum, alo. Annenin ofisinden arıyorum, annenim. Bana doğru cevap vericeksin, şu an üstünde ne var?

- Bi ağırlık var üstümde anne.

- O ağırlıkları ceplerinden boşalt, pantolonunu ve tişörtünü makinaya at, üstüne şık bişeyler giy. Bi de çağdaş Türkiye'nin genç ve dinamik yüzü şeklinde hafif traş filan ol.

- Görücü mü getiriyon akşama eheh...

- Komik olduğunu mu sanıyosun, mizah bu değil Sıkılhan. Yapmamalısın, evet. Senden en azından üç günlük Nato zirvesi boyunca çağdaş Türkiye'nin genç ve dinamik yüzlerinden biri olmanı istiyorum. Bi de lutfen o dağınık odanın kapısını kilitli tut.

- Tamam şu an odama giriyor ve kapıyı üstümden kitliyorum.

- Tam tersi genç adam, dışarı çıkmalısın, trafiğe kapalı sahil yolu boyunca bir ileri bir geri dolaşmalısın evet... Konuk heyyetler bilhassada Prezidan Buş Cünyor, yolda çekirdek çitleyip dolaşan kara kalabalıklar yerine senin gibi anne ve babası kariyer sahibi, avrupai yüzlü, iki lisan bilen, bilgisayara hakim bir portre görmeliler, evet. Gri saçlı lacivertler içinde bir Amerikan Senatörü mavi ışıklar saçan siyah camlı otosundan seni gördüğünde "Aynı çocuktan Ayoha'da, Sinsinati'de Milvaki'de de var yahu" demeli, yanındaki rayban gözlüklü federale.

- Ne demeli bilemiyorum, bulamıyorum anne...

- Bulamıyor olman normal, arayış içindesin çocuğum, yaşın gereği, seni anlıyor ve seviyoruz. Alo.... alo... "Anlıyoruz" dediğim halde niye kapatıyosun Sıkılhan... Anlıyoruz işte, allaallah.

- Alo, Sıkılhan Bunalgül ben, nabersın? Bil bakalım ben nooldum: Jane Doe.

- Demek Ceyn oldun Bunalgül. Tamam... Sen... Ceyn... Ben... Tarzan...

- Sen hayvan, Sıkılhan! Öööle diil salak. Bir Nato'ya bir Amerika'ya karşı eylem şeysi bu. Haftasonu gazetede yazıyodu okumadın mı. Dış görünümlerine dikkat eden, en az bir lisan bilen, karizmatik eylemcilerin kız olanlarına "Jane Doe" erkek olanlarına "John Doe" deniyomuş. Kimlik taşımıyolarmış bunlar, polis aldı götürdü seni mesela adını sorunca sen "Jane Doe" diyomuşsun...

- Ana adı?

- Ay onu yazmamış bak gaste... Ama kadın olduğuna göre ona da Jane Doe deniyodur. John'dan olma Jane den doğma.... Ama resimlerini gördüm, var ya Sıkılhan müttiş çocuklar. Ben bu küreselleşme karşıtlarını hep bööle sakallı hortlak suratlı çocuklarla kara, bıyıklarını almayan kızlar zannederdim. Uygarlar yaa, hoşlar, ayrıca karşılar da yanı. John Doe'yu biliyosun, hani Amerikan polisiyelerinde kimliği belirlenemeyen bi ceset olur, kimliği belirlenineye kadar ona John Doe der federaller. Olay ordan çıkıyo yane, bence güzel buluş.

- Küreselleşme karşıtı di mi bunlar Ceyndoogül?

- Yani... Tek kültür olmasın, gezegen, kaynaklarıyla, kültürüyle bi tek zengin ulusların diildir şeysi...

- E güzel, yakımış sana Ceyndoo'luk, tam olmuşun. Özgün, çok kültürlü bir başkaldırı adeta...

- Animal Doe! Hemen dalga geç di mi? Ne yani yerel kalıcaz, küresellik olmıycak die "Ayşe Teyze" lere mi katılsaydım. Sen var ya salaksın Sıkılhan... Ömrünün sonuna kadar metroseksüel bi eylemci, bir John Doe olamıycak hep Sıkılhan Öflan olarak kalıcaksın. Katil Buş defol, tımam mı, defol.

- Şuur Ceyn, bii kuul...

- Şuursuz, hayvanlarca kere hayvan. Allah bilir sen Ankara'nın Sünlü Köyü'nde çıkan hortuma "Mildırıt Hortumu" ismi verilmesine de karşısındır. Çünkü nedan, salaksın. Hortumlara bir kadın ismi takılmasının evrensel bi adet olduğunu bilmazsın, Glorya Kasırgası'nı yaşayamazsın. Busun işte sen... İlla bi çıkıntılık yapıyim, dikkat çekiyim, karşı olıyım... Çıkıntılıksa buyur gel, bir John Doe ol, kuul bi şekilde yap çıkıntılığını... Ama ben seni biliyorum, farklısın ya sen, her boku biliyosun ya, çok kitap okuyosun ya, herkes John Doe olursa sen olmazsın. Yiğıvraaaaançsıiin, yiğıvrançççlarca kere yiğıvğıvğıvrannnç.

- Ğıv.

sklhan@leman.com.tr Atilla Atalay

Akşamsefası

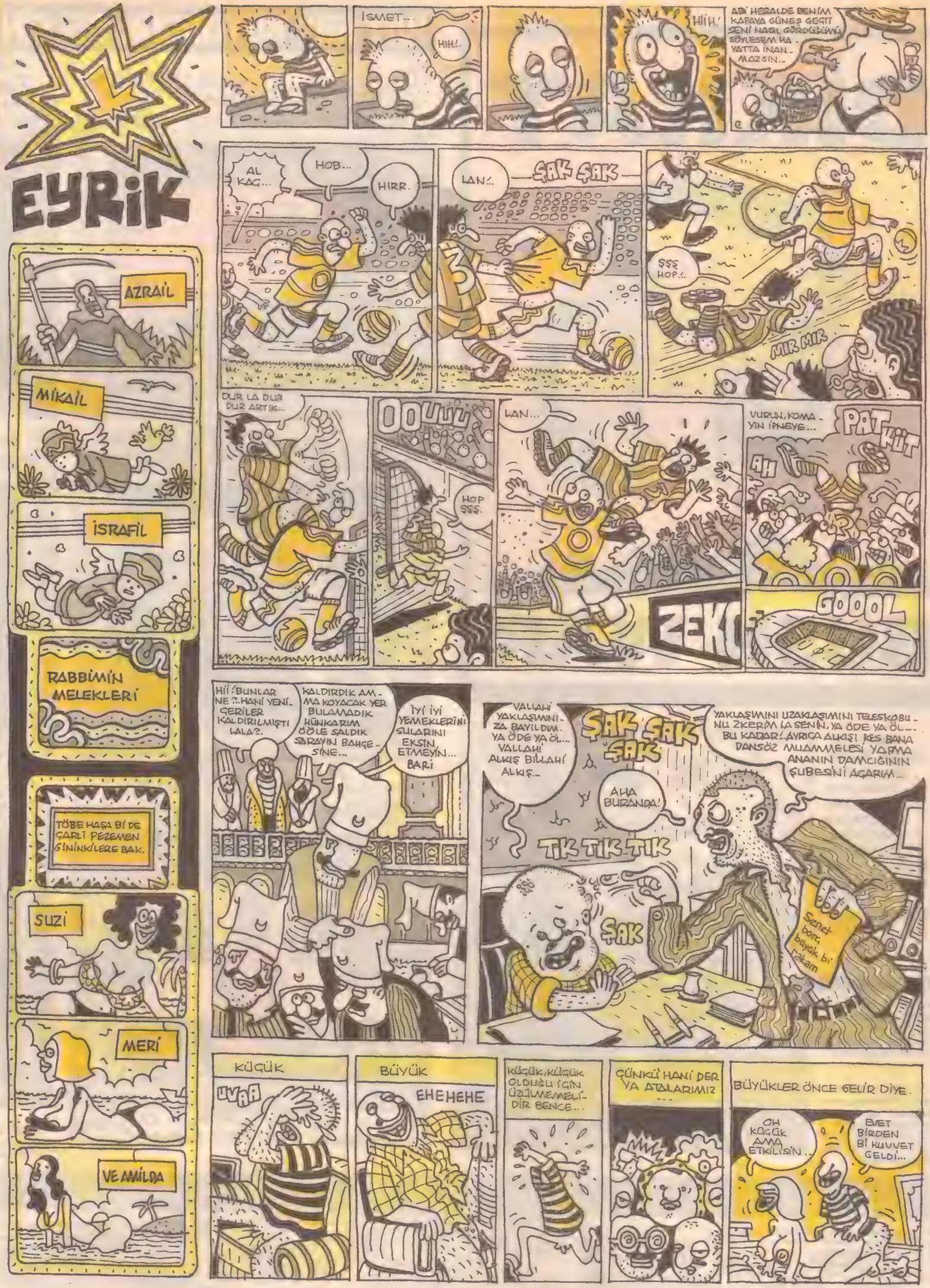

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN.

OH KAÇIR BENİ OSMAN ARTIK DAYANAMIYORUM AT BENİ MOTORUNA, KAÇIR...

...MOBİLETİNE...

KÜRYE SERVICE

GASTE

HOLAN

OLSUN...BİZ BİZE YETERİZ...HERŞEYİMİ SENİN İÇİN BIRAKIRIM...

50 cc İKİMİZİ TAŞIMAZ Kİ...

PADİŞAHIM ELÇİMİZİN KELLESİNİ GÖNDERMİŞLER...

DİREK GÜRZLE GİRMİŞLER OLAYA... VAY VİCDANSIZLAR...

KIZ SERRA ABLA...SEN SABETAYİST OLABİLİRSİN VALLA...SERRA SARAH'TAN GELİYO ANNEN SELANİKLİ, BABAN MURAD AMCA HAKKARİLİ MARADDAN GELİYO KÜRDO JUDAİK OLABİLİR HERŞEY UYUYO.!.

HAVALI DENİZ

YALÇIN KÜÇÜK TEKELİYET

TEKELİYET 2 Yalçın Küçük

YAKARSU

SIRLAR YALÇIN KÜÇÜK

SONER YALÇIN EFENDİ

Yeni Gündem

SABETAY OLSAM NOLUR, OLMASAM NOLUR GİDEN VURDU, GELEN VURDU...

1

BEN İŞE GİDİYORUM İRFAN...

NE ULAN O ETEĞİNİN HALİ?. DİZİNİN ÜSTÜNDE, GİT DEĞİŞTİR ONU...

DEĞİŞTİR GEL, BEN GÖTÜRCEM SENİ İŞE.. YOLLARDA HIRLISI VAR UĞURSUZU VAR...

NE GEREK VAR AYOL, BEN GİDERİM AYOL!

LEN ÖBÜR GÖZÜNÜ DE MORARTMADAN CEVAP YETİŞTİRME Bİ DAHA...

2

ÖNEEN BAK ÖNEEN..!.KATİL EDECEN BENİ...

GÜP!

AH.! BAKIYORUM YAA!..

3

AHA KATİL OLDUM İŞTE.!.

BUNDAN SONRA MEZARDA ÖLÜ KARIYA BAKARSIN PUST.!

EYLEYN!

PULORK!

4

AVALI DENİZ YUKARDA

SENİNKİ GENE Mİ GÖZÜNÜ ŞİŞİRDİ..!.

AY ÖLSEM DE KURTULSAM ÇOK FENA İNSANIN KISKANÇ, PEZEVENGİNİN OLMASI...

HADİ 8'DE GELİP ALICAM SENİ... CEP TELEFONUNU AÇIK TUT HEP.!.

karatan@leman.com.tr

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barlas

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

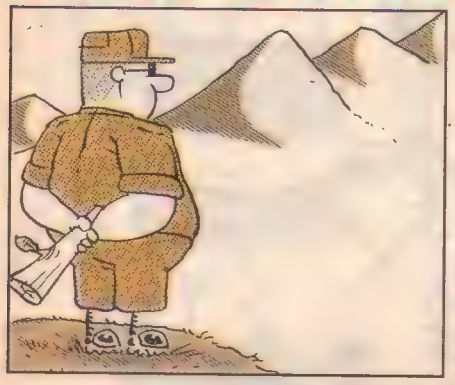

ERDENER ABİ

K. ERTEM

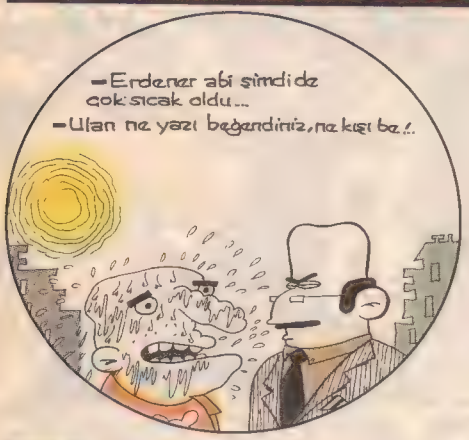

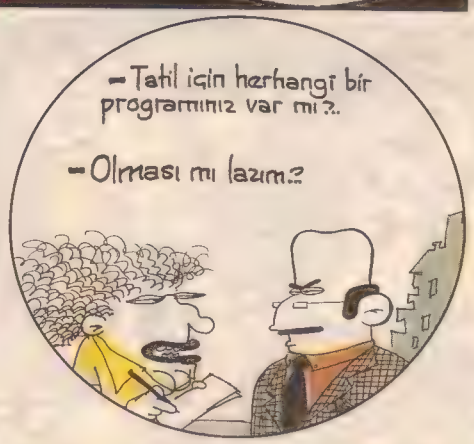

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

DUMUR DETAYI

Dediler Özgür Kız Nerelerdeydin?.. İnsan Mizah Dünyasına Kendini Bu Kadar Özletir mi?.

Bu konuda nasıl espri bulacağımı düşünüp defalarca reklamı izlerken birşey dikkatimi çekti. Tekrar tekrar baktım, hala da bakıyorum, inceleme üzerindeyim. Hani kayada kalmış **Keçi Muharrem**'i kurtarıyorlar ya... İşin gerçeği, o kurtardıkları keçi var ya o **Muharrem**'in küçük kardeşi **Murtaza, Muharrem** ise hala kayada bekliyor... Nasıl mı?.. Şöyle

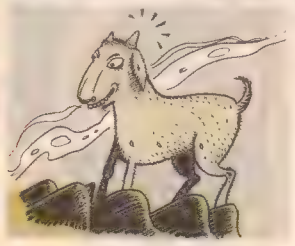

ki, ilk çekimde kayada görünen **Keçi Muharrem**'e dikkatlice bakınca küçükte olsa bir boynuzu olduğunu görüyoruz. Fakat kayadan kurtarılıp aşağı inince **Muharrem**'in bu boynuzunu göremiyoruz. Nedense **Muharrem** kayadan inince korkudan mıdır nedir, yaşça daha küçülüyor, minik boynuzu da yok oluyor, diyebilirsiniz belki ama hayır, bence aşa-

ğıdaki sözde kurtarılmış daha minik olan keçi yüzde yüz **Muharrem**'in kendisinden iki yaş küçük olan kardeşi **Murtaza...** Daha sonraları aynı sahneleri tekrar seyrettiğimde iki keçi de **Bonus**daki **Kadir Bey** misali herşeyin farkında gibi geldi bana...

GÜNERİ İÇOĞLU

PANTOLON

metinfidan

metinfidan@leman.com.tr

TERELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

ARAMIZDA KÖSTEBEK VAR..ÇAKTIRMADAN BAK BİRİ AYAĞINI TERS ATIYOR...

FARKINDAYIZ...HALAYBAŞI DEDİ Kİ, PENCEREYE DOĞRU YAKLAŞIP BİRDEN AŞAĞI ATICAZ HERİFİ...

ASLANIM BEE..! HEŞAPLARIMIZ DOĞRUYMUŞ OLUM... TAM BANKAMATİĞİN İÇİNE ÇIKTIK...TEREYAĞINDAN KIL ÇEKER GİBİ OLACAK SOYGUN...

BANKAMATİK

BANK

AYAKLARINI PAŞPAŞA SİLSENE YAA...

NİYE Kİ LAN?..

NASIL GİDİYOR PROFESÖR?..

ÇALIŞMALARIN SONUNA GELDİM...ÇÖMELEN İNSANA DA SALDIRMA AŞISINI NEREDEYSE BULMAK ÜZEREYİM--HAHAHA...

DALAK, CİĞER FALAN FAZLA YEDİ DE ARKADAŞ...ÇOK KAN YAPTI KENDİSİNDE... KANAMALI HASTA ARIYORUZ, VAR MI?..

VALLA ŞU AN YOK... BİR DE RADYOYA GİDİN... KAN İĞİN KANAMALI HASTA ARANIYO DİYE DUYURSUNLAR BAKALIM...

HASTA

ACİL

BU DA AYAK YAPIYO... AFRİKA SICAKLARI BAŞLADI YA--MORGTAN ÇIKMAK BİLMEZLER ŞİMDİ...

HMMM... DÜŞÜNMEM LAZIM..SANKİ BENZİYOR AMA... O DİİL GİBİ DE...

HADİ BİRADER HOOP! BİZ DE CESEDİ TEŞHİS ETMEK İĞİN ÇAĞRILDI... EDEMİYOSAN ÇIK!..

MUCCK, PÜFFF!..

ÇOK MU ROMANTİK? ŞAKLABAN MI YOKSA CAHİL Mİ BİLMİYORUM...ADAM ÖLÜYO, ŞUNA DOĞRU DÜRÜST BİR HAYAT ÖPÜCÜĞÜ VERECEK BİRİ YOK MU BEYLER...

Akşamsefası

canbarslan@superonline.com

'TIROYI' YAZ GİZ MELİKE ACAR

TAK TAK TAK TAK TAK

E BİTTİ SAYILIR..

BİTTİ BİTTİ.. OLDUĞU KADAR HADİ..

ULAN GERÇEKMİŞ GİBİ OLDU SANKİ MAŞALLAH BÖLE.. HE HE.. DİMİ ABİ..

HADE BE HADİ..

TAK TAK

BİSMİLLAH...

AMERİKA

ALO.. NAKLİYE ŞİRKETİ Mİ BİRADER?..

HASANPAŞA..

YAV DAHA GELEMEDİK Mİ? HER YANIM DUTULDU BE..

HOLİWOOD

KAÇ KİLOMETRE KALDI ACABA? KENDİ ASURİLİĞİMİZDA BOĞULUP ÖLECEZ BURDA...

SSS.. İNİŞE GEÇTİK GALİBA, Bİ DEBELENME HİSSETTİM, KONUŞMAYIN..

TAKRİBEN 1 SAAT SONRA..

CIYK CIYK CIYK!

HUARYU? (KİM O?)

NAKLİYE SÜR.. PAKETİNİZ VAR, KAPIYI AÇIN..

OKEY, OPIN DİDÖR!

YALNIZ YARDIMINIZA İHTİYACIM VAR. GELMENİZ LAZIM..

TAMAM GELİYORUM.

WOULUV MEN! HAYIRDIR İNŞALLAH.. HEH HEH!

İTTİR İTTİR!

ÜÇ DİYİNCE FIRLIYORLUZ, HAZIR MISINIZ? BİTTİR... KA'Ii VE..

ÜÇ

ALLAAH!.. OV MAY GAAD! BU NASI Bİ KOKU?! AAH.. AHAH..

KAÇMA LAN BİRET.. SİZ ÇANAKKALEYE GELMEDİNİZ AHA BİZ GELDİK İŞTE.. KAÇMA LAN HAMUNA KODUMUN YAKIŞIKLISI..

www.melike@iz.com.tr

Akşamsefası

Feyzi Başaran

feyzi@leman.com.tr

BÜTÜN TEDAVİ YÖNTEMLERİNİ DENEDİK, YAPILABİLECEK SON BİR ŞEY VAR... O DA "KAPATIP-AÇMAK"... NE DERSİNİZ ?

BAZEN BOŞUNA HEVESLENİYORMUŞUZ GİBİ GELİYOR...

Feyzi

DUYDUN MU ABİ !... DÜNYADAKİ ENERJİ KAYNAKLARI HIZLA TÜKENİYORMUŞ !!!

FEYZİ

TÜKENSİN, BİZE NE ...

AMERİKA SANA HERŞEYİMİ VERDİM VE ŞİMDİ BİR HİÇİM...

Amerika sana herşeyimi verdim ve şimdi bir hiçim.
Amerika iki dolar yirmi yedi sent 17 Ocak 1956.
Dayanamıyorum kendi kafama.
Amerika ne zaman sona erdireceğiz insanların savaşını?
Bi göt ver bakalım atom bombana.
Keyfim yok hiç üstüme varma.
Yazmayacağım şiirimi ta aklım başında oluncaya.

Amerika ne zaman melek gibi olacaksın, ha?
Ne zaman soyunacaksın anadan doğma?
Ne zaman bakacaksın kendine gömütün içinden?
Ne zaman yaraşacaksın milyonlarca **Troçki**stine?

Amerika neden gözyaşı dolu kitaplıkların?
Amerika yumurtalarını **Hindistan**'a ne zaman yollayacaksın?
Bıktım usandım kontakça isteklerinden.
Ne zaman dalıp süpermarkete gereksindiklerimi alabileceğim güzelliğim içre?

Amerika yine de yetkin olan senle ben işte, öteki dünya değil.
Feleğimi şaşırtıyor makinaların da.
Bir ermiş olmayı sen istettin bana.
Bu didişmeyi halletmenin başka bi yolu olmalı.

Burroughs Tanca'da geri döneceğini de sanmam uğursuz bi şey bu.
Sen de uğursuzlaşıyor musun, yoksa bir soy eşek şakası mı bu?
Sadede gelmeye uğraşıyoruz herhalde.
Saplantılarımı bi yana koymak mı, delirdin mi be?

Amerika bırak tartaklamayı biliyorum ben ne yaptığımı.
Amerika dökülüyo erik çiçekleri.
Gazete okumuyorum aylardır, allahın günü adam öldürmekten yargılanıyor birileri.
Amerika çok duygusallaşıyorum **Wobbly**ler düşünce aklıma.

Amerika komünisttim ben ufaklığın tekiydin pişman filan değilim.
Şimdi marihuana tüttürüyorum her fırsatta.
Günlerce hiç çıkmadan oturuyorum evimde, bakışlarım çakılı kenefteki güllere...
Ne vakit **Çin Mahallesi**'ne gitsem kafayı bulup iyice yatamıyorum kimselerle.
Kafam yattı verdim kararı bi bela çıkacak bu işte.

Sen beni bi görmeliydin **Marx** okurken.
Ruhçözümcüm hiç bi bokun yok diyor.
İyi yahu, okumayacağım **Rabbin Duası**'nı.
Gizemli görülerim var, acunsal titreşimlerim alt tarafı.
Amerika sana **Marx Amcam Rusya**'dan geldikten sonra ona neler yaptığını anlatmadım daha.

Sesleniyorum sana.
Duygusal yaşamının **Time** dergisince yönetilmesine izin verecek misin?
Kafayı taktım şu **Time**'a.
Her hafta okuyorum valla.
Ne vakit köşedeki şekercinin ordan sıvışayım desem kapağı dik dik bakıyor bana.
Onu **Berkeley Halk Kitaplığı**'nın bodrum katında okuyorum.

Hep sorumluluktan söz ediyor bana. İş adamları ciddi.
Film yapımcıları ciddi. Herkes pek ciddi benden başka.
Tamam durumu çaktım ben **Amerika**'yım.
Demek kendi kendime konuşuyorum yine.

Asya ayaklanıyor bana karşı.
Bi çekik gözlünün şansı bile yok bende.
İyisi mi ulusal kaynaklarım üzerine düşünmeli.
Ulusal kaynaklarım işte, iki sarma marihuana milyonlarca cinsel organ cuuuv saatte 1400 mille uçuşa geçen basılmaz özel bir yazın ve yirmi beş bin tımarhane.

Ne tutukevlerimden ne beş yüz güneş ışığı altında saksılarımda yaşayan tüm ayrıcalıklardan yoksun milyonlardan söz açmadım şunun şurasında.
Fransa'nın keranelerini ortadan kaldırdım, şimdi sıra **Tanca**'da.

Gerçi **Katolik**sem de gönlüm Başkan olmakta.
Amerika kutsal bi yakarı nasıl yazayım senin bu dangalak havanda?
Henry Ford gibi peşini bırakmayacağım ben de onun otomobilleri kadar kendine özgü dörtlüklerimin her biri üstelik hepsi ayrı cinsiyette böylelikle.
Amerika tanesi 2500 dolardan dörtlükleri okutacağım sana eski dörtlükten 500 kafa inerim tabii

Amerika sal gitsin **Tom Mooney**
Amerika kurtar **İspanyol Cumhuriyetçileri**'ni
Amerika, Sacco'yla **Vanzetti** ölmemeli
Amerika Scottsboro bebeleriyim ben.

Amerika yedi yaşımdayken **Komünist Hücre** toplantılarına götürdü beni anacağım bize leblebi satarlardı bi bilete tam bi avuç bi bilet beş sentti konuşmalarsa parasız herkes melek gibiydi ve pek duygusaldı işçiler konusunda içtenlik doluydu herşey partinin 1835'te ne kadar kıyak olduğunu bilemezsin **Scott Nearing** koca ihtiyarın tekiydi gerçek bi insan **Bloor Ana** ipek grevcileri için **Ewig-Weibliche** ağlatmıştı beni orta yerde **Yidiş** dilinde söylevler veren **Israel Amter**'i görmüştüm bi keresinde. Hepsi birer casustu herhalde.

Amerika doğrusu gitmek istemiyorsun savaşa.
Amerika o hıyar **Rusların** yüzünden.
O **Ruslar** o **Ruslar** ve o **Çinliler**. Hele o **Ruslar**.
Rusya çiğ çiğ yemek istiyor bizi. Erk manyağı **Rusya**.
Garajlarımızdan çıkarıp almak istiyor otomobillerimizi.
O istemek **Chicago**'yu almak. Gereksinmek kızıl bi **Reader's Digest**'a.
O istemek otomobil fabrikalarımız olmak **Sibirya**'da.
Dev bürokrasisi işletmek benzin istasyonlarımızı.

Bu iyi olmamak. Uuh. O zorlamak **Kızılderilileri** okuma öğrenmek diye.
Gereksinmek koca kara zenciler. Vay.
Çalıştırmak hepimizi günde on altı saat. İmdat.
Amerika bu çok ciddi bi durum yahu.
Amerika edindiğim izlenim bu şöyle bi seyredip televizyonu.
Amerika doğru mu bu?

Orduya katılmak istemiyorum doğrusu, ne de hassas parça fabrikalarında torna başında olmak, hem miyobum hem de hafiften kontak.
Amerika al ya ibne omzumu veriyom çarka.

Allen Ginsberg / Berkeley, 17 Ocak 1956

cezmier@leman.com.tr

* Dünyayı kana bulayan ve 20. yüzyılın başından bugüne yüz milyondan fazla insanı katleden **Amerikan** gücü ülkemize geliyor ve hep bir ağızdan bağırıyoruz
TOPRAKLARIMIZDAN DEFOL! NATO'YA HAYIR!
AMERİKA DEFOL ÜLKEMİZDEN!

* **Burdur. Kırlangıç Fırtınası Düşün Sanat Merkezi** Gazi Cad. Özboyacı İş Hanı No:9 Burdur önümüzdeki aylarda **Kırlangıç Fırtınası**'ndaki arkadaşlarla beraber olacağım... Onlara sözüm var...

* **Adana Karahan Kitabevi**'ne, **Konya Ereğli Bilim Kitabevi**'ne, **Bursa Uludağ Üniversitesi**'ne elimde olmayan nedenler yüzünden geç kaldığım için özür dilerim...

* **www.cezmiersoz.net** adlı sitem yeniden düzenlenmiştir... Etkinlikler yüzünden yanıt veremediğim okurlarıma bugünden itibaren yanıt vereceğim... Geciktiğim için özür dilerim...

Akşamsefası

Kırık Leblebi

suatozkan@leman.com.tr
SUAT ÖZKAN

GÖRÜNMEZ ADAM KUBAT'IN MACERALARI...

bezginbekir@leman.com.tr

BEZGİN BEKİR

Tuncay Akgün

Gönül Adamı

dumur@leman.com.tr
GÜNERİ İÇOĞLU

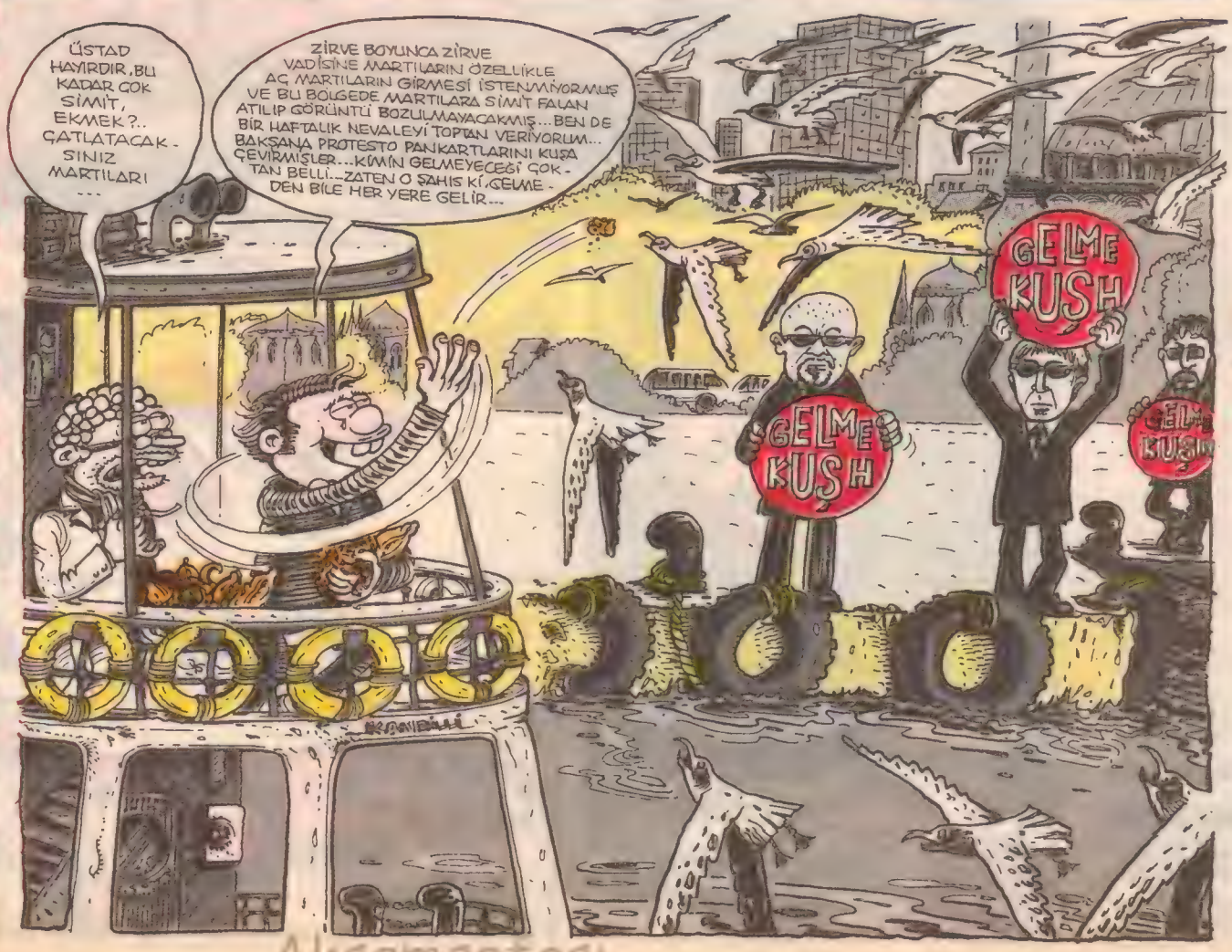

Akşamsefası

HİÇ ÇÖP KARIŞTIRDINIZ MI? BEN KARIŞTIRDIM!

Aksaray PAŞAOĞLU

Siz, kara bir kurum gibi yüzünüze ahlâksızca kara çalan damızlık iki kara beygir gibi kıçı terlemiş zâlim bir gecenin, hortlaksı karanlığında, sırtüstü yere uzanmış kalleş bir engerek gibi kıvrılan sinsi bir yolda, zırh giymiş bir manda ölüsü gibi yatan bir çöp konteynırında çöp karıştırmanın ne demek olduğunu bilemezsiniz. Ben bunu yaşadım. Bakın size de anlatayım.

Birkaç gün önce Niyork'un SoHo semtinde bir sanat galerisindeydim. İki Fransız fotoğrafçı Pascal Rostain ve Bruno Mouron, yıldızların çöplerini karıştırmışlar ve çöpten çıkan kıvır-zıvırı fotoğraflamışlar. Bir tanesini on bin dolara satıyorlar. Ben üç tane aldım. Ayrıca çok hoş birşey yapmışlar. Meselâ Madonna'nın yediği bir elmanın koçanını beşbin dolara satıyorlar. Bir tane alıp Madonna'nın dişlediği yerleri dişledim. O harika bir duygu. Batılı bir pop yıldızıyla Doğulu bir medya yıldızının diş izleri o müthiş elma koçanında birbirine karışmış oldu. Bence bu doğu ile batı arasında hoş bir köprü oluşturdu. Ayrıca yirmi bin dolara Pamela Anderson'un çöpünden de çok hârika bir parça satın aldım. O, iki karış bir tuvalet kağıdı. Bokları tamamen kurumuş. Onu bir ibrişimle odamın en güzel tavanına astım. Zıplayıp zıplayıp kokluyorum.

BOŞLUKTA DÖNÜP DURAN VE KONUŞAN BİR KAFA!

Niyork'tayken cebime bir esemes düştü. Bir esemesin üç miligram geldiğini biliyor muydunuz? Eşim Japonya'daymış. "Hayatım bi dakka gelir misin, Tokyo'da sana bişey göstericem." deyince ben uçağa atlayıp Tokyo'ya gittim. Buluşma yerine vardığımda çok enteresan birşey oldu. Eşim orada değildi. Sadece kafası gelmişti ve kafa yerden birbuçuk metre kadar yüksekte havada asılı duruyordu. "Haaay!" diyerek bana gülümseyince, ben çılgıncana korkudan yüzünü tırmalamaya başlayınca o bana "Dur dur alt tarafım da burada." diyerek birdenbire vücudu da ortaya çıktı. Japon profesör Sasumi Tachi adını duymuş muydunuz? Profesör Tachi, "Arkasını gösteren yağmurluk"un mûcidi. Giydiğiniz yağmurluk, arkanızda kalan manzarayı bilgisayar aracılığıyla aynen yağmurluğunuza aktarıyor ve bir çeşit görünmez adam oluyorsunuz. Eşim, o yağmurluğu bana babalar günü hediyesi olarak almış. Şimdi kapişonunu çekip Laila'ya beleş giriyorum. Çıkarken ceketle çıkıyorum. Selam verince, kapıdaki kaşlı görevli hergece aklını yeni baştan yiyor.

O yağmurluk, bana dün Fiji'de "Varan Baldırı" yerken çok güzel bir fikir verdi. Yağmurluk sadece yirmi bin dolar. Bütün Türkler bu yağmurluktan birer tane edinseler, hep birlikte AB'ye girebiliriz ve ne Schröder'in ne de Chirac'ın ruhu duyar. Rahatça Avrupa'da dolaşabiliriz.

KUYRUKLU YILDIZDAKİ AYAK İZLERİNİ TANIDIM.

Geceyarısı üçbuçukta internette andavallı gibi dolaşırken NASA'nın Stardust uzay aracıyla Wild-2 kuyruklu yıldızından aldığı görüntülere rastladım. Kuyruklu yıldızın yüzeyinde son derece belirgin ayak izleri vardı. İzlere daha yakından baktığımda dehşetli bir ürperiyle ellerimin buz kestiğini hissettim. Koşup hemen ayakkabılarımı giydim ve odanın ortasına bir kova beton döküp bir hanzo gibi ıslak betona ayak izlerimi çıkardım. Yıldızdaki ayak izlerini, kendi ayak izlerimle bilgisayarda üst üste bindirdiğimde kafamda küçük bir kapak açıldı ve içinden zeytinyağlı dolma büyüklüğünde Alien'le Hari Potır arası mor gözlü kaygan bir yaratık çıkarak beni tokatlaya tokatlaya bayılttı. Bir ara kendimi elimle çöpten toplanmış dört tane kokmuş domatesle, Kalplerde İkinci Bahar gibi Nurhan Bey'e tuzlu barbunya pişirmek için bir peynir tenekesini bükerek tencere yapmaya çalışırken gördüm. Kendime gelince, doktor ve eşim, bana Fiji'de yediğim "Varan Baldırı"ndan zehirlendiğimi ve halüsinasyonlar gördüğümü söyleyip etten yapılmış bir trenle o yıldıza hareket ettiler... Onlar artık aramızda...

AHMET YILMAZ
cemaahmet@leman.com.tr

DOKTOR ALADDİN İLE TATİL BİR BAŞKA GÜZEL...

Sınırları Zorluyoruz

~~5000$~~ ~~3000$~~

3 GECE 4 GÜN THAİLAND

1500$

1. Gün Gaziantep Hava alanı Dış Hatlar Gidiş Terminali, Vietnam HAVA YOLLARI Thailand kontuarı önünde PEPE TRAVEL SHOP rehberi ile buluşma...Pepe traveli iyi not alalım... Tur rehberimizin adı Telef Kudret... Benim gönderdiğimi söylemenize gerek yok, Kudret olayı kavramış bir arkadaşımızdır ... Resimde Telef Kudret'i görüyorsunuz...

Japon mucizesi harika uçağımız 1000 kişilik olup yakıt ikmali yapmadan Çin'e kadar uçabilmektedir... Yalnız uçakta tuvalet yok... Antep'te ihtiyacınızı görmeniz gerekiyor... İhtiyacınızı gideremediyseniz üzülmeyin, Çin' de bir saatlik yemek ve ihtiyaç molası veriliyor...

1.Gün Balinaların Yunuslarla dilleştiği, mezgitlerin dil balıklarıyla oynaştığı, Thailand'ın tropikal iklimindeyiz... Pasaport ve kontrol işlemlerinden sonra özel otobüsle otele transfer...

2.Gün Otelde sabah kahvaltısından sonra tur rehberiniz Telef Kudret eşliğinde Thailand şehir turu için haraket. Bu esnada Buda heykellerini görebilir, Thailand'ın Tahtakalesi sayılan meşhur Floşçular Çarşısı'ndan kilosu bir buçuk milyona Seiko saatler alabilir, metresi 750'den ipek kumaşlar sardırabilirsiniz...Sars maskesi takanlar görürseniz aldırmadan alışverişe devam...

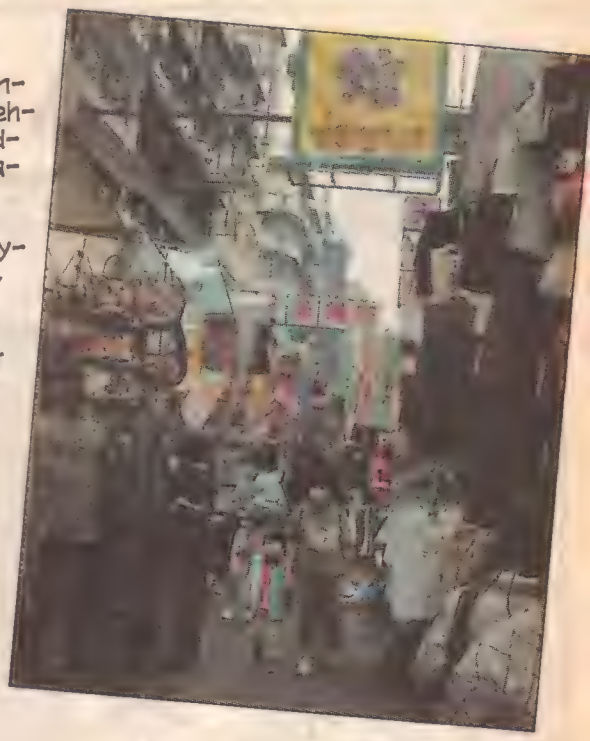

3.Gün Otelde alınacak sabah kahvaltısından sonra tam gün serbest... Kafanıza göre yani."Ama ben Yengenle geldim, thai masaja akamıyorum yengen yanımda' diyorsanız ki diyenler çıkıyor... Otelimizin doğal masaj salonunda arkadaşlar emrinizde...Yengemizden dilerseniz tamamen de kurtulabilirsiniz ama biz bunu tavsiye etmiyoruz... Yapan İsveçli turistler var, artık günahları boynuna... Yengeyi usta ayaklara emanet ettikten sonra tur rehberimizle birlikte thai masaj aleminin derinliklerinde kaybolmaya hazır olun... Masajı Kudret filan yapmıyor be arkadaşım, her şeyi de açık açık yazmamı beklemeyin, anlayın bazı şeyleri...

4.Gün Otelde tatlı bir sabah kahvaltısı, (Yarım domates, sert bir thai kahvesi ve bayaz peynir...) sonra özel otobüsümüzle thai havaalanı...Yaklaşık [illegible] süren bir yolculuk [illegible] varış...

Fiyatımıza dahil olan hizmetler Bangkok büfede öğle yemeği (Çok güzel ekmeğe kaşarı var, arzuya göre salça da sürüyor) Thailand tropicano beach mothel'de 3 gece - 4 gün yarım pansiyon konaklama... -Havaalanı-otel- havaalanı transferleri Rehberlik hizmetleri... (Kudret, öğrenci çocuktur... Ufak bi çıkma yaparsanız hayır demez.) Ha son olarak her şey dahil 1500$ olduğunu da belirteyim, Hesabı orada ödüyorsunuz, kaçışı yok, süzülüm imkansız gibi bişey... Sinek uçurmuyorlar resimde gördüğünüz thai boks uzmanı Alex, hayata küstürüyor, insanlıktan çıkartıyor... Kredi kartına taksit var ama yalnızca fiza kabul ediliyor... Aman taksit kart filan ısrarcı olmayalım... Yine de her şeye rağmen güzel bir tatil sizleri bekliyor...

Akşamsefası

behicpek@leman.com.tr

Behiç Pek

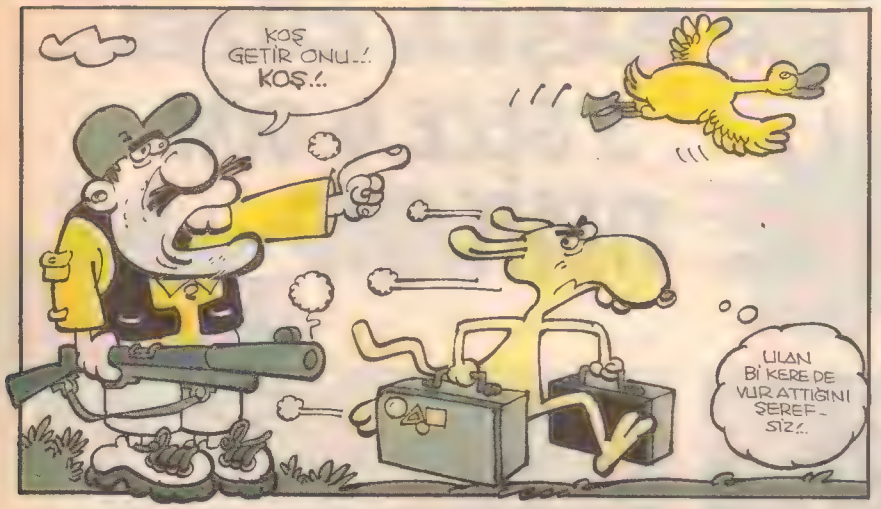

ARRIVA ARRIVAAA!

MEHMET ÖZKANOĞLU

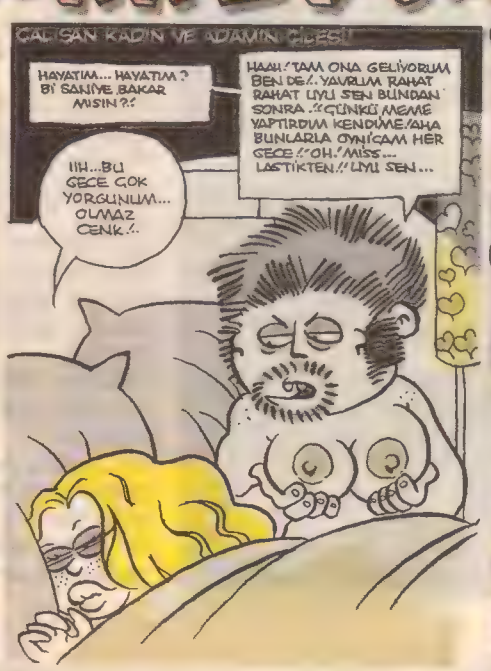

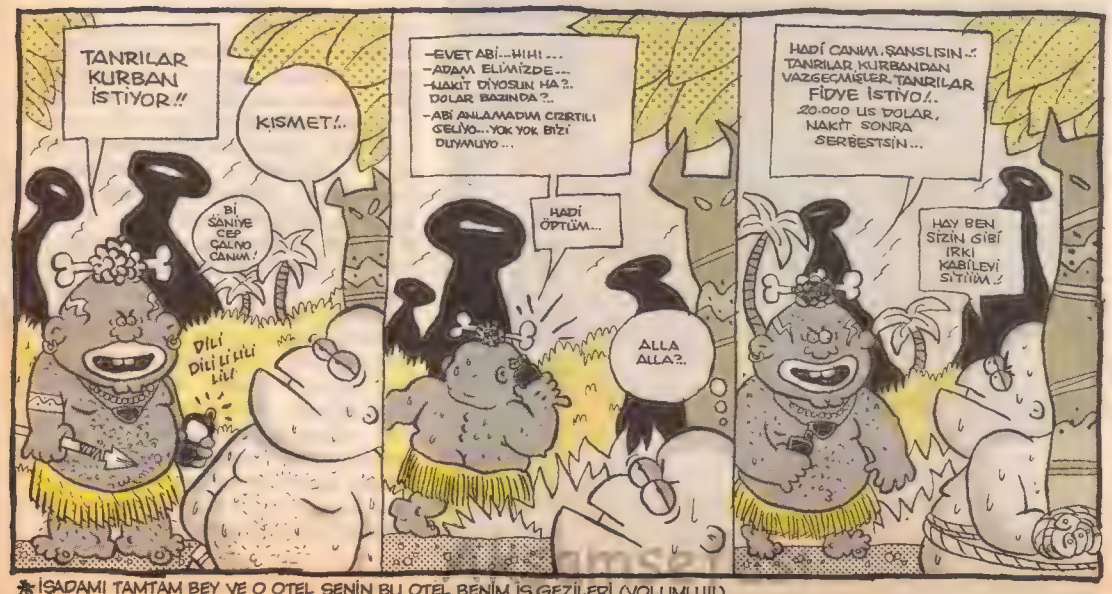

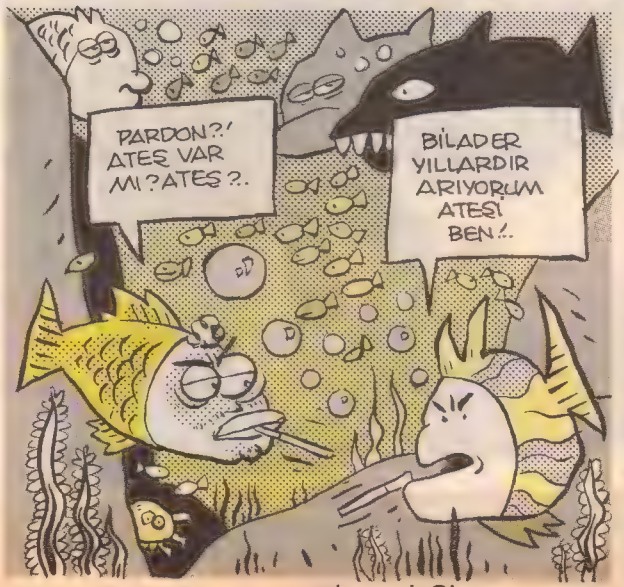

mozkanoglu@leman.com.tr

*İŞADAMI TAMTAM BEY VE O OTEL SENİN BU OTEL BENİM İŞ GEZİLERİ (VOLUMU III)

Kemal Kenan Ergen

STENDAP YARIŞMASI

Beyoğlu Sadri Alışık Tiyatrosu'nda yapılan final gösterisiyle sona erdi...

Yarışmaya katılmak için 120 Honki Adayı müracaat etmişti... Bu arkadaşlardan dilimizi konuşabilen ve akli dengesi bozuk olmayan 50 tanesi, **Beyoğlu Leman Kültür**'de yapılan tanıtım şovlarında sahneye çıktılar.

9 Gece süren tanıtım şovlarında finale kalan 10 yarışmacıyı belirledik. Elimizden geldiğince adil olduk. Kararlarımızdan en ufak pişmanlık duymuyoruz.

Kendilerine verdiğimiz iki aylık hazırlık süresini dalga geçerek ve ofisteki telefonlardan Fildişi Sahili'ni, Kamboçya'yı filan arayıp muhabbet ederek değerlendiren yarışmacılar, final gösterisinde şaşırtıcı bir şekilde harikaydılar...

Final gösterisinde sahneye çıkarak yarışan **Mehmet Taylan**, **Çetin Altay**, **Kadir Özer**, **Banu Başeren**, **Mark Petrovich**, **Duran Oruç**, **Turan Masırova**, **Zeki Aslan**, **Fadi Mahfuz** ve **Şehmus Gömi**, aynı zamanda yarışmanın jürisi olarak birbirlerine oy verdiler ve sonucu belirlediler...

Final gösterisinin sunuculuğunu yine yarışmacılardan **Celil Nalçakan** ve **Duran Oruç** birlikte yaptılar. Allah için çok başarılıydılar...

Tanıtım şovlarında darbukasıyla bizi büyüleyen **İstanbullu Sedat**, final gösterisinde de harika çaldı. Fakat bu kez yanında **Akrabası İhsan** yerine **Ahpabı İdil** vardı...

Finalistlerden Akçakocalı **Zeki Aslan**'ın şuuru gidip gidip geldiği için kendisini sahneye zincirle çıkarmak zorunda kaldık...

Zeki'nin sahnedeki bakıcılığını, yarışmacı organizasyonundan sorumlu arkadaşımız **Hakkı Emre** yaptı. Hakkı aynı zamanda, İstanbul dışından gelen ve ayazda kalan bazı yarışmacı arkadaşlara evini açtı, yaptığı leziz yemeklerle onları aylarca besledi.

Yarışmacıların fotoğraflarını Leman Dergisi'nden **Sinan Göksel** çekti. Çok güzel çekti...

Yine Leman Dergisi'nden **Serkan Kölük**, tüm bilgi işlem problemlerimizi anında ve etkin bir şekilde çözdü. (Ne demekse artık)...

Yarışmacılardan **Fırat Sunar**, Leman Kültür'deki sahneyi kendi elleriyle yapmıştı. Üstelik elendiğini öğrenince hiç lolo yapmayarak bizi utandırdı... (Fırat telefonun kapalı. Bi ara da paranı verelim gülüm)

Yönetmen arkadaşımız **Orhan Emek**, arkadaşından aldığı emanet kamerayla tanıtım şovlarını çekti.

Yazar arkadaşımız **Vedat Tülek** tanıtım şovlarını yönetmekle kalmadı, evinden getirdiği ışıkları kullanmamıza da izin verdi...

Leman Kültür'deki tanıtım şovlarını **Şakacı** Abimiz **Çetin Çiftçioğlu** sunmuş, yaptığı danslarla ve anlattığı fıkralarla hayatımızın akışını değiştirmişti... Para almayı bırakın, paranın tafını bile etmeyen Çetin Abi'ye bu kıyağı için minnet borçluyuz...

Yine Leman Kültür'deki tanıtım şovlarında sazıyla ve şarkılarıyla ortamı şenlendiren **Hamit Haskabal**'a da çok teşekkürler...

Yazar arkadaşamız **Alper Alpözgen** yarışmacıların senaryolarına büyük katkıda bulundu.

Remzi Abi'nin ve asistan arkadaşlarımız **Hasancan Şeremet**, **Yunus Çömlek** ile **Yıldırım Karahan**'ın katkılarını & emeklerini saymaya kalksam bu sütun gerçekten yetmez...

Verdiğimiz tüm rahatsızlıktan dolayı **Suat Özkan**'dan ve **Leman Kültür** çalışanlarından özür diliyor ve katkılarından dolayı teşekkür ediyoruz...

Final gösterisi için Sadri Alışık Sahnesi'ni beleşe veren **Kerem Alışık**'a da binlerce teşekkür...

Yarışmada dereceye girenlere güya ikinci el Porşe, üçüncü el Murat 124 filan vericektik ama yarışmacı arkadaşlar illa ki sıfır araba istedikleri için biz de gidip yenilerini aldık. Hahahaha! Katekulliye geldiniz aptal herifler...

Son Söz : **Yunus Emre**'nin dediği gibi, **"Dervişlik dedikleri hırka ile taç değil, gönlün derviş eyleyen hırkaya muhtaç değil"** be anam. Stendapçı olmak için kimsenin yarışmaya ihtiyacı yok tabi ama mizahçı olmak şart. Ve ayıptır söylemesi bugün memlekette mizah sadece Leman Dergisi'nde yapılıyor.

bahadirboysal@eman.com.tr

TAŞ KAFA KÜBRA & METAL OTURUMLARI

BAHADIR BOYSAL

TEŞEKKÜRLER TÜRKİYE

YAZ-CIZ: MELİKŞAH

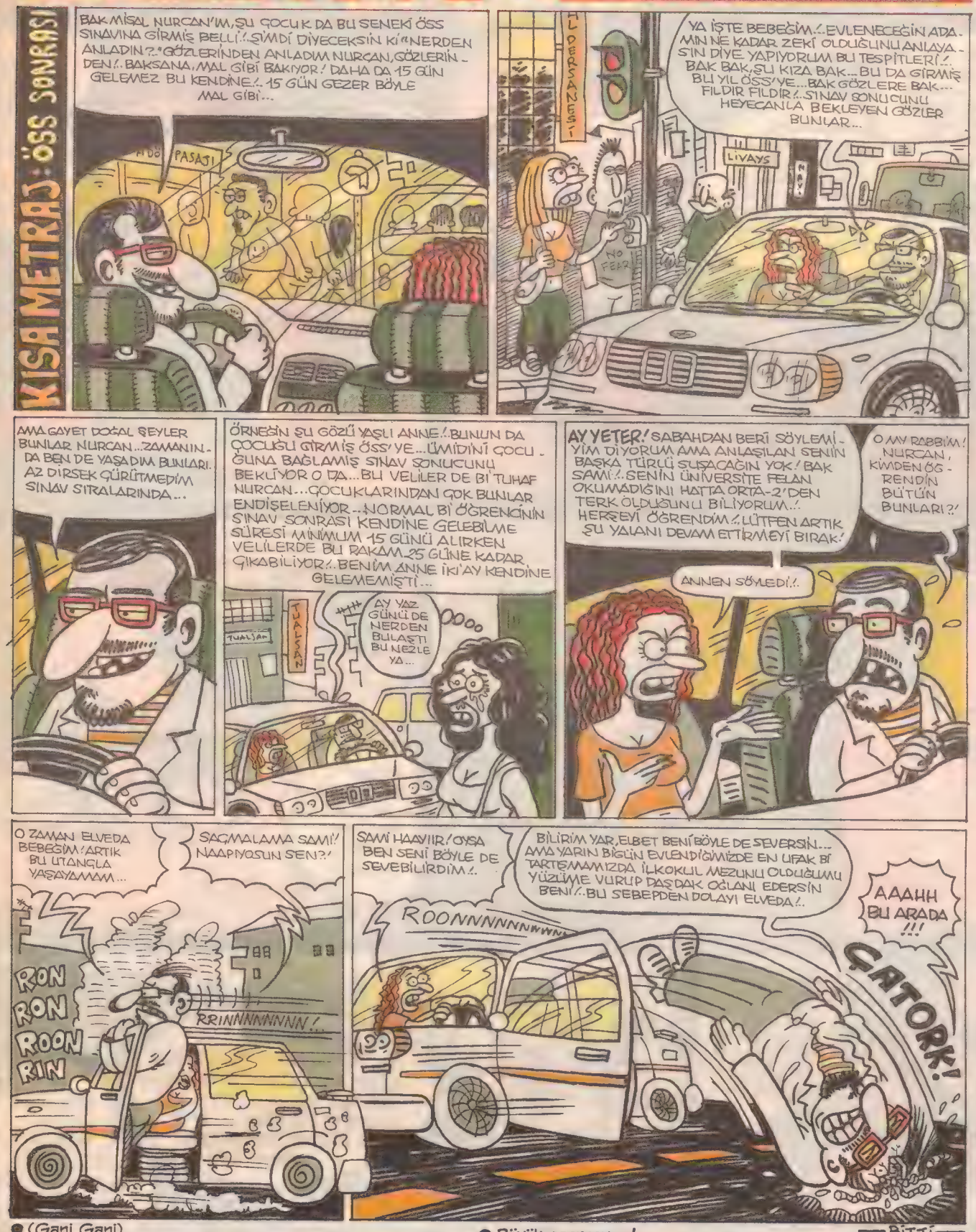

meliksah@leman.com.tr

Akşamserası

AYRINTILAR

Biraz ara verip, kanapeye uzandım.. Sadece ayaklarımı uzatmak, sırtımı da biraz dinlendirmekti niyetim. Fekat az sonra, iyice yatma pozisyonu almış, öylece karşı duvara bakarken buldum kendimi... Mutfak tezgâhı vardı karşımda.. Sarı çiçekli fayanslara, beyaz floresan ışığı vuruyor.. Sonra gözlerimi gezdirdim etrafta, ağır ağır.. Güzel bi soru geldi aklıma birden!. Gözlerimi kapatıp, "Neredeyim?" diye sordum... Aklım başka yerlere gitmişti, veya sadece bir oyundu, bilmiyorum. Yön duygusunu kaybetmekle ilgili bişey.. 'Neredeyim' diye düşündüm tekrar.. Sağım balkon, solum duvar, önüm mutfak, arkam yatak odası.. Ama neredeyim... Güzeldi böyle; bi an nerede olduğunu bilememek, hemen farkına varamamak... Çocukken de, gene aynı şekilde, böyle divana serilip kaldığımda, o soruyu sorardım.. Hafiften mayışmış olarak tabii. Nedenini bilemediğim bir can sıkıntısı yüzünden uzandığım divanda, serin duvara yaslanıp düş gördükçe, sıkıntım da etkisini kaybederdi elbet. Çok ağlayınca artık gözyaşının tükenmesi gibi, sıkıntı bi süre sonra azalır, garip bir gevşeme hâlini alırdı. İşte o zaman, henüz düşlere de geçmeden evvel, 'neredeyim' diye sorardım. Bi soru şeklinde değildi belki; sadece yanıtını merak ettiğim ilginç bir durumdu. Kısa da sürse hoşuma giderdi... Halbuki, çok belliydi nerede olduğum. Gözlerimi açmama dahi gerek kalmadan, sadece bunu bile düşünsem, karşıdaki küçük pencereyi, bi yanımdaki tahta masayı, öte yanımdaki Anaanemi hatırlardım hemen. Böylece nerede olduğum açıklığa kavuşur, kısa fantastik gezinti de biterdi... Anaanem, sessizdi aslında, düşlerime müdâhalede bulunmazdı hiç. O yokmuş gibi davranabilirdim. Kulak verdiğimde, bağdaş kurduğu öbür divandan mırıltılarını işitirdim sadece. Sürekli elindeki Kuran'ı okurdu.. Çok uzun bakarsam, baktığımı anlar, "yatıp durma öyle, çık biraz oyna dışarda," derdi... Tekrar arkamı döner, nerede olduğumu unutup eğlenmeye çalışırdım...

O zaman aklıma ne gelirdi, tam hatırlamıyorum.. Şindi kanapede uzanmış, sarı fayanslara bakarken, orada olduğumu düşündüm. Eski divanda... Kalkıp birşeyler yapmak, herhangi birşeyle aktif olarak ilgilenmek de geçiyordu içimden. Ama yatıp bunları düşünmek de birşey yapmak gibi geliyordu. Belki, çok da zorda kalırsam, yani sıkılırsam böyle.. Kalkıp, kitap dolabımı düzeltirim!. O günlerde, en sevdiğim işti!. Uzanmaktan da yorulup, heyecanla divandan fırlamak ve dolabımın yanına koşmak... En zor zamanlarda imdâdıma yetişen bir eğlenceydi bu. Özellikle arkadaşsız kalınan zamanlarda.. Fazla arkadaşım yoktu. Kadir, Osman, ve bazen de Yıldıray. Ama Kadir'le zaten, mahalleye hafta sonları yengesini görmeye geldiğinde beraber olabiliyorduk, ve tek yaptığımız penaltı çekişmekti. Osman'ı ise, Anneannesi sadece belli saatlerde dışarı çıkartıyordu. Yıldıray'a gelince, sadece kısa bir dönem sürdü arkadaşlığımız ve sonra kayboldu ortadan... Kitap ve dergi dolabım! O her zaman yanımdaydı. Kimin verdiğini hatırlamıyorum: Parlak bir mavi renge boyalıydı, içinde iki sıra raf vardı. Alttaki geniş rafa dergilerimi (milliyet çocuk, türkiye çocuk) üsttekine kitaplarımı (Güliver'in seyahatleri, Kemâlettin Tuğcu, Aziz Nesin) koyardım... İşin tuhaf tarafı, genelde hep düzenliydi dolap! Tekrar düzeltebilmem için, önce biraz karıştırmam, dağıtmam gerekirdi! Üstüste sıralı dergilerden birkaçının ucu sıradan çıkmış bile olsa, dolabı düzeltmek için nefis bir bahaneydi bu. Hem, düzeltme ve toparlama işini yaparken, aynı zamanda onlara tekrar göz atmış da oluyordum. Bi çizgi romana filan tekrar bakıyordum... Sonra, sayıyordum. Bir, kii, beşş.. Bayaa vardı dergim; saymak bile güzel zaman geçirtiyordu. Tabi, en güzel düzeltme yöntemi, onları kilimin üzerine karman çorman yayıp, dağıtmaktı! Sanki, benim değillermiş gibi.. Onlara yerde, aa, ilk kez rastlıyormuşum gibi.. Yolda para bulmuşum gibi.. Teker teker elime almak, bir bir yine dolaba dizmek, ve her sayıda heyecanlamak... Ben nasıl aynı şeyi sürekli, bıkmadan sıkılmadan yapıyorsam, Anaanem de devamlı aynı şeyi söylemekten sıkılmazdı hiç: "Dağıtma oraları..." Aslında, bi yandan hoşuma giderdi bu uyarısı. Demek ki, dağıtabilmişim gerçekten. Öyleyse hemen düzeltiyim ben de!..

Belki sonra biraz dışarı çıkar, komşu mahalleye doğru bi gezinti yapardım.. Küçük tüple değil ama!. Küçük tüp almaya gitmeyi pek sevmezdim; kolum ağrırdı. O yüzden paranın üstünü bana bırakırdı Anaanem, dondurma alırsın derdi.. Ama vardı galiba küçük tüpümüz, o gün gitmem gerekmeyebilirdi.. Çok fazla kızartma yapılan zamanlarda bitiyordu küçük tüp, bi de hafta sonları, okul öncesi yıkanmak için su kaynatıldığında... Ve bunlar aklıma gelince, yani küçük tüp, kızartma, okul filan; 'neredeyim' diye bi soru sormak o zaman imkansızlaşıyordu elbet.. Dolabımı düzeltirken bile mümkündü ama, bu şekilde düşünebilmek. Çünkü kitapların, dergilerin, hepsinin ayrı bi dünyâsı vardı; ortalarında kayboluyordum. Özellikle herhangi birisine yoğunlaşmayıp, elime alıp okumadan, sadece onları düzelterekten ilgilenmek, 'neredeyim' duygusunu oluşturan en mükemmel an olmaktaydı... Sonra, eh, artık ister istemez yavaşça düzelerek sıraya giriyorlardı! Kilimin üzerindeki nefis dağınıklık, mavi dolabın içindeki bana kim zaman hüzün veren bir düzene dönüşüyordu. Mavi dolabın içi karanlıktı ayrıca. Işık yapmayı düşünmüştüm bi ara; kalem pillerle, şöyle rafların kenarlarına birer tane minik ampûl filan.. Düzenleme bitip de geriye yapacak bişiy kalmayınca, böyle abuk sabuk fikirlerle meşgul olurdum.. Peki, taşımak?. Yani şöyle, cam kenarına filan almak dolabı?. Yok, o kadar da değil. Sadece dolabı düzenleyebilirdim henüz, evi değil; Anaanem müsâde etmezdi buna. Ona göre gayet uygundu dolabın yeri.. Aslında bana göre de uygundu. Taşıyınca içindeki kitaplar mı değişecekti hem!.. Çıkıp biraz dolaşmalıydım artık...

Mutfağa, yani mutfağın ve sarı fayansların bulunduğu tarafa doğru bakarken, divanda uzanırkenki yön duygumu yakalamaya çalışıyordum.. Sağım duvar, solum Anaanem, önüm mavi dolap, arkam duvar... Bi de, dışarısı var. Orada yönler de daha da artıyor.. Kalkıcam hem zaten. Yemeklik ve bikaç parça malzeme almam lazım... Doğrulduğumda, teyp setinin üzerinde duran dağınıklık çarptı gözüme. C.d'ler, kasetler, üstüste. Bi çoğunu haftalar önce dinlemiştim, orda öylece duruyorlar hâlâ.. Dinlemediklerimi rafına geri götürdüm; bi tanesini ise kapağının resmi güzel diye orada bıraktım (Before the Rain). Banyoya gidip elimi yüzümü yıkadım, 'ne alırsan bi milyona'dan aldığım kokudan sıktım, sonra kanapeye oturup ayakkaplarımı giydim..

m·e·T·i·N·E·i·D·A·N

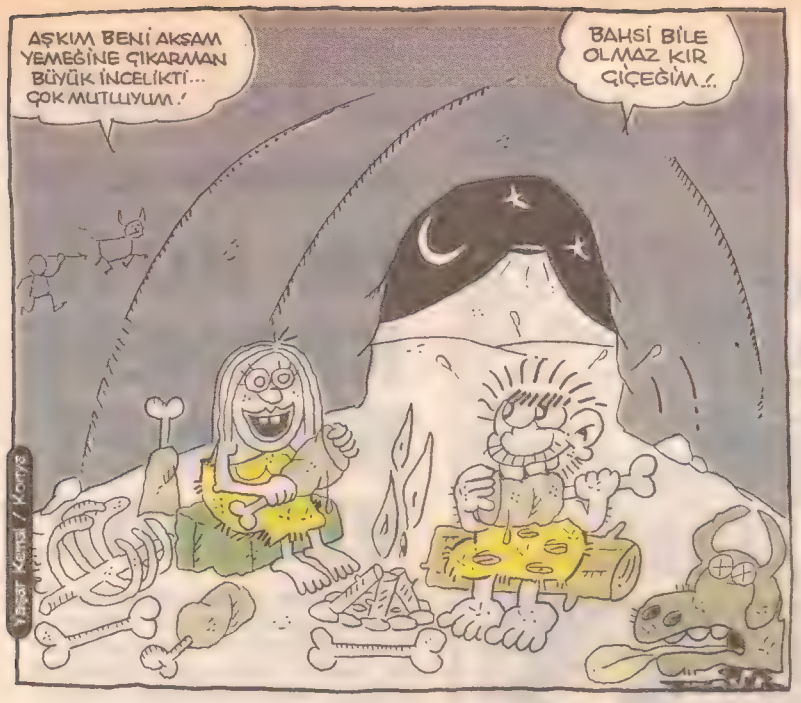

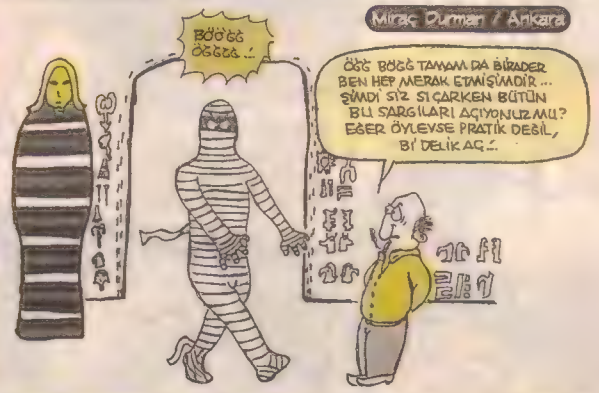

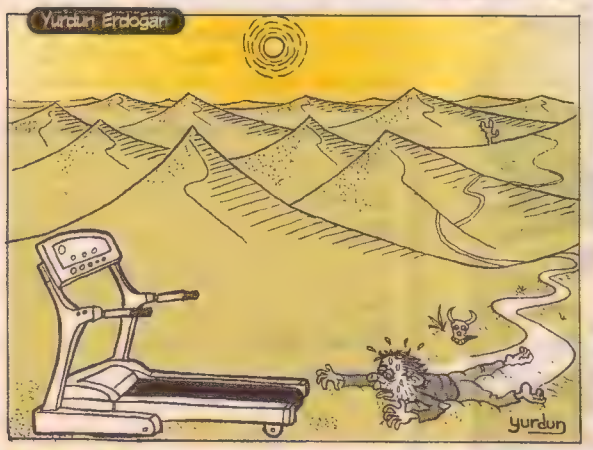

15. Sayfa karikatürlerinde Anadolu'dan gelenlerde bir coşma var. Postayla gönderenler için birkaç küçük uyarı yapalım. Çizdiğiniz her karikatürün arkasına ve önüne isim, soyad ve adres yazın. Kurşun kalem ve tükenmezle çizilmiş karikatür göndermeyin. Siyah uçla çini mürekkebi veya rapido vb, kalemlerle üstünden geçin. Biz buna çini diyoruz. İşin en kritik safhasıdır. Aslında elimize ulaşan karikatürlerin pekçoğu şaşırtıcı derecede usta işi ve pekçoğu gelecek için büyük umut vaadediyor. Hadi bakalım kolay gelsin...

Tuncay Akgün

LeMan
Sayı: 659
25 Haziran 2004 Cuma
Haftada bir yayımlanır

● Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd.Şti.
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Yazışleri Müdürü: Zafer AKNAR

Satış: Cengiz KOCALI ● **Müessese:** Ali YAVUZ ● **Matbaa Sorumlusu:** Tanju KİRTE **Tel:** 0.212.292 95 65 (4 Hat) • **Fax:** 0.212.245 38 06 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 (140) **Baskı:** LeMan Matbaası Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx) • **Genel Dağıtım:** BBD Merkez **Adres:** Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

LeMan Okur Mektupları

MİZAH DERGİNİZ
FİRUZAĞA MAH. DEFTERDAR YOKUŞU NO:47 BEYOĞLU / İSTANBUL

Merhaba;

Ceza ve tedbirlerin infazı hakkında kanun tasarısı TBMM'de...

Bu yasa tasarısı ile birlikte tüm hapishanelerdeki adli ve siyasi tutuklu-hükümlülere yönelik hukuk dışı yeni baskılar, keyfi yaptırımlar ve disiplin cezalarına "yasal kılıf" geçirilmeye çalışılıyor...

* Siyasi kimliğimize ve insanlık onuruna yönelik bir saldırı olarak herkese Tek Tip Elbise (TTE) giydirilmesi...

* Tutuklu ve hükümlülerin bir köle gibi zorla çalıştırılması...

* Tek başına kaldığımız hücrede bile yüksek sesle konuşmak ya da türkü söylemenin dahi, disiplin suçu sayılarak cezalandırılması gibi maddeleri içeren bu anti-demokratik, tutuklu ve hükümlülerin en başta insan olma haklarını ellerinden alan yasa tasarısına karşı duyarlı olalım, karşı çıkalım...

Taylan Aydoğdu / Tekirdağ

Merhabalar

Notalar ancak bu kadar güzel olabilirdi "İstilaya Karşı İstila" diyordu Viktor Jara. Bu sese kulak kabartan bu sese yoldaş olan aydın ve sanatçılarımızı bağımsızlığın ve özgürlüğün düşmanı NATO'ya karşı birleşiyor.

NATO! Emperyalist istilanın askeri aygıtı!.. Ekonomik, siyasi, kültürel ve askeri alanda tek başına ses olup, dünya üzerinde egemenlik tesis etmeye çalışan emperyalist cephe, "Büyük Ortadoğu Projesi" etrafında yeni adımlar atmak üzere toplanıyor. Ortadoğu'ya köprü olan ve siyaseten Ortadoğu'nun belki de içinde bulunan ülkemizde ülkemizin büyük kenti İstanbul'da NATO için zirve yapıyor. Zirve yapmaya hazırlanıyor.

28-29 Haziran tarihlerinde İstanbul'da yapılacak olan NATO zirvesi emperyalist haydutların yakın, orta-uzun vadede, mazlum dünya halklarına karşı hangi saldırı konseptiyle saldıracağının planlarını bugünlerde görüşüp karara bağlamak istiyorlar. Alınacak bu kararlar doğrultusunda. Dolaylı dolaysız pratik yönelimlere gidecekler. Bu bağlamda zirvenin ne ölçüde önemli olduğu kendiliğinden anlaşılır olur. Zirvenin önemi ve misyonunu anlamak için müneccim olmaya gerek yok çünkü ortada yığınca veri var. Gerek bu verilerden hareketle gerekse geçmişte izlediği politikalara bakıldığında bu zirvede neyi amaçladıklarını açığa çıkarabiliriz. Dahası onların perde arkasında çizecekleri planları rahatlıkla açığa çıkarıp ve onların iğrenç yüzlerini tüm çıplaklığıyla teşhir edebiliriz. Bu yüzden sorunu anlamak için perdeyi hafifce aralamamız bile kafi gelir.

NATO zirvesinin ülke topraklarımızda yapılıyor olması, ayrıca bir önem taşımaktadır. Çünkü ülkemizin toprakları bu emperyalist yayılmacılığın ve talanın önemli basamağı yapılmak isteniyor. Dahası yapacakları kanlı operasyon ve savaşların daha işlevsel bir şekilde yürütebilmenin ana karargahı olarak kullanmak istiyorlar. Tamı tamına yapılan tüm hazırlıklar buna dönüktür. Bu hazırlıklar yapılırken Türk devletine de önemli görevler verilecektir. Yani emperyalizme stratejik işbirlikte sınır tanımaz bir şekilde verilen bu görevi de üstleneceklerdir.

Bu cinayet şebekesi daha önce bir çok ülkeyi işgal edip katliamlar gerçekleştirmişti bugün de aynı katliamları Afganistan, Irak'ta gerçekleştiriyor. Yeni katliam ve işgaller gerçekleştirmek için de 28-29 Haziran'da İstanbul'da gerçekleştirecekleri toplantılarla belirleyecekler. Bunun içinde kendine demokratım, yurtsever, devrimciyim diyen tüm kesimler bu cinayet şebekesinin bu toplantısını engellemek için karşı çıkmalıdır. Bu toplantılarda çıkacak kararlar tüm ezilen dünya halklarını yakından ilgilendirmektedir. Bu cinayet şebekesine karşı çıkmak bir insanlık görevidir. Kendine insanım diyen herkesin de yeni katliamlara yapılmasın diye NATO'ya hayır demelidir. Çalışmalarınızda başarılar diliyorum. Sevgi ve Selamlar.

Şerafettin Yer / Tekirdağ

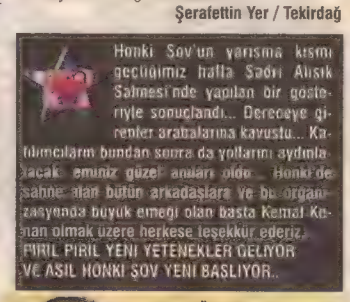

FIRAT ÖZGEN
STAND-UP SHOW
(Dumanaltı Mimikler)
24 Haziran Perşembe 20:30
LeMan Kitap 'de...
İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 Beyoğlu-İst.

Antiküreselciler Kemerburgaz kampında buluşuyor:
Bush'a büyük karşılama!

Yazar Nihat Genç: "Beynim değil, kemiklerim solcu"

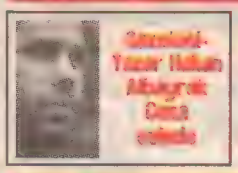

Yeraltında Rap'in sesi-7
KONDAKON

İletişim Sosyoloğu Doç.Dr. Hülya Uğur Tanrıöver ile medya, siyaset, edebiyat üzerine:

Yeni Tanrı'nın Azrail'i: NATO

Ve ayrıca: Oktay Taftalı, **Kayoko Isobe,** Ata Erad, **Kutlu Esendemir,** Yudum Şaşmaz & Barış Mutlu, **Prof.Dr.Nusret Kaya,** Reyhan Karacadağ, **Eflatun Nuri,** Özgür Atak, **Serdar Paktin,** Zafer Özbek, **Kristin Demirci,** Barış Ünal, **Yeşim Çobankent...**

Yeni Sayısı Gazete Bayilerinde

yeniHarman'ı kaçıranlar, sayı atlayanlar, tanıma fırsatı bulamayanlar için serinletici bir fırsat...
Son 10 sayılık yeniHarman set sadece 4 Milyon TL.

Gazete Bayilerinde

3 Manyak +1 ATOM
3,5 Milyon

Kaçıranlar için süper fırsat
Süper fiyat! 4'lü paket
yarı fiyatına

KOZALAK HÜMİN ZARARLISI

ÇAĞDAŞ

GELENE DEDİĞİMİZ HALDE GELEN BUSH VE NATO MERMERLERİ YOLLARI İÇİNDEN ÇIKILMAZ HALE GETİRMİŞTİR... KOZALAK YENİ ALDIĞI DUBLOSU İLE TRAFİĞE SAPLANIP KALMIŞTIR.

ANAAN OSMAN'CIĞINA KOYYİM BUSH S.KTİN ATTIN TRAFİĞİ... ŞURDAN BİR BURUN ÇIKARIP GERİ DÖNÜŞ YAPSAM... ŞEKERİ MİSİN VAY VAY GAYMAKLI MISIN VAAY.

DAT DAT DA

DAT DAT DAT

GİRME LAN ORAYA HAYVAN HERİF! TAKSİİİ!.. ŞİŞT. TAKSİİİİ! ÖKÜZOĞLU ÖKÜZ DURSANA BİZ DÖNÜŞ YAPIYORUZ GÖRMÜYO MUSUN HAYVAN! BAS HADİ!..

NE DİYO LAN BU İBİŞ! ŞEREFSİZ BAH HELE..!

ŞEKERİ MİSİN VAY VAY GAYMAKLI MISIIINN VAAY!..

ABİ Bİ SANİYE BANA MÜSADE, SİZ ARABAYA BAKIN!..

SERTAÇ SAKİN OL Bİ! TAKSİCİLER BOŞ GEZMEZ ADAM DOLUDUR...

ENTARİSİİİ BİÇİİM BİÇİİİM ÖLÜYOM YAAR SENİN İÇİN AĞLATMA GEEL BAAASIIN İÇİN YÖN EFEEM...

Bİ SANİYE ABİ Bİ SANİYE TUTMAYIN ALLAH AŞKINA BİZ DE DOLUYUZ!.. GEL LULAN BURAYA HAYVAN HERİF! GEL HADİ! İN ARABANDAN SGİİM SENİ!..

GAFANI GIRIÇAM... AMERİKA'DAN HUSUSİ GETİRDİM! SEÇ HANGİNİ YERSİN BEYZBOL SOPASI... COLARADO ROCKIES, DODGERS, NEW YORK YANKEES... OAKLAND ATLETICS DE VAR!..

ULAEEYN ULAAAN GAÇMA GEL. DİM, ARTİSE BAH HELE ODUN GEKTİ

BENİM ELİM PANCAR MI DOORLIYO LULAN SGDİM ŞİMDİ SENİ!. ARTİS OĞLU ARTİS...

LAN SIGİM MİÇİM DİYE GONUŞMA ANAAN OSMANCIINA GÖMERİM... AL AHA İNDİM NAPARSIN LULAN!..

BA.BA.BA KAVGA ÇIKTI... LAN LAN LAN...

YAY GAVVAAT VAAAY!..

YER MİSİN YEMEZ MİSİİN AAL!.. AL AHA BU GIRDAK YAYLASINDAN, AHA BU TOKAT ALMUS'DAN... AHA BU DA TOROSLARDAN TANIYACAN MI BAK BAKALIM... SENİ HAMIGA GOYARAM ZİGİG SENİ...

ÇAT

TUK

GERS

SON

LeMan

yine babalığını yapıyor

EN KÖTÜ KARNEYE BİSİKLET VERİYOR!

Ortaokullular, liseliler karnenizin kötülüğüne güveniyorsanız yaşadınız. Kötü karnenizin bir fotokopisini bize yollayın gıcıl, gıcıl bisikletinize kavuşup pedallarına basıp coşun... Yalınız karnelerde sahtecilik yapmayın, kontrol edicez...

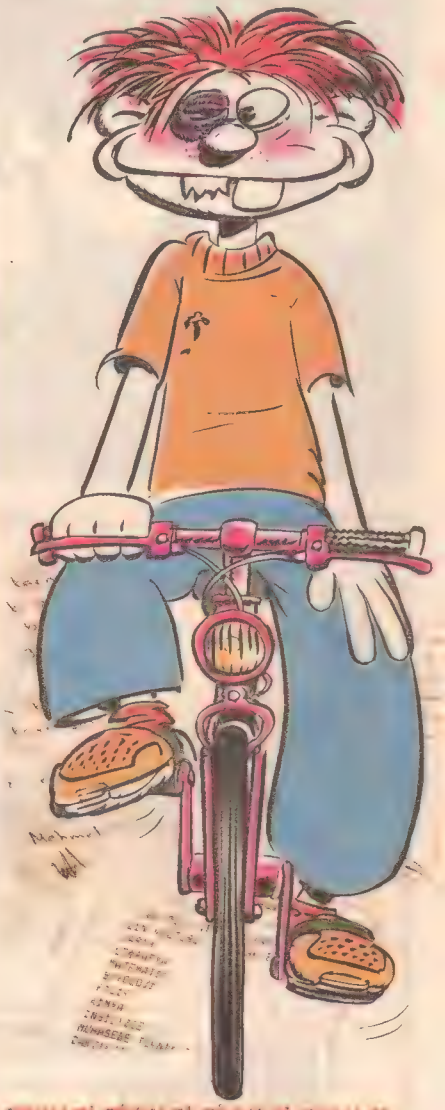

DİKKAT! DİKKAT! DİKKAT! DİKKAT!

Daha önceki yıllarda en kötü karnesi sayesinde LeMan'dan bisiklet, L-Manyak'tan tornet kazananlar bizimle iletişim kursun. Hayat yollarında çevirdiğimiz pedalların bizi nereye götürdüğüne bakalım, bir de yeni hoşluklar yapıp eski günleri yad edelim. Başvuru için 292 95 65'den Sevinç Hanım'a telefonunuzu bırakın veya Ayhan Erdoğan'la görüşün...

Adı :
Soyadı :
Okul :
Sınıfı :
Zayıf Sayısı :
Adresi:
Tel :

Akşamsefası

660

2 Temmuz 2004 Cuma 152209 Sayı: 2004/27 - 850.000 TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

K.K.T.C-950.000 TL.

İŞSİZLİK; TÜRKİYE'NİN KAPANMAYAN YARASI...

Hava döndü işsizlikten işsizlikten esiyor yel...

Kırsalda, kasabalarda, illerde, metropollerde işsizlik her yerde... Meslek liseliye iş yok, rençbere iş yok, ameleye iş yok, üniversiteliye iş yok, krizde işlerini kaybedene iş yok.. İşsizler ordusu en büyük ikinci ordu olma yolunda hızla büyüyor.. Küreselleşme işlerimizi de hızla ellerimizden alıyor.. Ekonomi iyi de kime iyi, neye iyi iş yaratmadıktan sonra..

LeMan ÖZEL

NOAM CHOMSKY

İstanbul NATO Zirvesi'ni ve BOP'u LeMan'a değerlendirdi

Anarşizmin sıkı taraftarı Amerikan karşıtı görüşleriyle tanınan dil bilimci ve iletişim uzmanı, filozof ***Noam Chomsky*** *İstanbul'da yapılan* ***Nato zirvesini ve Büyük Ortadoğu Projesi****'ni* ***LeMan****'a değerlendirdi...* ***Chomsky tam bir LeMan dostu..*** *Türkiye'de ilk mülakatını da 2002 yılında dergimize vermişti. Bürosunda LeMan'ın kendisiyle ilgili kapağının asılı olduğunu söyleyen* ***Noam Chomsky****'le aşağıda okuyacağınız mülakatı* ***yeniHarman*** *dergisinden* ***Kerem Şenel*** *gerçekleştirdi...*

Batılı entellektüellerin, Türk aydınlarından öğreneceği çok şeyler var

NATO Zirvesi'nin bu yıl istanbul'da yapılmasını nasıl yorumluyorsunuz? Bunu Büyük Ortadoğu Projesi'yle nasıl bağdaştırabiliriz?

Nato Zirvesi'nin yeri ve zamanı, Washington tarafından titizlikle planlanmıştır. Zirve'nin, Irak'taki yönetimin "el değiştirmesi"nden hemen önce yapılması, bu planın önemli bir parçasıydı. Zirvenin yapılacağı kentin, NATO sınırları içerisinde, Bağdat'a mümkün olduğunca yakın olması düşünülmüştü. Böylece ABD başkanı, İstanbul'da zafer deklarasyonu verecek ve buradan Bağdat'a uçup, Iraklıların ona duyduğu "ölümsüz sevgi" çığlıklarıyla karşılanacaktı! Ki bu manzara, daha önce fethettikleri pekçok ülkede yaşanan manzaralardan pek de farklı olmayacaktı. Bu plan, şu an itibariyle ABD ordusunun Irak'ta kontrolü tamamen ele geçirmesi öngörülüp yapılmıştı. Ancak öyle olmadı. Ve titizlikle planlanmış bu senaryo üzerinde değişiklik yapmak zorunda kalınacak. Zirvenin zamanı, 2004 başkanlık seçimleri göz önüne alınarak planlanmıştır. Bu tip durumlarda halkla ilişkilerin, tanıtımın ve propogandanın önemi unutulmamalıdır. Tüm bunlar, toplumun farkında olduğu gibi, artık bir gölgeden ibaret kalan Amerikan siyasal sisteminin hakimiyetini kaybetmemek içindir.

Büyük Ortadoğu Projesi'nin kuramı nasıl oluştu? Projenin altında nasıl bir plan yatıyor?

Aslında Ortadoğu Projesi'nin kökenleri İkinci Dünya Savaşı'na, hatta daha da eskilere dayanıyor; özellikle Fransız ve İngilizlerin ve de ABD'nin de geçmişteki planlarına kadar uzanıyor. Bugünkü Proje, eskisinin üzerinde birkaç taktiksel oynama yapılmış halidir. 1940'lardaki Birleşik Devletlerin, körfez bölgesi için yaptığı tanımlamadan alıntı yapacak olursak; " bu bölge, hayranlık uyandıracak bir stratejik güç kaynağı ve dünya tarihine sunulmuş, gelmiş geçmiş en büyük maddi ödüllerinden bir tanesi"dir... Bölge, o dönemde işte böyle tanımlanıyordu ABD tarafından. Ki o ABD, İkinci Dünya Savaşı'nın sonunda küresel politikalar konusunda en önemli aktör haline gelmiştir. Bunu planlayanlar, dünyanın her bir bölgesine, küresel sistemin içinde, kendi adlandırmalarıyla "belli işlevler" tahsis etmiş, dünyanın yönetiminin ABD tarafından yapılmasını planlamışlardı. Bu da, bahsettiğim stratejik gücü kullanmaktan geçiyordu. Bu güç de, dünya hakimiyetini ele geçirecekti. Amerikan kökenli şirketler "düşlerinin de ötesinde" karlar elde edeceklerdi. Bu sözcükler, petrol endüstrisi üzerine çalışan en önemli tarihçilerden birinin kullandığı sözcüklerdir! Durumlar ve şartlar değiştikçe taktikler de değişir. Ama "Proje" kalıcıdır. Irak'ın işgalindeki hedef, bölgenin tam kalbinde bulunan ve bağımlı hale getirilmiş bir ülkede, ilk defa güvenli bir Amerikan Askeri Üssü kurmaktı. Irak, olağanüstü zengin enerji kaynakları olan ve ABD'nin kendisinden başka hiçbir gücün kontrolüne girmesine izin vermeyeceği bir ülkedir. ABD, bu bitmez tükenmez enerji kaynaklarını ne Fransızlarla ne Ruslarla, ne Iraklılarla ne de bir başkasıyla paylaşmamak için bu işgale girişti. Ancak işgalcilerin dikkate değer beceriksizliği ve kibiri, sayısız şaşırtıcı başarısızlığı da beraberinde getirdi. Bu başarısızlıklar da uygulanan taktiklerde tekrar değişikliker yapılmasını gerektirecek. Ama şundan emin olabiliriz ki, Proje başka formlara sokulsa da uygulanmaya devam edilecektir.

Noam Chomsky'nin odasında asılı bulunduğunu belirttiği LeMan kapağı

NATO toplantılarından, Ortadoğu için ne gibi yeni politikalar çıkabilir?

NATO toplantılarından yeni politikalar çıkacağı konusunda kuşkuluyum. Olsa olsa, en fazla bir kaç bildiri yayımlanır, o kadar.

ABD'nin yakın gelecekte Irak'taki durumunu nasıl görüyorsunuz? İstediklerini almadan bölgeden çıkmayacaklar gibi. Ancak diğer taraftan, belirttiğiniz gibi işgal başarısızlıkla sürüyor...

ABD'nin, Irak'ta demokrasinin herhangi bir şeklinin kurulmasına izin vereceğini sanmıyorum; kendi keskin sınırlarını oturtmadığı ve kurmadığı sürece. En azından kendisine dayatılan sıkı bir çerçevenin içinde kalmayı kabullenmediği sürece. Bu da gerçek anlamda bir bağımsızlık ve demokrasi zaten değildir. Bağımsız ve demokratik bir Irak, Şiilerin baskısıyla, ülkenin Iran'la yakın ilişkiler içerisine girmesine yol açabilir. Irak'ın bağımsızlığı, Suudi Arabistan'ın Şii bölgelerindeki bağımsızlık mücadelelerinin canlanmasına yol açabilir. Bunun sonucu da, Washington'ın "kabus senaryosu" na göre, dünyanın en önemli petrol rezervlerinin, Şii bir ittifak halindeki bağımsız devletlerin, yani Washington'a bağımlı olmayan güçlerin, kontrolüne geçmesidir. Ayrıca bağımsız bir Irak, Arap dünyasında, esas düşmana, yani bölgenin süper gücü olan israil'e karşı bir lider konumuna geçmeye çalışabilir. Bu da yeni bir silahlanma programına sebep olabilir. ABD bu olası gelişmelere hiçbir zaman göz yummaz. Böyle bir durumu kaldıramaz. Bunlar önlenemez gelişmeler değilse bile gayet mümkün olasılıklardır. İşte bu sebeplerden dolayı Washington, yeni demokrasi ve bağımsızlık şekilleri ve de formları bulmak zorunda kalacaktır ama bu formlar da hep kendi koyduğu dar sınırlar içerisinde olacaktır; tıpkı Latin Amerika'da istila ettiği "arazilerinde" yaptığı gibi...

Kürt sorunuyla ilgili çeşitli makaleler yazdınız, 2002 yılında Diyarbakır'a gelip incelemelerde bulundunuz. 9 Haziran'da Leyla Zana ve eski DEP milletvekilleri cezaevinden çıktılar, özgürlüklerine kavuştular. Aynı günlerde devlet televizyonu Kürtçe yayınlara başladı. Bu gelişmeleri nasıl yorumluyorsunuz?

Bu gelişmeleri oldukça olumlu buluyorum. İnsan hakları ve demokrasi açısından doğru yolda olunduğunun tasdikidir bu gelişmeler. Daha önceki yıllarda da pekçok olumlu adım atılmıştır. Onları da gözardı edemeyiz.

Bundan sonra Ortadoğu'da, özellikle Kuzey Irak'ta nasıl gelişmeler yaşanabileceğini düşünüyorsunuz?

Şu anda ABD, Kuzey Irak'ı, taleplerini kabullenen "birleşik bir devlet" şeklinde tutmayı umuyor. Ama bu taktiksel bir durumdur ve zaman içinde değişebilir. Irak'ın parçalanması konusunda yüksek makamlarda epeyce tartışmalar yapıldı; Irak'ı bölmek ve Kürt olan Kuzey bölgesinin Arap olan bölgeden ayrılması üzerine... ABD'nin egemenliğinde ve ABD'nin bölgedeki en önemli müşterisi İsrail'le ittifak halindeki bir oluşum üzerinde şu anda zaten çalışılıyor. Çok karmaşık sonuçlarla karşılaşabiliriz. Kürtler için de çok karmaşık bir durum çıkabilir ortaya, hatta ortaya çıkacak sonuç son derece karanlık olabilir! Uzun bir tarihsel geçmişleri var Kürtlerin ve bu geçmişleri, sözde dostlarının ihanetleriyle dolu.

Türkiye'ye tekrar gelmeyi düşünüyor musunuz?

Çok ama çok istiyorum. Türkiye benim en çok sevdiğim ülkelerden bir tanesi. Ülkenizdeki özgürlük ve adalet mücadelerinden her zaman çok etkilendim ve ilham aldım. Batı imaparatorluğu'nun emperyalist kibiri o denli aşırı boyutlarda ki, sorulan yegane soru, "Türkiye'nin müslüman dünyaya neler öğretebilecekleri" ile sınırlı. Doğrusu Türkiye, Batı'ya da verecek çok önemli derslere sahip. En basitinden, Türkiye'nin Kürt halkına uyguladığı baskıyı, bunu Batı'nın son yıllarda, özellikle ABD'nin ve diğerlerinin desteği ile yapmasını örnek alalım. Türkiye'nin önde gelen yazarları, sanatçıları, gazetecileri, akademisyenleri bu baskıyı sadece protesto etmekle kalmıyor, çok ciddi riskler taşımasına rağmen, değişimi mümkün kılacak sivil itaatsizliklere girişiyorlar. Bunlar olurken Batı'lı meslektaşları, bırakın protesto etmeyi, bu cürümlerdeki paylarını, suç ortaklıklarını açıklamayı kabullenmeyi reddediyorlar. Batı basını, en basit, en temel gerçekleri ve olguları haber vermeyi reddediyor. Batılı entellektüeller, başkalarının cürümlerini protesto ettikleri için kendi cesaretlerine o kadar hayranlar ki, aynaya baktıklarında, aynanın gerçekte ne gösterdiğini görmekten acizler. Batılı entellektüellerin, Türk aydınlarından öğreneceği çok şeyler var. Ben yıllardır buna dikkat çekmeye çalışıyorum. Fakat Batı entelijansiyası dürüstlük ve onura karşı o kadar güçlü karşı koyma yöntem ve şekillerine sahip ki, daha katedilecek çok uzun bir yol var.

kerem@leman.com.tr

VATANDAN ARSAYA

Nihat Genç

Muhafazakarlık nedir? Kısaca, babadan, atadan öğrendiklerimiz. Kısaca, aile düzeni, aile düzeni gibi devlet düzeni. Kısaca, toplumu birarada tutan değerlerin binlerce yılın öğrettiği alışkanlıklar olduğuna inanmak. Bu alışkanlıklar din olabilir, köklü gelenekler olabilir. Ataya, dedeye saygı, kutsal bir geçmişe hürmet. Tüm bu geçmiş tecrübelerin gelenekler / adetler / düzen / toplumun manevi iskeleti olduğuna inanmak. Din, folklör, yeme alışkanlığı, giyim, vs., hepsi, binlerce yılın tecrübesinden oluşmuş ve binlerce defa denenmiş sağlam bilgilerdir.

Birçok insan aile düzenini yaşatmak ya da bayramları doyasıya yaşamaktan mutlu olur, bu mutluluk onun dünya görüşüdür. Muhafazakar devrimci değildir. Hayatın ve bu kurumların birden değişmesi/kesilmesi durumunda paniğe kapılır.

Bu yüzden yüzyılımızın muhafazakarları toplum düzenini ayakta tutmak için, toplumu, dışardan gelip hızla değiştiren kurumlara karşı tedbirli davranır. Diyelim mini etek, diyelim kürtaj, diyelim yeme alışkanlığı, diyelim babalar günü gibi, vs., birden benimsemez. Muhafazakar yeni olan şeylere yavaş yavaş, yani, bakarak, inceleyerek, alışarak ayak uydurmaya çalışır. Çünkü, aile ve toplum ve gelenek düzeninin birden bozulacağını düşünür.

Diyelim kocakarı ilaçları da binlerce yılın alışkanlıklarıydı. Şimdi eczaneler var. Aktarlardan eczaneye geçiş birkaç yüzyıl almıştır. Mesela bundan elli/altmış sene öncesine kadar tüm şehirlerimizde çıkıkçılar, üfürükçüler, aktarlar ve falan hastalığı iyi eder şöhretine sahip kocakarılar hem doktorlardan hem eczanelerden daha çok ziyaret edilirdi. Modern (yeni) ilaçların kullanımı yavaş yavaş/deneye deneye benimsendi. Bugün kocakarı ilacı kullanan kalmadı. Hatta o kocakarıların çocukları bugün doktor, bilimadamı, başhekim oldular.

Bu yalnız yeniye duyulan tepki ya da eskiye duyulan derin güven değildi. 18.19. yüzyılda doktora gitmek ya da eve doktor getirmek, ağanın, zenginin, hatın sayılır eşrafın yapabileceği pahalı birşeydi.

Burdan öğreneceğimiz sosyolojik bilgi şudur. Bir kere yeninin faydasını gören muhafazakar halk, artık o yeninin düşmanı değil, o yeniyi hızla benimsemek/yaygınlaştırmak için harekete geçti. Doktor ve eczane ihtiyacı toplumun en büyük ihtiyacı haline gelir. Yani, muhafazakar geçmiş alışkanlıklara, fanatik şekilde yapışmış bir tutucu değildir.

Ayrıca bu şu da demektir, geçmişin bu büyülü bilgisini hep yok sayıp hayatından tümden çıkartmış insan da değildir. Yeni kadar benimsemiş olsa da geçmişin bilgisine saygısını sürdür

Doktorun ve eczanenin getirdiği ilaçlar/tedavi yöntemleri bin yılın tecrübesiyle değil, "aydınlanma"nın bilgisiyle oluşmuştur. A lanma "insan aklından", yani rasyonelizmin sonucudur. Yani, in aklını bir hesap makinesi gibi düşünür. İnsan aklını bir toplama/ ma gibi görür. Bir hesap makinesi size ne söyleyebilir? Sadece cu. Tasavvur edemez. Bu sonucun bir manası, bir anlamı yoktu Çünkü bu soyut bir bilgidir. İnsan aklından üretilen bu soyut bilg bugün sosyoloji, felsefe yapıyor ve tüm dünyayı kökünden değ yoruz. Oysa, insan aklının ürettiği dışında, milyonlarca çağdan insanoğlunun getirdiği tecrübeler de vardı. Şimdi diyelim kurban ramı? Ne işe yarar? Sadece dini bir tören midir? Yoksa, "kurba menin insanla/toplumla derin psikolojik bir ilişkisi var mıdır? Ne

Aksamsefası

LeMan

Nato liderlerine, Topkapı sarayında mehter gösterisi..

Akademi Türkiye yarışması sona erdi..Birinci Barış..

IMF emretti, hükümet asgari ücrete 15 milyon zam yaptı...

George War Bush'un, kofti kahraman olduğu ortaya çıktı. Köşk'te devlet başkanlarını karşılanırken yapılan 21 pare top atışı sırasında Bush, haberi olmasına karşın her atışta yerinden sıçradı.

NATO NATO olalı böyle misafirperverlik görmedi.

Washington'dan yapılan İstanbul Nato Zirvesi medya planlamasında Bush'un Türkiye'de çıkacağı TV programı olarak Gülben Ergen Şov, dergi olarak Hülya Magazin belirlenmiş. Bizimkiler "amman!" diye müdahale etmese Bush tam bir Televole manyağı olacakmış. Anlaşılan danışmanları da en az Bush kadar denyoymuş.

YORUM

NATO ZİRVESİ

Soğuk Savaş'tan sonra işlevi biten NATO çöplüğe atılmak üzereydi. Çünkü AVRUPA BİRLİĞİ kendine yeni bir savunma sistemi kurmaya başladı. Ve hatta elli yıl NATO'nun bekçiliğini yapan Türkiye'yi bu yeni savunma sistemine almak istemedi. Sonra Afganistan ve Irak savaşıyla NATO'ya yeni bir iş buldular. Yeni düşman "terörizm"di.. Nato'ya terörizmle uğraşması için yeni bir iş bulmuştu, ama, bugün bu yeni işin anlamı İstanbul Zirvesi'yle daha yukarlara doğru taşınmaya başladı...

İşte gördünüz. ABD, kaşla göz arasında büyük sinsi oyununu oynadı. Dünyayı yine tufaya getirdi. Birleşmiş Milletler'den zaten rahatsızdı. Şimdi, Birleşmiş Milletler'i iptal ederek yerine NATO'yu devreye sokmaya çalışıyor. Artık dünya işlerine dünya devletlerinin ortak üst kurumu Birleşmiş Milletler değil, Avrupa ve ABD'nin savunma şemsiyesi NATO bakacak. ABD dünyayı kökünden değiştirecek bu sinsi planını İstanbul'da devreye sokarken binlerce siyasetci, yorumcu, gazeteci, TV, yine uyudu. Halen de ayılmış değiller. Uyanın, İstanbul Zirvesi, Birleşmiş Milletler'in tasfiyesi. Artık Avrupa'nın ve ABD'nin başını çektiği ve asla İsrail'i ve ABD'yi zora sokmayacak bir silahlı örgütle yönetilecek dünya. Artık dünyanın en büyük siyasi şemsiyesi NATO. Uyanın. Başardılar. Dünyamızın kritik siyasi kararlarını NATO'nun nükleer güçleri alacak. Artık Avrupa ve ABD ve İsrail, Birleşmiş Milletler koridorlarında boşuna oyalanıp zaman kaybetmeyecek. Yeni örgütünüz hayırlı olsun. BM yok. NATO var. NATO silahlı örgüt. İstanbul Zirvesi'nin anlamı da bu. Dünyayı artık silahlı nükleer birliğinin kararlarına teslim ediyoruz. Ve dünyanın diğer tüm devletleri ve milletlerini tasfiye ediyoruz. Artık NATO dışındakilerin herhangi bir sözü, değeri, anlamı yok. Bunun siyasi anlamı şu, NATO dışı ülkeler, artık siyasi bir anlam taşımıyor. TEK SÖZ NATO'nun. Gözlerinizin önünde dünyayı allak bullak edip dünyayı değiştirdiler, uyudunuz!

Toplumlar geçmiş alışkanlıklarını birden değiştirebilir mi? Yeni dediğimiz şeyler birden hayatımıza girebilir mi? Tüm dünyamız yeni bilgilerle inşa edildiğine göre, artık neyi muhafaza edeceğiz. Elbiselerimizin şekli, moda, siyasi yapımız, yeme alışkanlıklarımız, git gide tamamen tüketim piyasasına göre şekilleniyoruz. Okullarımız, ailemiz, TV'miz, hayatımızı inşa eden herşey yeni dünyanın bilgisiyle çoktan inşa edildi.

O halde biz neyi muhafaza peşindeyiz?

Birkaç türkü, birkaç eski binayı mı?

Ya da herşeyimiz batıdan geldiğine göre, herşeyimizi batılı akılla, batılı bilgiyle inşa ettiğimize göre batının borsasından, Amerikan askerinden hala neden korkuyoruz. Neden bunlara karşı direniyor, çocuklarımıza düşmanlık, nefret öğretmeye çalışıyoruz. Batının "eczacılık" bilgisi gibi, batının askeri de gelsin. İkisi de batılı bilginin bir sonucu değil mi?

Mesela Almanya başbakanı Schröder, Tayyip Erdoğan için "O, aydınlanma değerlerine inanmış biri" diye bir cümle kuruyor. Yani, aydınlanma değerlerine (batının bilgisine) artık inanmış iseniz, batı için bir sorun çıkartmazsınız, demek istiyor. Evet, "sorun çıkartan da" yok.

Yani sorun birkaç eski şarkıyı el çırparak söylemek, oryantal dansımızı oynamak, müzelerdeki eski kutsal eşyalarımızı korumak ise, Avrupa Birliği'ne girdiğimizde, inanın, Avrupalılar bu folklorik zenginliğimizden mutluluk duyar. Bunları yaşatmak için bizden çok el çırpıp göbek atar. Biz Heybeli'de Her Gece Mehtaba Çıkardık, şarkısını Avrupa'yla birlikte söyler hep birlikte alemlere dalarız!..

Eskiyi korumak nedir? Eskinin bilgisi nedir? Korunacak eski değerler/bilgiler var mıdır? Muhafaza ettiğimiz şeyler, sadece şarkılar, türküler mi? Herşeyimizi batılılar gibi yaşayacağız ama müsaade edin biz arada bir tanbur faslı geçeceğiz! Geçmiş dediğimiz bu mu?

İşte bunu tartışacağız!

Köşeyazarları, yorumcular, basın, medya, "uzaktan söz söyleyen" insanlardır. Bilimadamları uzaktan söz söyleyenlerin tuzağına düşmemek için, topluma, tarihe, olup bitene, daha yakından bakarlar. O toprağın edebiyatçısı, şairi, o toprağın içinde büyümüş insanlar ise daha değerlidir. Çünkü onlar, yakından da değil, derinden bakarlar, çünkü o derinlik içinde o hayat içinde büyümüşlerdir.

Mesela, yakın tarihimizde Anadolu topraklarına bakanlar, bu topraklardaki mezhepler, ırklarla çok daha yakın ilgilendiler. Şuralar sünni köyleridir, şuralarda Kürtler yaşar deyip, Anadolu'yu ırklar, mezhepler mozaiği şeklinde yorumlayıp siyasi düşüncelerini de bu bilgilerden edinmişlerdir.

Bu topraklarda siyaset yapan, sağcı, solcu, kemalist, liberal, muhafazakar, herkes, yaşadığı toprakları bu geçtiğimiz yüzyıl, nedense hep mezhepler ve ırkları göstererek bir siyasi ideoloji tartışmışlardır. Fikirleri de ona göre olmuştur, biri alevi, diğeri Türkçü, falan.

Bugün hepimizin beyni böyle yıkandı. Çorum denince aklımıza aleviler gelir. Oysa ortaçağlar boyunca dünya piyasasında Çorum buğdayının adı Karadeniz buğdayıdır. Bu buğdayın açlıklar/kıtlıklar ya da limanlar ya da ithalat/ihracatla ya da kervan yollarıyla ya da yerleşimle, kültürle çok sıkı ilişkileri vardır.

Diyarbakır deyince aklımıza Kürt gelir, ya da Anadolu kasabaları deyince, aklımıza şeyhler, mollalar, camiler gelir. Yani, Anadolu tasavvurumuz son yüzyılın siyasi münakaşalarıyla şekillenmiştir.

Anadolu tasavvurumuz Kürt, Türk, mezhep, müslümanlık ve bunlar ne olacak gibi temel siyasi kavramlar etrafında şekillendi.

Anadolu'yu işte böyle "tasavvur" etmek, tümüyle yanlış değilse de yüzde doksanı yanlış düşüncedir. Bu, yüzde doksanı yanlış düşünceler üzerinden bugün bilimadamlarımız nasıl sağcılık, muhafazakarlık, solculuk, alevilik, kürtçülük gibi tartışmalar üretebilir? Şüphesiz sakat bilgiler üretebilir! Sakat ideolojiler! Yalan yanlış kavramlar hayatlarımızı,

Aksiyon Basın

SIKILHAN

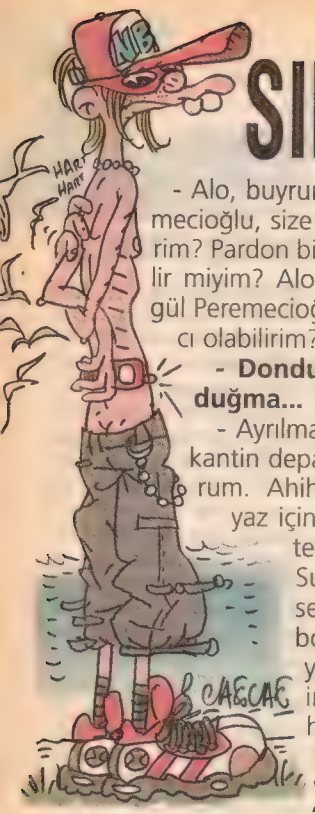

- Alo, buyrun ben Bunalgül Peremecioğlu, size nası yardımcı olabilirim? Pardon bi saniye sizi bekletebilir miyim? Alo, buyrun ben Bunalgül Peremecioğlu, size nasıl yardımcı olabilirim?

- Donduğma vağ mı donduğma...

- Ayrılmayın sizi çay ocağı ve kantin departmanına pas ediyorum. Ahih... Nasılım Sıkılhan, yaz için geçici bi işe girdim, telefonlara bakıyorum. Super bi ortam, klima, servis, sodekso,artı, bonus... Kısa sürede yükselme, artı, kariyer imkanı var. Ceo'yu henüz göremedim fakat çok şık bi süpervayzırımız var. Bana "erken olgunlaşmışsın" gibisinden bakışlar fırlatıyo arada bi, "nooluyoruz" filan oluyorum. Otoparkta özel bi park yeri var adamın, araba da şirketinmiş diyolar ama bilemiyorum yaniğ. Karşımda saçları balyajlı bi kız var onla çıkıyolarmış bunlar. Ama kızı bi görmen lazım Çemberlitaş Kız Yurdu kadar poposu var. Zayıflıyım diye akapunktur yaptırıyo heralde kulağı delik deşik ciğer gibi kıpkırmızı. Ya da sahte küpe felan taktı alerji oldu bilemiyorum artık. Yandaki departman bunları asansö...

- Beni kendime bağlayabilir misin Bunalgül...

- Hayvanlarca kere hayvansınız, bi yere ayrılmayın sizi ayılar departmanına pas edicem. Yiğıvrançların Ceosu bi insansınız. Tebi, bir işe giriyim, bir ekonomik bağımsız, bir kariyer de yapayım, Ally Mcbeal örneği bay doğrunun peşinde başarılı bir Ceo olıyım istemezsin. Kıskançsınız, size nası yardımcı olabilirim, olamam yaniğ.

- Sıkılhan, hoca be, Çağatay ben. Abi cansın be... Yediyüz yetmişbeşbin kukuluk dev resim kolleksiyonuma geçici olarak sahip olmak ister misin? Yoksa bütün emeğim heba olucak. Yediyüzyetmişbeşbinini birden patlatıcaklar...

- Ohoy, bu yaz kuku patlaması olucak diyosun.

- Akara kukara yapmıyorum olm ciddiyim, patlatıcaklar. Babam odama daldı aniden ben de internetten biriktirdiğim bütün kuku siidilerimi siyah bi poşette kaldırıp camdan attım. Soona bizim işgüzar kapıcı kalk sen "şüpheli paket" diye bomba imha ekibini ara. Gidicek olm, poşete fünye koydular, uçurucaklar az sonra... Blondiler, blovcoplar, asiangörl'ler alayı gökyüzüne uçucak...

- Vay be, semtimize gökten kuku yağıcak haa...Çok şık.

- Uyuzluk yapma hacı, gel bi koşu "paket benim" de imha etmesin amcalar. Bak bi ay sende kalsınlar geri istemem. Hayır ben sahiplenicem ama bütün apartman camda, sinema olurum millete. Ama seni tanımazlar bak, alır poşeti gidersin... Alo Sıkılhan, yazık diil mi hoca, alo, bir hazine mevzuubahis burda... Alo... Yediyüzyetmişbeşbintane diyorum sana... Aha... Patladı... Alkışlıyo bi de vicdansızlar... Konuşma bi daha benle Sıkılhan...

- Sıkılhan, alo, annen ben çocuğum. Eee, bugün odanda yaptığım araştırmada senin yazlıkta olmadığını gördüm, evet burda yoksun...

- Giderken haber vermediniz ki.

- Seni unutmuş olamayız Sıkılhan, listemde yazıyordun... Musluklar kontrol edilcek, doğalgaz vanası kapatılıcak, koltuklara beyaz çarşaf yayılıcak, terlikler, mayolar, buzdolabının fişini çek, japon balığını kapıcıya bırak ve Sıkılhan. Evet işte, burda listemdesin. Yazlığa taşınırken listedeki her bir şıkkı dabılçek yöntemiyle kontrol ettim, evet.

- Peki japon balığı yazlıkta mı? Belki yanlışlıkla beni kapıcıya bırakıp balığı yazlığa götürmüşsünüzdür. Ehehe...

- Mizah bu değil Sıkılhan, yapmamalısın, evet, yapma. Seni anlıyoruz, her yıl ebeveynlerinle sıkıcı bir yazlıkta bulunmaktansa kışlıkta home alone yaşamayı tercih ediyosun yaşın gereği. En azından hafta sonu için gel, pazartesi dönersin. Hem dönerken bu japon balığını da geri götürüp kapıcıya ver. Burda yeterince ilgilenemeyiz o hayvanla, evet... Alo... Gülmemelisin Sıkılhan, hayır, seni unutmadık genç adam, balık babanın listesindeydi sanıyorum, o getirmiş olabilir, hayır bu komik değil. Gülmemelisin, telefonu kapaman da yanlış, evet...

sklhan@leman.com.tr Atilla Atalay

Akşamsefası

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

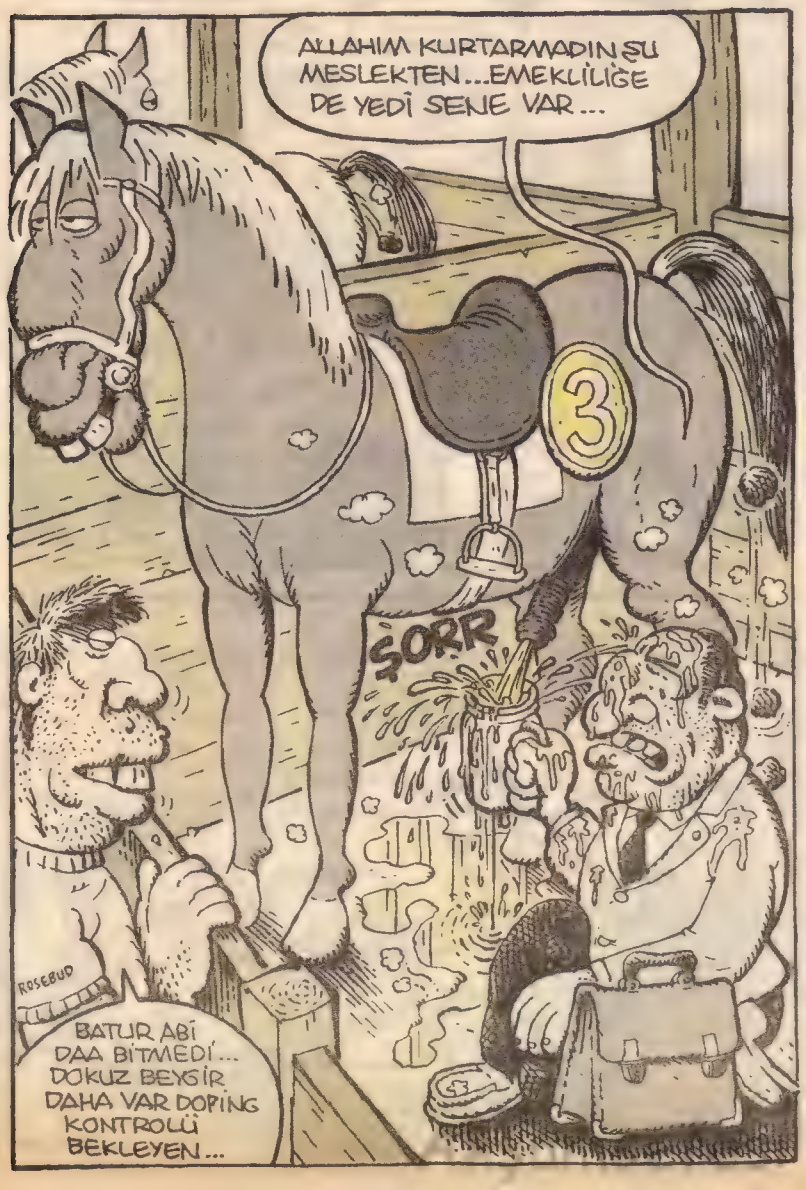

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barşlan

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

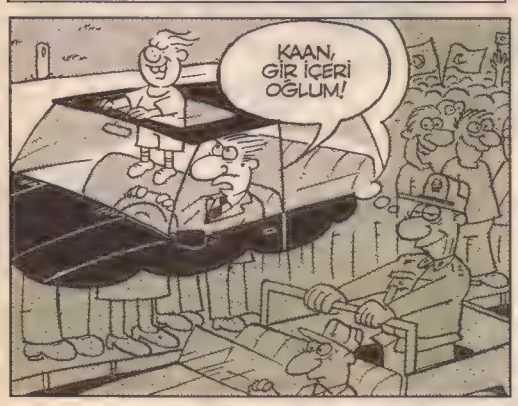

ERDENER ABİ

DUMUR DETAYI

Ah Vre Kosme Psefti*

Komşudan, Selanik'ten yaman bir kolpa dumuru geldi dergiye donduk kaldık. Bizim Barış'ın bir arkadaşının babası gezmeye gittiği Selanik'te dolaşırken bi yerde sokak tezgahında ucuz video kameralar satıldığını görmüş. Hemen bi tane almak istemiş bu güzel görünümlü kelepir kameradan. Yanındaki eşi onu almaması için engellemeye çalışmış ama nafile... Nihayet 100 dolara almış bu süper görünümlü kameradan. Ancak satıcı önce orjinal bir kamera göstermiş sonra el çabukluğuyla değiştirip, kutudaki sahte kolpa kamerayı vermiş. Hakiki gibi görünen bu kolpa kamera çok ilginç, gerçek kamera gibi ağır ama içi boş, yani bir şey yok. Oto teybi gibi kocaman kaset koyulan bir yeri var. Objektifi ise oyuncak. Dijital ekrana gri selobant yapıştırmışlar. LCD ekran göstergesini de elle çizmişler. CE ithal garanti damgasını bile yapmışlar Made in Japan yazısının altına. En ilginci de bu son sistem teknolojik hilelerle donatılmış bu oyuncak ötesi kameranın üstünde European Guarantee yani Avrupa Garantisi yazıyor. Hey gidinin AB'si heeey.. Böyle mi genişleyecektin. Ar ü namus'un garantisini nasıl vereceksin bakalım. Bu sahte kameranın bence en büyük inceliği heryerine anlaşılmaz teknolojik terimler, **pixel, h 700x, DV, Diview3x** falan gibi yazılar yazması. Bu kolpa aleti eline alan ultra teknolojik terimler karşısında aciz kalıp ister istemez kamerayı gerçek sanıyor...

İşte kameranın Selanik Pazarı'nda satılışının canlandırmasını yaptık dergide, kamerayla...

* Ah Be Yalan Dünya.

GÜNERİ İÇOĞLU

PANTOLON METİNFİDAN

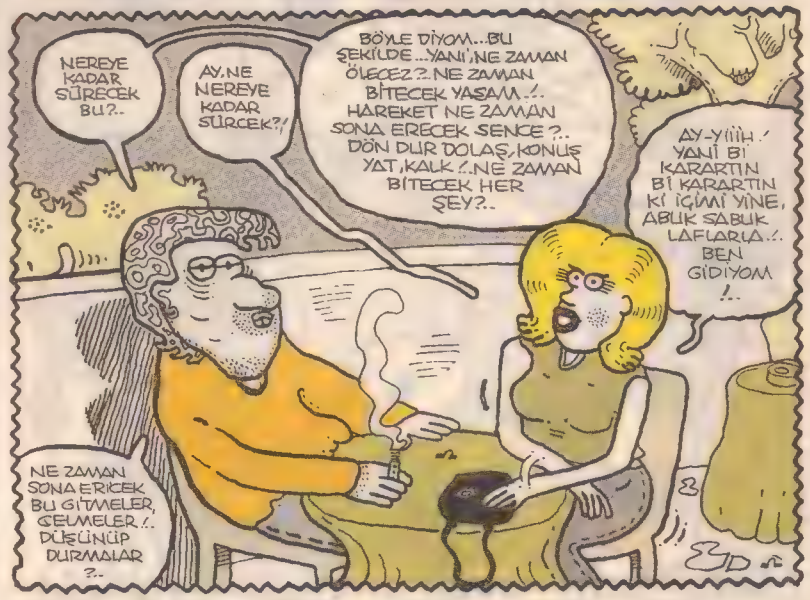

metinfidan@leman.com.tr

TERELELLİ

PICTURES

ÇAN BARSLAN

BU DA BAŞIMA GELDİ YA!.. Ben daha ne diyeyim. Dehşet içinde kaldım ve Şimdi size sunuyorum... Nedir?.. Terelelli'nin Korsanını Çıkarmışlar... İşte...

HINNN!..

ADAM DÜŞTÜ!..

DOKTOR!..

Bi defa görüntü çok kötü. Özensiz ve acemice. Dağılıyor.

DOKTOR YOK MU?..

ABİ GELSENE SENİ ÇAYİ'OCKK! CARRK...CIPT!..

HAYIR! BEN İŞLERİ BIRRCCKK! ZZÇT!

Ve sesler gidiyor... Anlaşılmıyo. Görüntü mozaiklenmeye başlıyo. Bazen hiç görünmüyor...

CURKT!

CİYPT!..

Ve bunlar yetmezmiş gibi birilerinin gölgesi, kafası, omuzu giriyor görüntüye...

DOKTOOOR!..

Ne idüğü belirsiz insanlar görüş alanınızı kapatıp karenin önünden geçiyorlar...

Bazen görüntüler kayıyo ve bir türlü ortalayamıyolar... Ayrıca öyküye ait olmayan başka sesler karışıyor, dikkat dağıtıyor...

BÖYLE REZALET OLMAZ...

Sinemada çekilen korsan Cd'lere, özensizce basılan korsan kitaplara çok rastladık ama ilk kez bir çizgi köşenin korsanı yapılıyor... Ben adalet önünde hakkımı arayacağım ama siz okurlarımdan da bu tür sahtekarlıklara prim vermemenizi rica edecem Sanatçının emeğine saygısızlık bu, Alla Alla... Bakın... Yanda size bu öykünün pırıl pırıl orjinal halini yayınlıyorum. Bakın ve siz karar verin...

HINNN!..

ADAM DÜŞTÜ!..

DOKTOR!..

DOKTOR YOK MU?..

Aynı anda.

GELSENE ABİ SENİ ÇAĞRIYOLAR!..

YOK YAA!.. BOŞVER!..

BOŞVER DEME HASAN ABİ YAA... GEL İŞTE!..

YAA ISRAR ETME. BEN YAPAMAM...

VAY LAN! GÖZLERİNİN AKI GÖZÜKTÜ OLUM BUNUN!..

ÖLCEK O ÖLCEK!..

DOKTOOOR!..

EVET... İşte böyle devam edip gidiyor öykü... Nasıl? Bir korsanına bakın, bir de orjinal çizimine... Çok fark var değil mi?.. Ülkemizi korsan denilen bu illetten hep beraber kurtaralım... Bandrollu resmi öykülere Bakalım... Tamam?..

Akşamsefesi

canbarslan@superonline.com

KUŞ BOKU

MELİKE ACAR

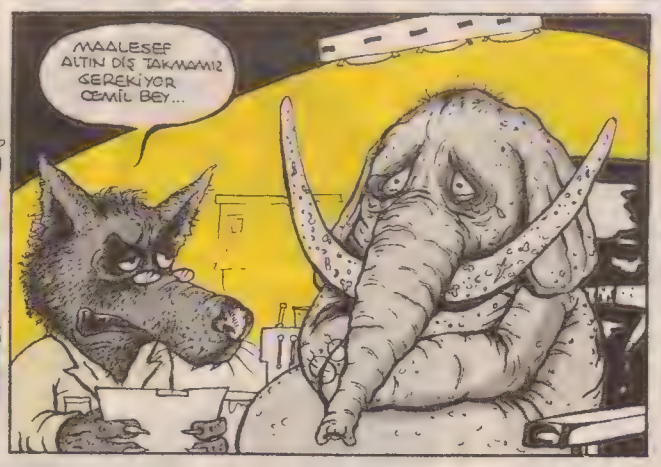

www.melikz@laman.com.tr

ÖMRÜMÜN SONUNA KADAR HAZZININ SEVGİLİSİ OLACAĞIM

Su olsam ateş olsam
göklerdeki güneş olsam
konuşmasam,
taş olsam
yine de oynar mısın
benimle?

Sen benim çocukluğumdan kalma bir varlıksın sevgilim.Çocukluk arkadaşımsın... Hep gizlediğim, öbür yarımsın. Sen, adına haz dediğimiz tüm yaşanmışlıklarımda ki tek oyun arkadaşımsın. Oyundan oyuna geçtiğimiz haz yolculuklarımızda, içimi sonuna dek görebilen tek varlıksın.

Son buluşmamızda **Ahmet Altan**'a ait **'Herkes hazza koşar,çok azı başında beklemeyi bilir'** cümlesini bana okuduğunda, işte tam da o an, artık tek vücut olduğumuza dair inancım daha da güçlendi. Sen benim ruh eşimdin. Ruhumun eşiydin.

Tüm sabırsızlıklarımıza rağmen, biz de artık hazlarımızın başında beklemeyi öğrenmeye başladık. Birlikte bunu yapabilmek dünyanın en zor direnişi olsa da, hazzın elinde oyuncak olmuyor, hazzı oyunlarımızın baş tacı ediyoruz. Sonra da izlemeye başlıyoruz en derinlerimize yaptığımız haz yolculuklarımızdaki kendimizi.

Her yeni oyun bi diğer oyunun kapısını aralıyor sanki.

Saklambaçtan kör ebeye, yakan toptan bezirganbaşına ne kadar oyun varsa çocukluğumuzdan kalma , yatak odamıza sızıyor. Körebe oynadığımız geceler de ebe bensem, sana yaklaştığımı sana dokunabileceğimi düşündüğüm o anlarda heyecandan çıldıracak gibi oluyorum. O anda duyduğum heyecanın yerini başka ne alabilir ki... Ya da ruhumuzun derinliklerin de kaybolup, sonra da birbirimizi sobelediğimiz saklambaç oyunlarımıza ne demeli...Yaşadığımız hangi başarı, hangi ödül, hangi sevinç bu keşiflerle kıyaslanabilir ki sevgilim...

İki kişi oynamaktan sıkıldığımız o büyülü, o bin bir renkli oyunlarımıza dahil ettiğimiz yabancı oyun arkadaşlarımızla yaşanan hazlardan sıkıldığımız o anları bile çok özel buluyorum. İkimizden biri mızıkçılık yapana kadar geçen o sürede, ta derinlerimizden odamıza yansıyan tuhaflıklarımız değil mi bizi büyüten, hayata hazırlayan...Yabancı oyun arkadaşlarımızla oynadığımız o oyunları özel buluyorum çünkü, o anlarda aramızda yaşanan o eşi bulunmaz bağı ve uyumu hayatımın hiçbir anında hissetmiyorum.

Yatak odamızı bir lunaparka çevirdiğimiz, loş kırmızı ışığın aydınlattığı odamızda, zaman zaman çarpışan arabalara atlıyor hazla şiddetle çarpışıyoruz. Bazen de başımızı döndüren haz duygusu bizi dönme dolap tam da zirvedeyken yakalıyor. Zirvede dakikalarca bir öne bir arkaya sallanan dönme dolabın içindeyken hep; hazzın başını beklemeyi ne kadar başarabiliyoruz? Sorusunu soruyorum artık kendime...Haz, sabırla birleştiğinde değerleniyor...Gerçekte binmekten çıldırasıya korkum bir gondolda, yanımda bir tek sen varken korkum hazza dönüşüyor. Lunaparkın en sevdiğim alımlı oyunu olan **Balerin**'i tercih ettiğimiz zamanlarımızda, seni haz ve heyecanın uyumunu yaşarken yakalamaya bayılıyorum. Kendine güvenmediğin ve beni unuttuğun nadir anlarında bile ne kadar da çocuklaşıyorsun bir bilsen.

Sen benim çocukluğumsun, bu yüzden değerlimsin sevgilim...

Yasaklamayı korumak sanan ailelerimizin rafından, devamlı sınırlanarak geçirdiğimiz birbirine benzeyen çocukluğumuzu sınırlığa çevirdiğimiz bu geniş aşk bahçemizi seviyorum.

Hep deriz ya birbirimize; '**sınırsızlıkların da sınırlarımızı belirlemeye çalışıyoruz**linda' diye. Sınır diye bir şey yok sevgilim ze yanlış öğretmişler. Biz bir ülke değiliz nırlarımız olsun! Hem; '**İşte sınıra geldik, nun daha ötesi yok!**' dediğimiz o zama aştığımız her yeni oyunda, sanki bütün bu rı yaşayan biz değilmişiz gibi şaşırtan '**B son değilmiş!**' dedirten...

Gözlerinde günahlarımla hazzın kardeş ne rastladığım o gün, vazgeçilmezim dun...Ben, seninle korkularımı ve merakla hazza dönüştürmek, sonra da başında be mek istiyorum. Ömrümüz seninle ve sınılığıma doğru yaptığım haz yolculukla geçsin istiyorum sevgilim....**İnan bana ömün sonuna dek hazzının sevgilisi olğım...**

Feyzi Özsalman

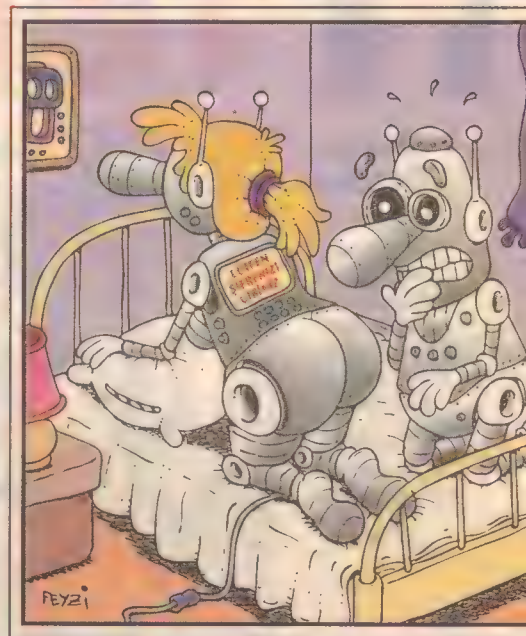

Nihat Genç

düşüncelerimizi işgal eder! Bugün olan budur!..

Bugün bilimadamlarımız ısrarla tartışmalarını din, mezhep, siyaset üzerinden tartışmayı sürüklüyor ve sürdürdükçe çıkmaza giriyorlar!

Diyelim bir ülkenin siyasi/sosyal hayatında din/mezhep önemlidir, ama, din/mezhep kadar "domuzlar da" önemlidir. Bir ülkenin siyasi/sosyal hayatında "anayasa" çok önemlidir, ama, "bulgur da" önemlidir.

Bugün Çin dediğimizde aklımıza pirinç gelir. Çin muhafazakarlığı pirinç kültürüdür. Çin gelmiş geçmiş en istikrarlı yerleşik kültürünü pirinçle inşa etmiştir.

Pirinç tarlaları, pirinç yemeği, pirinç hasadı, pirinç piyasası, pirinç kıtlığı ve bunlara bağlı törenler, alışkanlıklar üst üste konduğunda bugün Çin'de onbinlerce yıldır akan hayatı bulursunuz. Bizim atalarımız, ata, hayvana, bozkıra düşkündü. Bugün dünyanın en büyük bozkırları ve hayvanlarına sahip Moğollar hala peynir üretmeyi sevmez. Et sever. Çin'deki yerleşik düzeni bu bozkırın çocukları sevmedi ve batıya doğru aktı. Ve Anadolu topraklarının yeşil vadi ve ormanlarında tarla, tarım, buğday, çift çubuğun içine giriverdik.

Bizim köye girelim, Karadeniz'in dağlarına.

Trabzon'un sırtını verdiği dağlar, 15. 16. asırlara kadar vahşi hayvanlar vahşi köpeklerle dolu ve orduların geçmesi mümkün olmayan sık, dik ormanlarla doluydu. Ormanlar eskiden bugünkü gibi sessiz değildi. Bugün orman ve sessizlik nerdeyse özdeş kelimeler oldu. Tersine bu ormanlar şehirden gürültülüdür. İçlerinde her gece onbinlerce hayvanın cıyıltıları, iç savaşları, parçalanmaları, ulumaları...

Zigana/Maçka İpek Yolu güzergahının tarih öncesinden gelen kervan yolu özelliğini saymazsak, Karadeniz ormanlarında "yerleşim"in tarihi yenidir. Bu yüksek, sert yamaçlara yerleşim mısır ve patatesle olmuştur. Mısır ve patatesin bu dağlara girişi en iyi tahminle 15. 16. asra dayanır. Mısır ve patates bu yamaçlarda insani bir düzen başlattı. Bugün dahi yüksek tepelerde mısır ve patates tarlalarını nerdeyse bir ton, evet, gergedan büyüklüğünde domuzlardan korumak hala büyük meseledir. Belki de gerçek düzen tüfeğin icadıyla başladı. Bu ormanlar, bugün Orta Anadolu'nun Köroğlu ormanları gibi, hala ayıların, domuz sürülerinin, kurtların cirit attığı yerlerdir. Çocukluğumdan biliyorum, bu ormanlar yabani köpekler, yani eşek gibi büyük köpeklerden dolayı silahsız girilemeyen yerlerdi. Hemen her aile kapısında koruyucu köpek besler ve kim akşamları köpeğin tasmasını çıkartmayı unutursa o köpek gece yabani hayvanlar tarafından parçalanırdı.

Patates, mısır, biraz kereste, birkaç hayvan ve soğan, maydonoz, biber ekilen küçük bir bahçe, birkaç meyve ağacı. Ve balık mevsimi sahile hücum edip bir kış boyu yiyeceği balığı (hamsiyi) salamura yaparak (tuzlayarak) yaşıyorlar.

Kendine yetmeyen bu kültür dışarı yüzlerce yıldır göç veriyor. Bugün dünyanın en büyük diasporasını (dışarda yaşayanları) fazlar turur. Bu yüzden kadınlar, köyü, tarlayı, çubuğu bekler, çocukları göçecek yaşa kadar büyütülür. Erkekler ya senede bir ya da par zandıktan sonra köyüne döner.

Bu köy düzenini beğenin beğenmeyin, uzun yaşayan sağlıklı lar, çalışkan, yılmayan, coşkulu, hareketli bir kültür ortaya koydu kültür içinde yaşanan "din" anlayışı da, kendine ancak yeten bu rün ifadesi şeklinde oldu. Kıt kanaatkar, tutumlu. İşten artmaz di artar, sakla samanı... kültürü, bu toprakta tutunmaya çalışan ins "ruhu" oldu..

Şimdi bu dağlık orman köylerinde yüzlerce köyün kapısı kapa terkedildi. Bizler, son elli yıldır bu köyleri, ya kan davaları, ya kör nekler ya da göç, nüfus üzerinden tartıştık. Ya da sünni mi, alev Kürt mü diye tartışmak moda oldu.

Karadeniz köyleri gibi bugün Orta Anadolu köyleri de tamam

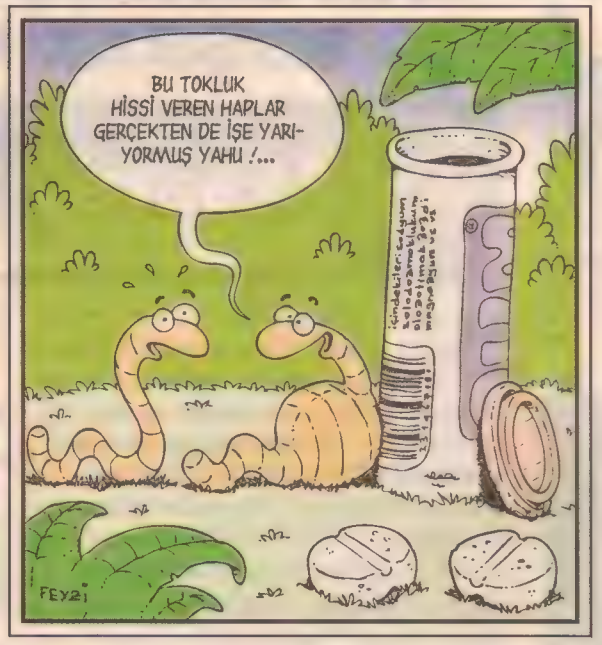

FAKİR OLDUĞUMU SAKLAMADIM SENDEN...

Küllerini getirdin bana,
Yine de bir prensestin,
Fakir olduğumu saklamadım senden,
Beni görünce,
O eski muhteşem günlerini
anlatmaya doyamadın.

Küllerini getirdin bana,
Hiçbir şeye inanmıyordun,
Fakirdim sana göre
hiçbir şeye layık değildim.
Yine de benimle geçmek istedin,
o kırık dökük tarihe
Acıttın, incittin
Bana, her defasında çekip gideceğini hissettirdin,
Yine de muhtaçtın bana,
Küllerini getirdin bana,
Vurulurken kurtulmayı özledin hep,
Hiç bilmek istemedin, hiç
Kurtulmak isterken vurulduğunu...

ÇARMIHIMDAN İNDİRDİN BENİ...

Hayat bana seni ödül verdi
Geç
Erken
Geç
Erken
Geçerken...
Hayat beni yırtarken
Ben herkese Allah'ın kızı demem
Çarmıhımdan indirdin beni...

CEZMİ ERSÖZ
cezmiersoz@leman.com.tr

AYRINTILAR

METİN EİPAN

Çıkabilirdim artık dışarı. Halletmem gereken tek bir şey daha kalmıştı.. Şu kayışın, sarkan ucu!.. Pek kullanmıyordum ama, nerden geldiyse üç tane kayışım vardı evde. Ve hiçbirinin de kilit mekanizması yoktu! Yani, kayışı pantolonun kayış deliklerine geçirerek bele sardıktan sonra, iki delik arasındaki mesafede kalırsa kayış, üzerinde bulunan bir deri parçasına daha geçirilerek sabitlenmekteydi ya. İşte o deri veya naylon parçasından -kilit mekanizması diyorum ben- hiçbir kayışımda yoktu. Bütün deri parçaları kaybolmuştu! Gerçi bazen gerek kalmıyordu; pantolonunun kemer deliği sıklığı veya dönemsel bel genişlikleriyle ilgili bişey, (tesaduf belki de!) işte öyle bi zamanda, o ekstra deri parçasına lüzum kalmadan, kayışın ucu çok uygun bir yerde durabiliyor, sarkma filan yapmıyordu. Hattâ bu tesadüfi sandığım pozisyonu yakalayabilmek için, kayışı belimden çıkartarak tekrar tekrar doladığım anlar oldu.. Ah, o deri parçaları! Nerdesiniz yav! Meğer ne kadar önemliymişsiniz lan!.. Baktım, çare yoktu. En pis bi yerde, yılan gibi sarkıyordu kayışın ucu aşağıya. İmkânı yok öyle dolaşamazdım!.. Değışmıştım sanki ben artık. Kendime bakıyor, koku felan sürüyor, ayakkabılarımı tükürükle değil, boyayla parlatıyor, temiz gömlekler giyiyordum. Evet, yılda dört kez filan böyle yapıyodum! Ayrıca bi kızla buluşmam gerektiğinde ise, yani o tür durumları da hesaba katarsak, yılda beşe altı'ya çıkabiliyordu bu sayı. Kızlarla buluşmak çok ilginç bişeydi; hazırlanıyor, süslenip püsleniyordu insan, çocuk gibi. Öte yandan, onlarla fazla çıktığım da söylenemezdi. Çok sistematiktim bu konuda; veya kayış ucu pozisyonu gibi, bu da saçma bir tesadüftü belki! Nedense, yılda bir kez oluyordu bu iş, yani 'çıkmak' diye tâbir edilen eylem. Çıkıyodum, herhangi bi sebeple bitiyodu, sonra öbürü ne zaman olucak diye bekliyodum. Hep bu şekilde gitmişti; bir yıl içinde iki buluşma yaşadığımı hatırlamıyorum. Otuzdört yaşındayım, ilk yirmi senemi boşver, ondört yılda ondört kişiyle çıkmışım demek. Saçma birşeydi aslında, yani bu kadar matematiksel, böylesine belirgin olması. Artık zamanını da kestirebiliyor, hah yaklaştı, şu ay içinde birisiyle çıkabilirim diye düşünüyordum! Bazen gecikiyordu tabii; bir yıl'ı iki ay filan geçiyor, nerede kaldı bu diyordum. O yüzden, ben bu sayıyı kendiliğinden ikiye üçe çıkarıyor, ortada hiç bir belirti olmasa bile, gene de bir tür hazırlık yapıyordum.. Bu konuda söylenen bir şey de vardı hem: Erkeklere temizliği, kadınların öğrettiği! Evet doğruydu, bir kadın yazardan okumuştum: Bi dönem yazılarımda sıkça konu edindiğim kişisel ayrıntıları kastederek, köşesinde bana alaycı bir gönderme yapan bi kadın yazardan. Üslûbu çirkindi, canımı sıkmıştı, ama söyledikleri de teknik olarak doğruydu.

Anneler, küçük erkeklerine bakıyor, okula giderken yakalarını düzeltiyor, ufakken kıçlarını yıkayıp, burunlarını filan siliyor; büyünce de sevdiği, hoşlandığı kızlar sayesinde süslenip püsleniyordu o erkek. Sonra bu bir alışkanlık oluyor, dışarıya, insan içine çıktığında da kendine dikkat ediyordu artık.. Açıkçası, bende henüz pek bir alışkanlık oluşmamıştı. Ama kemer yerine belime çamaşır ipi doladığım, saçlarımı iki hafta yıkamadığım günnere kıyasla, bir ilerleme kaydetmiş de sayılırdım. Saçlarımı şimdi her hafta yıkıyordum, ve üç tane kemerim vardı, hiçbirinin kilit mekanizması olmayan!

Kıvırıp belime sokmak aklıma geldi. Uygulanabilecek en basit çözümdü! Denedim. Kıvırdım, belime soktum.. Kocaman, sert yapılı bir kemerdi. Kıvırıp soktuğum kısım hem belimi acıtıyor, hem de çirkin bir kabarıklık yaratıyordu orada. Çıkardım.. Japon yapıştırıcıyla yapıştırmak aklıma geldi. Bir keresinde, gömleğime yama yapmak istemiştim. Gömleğimin sigaradan yanan bi bölgesi için, alt kısımlardan küçük bir parça koparmış, fekat onu iplikle filan dikemeyince, japonla yapıştırmıştım. İğrenç olmuştu! Aptalca bir denemeydi.. Ama kayış için uygun olabilirdi? Vazgeçtim sonra. Aklıma daha pratik bir şey geldi: Kablolara ek filan yaparken kullandığım siyah elektrik bandından kopardım bir parça! Hmm, rengi de tutuyordu.. Gayet güzel olmuştu... Tek mesele, tuvalete filan gittiğimde ne olacağıydı?. Amaan, çeker koparırım canım, çok mu önemli! İple gezerken naapıyodun: Bi de salak gibi körduğüm atıyordum ipe, bazen iflahım kesiliyor, nefes alamaz oluyordum. Gevşemem için bir bıçak gerekiyordu bana.... İyi böyle iyi, aferin! Çıkabilirdim artık dışarı...

Çantacıların sokağından geçerken, elimi belime uzatıp, pansuman yaptığım bolgeyi kontrol ettim.. Evet, güzel tutturmuştum! Yanımda bir seloteyp bile taşıyabilirdim, tekrardan söküp takma işlemleri için.. İyi de, onu nereme sokucaktım? Elektrik bandını yani.. Bütün ceplerim doluydu: Kibrit, sigara filan, naneli şeker, selpak, bozukluklar, fihrist, anahtar, kırık kurşun kalem, not kâğıdı, cep telefonu!. Belki de artık, şu küçük çantalardan bi tane almalı, bütün bu lavukları oraya tıkıştırmalıydım.. Çantacıların sokağından her geçişimde aynı şeyi kendime söylüyor, sonra yürüyüp uzaklaşıyordum! Bir yere kadardı değişim çabası da! Elimden fazla bişey gelmiyordu. Çok düzenli ve şık görünmem inkansız gibiydi. Ve ıvır zıvırları ceplerime tıkıştırmak da hoşuma gidiyodu belki. Lisedeyken, çanta kullanmayıp kitaplarını artis gibi ellerinde taşıyan çocuklara imrenirdim. Benim eşşek kadar, şifreli bi bond çantam vardı, onlar gibi serbest davranmıyordum bir türlü! Örnek belki biraz abartılı kaçtı ama, yanımda çanta taşımak, işte o zamanlardan beri bi tuhaf geliyordu bana. Gençliğimi, yani o günlerde yapmak istediklerimi, daha yeni yapıyor gibiydim. Şu omuza asılan veya bele takılan çantalardan da, bi on sene sonra kullanacaktım belki. Geriden geliyordum hep, alışmıştım artık... Pornocuların dikildiği köşeden dönüp, televizyoncuların sokağına girdim.. Sonra hüzünlendim bir ara.. Girmemem gereken bir sokak geldi aklıma.. Bazen böyle yollar veya sokaklar olur. Oradan geçmek istemezsiniz, tehlikelidir, sorun çıkabilir. Borcunuz vardır mesela orada esnaflık yapan birisine. Bir alt sokaktan dolanır, henüz borcu ödemeyecek durumda olan kişi; bunun gibi şeyler yani.. Fekat o bahsettiğim sokağa girebilmem teknik olarak mümkündü; sokaktan men edilmemiştim.. Sadece.. belki ahlâki veya duygusal bir sebeple, girmemem gerekiyordu. Girmesem, uzak dursam, kenarından geçsem iyi olurdu. O'nu tekrar üzmek, -aslında o gün hiç de yanlış davranmadığım halde- beni tekrar yanlış anlamasını istemiyordum. Üstelik yanındaki kişileri de üzebilirdim. Böyle saçmasapan, boktan bir durumdu işte. Aşk meşk meselesi de diyebilirsiniz. Bütün aşk-meşk konularında aynı tuhaflığı yaşamıştım zaten. Elimden geleni yaptığımı, dikkatli davrandığımı düşünüyor, ama aniden, hiç hesapta olmayan garip bir durumla karşılaşıyordum... – Bundan daha ayrıntılı bahsetmek, boylece içimi de dökerek belki rahatlamak isterdim. Fakat olay daha çok sıcaktı. Anca -konumuzla da ilgisi bulunduğu için- 'sokak' kısmından söz edebiliyorum. Belirli bir zaman geçmesi, olaylara uzaktan daha sakin ve doğru bakabilmem, sonra da sevdiklerime, belki bir hikaye tarzında anlatmam en uygunudur.

Bunun dışında, sokaklar herkesindi. Oralarda dolaşmakla, hissettiklerimi anlatmakla laf taşımış sayılmazdım... Bir üst sokaktan geçtim ben. O tarafa doğru, elimde olmadan şöyle bir göz atarak. Kendimi suçlu gibi hissediyordum. O sokağa girmesi yasaklanmış, tehlikeli görünen, sapıkça şeyler yapabilecek bir suçlu gibi.. Sonra ama, çok da fazla bir şey kaybetmediğimi düşünüyordum. Mesela orada, o'nun dışında görmek istediğim birşey de olmamıştı pek. Yani çok kısıtlanmış sayılmazdım. Mutlaka uğramam gereken bir peynirci dükkanı filan yoktu o sokakta örneğin.. Gene de, kendi ahlağımı ve mantığımı yürütüyordum ben.. Tek saygı gösterdiğim şey: -hiç unutamıycam, içeri girdiğimde arkasını dönmüştü 'o' bana- nişanlısının beni dışarıya davet ederek: "bir daha buraya gelmeni istemiyor" demesiydi... Evet, görüldüğü üzere biraz karmaşık ve hattâ azcık manyakça bi durumdu.. Gerçi o gün, bi saçmalık yaşıyoğumu da sezmiştim! Süslenmiş, sarkan kemerimi bantlamayı o gün akıl edemeyip belime sokmuş, kurutemizleyiciden aldığım ceketimi giyerek çıkmıştım yola.. Bilemezdim ki.. Neyse. Dedikodu yapmayı istemiyorum kesinlikle. Anlattıkça anlatası geliyor işte insanın! Sabretmeliyim. Bir gün daha iyi anlayacağım herşeyi ve daha iyi anlatacağım...

guverfeyhan@hotmail.com

BAYIR GÜLÜ

Feyhan Güver

Kırık Leblebi

Arkadaşımız Suat Özkan bir sağlık sorunu nedeniyle bu haftaki Kırık Leblebi köşesini çizememiştir ...

pısını kapatmış hayalet haline gelmiştir...

Orta Anadolu deyip geçmeyin, buğday, çavdar, arpa ve bir miktar hayvancılık burada mutlu bin yıllar yaşanmasına sebep oldu. Ankara'nın güneyine/aşağıya düşen Haymana, özellikle Polatlı hala bir buğday ambarı ve zengin bir ilçedir. Ankara'nın kuzeyine/yukarısına düşen Kızılcahamam Bolu'nun Köroğlu ormanları kıyısında tam bir orman kasabasıdır. Son yüzyılımızda bu köylerden köküyle, temelli ayrılmalar yoğunlaştı. Ancak, çiftçilik yanında mutlaka ikinci bir iş bulabilen insanlar yaşayabildi. Diyelim köy yakınlarında maden suyu, maden ocağı, taş ocağı, ya da ormanda fazladan iş yapabilen. İkinci tür, annesi/ailesi köyde, kendi şehirde kapıcılık/odacılık yapıp, ayda bir köyüne uğrayanlar. Üçüncü bir tür, çiftini çubuğunu köydeki komşusuna bırakıp, yılda bir, az birşey almaya köyüne gelenler.

Bugün artık bu köyler tamamıyla boşalmış, yaşayan yaşlı aileler köy emeklileri gibi, ancak idare edebilecekleri birkaç hayvan, bir küçük bahçe birkaç tavukla son günlerini yaşamakta. Çiftçilikten çok emeklilik. Hepsinin çoluk çocukları şehre çoktan yerleşmiş, gözü geride kalan, dönmeyi arzulayan evlatları kalmamış. Buna rağmen şehirde emekli olan bir çok aile yavaş yavaş "geriye göçü" düşünmeye başlamıştır.

Onbinlerce köyümüzde hayat bir kopma, bırakılma, terkedilme noktasına geldi. Köylerimiz yeniden yerleşimi bekliyor.

Orta Anadolu da Karadeniz dağlıları gibi güç pes eden insanlardan oluşuyor. Geçtiğimiz elli yıl köylerine tutunmak için yapmadıkları iş kalmadı. Diyelim, birkaç günlük yoldan Zonguldak'tan kömür getirip tuğla pişirip yeni inşa olunan Ankara'ya sattılar. Ya da yörede bolca bulunan meşe ormanlarından meşe kömürü elde edip Ankara kebapçılarına sattılar. Ancak bu köylerin çoğuna elektrik 1970'li yıllarda gelmiştir ve elektrik geldiğinde göç nerdeyse tamamlanmıştı.

Şimdi bu terkedilmiş, yarısı boşalmış köylere bir soru soralım. Buralarda binlerce yıl mutlu bir hayat nasıl yaşandı? Şimdi, elektrik, telefon, TV geldiği, bunlarla şehre uzak hayatları daha kolaylaşacağı halde, nasıl bitti?

Bu topraklarda tutunmalarını sağlayan bulgurun gücüydü. Karadeniz dağlarında mısırın gücü. Buranın köylüsüne iyi bakın, dingin, sakin, kırışıklıklarla dolu ama dinç ihtiyar yüzü, size Orta Anadolu'yu anlatacaktır. İşte bu toprağın kültürü muhafazakar değerleri oluşturdu... Bu kültür onları toprağına ve bu kültüre sıkıca bağladı...

Polatlı'nın zengin buğdayı var ve artık bir şehir. Oysa Kızılcahamam'ın bugün tek şansı termal turizmi. Köroğlu ormanlarının içindeki Fatalya tesisleri tam bir cennet. Kızılcahamam belki de bu termal turizmi yüzünden Türkiye'nin en mutlu kasabası. Çünkü işsizi yok. Bugün "bulgurla" değil, iç turizmle yaşıyor. Kasaba kendine yetiyor ama tüm köyleri yine bildiğimiz harabe, terkedilmiş özelliğini koruyor!.

Şimdi büyük otellerde garsonluk yapan Kızılcahamamlı gençlerin oluşturacağı kültürle, babalarının "bulgur"la oluşturduğu kültür aynı şey olmayacaktır!.

Şimdi bu garson çocuğun vatan, ülke, din, inanç, hayal, hayat görüşleriyle, köyündeki babasının din, inanç hayat görüşleri bambaşka.

Uygarlık köyde başlar. Köyleri terkederseniz uygarlık savaşınız bitmiş demektir. Batılı emperyalistler Afrika, Uzakdoğu, Adalar, Latin Amerika'ya saldırdığında upuzun kültürsüz coğrafyalar buldular. Kolonilerini bu boş arsalara yerleştirmekte zorluk çekmediler. Batılıların koloni yerleştirmekte zorlandığı ülkeler, Çin gibi, Hindistan, Türkiye gibi toprağına "kültür"le bağlanmış ülkelerdi.

Buralarda yaşamaya çok heveslendiler. 17. 18. 19. yüzyılda yabancı elçilerin notlarından öğreniyoruz, çok arzuladılar. Ama karşılarında çiftini, çubuğunu, tarlasını, ekmeğini bir kültür içinde bekleyen, işleyen, yoksul ama kendine yeten, bazlama yapan, tuzlama yapıp saklayan insanlar vardı. Kurtuluş savaşımızın mucizesi de budur...

bezginbekir@leman.com.tr

dumur@leman.com.tr

Gönül Adamı

*Mesnevî ilk onsekiz beyitten 4. beyit.

MİSKET KAFA ATA BİNMİŞ BUŞBAZ

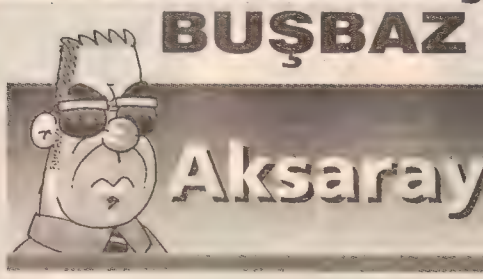

Bakın size şimdi bir bilmece soracağım. Bunu doğru cevaplayabilirseniz IQ'su yüksek, çağdaş ve uygar bir insan olduğunuza inanabilirsiniz. İşte o bilmece: **"Kafası götünden daha geride olan tek canlı türü hangisidir?"** Bu bilmece, Niyork'ta "gül biti yumurtasıyla terbiye edilmiş çeçe sineği çorbası" içerken bana sorulduğunda doğru cevabı hiç tereddütsüz verdim. İşte o cevap: **"Nato karşıtı histerik ve prehistorik barışperest"**

Ama Sezar'ın hakkı Sezar'a. Televizyonlardan izlemişsinizdir. Dubya rumuz II.George adlı global barış başmimarının Şehr-i İstanbul'da konakladığı birkaç gün süresince alınan tatlı-sıkı önlemlerden bunalan insanlarımızı, kılıktan kılığa girerek doyumsuz eğlendiren **Nato karşıtı hokkabazlara,** İstanbul'lu hemşerilerim adına teşekkür ederim.

Ve gelin, şimdi sizi, **Medrano Sirki**'ne gidemeyen yaşlı ve orta yaşlı vatandaşı kıla tüye çıldırasıya gülen altı aylık mutlu bebeklere çeviren bu zırtapozların büyülü dünyasında biraz gezdireyim. İsterseniz, kafalarına **bezden füzeler** geçirip Ortaköy meydanında nükleer güç gösterisi yapan misket kafalı neandertal insanlarından başlayalım. Kafaları öyle küçük ki füze değil, kafalarına **6,35** milimetre çapında mermi kovanı geçirseler kenarda iki parmak da boşluk kalacak.

MÜTEVAZI BİR EMEKLİ BARIŞ GÜVERCİNİ

Adam, o tehditkâr kılığıya, orada güvercinlere yem atan günahsız minikleri korkutuyor muyum, onların bilinçaltlarında travmalara yol açıyor muyum, **psikosomatik radyasyon** yayıyor muyum diye hiç düşünmüyor. Oraya üçbeş cin mısırı bulurum da kursağıma atarım, açlığımı bastırırım diye kalkıp taa **Samatya SSK** hastanesinin çatısındaki yuvasından kanat vurup binbir zahmetle gelmiş mütevazı bir emekli güvercinin yüreğini gagasına getiriyor muyum diye cebinden 30 yıllık arkası kuşlu aynasını çıkarıp kendine sormuyor... Carcar slogan atıyor. Adam, sen yoksulluktan dem vurmuyor musun? **E attığın slogan pırlanta kadar değerli.** Çünkü otuz yıl öncesine ait ve şu anda

Nihat Genç

Orta Sayfadan Devam

Bugün Orta-Doğu'da bitmeyen bir savaş meydana geliyorsa, bu, batılı ordular büyük bir karşı uygarlıkla karşılaştığı içindir. Batılı gibi giymeyen, onun gibi üretmeyen, onun gibi ailesi olmayan, onun gibi zevkleri olmayan, onun gibi toplum dokusu olmayan başka bir kültür olduğu için. Ama kapitalizmin orduları, çiftini çubuğunu terketmiş, şehre inmiş, köylerini tamamen boşaltmış ve artık liberal piyasanın ve liberal hayatın içinde yaşayan "şehirlere" girmekte zorlanmıyor. "Şehirde" zorlanmıyor. Zorlandığı yer "köy" ya da köy ekonomisini sürdüren yerler.

Çünkü köy, kendine yeten, az da olsa yeten, bir ekonomiyi işletiyor Bir kafi ekonomisi. Kafi ekonomisi, kendi kendine yetmeye çalışan, tevekkül, şükür ekonomisi, toprağımızın binlerce yıl ruhu olmuştur.

Osmanlı uygarlığı, ki, tüm esnaf, loncaların denetimi altındaydı. Ekonomiye yön veren loncalardı. Hukuk, ve ahlaki kuralları loncalar koyuyordu. Loncalığın ahlakına dair bugün bizi ilgilendiren çok önemli düsturlar var. Diyelim kasap loncasındansınız, asla "celep", yani alım/satım loncasında çalışamazsınız. Yani başka bir işkoluna geçmeniz mümkün değil. Kumaş tüccarıysanız, boyacılıkta çalışamazsınız. Loncalar yalnızca ustalık, profesyonellik, uzmanı olduğu iş sahasında size çalışma izni verir.

Böylelikle loncalar iki şeyin önüne geçiyor. Birincisi, mal üreticiler o malın uzmanları tarafından üretilmiş oluyor. Yani, tecrübe, bilgi, ahlak olarak o mal üzerinde profesyonelleşiyor. Bugün diyelim Aydın Doğan'ın parası var, gazete çıkarıyor. Oysa tek cümle kuramaz. Noktayı virgülü görse korkudan kaçar. Ama bilmediği bu alanda başyazarlar atayabiliyor, yayın politikalarıyla tüm toplumu derinden etkileyebiliyor.

Geçmiş esnaf/lonca kültürü, bilmeyenleri o işe bulaştırmamak için asırlarca ahlaki, hukuki kurallarıyla bu toplumun nöbetini bekledi.

Loncalar ikinci bir iş daha yaptı. "Temerküz"ü yani biriktirmeyi, para/zenginlik/mal/madenlerin bir kişide toplanmasına izin vermedi.

Bugün gayet tabii holdingler her malı istedikleri bollukta toplayabilir, depolayabilir. Borsada, tanımadıkları, fabrikasını görmedikleri, nasıl üretilir bilmedikleri yüzlerce ayrı işin sahibi/patronu olabilirler.

Bugün ekonomi, kapitalizmin eline geçmiştir. Yani bir malın üretimini/faydalarını/tekniğini/ahlakını/hukukunu hiç bilmeyen spekülatörlerce yönetiliyor!

Üç cıltlık Uygarlık Tarihi kitabıyla batıda binlerce aydının düşünce tarzını değiştirmiş ünlü tarihçi Bradeul'in en önemli tezi de budur.

Şu, kapitalizm başka şey. Ekonomi başka şeydir. Köy ve şehirde üretilip pazarlara getirilen mallar tüccarlarla tarif olunan bu eski dünyanın yaptığı şey ekonomiydi.

Şimdi, ekonomi değil, kapitalizm işliyor. Yani, tanımadığı işi yapanlar. Uzmanı olmadığı işi yapanlar. Piyasa kabul etmediği halde bolca üretenler. Olmayan malların hisseleri üzerinden alıp satanlar. Kambiyo, döviz, borsa oyunları. Tüm bunlar kapitalizmin konusudur. Ekonominin değil. Bu yüzden kapitalizm bütün uygarlıkların düşmanıdır.

Ekonomiyle kapitalizm arasındaki fark şudur.

Ekonominin yaşadığı toprakla, tarlayla, ahlakla, insanla, hukukla, yaşadığı ülkeyle derin bir ilişkisi vardı. Bu ilişki, siyasidir, dinidir, folklörüktür, kültür, falan.

Kapitalizmin böyle bir ahlakı böyle bir hukuku yoktur. Onun için her yer aynıdır herşey aynıdır. Onun için dünyanın tüm ırkları aynı, tüm tarlaları aynı, tüm dinleri aynı tüm ülkeleri aynı.

1980'den sonra başlayan Türkiye'deki liberal müslüman ya da orta sınıf müslümanların siyasallaşma sürecine bakalım.

Birkaç yıl içinde, teknolojinin her türü, kapitalist ilişkinin her türü, kredi, banka, holding türünün her türüyle hiç tereddüte girmeden koyun koyuna girdiler. Satmalar, peşkeş çekmeler. Tam anlamıyla kapitalizmin göbeğine girdiler.

LI ADAMLAR, BİR KEÇİ VE İRADERLER

PAŞAOĞLU

dünyada eşi benzeri yok. O sloganı, atacağına götür **Niyork Sosyoloji Müzesi**'ne teslim et, sana eşek yüküyle para versinler. Ben bunu yaptım.

Ayrıca bugün Türkiye'de o sloganları anlayabilecek ya üç kişi var ya dört kişi. O günkü **Türkçe**'yle bugünkü Türkçe arasında en az **Hintçe ile Norveç**'çe arasındaki kadar fark var. Global barıştan nefret eden bu yarı işçi, yarı öğrenci, ensesi ve bir bacağı memur, bel ve kalça kısmı köçek entel hilkat garibesi bu nato karşıtına **Nato nedir** diye sorsanız, inanın size **"solfaj mı?"** diyecektir.

Günümüzde hâlâ sol şiveyle **"Globalizm öncesi Türkçe"** kullanan bu onbeş kişilik tarih öncesi grup için TRT'den haftanın iki günü onbeşer dakika **"Solcu ağzıyla altmışsekiz Türkçesi"** yayınlanmasını öneriyorum.

Gelelim bir başka enteresana. Biri sanki buna **"Atla gel Şaban."** demiş. Bu da hayvan haklarını binek taşı yapıp zavallı bir atın tepesine çıkmış. Elinde çöp bidonu kapağı. Bu ne? **Kalkan.** O ne? **At.** Peki sen kimsin? **Don Kişot.** Aferin sana. Kes o zaman **Topkapı Sarayı**'na giden yolu... Traş yap orda. Belinde **tehditkâr bir arap kılıcı**... Turist kaçarmış, ekonomi çökermiş bana ne. Ben Türk değilim ki. Ben **Don Kişot**'um. Senin o at kadar taş düşsün başına. Ellerinde metreler ve kuş ağlarıyla gezen doğa düşmanı **"Bush Yakalama Timi"**nden hiç bahsetmeyeyim.

BENCE BUSH DOĞRU SÖYLEMİYOR

Bush'un şu sözünü duyunca çok şaşırdım ve itiraf ediyorum sarsıldım. Sayın Bush: **"Irak'ta ölenlere en çok ben üzülüyorum. Benden fazla üzülen yoktur."** demiş. Bence doğru söylemiyor. Buna itiraz ediyorum. Irak'ta ölenlere ben de çok üzülüyorum. Dün Bilkent **Center Kapalı** otoparkında Paintball oynadım. Ben ABD üniformalı ekipte yer alıyordum. Ve Irak'lı kılığındaki ekibe gerçi kılıkları ve silahları yoktu. **Onlar hepsi çıplak ve iple bağlı.** Boya topu atan tüfeklerle biz onları hakladıktan sonra görevli elli top için yirmi milyon isteyince ben Bush'u daha iyi anladım. **Ve onun kadar üzüldüm...**

AHMET YILMAZ cemaahmet@leman.com.tr

Cümbür Cemaat

TRAVEL BİZİM İŞİMİZ!

7 GÜN 6 GECE, 15 GECE 16 GÜN DEĞİL! DR.ALATTİN İLE HERŞEY MÜMKÜN! GÜNÜBİRLİK YA DA SINIRSIZ HAWAİ! ULAŞIM-TRANSFER-KONAKLAMA-GIDA

Mavinin yeşille kolpalaştığı, yunusların dalgalarla şakalaştığı eşsiz bir belde! Ahiret öncesi cennet provası!

1. gün Hawai havaalanına iniş. Bagajlarınızı almak için tur rehberi Kansız Recep sizi bagaj departmanında bekliyor olacak, sakın ses çıkarmayın yolculuk bavullarda.Bavullardan çıkış ve ev yapımı "hawaian blue" kokteyille gün ışığına merhaba!

Yemekten sonra gruptan kopma eğlence mekanlarına süzülüm, Hawai gariyan bayiinin hemen yanında çok güzel müzik yapan çocuklar var sokak çalgıcısı hesabı,iki dolar atarsanız esir alırsınız çok güzel "Kastamonu Sepetçi" çalıyorlar ben çaldırdım...

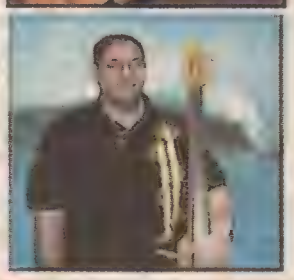

Ama derseniz ki dersiniz; ben free takılıp alemlere akıcam; o zaman sahillerde olay bu! ve sınırsız Hawai diyenler için iyi bir tercih!?

Sahil tarafında hem müzik hem de ortam koklamak isteyenler için bir yer var ama, giden de akıl yok bana göre....

Ve bu adamlar utanmaksızın hala kendilerine muhafakazar diyor. Bu saçmalığı bilimadamları destekliyor.

Evet, bu toprağın büyüttüğü muhafazakar bir küçük esnaf, bir çiftçi bir orta sınıf vardır ama onların siyasi tercihi olan bu muhafazakarlığın bunlarla hiçbir ilişkisi yoktur.

Bugün ortaokul çocukları dahi biliyor. Küreselleşme süreci bütün malları/işleri ve bütün siyaseti üç beş holding ve uluslararası şirkete teslim ediyor.

Bugün yine bütün ortaokul çocukları biliyor. Bu küreselleşmeden önce bir modernizm süreci vardı. Ülkenin işlerini/mallarını ve siyasetini geniş halk yığınlarına yayalım, diyen.

Ama bugün yaymaktan yana olanlar iktidara gelemiyor. Ve neden bütün siyaseti ve malları birkaç kişinin holdinginde toplayalım diyenler sürekli iktidara geliyor. O halde, birileri bunları din diye boyuyor, muhafazakar deyip boyuyor iktidara taşıyor. Malları, siyaseti, işleri tek şirkette toplamak için!..

Osmanlı, Çin, Hindistan, Mısır'ın bir ekonomisi vardı. Bu ekonomi onbinlerce yıl kendine yeten uygarlıkları kurup uzun yaşayan, toprağına, kültürüne, dinine coşkuyla bağlı büyük ve sarsılmaz medeniyetler kurdu.

Bugün söz konusu edilen ekonomi değil, kapitalizmdir. Müslüman orta sınıfın sözcüleri olan siyasetciler bu teknolojik ve kapitalist piyasa içinde evrilmişler, başka şey olmuşlardır. Temsil ettikleri "kültür" ve "din" ve "toprakla" ruhani ve kutsal bağları kalmamıştır.

Muhafazakarlığın ne olduğunu tarif edebilirsek, siyasi düşüncelerimizi kökünden anlamış oluruz. Muhafazakar isek, bir medeniyetin kervanından, ticaretinden, buğdayından, kültüründen büyük yürüyüşünden söz ediyoruz demektir. Ülke, vatan, insan, din, herşey bunlarla anlam bulur.

Şimdi başlayalım.

Bu köylerimiz, madenlerimiz, kırsal, bozkır alanlarımız, ormanlarımız, bulgurumuz, nehirlerimiz ve üzerlerinde yaşayanlar kimdir, nedir?

Kapitalizm, bunlar alınıp satılan şeylerdir, diyor. Kapitalizm, liberal piyasaya açılalım, tanımadığımız bir adam gelip dört/beş köyümüzü birden satın alabilir, diyor. Çünkü borsa, teknoloji, bolca üretim isteyen piyasa bunu emrediyor, diyor. Diyebilir. Bunun "muhafazakarlıkta" ilişkisi yoktur.

Bunu kapitalist piyasanın ağzıyla aynen AKP'liler söylüyor. O halde, bu geçmiş düzen, bu kendine yeten düzen, onun toprakla, dinle, ailesiyle kurduğu tüm bu ilişkilerle hiçbir işiniz yok, demektir. Siz, bunları alınıp satılan bir meta olarak görüyorsunuz.

Yani, vatanı boş bir arsa olarak görüyorsunuz!

Şimdi sizlere muhafazakar diyebilir miyiz? Asla! Sizler kapitalizmin oyuncuları ve oyuncaklarısınız. Hem teknolojiye hem liberal piyasaya gömülmüş, bu toprağın uygarlığı, kökü, ruhuyla ilişkiniz kalmamıştır.

Buradaki hayatı, buğdayı, türküyü, çiftliği, ahlağı, aileyi savunmuyorsunuz. Satalım, diyorsunuz. Bütün piyasalara açalım diyorsunuz. Adını hiç bilmediğiniz hisse sahiplerine binlerce onbinlerce yılın kültürünü verelim diyorsunuz.

O kültür, din midir, bulgur mudur, kendine yeten bir felsefe midir, bilmem, ama hepsini içine alan bir "ruh"tur. Toprağın ruhuyla içiçe girmiş binlerce ilişki türü, artık dönüp "vatan" olmuştur.

Buraya açılacak fabrikalar, ya da satılacak arsalar, sadece, buradaki uygarlığı yaşatacak, tamamlayacak, yan ürünler, yan kazançlar olarak düşünülebilir. Buradaki hayatı topyekün kazıyıp çıkartan büyüklükte olamaz.

Kapitalizm, büyük ölçek demektir. Büyük kapma. Büyük kapatma. Sadece petrolu, madeni almakla yetinmez. Buradaki "hayatı" damarlarından kopartıp hepimizi kendine muhtaç hale getirir!

Bir avuç mısır deyip geçmeyin.

behicpek@leman.com.tr

Behiç Pek

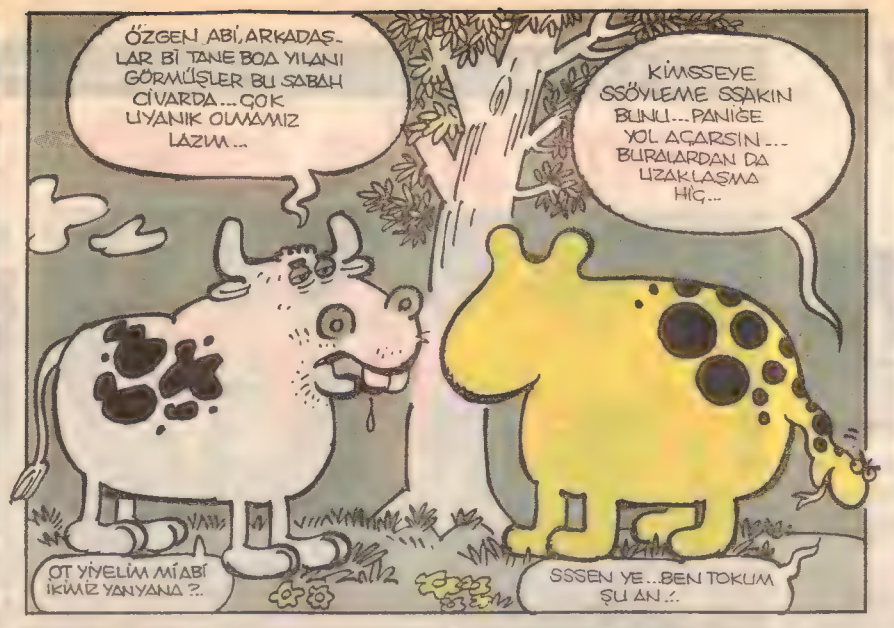

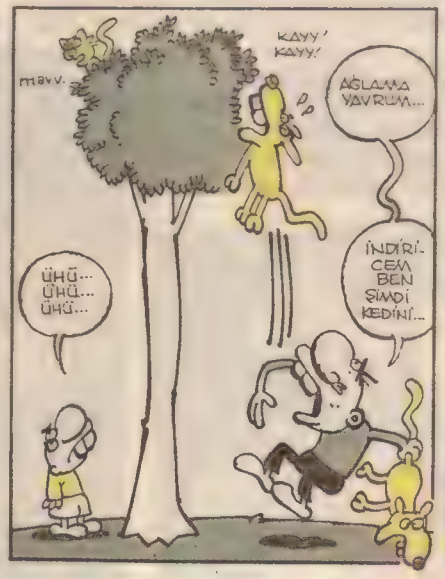

ARRIVA ARRIVAAA!

MEHMET ÖZKANOĞLU

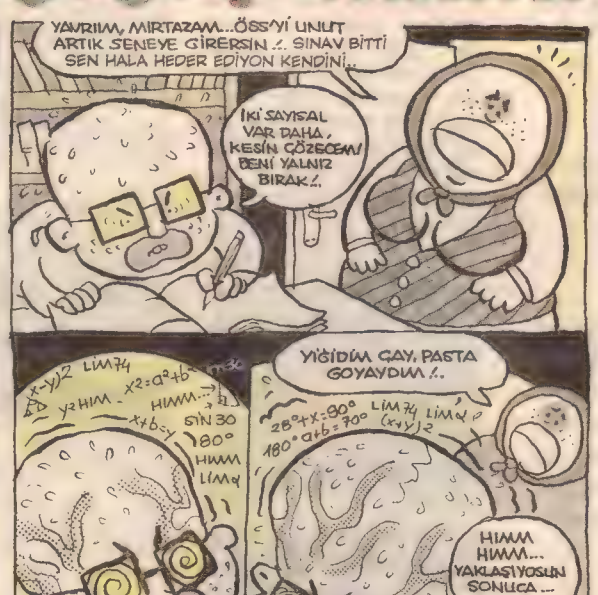

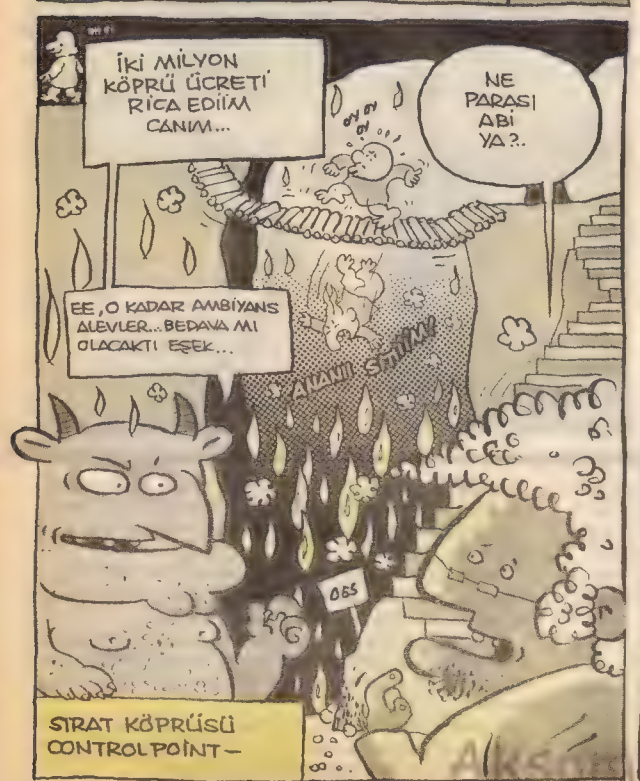

meme yaptıran.. (geçen haftadan devam)

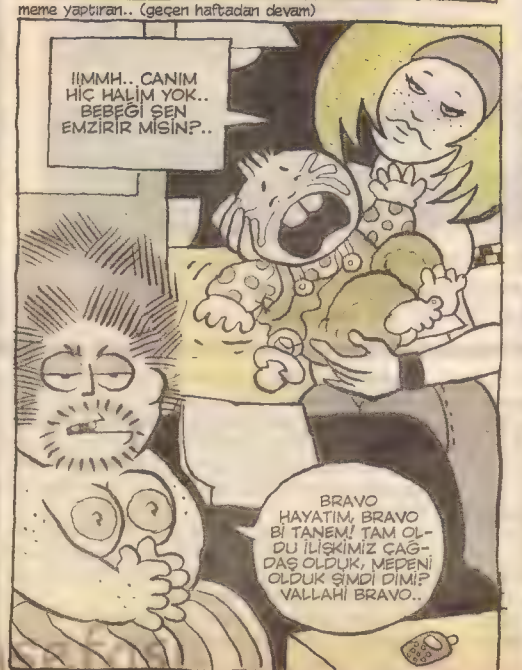

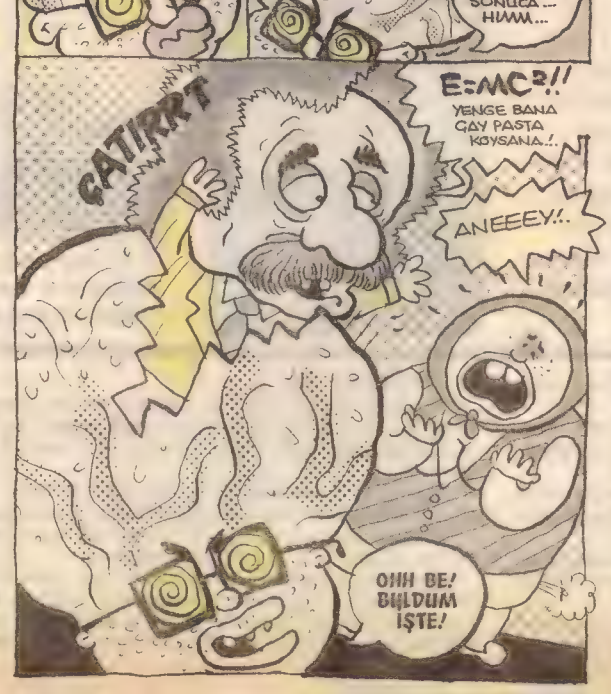

mozkanoglu@leman.com.tr

hisseli harikalar

kemalkenanergen

Krep : Peltek kremi...
Tokyo : Şahıslar müslüman olsa, ihtimal şehrin adını takunya koyacaklardı...
Pazar Eki : Pazartesi yani.
Sürü Psikolojisi : Çoban beni seviyo. Çoban beni seviyo. Çoban beni seviyo...
Korsan Taksi : Gemiyi satınca plaka alınamıyo belli ki...
Akademi Türkiye : Seneye de Manço diye biri kazanırsa reenkarnasyon işlemi tamamdır usta...
Dostluk Maçı : Bu sa ha dost la ra me zar o la cak!.
Şaplak : Şapşala atılan tokat. Ya da tam tersi; tokada çarpan şapşal...
Dardanel : Balık katilleri...
Sığır Jölesi : Galiba biri çaktırmadan klabır arkadaşlara hakaret ediyo ya hadi neyse...
Konsept : Sen tut ben zkim...
Ebe Hatası : Ne olabilir, tabi ki üniversiteyi okumamak. Halbusü doktor olabilirdi kendisi...
Adak : Kurban'ın yandan yemişi...
Takım Ruhu : Ey ruhlar, geldiyseniz antrenmana başlayalım...
Levent : Yüksel demekle olmuyo demek ki...
Deniz Yıldızı : Hadi len. Köpekbalığı daha meşhur bi kere...
Tutankamon : Keşke şu adamcağıza sağlığında da biraz değer verseydik beya.
Asimile : Madem ki hermeniyim istemeden vermeliyim...
Yüzde Yüz : Bir bölü bir de aynı şey ama yeterince etkileyici değil tabi...
Ups : Kolejli höstü...
Nato Vadisi : Heey Kurtlar Vadisi'ne iyi bir alternatif olabilir belki lan. Tipler çok daha rahatsız edici...
Komple Teorisi : Japonlar'ın aslında Çinli olmadığı ne malum?..
Vurdum Duymaz : O zaman bi daha vur. Salak mısın sen?..
Gizli İşsizlik : Mızıkçı geldi hanıuım!..
Kuruyemiş : Sadece yemiş deyince hafif bi ıslaklık duygusu yaşatıyo hakikaten...
Zekeriyaköy : Bu Zekeriya da paranın kukusuna komuştur heralde artık...
Karadul : Kocası ölmüş zenci kadıncaaz...
İkircik : Pin pon pin pon pin pon pin pon pin pon...
Barbi : Biseksüel barmeyd hesabı...

Derya Sayın

derya_sayin@mynet.com

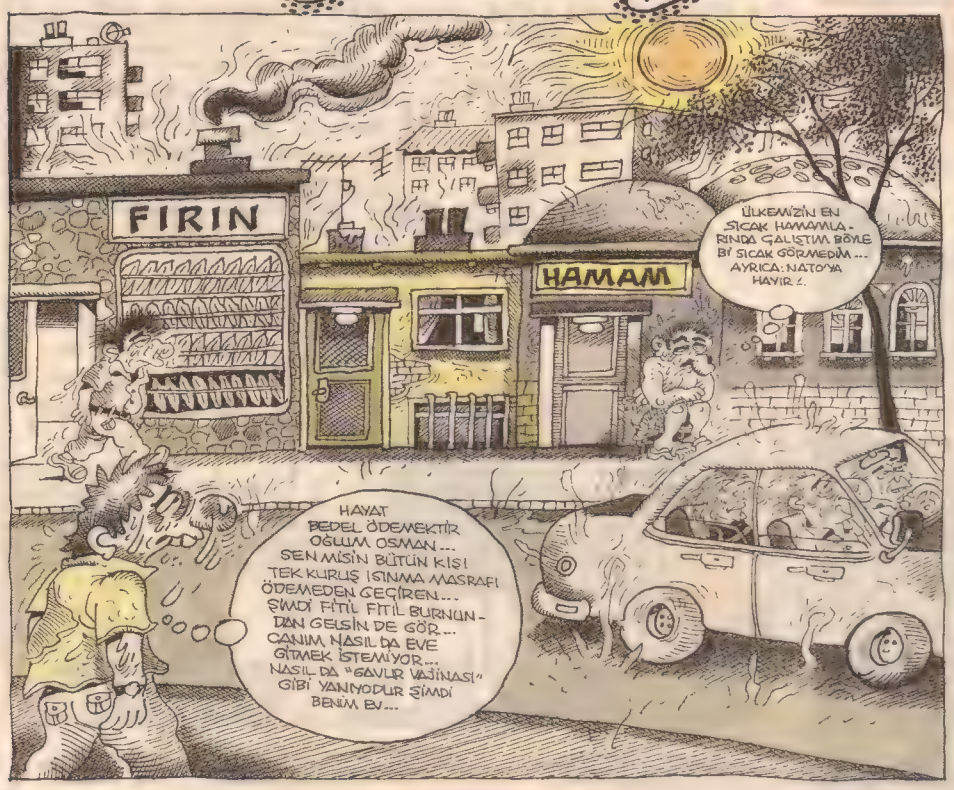

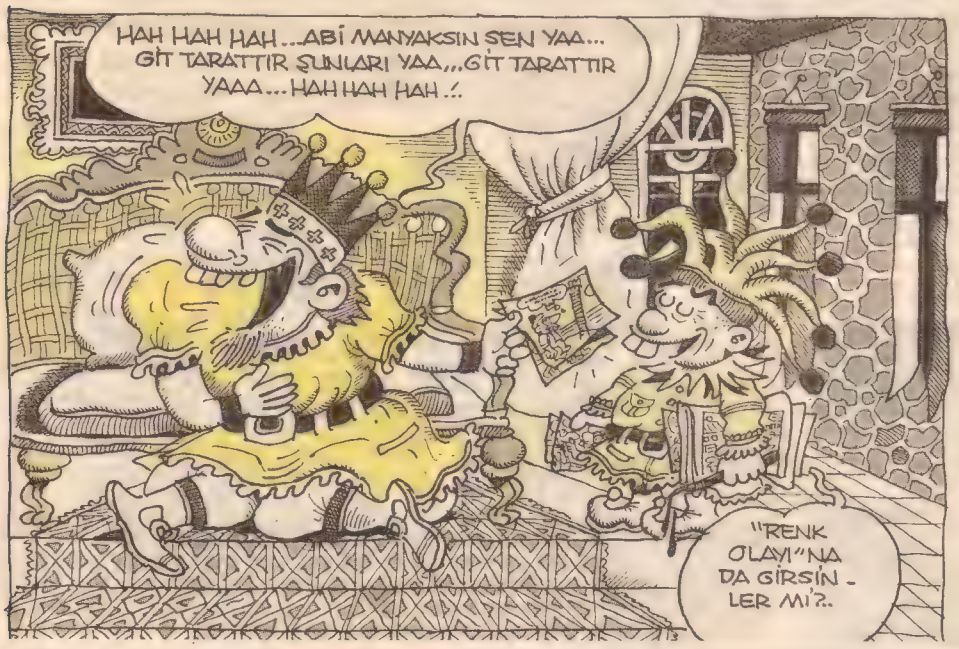

KAAN ERTEM VE DENGELİ BESLENME'DEN YAZ MEVSİMİNİN GELMESİYLE BİRLİKTE ŞEKİLLENEN SAÇMA ÖYKÜLER KUŞAĞININ SON ÜRÜNLERİ ...BU HAFTA İKİ ÖYKÜ BİRDEN ...

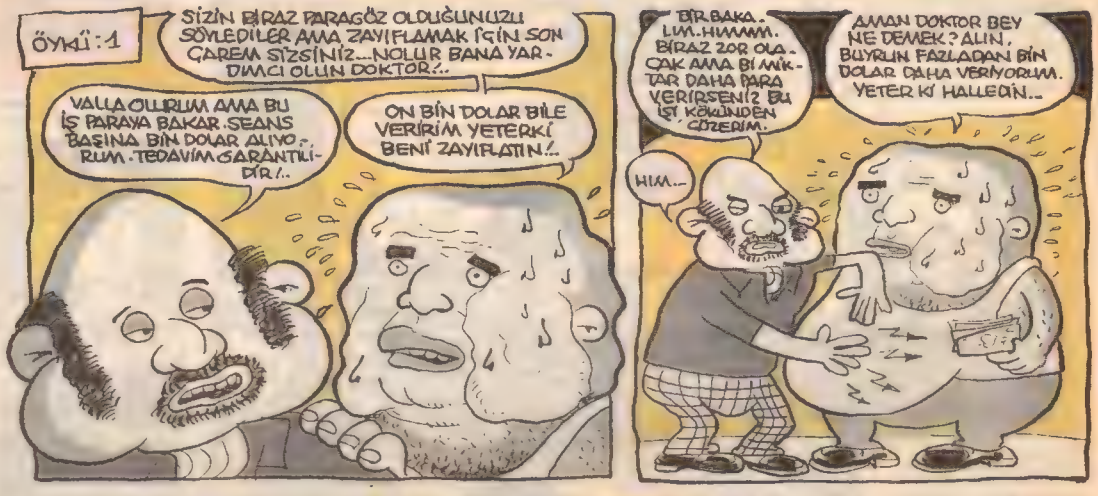

Nihat Genç

11. Sayının Devamı

Bir avuç mısırla on tavuk besler, her gün on yumurta alır ve haftanın birkaç günü tavuk eti yiyebilirsiniz. Ve tabiatın bu bereketi karşısında kapitalist şirketlere değil, "tabiatın" kendisine hayran kalıp, şirketlerden değil, "dünyadan" mutluluk alırsınız!

Sagratyaha çıkrık demek. İplik eğiren tahta döner çark. Hindistan'ın büyük lideri Mahatma Gandhi büyük yürüyüşünde baştan sona Hindistan'ı katederken, halkına telkinde bulundu.

"Birgün büyük iplik/kumaş fabrikaları kurulursa, bu tek kişilik, ailenizin geçimini sağladığınız çıkrıklarınızı bırakıp gitmeyin! Mahatma'nın bu sözü iktisatçıları çok meşgul etmiştir.

Bu şu demek. Malatya'da, Çorlu'da, anasının .mında Migros açılıyor. Bir alışveriş merkezi. Diyelim beşyüz kişi çalıştırıyor. Beş yüz kişi kendi işinin efendisi de olabilirdi. Ama olmuyor. Beşyüzü de garson/tezgahtar oluyor ve tek patrona bağlanıyor.

Bugün iki tür piyasa/ekonomi anlayışı var. Bütün büyük iktisatçılar küçük ölçekli sanayi, küçük esnaf, toplumun olmazsa olmaz orta direği, toplumun ilmik ilmik sıkıştırılmış sağlam dokusu olduğunu bağıra çağıra söylüyorlar.

Netice şudur. Üretmeyi, alıp satmayı, ekmeyi biçmeyi limanlara taşımayı, karşılığında mallar almayı holdingler mi yapmalı? Yoksa bu geniş iş alanları onbinlerce aileye/küçük işverenlere mi dağıtmalı.

Bu topraklara, bu dağlara, bu ovalara tutunmak için koca Konya Ovası'nı beş/on kişiye mi vermeli, yoksa orada yüzbinlerce ailenin yaşayabileceği bir "ekonomiyi" mi savunmalıyız.

Geçtiğimiz yirmibeş yılın sağ iktidarları Halk Bankası'ndan verilen kredilerin yüzde doksanbeşini holdinglere, geri kalan yüzde beşini ise küçük esnafa veriyor. Yani sağcı, muhafazakar iktidarlar kapitalist ekonomiden yana...

Sağcı/muhafazakarlar kapitalistleşmeyi modernleşme sanıyor! Altmış yılın sağcı/muhafazakar iktidarları ülke ekonomisini tepedeki beş/on büyük patrona peşkeş çekmeyi hem ekonomi hem ilerleme sanıyor!

Modernizmi henüz tamamlanmamış bir ülkeyiz. Mal batıya kayıyor. Şüphesiz üretimin paylaşılması ve tüm ülke geneline dağıtılmasından yanayız. Yüzlerce meslek okulundan ve yüzlerce üniversiteden yetişen gençlerin kendi küçük hayatlarını idame ettirecek küçük işkollarını desteklemeliyiz.

Tüm bu çocukların garson/tezgahtar olarak çalıştırıldığı, köyünü, tarlasını, kasabasını terkettiği ülke ekonomisini dört/beş holding ve uluslararası şirketlere verilmesini altmış yıldır sağcı, muhafazakar iktidarlar ideoloji haline getirdi! Yani hem ülkenin en derin değerlerini parçalıyorlar hem de kendilerine ısrarla muhafazakar diyorlar..

Küçük işletmeler, küçük çiftlikler, küçük aile ekonomileri, küçük esnaf, hatta ancılık, ev atelyeleri, kilimcilik, el sanatları, hiçte küçümsenmeyecek büyük işlerdir ve artık batının iktisatçıları bu küçük ekonomiler üzerinde yeni bir iktisat teorisi olarak yoğunlaşmaktadır!

Toprağına, mahallesine, şehrine, dağına taşına, tarlasına ve kardeşliğine, en önemlisi aile yapısına ve en önemlisi toprağın ruhuna, türküsüne tutunacak olan bu küçük işletmelerdir.

Bu hikayenin siyasi anlamı şudur.

Bir toplumda işler/mallar beş/on kişinin ise, o ülkenin karar mekanizmaları/siyaseti de bu beş on kişinin demektir.

Bir ülkenin işleri/malları yüzbinlerin ise, karar mekanizmaları/siyaset de bu geniş yığınların, yani halkın demektir.

Malların beş/on kişinin olduğu bu siyasi yapı oligarşidir. Devletle, orduyla, iktidarla, medyayla kolkola, bütün kredileri simdive ka-

TEŞEKKÜRLER TÜRKİYE

YAZ-ÇIZ: MELİKŞAH

KISA METRAJ: BU MACERANIN ADI "EŞŞEK SIPALARI"DIR. (Tartışma istemiyorum.)

TENEFFÜSTE BEN SANA KOLAYSINAVLAYIM. SEN DE BANA FANTA ISMARLA..

KABUL LAN.

Ders: 3x2

ÖMER, GİDDEM KONUŞMAYIN KENDİ ARANIZDA!

BIB BB BBI...

FFF FIFF.

GIKIŞTA ANNEM GELİP BENİ ALSA NE KÜSEL OLUR YA, EVET ÇOK KÜSEL.

KEDİLERDEN ÇOK NEFRET EDİYOM BEN... KAFALAYINA KAFALAYINA VURMAK LASIM!

ÇOCUĞUM! KENDİ KENDİNİZE DE KONUŞMAYIN!

IHHH...

VIVV...MM...

BERABER YÜRÜDÜK.

BİZ BU YOLLARDA...

BERABER ISLANDIK.

YAĞAN YAĞMURDA...

ŞİMDİ DİNLEDİĞİM...

TÜM ŞAYKILARDA...

BANA HERŞEY SENİ HATIRLATIYOOR!

EVLADIM..! DÜET DE YAPMAYIN!

IZZZ...

VIVVIYUUV!

Ertesi gün öğretmen, bu iki öğrencinin velilerini okula çağırdı. Veliler çocuklarını üç ayrı doktora götürdüler...

1. Doktor. ÇOCUKLARINIZ GELİŞME ÇAĞINDA OLDUKLARI İÇİN BÖYLE ŞEYLER GAYET NORMALDİR... dedi. DR.

2. Doktor. ÇOCUKLARINIZ HİPERAKTİF ONLUN İÇİN SABİT DURAMIYORLAR... HİPERAKTİF BUNLAR. dedi. DR.

3. Doktor. HİPERAKTİF DE NEYMİŞ CANINA GÖYUM! DÜPEDÜZ DELİ BUNLAR! SABAH AKŞAM VERİN ZOPAYI BİTSİNLER! YADA TİMARANEYE TIKIN... Dedi...

SONRA SUSTU, BAŞINI ÖNÜNE EYDİ..VE KÜÇÜKKEN KÖYDE KEÇİ ZIKTIĞI GÜNLER GELDİ AKLINA... Ağladı..

FIRK.. FIRK..

-HÜZÜNLÜ SON-

KISA METRAJ 2:

BU MACERANIN ADI YOKTUR.. AMA İLLA DA Bİ ADI OLSUN DERSENİZ BİZARA KOYULUR Bİ İSİM.. (Çok fazla sorun etmemek lazım bunları..)

ÖMER, GEL LAN BURAYA, BAZI KONULARDA BİLGİLENDİRECEM SENİ...

GELDİM ABİ...

BAK ŞİMDİ ÖMER, BOL BOL HAVLUÇ TÜKETMELİSİN.. PEKİ SOR BAKİYM NEDEN?

NEDEN ABİ?

ÇÜNKÜ HAVLUÇ GÖZLERİ KESKİNLEŞTİRİR.. HAVLUÇU BOLYE, NET GÖR!

PEKİ ABİ...

PEKİ HİÇ DİKKAT ETTİN Mİ ÖMER... LAVOBOLARDAKİ MUSLUKLARIN VANALARI SOLA DOĞRU AÇILIR, SAĞA DOĞRU KAPANIR! SENCE NEDİR BUNUN SEBEBİ?.

NEDİR ABİ?.

ÇÜNKÜ, SOLCULAR AÇIK SAĞCILAR KAPALIDIR..

PEH, NERDEN NEREYE DİYOSUN YANİ..

MİSAL BAK, Bİ ÖRNEK DAHA.

ABİ?!

BUYUR CANIM?

YA BÜTÜN BU ANLATTIKLARINI NEREYE BAĞLIYACAANI ÖYLE MERAK EDİYORUM Kİ?!

EHM, CANIM ŞİMDİ ŞÖYLE.. EEE!

EEE?!

BÖHÜÜEEĞŞ! ÖMEER! ADAMIN BİRİNE GEGEN AYIN 15'İNE ÇEK YAZMIŞTIM, KARŞILIKSIZ ÇIKINCA MAFYAYA VERMİŞ ÇEKİ.. İKİ MİLYAR BORÇ VER HAFTAYA ÖDERİM.. LANANAMI ZİKEDİKLER DİYORUM OLUM KAÇMA LAAN..

BUYUR İŞTE! KLOSURA BAKMA ABİ DURUMUM YOK..

YAKLAŞIK 1 SAAT SONRA..

HÜSEYİN, GEL LAN BURAYA, BAZI KONULARDA BİLGİLENDİRİCEM SENİ..

GELDİM ABİ...

ÖZGE

ozge@leman.com.tr

BÖYYLE TOPLASIN MI DİYORUM!.. BAK, BUNUN KÜLOTU G-STRING ARAYA GİRER, ONDAN VERİYİM, SİMLİSİ DE VAR!..

EE... BE... BE... BEN... YANİ... İ... İ... İNCE... KÜ... KÜ... KÜLOT...

NE GEVELİYOSUN KARDEŞİM.. AAA... MESLEĞİN ZEVKİNİ BIRAKMADIN.. O KADAR UTANIYOSAN GİT İNTERNETTEN ALIŞVERİŞ YAP!..

MİYİĞ Çİ

TUTKUYSA TUTKU MANTIKSA MANTIK.. OHH... YEDİM AYVAYI BEN BU ANNE MODELİNİN ÜSTÜNE 500 YIL ARAŞAM GÖNLÜMÜ FETHETÇEK SEVGİLİYİ ZOR BULURUM..

ÖZGE

KÜLOT SÜTYEN BEST SÜT KU

HEPİNİZİ ÇOK AMA ÇOOK SEVİYORUM ÇOK YAKIŞIKLI, ÇOK ŞEKERSİNİZ!..

ÇOK ENDİŞELENİYORUM ERDİNÇ, BU KIZ BÜYÜYÜNCE ÜÇ BEŞ OĞLANI AYNI ANDA İDARE EDİCEK

YOK CANIM HEPSİ BİRBİRİNDEN HABERDAR BAKSANA!

NOOLMUŞ BUNA YAA!.. NİYE SURATI İKİ KARIŞ?

DÜN GECE HAYAL ARKADAŞI PİKOLİ İLE DUDAKTAN ÖPÜŞMÜŞLER SEVGİLİLER Mİ ARKADAŞLAR MI KAFASI KARIŞMIŞ!..

ÖZGE

Nihat Genç 13. Sayfadan Devam

dar olduğu gibi götürüyorlar, demektir.

İşlerin toplumun geneline yayıldığı siyasi yapı demokrasiyi ortaya çıkartır, üç/beş kişiye toplandığı yapı kapitalizmi, oligarşiyi.

Yani, siyasi iktidarın kendi bünyesine, oy avcılığı yüzünden yakıştırmaya çalıştığı muhafazakar demokrat cümlesi sakattır. Hepimizi, halkımızı kandırmaya yöneliktir.

Çünkü Türkiye'nin önünde uzun yıllardır bekleyen büyük bir demokratikleşme ve modernizasyon süreci vardır. Bu sosyalizasyon, tarihimize, ruhumuza, toprağımıza, din kardeşlerimize, Mustafa Kemal'e, hepimize ve demokrasiye uygundur. Ancak, bu düşüncenin önünü kesmek için altmış yıldır tepedeki üç/dört holding can havliyle Türkiye halkını, solcuları durmaksızın coplamaktadır. Ve din, muhafazakarlık gibi kelimelerle en cırtlak en vahşi kapitalizmi ülkeye sokanlar hep sağcılar ve muhafazakarlar olmuştur.

Bugün kasabaya uzaklığı bir saatten fazla köylerimizin sayısı bir elin parmakları kadar azdır. Bugun TV'nin, telefonun, elektriğin girmediği köy yok gibidir. Bugün ambülansı, sağlık ocağı olmayan kasaba kalmamıştır. Buna rağmen köyüne asla dönmek istemeyen büyük yığınlarla karşı karşıyayız. Kitkanaatkar, kendine yeten, tevekkül, şükür, bulgur, bazlama çok geride kaldı. Üstelik bu kültürü besleyecek bir edebiyat, bir eğitim felsefesi de çoktan geride kaldı. Herkes, imam hatip, eşarp gibi tartışmalara gömüldü.

Günümüzde muhafazakarlık tuhaf bir ideolojik tartışmanın tuhaf simgeleriyle bomboş tartışmasını sürdürüyor. Anlamı yok. Kelime, kavram yanlış kullanılıyor. Aynı muhafazakar kitlelerin çocukları üzerinde anket yapın. Mercedesler, markalar, şaşalı sitelerde oturmaya, önemli bürokratlarla ve büyük çarşılar içinde görünmeye can atıyorlar. Devlet adamı görüntüsü vermeyi, büyük adamlarla düşüp kalkmayı, şöhret olmayı, yani gelenekte/geçmişte ne yoksa, onu arzulayan büyük sürülerle karşı karşıyayız.

Holdingleşmeden, teknolojileşmeden tuhaf bir modern gurur duyan sürüler oluştu. Bu insanlar değil muhafazakar olmak, bu toprağın muhafazakar değerlerini kökünden sarsarak, parçalayarak iktidarın tepesine doğru gözleri dönmüş bir şekilde koşmaktan zevk alıyorlar.

İşte bunların anketlerini yapın. Bugun Zaman Gazetesi'nin delirtici, insan aklını bozucu Amerikancılığını kimler yapıyor? Neden yapıyor? İstedikleri nedir? Bu insanların siyasi düşüncelerini kimler hazırladı. Hangi geçmiş, hangi toprak, hangi kültürün çocuklarıdır bunlar? Hiç birinin? Hepsi bozuk, saçma ideolojik tartışmaların ürünüdür. Bu kadar azmış Amerikancı siyaseti Türkiye halkına hangi cesaretle dayatmaktalar ve bu dangalakça arzularını hala güle oynaya nasıl yapmaktalar.

Çünkü onlar bu toprakta yetişmedi. Onlar kapalı bir ideoloji içinde yetişti... Bu güzel toprağımızı suçlamayalım. Suç bu kapalı ideolojilerindir.

Altmış yıl aralıksız iktidarda kalan sağcı/muhafazakar iktidar bu siyasetleriyle halkımızı ahlaken çökertmiştir

Mesela, eskiden radarı olan Amasra, Sinop'ta, bugün Adana'da, halkımız daha çok alışveriş yaparız diye Amerikan askerinin gelmesi için nerdeyse miting yürüyüş yapacak. Antalya'ya birkaç Amerikan denizci gelmesin, lokantalarda oturan Türk müşteriler nerdeyse tekme tokat dövülerek kaldırılmakta.

Bu toprak üç-beş kuruşluk bir tarihin, üç beş kuruşluk bir kültürün ürünü değildir. Alıp satacağımız bomboş arsalar hiç değildir. Kendine muhafazakar deyip kapitalizmin ve oligarşinin şampiyonluğunu yapanların hiç değildir.

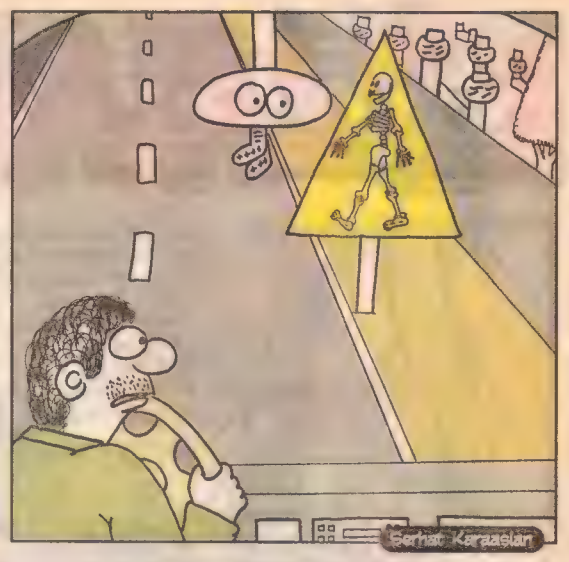

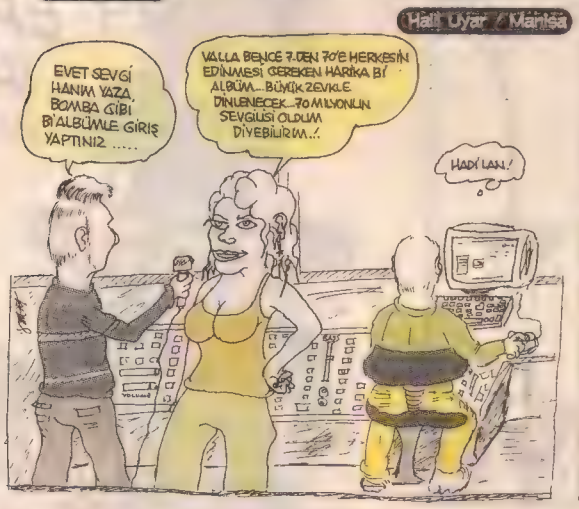

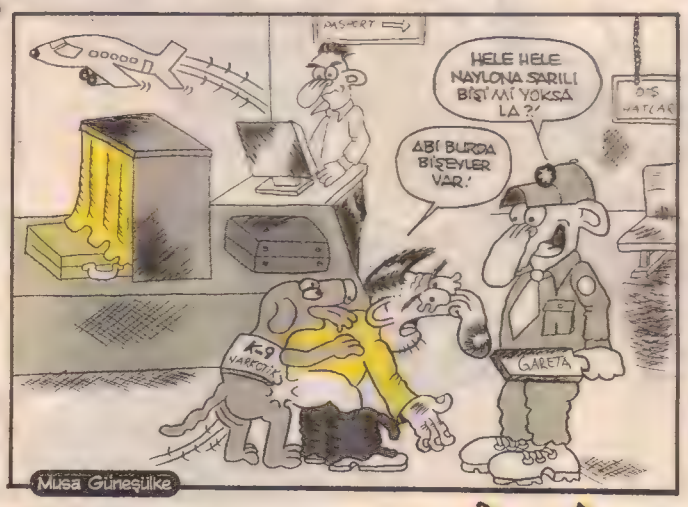

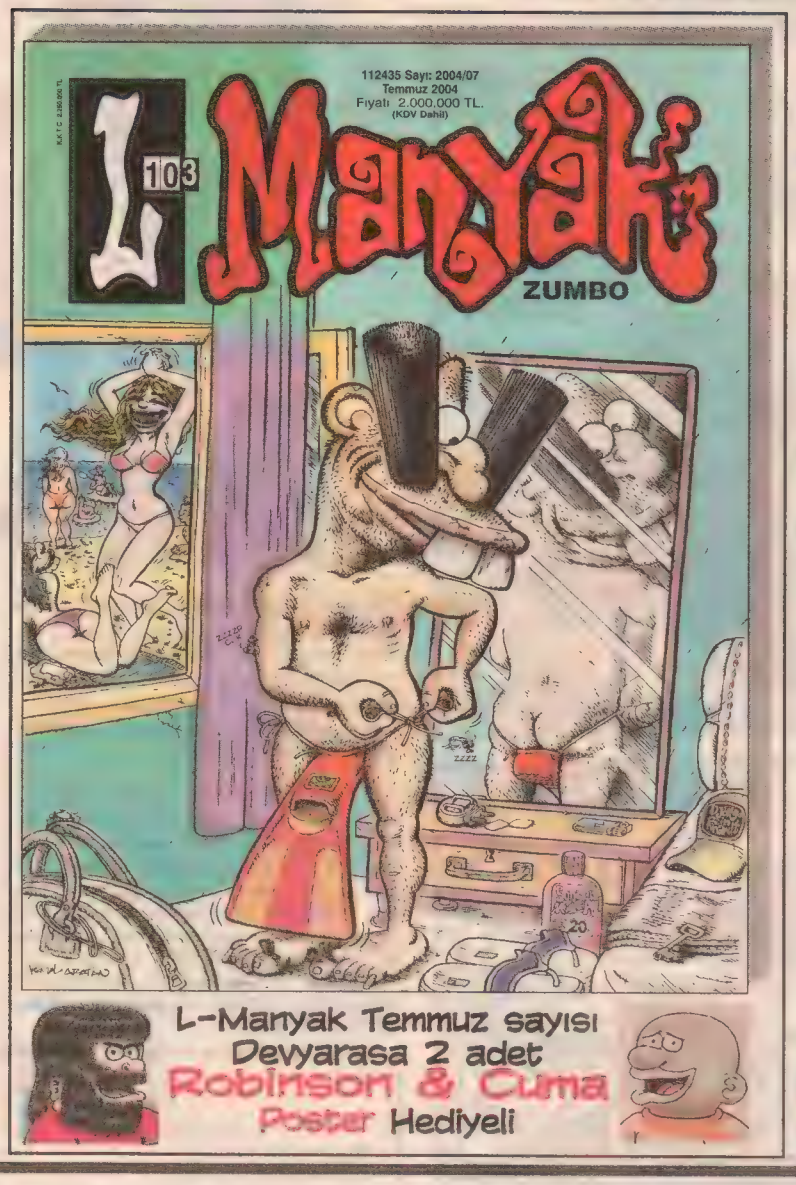

BAŞKAYDI
BAMBAŞKA OLDU
TEMMUZ SAYISINI
KAÇIRMAYIN DERİZ

LeMan
SAYI: 659
25 HAZİRAN 2004 CUMA
HAFTADA BİR YAYIMLANIR

- **Yayımcı:** LM Basın Yayın Ltd.Şti
- **İmtiyaz Sahibi:** Mehmet ÇAĞÇAĞ
- **Genel Müdür:** Tuncay AKGÜN
- **Yazışleri Müdürü:** Zafer AKNAR

Satış: Cengiz KOCALI • **Müessese:** Ali YAVUZ • **Avrupa Satışları Türkiye Sorumlusu:** İlhan ARKAN iarkan@leman.com.tr • **Matbaa Sorumlusu:** Tanju KİRTE **Tel:** 0.212.292 95 65 (4 Hat) • **Fax:** 0.212.245 38 06 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 (140) **Baskı:** LeMan Matbaası Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx) • **Genel Dağıtım:** BBD Merkez **Adres:** Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır

Bu toprağın, ürünüyle, dağıyla, taşıyla, türbesiyle, kültürüyle nöbetcileri vardır. Gücünü bulgurdan, hamsiden, mısırdan, patatesten almış bir halk ve o halkın çocukları var.

Mesela bizler mısır ekmeği, patates ve hamsiyle büyüdük, mesela bugün onlarca güzel bilimadamımız, yazarımız, bulgurla büyüdü. Bulgur yalnız bulgur değildir. Toprağımıza tutunmamızı sağladı. Kimseye muhtaç olmamamızı sağladı... Yani bulgur bize asalet ve bağımsızlık öğretti... Bulgur, kendine yeten bu halkın onurunu temsil eder.

Son otuz yıldır sağcı iktidarların siyasi iktidara, bürokrasiye, medyaya sürdüğü yüzlerce simayı/kişiliği yakından tanıdım. Şöhret, medya düşkünü oldular. Bürokraside oturup deli dumrul gibi halkı haraca bağladılar. Ankara'nın yukarı semtlerine çirkin biçimli siteler inşa ettiler. Bu memur şehri dünyanın en pahalı dairelerinin sahibi böyle oldu. Önemli adam görünmekten başka hiçbir iş yapmadılar. Önemli, büyük adamlarla sırf yanyana görünmek için, din, ahlak, iman, kültür, toprak, hepsini anında terkettiler.

Ve daha iktidara oturalı iki gün dolmadan, bize din, iman, namaz dersi verenler, şimdi Amerikalarla kol kola girip üstelik halklarını beğenmiyor, aşağılıyorlar.

Bu sonradan görme, ülke, toprak, ürün, dağ bayır, vatan bilmeyen bu süreleri, bu kültür, bu toprak büyütmedi. Bunları büyüten bu bozuk medyanın bu bozuk bilimadamlarının tuhaf ideolojik tartışmalarıdır. Hem ülkenin toprağını, hem siyasetini iki günde satacaksın, sonra ben muhafazakarım, diyeceksin, yok yaa...

Bu toprağın çocukları.

Bu kültür üzerinde muhafazakarlık, Türkçülük, sağcılık, liberalizm gibi kavramlarla üfüren bilimadamlarına inanmayın.

Onlar ya cahil sürüsü, ya satılmışlar, ya da maaşlarını bu holdingci patronlardan aldıkları için onların dümen suyunda konuşmaktalar.

Bu ideolojilerin büyüttüğü sürülerin hedefi, özentidir, önemli adam görünmektir, statü düşkünlüğüdür. Demirel'de de aynıydı, Tansu'da da aynı Bahçeli'de de aynı...

Onların bu kapitalist karambolde delirircesine tek arzuladıkları şey yukarılara bir şekilde tırmanmak, bir şekilde para, ün ve devlete sıçramaktır.

Baksanıza, alayı, ülkeyi, ekonomiyi bir hesap makinesi gibi görüyor. Ülkeyi, saymakta, toplamakta ve çıkartmaktalar.

Bir ülke, sayılarak toplanarak tasavvur edilemez. Bir ülkenin anlamı, sayıyla, satmakla, çıkartmakla ortaya çıkmaz. Bu ülkenin manalarını duymamış, görmemişler. Onların tartıştığı, beyinlerine kazıdıkları bu ucube ideolojik tartışma şekilleridir. Yanlış, bozuk ideolojiler.

Kardeşlerim. Siyaset, toplumun derinliğinde, en dibinde, dağ dağ, tarla tarla, bu kültürün bu değerlerin nöbetinin beklenilmesi gereken artık çok kutsal şeyin adıdır.

Dünyanın en büyük demokrasisi gelse, dünyanın en ballı demokrasisi gelse dünyanın en özgürlükçü demokrasisi gelse, bu adamların ideolojik şarlatanca yalanlarına inanma. Bu topraklar, üzerinde binlerce yıldır yaşayan bu halkın malıdır.

Bu topraklarda özgürlük, demokrasi yalanlarıyla konuşanlar, bu toprakları bomboş arsalar haline getirmeye çalışıyor.

Bu topraklar bomboş arsalar değildir, adı vatandır. Belki duymamışlardır, hatırlatalım. Vatan, dünyada, parası, fiatı, karşılığı, borsası, piyasası olmayan tek şeyin adıdır. Vatan, ne kapitalizmin ne de ekonominin konusunu oluşturmaz. Vatana en yakın kelimeler onur ve bağımsızlıktır, onun da kapitalizmle hiçbir ilişkisi yoktur...

nihatg@leman.com.tr

KOZALAK

HÜMİN ZARARLISI ÇAĞÇAĞ

KOZZİ OĞLUM HİÇ SESİNİ ÇIKARMA CENNETE DÜŞTÜN.. TÜRİZM PATLAMIŞ BU YIL GÖZÜN DOYACAK VALLA...OHH RUSA BAK HELE ... PORSELEN VALLA... ISIR ISIR BİTMEZ.

BITTE MONIKA!..

HELE ŞUNA BAH HELE!.. HELE MAŞŞALLAH MAŞŞALLAH... Bİ YALATSA, OOH!..

OYANAM OY!.. ETRAFIM SARILDI... BEDE BEREKETE BAH HELE!..ÖLÜM BEN ÖLÜM!./BİR ISIRSAM ŞU CABALAR - DAN...

OOH ŞÖYLE TERS DÖNEYİM ZEKERİYA'YI KONTROL EDEMİYOM... DİKELDİ KAFİR... ÜSTÜNE YATAYIM... OY OY OY!..

LILA BÖYLE DAHA FENA OLDU BU SEFER DE CANI YANDI... ŞÖYLE BİRAZ RAHATLAT - SAM...

MONIKA, KOMM, DOCH ENDLICH BEVOR ICH DURCHDREHE! WIR WOLLEN ESSEN GEHEN!!

ICH KOMME JA SCHON

LILA DUR HELE YA, ŞURDA BİR BOŞLUK VAR...SALSAM ORDAN AŞŞAAA..! SERİNLESE, DENİZİN BUZ GİBİ SERİN SULARIYLA !...

SUNSHIN

PANSIYON

OOHH...İYİ AKIL ETTİM VALLA...AHH O DA NE?..

NÖP NÖP

IIIH!.. WAS SOLLDEN DAS?..

LA BIRAH LA LA...ANAAN OOO...HO...HO...OĞ... AAAH!AAAA.AHH LA BIRAH LAAA!..

LA GOPTU LA..!.

LA LA LALA LA

PITAIC POTAK

HILFEEE EIN VERGEWALTGER! HILFEEE POLIZEIIII!..

KOŞ JANDARMAYA TELEFON ET!..

LeMan

YİNE BABALIĞINI YAPIYOR

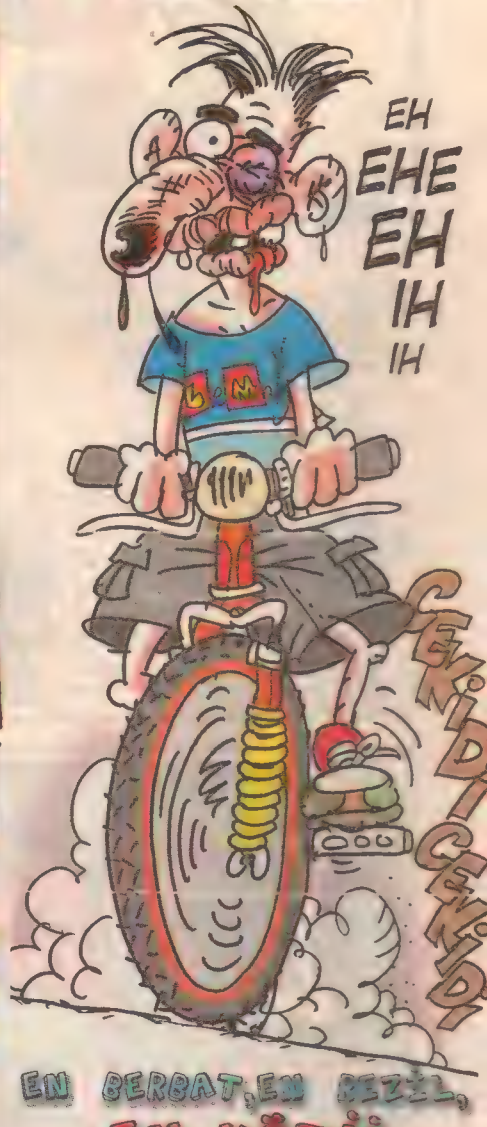

EN BERBAT, EN REZİL, EN KÖTÜ KARNEYE BİSİKLET!

Ortaokullular, liseliler karnenizin kötülüğüne güveniyorsanız yaşadınız. Kötü karnenizin bir fotokopisini bize yollayın gıcıl, gıcıl bisikletinize kavuşup pedallarına basıp coşun... Yalnız karnelerde sahtecilik yapmayın, kontrol edicez...

DİKKAT! DİKKAT! DİKKAT! DİKKAT!
Daha önceki yıllarda en kötü karnesi sayesinde LeMan'dan bisiklet, L-Manyak'tan tomet kazananlar bizimle iletişim kursun. Hayat yollarında çevirdiğimiz pedalların bizi nereye götürdüğüne bakalım, bir de yeni hoşluklar yapıp eski günleri yad edelim. Başvuru için 292 95 65'den Sevinç Hanım'a telefonunuzu bırakın veya Ayhan Erdoğan'la görüşün...

Adı :.....
Soyadı :.....
Okul :.....
.....
Sınıfı :.....
Zayıf Sayısı :.....
Adresi:.....
.....
.....
.....
Tel :.....

Akşamsefası

661

9 Temmuz 2004 Cuma 152209 Sayı: 2004/28- 850.000 TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4
9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-950.000 TL.

denizlerimiz turizmi patlattı

melmeketin taşı toprağı değil ama denizi altın çıktı.. antalyaya 7 dakikada bir inen uçaklar.. geçen yıla göre dolulukta %40 artış.. birde şu herşey dahil pazarlaması yüzünden para yüzü görmeyen turizm esnafının derdi ve "yabancıya kelepir yurdum insanına kazık" tatil anlayışı olmasa!

AMAN ALLAHIM! AJANSTA GÜNLERDİR ARAYIPTA BULAMADIĞIMIZ TURİZM İÇİN TANITIM FİKRİ AYAĞIMIZA GELDİ!.. SERPİL ŞURAYA BAAK!..BU FİKİR EN AZ YARIM MİLYON DOLAR EDER!..

guverfeyhan@hotmail.com

BAYIR GÜLÜ

Feyhan Güver

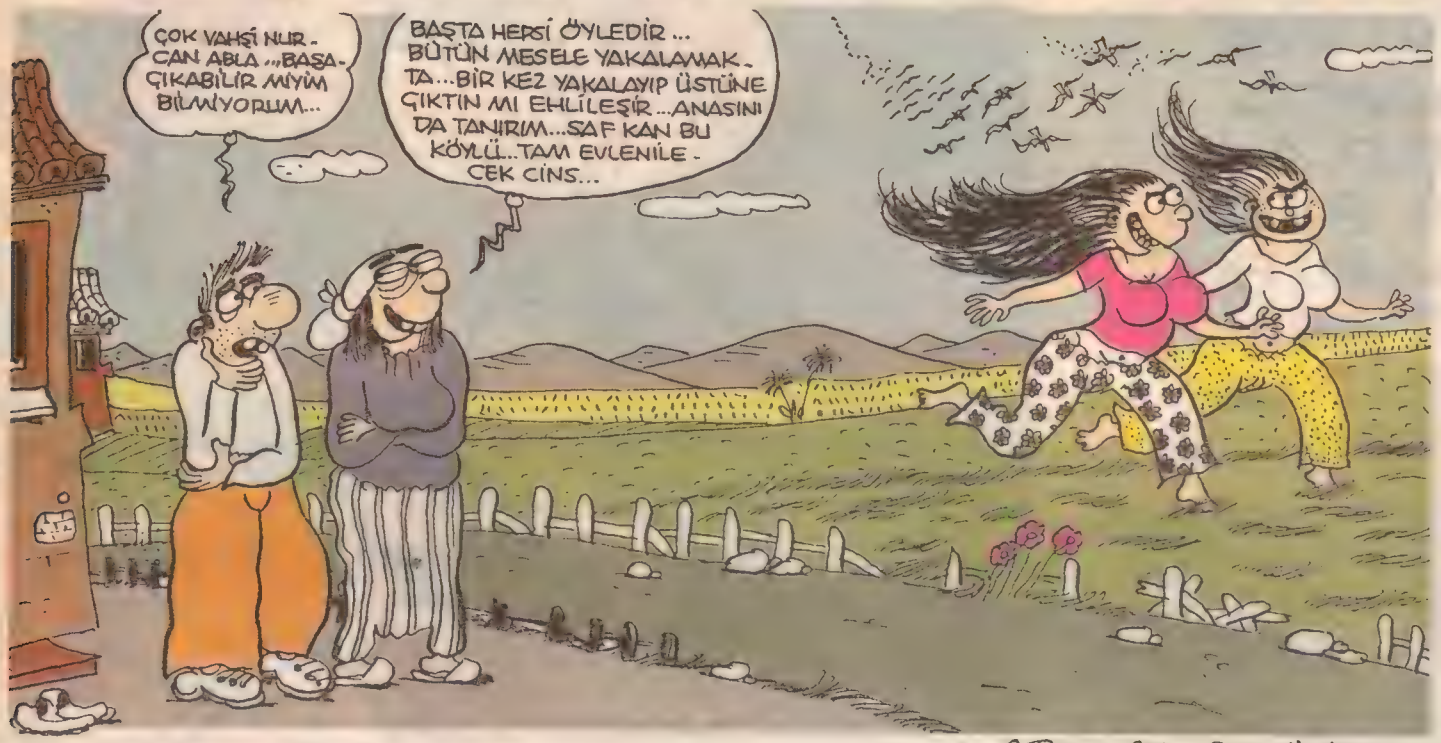

2 Temmuz 2004 — Evrencik Köyü —

feyzi@leman.com.tr

Feyzi Başaldım

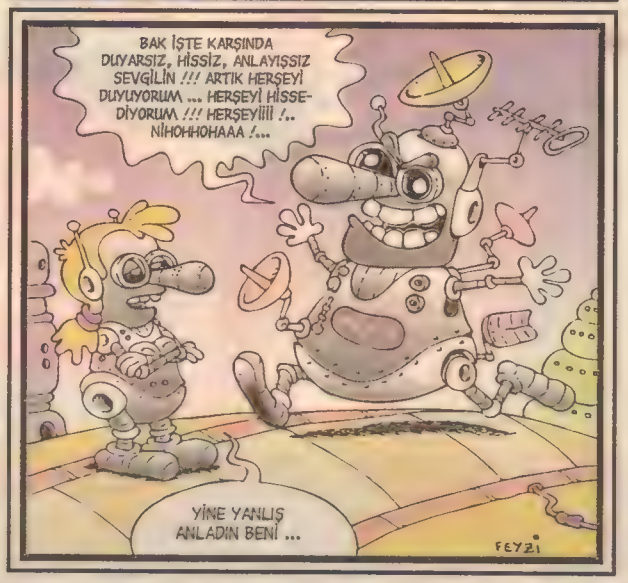

Saddam, geçen hafta Tv'lerden naklen yayınlanan ilk duruşmasına zincirlenerek getirildi.. Elindeki kelepçe, belindeki zincire bağlı olan Saddam'ın her adımı zincir şakırtıları içinde kayboldu!

KARŞILAŞTIRMALI HUKUK DERSLERİ

Alp Tamer

Akşamsefası

LEMAN

Bütün derdi yoksul ülkelerin doğal kaynaklarını gaspetmek olan ABD ve onun silahlı gücü NATO'nun, Türkiye'ye biçtiği rol İstanbul zirvesinde somutlaştı..

Bush'un korumaları tarafından el kontrolu yapılan Bakan Beşir Atalay, kontrolu yalanladı: "Özel ilgi gördük" dedi..

Bush'la fotoğraf çektirmek için birbirlerinin sırtına çıkan İslamcı gazeteciler haber yapalım derken haber oldular; Akif Beki; "Bush aslında çok zekiymiş" dedi..

KURUNTULU KURULTAY NOTLARI

• Kurultay öncesi şehir dışındaki salonda üç gün boyunca kamuflaj çalışmaları yapıldı... Muhalefetin gelmemesi için salon dev bir deniz anasına benzetilirken, salon koordinatları evet'cilere telepatiyle bildirildi...

• Buna rağmen kongreye gelen muhaliflere karşı, yandaş delegelerce oluşturulan milis kuvvetleri tarafından barikatlar kuruldu... İki grup arasında çıkan çatışmada çok sayıda slogan ve kavramın zayi olduğu öğrenildi...

• Kumanya olarak dağıtılan menemenin, protestocuların Baykal'a attığı domates ve yumurtalardan yapıldığı anlaşıldı... Delegeler ise protestocuları yağ ve tuz da atmadıkları için kınadılar...

• Kurultayın basına kapalı yapılma sebebini, magazin gazetecileri Baykal'ın aldığı fazla kilolar olarak gösterirlerken, spor muhabirlerinin CHP'yi asıl yönetenin Özhan Canaydın olduğu ve bunun gizli kalmasını istediği iddiaları da kulislerde çokca konuşuldu. .

• Baykal parti için çıkış yolunu bulduğunu, "Nasıl Rehagel anti-futbol felsefesiyle komşiyi Yuro 2004'de şampiyon yaptıysa, bende CHP'yi anti-sol felsefesiyle seçimlerde şampiyon yapacağım." diyerek açıkladı...

• Baykal kongre sonrasında, "Henüz hesaplaşmadık, sözde kaybeden taraf salon kirasını da ödeyecekti. Hayır ben Alman usülüne de razıydım, ama erkenden sıvışmışlar." diyerek hislendiğini belli etti...

• Geçen seçime göre daha az oy almasına rağmen, "Oylarımda ki düşüşün artan-azalan fonksiyon olması, aslında çıkışımın bi göstergesidir." diyen Baykal, 5'i Tübitak'tan olmak üzere tam 17 matematik profesörünün cinnet geçirmesine sebep oldu...

• Kongreye "Korku ülkesinin kralı" maskesiyle gelen Bedri Baykam içeri alınmayınca, "Meğer solcu maskesiyle gelmek şartmış, içerdeki herkes ondan takıyormuş, beni de almadılar tabi içeri." açıklamasını yaptı...

• Zafer yürüyüşünü Anıtkabir'de gerçekleştiren Baykal'ın, anıt defterine "Ne mutlu ki, partinizin bi dönem daha başındayım Atam..." yazarken aşağıdan sızlama seslerinin duyulduğu iddia edildi...

OLGUN BUDAK

NATO zirvesi bitti bitmesine de..Yerli medyada arsızı bitmiyor bir türlü..Kimin ne yediğinden, kimin ne giydiğine kadar o kadar ıvır zıvır haberlerle dolu ki gazete ve TV'ler.. Ağrı'da Orta ölçekli bir depremde ölen 18 yurttaşın haberi bile zor yer buldu kendine..

Köprü ve otoyol ücretleri yüzde 20 zamlandı..

Saddam hücresinde bol bol hukuk okuyormuş!

- Eee, Sıkılhan, benim yavrum annen, yazlıktan arıyorum, durumunu merak ettim. Seni seviyoruz çocuğum, evet. Çiçekler, onları sulamalısın. Biliyosun bir de kışları bizimle oturan kedi var, ona yemek ver. Camlar açık yatmamalısın içeri hırsız girer, evet. Ört camı. Salondaki kanepelerin üstüne çarşaf sermiştim onları kaldırma, kapıcıyı ikaz et bize gelen postayı saklasın, arkadaşlarını eve doldurma. Bir de şeyi sorucam baban orda mı acaba, evet, baban. Kendisi onbir gündür komşunun verandasında sabahlara kadar okey oynuyodu, bu sabah baktım yok, komşular için de iki gün önce taşındı diyolar, evet... Baban?

- Yok, kendini kuma gömmüş olmasın.

- Komşularla beraber kendini kuma gömmesi tuhaf diil mi Sıkılhan? Mizah mı bu? Yapmamalısın, mizah bu değil, evet.

- Jaws kapmış olabilir mi? Eheh...

- Ailene karşı bu kadar ilgisiz olmamalısın gençadam. Jaws bir balık, oysa biz uygar, belli bir kariyer sahibi, laik, sağlıklı yaşayan, güneş altında fazla kalmaktan kaçınan, lifli yiyip bol su içen insanlarız, sen de öyle olmalısın. Herneyse, babanı görürsen burayı aramasını söyle. Lifli besinler al, üzüm yersen çekirdeklerini atma, antioksidan onlar. Bol su içmelisin. Tamam, seni çok seviyoruz, babanı veriyorum telefona... Eeee. Pardon, ağız alışkanlığı işte, "babanı veriyorum" dedim ama kendisi yok tabi... Gülmemelisin Sıkılhan, hayır, evet. Telefonu küt diye yüzümüze kapatmanı da onaylamıyoruz... yani ben onaylamıyorum, hayır.

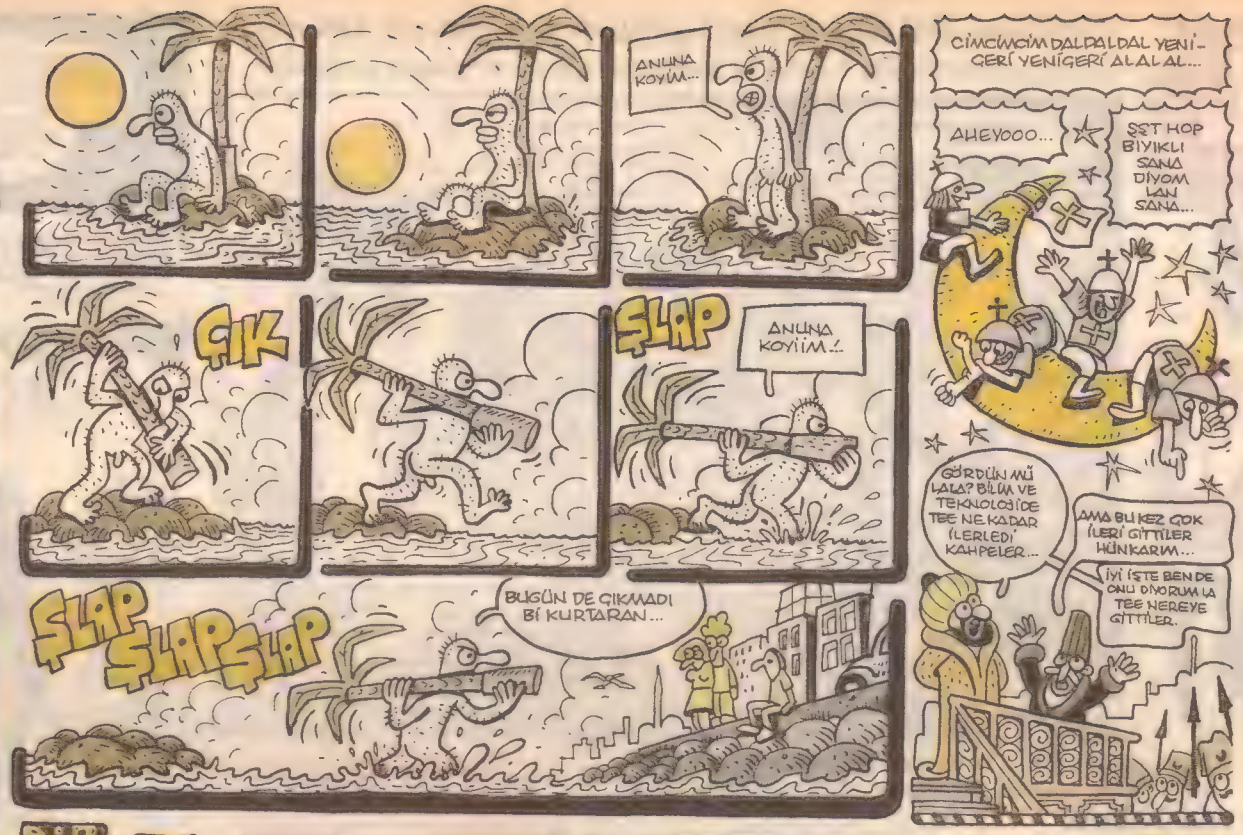

- Sıkılhan, alo, hacı naaber Buğra ben. Olm lan, ortamlar nefis, delice deniz, hayvanlar gibi tabiat, türlü çeşitli milletten manita... Buymuş olm, tatil ortamı lazımmış bünyeye, kafam nası biliyo musun hacı, ova gibi dümdüz, tümsek yok lan, tümsek... Akşamları barlara kaçıyoruz, nası yanıyo ortamlar anlatamam lan, cayır cayır...

- Peki.

- Bi ricam olucak senden kanki. Evet dersen çiftçinin yüzü güler. Şimdi bizim apartmanın bahçesine gidiyosun hacı, arkanı B bloğa veriyosun, on adım dümdüz yürüyosun, soona yüzünü yandaki kırmızı apartmana dönüp onbeş adım daha yürüyosun, duruyosun...

- Gidiyorum...

- Ya bi dur bi dinle kapama be olm. Dediğim yerde sotalanmış üç dört kök bi bitkim var benim onları sulayıvericeksin. Ortam sıcak, hava durumunu izledim yağmur da yok oralarda kavrulup gidicek benim otlar. Servis şoförü Celil Abi tee Afganistan'dan getirtmiş onları. Yapraklarını kurutup içince insanın beynini cırmaklıyo, yedi gün naaptığını bilmiyosun. Delizigti Hapı'ndan soona en acaip madde o otta varmış diyolar. Bahçenin en dibine dikip sakladım. Çaktırmadan yemini suyunu verip güzelce bakıyodum ama bu tatil olayı çıktı, tarımdan uzak kaldım haliyle. Alo... Hoca, sevaptır be... Bitkinin de bi canı var... Yok mu... Yok musun? Alo... Orda mısın... Alo... Tamam lan, tamam gidip iki tas su dökme, günahı boynuna. Peki hacı, bi yerden yağmur duası metni bulup bana SMS atabilir misin? Alo...

- Allo, miriba Sıkılhan, Bunalgül ben, naaptın? Ben var ya yeniden doğdum.

- Ne güzel, benim için göbek kordonunu saklar mısın Bunalgül.

- Ya iğrançleşme lüfan, kordon, göbek filan, ne demek yani bööle şeyler yaa. Tatilim süper geçiyo anlamında dedim ben onu. Büzgeler'le Kelebek Vadisi'nde çadır kurduk. Çok hoş yaa gece yıldızlara felan bakıyoruz.

- Burda da var...

- Salak burdakiyle ordaki yıldız aynı mı? Yaa delirtme Sıkılhan beni lütfan. Kelebek Vadisi'nde cep çekmiyo, ben senle konuşiyim diye taa 7000 raakımlı bi dağa çıktım senin yaptıklarına bak. Bak ne diycam, burda bissürü ünlü insan var. Beraber tatil, sohbet, gece ateş yakılıyo felan. Mesela "Kalplerde İkinci Bahar Evi" nin bahçıvanı çocukla tanıştım, mızıka çalan bi insan kendisi. Büzge'nin ayağına deniz kestanesi battı hemen cımbız çıkartıp çekti çocuk kestanenin dikenini, hoş yani, insana değer veren bi yanı var. Kıskan diye söylemiyorum gerçi, yakamoz felan, insan bi başka türlü hissedebiliyo. Ama tabi yaz ilişkileri gelip geçici şeyler. Bi bronz ten, bi mayolu vücut insanı çekebiliyo ama... Alo... Kapadın mı yine... Alo... Hayvan pınarı... Yığıvranç... İlgi isteyen kıskanç... Antisosyal sınıf, ayı tabakası.

sklhan@leman.com.tr Atilla Atalay

Akşamsefası

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

AA MİNNOŞ...

AA... NASI DÖNDÜ LAN BU? ABİN ONU BIRAKMAMIŞ MIYDI ?..

YEMİN EDERİM METROYLA DÖNDÜ BU...ABİMLE 7. DAKKA ÖNCE LEVENTTE BIRAKTIM ONU DİYE KONUŞTUK...

METRONUN KOKUSUNU HATIRLAYAN VAR MI, BİRİSİ KOKLASIN ŞUNU!..

BASINA HABER VERELİM BARI...

HEP ONLAR MI SALTANAT KAYIĞINA BİNİCEK YAŞAR... BİZİM HİÇ O KAYIKTA BİR KERE OLSUN SALTANATIMIZ OLMIYACAK MI?.. YAŞAR BU DÜZEN NEREYE KADAR YAŞAR...

ABİ KADERE İSYANKAR OLMA HERKESİN ALLAH GÖNLÜNE GÖRE...

YAŞAR, AĞA PAŞA BEYLERİN DÜZENİ NEREYE KADAR... BU HEP BÖYLE Mİ GİDECEK YAŞAR?..

KOMÜNİZM RUSYA'DA BİLE ÇÖKTÜ İSMAİL, ABİ... TEHLİKELİ FİKİRLERE KAPILMA ABİ...

CEVİZ KABUĞU

1

LAN LAAN NASI OLUR LAN DOĞRU MU GÖRÜYORUM LAN!..

ŞRAK

ÇIKAR O ŞANLI FORMAYI KALTAK!

2

ZAGO 3

HOOJDONK 0

BIRAKIN PIÇAKLASIN, GEBERSİN... İKİ MÜŞTERİ FAZLA ÇEKMEK İÇİN FORMAYI YAŞAKLAMADIM MI LAN SİZE BEN... HASTANE PARASI YETİŞTİREMİYORUM LAN!..

NERDE KALDIN?! BİL BAKALIM SANA NE ALDIM!..

KRİSTAL

KRİSTAL KURYE

KRİSTAL

HARLEY DAVIDSON

Akşamsefası

karatan@leman.com.tr

ERKUT ABİ

Kaan Erdem

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barşlan

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

ERDENER ABİ

K. ERTEM

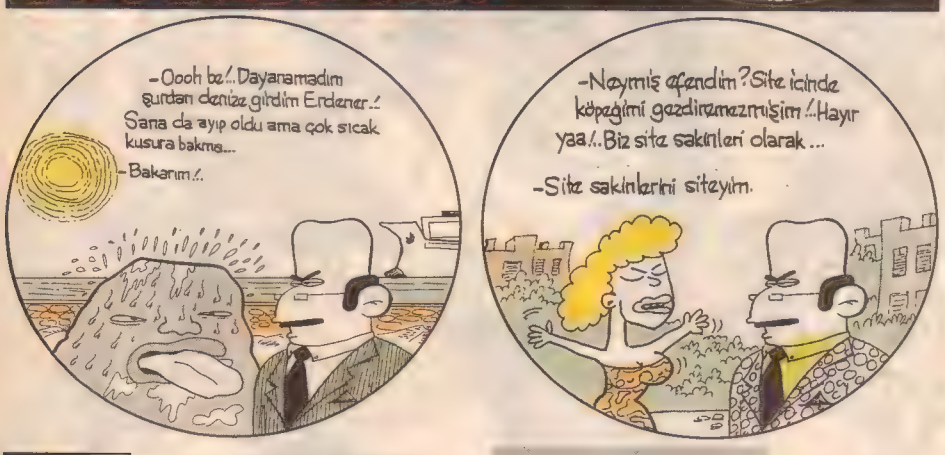

DUMUR DETAYI

GÜNERİ İÇOĞLU

Ölümüne Tashih

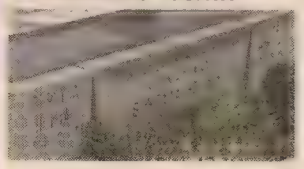

Aşiyan mezarlığında eyle bir Fatiha...

Niyetimiz kimseyi üzmek, incitmek değil, merhum ve merhumenin toprağı bol olsun, nur içinde yatsınlar. Lafımız ebedi istirahatgâhta kalıcı bir tashih yapan mezartaşçıya... Böyle bir zat-ı muhtereme yapılır mı bu tashih?.. Sol ve sağ baştaki iki taşta da aynı soyadı olduğuna göre ortadaki tashihli olsa gerek. Acab hangisi doğru?.. Ortadaki büyük taş yandakilerden daha yeni gözüküyor, belki de düzeltilmiş olarak bu sonradan koyuldu. Neyse efendim, baki kalan bu kubbede hoş bir sadâ imiş, ruhları şah olsun...

Bu da aynı yerin yakınında, bir sihirbazın illüzyonistin mezartaşı olsa gerek. Mesleği ismi haline gelmiş herhalde... Dünyanın fani bir illüzyon olduğunu bakınız bize ne güzel izah ediyor...

dumur@leman.com.tr

PANTOLON

METİN FİDAN

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

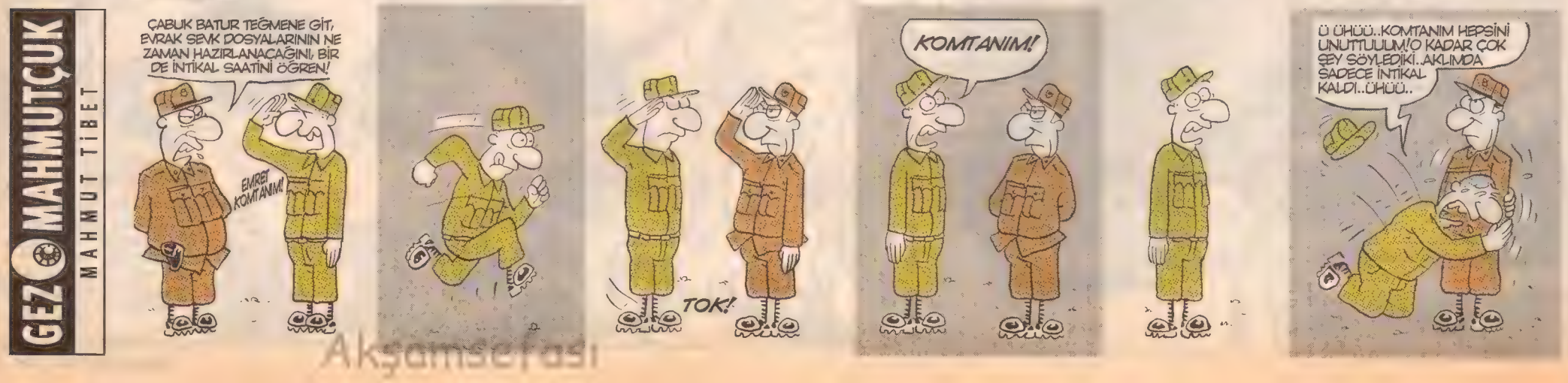

Akşamsefası

metinfidan@leman.com.tr

TERELLİ PICTURES

CAN BARSIAN

BARUL MARKET

ŞILLIK..!
Şillarınızı koymak için şillik bulunur ...

KİM, NEREDE, NE ZAMAN
YERE YIĞILIR BİLİNMEZ... ŞİŞME HAYAT ÖPÜCÜĞÜ GELDİ... ZENCİ, SARIŞINI KLİMALI, HAYAT ÖPÜCÜKLERİ...

HAAA! HAA! HAA! HAA! SİTTİİİR! HAPŞIRIK TİRBÜŞONU!
BURNUNUZA KADAR GELİP DE ÇIKMAYAN HAPŞIRIKLARINIZI ÇEKER ALIR..

DELİKLİ ve DELİKSİZ
Her türlü uyku çeşidi bulunur...

SUSMA..! SUSTUKÇA SIRA SANA GELECEK!.. HAKKINI ARAMAK İÇİN VERYANSIN GELDİ...

ASLA TÜH BE..!
DEMEYİN HAYATINIZDA PİŞMANLIK VE MUTSUZLUK OLMASIN... İSTENMEYEN TÜH'LERİNİZ İÇİN TÜH DÖKÜCÜ KREM GELDİ...

KORKUTUN! TIRSITIN!..
İstediğinizi alın garantili GÖZDAĞI bulunur...

ETRAFINIZDA
DUYARSIZ VURDUMDUYMAZ OT GİBİ HERİFLER MI VAR..? VURDUMDUYAR TOZLU GELDİ... ALIN SERPİN VURDUMDUYSUNLAR... SORUMLU, HASSAS OLSUNLAR...

HADDİNİZİ BİLİN!..
HAD ÖLÇER GELDİ... Bilekten bağlanır... Tek kalem pille çalışır!..

O SENİN NEYİN OLUR?..
DERLERSE... APIŞIP KALMAYIN... GÜLÜM BALIM DALIM, YAZIM KIŞIM V.S. BİNLERCE ÇEŞİT HER ZEVKE HER KESEYE...

GÖZLERİNE İNANAMAYANLAR İÇİN
Dürüst, sözüne güvenilir İNANILIR GÖZ GELDİ! KULAKLARINA İnanamayanlar için DÜRÜST KULAK gelecek.

HİL Mİ?. YİR Mİ?. PEYA Mİ?.. YANLIŞ AYRILMIŞ Mİ EKLERİNİ BİRLEŞTİREN TUTKAL BULUNUR.

ŞEREFE!.. ÇİNÇİN
HİÇ GEREK YOK HAZIR TOKUŞTURULMUŞ KADEH VAR ALIN İÇİN...

BAŞINIZ MAFYAYLA DERTTE Mİ?..
Topuktan vurulma korkusu mu yaşıyorsunuz?.. ÇELİK TOPUKLU ÇORAP ÇEŞİTLERİMİZ HİZMETİNİZDE...

AMERİKA'DAN İTHAL
YUSUF DÜŞÜRÜCÜ İLAÇ. AHA ŞİMDİ GELDİ... HERŞEYDEN KORKUP YUSUF YUSUF EDENLER İÇİN...

ÇAKIRKEYİF KÖRKÜTÜK ZOM..!
SARHOŞLUK SETİ GELDİ...

HAYATTAN..!
BEKLENTİNİZ, AZMİNİZ Mİ KALMADI?.. MİSKİN VE UYUŞUK MUSUNUZ? HIRS SPREY VAR!.. GÜN BOYU ETKİLİ HIRS SPREY... BİR KEZ SIKIN, TÜM GÜN HIRS'LANIN, BAŞARIYA KOŞUN...

AİLENİZ
ÇOK MU TUTUCU?' AİLELER İÇİN BIRAKICI GELDİ...

G'leri SÖYLEYEMİYOR MUSUNUZ? HİÇ DEĞİL... P'GOTEZ R'ler Geldi: ALIN, KAPSIN...

MİNNET MÜDANAA ETMEYİN... HAZIR ÖDENMİŞ BOYUN BORCU BULUNUR...

KUCAKLAYIN KAPIN GÖTÜRÜN KARGA TULUMBA

NAKİT TAŞIMAYI SEVMEYEN PARAPSİKOLOGLAR İÇİN TAHVİL PSİKOLOJİ GEKPSİKOLOJİ KREDİKARTPSİKOLOJİ HER BİRŞEY VAR...

KARI-KOCA
ARASINA GİRİLMEZ DENİR AMA GİREN MÜNASEBETSİZLER BULUNUR.. ONLAR İÇİN KARI KOCA ARASI SÜNGERİ GELDİ... ALIN KAPLAYIN GİRMESİN DENYOLAR...

BEBEĞİNİZ UYUMUYOR MU?.. EE!EEE..!EEE..!EE!.. PİŞ PİŞ PİŞ... BULUNUR.
SADECE EEE ALANA İKİ PİŞ PİŞ BEDAVA!..

KAZOL Nedir KAZOL?.. Yenilir içilir mi?.. Evde mi beslenir? Ayağa mı giyilir Kola mı takılır?.. Bilemiyoruz KAZOL Yakında?!

canbarsian@superonline.com

55 X 76 DEV...
2 POST...
ROBİNS...
&
CUM...

As duva...
neşe do...
için.. G...
gönlü...
açılsı...
Öyle...
nefi...

BB KEDİ SERVİSİ

Biri sarı, diğeri tekir iki yavru kedi.. Çok yaramazlar, bizi çalıştırmıyorlar.. Ayrıca sigara dumanlı, bol stresli ortamdan çıkıp sıcak bir yuvaya gitmeleri en doğrusu gibi.. Başvuru Leman Dergisi.. 0212 2929565.. Sevinç Hanım veya Ayhan Bey.. İsterseniz genç doğurgan anneleri de verilebilir..

Ayrıca şu duyuruyu da dikkate alın lütfen:

Yeşilköy Çiroz Karavan Kampı'nda 5 yıldır yaz kış yaşayan bir gazeteciyim.. Bir hamile kedii geldi ve bizim karavanda yavruladı.. 2 bebeği oldu.. Erkek olanı dün bir aile evlerinde beslemek üzere aldı.. Diğerini dişi olduğu için istemediler.. Siyah-Beyaz 5 haftalık çok şirin bir yavru.. Ona bir yuva bulmakta bana yardımcı olabilirseniz çok sevinirim..

Serpil Özkaynak.. Tel: 0 542 214 10 52

LeMan VİNE BABALIĞINI YAPIYOR

EN BERBAT, EN REZİL, EN KÖTÜ KARNEYE BİSİKLET!

Ortaokullular, liseliler karnenizin kötülüğüne güveniyorsanız yaşadınız. Kötü karnenizin bir fotokopisini bize yollayın gıcıl, gıcıl bisikletinize kavuşup pedallarına basıp coşun... Yalnız karnelerde sahtecilik yapmayın, kontrol edicez...

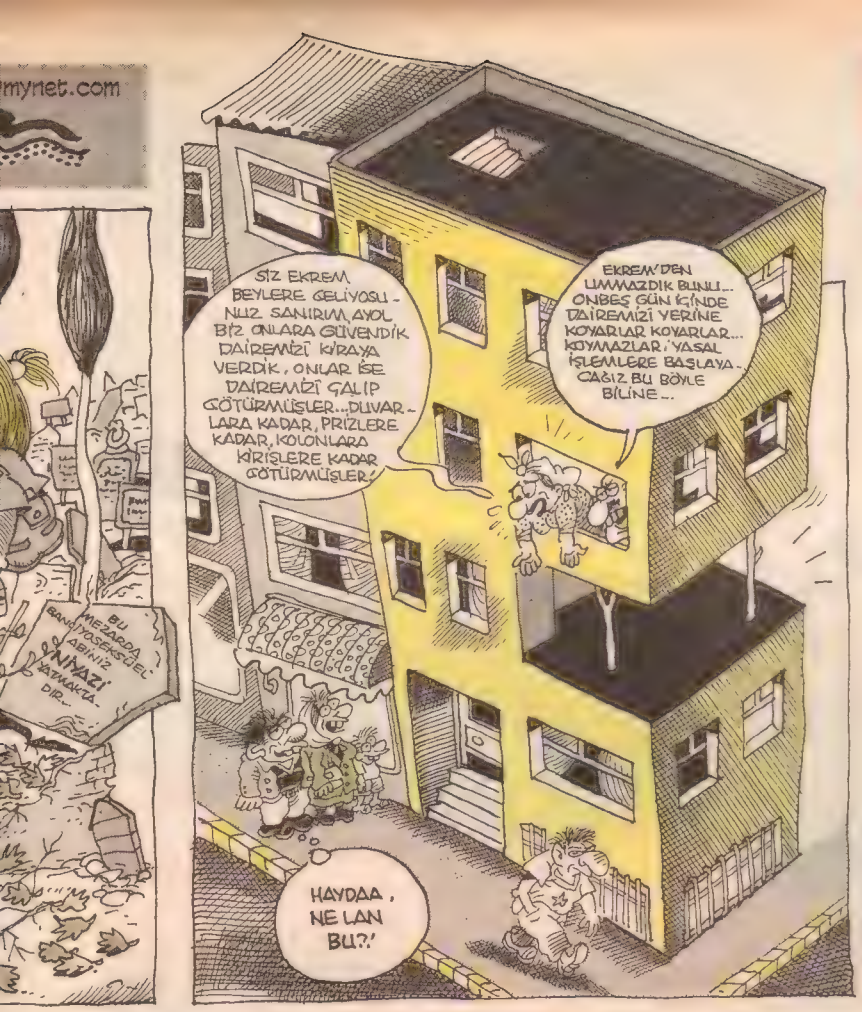

KIRIK LEBLEBİ

suatozkan@leman.com.tr
SUAT ÖZKAN

Arkadaşımız Cezmi Ersöz'ün yazısını teknik nedenlerden dolayı bu hafta yayınlayamıyoruz...

* **Bozcaada.** 10 Temmuz Cumartesi günü saat 20:30 - 22:00 arası **Bozcaada Kitap Günleri** kapsamında imza günüm var. Adres: Atatürk Meydanı Bozcaada...

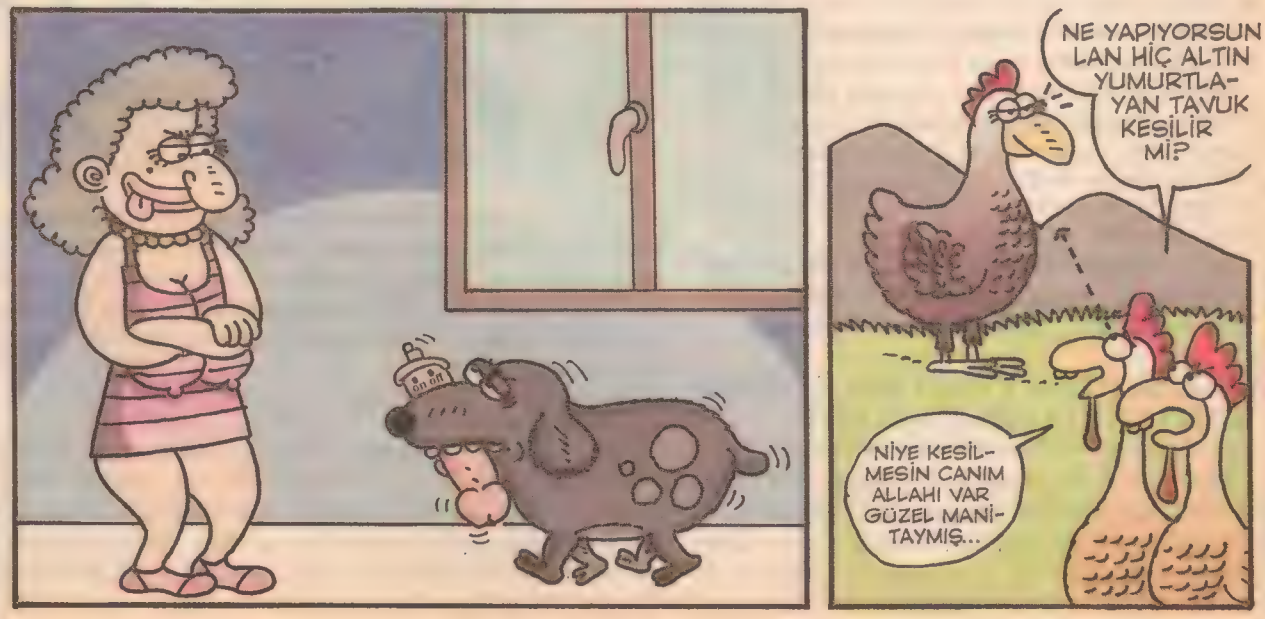

bezginbekir@leman.com.tr

TÜRK POPUYLA DANS EDEN YABANCILAR!

Aksaray PAŞAOĞLU

Önceki hafta gözüpek, sırım gibi kahraman delikanlıların, canlarını bir an bile düşünmeden görev yaptıkları, stratejik olarak son derece önemli bir bölgedeydim. Orası neresi mi? **Orası Nişantaşı**. O aslan gibi **FBI ajanları**, insanları donuna kadar ararlarken, beni onlar tamamen soyup masaya çıkarınca ve bir tanesi masanın kenarında parmaklarıyla sanki Ortadoğu'nun büyülü darbukacısı gibi o elleriylen **virtüöz** gibi dümbelek gibi masayı çalıp öteki de ağzıyla zurna taklidi yapınca beni dansöz gibi masada çok hârika oynatmalarından zerre kadar rahatsız olmadım.

Bir süre sonra ürpererek sayın Bush'un geldiğini bana bildirdiler. O anda ensemin bir karış kabardığını hissettim. **Ve ensem** inmiyordu. Elimle bastırdım. Sanki orada buzdan yapılmış bir tuğla vardı. Aşırı heyecan insanın kimyasını değiştiriyordu...

BENİ BİR DAKKADA MATRİKSE SOKUP ÇIKARDILAR!

İşte tam da o anda paytak paytak gelerek **Sayın Bush** bana yandan kuru üzüm gibi minik gözleri ve ağzının dut kurusu gibi kenarlarından gözüken dişleriyle tebessüm edince süper güce sahip bir devletin başkanıyla tokalaşmak beni gerçekten çok heyecanlandırdı. Sayın Bush'un elleri **hidrofil pamuk gibi**, sesi bas ve güven verici. Bakışlarında insanı yakalayan bir şefkat var. Ben kadehimi çinçin yapmak için hafif sokulan **Blair'e dönünce**, Blair bakışlarını kaçırıp ben de boşta kalan kadehli elimi ne yapayım onu düşünürken ben tekrar o zaman sayın Bush'a dönüp minik bir reveransla yine gülümseyince o da yüzünde dişleri gülümseyerek, iki elini yanlara açtı ve ben kucaklaşacağım için baygınlık gibi birşey geçirirken onun dişleri görünen yüzündeki ifade gülümseme değil de karışık acı ve dehşet gibi ve havadaki iki elini kılıç gibi boynumun iki köküne çok sert indirince boynumda felç gibi sanki boyun kısmım, üzerinde odun yarılan o daha **kalın odun gibi hissiz** ben yere devrilirken üzerime atılan FBI ajanları fak fak beni 46 numara tekmelemeye tekmeleye NATO vadisinin dışına fak fak fak diye atınca arkamdan da akıcı bir ingilizceyle "Bir daha Nato vadisine dönersen, seni götünü keseriz senin şitt!" diye bağırdılar.

BUNA RAĞMEN ÜÇ GÜN BUSH'LA AYNI ODADA KALDIM.

Ben bu tavırdan yüksünmeden ayağa kalkıp eve döndüğümde **kanamış dirseklerimle**, ceketimi çıkarıp sandalyenin arkasında astığımda beynime bir kova kaynar su doldurulmuş gibi oldum. Ceketimin Kenan Doğulu gibi arkasına yağlı boyayla **"Katil Bush! Defol!"** yazıyordu ve haberim yokken sırtıma Saddamcı köçek entel danteller sprey boyayla Kenan Doğulu gibi gizlice slogan yazınca fak fak fak diye onlar **matriks gibi kesmeleri** enseme vurduklarını anladım. Bütün bu olanlardan sonra Nato vadisine geri dönemediğimi düşünmüşünüzdür. Ama öyle olmadı. Zirve boyunca **gece gündüz** Sayın Bush'la beraberdim. Üç gün yediğimiz içtiğimiz ayrı gitmedi. Hatta bu dostluk öyle bir noktaya vardı ki bir akşam sayın Bush ağzında çiğneyip iyicene yumuşattığı ekşili köfteyi bana ikram edince ben onu **koklaya koklaya** yedim. Peki ama o sırtı yazılı Kenan Doğulu gibi ceketin dövülmesi olayına rağmen sayın Bush'la ben nasıl tekrar yakınlık kurabildim? Onu biraz sonra anlatacağım.

BAHREYN'DE VURDURDUĞUM İKİ İĞNEYLE SATÜRN'E GİTTİM

Bahreyn'de çok enteresan bir lokanta var. **Lokanta'nın kapısı yok**. Yer altından dehliz kazarak girebiliyosunuz. Girince sizi özel bir odaya alıp kalçadan iki tane iğne yapıyorlar ve arkadaki dev bahçeye salıyorlar. Onbeş dakika sonra değişime uğruyorsunuz. **alnınızdan, kaba etlerinizden tomar tomar kıllar fışkırıyor**. El ve ayak tırnaklarınız şak şak sustalıya dönüşüyor. Yakanızı paçanızı yırtıp salyalar saçarak daltaban **Baobap ağaçlarının** arasına dalıyorsunuz ve orada bulduğunuz Hint domuzlarını veya impalaları paralayıp yiyorsunuz. Daha sonra görevliler sizi **bayıltıcı tüfekle** vurup cebinizden cüzdanınızı alıp dolarları ayıklıyorlar ve şehrin dışında bir mezbelelikte ayılıyorsunuz. Ben oradayken telefonum çaldı. Arayan, Niyork **Doğa Tarihi Müzesi** Hayden Planetarium müdürü Neil de Grasse Tyson'muş. Neil, gerçek bir Türk dostudur. Bana, insansız uzay aracı Cassini'nin Satürn'den yolladığı fotoğrafları geçmiş. Fotoğraflara baktığımda adeta çarpıldım. Satürn etrafında ağır ağır dönen dev **bir CD vardı**. İşte o anda o CD'yi çalabilecek büyüklükte bir CD çalarımın olmasını hayal ettim. Belki size çılgınlık gibi gelecek, ama ben inanıyorum ki o CD'nin içinde karışık vaziyette Popstar şarkıları var ve şu günlerde evrendeki bütün canlılar o şarkılarla dans ediyorlar...

IŞTE O SORUNUN CEVABI

Nato zirvesinde **Bush'a nasıl o kadar yakındım**? Hem de Bush istemediği halde! Anlatayım: Zirvede sayın Bush'un güvenliği açısından pek çok önlem alınmıştı. Örneğin zirvede birkaç tane Corç Bush vardı. Aynı şekilde pek çok Laura Bush'da vardı. **İşte ben de o Laura** Bush'lardan biriydim ve zirvedeki zamanımın bir bölümünü sayın Bush'lardan biriyle **yanak yanağa** geçirme şansını bulabildim...

BEZGİN BEKİR

Tuncay Akgün

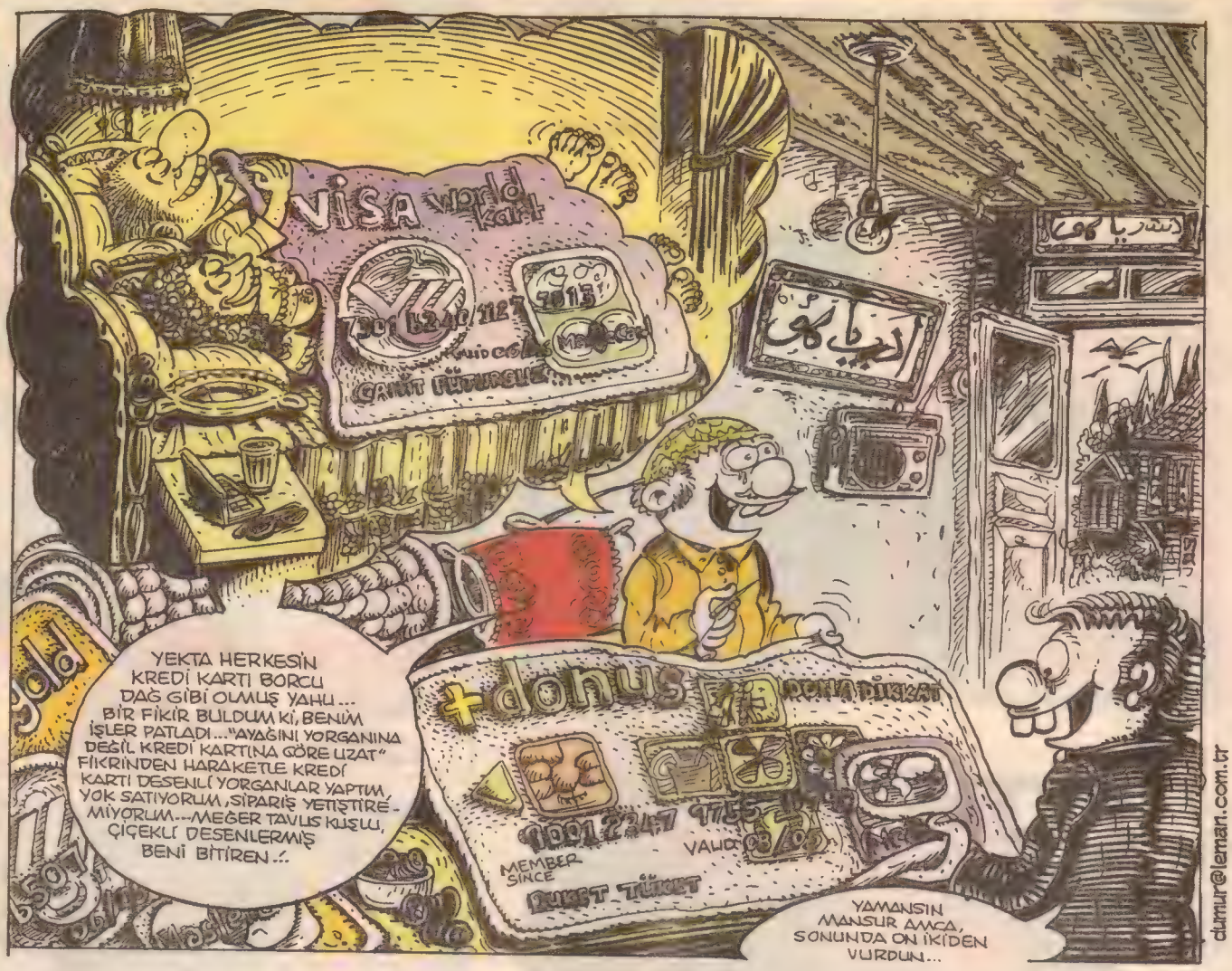

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

AHMET YILMAZ
cemaahmet@leman.com.tr

Mavinin yeşille işin iyice bokunu çıkardığı, yunusların çığrından çıkıp, sağı solu dilledigi örnek belde

Jamaica'ya hareket istinye yat limanından Faruk abinin yatıyla; yatına sizi canı sıkılmasın diye alıyor hizmette kusur istemez, Jamaica'ya varınca tanımaz!

Jamaica limanında tur rehberimiz Deli Ercan sizleri karşıladıktan sonra hoşgeldin kokteyli... Deli Ercan'ın orda sizle işi bitiyor... "Ama Ercan'la biz böyle iyiydik" diyorsanız -ki diyenler çıkıyor, nihayetinde de maymun gibi oluyor..!

Ercan'ın kokteylinden sonra şelaler mevkiinde sevişme ve gusül abdesti bir arada!

öğle yemeği ki tek öğündür iyice doyurun kaminizi,bakkal Namık'ın tezgahında, avakodo tatlı sulu kilo 400...

Müzik ve eğlence için Jamaika ganyan bayiinin yanında Bob Marley Murat'ın şovu! Çok güzel "annen baban işte bunu bilmezler, kız seni bana vermezler" çalıyor. İkinci ayak karaipgülü tek!

Deniz ve kumsal, serbest zaman, süzülümlü!.

Konaklama! Karpuzcuyu bağladıysanız ömür boyu konaklama, mirastan hak..

Yok bağlayamadıysanız Faruk abinin bahçesinde günübirlik konaklama, sessiz kıpırdamadan Faruk abimizi uyandırmadan...Sabah erkenden hareket, yük gemisi konteynır içinde,uyuya kalmayın bahçede ona göre!...

Akşamsefası

behicpek@leman.com.tr

Behiç Pek

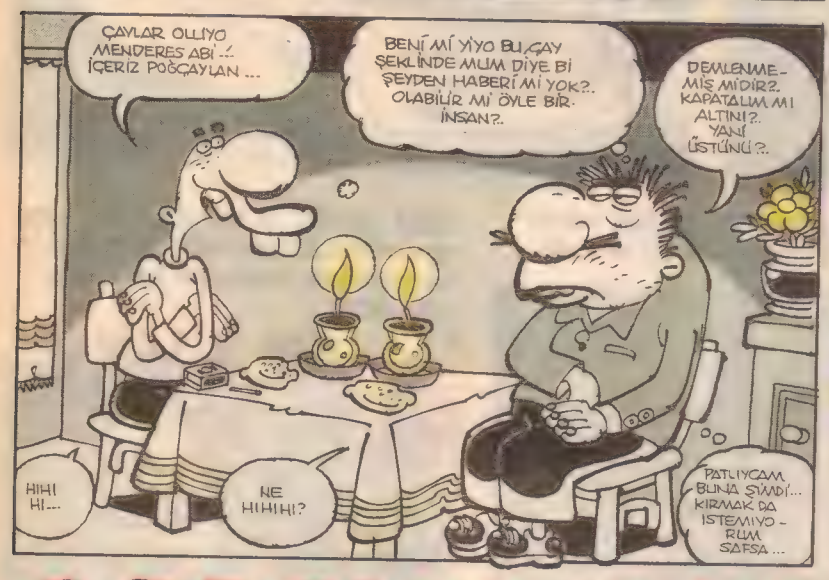

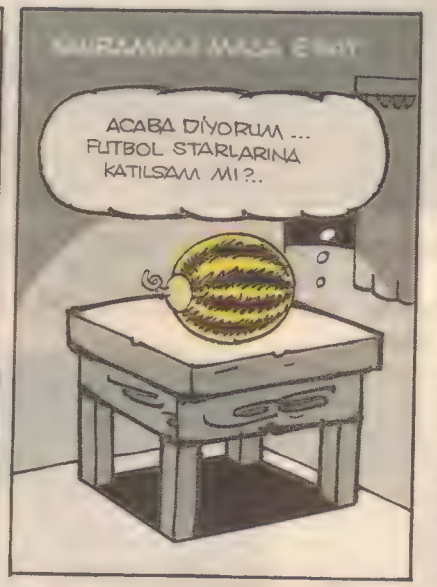

ARRIVA ARRIVAAA!

MEHMET ÖZKANOĞLU

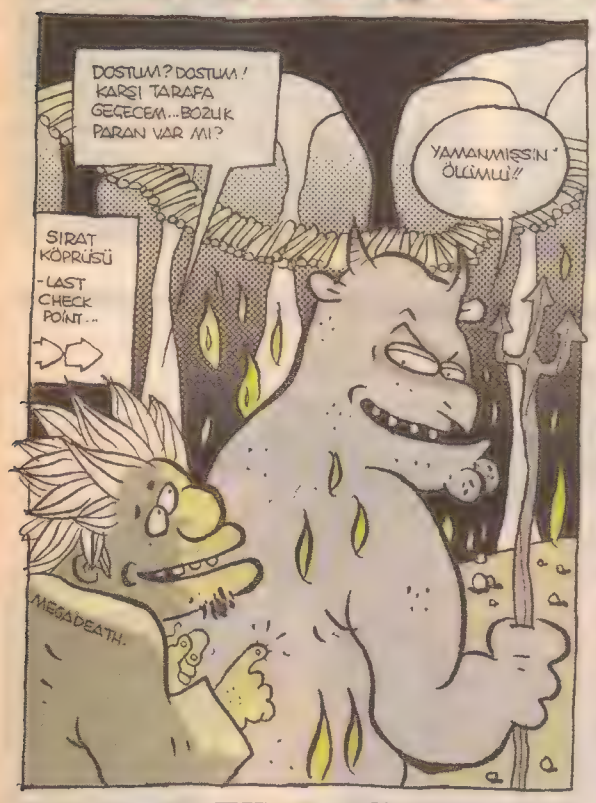

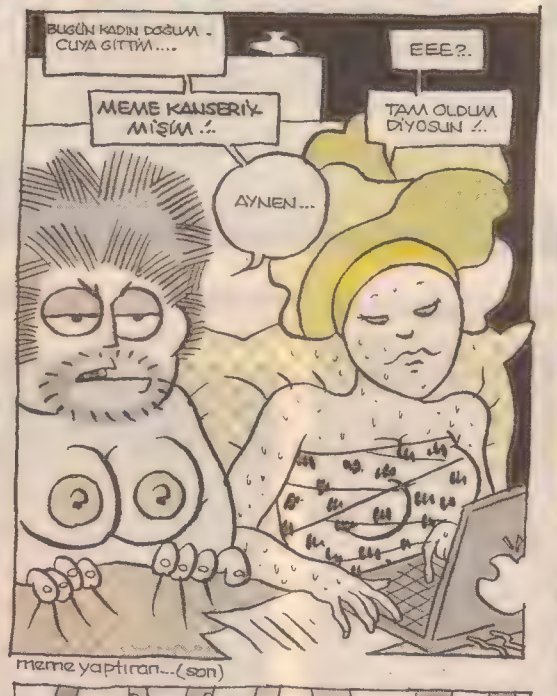

meme yaptiran...(son)

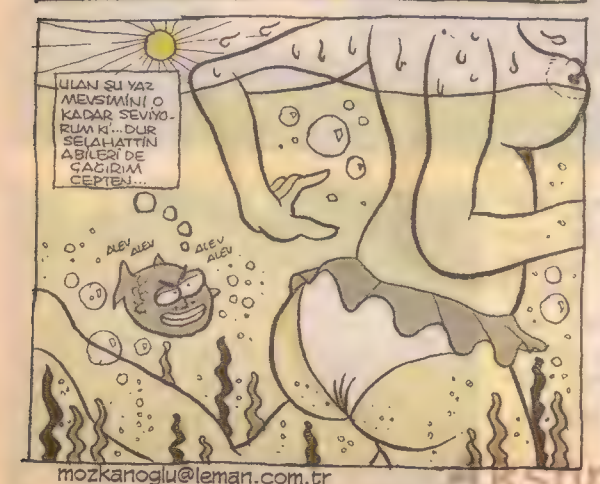

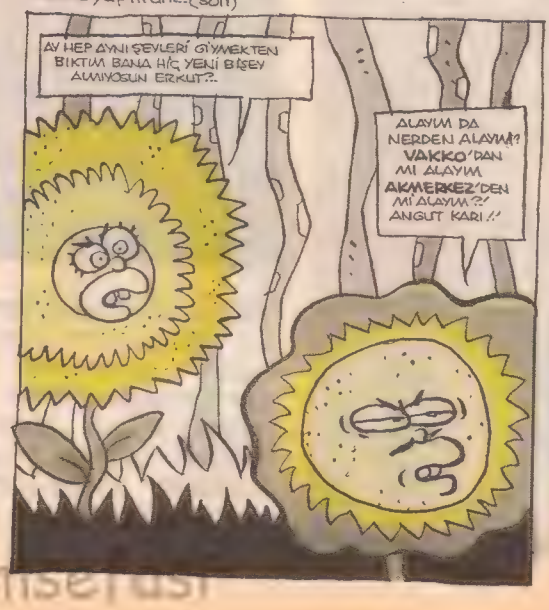

mozkanoglu@leman.com.tr

Akşam Ajansı

AYRINTILAR

METİN EİDA

Bir deniz kenarı kıyısında oturmuş görünmeyen balıkları seyrediy
dum.. 'Oturmuş görünmeyen balıkları' değil, ben oturmuşturn ve ba
ları o şekilde seyrediyordum. İçimden, sürekli açıklama yapmak g
yordu! Herşeyi, en lüzümsuz konuları bile açıklamak istiyordum; ki,
daha hiçbirşeyi açıklamama gerek kalmasın ve sonsuz bir huzur için
boşluğa uzanarak rahatlayayım... O sırada yaşlı bir amca yaklaştı ya
ma. Kenara kayıp kendisine yer açtım. Benim derin şeyler düşündüğ
mü ve pek fazla bir sonuca da ulaşamadığımı anlamış olacak ki, "Ne
kıyosun kendini, koy g.tüne evlat!" dedi.. Amcadan hemen birstım. P
lık bi amcaya benziyodu. Yüzüne dikkatli bakınca da, onun bi amca
ları olmadığını farkettim! Dayı, enişte, birader, görümce, hemşeri fi
da değildi! 'Amca' hiç değildi! Yani, yaşlı diildi, bi yaşlı gibi davranmıy
du. Yaşlıların hep, daha zeki, akıllı, olgun filan olduklarını düşünürdü
Aslında mantıken öyle de olmaları gerekirdi. Fekat yanımda oturan he
öyle değildi. Çok başka bi konuya atlayarak, "Sigarayı bırakmalısın e
lat," dedi.. Anlamıştım. Bana 'evlat' diye hitap ederek kendisini yaşlı gö
termeye çalışacak, böylelikle saçmasapan tavsiyelerini de bir bir sıra
yacaktı.. O'nu test etmek için, bir soru sormayı düşündüm. Soru
dikkatli sormalı, bir hata edip onu kıllandırmamalıydım.. Deniz kıyısı k
narındaki balıkları düşündüm... "Gerçeğe dön evlat," dedi, yanımda
kendini yaşlı zanneden amca . Beni böyle çok sıradan bir uyarıyla aza
lamasından daha fazla, gene evlat demesi sinirimi bozmuştu. Üste
onu sınamak için soracağım soruyu da unutmuştum. Bu arada, on
da benden biraz çekindiğini farkettim. O az önceki kendine güveni, c
retkârlığı biraz azalmış, benim tarafıma doğru çekingen ve dikkatli ba
maya başlamıştı. Ben de bu cesaretle sorumu hatırladım: "Sen eskide
içmiyo dun mu sanki moruk?.." Bir; moruk diyerek biraz aşınıya ka
mıştım. İki; sorunun soru ekinde hatâlar vardı, yani tekleriştim. Ve ü
sorumu anlamamıştı! "Neyi? Nasıl?" dedi... "Sen," dedim, "sanki hiç.
Yanısında sıkılıp bıraktım, bi anlamı yoktu. Anlam arayınca yoruluyo
dum hem. Belki çok nefis anlamlara ulaşabilir, daha önceden yanım k
lan anlamlarını tamamlayarak kafamdaki karmaşıklığı ve çerçöpü aza
tabilirdim. (Fakat sadece bu anlam bile, yani 'öyle olursa eğer böyle ol
şeklindeki bir mantık yürütme bile yeterliydi benim için; kazanacağı
veya ulaşacağım yeni bir durumun beklentisi ağırlık yaratıyordu; olas
lıkların ve ihtimallerin bana sunduğu düşsel bilgilerle uzun süre idar
edebiliyordum.. Amcayı da öyle görüyordum belki. Benim kafamda
bir amcaydı, oraya ben istediğim için oturmuştu, ben istediğim için be
nimle konuşuyordu; benim dışımda gelişen hiçbirşey yoktu! Dış gerçe
ğe müdahale edebiliyordum; kendiliğinden olmuş gibi gözüken şeyleri
ise, sadece birer yanılsama olduğunu hesap ederek kendimi raatlatıyor
dum. "Kalk, Kızıltoprağa doğru biraz yürüyelim," dedi, "Bir işim var ora
da, hem gezmiş oluruz. Seni birisiyle tanıştıncam ayrıca..." Kalamış'tay
dık o sırada. Kızıltoprak yakındı, hattâ nerdeyse aynı yerdi.. "Olur," de
dim.. Beni kiminle tanıştıracağını merak ediyordum. Beraberce kalktığı
mızda, -tam o anda, önümüzdeki küçük yoldan hızla geçen bisikletli in
sanlara bakıyordum- bu yaşadığımın bir yanılsama olup olmadığını dü
şündüm. Ve böyle durumlarda yapılacak en son şeyi yapıp, yanılsa
ma'nın kendisinden bir yardım istedim: Amcayı durdurarak, "Bu bir ya
nılsama mı?" diye sordum.. Yüzüme baktı uzun uzun.. Yine 'evlat' de
mesin diye duâ ediyor, dişlerimi sıkıyordum! "Yanılsama ne?" dedi, "Bu
ğulama gibi bişey mi?.." Ah, sen yok musun mızah! Nası da herşey
çarpıtıyor, Boris Vian'ın söylediği gibi 'gerçeği eğip büküyor', her türlü
zorlukta dostça bir çıkış yolu öneriyorsun!.. Gene de tatmin olmamış
tım. Banka geri oturup, "Kiminle tanıştıncaksın beni?!" diye sordum.. Bi
sikletle gezinen şortlu adamlardan biri, bisikletini durdurup bir ayağın
yere koydu ve deniz tarafına baktı uzun uzun. O duruşu birden içimi ra
hatlatmıştı; öyle güzel bir dengeydi ki! Bir ayağı yerde, sağlam; öteki
hareketi gerçekleştiren aletin üzerinde. Bisiklette, yıllarca böyle durabili
rim. Hiçbir yere gitmesem de olur, hareketin bir önceki aşamasında
muthiş bir huzur ve delice bir heyecanla bekleyeyim yeter!.: "Gelmiycek
misin?" dedi Amca.. O an kabalık ettiğimi farkettim. Kendisini bir yanıl
sama olarak bile görsem bunu kendisine belli etmemeliydim.
Bu sefer de gereğinden fazla bir nezaket gösterip, "Buyur amca gide
lim," dedim, belinden tuttum hafifçe ve kaldırımdan inmesine yardım
ettim. "Bırak, ben giderim kendim canım!" dedi.. Hmm? Şimdi bir am
ca gibi olmuştu işte. O zaman şöyle düşündüm: bir insana nasıl dav
ranırsam, o da bana o şekilde davranırdı. Ne ekersen onu biçersin. Me
sela amcayı ekmeye çalışsaydım, o da beni ekmeye çalışacaktı yani.
Ve öyle de oldu gerçekten. Benim hâlâ nazlandığımı, konuşmadan,
sus pus yuruduümü farkedince, "Gitmeyelim istersen?" dedi.. Dörtyol
kavşağındaki pidecinin önüne kadar gelmiştik. Bi televizyon tamircisi
vardı yan tarafında. Bozuk televizyon tupierine bakarken, "Yoo, gide
lim," dedim, fazla ilgilenmiyomuş gibi gözüküp. O da aynısını yaptı. Öy
le çok gizemli laflar etmeden, beni heyecanlandırmaya çalışmadan,
sadece yolu tarif etti: "Şu taraftan.." Artık aramızda belirli bir mesafe
vardı. O beni 'o' kişiyle gerçekten tanıştırmak isteyip istemediğini dü
şünüyor, ben de heyecanlanmam mı yoksa helecanlanmamam mı ge
rektiine karar vermeye çalışıyodum. Yolun 'şu' tarafında ise, tanıdık bir
binâ gördüm. Eski evsahibimle kirâyı götürdüğüm sokaktı. Evsahibinin
annesine veriyordum parayı. Bankaya yatırmaktan daha iyiydi; böyle
ce yürüyüş de yapmış oluyordum.. O sokağı geçip, tren yolu kenarın
daki uzun bir caddeye çıktık. Amca yavaş yürüyor, ben de etrafa bakı
nıyordum. Onun yavaş yürümesinden istifâde edip, basketbol oynayan
çocukların kaçan topunu vermek istedim. Fakat, tel örgü çok yüksek
ti. Ayaamla vurmak istedim. Basketbol topuna ayakla vurulmaz diye
düşündüm sonra! Hâlâ bu tür şeyleri düşünebiliyodum demek. Amca
beni fazla kışkırtmamıştı, kendimdeydim. Sevinçle iç geçirdim. Topu
da, fazla uğraşmayıp bir köşeye, çimenlerin üzerine usulca bıraktım...
Arkamdan "hayret bişey yaa", "hasta mıdır nedir" serzenişlerini işittim
ama umursamadım. Gençlik işte.. Amca, bayaa uzaklaşmıştı. Arkasın
dan geldiime inanıyodu demek. Şunu söylemeliyim, aslında bu tür yü
rüyüşleri sevmezdim; yani iki dost veya iki arkadaş, yanyana yürüme
liydi, birbirlerini kollamalıydılar. Alıp başını gitmemeliydi iki taraftan bi
ri! Fakat amca farklıydı belki? Beni kendimle başbaşa bırakmak istiyor
du. Yalnızca kuçuk bir bakış daha atarak durakladı, ve ortanca çiçek
lerle suslü bir kapıdan içeriye girdi.. Orada durdum işte. Bir macerâ da
bi yere kadardı, öyle heryere dalamazdım, sapığı vardı, manyağı vardı.
Ben bunları hesap ederken, amca binâdan içeri girmedi, kıvrılarak bah
çesine çıktı. O zaman dikkat ettim ki, bahçenin arka k.smında, ağaçla
rın kenarında oturan birisi veya birileri vardı.. Yanlarına doğru yürüdük..
Amcadan biraz daha yaşlı bi adamdı. Beni ona göstererek "İşte bu
delikanlı," dedi. Ayakta durmuş onnarı izliyodum. Bısıyler daha fısıl
daştılar ve adam sandalyeye oturmamı teklif etti. Sonra amcaya do
nup: "Gel deyince geldi di mi? diye sordu. "Biraz düşündü ama, geldi,"
dedi amca. Karşımda, raatça benden söz ediyolardı! Belki bir tür
teknik zorunluluktu, fakat çok da kaba bi davranıştı. Fazla endişelenme
me gerek kalmadı, o' da aynı şeyi söyledi: "Teknik bir zorunluluk,
bunnan bilmem lazım," dedi. Ben de ekleyip: "Hemen gelmedim, on
ce naz ettim biraz," dedim. Güldüler. Gülüştük hep beraber.. Amcaya
bişeyler daha sordu adam. "Evet," dedi amca, "yolda çocukların topu
nu fırlatmadı, yere bıraktı." Ve benimle ilgili başka bilgiler verdi.. Olu
şan samîmî ortamdan etkilenmiştim; bazı şeyleri görmüyor, benim
mutluluum için bişeyler yapıldığına inanıyodum.. "Son bir soru daha,"
dedi adam. "Bunu da yanıtlarsanız sizinle çalışabiliriz: Gerçekten bu
işi istiyor musunuz?." Hemen cevap vermedim. Acele davransaydım,
'ama işin ne olduunu bilmiyorum' diyecek, acemilik edecektim. Bu bi
linmezlikten gocunmayarak, onu tek doğrum olarak gogsüme bastır
dım ve, "Bilmiyorum," dedim.. Güldüler. Hep beraber gülüştük!.. İşin
ne olduunu tam bilseydim, burda da söylerdim. Ama bilmiyorum; o
gün bugündür bu işteyim. Bisikletle gezinen adamların veya kadınla
nın, yere bastıklarındaki denge duruşlarını gözlemliyorum, sonra ada
mın yanına dönup notlarımı bırakıyorum. O kadar hoşuma gidiyor ki,
bunda saçmasapan bir yan görmüyor ve fazla kurcalamıyorum. Bir
keresinde, o gun pek iş de yoktu, hava yağmurluydu ve bisikletliler
çıkmamıştı, "İşimiz ne?" diye sordum amcaya.. "Bana değil, ona sor,"
dedi.. O'nu da her zaman göremiyorduk.. Kâğıtları bahçedeki masaya
bırakıyodum; bi elindeki limonata sürahisiyle, yaşlı bir kadın gelip alı
yordu... Evet, şimdilik böyle gidiyor. Yeni bir gelişme olursa elbet bah
sederim. (Ek bir iş de yapıyorum çünkü! Bunları anlatmak için, bura
sıyla da anlaştım..)

bahadirboysal@leman.com.tr

Teoride & Pratikte BAHADIR BOYSAL

dilencinin karısı

Leman Dergimizin sokağında bir dilencimiz var... üstelik kendisi araptır... tuyefil... bir duvar dibinde çöp atma köşesi var... mütemadiyen ordadır... Nefis bi akşamüstü, ben, Suat Özkan ve Sinan Göksel dergiye doğru süzülürken bu arap bizi öyle bir hayret ve zillet tufanına sürükledi ki... Bir tane vitrin mankeni bulmuş... ve buna don giydirmiş... dudaklarından öpüyor!!! Sinan fotoğraf makinasıyla gezer... o dakka aldı pozu... neyse efendim... Suat'la bi ara çıktık dergiden gerisin geri... Duvarın kenarı... iyiden iyiye! çöplüğün dibine arap parça pinçik bir halı sermiş... mankenide halıya oturtmış... "merhaba kancım... ben geldim." nidalarıyla ayakkabılarını çıkarıp mankenin yanına oturuyo, öpüyor, sarılıyor... oracıkta yuvasını kuruvermiş!!

Aile yuvası, devletin kurulmasını sağlayan en esaslı parçalardan olduğuna göre, şu halde, arap dilenciyle vitrin mankeni arasındaki ahenk devlet mekanizmasındaki ahengede vesile olacaktır... ama görülüyorki, ta Romalılardan kalma izdivaç sosyetesi bir hayli reforma muhtaç... Gerçi bizim bu Arap ebedi gelin-kaynana, gelin-görümce konfliktlerini bir kalemde skip atarak reform için bir adım atmış... Hele cavcav!..

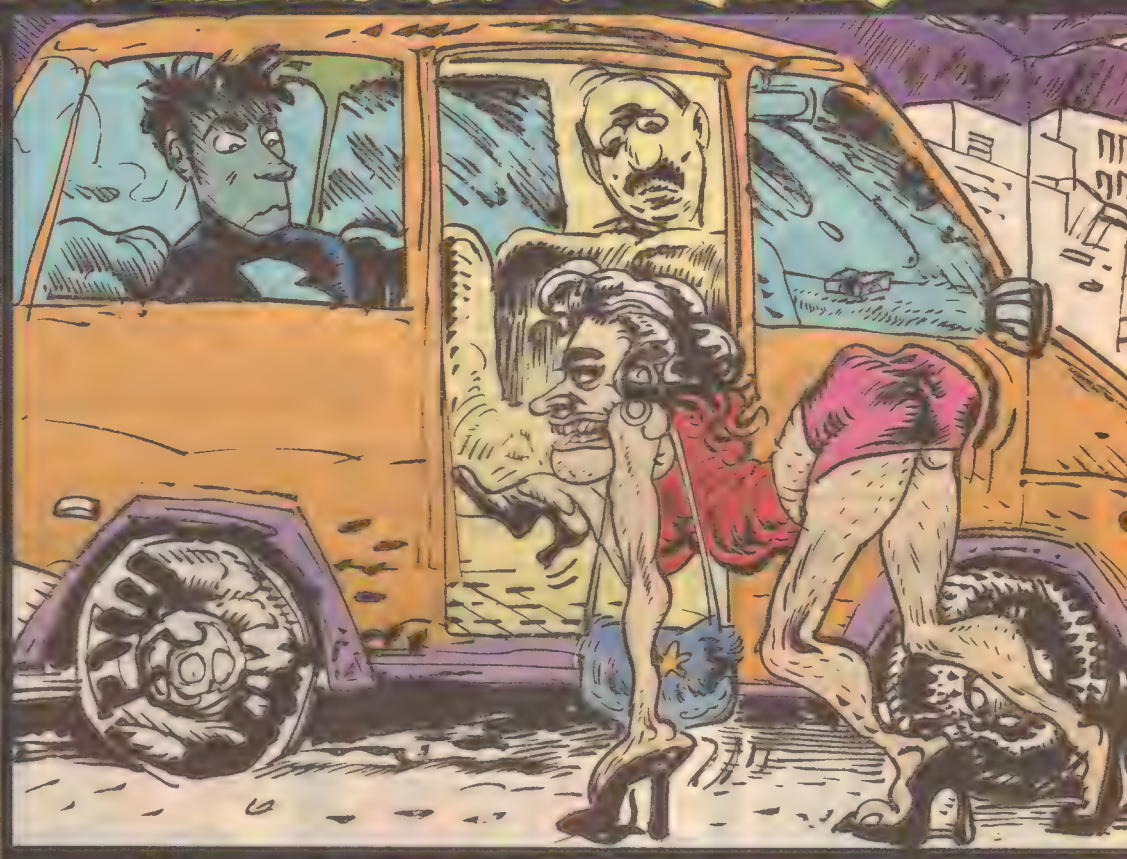

DÖRT AYAKLI YOLCU

Çok uzun bir zaman geçmiş... Anadolu yakasındayım.. Göztepe... Fenerbahçe tarafları.... bu yakanın ne kadar ruhsuz ve anlamsız olduğunu iliklerime kadar hissettim... düzayak, hastalıksız, aspirinli, bobstil semtler... Ney lan bu?... Nedir yani?... tarihi bir yapıda yok. Gün boyu dolaştık. Sinir geçmedi ... ulan diyorum benim mi egom şişik?... ya da tüm bu sıkıntı.. saplantılı bir analitik zekanın ürünü mü? yok arkadaş... benim bildiğim, hayat irrasyoneldir... sürprize, şansa, yanlışa yol verir... asıl doğruya böyle ulaşılır. Şu sokaklarda ne vantuz var, ne tepki, ne başkalaşım, ne muhakeme, ne pulları dökme... ne de ruhsal bi sinyal. Gecenin dördünde pes edip Bağdat caddesine çıktım.. Direkt Taksim'e giden bir dolmuşa bindim... benden başka kimse yoktu... fırtına gibi kaçıyoruz... köprüyü geçtikten sonra şoför ani bi fren yaptı. Az geride kenarda biri bekliyormuş, dolmuş geri geri gidiyor... anaamm.. Allah'a çok şükür! İşte karşıya geçer geçmez film başladı! Evet az ilerde birşey bekliyordu ama dört ayaklıydı!..

Velhasıl ben her cinsten muzdaribim.. yinede bu dörtayaklı yaratık dolmuşa doğru yürüdü.. geldi... özürlü bir travestiymiş! elleride yerde... sırtı yere doğru eğilmiş... kıç havada... ve ellerine de ayakkabı giymiş!!.. şoföre "sağolasın abi... polis beni burayı bıraktı gitti." dedi... geldi yanıma oturdu.. Tam da insanlığın vicdansızlığına dair kafamdan binbir acı düşünce geçicekti ki, baktım koltuğa oturunca kamburluk yok oluyor.. Benden farksız bir yolcu işte... sabırlı karşıya geçiyoruz...

MUMYA

Deryalar içinde bir derya kainat... Yağmur içmiş, nehir içmiş, kar içmiş. Koynunda küçük büyük yıldızlarca mahluk... yıldızlarca nebat... erimiş oksijen..." Dervişlik müessesesi, elbetteki salt bizim çobanların kapısı değil. Japonya'da geçmişten kalma 3 tane mumyalanmış adam var... İşte bi tanesinin hikayesi... sıradan 2 sarhoş samurayı öldürüp kaçıyor daga taşa... bir budist manastırına sığınmış... mağrifet diliyor... erenler, sırtına yük bağlıyorlar bunun... git şu dağı 40 kere in, çık diyolar... yapıyor bunu... o esnada yanında yiyecek bişey yok... sadece çam ağaçlarının reçineli kabuğunu yiyor... bi deri bir kemik kalıyor... geliyor... bir kuyuya koyuyorlar bunu... yanınada bir çan ekliyorlar... çan sesi kesilince bilinki oldu... İstediği Nirvanaya ulaştı... 1000 gün sonra çıkarıyorlar... cesette hiç bozulma yok... ve kendi kendine mumyalanmış! çünkü yediği reçineli kabuklar yüzünden mumyayı alıp manastırın en özel yerine koyuyorlar. Yüzlerce insan hak yolunda mumyalanmak için bu metodlarla ölmüş gitmiş... sadece bu üçü aziz mertebesine ulaşmış... bizlere kalmış.

CENAZE HIRSIZLARI

Çok yakın bir arkadaşın dedesi öldü geçen hafta... Bende mezarlıktaydım. Cenaze Gusülhanede yıkanacak evvela. Torun isterse o da yıkamaya yardım edebilir... bir tuğla büyüklüğünde delik var gusülhane duvarında... arkadaşım yıkamayı ordan izlemekle yetindi... cenaze mezara konurken tinerciler türedi etrafta... tema vakfındanız biz... vay efendim diyanetten geliyoruz diye... Dayandı fakirler fakirhaneme... versem yetmez... kovsam gitmez hesabı... mezarlık dönüşü etrafta tünemeye devam ediyorlar... Sonradan duyduk ki, yeni mezarları gece gelip açıyorlarmış... altın diş var mı diye... Hısım akrabalar gitti... Arkadaşımla ben biraz daha oyalandık mezarlıkta... olucak gibi dili tabi... hava kararıkça boklarımız paçadan aşşa oluyor... Fazla abartmadan gidelim istedik... etrafta tinerci karaltısı arayarak... ordan ayrılırken mezarlığın ağaçlarla nefes alan peyzajını seyretmekteyim. Gözlerimin önünde, Firavun mezarlıklarından çıkarılmış küflü altınlar serpiliyor..... Nasıl olsa ölen benim dedem değil :)

TEŞEKKÜRLER TÜRKİYE

YAZ-CIZ: MELİKŞAH

meliksah@leman.com.tr

Akşamsefası

BUSH'UN DEMOKRATLARI

Bush'un NATO zirvesine gelişi Türk medyasını çılgına çevirdi. Çocuklar gibi şendik. Gazeteciler sevinçle koşuşup durdu. Yeşillikler içinde NATO vadisi ışıl ışıldı. Bush, demokrasi dedikçe topraklarımız şan şeref kazandı. Bütün çabalarımız Orta-Doğu'ya demokrasi getirmek. Demokrasi için öldük, öldük, nutuklar attık. Demeçler verdik. Bütün manşetlerde havai fişekleri gibi demokrasi bayramı vardı. Hürriyet, Milliyet, Radikal, Zaman, Türkiye, Yeni Şafak gazeteleri Bush demokrasi dedikçe mutluluktan uçtular. Bush, insanlığın meşalesiydi. Zaten ülkemiz de demokrasi ıstırabı çekiyordu. Bush, demokrasi dedikçe kaos bitti. Kelebekler uçtu, demokrasiyle dünyayı yeniden kurmanın büyük sevincini milletçe yaşadık, nihayet savaş pozisyonuna giriyoruz. Vazifemizi öğrendik. Biz de komşularımızın demokrasiye geçmesi için var gücümüzle gece gündüz çalışacağız.

Bush'un demokrasiye bu kadar vurgu yapmasına da gerek yoktu, çünkü, aynı gazeteler yıllarca ülkemize demokrasiyi getirmek için büyük mücadeleler vermişlerdi, Aydın Doğan, Mehmet Barlas, Soli Özel, Sedat Sertoğlu, Cüneyt Ülsever, Ertuğrul Özkök, Cengiz Çandar, Fatih Altaylı ve yüzlercesi ne zor şartlar altında ne acılar çekmişlerdi.

Ancak, tuhaftır, bir tek kişi çıkıp Birleşmiş Milletler'in (BM) İstanbul zirvesiyle neden iptal edildiğini sormadı. BM devreden çıkarılıp tasfiye edildi, BM demokrasi zararlısıydı. Demokrasi boş bırakılmaya gelmezdi. BM tüm dünya milletlerinin oy hakkıyla temsil edildiği, araştırma, müfettiş kurullarıyla dünyanın en büyük siyasi organıydı. Ancak, BM, Irak savaşından sonra İsrail ve ABD'ye hesap sormak gibi büyük suç işlemişti. Yerine şimdi NATO'yu koyuyoruz. NATO bir karargah. NATO'da hiyerarşik bir komuta kadrosu. Demokrasi artık hiyerarşik bir düzene girmeli. Silahlar, savunma planları, hepsi demokrasi için. Demokrasi artık başboş bırakılmayacak. Dünya barışını BM'den alıp NATO'ya veriyoruz. Çünkü, İsrail ve ABD, BM'de sıkıştı. Oysa İsrail ve ABD dünya barışı ve demokrasisi için son umudumuz. BM koridorlarında hesap vermeleri demokrasiyi zora sokuyor, zaman alıyor. Denetçiler, raporlar, tartışmalar demokrasinin önünü kesiyor. Üstelik demokrasiden anlamayan bir yığın devlet BM'de boşuna temsil edilip ayak bağı oluyor. BM, demokrasiyi oyalıyor.

Diyeceksiniz ki BM hala hukuki bir kurum, devam ediyor. Olsun, bizim de bir zamanlar Yeşilay'ımız vardı hala hukuki bir kurum, kim takıyor. BM artık hiçtir. İsrail ve ABD'ye, yani demokrasiye karşı suç işlenmiştir.

Eski kafalı gericiler, şimdi, demokrasi varsa kararları yine BM alsın, diyebilir. Hayır. Demokrasi için şimdi daha güvenli bir şemsiyemiz var. Bir karargah bu. Karargahdan direktif ve emirler çıkar. Hastalıklı, başıboş BM'den ne çıkacağı belli olur mu? Kapitalizm, nükleer bombalar, kazanacak mı, kaybedecek mi diye bir risk taşıyabilir mi? Hayır. Artık demokrasinin kahramanı NATO!

Böylelikle savaş sürecinde iki tür demokrasi teorisinden geçtik, birincisi BM, ikincisi NATO. Şimdi savaş sürdükçe yeni demokrasi teorileri bekleyin. Avrupa, Bosna'da olduğu gibi ölü sayısı beşyüz bini aşmadan kulak kabartmaz, ABD ise, Vietnam'da, Cezayir'de olduğu gibi, ölü sayısı bir milyonu aşmadan geri çekilmez. Ölü sayısı bir milyona uzandığında, yeni bir demokrasi teorisi daha gelecek. Henüz ölü sayısı yirmi/otuz bin civarında, demokrasimiz için bu otuz bin rakamı bir endişe oluşturmuyor.

Yazar Soli Özel bir demokrasi meleği. Bu sevimli, dünya tatlısı adam, Bush'un konuşmasını izlerken kendinden geçti. Demokrasinin kokusu, tadı, berraklığı, demokrasinin Bush'un ağzında şekillenen rengine hayran kaldı.

Soli Özel: (aynen şunları dedi) "Adam ağbi, demokrasiye vurgu yaptı. Ama bunu bu topraklarda kim anlayacak. Nerdeee? Demokrasi diyor, ama dinleyen kim?".. (Aynen böyle dedi.)

Yani Bush'un demokrasi deyip kendini boşuna yorduğunu çünkü bu topraklarda bunu anlayacak insan olmadığını söyledi.

Bush, kanatlı melek. Onu TV'lerden gizlice ve sinsice izleyen bizler vahşi barbarlar, zaten halkın elinde bombalar patlıyor. Bush, demokrasi azizi. Bizler demokrasinin kafirleri.

Sofi Özel bize zaman versin. Biz de demokrasiyi yavaş yavaş tanıyabiliriz. Hadi bize anlatsın. Neden demokrasi BM'den çıkarılıp NATO'ya verildi. Bush, BM'den neden kaçıyor. Hem Amerika hem İsrail BM'yi neden devre dışı bıraktı.

Soli Özel bizlere savaşın şekline ve gelişmesine göre durmaksızın değişen yeni pozisyonlar alan bu demokrasiyi bir tanıtsın. NATO zirvesi, tek dünya devletinin kurulduğu haberini veriyor.

Ama Soli Özel, bize ekranlardan kara cahiller diye bağırıyor. Bizi dünyanın cahil sürüleriymişiz gibi aşağılıyor. Nedirmiş, demokrasi bilmiyormuşuz. Niye paniğe kapılıyorsunuz, oturur öğreniriz.

Soli Özel, eline cebine sokup, acılarla yüzünü buruşturup, Bush'un ağzının içine bakıp, küstah, aşağılayıcı ifadelerle bu muhteşem demokrasinin ayaklarımıza kadar geldiğini söylüyor. Dünyada BM kararlarını en çok çiğneyen ülkenin İsrail olduğunu hiç söylemiyor.

Ah Soli Özel, öğret bize şu demokrasiyi, İsrail'in Sabra Şatillası'ndan, Gazzesi'nden bize demokrasi örnekleri getir, acı bu halka, anlat bize...

Yine Hürriyet Gazetesi yazarı Cüneyt Ülsever, Bush'un demokrasi kelimelerini duydukça transa girdi. Vecd içinde titreyerek hayranlıkla coştu. Bush o kadar demokrasi söyledi ki, bir ara Cüneyt Ülsever bütün elbiselerini parçalayıp işte demokrasi bu, deyip, kendini Boğaz'a atacak sandık. Ülsever, şunu söyledi (Aynen alıyorum): "Evet, Bush harika konuştu. Herşeyi söyledi. Artık bize düşen bu sözlerin takipçisi olmak!".. (Ancak bu sözleri söylemeden bir müddet terini sildi ve kendini toparlaması zaman aldı, çünkü mikrofon, trans halindeyken uzatılmıştı.)

Evet, Bush, biz yoksul, garîban, vahşi, cahil halbelki aldatabilir, üzülmeyelim, Ülsever gibi yaman gazetecilerimiz var. İşte takipçi. Sayın Ülsever, BM Bush'un kararlarını takip ediyor, hesap soruyor amBush'u bulamıyor. Nerdeler? Gitmişler NATO'yu dirilmek peşindeler. BM'nin takip edemediği, dünyanın hesap soramadığı Bush'tan hesabı siz mi soracaksınız.

Dünyayı kurtaran gazeteci. Bush, demokrasiyi bkez olsun çiğnediği takdirde, karşısında bu kahramagazetecimizin demokratik öfkesi ve kudurmuşluğunbulacak. İşte bu gazeteciler Türk onuru ve şerefi, Türirfanı ve kültürü ve Türk bağımsızlığı ve Türk gazeteciliğinin zirvesi şaheserlerimiz.

Bush, boşuna mı yanında helasını taşıdı. Bokunbırakmak istemedi. Bakarsın birileri Bush'un korkudan lüle lüle olmuş boklarını zeytinyağlı dolma gibi lülüp götürür.

Tabii Bush, konuşmasını, kapitalizme ve demokrasiye ruhuyla inanmış mistik bir topluluk önünde yaptı. (Bütün özelleştirmeler, krediler ve bütün ihalelerimizi alan adamlar topluluğu).

Hepsi kapitalizmin, küreselleşmenin evrensel kardeşliğine inanmış, büyük vicdan, ülkenin ve hukukun sahibi insanlar. (O özelleştirmeler olmasaydı, onlar bu şirketleri satın alıp, evlatlık yapmasalardı, şimdi o kurumlar çürüyüp gidecekti.)

Hatta, mutlak yargıçlarımız o insanlar. ABD, ülkemizi ve Orta-Doğu'yu daha iyi bombalasın diye biraz daha özelleştirme ve ihalelere ihtiyaçları var. Zaten ekranlar ve gazetelerinde yıllardır büyük temizlik yapmışlar, yüzlerce aykırı söz söyleme potansiyeline sahip gazeteciyi kovmuşlar. Niçin? İşte bu zafer anı için! Bush'un karşısında tüm TV'ler hazır ve nazır, tam tekmil yerlerinde!

Dolmabahçe sarayında davetliler Osmanlı dolmalarını, tatlılarını yerken, bizimkiler Bush'un boklarını çatal bıçak ve ilahilerle afiyetle götürmekle meşguldu. Gerçi Bush, boklarının hepsini kaçırdı sayılmaz. Onlara büyük bir müjde vereyim.

Bush'un oturduğu sandalyelerde göt izi mutlaka çıkmıştır. Bu sandalyelerden pekala götünün maskalınabilir. Ve bu maskı törenle bu yazarların yalaması için her yıl aynı yerde bu mask önünde tören yapabiliriz. Hatta bu maskın bibloları, küçük eşantiyonları hediyelikleri yapılabilir. Bütün plazalara, Aydın Doğanlara, NTV'lere, Tayyiplere, Dinç Bilginler'e dağıtılabilir.

Şimdi biz bu maskları alıp yalamaya başlasak bunlar bizim yalamamızı da beğenmez. Bize bir defacık yalama şansı bile vermezler. Neden ağırlarına gidiyor, biz de bu toprağın çocuklarıyız, demokrasinin kapitalizmin nimetlerinden biz de faydalanmalıyız. Böyle diye diye bizi toplum dışına ittiniz, bırakın bir ağız biz de yalayalım.

Bize bu kadar merhametsiz davranmaya hakları yok. O Osmanlı sultanları, o Mustafa Kemal'in Dolmabahçesi, bizim de sayılır, yalamak bizim de hakkımız. Mesela, maskı yalamadan önce ateşte iyice kızdıracak, dilini rüfai dervişlerinin kızgın demiri yaladığı gibi Allah Allaaah deyip sürüp sürüp çekeceksin!

Bush daha geçen ay Necef'i bombaladı. Hazret Ali'nin türbesi. Dünya müslümanlarının kutsal yeri Irak'ta halen kubbelere/camilere bomba yağdırıyor. Ama İstanbul'da Bush'a bahşettiğimiz görüntüye bakın. Ortaköy camiisini arkasına almış. Manzara diyo başka şey demiyoruz.

Manzaramızı dünya gördü, manzara Bush'a, manzara demokrasiye ne kadar yakıştı, diyor çığlıklar atıyoruz. Bush önde, köprü arkada. Bush, doğuyla batının köprülerini bağlamaya gelmiş. Köprüler demokrasi bülbülleriyle doğudan batıya akıyor. Boğazımız dünyanın hoşgörüsü olmuş. Dünyayı bu boğaz manzarası kurtaracak. Bush, bu manzaranın tam da ortasında dünyanın yeni tanrısı. Galatasaray Lisesi Türkiye'yle batının kucaklaşmasına göre inşa edilmiş. Akşam yemeğinde ilahiler söyleniyor. Kubbeleri yıkılan, camileri bombalanan, kardeşleri boğazlanan müslümanlar Bush'a ilahiler okuyor. Hazreti Ali'nin türbesini bombalayan adam karşımızda, ilahilerin, şarkıların en güzelleri söylemek için yarışıyoruz. Allahım ne güzel ilahilerimiz varmış. İnşallah beğenmişlerdir. Bak bak Bush'un yüz ifadelerine, kesin beğendi. (Uzaktan Bush, ananın .mına köprü girsin sesleri..)

Yakup Kadri, Sodom Gomore'de anlatır, işgal kuvvetleri geldiğinde de böyleydi İstanbul'un zevatı. Şimdikilerin işgal kuvvetlerden farkı ne? İki ülkeyi işgal edip gelmişler. Ama değil, ne güzel rakımız varmış, ne güzelmiş dolmalar, ilahiler, menülerde binbir gece tatlıları, işte dolmalı demokrasi!

İstanbul Bush'un oval ofisi oldu. Yatak odası. Yüzlerce gazetecimiz işadamımız Bush'un Monicosu oldu. Zaten Bush ne dedi, Tayyip, Topkapı Sarayı'nı niye makam odası diye kullanmıyor. Haddimize mi, size ayrılmış efendim. Gazetecilerimiz, işadamlarımız hareminizdir efendim. Bizim başyazarlar Monica'ya taş çıkartır, siz yalama görmemişsiniz efendim!.

İstanbul'un tarihini, onurunu, soylu binalarını işgalcilere peşkeş çektik. Manzaramızla, onların kanlı ellerini temizlemek için yarışa geçtik. İstanbul'un zevatı, ırzlarına bir daha geçilsin diye dedelerinden kalan kültürü sırayla önlerine yığdı. Bush'un haremine girmek için gazeteciler birbirini ezdi. Topkapı sarayımızı bir

daha düzün. Biz de daha ne süs camileri ne köprülü manzaralar ne hoşgörü abideleri var. Sizin istediğiniz doğuyla batı olsun. İşte ikisinin tam ortası, ayağınızın altında, tepe tepe kullanın.

Aslında köprü metaforu iyice törenselleştirilmedi. Mesela, Hürriyet, Sabah, NTV, CNN, Kanal 7 yazarları, işadamlarımız, fener patriği, diyanetimiz, Bush'un koluna girip, ayakkabılarını çıkartıp boğazın suyunda yıkayabilirlerdi.

Boğaz deyip geçmeyin, işte dünya duydu, köprümüz, doğuyla batının değil yalnızca, kuzeyle güneyi de birleştiriyor.

Tayyip, Maria Magdelena rolünü oynar. Bush'un ayaklarını yıkar, yağlar, kokular sürerdi.

Biliyorsunuz, en çok sarfedilen kelime hoşgörüydü. Maria Magdalena hristiyan kültürünün en büyük hoşgörü simgesidir. Çünkü bir fahişedir ve İsa tarafından affedilmiştir. Hristiyanlar o gün bugün fahişelerin öğütle doğru yola girebileceklerine inanır. Bu düşünceyle herkes bağışlanır. Tayyip de eski bir islam/terör dünyasından gelip Bush tarafından bağışlanıyor. İşte hoşgörünün yeni dinlerarası simgesi. (Gerçi Fethullah hoca Maria Magdelanalığı Tayyip'e bırakmaz)

Demokrasi, hoşgörü kelimesi bizim medyamızda 17. yüzyılın icadları gibi bir sevinçle karşılanıyor. Sanki, buharın ittiği pistonu, yani lokomotifi bulmuşlar gibi havalarda hepsi.

Seçim, hukuk, birey, haklar, ikiyüz yıldır var ve dünyanın büyük çoğunluğu bu iki yüz içinde bu kelimelerle esir hale getirildi. En azından yeni değil. Batılılar demokrasi dedikçe madenler soyuldu, hoşgörü dedikçe tüm kıtalar sömürgeye geçti.

Böyle değil, demokrasi sonsuz bir sevinç, Allah gibi. Büyük keşif. Batılılar 16. yüzyılda da kan'ı bulmuşlardı. Kan'ın ne olduğunu ilk keşfeden bilimadamları, kan üzerine öyle ütopik bilgilerle ortalığı yaygaraya verdiler ki... Kötü insanların kanının değiştirilerek iyi olacağını savundular. Ve her türlü hastalık sahibinin kanı başka kanla değiştirilecek iyi olacağını kitaplarına yazdılar, bilimsel ödüller aldılar.

Tabii boş çıktı bu düşünceler. Ama, bugün demokrasiye aynı şekilde inanılıyor, bir demokrasiye geçebilsek, bütün kötülüklerden kurtulacağız.

Ancak, herşeyimizi ABD'ye veremeyiz, Fransızlar küser. Mesela randevu kelimesi Fransızca'dan gelmedir. Fransız ihtilaliyle çoğalan, serbestleşen randevu evleri'nden gelme. İstanbul adı rahatsız edebilir batılıları, randevu evi olarak doğunun batıyla randevu yeri olarak değiştirilebilir, Fransızlar'ın da gönlünü alabiliriz.

Magazinin felsefi anlamı: "Faal götlerin hayatları" demektir. Aşıklarını (düzücülerini) ünlülerden seçmek zorunda olan zavallı motorları anlatır. Magazin edebiyatı, "götü verirsem, her türlü sevgiye, paraya, servete ulaşabilirim" anlayışından doğmuştur. Siyasi felsefemiz işte budur. Şimdi komşularımıza da bunu öğreteceğiz!.

Yüksek sosyetenin tarihine bakın, aralarına ilk sızanlar dansözler, körpe artistler, şöhret meraklısı taşralılardır, yani, Türkiye'nin yerine uygundur.

Yani, Soli Özel, Mehmet Barlas, Cüneyt Ülsever, Cengiz Çandar, Sedat Sertoğlu, Ertuğrul Özkök ve niceleri, hiçbir ciddi eser vermeden bu yüksek sosyetenin yüksek demokrasi kültürüne pekala sızabilir ve sonra bizi de peşinden sürükleyebilir, siyasi taktiğimiz de şaka değil, gerçekten bu!..

Yoksa, yalan yanlış şeyler yazıp AKP'ye haksızlık mı ediyoruz?. AKP'nin derin siyasetini anlamıyor muyuz? AKP'yi eleştirmekte fazla mı ileri gidiyoruz?

Yoksa, AKP sinsi bir Amerikancı, pis bir kapitalist mi?

Bu sorunun dürüst cevabını AKP'nin eğitim, medya, iletişim felsefesine bakıp söyleyebiliriz!

AKP, TRT Genel Müdürlüğü'ne Şenol Demiröz'ü atadı. TRT demek, büyük etkinliği olan onlarca kanal, program, onbinlerce yayın saati demek.

Şenel Demiröz, temiz, kültürlü, şaibesi olmayan, iyi niyetli bir adam. Hani, böyle biliyorduk.

Ancak, sağcı zihniyet bana öğretti ki, sakin, efendi, başı yerde, sadık, dürüst adamlar, sırf bir iktidara gelmek için bu muhafazakar meziyetler içinde görünüyorlar, yani bir yere kadar.

Çünkü iktidardaki politikaları bambaşka. İşte TRT'nin Türk halkına layık gördüğü programcıya bakın: Mehmet Barlas. Sanırım yoğun istek üzerine, halkımızın mitingler, yürüyüşler yapıp iktidarı sıkıştırması üzerine AKP, Mehmet Barlas'a program yaptırmak zorunda kaldı.

Bu adamın hikmeti nedir? Aklına gelen her çeşit TV'ye her dönem çıkmış, her dönemin adamı olmak sıfatıyla meşhur olmuş, Türk medyasının kirlenmesinde ve gazetecilik ahlağının çürümesinde kahramanca rolleri olan bir adam.

Ancak adam bohem fikir hayatını ekranlarda geçiriyor. Yağlı bir surat. Gururdan, onurdan yana henüz tek cümlesi yok. Irak'ta camiler bombalanıp yüzbinlerce insan ölse de, onun cevabı tek ve her zaman aynı: Değişime ayak uydurun.

Duygusallığın zerresi yok, bir kez gözyaşı dökmedi. Hangi iktidar gelirse onun avukatlığına soyunmuş. Bu adamın AKP'yle ne gibi bir ilişkisi olabilir. Demirelle, Tansuyla, Özalla, Bahçeli'yle nasıl ve neden olmuşsa, Tayyip'le de öyle.

Boşboş laga luga lafları bu adam kadar rastgele sıkan kusan bir başka yazar tanıyor musunuz? Düzen bozuldu, evet ama bu kadar da mı bozuldu?.

Her devrin şekilsiz, biçimsiz, kişiliksiz, kimliksiz, kemiksiz, sinirsiz adamlarının sağcı muhafazakar fikirle derinden ilişkileri ne olabilir?

Yüzlerce üniversitemizde binlerce bilimadamımız, sahasında uzman yüzlerce siyaset yazarımız varken ısrarla Mehmet Barlas'ın seçilmesi boş bir gayret değil. Mehmet Barlas usta bir manipülatör, yani, lafı evirip çevirip boşluğa düşürüp hiçbir şey söylememeyi, söyleneni de kirletmeyi çok iyi beceriyor. Yani, ahlakı, hukuku, siyaseti hiçe saymanın baş kahramanı.

İşte bu adam, elli yıldır medyada siyasi cambazlık yapıyor ama tek bir sözü, tek bir kelimesi bugüne değin hiçbir ciddi makale ve bilim kitabında "alıntı" olarak dipnotlanmadı. İnsanlar ve halk bu ismi sadece bu iktidarlara küfretmek için kullanır.

Bir insan bir yazar rezillikten gocunmuyorsa o insana artık nükleer bomba dahi işlemez. Türkiye halkı bu insanları hiç sevmiyor, midesi kalkıyor, öğürüyor. Türkiye'de gazete okunmamasının tek sebebi de bu adamlardır. Ancak, birkaç lafla yedi/sekiz sağcı lideri, yani son yirmi yılın sağcı liderlerini kafakola getirmeyi başarmışlardır. Nerdeyse Türkiye sağının medyadaki belkemiği oldular.

AKP'nin dönüp dolaşıp, Allah deyip, din kardeşim deyip, sonunda bu adamların kucağına düşmesinin sebebi nedir? Şudur: Burası üfürükçüler kulübüdür. AKP gibi sağcı/merkez partiler fikirsiz, şekilsiz, üfürükçülerle oluşmuştur.

Aslında bu şunu da gösterir. Sağcı/merkez partilerin korkunç yalnızlığını. Bizim fikrimiz, bilgimiz, entellektüel kadromuz yok demekteler, bizim okumuşumuz yok ve her defasında bunların kucağına düşüyoruz.

Bartas gibiler de bu yüzden Boğaz'da maymunlarıyla eğlenip ekranlardan ekranlara dolaşıp duruyor. Ekranlarda otuz yıldır durmaksızın laf söyleyen bu adamın tek bir sözünü bugün Türkiye halkı hatırlamamaktadır. Bartas da şunu söyledi, şunu buyurdu, şunu ifade etti gibi bir cümlesi hiç kimsenin hafızasında yoktur. Boşluk örüyorlar. Ancak, iktidarda sefa sürmek isteyenlerin bu örümcek ağlarına düşmesi kaçınılmaz, çünkü iktidarlara dünya yıkılırken lazım olan tek şey, boşluk yaratmak. Yani hiçbir şey olmamış gibi davranmak. Bu fikrin şampiyonu ve icadcısı: Demirel'dir.

Anayasa mahkemesi bombalandığında, basına veryansın ederek "ne olmuş dünya mı yıkılmış, dükkanlar açık, manavlar çalışıyor" dedi. Ertesi gün gerçekten dünya yıkıldı ve otuzbin kişi depremde öldü. Bu sefer yine veryansın ederek: "Ne olmuş yani devlet koşuyor, yardım elini uzatıyor!".. Bunun sonu yok ki...

AKP'nin eğitim/yayın felsefesini anlamaya devam edelim.

Bir de şu Ayşe Özgün denen kadın TRT'de program yapmaya başladı. Şu diyanetçi, dalaşmacı profesör Zekeriya Beyaz'a ikiz kardeşi kadar benzeyen kadın. Vatan Gazetesi'nde yazıyor. Gezmediği program gezmediği TV kalmadı. Yükünü tuttu, doymadı, bütün bilim onun, bütün kültür onun, bütün güzellikler onun.

Dünya, bilim, insanlık adına hiçbir şey bilmeyen bu kadınlara sağcı/muhafazakar iktidarların düşkünlüğü/rağbeti nedir? İkinci bir örnekleri yok mu? Allah onları ülkemize bir tanecik mi verdi? AKP'nin bu kadına sevdası nedir? Neden bunları alıp dindar, muhafazakar Anadolu kadınının karşısında durmaksızın çıkartıyor. Türkiye'nin, sağcı/muhafazakarların başöğretmenleri, aydınlık yüzleri, modern, çağdaş yüzleri bu kadınlar mı?

Türkiye'nin kültürünü, konuşmasını, bilgisini bu zavallı, bilmiş, beyni çaresiz kadınlar mı oluşturuyor? Bu kadından Şenol Demiröz Türkiye halkı adına ne bekliyor!.

Boşlukları doldursun, bekleniyor. Şenol Demiröz bey, elli yaşına kadar saf, temiz, dürüst kalarak bu kadınları iktidara taşıyacağı, ekranlarda şenlendireceği günlerin hayaliyle mi yaşadı? Dünya görüşünüz, ufkunuz, tarihiniz, şanınız, şerefiniz, eğitiminiz, yayın politikanız bu kadın mı?

Bomboş zekalan alabildiğince başıboş bırakırsanız başınıza büyük felaketler gelir. Türkiye'deki fikir hürriyeti bu büyük karambolü iyi değerlendiren iyi kullanan bu bilmiş kadınlara yaradı. İyi şekil yaptılar.

Bugün onbinlerce/yüzbinlerce okumuş, zarif, kendine güvenen bilimkadınımız var, hiçbirinin yüzüne bakmıyoruz, varsa yoksa bu suratlar.

Her boku bilirler, her boku halkın üstüne fırlatırlar bunun adı: Kültür olur. AKP'nin Türkiye'ye bağışladığı büyük, şanlı kültür!.

Hepsi Bush'a hayran, hepsi ABD karşısında el pençe divan. Hortumcular aleyhine tek kelime yazmamışlar. Patronlarına incecik de olsa dokunmamışlar. Ülke soyulurken sütünlarından Türkiye ne güzel diye keyifli çığlıklar atmışlar. Sırt üstü yatıp günlerini gün ederken onbinlerce gazeteci işinden atıldı. Şimdi, temiz, kültürlü, muhafazakar bir adam Şenol Demiröz, bunları başının tacı yapıyor...

İşte yine bildik bir örnek, Hürriyet yazarı Cüneyt Ülsever de TRT 2'de program yapıyor. Bu beyfendi, liberalizm denince, diline kalemine hakim olamıyor. Ona bir telefon edin ve "liberalizm öldü" deyin, o an intihar edecektir. Liberalizm öldüğü için değil, üstünde bu kadar rahat serseri ossuruk laf edecek başka bir saha bulamayacağı için. Dünyada liberal yazarların çoğu acı çeken insanlardır, mücadeleci. Bizdeki liberaller durmaksızın mutluluktan uçan insanlar, bir dansöz şehveti. Bunun sebebini anlatayım.

Her yazar, ülkesinin bilgi birikimini bilmek zorundadır. Yani, bizler Tanzimat'tan beri üniversitelerimiz/bilimadamlarımız ahlak üzerine, siyaset üzerine, değişim üzerine, tarih üzerine vs. neler yazılmış bilmek zorundayız. Bu bilgiler bizim ilkokul bilgilerimizi oluşturur. Yani sadece biliriz. Yazarlık için lise eğitim, hangi yazarın nerde ne dediğini bilerek/yazarak gelişir. Yazarlık için üniversite eğitimi ise, tüm bu bilgileri yorumlamakla başlar.

İşte, henüz ilkokul ve lise eğitimi almamış ve direkmen üniversiteye başlamış yazarlarımız hep medyada bulunuyor ve hepsi nedense liberal oluyor! Çünkü liberal olmaktan şunu anlıyorlar: Daha önce yazılmış/çizilmiş hiçbir şey umrumda değil.

İşte bu topraklarda yazılmış/çizilmiş hiçbir şey umurunda olmayan liberasyon şampiyonumuz Cüneyt Ülsever! Liberalizm diyerek bomboş laf salatası kelimelere kendini kaptırmış. Ve gazetesinin çok okunuyor olmasından hala kendini bu sefil fikirlerden kurtaramamış acıklı bir adam. Her acemi yazar yeni fikirlere kul köle esir olur. Militanlar gibi, ideolojilerine tapınır. Oysa liberalizmin en büyük hasletlerinden biri körü körüne bağlanmamaktır.

Cüneyt Ülsever'i ve benzerlerini bu manyaklık noktasına Türk medyası getirdi. Onları TV'lere, ekranlara taşıyanların bu çılgınlıkta payı büyük.

Şimdi bu adamın ağzına bakın, kelimelerine, yazılarına, saçının rengine, yüz ifadesine... Kendimizi yakın hissedeceğimiz bir cümlesi bir düşüncesi var mı? Peki ekranlardan yıllarca niye bağırıyor! Boşluk dolduruyor!

Sağcı/merkez partilerin sihirbazlığı da buradadır. Kim birşey söylemiyorsa onu öne fırlatın!. İşte adam, ülke dersin anlamaz, vatan dersin anlamaz, borsa dersin anlamaz, özelleştirme dersin anlamaz. Hah, tam uygun bir elbise. Üstelik anlamadıkça coşuyor. Anlamadıkça öfkeleniyor! Anlamadıkça sağa sola saldırıyor?

Savaş kızıştıkça cephedeki askerler böyle hal alırmış, kanlı katliamların ortasında şuursuzca oraya buraya koşarlarmış. Şuursuzca ona buna laf yetiştiren bu adamların adı liberalmiş. AKP onlarla ekranlarda halkına nasihatlar ediyor, fikirler veriyor!

İşte Türkiye'yi delirten bir bürokrasi hantallığı. TRT 2'de akşamları, her akşam yayınlanan Akşama Doğru programı. Sunucusu Seynan Levent. Türk idare bürokrasi tarihine gireçek bir hantallık örneği, hiç kimse yerinden edemiyor.

Bu kadını hiç bir güç yerinden edemedi. Nerdeyse on hükümet devirdi, bana mısın demedi. Gecekonduların canından çok sevdiği Kemal Sunal filmleri bile taş patlasın ikiyüz defa oynamıştır. Bu kadını altıbin kez, dokuz bin kezdir (yanlış değil, abartı değil) onbin kez her akşam ekranda izliyoruz. Bir de bürokraside "kadınlar" eziliyor deniliyor, nerde, işte yirmi yıldır ekrandan kimsenin kopartamadığı kadın. Annelerin çocuklarına öcü diye gösterdiği kadınları habire ekranda tutuyor birileri. TV'yi kapatsan da orda, açsan da orda, evin duvarı, tablosu gibi. (Eskiden bir komşumuz teyze Televizyon satın almaya gitmişti, dükkan sahibi sordu, hangi marka TV istiyorsunuz, kadıncağız, "içinde o kadın olmasın" dedi...)

Zaten kadın asansörlere sığmıyor, objektifler inceltici kullanıyor yine sığmıyor. Tabii o kadar otutursan olacağı bu. Yirmi yıldır sanat programı yapıp sanat ifade eden tek bir cümle kuramayan bu kadın aralıksız yirmi yıl erkanda.

Ne yapıyor bu kadın? Yayınevlerinin gönderdiği üç - dört kitabı eline alıp gülümseyerek "bakın moderniz, bakın çağdaşlık, bakın çatlayın" diyor. Günboyu sucuk, salam yiyor ekrana çıkınca bize kitap gösteriyor.

Domuzuna sahtekar, kendisinin oturup tek kitap okuduğu yok, ekrana çıkınca kitap kitap kitap diyor başka şey demiyor. AKP'nin 360 milletvekili üç kitap tanıtacak adam bulamıyor mu?

Her akşam ekrandan yüz kere "çağdaş" diyor. Çağdaş derken yatak odası gülümsemesiyle bize bakıyor. Bizde çağdaşlık nerde? Çağdaşım çağdaş çağdaş olacağız derken suratına baksın aynada. Kadın, koca ekranı yirmi yıldır yatakodası gibi kullanıyor. Tek kitabın merak edip içini açmamış. Bu kadın bizim elektrik paramızla her akşam bize "aydınlanma" diyor, "aydınlıkçı" diyor, abajur, avize, florasan lamba der gibi.

Aydınlık diye diye dünyamızı karartıyor. Tüketici dernekleri hareket geçmeli, Avrupa İnsan Hakları'na davalar açmalıyız. Bizden kesilen paraları, bu okyanus altı tuhaf ahtapot şekilliler her gece ekranda biraz daha büyüyerek yesinler diye mi veriyoruz?

Milyonlarca gencimiz, çocuğumuz her akşam, kültür diye, kitap diye bu kadını görürse, artık onlarda kitap, kültür, sanat hevesi kalır mı? Kaldı mı? Yazıktır, bu halka merhamet edin. İnsanlığın bir umudu olan kitabı, düşünceyi, sanatı bu kadınların elinden kurtarın. Şenol Demröz gibi niceleri bunları yerinden sallamıyor. Değil işine son vermek, onu bir cümle eleştirecek bir gazete köşesi, bir yazar çıkamıyor!

Bush, Orta-Doğu'yu eğitelim diyor, Irak'a demokrasi götürelim diyor. İşte buyrun, Seynan Levent'i götürsün, bizi yirmi yıldır aydınlattı, biraz da Irak'ı aydınlatsın. Irakılar işgal ordularını görünce kötü birşey oluyor sanıp karşı hücuma geçiyorlar. Onlar daha "kötülük" nedir bilmiyor. Yeni hükümet kurulup Seynan Levent gibiler ekranlara kurulsun, görürüm Irak'ın halini...

Şenol Demiröz ve onun temsil ettiği AKP ya da onun temsil ettiği muhafazakar ahlağın yayın politikası işte budur!

Bir de görmediğiniz perde arkası var. Şenol Demiröz'ün yanıbaşında Ünal Küpeli, Hüseyin Karataş, Yağmurdereli, İnanoğlu ailesi, gibi geçtiğimiz otuz senenin sinemacısı, yönetmeni, programcısı hazır kıta bekliyor. Yeni dizilerden, sinemalardan, milyonlar dolarları aynı sağcı aileye, aynı sağcı sülalelere dağıtmak için.

Bunun adı, adıyla sanıyla sağ iktidardır, başka ne bekliyorsunuz? Bunlar bu paraları babadan toruna yiyip üçbinli yıllara doğru şan, şerefle yıldızlar gibi akacaktır.

Türkiye halkı sesini çıkartamadıktan, tüketici dernekleri elektrik paralarımıza sahip çıkmaya başlamadıktan sonra, büyük bir hukuk savaşı verilmeden bu sağlı sollu börekli Bush'lu, peşkeşli, onun bunun çocuklu hikayeler devam edip gidecek!

Kardeşlerim. TRT elektrik paralarımızdan milyon dolarlar yiyor ve beş kuruş kazanamıyor.

Çünkü "peşkeş", "adam kayırmadan" fırsat bulup, program yapmayı, kültürü, sinemayı, edebiyatı düşünecek halleri yoktur.

Türkiye sadece madenlerini değil, edebi değerlerini de kullanamıyor.

TRT ya da Kültür Bakanlığı, bugün milyon dolarlar kazanabilir. Mesela, Harry Potter filmleri dünyayı kasıp kavuruyor.

Oysa Türk masalları birer şaheserdir. Okumadıkları için bu masalları hala çocuklar için sanıyorlar...

Tam tersi, Türk masallarındaki eğitim felsefesi, ahlak, hukuk savaşları, insan, toplum, bilgelik, şaşırtıcılık, macera, dramatik yapı çok çok güçlüdür ve dünyada eşi benzeri yoktur.

Ve matbaaya geçtiğimiz günden beri içimizden hiçbir yazar bu denli yüksek ve bu denli şaşırtıcı güzellikte eserler yazamamıştır.

Bu masallarda, aile, iktidar, hırsızlık, zina, savaş, yalancılık, kıskançlık, gibi temel insani/sosyal dertler en derinden ve filozofik bir dille tartışılmıştır. Okunmadığı için şimdi benim ne söylediğimi anlamaları mümkün değil. İşte mesela Gendaş Yayınları'ndan 3 ciltlik Türk Masalları yayınlandı. Osmanlı döneminde bir elçinin kızı hafızasına aldığı bu hikayeleri sonra kaleme aldı. Bir okusunlar, bu kadar güçlü senaryo ve hikaye olur mu diye şaşırsınlar. Ancak onlar şaşıramazlar, çünkü onlar milyon dolarlarını bu bildiğimiz piyasanın ossuruk senaryolarına yatırmak için can atıyorlar. Oysa bu hikayeleri filmleştirebilsek, her gelen kuşağa göstereceğimiz klasiklerimiz olur.

Üstelik bunlar bir drama içinde, akıcı, çok çarpıcı, olağanüstü bir dille gerçekleşmiştir.

Bir de, sağcı/muhafazakar ahlak o masalları niye çeksin.

O masallarda ahlak anlatılıyor, işlerine gelir mi? Çocuklar ahlak öğrenirse halleri nice olur? O masallarda dürüstlük anlatılıyor. O masallarda temiz, yoksul insanların onuru anlatılıyor. O masallarda iktidara sülük gibi yapışan saray cüceleri anlatılıyor. O masallarda halkından uzaklaşmış padişahlar anlatılıyor. O masallarda vatan sevgisi, aile sevgisi anlatılıyor!..

Sağcı/muhafazakar iktidarlar, çocuklarına bunları öğretmeyi göze alabilir mi? Alamaz.

Sağcı/muhafazakar iktidar halkın paralarını, Mehmet Barlaslar, İnanoğulları, Akıllıoğulları, Cüneyt Ülseverler, Ayşe Özgünler'e maaş diye dağıtır, yetmez, durmaz, doymaz, otuz yıl geçer, yine aynı adamlara dağıtır!...

Niçin? Bush geldiğinde hepsi alkışlasın diye!...

nihatg@leman.com.tr

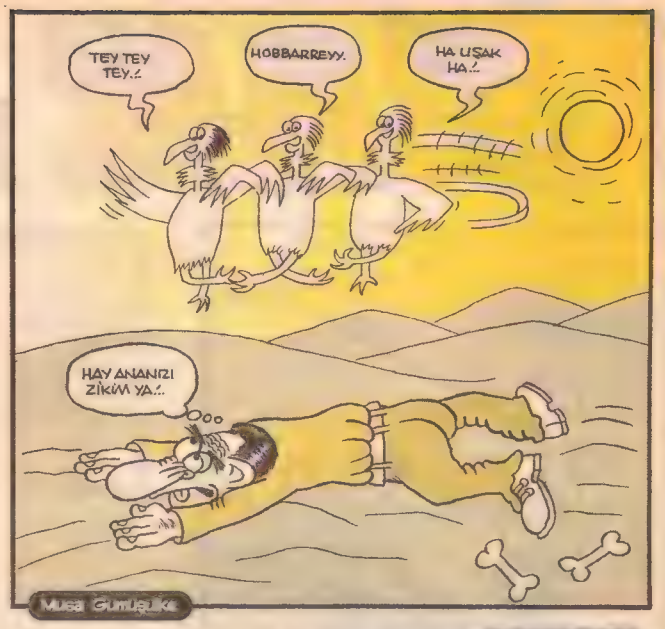

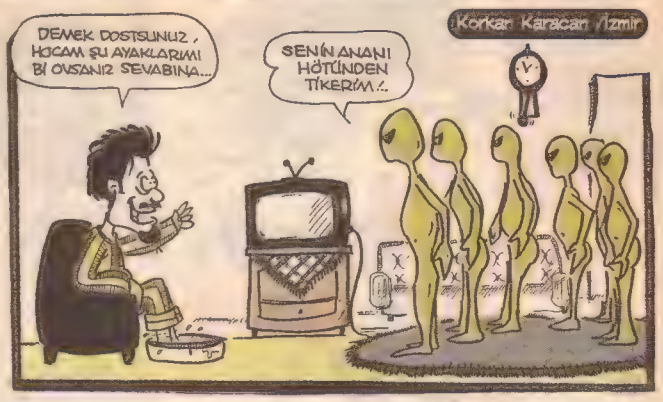

Tişört, Çizgi Albümler, Ciltler vs.. Leman Ürünleri artık "Karikatür Sokağı"nda, Antalya'da bulunabiliyor!..

SAYI: 661
9 TEMMUZ 2004 CUMA
HAFTADA BİR YAYIMLANIR

● Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd Şti.
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Yazışleri Müdürü: Zafer AKNAR

Satış: Cengiz KOCALI ● Müessese: Ali YAVUZ ● Avrupa Sahşlan Türkiye Sorumlusu: Ilhan ARKAN ilarkan@leman.com.tr ● Matbaa Sorumlusu: Tanju KİRTE Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) • Fax: 0.212.245 38 06 • Abonelik için Tel: 0.212.292 95 65 (140) Baskı: LeMan Matbaası Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx) • Genel Dağıtım: BBD Merkez Adres: Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

Akşamsefası

KOZALAK HÜMİN ZARARLISI

ÇAĞÇAĞ

Herkesin gençlik yıllarında çekim gücüne kendini kaptırıp yörüngesine girdiği bir yıldız vardır.. İşte benim de o yıllarda kendimi kaptırdığım yıldızım Marlon Brando idi.. Unuttuğum göz yaşlarımla, saygıyla anıyor, sevgiyle uğurluyorum.. Hayranlıkla.. Ç.Ç.

hisseli harikalar

kemalkenanergen

Alman Usulü: Herkes kendi yatağında sevişsin usta. Sonra yayları bozuluyo, masraf oluyo...

Çingen: Biraz yontulmuş çingene...

Ruhban Okulu : Eeyy öğrenciler, geldiyseniz bi işaret verin de derse başlayalım hele...

Gramafon : Pikap fosili...

Toksin : Bi de aç olsa kimbilir başımıza neler gelicek...

Muhteviyat: İçine çok acayip şeyler kattık diyememiş ama daha etkili bi bok demiş, bravo...

İstihbarat : Askeri dedikodu...

Akşam Ebesi : Gündüz doğuran olursa ilgilenmiyo heralde manyak...

Mezura : İktidarsız cetveli...

Verkaç : Alkaçiim de olurmuş lan aslında...

May neym iz : Size adımı söyleyebilirim ama aslen İngilizce bilen bi şahsiyet değilimdir...

Görgü Tanığı : Kendisi çok görgülü biridir ben şahidim...

Tapınak : Belli ki Kürt icadı. Lazlar bulmuş olsaydı Ha Purda Tapinalum demek zorunda kalabilirdik. Bakın mesela ben kaldım bile...

Hava Muhalefeti: Baykal karşıtları...

Cahil Cesareti: İki kere bir doksan, iki kere iki yediyüzelliiki, iki kere üç yirmi milyar, iki kere dört dön de götünü ört, iki kere beş sıfır onda beş...

Laubali: Orta yaşlı yavuşak...

Sezenak Su: Eski kulaklarını saklıyo mu acaba? Benim öyle bebekliğimden kalma saçım var. Bi tutam...

Korsan Kitap: Kara Goründü 2. Cilt. Kuşe kağıda basılı, 350 sayfa, 175 yaprah...

Adli Reform: Adalet devre mülkün temelidir...

Ska: Tam canımızı sıkmak üzereyken baştan başlayan ve canımızı tam daha çok sıkacakken yine baştan başlayıp, böylece canımızı çok daha fazla sıkabilen şarkı türü.

Mestan: Dindar kedi...

Duayen: Düzeyli işin kaşarı olmuş kişi...

Hafıza Kaybı: Neyimi kaybetmiştim lan ben? Haydaa. Neyimi naapmıştım ya bak şimdi?..

Kaleci Atışı: Hayatımda hiç gol yemedim...

Son Yemek: Sanırsam hesabı Judas'a ödetmişler...

662

16 Temmuz 2004 Cuma 152209 Sayı: 2004/29- 850.000 TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

Leman

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

K.K.T.C-950.000 TL.

2.ÖZAL SALTANAT DEVRİ

İnce seçim ayarlarıyla ya da bu ayarları kendine yontarak tek başına iktidara gelen hükümetlerin taaa Osmanlı'dan kalma karakteri bu: Lale devirleri...Kaçıncısı yaşanıyor belli değil..Özal döneminde, sülük işadamlarının, devletin yağlı ballı ihalelerinden pay kapmak için düzenledikleri geceler, papatyalar...Amerika'dan ithal edilen seçkin hırsızlar..Hepsi çaldılar çırptılar ve kaçtılar.. El Tayyip'in geçtiğimiz hafta Lütfü Kırdar'da kızına yaptığı düğünde de, Özal döneminin yağlı ballı devlet sofralarından kareler vardı. İslamcı seçkin sosyete-global sermaye kolkola düğüne gelmişti. 7 bin davetli. Bariyerlerle kapatılan yollar, ana caddeler..Vıcık vıcık marka, vıcık vıcık rant kapma yanaşmalığı.. Takılar.. Altınlar.. Paralar.. Yürrüü Fatih caddelerinin ateşli akıncı-militanı Tayyip, kim tutar seni...

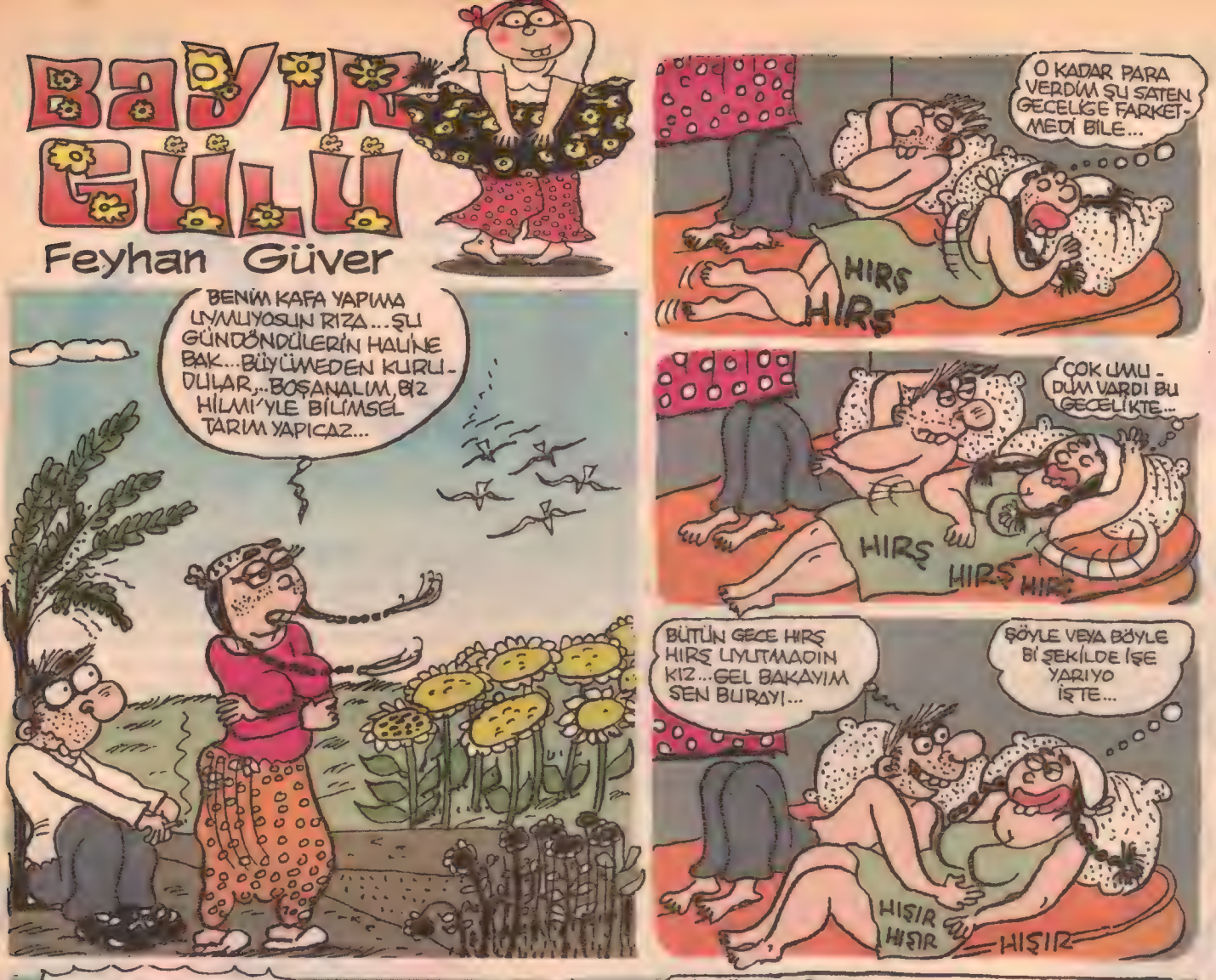

DUBAİ'DE ENSEME TOKAT ATAN TERBİYESİZ KİMDİ?

Aksaray PAŞAOĞLU

Geçen hafta, eşimle birlikte Dubai'deydim. Dubai'ye gece indik. Sabah uyanıp otel odamızın penceresinden dışarı başımı uzatınca biri enseme şiddetli bir tokat patlattı. Başımı yukarıya çevirince aynı şaplaktan bir tane de alnımın çatına yedim. Ben acı içinde kıvranırken o tokatların arlanmaz sahibi yukardan sırıtarak bana bakıyordu. **O kim mi? Dubai sıcağı!** Dubai'de pazartesi günleri öğleden sonra ikide hava gölgede ellidokuz derece oluyor ve insan beyni bir çeşit kaz beyni gibi çalışmaya başlıyor. Salı, çarşamba ve diğer günlerde de bu böyle. Dubai'de bütün tavuklar lop yumurta yumurtluyorlar. **Yumurtlamadan önce tavuğun kıçına buz basarsanız, yumurtanız rafadan oluyor.** Akşam üstü biz havuza gittik. Fakat orada da karşımıza bakın kim çıktı ve bizim havuza girmemizi engellemeye çalıştı. O kim mi? **Fazla kilolarımız!**

Lüks lokantaların müptelası olmak ne demektir bilirsiniz. Bazen eşimle her mütevazı Türk geleneksel Moğol-Uygur karışımı Kayıboyu ailesi gibi sabahtan çıkıp brekfısttı, brançtı, lançtı, lunçtu, dinırdı, künefeydi derken kimi zaman yetmiş kilo oturduğum sofradan doksanaltı kilo kalktığım oluyor. **Bakın biz buna önlem olarak ne yapıyoruz.** Eşim ve ben bir yemeğe davetliysek, yanyana oturup aramızda iki karış bir boşluk bırakıyoruz. Ve kuşkuşlanmadan dilediğimizce yiyoruz. Bir süre sonra aramızdaki mesafe kapanıyor ve **kabalarımız birbirine deyiyor**. İşte o zaman biz yemeyi kesiyoruz. Ama bu hiçbir zaman diyetin yerini tutmuyor...

SU ALTI BAHÇESİNİN BEKÇİ TİMSAHI

Neyse, ben belimdeki yağlarımın bir kısmını mayomun içine, bir kısmını bel çantama doldurmaya çalıştım. Eşim ise beline ördek şeklinde şişme bir simit sararak simitin bıçakla yarılmış iç tarafından bel yağlarının tamamını simitin içine tıktı. Simiti sıktığınızda eşim viyyk diye bağırarak şişme simit gibi ötünce durumu gizledi. **Birbirimizin artan yağlarını da hortumla emip** havuza indik. O havuz körfez ülkelerinin en müthiş havuzuymuş. Havuzun dibinde en nadide su altı bitkileriyle düzenlenmiş bir "derin bahçe" var. **Bahçede sigara içmek serbest**. Hatta içebilene 189 milyon lira ödül veriyorlar. Görevliler, kafanıza lobutla ve sizi bayıltıp ayağınıza bir kaya bağlıyorlar ve onlar sizi bok çuvalı gibi kaldırıp havuza atıyorlar. Kaya dibe oturunca sekiz metre bir timsah gelerek bacaklarınıza dalıyor. Ve sizi hızla süs bitkilerinin arasına çekiyor.

Orada timsah kendi ekseni etrafında süratle döndüğü için siz su altı güzelliklerini 360 derece seyrederken sekizinci katta ameliyathane hazırlanıyor ve çıktığınızda bacaklarınızı tekrar yerine takıyorlar. **Eskisinden daha güzel oluyorsunuz**. Ve akşam yemeğinde o timsah kızartılmış olarak sofranıza geldiğinde çok enteresan bir duygu yaşıyorsunuz. Öcünüz mü doydu, açlığınızı mı yediniz, yoksa intikam ateşinde mi pişmiş anlayamıyorsunuz. Bunalarak yiyorsunuz ve kusuyorsunuz?

BEYNİME TOPRAK KAÇTI

Biz havuz sefasından dönünce bakın beni nasıl otel odasında çok hoş bir sürpriz beni bekliyordu. O gün bizim evlilik yıldönümümüz olduğu için eşim bana çok güzel bir hediye almış. O bir elbise. Fakat o alelade bir elbise değil. **Microsoft tarafından üretilmiş elbise şeklinde bir bilgisayar.** Hemen giydim. Üstüme cuk oturdu. Eşim paçalarını bir santim kısaltınca ben bedeninizin çeşitli yerlerine yerleştirilen sensörler sayesinde bedeninizle ilgili bütün bilgiler elinizdeki bir çipte toplanarak tokalaştığınız insanın elindeki çipten onun bilgisayarına geçebiliyor. Ben onu giyip sokağa çıkınca, **ABD elçiliğine beden bildirimine giderken** beynimin loblarına geçirdiğim iki sensörden biri hava altmışbeş derece olunca kısa devre yaparak bir anda beynimin boz maddesi kulaklarımdan ve burnumdan yere akınca ben plastik bir leblebi küreğiyle boz maddeyi yerden alıp genzime çekince beynime toprak kaçtığı için benden habersiz beyinden parmağa sinyal gelince ben derhal mini tuş takımıyla MP3 çalarıma bir emir yollayıp "**Terzi elin kırılsın, dar geliyor düğmeler**" adlı türküyü çalınca o tunçtan yapılmış Anadolu insanının geleneksel taşlamasıyla ben microsoftu eleştirince işte o zaman **Türkiye'nin Avrupalı olduğunu daha iyi anladım**. Ve o anda hemen şunu düşündüm. Büyük Ortadoğu projesi, Ortadoğu için en hayırlı olanıydı.

LEMAN

Barbar Bush yönetimi yüzünden dünyada bütün değerler sistemi alt-üst oldu. Post-vandalizm çağını yaşıyoruz. Irak'ta dünyanın yedi harikasından biri olarak gösterilen Antik Babil Asma bahçelerinin bir bölümü, Amerikan askerleri tarafından helikopter pisti açmak için buldozerlerle yıkıldı...

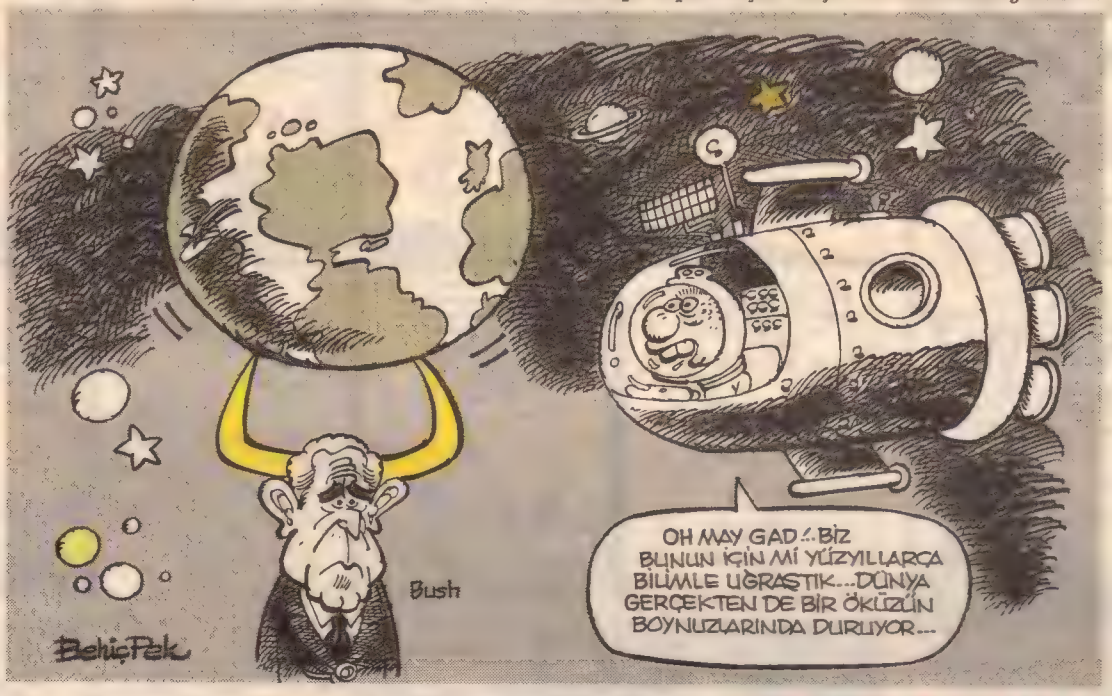

Şaron, İsrail'de ters düştüğü üst düzey bir güvenlik sorumlusunu öldürtmek istemiş..

Tayyip Erdoğan, kızı Esra'yı 7 bin kişinin katıldığı sade(!) bir törenle evlendirdi. Olağanüstü güvenlik önlemlerinin alındığı düğünde, Türk-islam sentezi görüntüleri yaşandı.

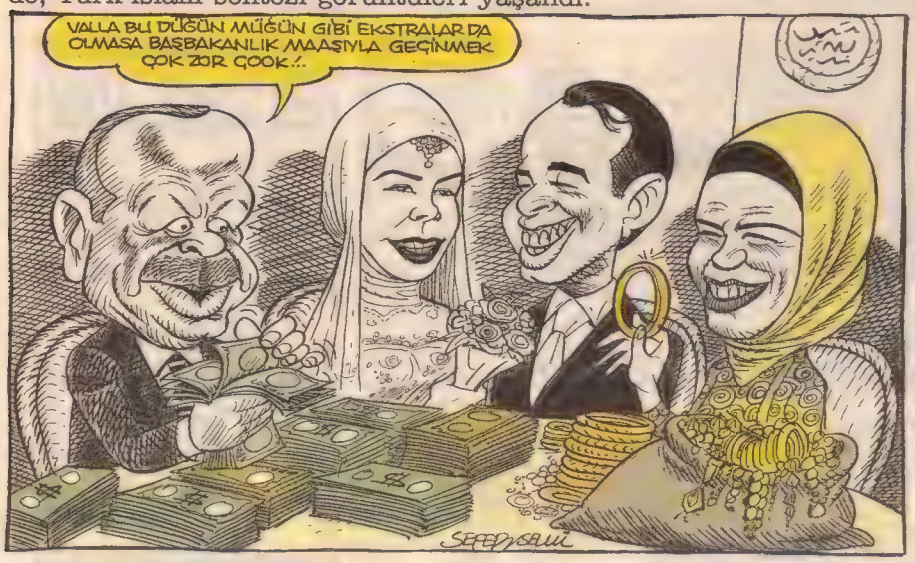

Uyuşturucu ticaretinin altın geçiş noktası Van'da yakalanan eski milletvekili Mustafa Bayram'ın oğlu Hamit Bayram, karakoldan adamları tarafından kaçırıldı. Bayram ve 48 kilo eroin halen kayıp. Polis şefleri birbirini suçluyor..

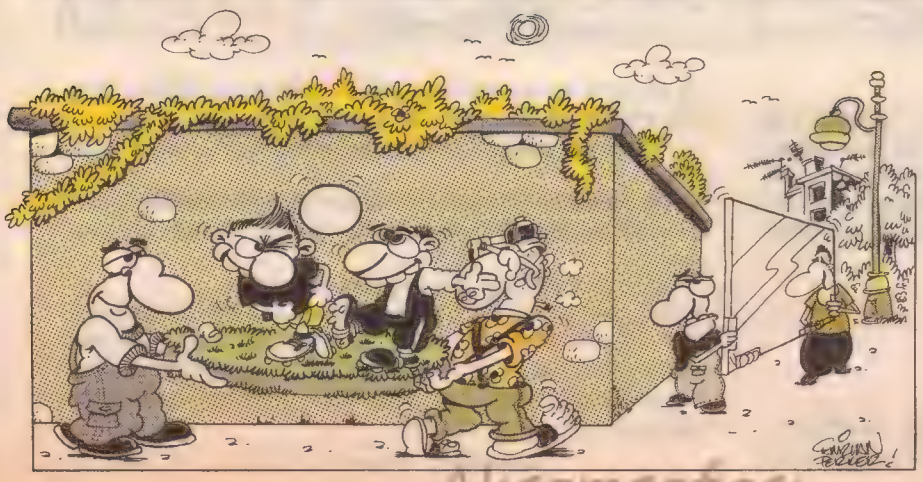

ŞEN OLA DÜĞÜN

Figaro'nun Düğünü'nden sonra kült olma yolunda ilerleyen Erdoğanlar'ın son düğününden notlar...

- Düğüne krallar ve devlet başkanlarının yanısıra Jedi Şövalyeleri'ni temsilen, Erdoğan'ın belediye başkanlığı döneminden kankası Yoda'da katıldı... Erdoğan'ın Chewbacca'yla vücut diliyle anlaşması ve Darth Vader'in "Gücü hisset Tayyip. Bırakın AB'yi, gelin imparatorluğa katılın." önermesi gecenin ilgi çekenlerindendi...
- Dışardan çekim yapmanın yasak olduğu törende, X-Ray cihazları Fatih Altaylı'nın üstünde iki kamera ve operatörüyle birlikte bir jimmy-jib ele geçirdiler... Altaylı, pişman olmadığını, hayatta ki tek gayesinin Erdoğan'ı saniye saniye çekip, canlı yayınlamak olduğunu açıkladı...
- Düğünün yapıldığı salon ve çevresinde 600'ü çevik, geri kalanı simetrik 5000 polis, 50 keskin ve sinirli nişancıyla birlikte 50'de bomba ve nükleer silah arama uzmanı yer aldı... Ayrıca Satürn'ün uydularını görüntülemesi için uzaya fırlatılan Cassini aracı bi günlüğüne kiralanarak, salon çevresi tehlikelere karşı gökten de gözlendi...
- Salona çıkan tüm yollar bariyerlerle kapatıldı... Araçlar sıkıca aranırken trafikte mahsur kalanlar, "İçerde düğün, dışarda düğüm... Neyse bi tane daha kaldı, onu da atlattık mı rahatız" diye konuştular...
- Aynı esnada içerde yaşanan 3 saatlik takı kuyruğu da davetlileri bezdirdi... Sıra beklemek istemeyenler kuyrukta dolaştırılan torbaya takı atarlarken, içerde korsan torbalar dolaştığı haberi paniğe yolaçtı...
- Davetli 7 bin kişi, X-Ray'lerin yanı sıra, bulaşıcı bi hastalığa sahip olma ihtimallerine karşılık sıkı bi check-up'tan da geçirildiler... Düğüne icazet edemeyenlerin yolladığı çelenklerse, yoğun bir polen aramasından sonra içeri alındı...
- Davetiyesiz içeri girilememesi en çok karaborsacılara yaradı... Karaborsacıların salon çevresinde davetiyeleri milyara pazarladıkları görülürken, gelin ve damatın da anca burdan aldıkları davetiyeyle içeri girebildikleri bildirildi...
- THY düğün için ek sefer koyma kararını büyük tedirginlikle aldığını açıkladı... Daha yeni tokata koşulan mor gözlü kurum yetkilileri, son ana kadar düğüne CHP Ardahan milletvekilinin gelip gelmeyeceğinden emin olmayı beklediklerini söylediler...
- Yunan başbakanı çiftten bol çocuk, damadın babasından ansiklopedi seti, Erdoğan'dan da Kıbrıs'ı istedi... (Ürdün Kralı'nınsa evlilik cüzdanını geline verirken, "Bundan bende çok var, bi tane de senin olsun" dediğini yazacaktım, ama adamın tek karısı varmış malasef(?))
- Düğünün totalde 50 milyarlık masrafını gazeteci kayınpeder ödedi... Uzmanlar, biçok gencin gazeteciliğe heves edip, iletişim-gazetecilik gibi bölümlerin puanlarının rokete bağlanmasından ve burda büyük yığılmalar olmasından korktuklarını açıkladılar...

OLGUN BUDAK

CHP milletvekili Ensar Öğüt'ün rötar yapan THY uçağında hareket memurunu tokatladığı iddia edildi..

Irak hapishaneleri terörist devletlerin işkence laboratuvarı oldu. Irak'taki hapishanelerde İsrailli sorgu uzmanları da çalışıyormuş...

Ağır aksak yeni TCK'ya göre, çocuğunu dövene bir yıl hapis verilecek..

Akşamsefası

- Alo, Sıkılhan ben Hırgürkan. Naaber Hoca? "Eyvallah" diyim diye arıyorum, başımıza talihsiz bi iş geldi, bana bi vazife verildi, gidiyorum hakkını helal et. Temiz arkadaştın, senle iyi kötü günlerimiz oldu, unutma bu kara çocuğu. Kırküç yaşında görüşürüz, elveda. Düzeltiyorum, otuzdört yaşında görüşürüz, elveda... Yok lan otuzdört etmez. Hacı bi yazsana altalta, benim yanımda kağıt kalem yok, onyedi yirmibeş daha naapıyo?

- Kırkiki, niye ki?

- Vazife.

- Ne vazifesi hoca bu, nası çeyrek asır sürüyo, yerçekimsiz ortamda işe mi girdin?

- Vazife yeçekimli ortamda beş dakka sürüyo da soonası uzun be hacı. Küçük abim metroseksüel olmuş. Aile meclisimiz bi karar aldı, vazife bana düştü.

-Ne cabbar cevval atakan bi ailesiniz ya..

- Dediklerinin hepsine eyvallah ama metroseksüellik ters düşüyo bizim aileye. Atakanız evet, cabbar ve cevval olduğumuz da doğrudur ama metroseksüel değiliz. Abim iki kaşının arasını aldırtmış. "Sarhoştum sigara yakarken çakmağın alevi yürüdü" felan diyo ama bizim aile meclisi işi şansa bırakmaz. "İçmeye" diye götürüp dönüşte sıkıcam kafasına.

- İyi de hacı insan iki kaşının arasındaki tüyleri kaybeti diye abisini vurur mu hiç, belki hastadır, kaşpalazı felan olmuştur adam uheh..

- İki daha yazsana sen o kağıda...

- Niye ki, iki?

- İki yıl da kendin için hapis yaz şerefsiz yavuşak. Abimden önce gelip seni infaz edicem. Komiklik de bir metroseksüelliktir benim kitabımda, erkek adam karı gibi gülmez, güldürmez, gülünen ortamlarda bulunmaz. "Yerçekimsiz ortam" dedin yuttuk ama durmadın "kaşpalazı" dedin bi de... Git abdest al, geliyorum kafana sıkmaya şerefsiz, tıynetsiz, müptezel seni...

Nasısın Sıkılhan, Bunalgül ben. Bak ne diycam, havuza gittik biz biliyo mısun, feciiydi yaa, gülmekten klor yuttum bissürü, Büzge de yarıldı, resmen yarıldı.

- Yapmayın ööle.

- Yaa ama dinle bak bi dakka. Biz "havuza gidiyoruz" diyince Çisil "Ben de geliyim ben de geliyim" yaptı, "E gel" dedik mecburan. A bu arada, Çisil'in bi ayağı altı parmaklı, bilmem biliyo musun...

- İnsaf be kardeşim!

- Di mığ, insaf yani, açgözlü ayaklı karı, herkesin beş parmağı var sen niye altı tane. Herneyse... Ay ne anlatıyodum ben... Ha, Çisil. Bu hemen gider gitmez attı kendini havuza enerjayzır tavşanı gibi çata çuta yüzüyo, nası süratli ama görsen; şaş kalırsın, kal gelir, oha olursun, dinliyo musın?

- Şaş gelir, kal şaşarsın, oh olursun...

- Şaş kalırsın, kal gelir, oha olursun.

- Zaman gösterir.

- Neyi.

- Ne olucağımızı.

- Mahsus yapıyosun di mı? Konu dağılsın, ne anlattığımı unıtıyım, sana sorıyım, sen mevzuuyu cinselliğe getir, çift anlamlı konuşmalarda bulun, ereksiyon haline geç, ööle mayonun önünden her şey belli olsun.

- Çisil'in toynağı diyodun, kendin geldin mayo önlerine.

- Ne yani ben konuyu getiremez miyim cinselliğe? Sen kadınları yatakta öölesine duran kaz tüyü yastık mı sanıyosun...

- Partnerimin kaz olması şart diil. Eheh..

- Ben sana "Çisil altı parmaklı, o yüzden ayağı palet gibi, çata çata hızlıca yüzüyo diycaktım", sen tuttun konuyu sekse getirdin heman. Aklın başka bi şeye çalışmıyo, yığıvrançsın, hayvan tabakası, erek kafalı, pardon eşek kafalı, sığırtmaç sektörü, fevri dana.

sklhan@leman.com.tr Atilla Atalay

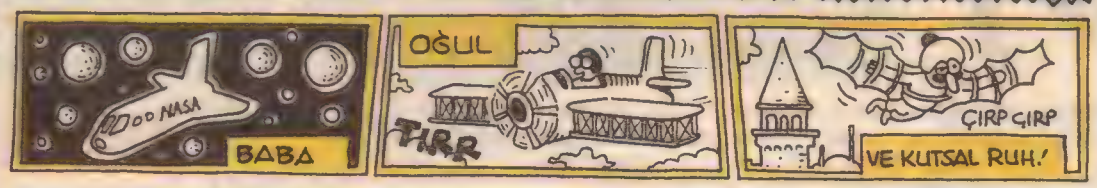

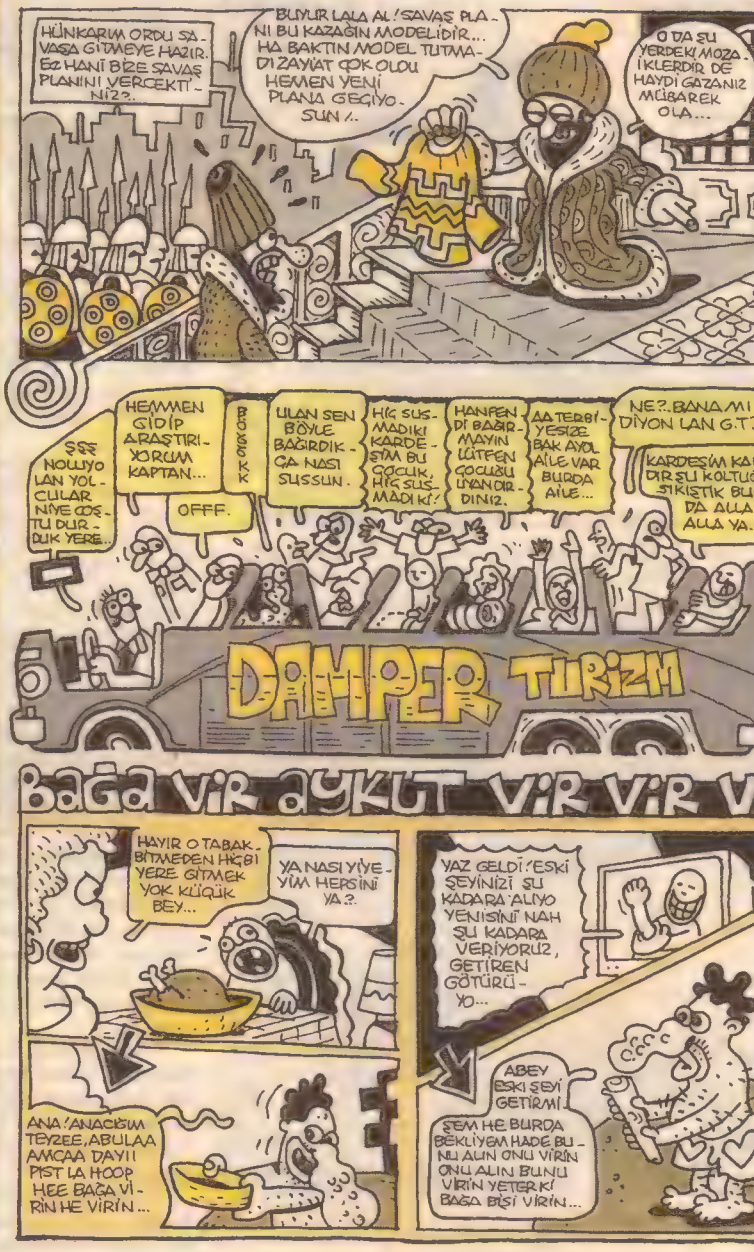

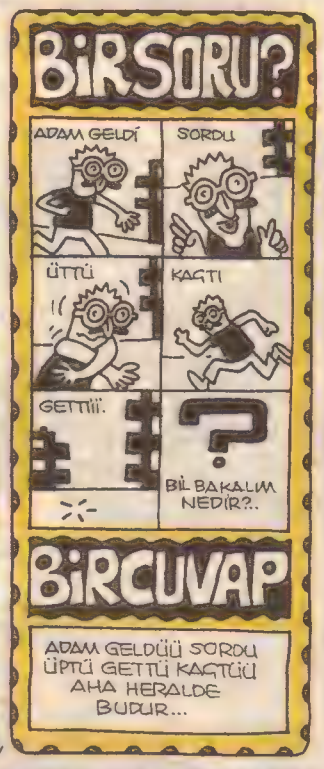

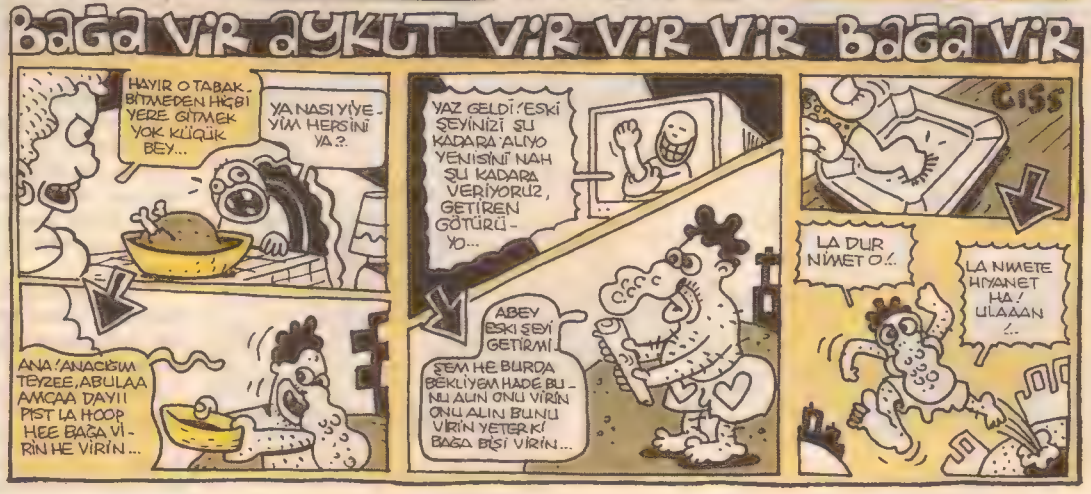

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

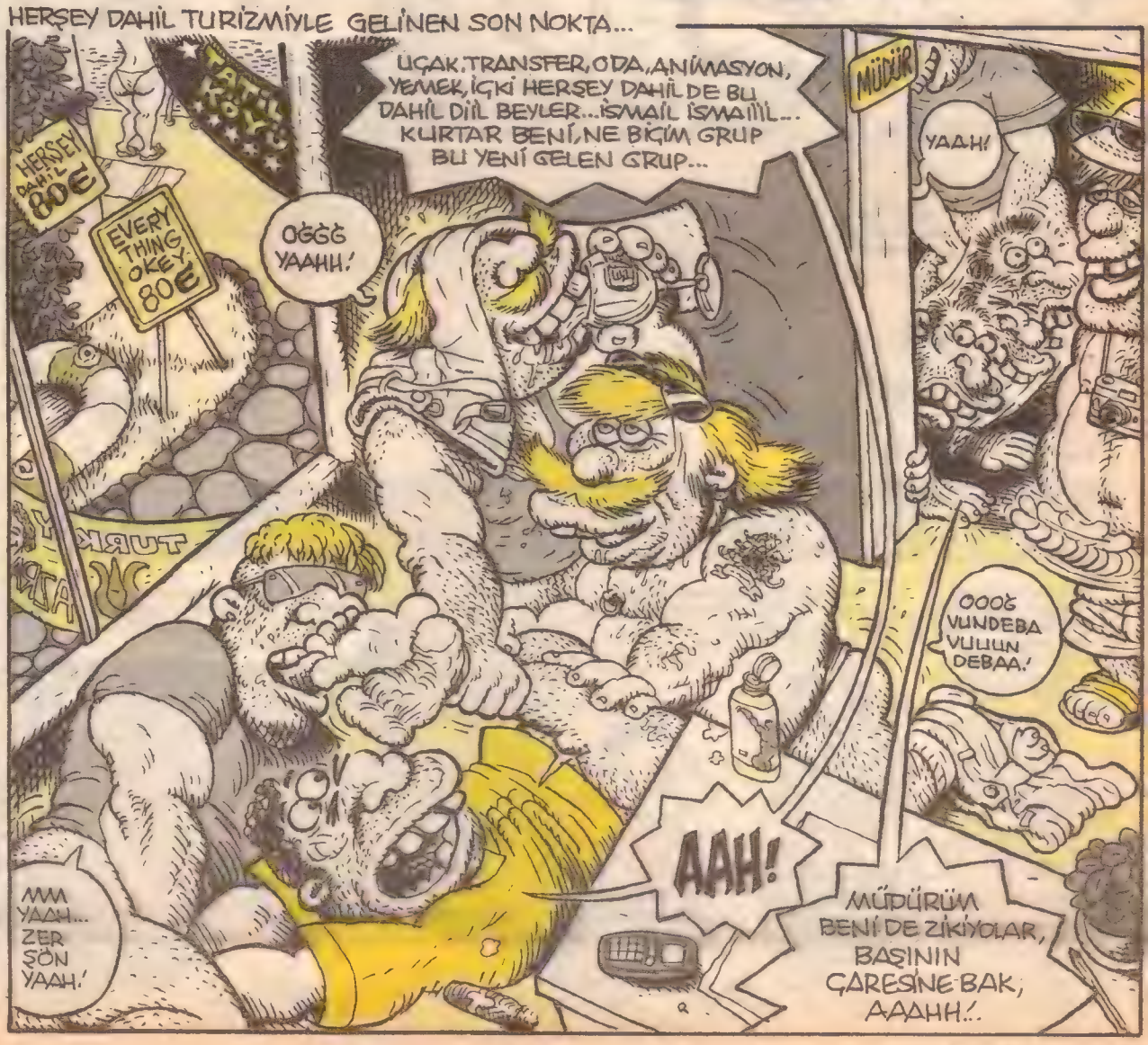

Akşam Ekstra

karatan@leman.com.tr

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

• BU ŞEHR-İ İSTANBUL Kİ BİR MİSLİ BEHADIR, BİR SENGİNE YEKPARE METRO, TÜP GEÇİT MASRAFI FEDADIR...

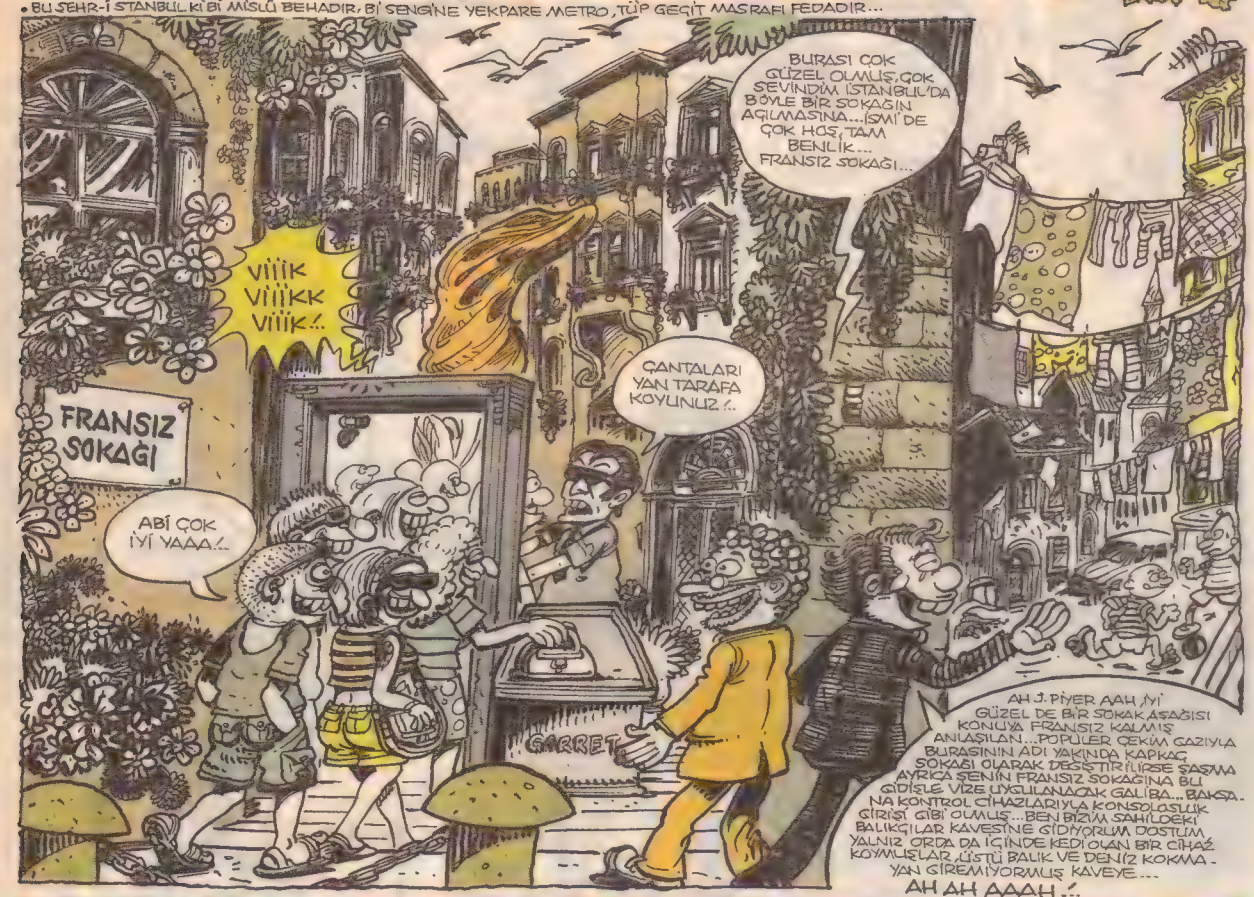

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

ERDENER ABİ

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barşlan

PANTOLON

METİN FİDAN

metinfidan@leman.com.tr

Akşamsefası

TERELELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

I. ÖYKÜ

BİR SİMİTÇİNİN HERŞEY YOLUNDA GİDERKEN HAYATA KÜMESİ...

TAZEEE SİMİİİİİDİİEE!..

SİMİİİİİDDDİİEAA_ ÖÖRRGGHHFFFŞŞ!..

TOPLADIM... SEN İYİ MİSİN ABİ?..

İYYİM ŞİMDİ, NİYE BİRDEN KUSTUM ANLAMADIM... BEN İŞE DEVAM EDEYİM...

SİMİİİİİİBBÖÖAARG-GHHHH!..

NORMAL MUAYENEDE BİŞEYE RASTLANMADI... İLERİ TEKİK İÇİN EMAR'A SOKUP BAKICAZ...

OTUR, KONUŞMAMIZ LAZIM SENİNLE...

ŞU SPREYİ GÖRÜYOR MUSUN? ÜSTÜNDEKİ DÜĞMEYE BASTIRINCA İÇERDE BASINÇ YARATIYO VE SIVI DIŞARIYA PÜSKÜRÜYOR...

PSSS

BU DA SENİN FİLMİN. ÇOK ACAYİP BİŞEY VAR... YEMEK BORUN ÇOK İLGİNÇ BİR MEKANİZMAYLA MİDENE KADAR UZANIYO... TIPKI SPREY HORTUMU GİBİ...

Ve kafana ağır bişey baskı yaptığında midendekiler dışarı püskürtüyosun... Simit tablası, içindeki sprey düzeneğini tetikliyor...

AMAN ALLAH... BEN NAPICAM PEKİ? SİMİT SATAMIYACAK MIYIM ARTIK?..

Bilmediği birşey vardı... Bu, büyük simit tekellerinin bir oyunuydu... Onu gizlice uyutup vücuduna bunu yapmışlardı... Çünkü onlar asla rakip istemiyolardı... Onu da piyasadan silmişler ve kendilerine katmışlardı...

SİMİT SARAYI

NEYLİ SİMİT İSTİYON ABİ?..

II. ÖYKÜ

İYİMSER ADAMIN BATIL İTİKATLARI...

AHA DA! KİBRİTİ Bİ ATTIM KUTU DİK DURDU... MİSAFİR GELCEK DEMEK BU... ÇABUK TOPARLANALIM!..

SAÇMALAMA ADAM...

SİGARA YAN TARAFINDAN TUTUŞTU GİTTİ... YOL VAR BİZE HANIM... HAZIRLANALIM HEMEN...

BAK BAK, NASI KULAĞIM ÇINLIYO. BİRİ BENİ ANIYO... ANAA... ÖTEKİ DE BAŞLADI... NE ÇOK DOSTUM VAR YA... HEP BENİ ANIYOLAR...

İHİHİİHİHİY!.. AVUCUM ACAİP KAŞINDI!.. KESİN PARA GELİCEK Bİ YERDEN... YAŞADIK... YAŞADIK...

OHAA! İKİ GÖZÜM BİRDEN PÖRTLEDİ... BÜYÜK KISMET VAR KISMET... EV ALIYORUZ KESİN!..

AHAA! BACAĞIM BÖLÜNDÜ! ÇOK BÜYÜK Bİ İŞ TEKLİFİ ALICAM DEMEKTİR BU! HADİ İNŞALLAH...

EHHEHEHU... BEYNİM TAŞTI!.. BU NE DEMEKTİ? DUR. UZUN YOLDAN HAYIRLI HABER VAR, EVET...

Daha sonraları...

AH ÇOCUKLAR AH! BENİ BU BATIL İNANÇLARIM MAHVETTİ... İNSAN İÇİNE ÇIKAMAZ OLDUM... AMA İNSAN UMUTLA YAŞAR. VAZGEÇEMİYORUM İŞTE... Hİİ, BAK BİRDEN KÖTÜM BÜYÜDÜ ŞİMDİ DE... ŞAANE Bİ KISMET VAR.

Akşamsefası

canbarslan@superonline.com

yazılık KAANERTEM

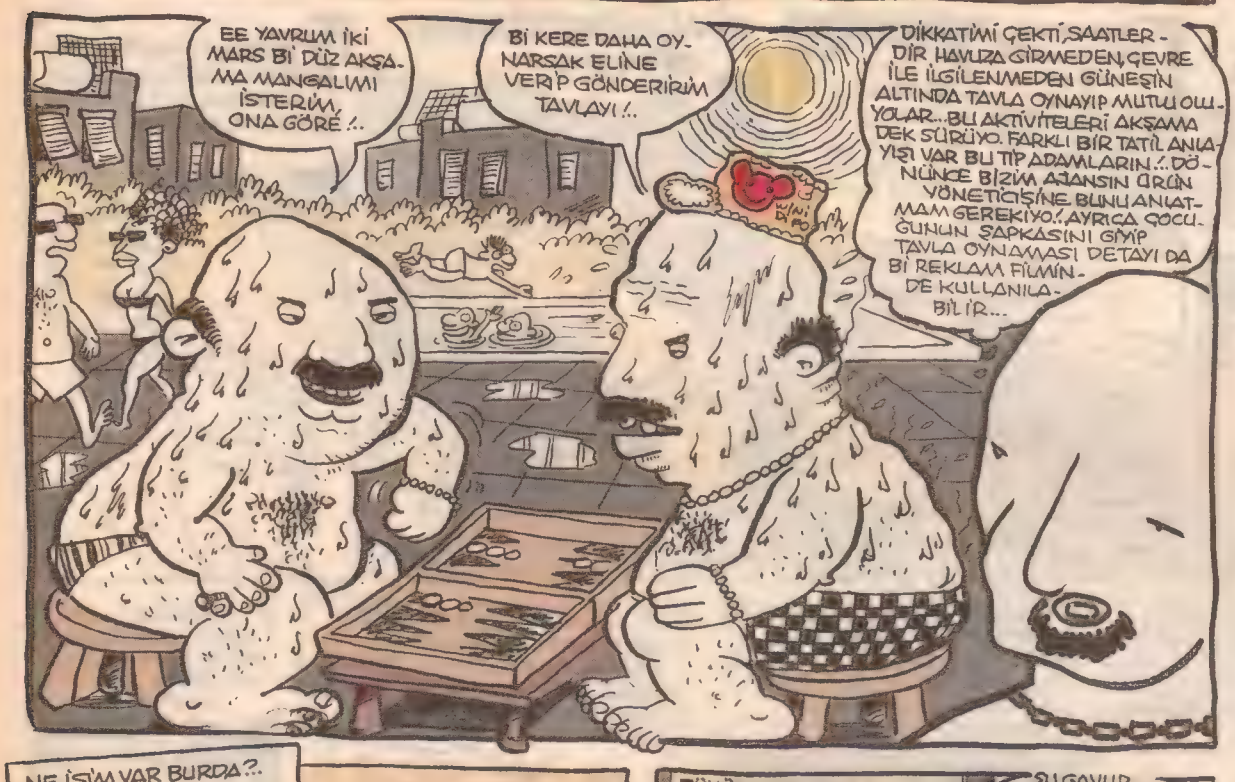

CEZMİ ERSÖZ

SENİ BU KADAR ÇOK İÇİN BENİ AFFET...

Karısını çok seven bir yat tamircisi ve gazeteci bir kadın... Nasıl olur da bir araya gelirler diye soracak olursan, Tanrının çizdiği kadere inanmaya başlasanız, iyi olur derim...

Adamın karısına yazdığı mektuplar, bir başka kadının ona aşık olmasına sebep olur. Ve kadın gazeteye **"araştırma amaçlı bir bahane"** uydurup, dünyanın bir ucuna, adamı bulmaya gider... Bütün mektuplar "**Sevgili Catherine**" diye başlar ama kadın okurken, kendisini **Catherine** yerine koyar. Sanki kocasıyla uzun bir ayrılık yaşamış ve bu mektubu, dinlenmek için geldiği bir kasabada, sabah koşusu yaparken, kumsala vurmuş bir şişenin içinde bulur ve kocasının Tanrıya yakarışını, onu geri isteyişini dinler kendi kendine... Peki neden kendini o adamı bulmak zorunda hissetmiştir? Alt tarafı şişenin içinde bir mektup vardır. Adamın adresini nasıl bulduğunu ise hiç sormayın!

Derken adamın olduğu kente ve ardından, oturduğu kasabaya gelir... Evin etrafında dolaşırken yaşlı bir adam çıkar karşısına... Kadının gözleri ışıldar. Yaşlı, genç, sakat... Hiç önemli değildir karşılaşacağı kişinin fiziksel özellikleri. O kalemin sahibini arar! Kendini tutar ve tanıtır: "**Bu evin resmini çekmek istiyorum, katalog çalışmaları için... Burada mı oturuyorsunuz?**" Adam, elinde yağladığı bir demir parçasını havaya doğru kaldırır! Kadınla ilgilenmiyormuş gibi **"Güneş çok güzel bugün, nasıl da parlıyor değil mi?**" derken, bu evin civarlarında yeni ve genç bir kadın görmekten, hele hele eviyle ilgilenmesinden gizli zevk duyar... "**Yooo**" der! **Yooo. Bu evde oğlum oturuyor, ben şu yandaki kulübede kalıyorum**." Kadının gözleri biraz daha ışıldar ve heyecanı bir kat daha artar! "**Öyle mi? Nerede bulabilirim onu?**"... "**Limana inin, oradadır, yatların arasında bir yerde bulabilirsiniz!**" "**Peki nasıl tanıyacağım onu?**" diye sorar. **"Bu kasabada şapka takmayan tek adam, benim oğlumdur!**" İçinde çığlıklar kopmaya başlar kadının**... "Evet, artık çok yakınsın**" der kendi kendine...

Koşar adımlarla limana iner, restore edilmiş yatların yanına... Ve en kuytu bir yerde, yatla uğraşan bir adamı görür sırtından, arkadaşı adı ile seslenince de o olduğunu anlar. Zaten, şapkası da yoktur başında... Bir kaç dakika öylece uzaktan izler adamı, henüz yüzünü görememiştir! Elini ağzına götürür, çığlık atmak kaçınılmazdır çünkü. Ve vazgeçer adamla konuşmaktan. Onca yolu gelmiştir ve birden geri döner ki... Adam, ayak seslerinden arkasında biri olduğunu anlar ve onun için gelen kadını tanımadan, seslenir... "**Birine mi bakmıştınız?**" Tedirgin ve saçma sapan hareketler yapmaktan korkarak, olduğu yerden bir adım bile kıpırdamadan adama; "**Şeyy... Bir yat kiralamak istiyorum. Burada kalıyorum da. Biraz değişiklik olsun istiyorum, yardımcı olabileceğinizi söylediler...**" Adam, tıpkı babası gibi işine devam ederek kadınla konuşmaya başlar. Kadın bir kaç dakika sona adamın çalıştığı yatın üzerindedir. Yatlar hakkında en az kendisi kadar bilgiye sahip olması adamı şaşırtır. Kadına kiralaması için bir yat önerir ama kadın, kendi başına kullanamayacağını ve birinin onunla beraber olması gerektiğini söyler. Babasındaki o heyecan, adamda yoktur nedense... Restore ettiği bu yatı yarın deneyeceğini ve sabah erken saatte kalkabilirse, onunla gelebileceğini önerir. Kadın onca yolu adam için gelirken, adam herşeyden habersiz, yalnızca küçük bir öneride bulunur... Aslında kadının yarın sabah adamla buluşmak istemesinin tek sebebi "**Catherine**"dir. **"O nerede, onu dinlemek istiyorum!"**

Ve ertesi gün olur ama kadın o gece hiç uyumaz ve buluşacakları saatten iki saat önce gelir. Adam şaşkın ama aldırmaz davranışlarla, sanki mektubu yazan adamı inkar eder. Ve başlar yatı deneme yolculukları. Birbirlerinin hayatlarından kısa kısa bahsederlerken kadın eşinden ayrıldığını ve küçük bir dünyası olduğunu, onun için yaşadığını söyler: Oğlu! "**Ya sen**" der... İçinde, cevabını merakla beklediği o soru, kendini dışarıya bırakmıştır! "**Ya sen?" "Ben de evli değilim... Karım Catherine'i iki yıl önce kaybettim." "Çok üzgünüm**" der adam. Kadın aslında üzülmüştür ama nedensiz bir sevinç de yaşamıştır "**Catherine'in ölümüyle...**" Adam, karısını gencecik yaşta bir hastalıktan kaybetmiştir ve suçu hep kendinde aramıştır o iki yıl boyunca. Onu daha çok sevmediği için kızar kendine: **ONU DAHA ÇOK SEVEBİLSEYDİM, BELKİ ÖLMEYECEKTİ!**

Ve yazdığı mektupta da buna benzer şeyler vardı: **"Sana her sabah güzel göründüğünü söylemediğim için, o çok sevdiğin elbiseyi giydiğinde seni uzun uzun izlemediğim için, senden önce uyanıp kahvaltını kucağına getirmediğim için, seni sevdiğimi her saniye kulağına fısıldamadığım için özür dilerim Catherine!**" diye gidiyordu mektup. Bir adam ölen karısından, hayattayken bile onu delice severken, ölünce neden ondan; "**Seni daha çok sevemediğim için affet beni**" deyip; özür dilemişti?.. Neden bu özürü, bir şişeye koyup denize atmıştı! Neden Tanrıya, o şişenin **Catherine'**in eline geçmesi için yalvarmıştı? Ya Catherine... Hastalığından mı yoksa az sevilmekten mi ölmüştü? Yoksa az sevilmek; bir hastalığa dönüşüp öldürüyor muydu? Eğer öyle ise neden az seven ölmüyordu da, az sevilen ölüyordu?

Derken aradan bir kaç gün geçmişti ve kadın henüz adama mektuplardan bahsedememişti. Ya da niçin onun yanında olduğundan. Aslında bu ilişkiyi ilişki yapan, adamın babası olmuştu. Yatta unutulan ceketi oğlunun kucağına fırlatarak "**Böyle ceketler her zaman unutulmuyor evlat, git ve o ceketi ver**" diyerek adamın kadına gitmesini sağlamıştı. Ve kadın kaldığı o otel odasında, hiç olmadığı kadar mutlu ve aşıktı! Derken kadının geri döneceği o gün gelmişti. Evet, rutin hayatına geri dönüyordu. Oğlu olmasa belki de dönmezdi. Telefonlarını aldılar birbirlerinin... Ve kadın binlerce soru işareti ve karışık düşüncelerin içinde yola çıktı.. Oğlu, işi, evi... Yaşadığı kent... Bıraktığı gibiydi. Gazeteye gitti ve yakın arkadaşlarına her şeyi anlattı. "**Buldum onu**"... Bu arada eline geçen toplam üç tane mektup olmuştu. Birini kendi bulmuştu, diğer ikisi ise aynı kağıt
den ona fakslanmıştı, ilk mek
doğruydu adama sormadan o
o üç dört gün içinde, söyleyen
yoksa hiç mi söylemeyecekti. B
bir aya yakın bir zaman geçmiş
fonu açtığımı bilmiyorum a
cevabı aynı duydukları gibi old
bilmiyorum ama.... Ben de
içinde kasabaya, adamın yanın
çirdiler ve sevişmediler bile. A
ki, ruhunda bile ihanet edemiy

Çizdiği resimler yerinde duru
ta ayakkabıları bile... Herşey e
ta ki kadın adama sormadan e
mış, öfkeden deliye dönmüştü
sıl değiştirirdi yerlerini. Araların
rısının ayakkabılarının üzerine
bir bez alıp kurulamak isteyen
yerek itekledi ve o anda kadın,
olan aşkını...

Kadın eşyalarını topladı ve e
kasından bakmadı bile. Babası
ması ve başka birine mutlaka a
oğlu, yönünü kaybetmişti... **Cat**

Evinin bahçeye bakan odal
adam iki yıldır yalnızca iskelet h
burada. Kocaman, iskelet bir ya
larda gezdirmek için başlamıştı
bir türlü eli gitmiyordu tamam
başındaki o amblem de bu iske

Kadın gittikten epeyce uzun
karısına ait bir eşarp... Ve yağ
"**Catherine**..." "**Catherine**"
**mem.... başkasını sevemem
den....**" diye acıyla inledi. Kad
hiç tanışmamışlar gibi için için
adam... O nedenini bilmediği h
diği jetonla kulübeye geldi. Sa
Kadını aradı. Ve kadın o an ko
dedi ona **"Gel bana!**" Ve erte
içinde yanına gitti kadının. Evin
ğı serildi. Ve oğlu da evdeydi ka
şına gönderdi. Güzel bir akşam
için yatak odasına girdiğinde.
Adam sessizce yatak odasına g
geçti; "**Ona teslim olmak isti**
medi ve sevişmeye başladılar. Ö
ri olmuştur artık. Belki de **Cath**
sından, kim bilir? İşte cennet ve

Kadın duş almak için banyoy
tek tek. Ve nedense elindeki ça
çeker çekmeceyi... Çakmağı at
man bir şarap şişesi bulur. Bu,
biridir. Ve altında "**Sevgili Cath**
tubu bulur bir gazetenin köşe y
ret birden birikir gözlerinde...
rini giyinir ve kadın duştan çıka
lam veremez bu tavrına... Çekm
zeteyi. Bu, onun çalıştığı gazete
rarak sorar: "**Neden yaptın bu
herine olan duygularımla a
her şeyi değil mi?" ... "Ben**
nın hıçkırıkları. "**Onu buldum
dum! Ve sana aşık oldum ka
tırlarla aşık oldum sana... S
sen... Hala Catherine'i seviyo
ken bile onu seviyordun. Lü**
kaktadır ve Tanrı sanki yağdır
"**Dinle beni lütfen, yanlış an
herine'i sevdiğini ve unutan
sen şimdi kalkıp gidiyorsun,
dim. Neden beklediğimi bilm**

**"Onları sana yazmadım k
mektubu da geri ver bana..**
kadın şaşkınlıkla cevap verir ona
**var... Ama aynı amblem var
başlamayan son mektubu b
nin yazdığını düşündüm. Ayn
cum, sahilde tıpkı seninkine
muş."**

Telaşlanırlar... Neler oluyord
sa... Peki kim yazmıştır o mekt
verir adama... Hızla okumaya
**mutluyum... Ve beni sevdiği
fet beni**" diye başlar mektup. "
**ğil... Dışarda da mutluyum..
severek yaşayamam, ama öl
rakırsam affet beni**" diye deva
de denize bir şişe atarken bulun

EVDİĞİM

cezmier@leman.com.tr

nblem ve imza ile başka yerler-
di köşesinde çıkınca! Ne kadar
basmak, bilemiyordu... Adama
ile bunu. Bir daha ki sefere mi
lamdan bir telefon aldı, aradan
Adam ona; "**Neden bu tele-**
a seni özledim" dedi. Kadının
u neden söylediğimi ben de
edim"... Ve kadın bir kaç gün
öndü. Birkaç geceyi birlikte ge-
sını hala o kadar çok seviyordu

ardağı, fırçaları, boyaları... Hat-
sıl dokunduysa öyle duruyordu,
yerini değiştirene kadar. Çıldır-
lasıl dokunurdu o eşyalara, na-
rlarken kadın su bardağını, ka-
ştü. Bir bu eksikmiş gibi... Eline
Ben yaparım, dokunma" di-
daha anlamıştı adamın karısına

mek üzere yola çıktı. Adam ar-
un bu vicdan azabından kurtul-
sı gerektiğine inanıyordu. Sanki
neden bu kadar çok seviyordu?
birini yat restoresi için ayıran
lan kocaman bir yatı tutuyordu
ında karısını masmavi okyanus-
omaya ve karısı öldükten sonra
.. Karısına yazdığı mektupların
deki yata aitti...
sonra adam sahile çıktı. Elinde
ı. Ağlayarak ıslandı yağmurda.
inledi. "**Sana haksızlık ede-**
ni unutmamı isteme ben-
ımı düşünmekten kaçıyor sanki
yiyordu. Aradan aylar geçti. Ve
basının telefon açması için ver-
etonu vardı konuşabilmek için.
n üzerinden yükselerek "**Gel**"
yola çıktı adam... Birkaç gün
ece bir misafir gibi salona yata-
inci gece ise oğlunu bir arkada-
i ve kadın üzerini değiştirmek
toplanmadan öylece kaldı...
nı izlerken aklından tek bir şey
Kadının duş almasını bile iste-
... Adam da kadın da kendile-
onları izliyordu perdenin arka-
ennem...
e adam odadaki mumları yakar
kmeceye atma gereği duyar ve
kı evindekilere benzeyen koca-
benzemiyordur, onunkilerden
diye başlayan o ilk yazdığı mek-
. Şaşkınlık, öfke, kızgınlık, nef-
ar kalkar, çantasını toplar, üze-
ktan toplanmış olur. Kadın an-
üzerindeki şişeyi görür ve o ga-
da mı tesadüftür? Adam bağı-
istedin benden? Neden Cat-
n? Başından beri biliyordun
um..." Ve sessizliği yırtar kadı-
ğlayarak. "**Onu sahilde bul-**
Catherine'ine yazdığın o sa-
k oluşum yalan değil, ama
unu biliyorum. Yatağımday-
le beni..." derken ikisi de so-
nurla, onları eve sokmak ister.
n, seni seviyorum, seni Cat-
bildiğim halde sevdim ve
cektim her şeyi ama bekle-
?.."
Catherine'e yazdım... O iki
değil o mektuplar.." derken
yır, aslında bende üç mektup
de... Sevgili Catherine diye
in önce faksladılar. Ama se-
odan çıkmıştı. Ve bir okuyu-
eyen bir şişenin içinde bul-

ncü mektubu adam yazmadıy-
demen eve girerler ve mektubu
adam... "**Seni sevdiğim için**
Ve seni az sevdiğim için af-
uk sadece bu evin içinde de-
mak zorundayım... Seni hep
e sevebilirim. Seni yalnız bı-
Catherine'i öldüğü gün sahil-
ama anlam veremez. Kucaklar

ve eve götürür. Ağır ateşi çıkar ve gece ölür **Catherine**. Bu mektubu **Catherine** yazmıştır kocasına... Adam kadının bütün yaptıklarına kızmasına rağmen, bu mektubu bulduğu için çok mutludur. Sanki **Catherine**, yeniden işlemiştir ruhuna. **Atlantik**, adamı bekliyordur. Hayatına geri döner. Biraz kızgın, biraz mutlu birkaç gün geçirir. Ve her gün okur **Catherine** 'in ona yazdığı mektubu. "**Mutluluk sadece bu evin içinde değil... Dışarda da mutluyum... Ve olmak zorundayım... Seni hep severek yaşayamam, ama ölünce de sevebilirim.**" Sözlerinin altını çizerek okur. Adamın beyninde fırtınalar koparıp durur bu sözler. "**Mutlu ol**" diyordur **Catherine** ona... "**Mutlu ol dışarıda da ve beni ölünce de yine sev... Beni az sevdiğini sanma, çok mutlu ettin beni... Çok sevdin... Belki de ben seni az sevdim..**" diyordu mektubun devamı. Şimşekler koptu adamın beyninde...

Bir karar vermelidir artık. O kadını sevmesine izin mi vermişti **Catherine.** Yoo yapamazdı adam bunu. Ve o gece yarım bıraktığı yatı tamamlamaya karar verdi. Hızla çalıştı ve bitirdi yatı. Suya indireceği o gün telefon açtı kadına, yaklaşık üç ay sonra... "**Yatı bitirdim**" dedi "**Nasılsın**"? Kadın sabırsızlıkla merak ediyordu. Ve hazırlandı. Mutlaka görmeliydi suya indirilişini... Ve işte oradaydı...

Bütün kasabalı, adamın **Catherine**'i ne kadar çok sevdiğini ve bu yatın onun hatırası için yapıldığını biliyordu. Yatın üzerinde de kocaman **CATHERİNE** yazıyordu... Herkesin elinde şarap şişeleri. Kutlamayla inecekti yat suya... Ve adam kısa bir konuşma yapmak istediğini söyledi. "**Onu... Hepimiz çok seviyorduk, ama ben onu hiç unutmadan yaşadım... Eğer hayatta olsaydı, yatın karşısına geçip "fena olmamış" derdi. Ve şimdi bütün kadehler onun için kalkıyor. Catherine için**" dedi ve elindeki şarap şişesini yatın burnunda kırdı...

Ve ipler kesildi... Ve **Catherine** suya bırakılmıştı... Kadının uzaktan izlediğini gören adamın babası, kadın sessizce uzaklaştıktan sonra oğluna her şeyi anlattı. Adam eve geldi ve kapının önünde kadını bekler halde buldu. Kadının elinde küçük bir hediye paketi vardı. "**Oradaymışsın... Neden yanıma gelmedin?..**" "**Şeyy... Böylesi daha iyi sanırım... Bunu senin için getirdim... Dönmek zorundayım!**" ... "**Ama neden... Ben kalmanı istiyorum..?**" ... "**Öyle ise gel ve al**" der kadın, **"gel ve al!.."** Ve arkasına bakmadan gider...

Adam paketi açar. İçinden tahta bir kutunun içinden bir pusula çıkar. Ve şöyle yazar içinde: "**Nereye ait olduğuna karar verince, bırak da bu pusula seni bana getirsin...**" Adam çok etkilenir bu hediye ve nottan. O gece babası ile bir barda içki içerler. Babası oğluna bir sürü jeton verir kadına telefon açması için... Oğlu nedense bütün jetonları yere atar ve kalkar masadan... "**Lanet olsun... İşime karışma... Ben buraya aitim. Ona gitmeyeceğim... Ben Catherine'e aitim...**" diyerek çarpar barın kapısını.

Adam kafası karışık bir halde evine atar kendini. Biraz uyur, kalkıp duş alır ve pusulayı izler uzaktan. Notu okur tekrar tekrar. Ve kadının dedikleri çınlar kulaklarında "**Gel ve al!**" "**Beni istiyorsan gel ve al**"... Kararını verir... Daktilosunun başına geçer ve **Catherine**'e o son mektubunu yazar. Sabah erkenden yatına gider. Ve onu uzaktan gören babasına el sallar. "**Gidiyorum baba...**" "**Nereye?**" der babası... Gülümser babasına... "**Koca Atlantiği o yatla nasıl geçeceksin?**" diye bile soramaz oğluna... Ve yolculuğu başlar adamın. **Catherine** onu götürecek midir o kadına? Gece olur, fırtına, rüzgar yağmur derken... Çığlıklar duyar o kadar kargaşanın içinden... Bir kadın, bir çocuk ve bir adam çığlık çığlığa ağlamaktadırlar... Yatları devrilmiş ve denize düşmüşlerdir. Bir yandan rüzgar, yağmur... En çok da çocuğun "**anne... anne...**" diye bağırması aklını başından alır... Yağmurluğunu çıkarıp denize atlar... Küçük çocuğu kurtarır ve kendi yatına çıkartır. Adamı kurtarır sonra da. Kadın biraz daha uzaktadır. Ve yatın devrildiği yerde sıkışıp kalmıştır. Yat tekrar dönmeden kurtarmalıdır onu da. Tahtaların arasından geçmek için dalmak zorundadır. Derin bir nefes alarak dalar ve tam o sırada yat tamamen döner kadınla adamın üzerine. Yatın altında kalarak boğulup ölürler... Cesetleri bile bulunmaz...

Mektupta "git" diyordu **Catherine**. Ama Tanrı birbirini seven bu çifti bir araya getirmek için almıştı sanırım adamı yanına... Tanrının çizdiği kadere inanmamak mümkün müydü şimdi?

Sabah olur ve babası oğlunun haberini alır. Sahil koruma yatı bulur. Ve yağmurluğunu adamın... Yağmurluğun cebinde bir şişe vardır... Şişenin içinde bir mektup ve mektubun ucunda adamın, içinde **Catherine** yazılı alyansı... Baba, oğlunun ölümüne üzülür, ama **Catherine**'e olan aşkını bildiği için fazla yıkılmaz. Çünkü biliyordur ki oğlu, şimdi daha da mutludur... Babanın tek üzüldüğü şey, gazeteci kadındır... Ona telefon açar. "**Bir kaza oldu**" der... **"Buraya gelmelisin..."**

Kadın birkaç güne kalmadan gelir ve öldü haberini alır... "**Sana gelecekti...**" Kadın için ne büyük bir acıydı bu sözleri duymak! "**Sana gelirken öldü..?**" Baba anlatmaya başlar: "**Fırtınada bir yat devrilmiş... Çocukla adamı kurtarmış ama kadını kurtarmaya zamanı yetmemiş... Bunu yağmurluğunun cebinde bulmuşlar...**" deyip uzatır şişeyi... Alyansı görünce şaşırır kadın. Ve mektubu okumaya başlar:

"**Sevgili Catherine... Seni ne kadar çok sevdiğimi biliyorsun, seni unutmayacağımı... Ama o kadın sayesinde bana yazdığın o mektubu buldum... Ve o, seni sevdiğimi bile bile sevdi beni... Ve şimdi, ihtiyacım var sevilmeye... Eğer yaşıyor olsaydın senden başkasına gitmeyeceğimi bilirdin. Ve şimdi ihtiyacım var saçlarımın okşanmasına, yüzüme gülünmesine... Yatağımda yalnız uyuyamıyorum artık Catherine! Ve o kadını, seni sevdiğim kadar çok sevmek istiyorum... Beni affet Catherine... Seni bu kadar çok sevdiğim için beni affet...**" ... "**Ben ona gidiyorum!**"

Ve mektubu okurken ağlar kadın. Ve ağlarken her şeyi anlar: Adam ebedi sevgilisi **Catherine**'in yanında olmak istiyordu ve Tanrı, o **Catherine**'i bu kadar fazla severken, bir başkasına gitmesine izin vermedi... Kadının en çok üzüldüğü şeyse, biri tarafından bu kadar çok sevilmemek olmuştu...

** (Yönetmen **Luis Mandoki**'nin çektiği **Aşk Mektupları** adlı filmden yola çıkarak yazdım bu yazıyı.)*

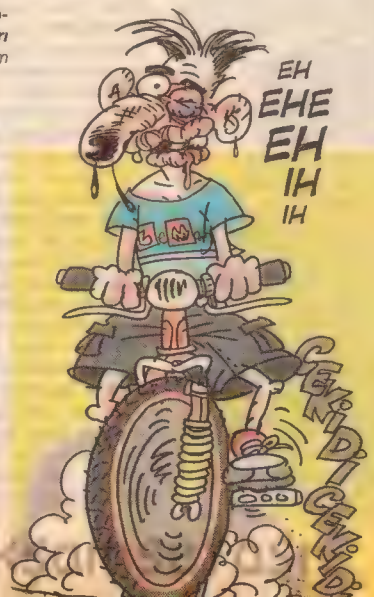

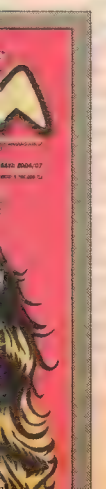

Feyzi Öğretmen

feyzi@leman.com.tr

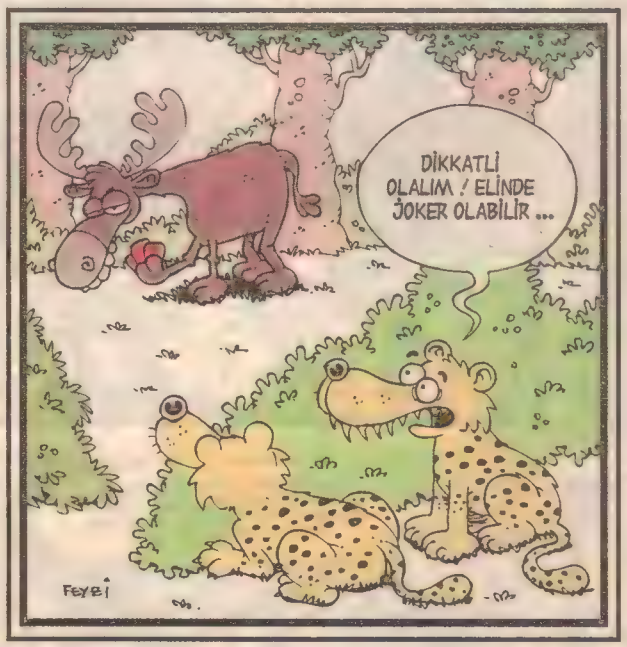

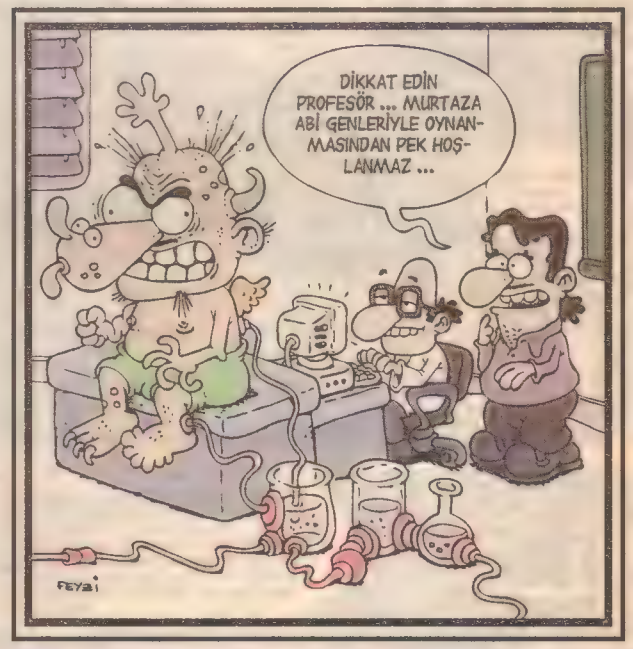

LeMan YİNE BABALIĞINI YAPIYOR

EN BERBAT, EN REZİL, EN KÖTÜ KARNEYE BİSİKLET!

Ortaokullular, liseliler karnenizin kötülüğüne güveniyorsanız yaşadınız. Kötü karnenizin bir fotokopisini bize yollayın gıcıl, gıcıl bisikletinize kavuşup pedallarına basıp coşun... Yalınız karnelerde sahtecilik yapmayın, kontrol edicez...

BEZGİN BEKİR

Tuncay Akgün
bezginbekir@iaman.com.tr

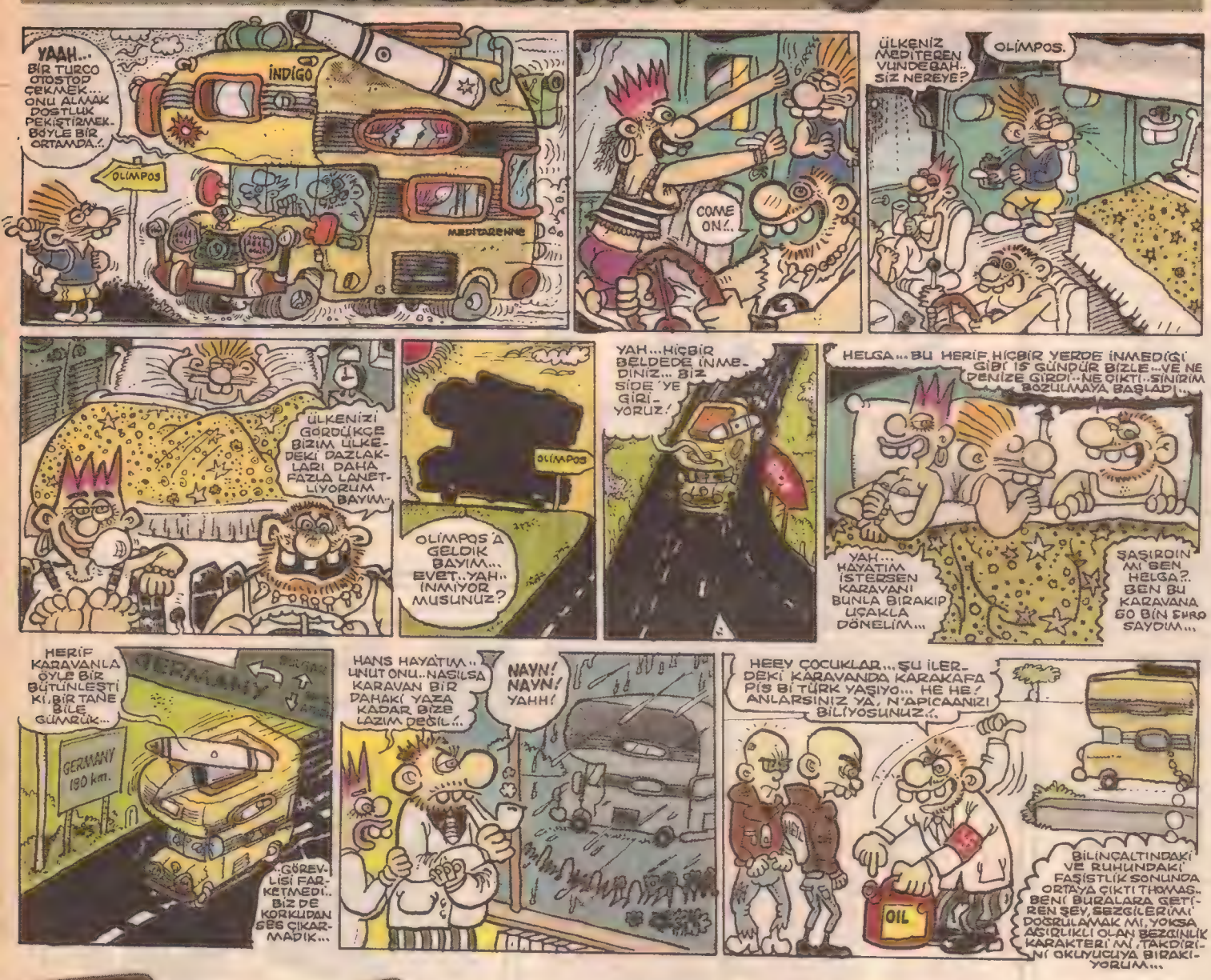

AYRINTILAR

m·e·T·i·N·E·i·D·A·N

.... "gitmeliyim," diyerek, ayağa kalktım. Tek kelime daha edecek gücüm ve isteğim yoktu. "İyi, git" diye bir karşılık alsam çok memnun olurdum, hattâ böyle söylemesi için yalvardım içimden.

"Siz bilirsiniz.." dedi.

Ayakta kala kaldım.. Neyi bilirdim ben? Bildiğim şey neydi! Aman Allahım, ne kadar anlam yüklüydü insanların söyledikleri! Beni yeniden yaratacak veya yavaşça yok edecek şey onların sözleriydi sanki.

"Sizi ziyaret etmeye tekrar gelirim," dedim, tokalaştık. Aceleyle çıkarken omzumu kapıya vuruyordum neredeyse.

"Beklerim mutlaka," demişti..

Yürüdüm hızla, bir yere yetişmem gerekiyormuş gibi. Üzerime bulaşan etkisinin azalacağı, kendimle başbaşa kalacağım mesafeyi oluşturana dek... Beklermiş. Çok beklersin, şırfıntı! Sahipsiz kaldın ve şimdi bana yanaşıyorsun ha?.. Çirkin, saygısızca düşüncelerdi, birdenbire çıkıyordu ağzımdan!. "İnsanın hakâret ettiği veya fiziksel zarar verdiği kişi, bu davranışların sorumlusu olmasa bile öznesi konumunda bulunduğundan, tek kabahatli oydu gene; hakâret edene veya şiddet uygulayana bunların vicdânî ağırlığını yüklediği için!." Bir yerde okuduğum, temel canlı tepkileriyle ilgili bu ürkütücü yorum yetişti yardımıma. Kendimi sürekli haklı gördüğüm yetmezmiş gibi, bilim de benim yanımdaydı bazen. Ama ters birşey söylesin ona da yüz vermeyip kendime dönerdim hemen!. İmren hanım olacak şıllığın da yapabileceği tek şey vardı aslında. Bana eskisi gibi davranmalıydı, ilgisiz! Sonra yavaşça artardı ilgisi. Böylece, o ilgiyi hak etmek için girişeceğim hazırlıklarda vakit kazanırdım. Işıklara geldiğimde geri dönmeyi aklımdan geçirdim, "Beraber yürüyelim mi?" diye teklif etmek niyetiyle, ve tabii cinsel güdülerimle. Az kaldı da yapıyordum! Yol boş olmasına rağmen geçmedim, biraz daha bekledim, kaldırımın ucunda...

Mahalleye varana kadar, evirdim çevirdim, o akşam yaşadığım rastlantıyı sorguladım her açıdan. Hiçbir halt filan başaramamıştım işte! Daha doğrusu, başarmak istememiştim. Herşeyin benim istememle gerçekleşeceğine inanıyordum yine. Hem öyle sanmak bile ne fayda sağlardı ki, adam gibi, doğru düzgün isteklere sahip olmadıktan sonra! Giden, geri gelmiyordu üstelik. Demiryolları lojmanlarının beni evime götüren uzun duvarı boyunca yürürken, bir de efkârlandım! Acı çekmek, aptalca dahi olsa bi takım sıkıntılar yaşamak, sonra onların geride kalması ve insanın kendisiyle başbaşa bulunması, birazcık hüzün keyfi yaşamak için yeterlidir diye biliyordum hep. Sıralamamda garip hatâlar göze çarpmaktaydı tabii! Sağlıklı bir hüzün duygusu için bile, önce bazı eksik kısımların tamamlanması gerekirdi... Belki, sadece karakterini beğenmemiştim İmren hanımın. İnsanların karakterleri konusunda uzman sayılamayacağıma göre de, bu hoşnutsuzluğumu bir ölçü olarak alamazdım! Beklerim demişti hem. İmren hanımın ilgisini ve yakınlığını kazanmak, benim için önemli bir başarı yerine geçebilirdi. Ne var ki, (birilerini bırakıp bakışlarımı yine kendime çevirdiğimde!) bir mücadele falan kazanmayı ilginç bulmadığımı farkediyordum. Önüme koyulan şeye, gerçeğe ya da hayâle dünden razıydım! İkisinden birini kolayca sahipleniyor, hattâ koruyabiliyordum. Düşleri gerçekleştirmek, veya gerçekleri düşleştirmek, beni avutan biricik mülkiyet duygumu terk etmek olacaktı... İşi yokuşa sürüyor gibi görünsem de, sahiden böyle yapıyor olsam bile, içimde müthiş gürültüler yaratan o taşkın hisler neydi öyleyse! Kendimi acımadan ortasına itelediğim çirkin bir durağanlığın, etrafımdaki boşluğu mermer sertliğiyle sıkıştırıp kapladığı anlarda dahi, sanki daha evvel kimselerin denememiş ve tatmamış olduğu bir yolculuğun bavulunu usulca hazırladığımı düşünüyor, çırpınışlarımın göbeğinden uzanan küçük ayakların, beni o farklı konuma eriştirecek telaşlı adımları attığına inanıyordum. Karanlığın içinde ışık, ışığın içinde huzur verici loşluklar vaad eden mermer hareketliliğimin tüm parçaları, kendi başlarına kusursuz değildi ne yazık ki. Bari yanındakine sadık kalıp desteklesin diye çoğunu ince iplerle birbirine iliştirdiğim, kafamın içini pazar meydanına çeviren uğultulu düşüncelerle, camî avlusundan geçerek mahalleye girdim...

O herifi gördüm yine, sokağın ucunda! Ahşap evin merdivenlerinde oturuyordu, grubun diğer üyeleri yoktu etrafında. Önce ürktüğümü sandım ama, birdenbire hoplayıveren şey, yerinde taklalar atan nefretimdi! Göz göze gelmemeye dikkat ederek döndüm köşeyi. Yürüyüp de kapıyı açana dek belimi büken ağırlığın, sırtıma saplanan bakışları olduğuna emindim.

Annem divana uzanmıştı. Geldiğimi söyleyerek odama geçtim, pijamalarımı giydim ve uyuyana kadar İmren hanımı düşündüm... Ona, hanım demek hoşuma gidiyordu. İmren değildi sadece, çok daha fazlasıydı! Kendisi de bana 'siz' diye hitap etmişti sürekli. 'Sıfır isteğime' denk düşen tek durum buydu galibâ. İki saygılı yabancı gibi mesafeli konuşmuştuk, böylece o belirsizlik ortamından kuvvet alarak, kafamın içindeki saçmalıkları süslü cümlelerle bir bir, çekinmeden ortaya dökebilmiştim, yaşanan küçük samîmiyet anları ise taşımayacağım kadar ağır değildi, yani tam benim gibi bir korkuluğun arzulayabileceği tarzda geçmişti sohbetimiz.. İmren hanımı, hemen ziyaret etmemeye karar verdim! Başarabilmem hâlâ mümkündü, fakat aceleye getirmeyecektim. Çok uzağında yer aldığım, üstelik tehlikeli bulduğum şu başarı denen duygunun gerekliliğine biraz daha inanmalıydım. Neyi amaçladığımı da henüz tam anlamıyla bilmiyordum ki, veya peşinde olduğum şey orada mıydı? Yaşadığım güne baktım ben sadece, hesap ettim defalarca! Kendime puanlar verdim, o akşam neler yaptığımı, nasıl davrandığımı canlandırdım kafamda. Ertesi gün, ve sonraki gün de, uğramadım İmren hanıma. Gürültüleri geliyordu sokağın ucundan, şu aptal grubun! Rahatça düşünemiyordum, küçük bir tangırtı, ufacık bir kahkaha, içinde gezindiğim hayâllerden beni odama çekip sürüklüyordu. Gene de tâtil günleri bile yatıp uzanabilmeyi başardım. Artık uyuyabilmeyi de bir başarı olarak algılıyordum çünkü. Ayrıca odamın sürgülü kilidini ses çıkarmadan tek hamlede açabilmeyi, holdeki kömür kovasına çarpmadan tuvalete gitmeyi, sürahiye uzanıp, dökmeden bir bardak su doldurabilmeyi! Yeni arzumu tecrübe eden basit birer provayı andırıyordu hepsi. İki elimi birbirine yapıştırdığımda parmak uçlarının eşitliğini sağlayabilmem bile memnuniyet vericiydi. Şu başarı meselesi, her yönüyle kafamı allak bullak etmişti! Sakin giden yaşamım bir anda bozulmuştu.

İnsan bir düşü inatla kovalayabilir, ama kendi bütünlüğüne ve kurallarına sahip, bağımsız bir şeydir o düş! Taraf alınan kişiyle o boyutta kurulan içten diyaloglar bile, gerçekle olan bağı değil, kişinin kendisini yansıtıyordu gene, rüyâlardaki gibi. Hiçbir hayâle sığmayan, yani taraf olarak seçilemiyecek, zaten sürekli öbür tarafta duran birşey vardı çünkü: Başka bir irâde. Diğer insan! Gerçeğin ürkütücü tanımlarından biri böylece, uyum ve paylaşmak oluverirdi. İp de orada kopardı! Bu ön koşulu kâbullense dahi, kendisini başkalarına karşı ifade etmekte gene de zorlanıyordu insanlar. Zaman zaman yapabildiğimi, açığa çıkarabildiğimi sandığım şeylerse yalnızca korkularımdı. Kimi başarılı özelliklerimi, küçük ve önemsiz olduklarına inandığımdan gizliyordum belki. O kadarı bile ne büyük bir mutuluğun habercisi olurdu ama! Demek, içinde gizli cevherler patlayan çok değerli bir varlıktım. Öyle olduğuna inanmak istiyordu insan tüm kalbiyle. Sonra da, yorganının altını aydınlatabilir zavallı pırıltım, iki adım öteye ulaşamaz diyordum. Cevher filan yoktu bende, yakından baksam da göremiyordum; zamanla ışıldayacak, benimle beraber büyüyecek bir öze sahip değildim. Bir vakitler gelişmem çoktan durmuştu belki, hatırlanması fazlasıyla acı veren olaylar yaşanmıştı ve orada kalmıştı aklım. Savaşlardan çıkmıştım, korkunç katliamlardan sağ kurtulmuştum, dayanılmaz eziyetler çekmiştim. Bana neler olduğunu bilemiyorum, diye düşünmek istiyordum; ama bal gibi de biliyordum işte, ne acıyla unutmamı gerektirecek, ne de keyifle anmamı sağlayacak önemli birşey olmamıştı! Basit yaşamımdaki tüm küçük olayları ise, hepsini hatırlıyordum örneğin. Değerli anılar mıydı acaba onlar? Sahip olduklarımın hiçbirini beğenmeyip, üzerimden teker teker söküp atarken, neredeyse kendimi yok edecektim! Böyle yaptıkça da hoşuma gidiyordu hani; çünkü yokluğun derinliklerinde çok önemli bilgilerin gizlenmiş olduğunu var sayıyordum! Kendimi ne kadar küçümseyeceğimi, ne kadar azalabileceğimi görmek, bu sayede en ufak noktama ulaşmak. Belki de cevhere orada rastlar ve onu yanıma alarak tekrar büyüyüp gelişmeye başlardım...."

"Fantaziler ve Korkuk" dan..

Derya Sayın

derya_sayin@mynet.com

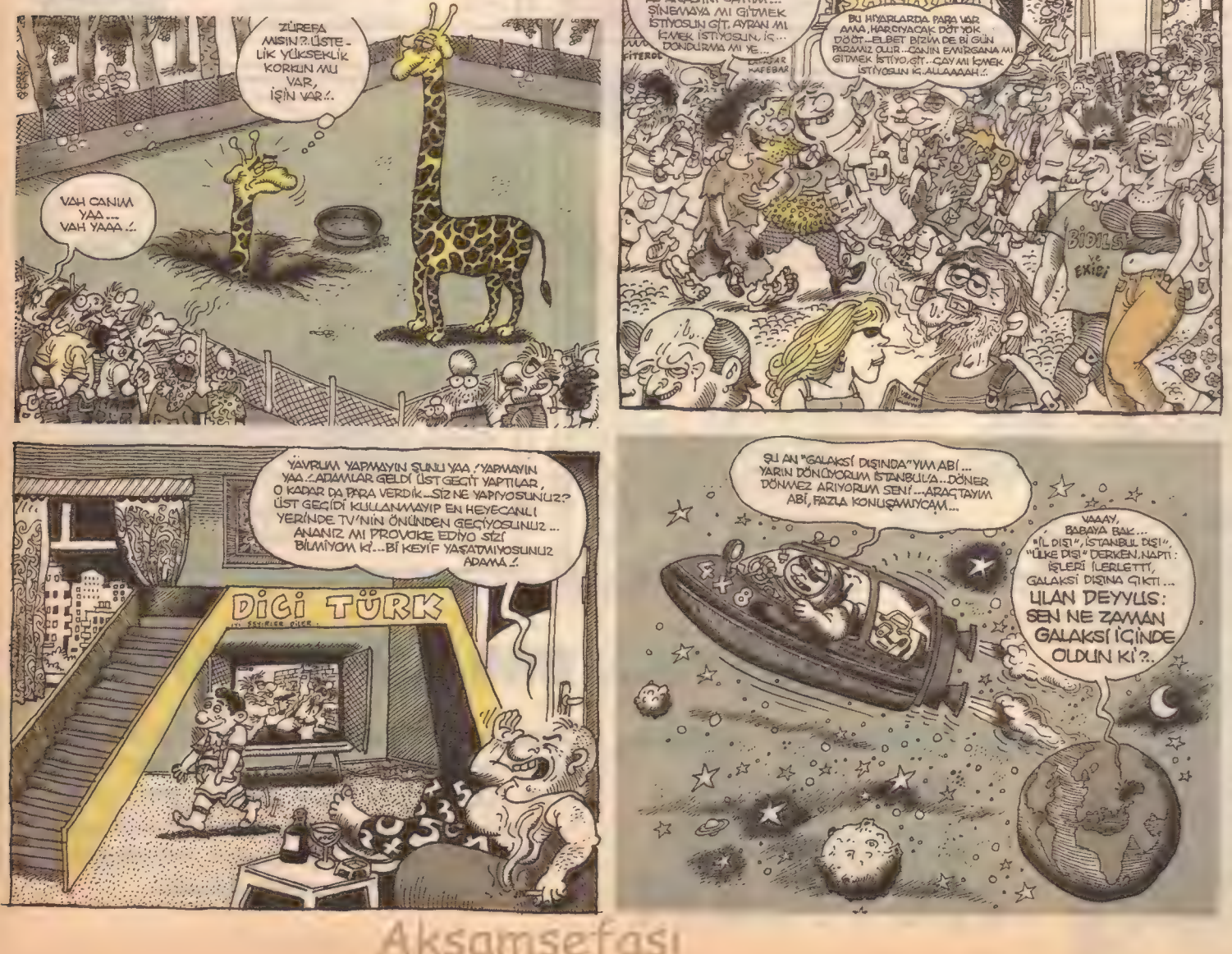

Akşamsefası

bahadirboysal@leman.com.tr

BORDE & BAHADIR BOYSAL

tedaviden önce

tedaviden sonra

KÖY GÖÇÜREN ÖZCAN DENİZ VE BABASI

Mahsun Kırmızıgül, Özcan Deniz gibi olmak istiyor... olamıyor... bende gülüyorum... Gerçi güzelim Özcan'ımız Deniz'imiz metroseksüel oluverdide bazen arada ekranlardan babasının sesini duymasak... üç gün önce TV'de yine telefonda kükrüyordu... Sonra Özcan Deniz bağlandı... "Baba niye TV'ye çıkıyorsun.. dostum var, düşmanım var... niye düşmanlarıma rezil ediyorsun..??" diyor.. Babası "Hastanedeyim... bakmıyor bana" diyor.. Özcan "Ben başka bir dünyanın insanıyım... Aç kalırım dişimi kürdanla karıştırırım" deyivermesin mi? Babası bunun üzerine "Pühh.. sende çok büyük cahilmişsin..." dedi sonra... Ayol olurmu öyle şey dedim kendi kendime... Bu kürdanlı laf tam bir köylü kurnazı lafı... Toroslardan gelmiş biri olarak benim bile aklıma gelmedi... öte yandan tiskindim, birden bu kısır döngüden.. Ebru Gündeş'in ve adını çıkaramadığım bissürü türkücü tayfasının çocukluğunda bu zalim babalarından çektiği nedir be kardeşim:) Daha ufakken peder, köy damındaki ahırda fışkı ve gübre kokusu içinde, kuru kerevette yastıksız , döşeksiz... vuruyor çocuğa zopayı alıyor gazı... veriyor ayarı..O vakit dayaktan şişip ısırgan, baldıran otu gibi oluyor bünye... Çeliğe verilen su gibi kudret sahibi oluyor... O içli bulgur köftesi, haşlanmış yumurta, gözleme, kaygana ve siyah undan yapılmış kuru tatlı... Artık hepsi ama hepsi geçmişte kalıyor...Ama yalnızlık gittiği yoldan gelir...

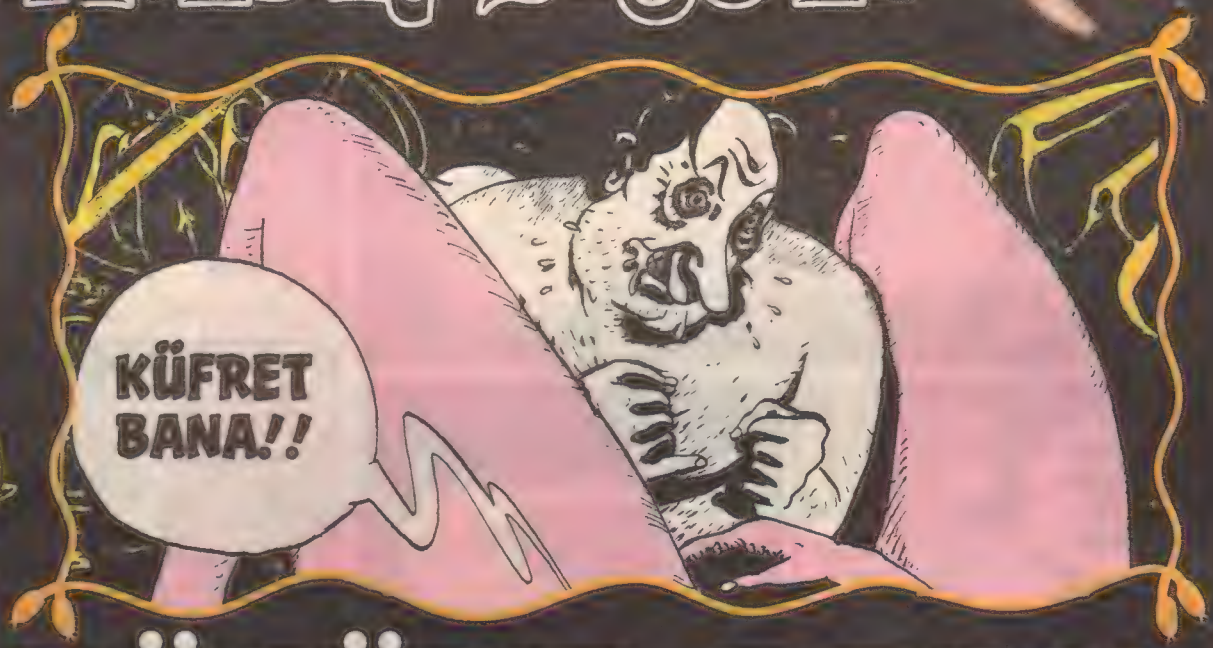

DÖŞÜME BOŞAL

Hayat tatlıdır severlere kanatlıdır... diyoruz fakat şehvetli pipimiz veya götlerimiz öyle müstenzi ve zalim ifadelerle doludur ki, çok hırslı bir osuruk... veya bir gün hiddet ve isyanla öyle orgazmlar patlayacak ki... yada her neyse... bi abi anlatmıştı, bi vakitler çok deli bi bayanla sevişiyormuş ta.. kadın en ateşli esnada "Hadi ayıp "piş şeyler söyle bana küfret" diye ısrarla inleyince.. Duraksamış. "ANANI SKİİM" demiş bizimki... Tabi oracıkta bozul büyü...yatak tenha bir ova.. boş bir dere... akşamın erken... şunu da SUAT ÖZKAN anlattı... Çok ünlü bir boksorumuzun abisi sonradan hidayete eriyor birden sofulaşıyor... iyice uzun sakalını da bırakıyor. Arkadaşımın dükkanına gelmiş bir gün hışımla.."bi gusül abdesti alabilirmiyim?" diyor... Niye şimdi? Ne oldu ki diye sorunca da anlatmış...Sultanahmet'te bi turist kadın adres sorduktan sonra bununla tokalaşıverince boşalıvermiş bizimki oracıkta.Aslında anlaksızlığın köşesinden dönüvermek mümkün... ergenlik zamanlarımda, çok otuzbir çektiğim gecelerin sonunda, uyurken bi ara kabusumda, otuzbire koşturduğum elimin tek başına tüm gövdemde dolaştığını görmüşümde korkudan kaka bırakmıştım... Rüya âlminalinde bulduk sonra.. Şiddet duygusuna delalet edermiş böyle rüyalar... otuzbirler aneste bir düzene girince ruhumuda huzur geldi.

İMRAHORDAN SAHİLLERE SIĞINIRIM!

Vallahi bravo...Temmuz'un kaçı oldu. Hala İstanbul'da nem yok... keyfekeder,yedi yıllık dostumla,kendisi asude semalı, cinsi latif, akıllı, hoşsohbet bi kızdır. Eminönü sahilinde turluyoruz... burasının bu boklu işporta vıkırtısına karışmayı ve tanıdıkları buraya çekmeye bayılırım. Hele sıcaklar bastırınca daha bir araplaşıyor burası..güneş hasta ...hayvan terli... üç kuruşluk renkli işporta malları... Sahilde yanımıza elinde kovayla bi ihtiyar yanyaştı... kovası irili ufaklı denizanası dolu!...Bizim kıza oracıkta "10 milyon verin,dilek tutun,denize salayım"dedi. Allahalla...hadi buyur.. bizim kızda verivermesin mi on milyonu, gözlerdeki rüyalara merhametli bir nağme fısıldar gibi.. ihtiyar kovayı denize döktü... bizde yolumuza devam ettik..bir yandanda mevzuyu tartışıyoruz göya işveyle, fısıltıyla, gülüşle... insanımızın şebbi sevdası yine bitap olmuş diyordukki.. arkadan baktım, dökülen denizanaları gerisin geri doğru süzülüyor...ulan?? ihtiyar bunları heroinemi alıştırdı yoksa?? oracıkta septik şoka girdim... güneşte karamış şüphecilik... septizim cimcimesi.. Yada biz çok safız korkusu...ardına bakma yolcu.. hızlı adımlarla Karaköy'den daldık... Bereket Döner salonu... dükkan hala ufacık mütevazi, sakallıdırlar, sofudurlar... Ama Allah var o ekonomik krizde çok kapılarımıştım buraya...ucuz ve temizdi... dükkan hala mütevazi... bizdi şimdi tekrar gelmiş döner yerken elemanlar kendi aralarında konuşuyor... Tayyip Erdoğan'ın kızının düğünü hakkında... "İsmail'e davetiye yollamış... bana yollamad"ı Pes ettim artık ... hafızam bloke oldu...küçükesnaf zehir zakkarov, kumazof olmuş...imrahor olmuş!!.. Bi an önce Çeşme'ye,Bodrum'a gitmeliyim..ordaki kalabalığa karışmalıyım. Kitapta yeri varsa bu da bi gizli sanatçı hastalığıymış.. tamamen deryo ve soysuz,kalabalıktaki yanlızlığa hasta olmak... Eminönü'ndeki fikara ama vıcıklı galabalıktan hiçte farklı dil benim için..

Böyle bir camiaya geldiğim için çok mutluyum!.. gururluyum.. Falanca stadın atmosferi beni çok büyüledi... Dünyaca ünlü felanca antrenörün burda olması olması gelmemdeki en büyük nedenlerden...

Taraftarla ilk buluşmayı iple çekiyorum... Feşmekanca adlı takım arkadaşım beni aradı..

Gel burası cennet! dedi... Bu muhteşem taraftara layık olmaya çalışıcam.. yeni sezonda taraftarlar benden gol şov beklesin...

camiadan yerim!!

İthal futbolcuların gazete sayfalarında, her sezon başı ettikleri bu klişe laflardan bıktım usandım mına koyim... illallah geldi. Sezon sonuna doğru 100 dolar eksik alınca, soluğu UEFA'nın, FİFA'nın kapısında alan sen değilmisin yorraam??.. Hele birde bunların bayrağı öperek verdikleri o pozları yokmu... ah o öpen dudak fena... nefes viski kokulu kaburgalar kahpe hırıltılı... Brezilya güneşi altında kaynayan bir yığın kurnazlık gübresinin çürük, boğucu buhar kokusu siner bayrağa.

behicpak@leman.com.tr

Behiç Pak

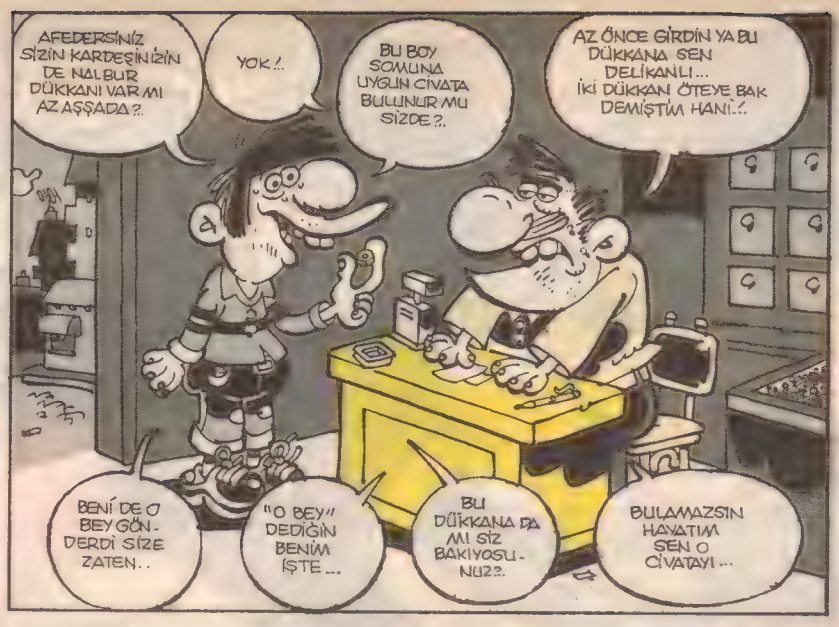

DUMUR DETAYI

GÜNERİ İÇOĞLU

Bilen Bilir

Hey gidimin tulum peyniri... Nerdesin be kardeşim?.. Ne zamandır yoksun ortada, hasret kalmıştık o kıllı yüzüne, mahcemaline!.. Nihayet kavuşmak nasib oldu Kadıköy Balık Pazarı'nda... Demek sonunda dile geldin... Fakat bence bu bir tanıtım değil, ufak bir sitem bir serzeniş ve yakında biz de senin gibi aynı yazıyı boynumuza asıcaz gibime geliyor sevgili dostum keçi derisi tulumu...

• • •

Bir apartmanın dış kapısındaki şu çözemediğim yazıyı sizlere havale ediyorum sevgili dumurseverler;
"**Dikkat kapı açılıyor**"
Ne demek şimdi bu?.. Şu apartman denklemleri havuz problemlerine benziyor dumur aleminde?.. Kapı önceden açılmıyor muydu ki, her seferinde kırıp mı giriyorlardı içeri?.. Şimdi ise "**kapı açılıyor aman ha yumruklamayın, sakince girin içeri**" mi demek istiyorlar?.. Yoksa otobüslerdeki gibi "**dikkat kapı otomatik açılıyor, kapı önünden çekilin**" mi demek, ne demek anlamadım, buyurunuz siz çözünüz?..

• • •

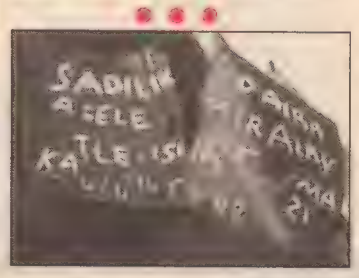

Hakikaten acele satılık galiba?.. Çünkü herhalde bu tabelayı da aceleyle yazarken hemen her kelimeyi yanlış yazmış. Merak ediyorum acaba bu evi aceleyle satabildi mi?.. Zira tahminimce yazdığı ilan güçlükle okunduğu için biraz zor satmıştır gayrı menkulünü gayrı ben diyeceğimi dedim...

• • •

"Daha önceki haftalarda geniş bir şekilde ele aldığımız" oto teyp kapkaççılarıyla ilgili ultradumursal bir şey anlattı araba servisindeki bir servis danışmanı, dondum kaldım.. Bu sıralar gerçekten artmış teyp ve oto hırsızlığı olayları... Doğal olarakta bu konuda anlatılan hikayeler de artmış... İşte bunlardan biri ki, şimdiye kadar duyduğum en acaip gerçek hikaye bu; oto hırsızının biri hararetli hararetli bir arabayı kurcalıyormuş. Civar pencerelerin birinden bir adam çıkmış ve hırsıza "**Naapıyosun orda çekil bakiim ordan**" diye bağırmış. Hiç oralı olmayan hırsız bağıran adama aynen şöyle demiş: "**Gir içeri, gir içeri akıllı ol, aklını alırım!..**"

Adamın hırsıza söyleyeceği uyarıyı hırsız adama söylüyor, burada ilginç olan ve insanı donduran şey bu. Yavuz hırsız ev sahibini bastırırmış derler ya, bu yavuz hırsızlar koca mahalleyi, hatta şehri bastırıyor..

dumur@leman.com.tr

ARRIVA ARRIVAAA!

MEHMET ÖZKANOĞLU

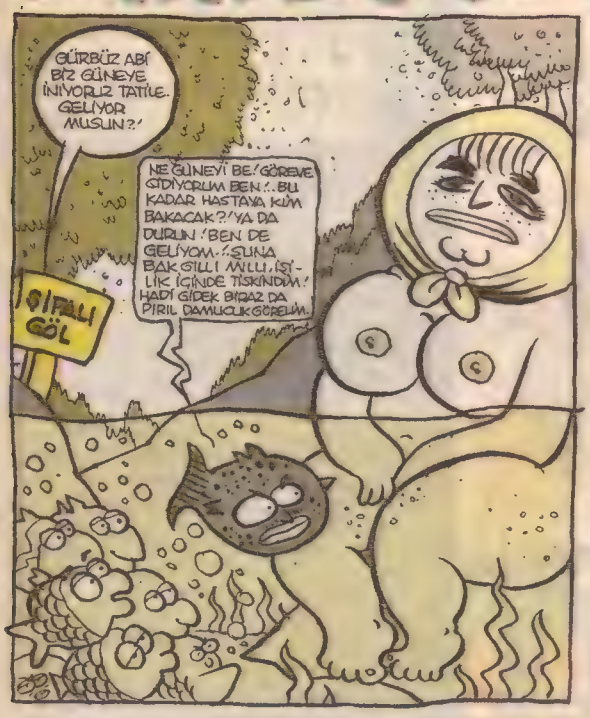

mozkanoglu@leman.com.tr

Aksam Basi

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

HİKAYE: KÖR CAHİL

Nihat Genç

Bu itiraf son yazım olabilir. Okuyucu, yıllardır bu aptalı mı okuyor muşum deyip edebiyyen beni unutabilir. Aptallığım öyle böyle değil, cehaletim dillere destan. Sorun, körlük. Bir insan kör olduğunu bilmez mi? Tarihte eşi benzeri görülmemiş bu cehalet örnekleri bizim gibi cins ve piskopat yazarlara aittir. İnsan bir kimlik krizine, cinsel krize, ideolojik, siyasi bir krize girebilir, hatta dünyada önüne sunulan herşeyden şüpheye düşebilir ve bunların ne olduğunu bilmeden de hayatını bitirebilir! Ama bir insan kör olduğunu nasıl bilmez. Sorun şu, yarım metre mesafedeki dünyayla bir problemim yok, herşey ayen beyan. Ancak yarım metre ötesindeki dünyayı hiç görmüyorum. Artık bu cehalet ötesi birşey. Psikiyatristler konuyla ilgili bir şeyler biliyor olmalı. Mesela bir futbolcu jübile yapacağı gün çimlerin ne olduğunu, ya da yıllarca oynadığı sahanın çimlerle dolu olduğunu nihayet öğreniyor. Böyle birşey dünya aptallıklar tarihine yazılmalı. Ne kadar küçülürsem küçüleyim ne kadar rezil olursam olayım, ne yapayım! Asıl dehşet verici şey, insanlar bu dangalağı okumuş olduğunu anlasın. Hayır, gururumu kurtarmak için kendimi haklı görecek bir karşı iddiam olmayacak. Uzmanlar bunun neden meydana geldiği üzerine kafa yorup, tedbir alsınlar.

Gerçi suçun büyüğü etrafımdaki insanların. Yıllardır soruyorum, şimdi şu karşıdaki apartmanın üçüncü katındaki tabelada ne yazıyor? 'Avukat Alim Çakmaz!'. Evet doğru, biraz gözlerimi kısarak ben de okuyorum. Birazcık zorlanmayla herbir şeyi görüyorum. Tv'den alt yazılar akıyor, şimdi ne yazdı? 'Van'da patlama..'. Evet onu da okuyorum, sorun yok. Göz doktoru arkadaşımla kafede oturuyorum; 'yarın sana geleceğim', 'hep geleceğim diyor, gelmiyorsun', 'benim gözlerime bak'.. Eline menü kartonunu alıp belirli mesafelerden tutuyor, burada ne yazıyor? Okuyorum. 'Sen de birşey yok, kafana takma'...' (Tabii asıl yanılgı sorunların kafede tartışılıp pratik çözüme kavuşturma alışkanlığımız.)

Oysa bir felaket içinde yaşıyor o felaketi anlayamıyorum. Sabahtan akşama kadar gün oluyor aralıksız sekiz/on saat kitap okuduğum oluyor. Her hafta dörtyüz sayfayı geçtiğim oluyor. Hiçbir sorun yok. Yazar Ömer Laçiner'le, ki, kendisi 55 yaşlarında, mavi gözlü, gözlük takmıyor. Yollarda, çöllerde yürüyoruz. Taa uzaklardaki bir yazıyı okudu. Aaa, orayı okuyabiliyor musun, ben de kesin bir bozukluk var. Bana dönüp hayretimle dalga geçiyor. 'Ne var, herkes okur, sen kendine bak, hoşuna gittiyse bir daha okuyayım!'..

Koyu renk bir çarşafla örtülmüş gibi dünya. İnsan vücudunun üçte ikisi su, üçte bir didişmedir. Kendini yiyip bitirme bazıları için sanat servet halini alır. Millet fincana bakıp dünyalar ötesini görüyor, biz bir adım ötemizi göremiyoruz, gel de kendini yeme. Astrolojinin fallarının hiçbirinde hiçbir zaman yarın deli olacaksınız diye birşey yazmaz, ama buna rağmen akıl hastaneleri tıka basa doludur. İnsan haz kaynaklarını, doğayı, dünyayı kaybederse kendiyle uğraşmaktan haz alır ve bu tehlikeli sanat uzun sıkıcı yılların habercisi olur. Yanlız yolculuk insanın iç sesini susturur bu yüzden dinleniriz. Eski Cinci Hocalar cinlenmiş hastalarını şu düstürla iyileştirdi: Yedi dere yedi tepe geçeceksin.

Sorun belki de şu, haftanın bir günü çalışmıyor, kendimi dinlendiriyorum, o dinlenmiş gün sokağa çıktığımda, üstelik hava temiz, berraksa, yani güneş varsa hiç sorun yok. Herşey ayan beyan. Ne oluyorsa yorgunlukla oluyor. Berrak dingin günler, içimdeki bulanıklık gidiyor rahat ediyorum. Gezilere çıktığımda da birşey okumadığım için dingin oluyorum. Herşey denizin dibi gibi pırıl pırıl. Sorun yok. Ama çalışınca bütün dünyam kirli bir suya dönüşüyor. Bu kadarla kalsa iyi, akşam olunca dünya değişiyor. Psikolojim gerçek bir travmaya giriyor, hafif bir karanlık bir felaket gibi üstüme düşüyor. Durmaksınız sendeleyecek gibi oluyorum. Gerçi sendelemeye de alıştım.

Hemen doktora gittim. Sekreter kız doktorun akşam altıda geleceğini söyledi. Bir saat beklemem gerekiyor. Inad ettim bekliyorum. Sağıma soluma baktım. Duvarlardaki bütün yazıları okuyorum. Sekreter kıza da danışıyorum, şurda ne yazıyor, evet, ben de öyle okudum. O halde burda ne arıyorsun, kalkıp fırlıyorum.

Tekrak sokağa bakıyorum, kaldırımlar, insanlar, gökyüzü, ne kadar ezilmiş. Yıpranmış. Bitmiş. Her taraf çamurlu kaplıca suyu gibi. Geçtiğimiz iki yıl içinde iki kardeşimi kaybettim. Adımlarımı katı bir balçığın içine atıyormuşum gibi. Her adımım dibini görmediğim merdivenin son kırık basamağına atıyormuşum gibi tereddütlü. Sanırım sorun şu, gördüm, görmedim ile uğraşacak halim yok. Kendimi dinlendirdiğim o boş gün mutlak kitapçı raflarındayım. Ya da evde kitaplar arasında. Her zaman beni heyecanlandıracak, geriye bakmadan, kendime bakmadan, önüme bakmadan dolu dizgin koşacak kelimeler, makaleler bulabiliyorum.

Işte yine doktordan kaçıp kitapçıya sığındım. Bizim, Reşit Galip. 42 yaşında zatürreden öldü. Medreseden Üniversiteye onunla geçtik. Atatürk onu Mersin'den bulup getirdi. Hem köycü hem idealist. Cumhuriyetin inşasındaki adamların yaşları hep otuz/otuzbeş, üstü yok. Medreseleri üniversitelere dönüştürmek için nasıl uğraştı. Ölene kadar, Etiler, Sümerler, yani Türkler'in kökeniyle uğraştı. Asıl heyecan verici olanı... Hani tüm Türkiye halkı ilkokullarda her sabah söylüyordu: 'Türküm doğruyum, çalışkanım, yasam küçüklerim sevmek, büyüklerimi saymak...' işte bu sözlerin yazarı Reşit Galip. Belki çok önemli bilgi değil, buraya yazmam da bir malumatfuruşluk. Ama milyonlarca insan milyon kez söylediği bu 'andın' kime dair olduğunu bilmiyordur, şimdi öğrendiler. Bu çok luzümsuz bir bilgi de olsa öyle heyecan veriyor ki. Bu tür küçük küçük yüzlerce heyecan aklımı başımı alıp gidiyor, bunların içinde kayboluyorum. Haftalarım, aylarım bu küçük heyecanlar içinde dönüyor! Işte yine yoruldum. Kendimi sokağa attım. Eyvah yine sendeliyorum. Düşecek gibi. Bir kahvenin taburesinde dahi oturamıyorum. Kalkıp hemen gözlükçüye koştum.

Devamı 14. Sayfada

Akşamsefası

HEŞEK KÜRLER TÜRKİYE

YAZ-ÇIZ: MELİKŞAH

meliksah@leman.com.tr

Akşamsefası

13. Sayfadan Devam

Nihat Genç

'Doktorunuzun adresi' dedim, üst katta, dedi. Girdim, doktor yemek yiyor. Üstelik sırada iki tane müşteri. Beklemeye koyuldum. Önümde dergiler, aldım hepsini, yine bir şey bulurum umuduyla sayfaları harıl harıl çeviriyorum. İşte okuyorum. Sorun yok. Sekretere şöyle bir dolaşıp gelirim, diyor, yine kaçıyorum. Yine bir kitapçı. Al sana sonradan müslüman olmuş marksist yazar Garady'nun anıları. Yıllar önce bakıp okumuştum ama kendime güvenmiyorum. Unuttuğum bir yeri vardır. Sayfaları karıştırıyorum, şimşekler gibi kafamda fikirler. Garady'nin okuyucusu bir Arap, amelelik yapıyor ve Garady'e, "çocuğu zor imkanlarla okula gönderdim, Fransızlar nasıl bir Arap tarihi okutuyorlarsa, çocuk bana ters ters bakıyor, beni küçümsüyor. Gittikçe utanıyor ailesinden..." Kaleme sarılıp bu cümleleri not ediyorum, bir yerde kullanırım. Düşünceler şiddetle birbirine çarpışıyor.

İnsan bu anlarda bir general gibi kibirli, küstah oluyor. Herşeyi bilen, çözen.. Siyasi haritayı, islamı, temel sorunları kökünden anlamaya çalışan değil. Hepsini bağıra çağıra okuyan, küfürler eden bir adam. Sanki kitaplara ve kitapların içindeki sorunlara 'sıraya girin lan, düzeni bozmayın lan' diye içtima alanındaki erler gibi bakıyorum. Bilirsiniz generalin üniforması bütün yaraları/hastalıkları/acizlikleri/öküzlüklerini örter. Ben de yazarlık üniformasıyla bedenimdeki arızaları, öfke, bağırma, dalaşma nöbetleriyle örtüyor gibiyim. Bedenim yabancı bir kuvvet.

Hayır devam etmeyeceğim. Ne kadar cesur, ifşaatcı yazar olsam da rezillik ötesi bu cahilliğimle insanların eğlenmesine müsade edemem. Zaten hepiniz ben meşhur olana kadar benim için pis kalabalıklardınız. Zaten ben meşhur olana, mektuplar, telefonlar gelene kadar, hiçbirinizi diğerinden seçemiyordum. Bugün de hızla aranızdan kıvrılıp geçemiyorum. Benim için yol vermeyen, kaldırımı beton gibi sıkılaştıran bir kitlesiniz. Alaycı, zalim, duvar gibi bir kalabalık. Bir duvardan insanın geçmesi nasıl yorucu. Bunu her adımda denemek. Sadece yorucu olsa atlatırsın. Bıkkınlık. Keşke bıkkınlıkla kalsa, pis, iğrenç, fare suratlı. Evet fareler gelip ayaklarıma doluşuyor. Alt tarafı bir adım atacağım. Ama atamıyorum. Birgün yolda Reha Muhtar'ı gördüm, götünü sallaya sallaya yürüyor. Ulan dedim, bu adam yürüyor. Ellerimi göklere kaldırdım, Ey büyük Allahım bu nasıl adalet, bu adam yürüyor. Kötü. Zihnimde engelleyemediğim küfürler birbirlerine zincirlenerek büyüyor. İnsan zihnine cevap vermeye kalkmasın. İnsan kendine karşı öfkeyle, nefretle çıkışmasın. İşte o zaman kötücül zincir birbirine eklenip dünyanın bütün kötücül duygularını zihninize doldurur. Sessiz ve tepkisiz ve cevapsız kalıyorum. İşte bu yüzden hayatımda psikiyatrist hap, ilaç hiç kullanmadım. Şimdi, düşme, sendeleme korkusuyla başlayan ve zihnime zincirlenerek çarpışarak gelip yerleşen bir yığın saçma sapan kötücül duygular.. Ah bilemezsiniz. Varlığımın en derin katlarına kadar uzayan bir iblis. Hayal gücüm iblisi gördüğüm her şeyde tehlikeler panikler korkular içinde tahayyül ediyor. Başka şekle sokuyor. Nedense hep yürümeye kalkıştığımda nedense karanlık akşamları büyüyor.

Oysa çok iştahlı yemeğimi yiyor, kesiksiz uyku alıyor, yatağımdan dinç kalkıyor ve işime saatlerce kesintisiz konsantre oluyorum. Ne oluyorsa akşamların bulanıklığında oluyor. Şu akşam. Bildiğimiz uçucu, berrak hava gidiyor, birden karılmış çimento gibi ağırlaşıyor. Ben korkunç çağrışımlar zinciri içinde, yani, delirmiş bir devin ellerinde zihnim. Duvardan duvara çarpıyor. Hava bildiğim hava değil, kürekle toprak atıyorlar üstüme ve her şeyin rengi kefenleşiyor. Hayatım boyu kendime ve başkasına itirafta büyük kuvvet bulmuşumdur. Kendime, başkasına mikroskop altı bakmayı bir maharet, beceri saymışımdır. Evet, kabul ediyorum, bunalmışım. Ağır bir sürmenaj. Pek tabii derin yorgunluğun altında kıvranıyorum. Herşeyi aklıma getiriyorum, ama, cahil, dünyadan habersiz bir insan olabileceğimi asla. İnsan bir kez kendine korku ve şaşkınlıkla bakmasın, artık sendelemese de sendeler. Oysa hayatım boyu uzun yürüyüşler yaparım ve bunu hergün yaparım. Yürüyüş kuvvet macunudur ve yürümediğim gün yok gibidir. Şu kesin artık, bir kargaşanın tam içindeyim. Zihnim bir cadının dağılmış, kaskatı saçları gibi. Sokakların bir şekli, bir rengi yok. Herşey koyu bir sis içinde ve o sis içinden tanımadığım yaratıklar gelip içime doluşuyor. Beni boğmaya çalışıyorlar. Ah galiba ben çok kötü bir insanım. İşte cehennemi buldum. Yoksa bir adım atmak için bu kadar olağanüstü çaba, neden? Başım dönüyor.

Kendimi hemen bir gözlükçü dükkanına atmalıyım. ama, atana kadar gözlükçü dükkanının merdivenlerinden düşüp kalacağımı düşündüm. Sekreter ismimi yazdı. Evet, duvarlardaki yazıları yine sonuna kadar tane tane okudum. Ama, olsun, okuyorum demedim. Sen yine bekle, muayene ol. Doktor sanırım beni içine kapanık biri olarak gördü. Kimseye derdini açmayan. En önemlisi sandalyede oturmama yardımcı oldu. Çünkü sandalyeyi arayan kolumun boşlukta anlamsız kavrayışlar yapmasına fazla dayanamadı, neyin var dedi. 'Akşamları, dedim, akşam olunca düşüyor gibi oluyorum ve hatta yürüyemiyorum ve sonra bir yığın kötü düşünce gelip içime oturuyor..'

'Peki, akşama kadar ne yapıyorsun?'. Bütün yıllar boyunca akşama kadar daktilo yazar ya da kitap okurum..'. 'Yalnız kitap okumadığım, daktilo yazmadığım günler bir kuş gibi havada uçuyor, çok hızlı koşarak yürüyorum?'... dedim.

'Tamam, tamam' dedi. Çünkü ben bana deli, arızalı demesin diye bir yığın açıklamaya devam ediyordum. Karşımda Karagöz perdesi gibi ışıklı yere, tarak şeklinde bir yığın büyük küçük E harfi gösterdi. Ama tüm E harflerinin ancak büyük mü küçük mü olduğunu seçebiliyordum, hangi yöne olduklarını bilemedim. Bana bu nedir dediğinde ben şudur diyordum ve doktor yıllarca bu mesleğe alışkın olduğu halde ben gördüklerimi söyledikçe gülmesini tutamadı. 'Niçin gülüyorsunuz?' dedim. Sanırım tam bir dangalakla karşı karşıyaydı.

'Siz, dedi, bu saate kadar nasıl yürüyordunuz..'. Fazla üstünde durmadım. 'Evet, birazcık zorlanıyordum' dedim. 'Maşallah çok güçlü biri olmalısınız, çünkü bu gözlerle oturup kalkamazsınız, yani yarı yarıya kör sayılırsınız, ileri derecede astimat..'.. Hızla kağıda ölçekleri yazdı. Aşağıya inip gözlüğünüzü yaptırın..Duvara tutuna tutuna aşağı indim. Optikçinin tezgahtarı bir kızdı. 'Yarın gelir alırsınız' dedi. Önce siz çerçeve seçin kendinize. 'Kör kör hangi çerçeveyi seçeyim, diye azarladım, 'hemen istiyorum gözlüğümü' dedim. Tezgahtar kız oraya buraya koştu, ona buna telefon edip çağırdı.. İki saat beklerseniz, dedi... Burda beklerim!'.. Ne gözlüğün parasına baktım, ne biçimine..

Sabırsızlıkla gözlükçüde bekliyorum. Çalışanlar aralarında kulaktan kulağa beni ima ederek, sanki alaylı gülüştüler. Başım yerde. Laflara sıkılıyorum. İçimdeki çığlık alaycı yüzlere karşı ayaklanıp, tekme tokat hepsini dövmek istiyor. Vurun ulan, vurun. Siz de vurun. Yazdığım yazıları çarşaf çarşaf getirip, bunları babanız mı yazdı ulan, size ne ulan. Belki ışık engelliyordu beni. Bu dünyanın ışığını aldınız da ne oldu. Ne hale getirdiniz, ışığınız vardı da insanlık mı yaptınız. Işığınız sizi özgür mü yaptı? Adi bir hizmetkarsınız. Yalandan ışıkların oynaşları. Kalkıp dövmeliyim hepsini. Ne istiyorsunuz kara gözlerimden. Onlar ancak annesini tanıyan bir kuş yavrusu kadar masum. Sizin gibi her boku görmemişse insanlık suçu mu işledi. Dünya denen bu uçsuz bucaksız bembeyaz yelkeni yırtıp göt bezi yaptınız. Hepiniz başkalarının gördükleriyle yetiştirildiniz. Benim kara ve kör gözlerim yeryüzünün karanlığına çakıldı. Sizin gibi muhtaç habersiz değilim. Belki de içimden gizli bir el dünyanın üstüne bir kara şal örtmek istedi... Size ne?

Alaylı bakışlar devam ediyor, seziyorum. Işıkla karanlık arasında belirsiz bir yere mıhlanmış bekliyorum. Belki de haklılar, hoş bir aptallık diyorlardır, kimbilir. Kendimi övdüğüm, beğendiğim.. Kendimle ilgili büyüklük hesaplarım kökünden yanlış çıktı. Niye hayatımda bir kez döne döne dans edemediğim şimdi açığa çıktı. Kanaryaları karga, leylekleri kartal gibi neden gördüğüm şimdi anlaşıldı. Karanlığın dev tülleri göklere asılı. Ormanların serinliği kara boş bir mezar gibi kara. Göklerde bulutlar kara. Kara bayraklar gibi uğursuz. Karaltılar uzaktaki, çok uzaklardaki bir ada gibi. O adada yaşayan saçı sakalına kaskatı zamk gibi yapışmış şekilsiz bir mahluk gibi işte bu yazar. Karartıların kocaman kolları beni bir kafese koymuş. Hayvanat bahçesinde tek kişilik yırtıcı

hayvan kovuşu. Kendiyle, parmaklıklarıyla dalaşmayı edebiyat sanat sanmış. Yıllardır yazı dediği şey, hayvanların parçaladığı leşlerden artakalan. Işıkla değil sözle beslenen, sözle de değil. Hırıltılar, ulumalar, pençeler, parçalanma seslerinden cıyıltılı bir edebiyat. Katran dökülmüş, ziften bir heykel gibi zamk gibi bir yürek. Elması kömür sanmış. Gölgeler! Ruhumun, dünyanın astarı. Ben o gölgeleri kederimin zerafeti sanırdım, körlükmüş. Karanlık bir su gibi dökülüyormuş gözlerimden. Gördüğüm her şey kuyu gibi derinde belirsizleşiyor. Peşinden tüm organlarım, zihnim, hatıralarım o belirsizliğin içine güçlü bir kolun itmesiyle sarkıyor. Kuyunun dibine sarkıyor! Bir gagalarımı hatırlıyorum. Dişleye dişleye dudaklarımı nasırlaştırıp. Sert. Kuyunun duvarlarına vuruyorum belirsizliği çözmek için. Gözlükçüde oturmuş bekliyorum. Bu ağır bir hata. Gözlerimi, dudaklarımı iptal edip kulaklarımla yaşamış, şarkı diye yazı diye, bir ömür karanlıkta zehir kusmuşum.

Az sonra patlak verecek korkunç şimşeklerin aydınlığından, volkanlardan habersiz, büyük suç işlemiş sapıklar gibi kendime tuhaf sorular sorup, ısrarla gözlük camının tornalanıp gelmesini bekliyorum.

Tezgahtar kız gözlüğün camları, çerçevesi hakkında bilgiler verirken satürn gezegeni yüzeyi hakkında Nasa bilgileri veriyor sandım. Gözlüğü taktım. Bambaşka, bir ekran gibi cam gibi bir dünyaya uyandım. Dünyaya uzaydan yeni inmişim gibi. Bütün nesneler parlak. Herşey ışıldıyor. Her birşeyin capcanlı renkleri var. Ben niye bunca zaman dostu düşmanı incittim bilmem. Işıl ışıl bir dünya, insan burada çok eğlenceli bir sürü iş yapabilir. Sadece bakınmak bile başlı başına bir zevk sefaymış. Sağa sola bakmaya doyamıyorum. Nesneler, çerçeveler, panolar, elbiseler, saçlar, yüzler, vitrin.. herşey bir ışık yaprağı ve sanki parlak bir gül.. dünyada her nesne, çiçekler ve çeşitlerinden yapılmış. Renkler ışıldıyor ve sanki renkler bülbül gibi ötüyor. Sevinçten bayılacak bir şaşkınlık! Şaşırdığım şey: dünya.. Bakmaya doyamıyorum ve gözümden zevkli yaşlar dökülüyor. Herşey yarım dakika öncesine kadar bir peçeyle, bir duvakla, kuru koyu toprakla örtülüydü ve ben açlıktan ve kuruntudan ölmekte olan bir yabani hayvandım. Şimdi antilopların ceylanların gözleri gibi, üstelik süslü, sürmeli, ışıltılı, üstelik her nesnenin bir gözbebeği var gibi. (O ilk anlarda bile milliyetçiliğim aklıma geldi, bu eşsiz güzel şeyleri düşmana kaptırır mıyım?)

İlk gördüğüm dünyalı gözlükçü, tezgahtar kız. Kapıdan girerken ben onu toparlak, kabaca göt meme kafa olarak tasavvur etmiştim. Şimdi, dudağının altındaki sivilceler. O sivilceyi örtmek için pudra tozunun etrafına yığılışı. Derisindeki fondoten katmanın kırmızı morlu bir harita gibi yayıldığı. Bugüne kadar hiçbir yüz bu kadar ilgimi çekmedi. Bir kadın yüzünde ne kadar doku varmış gel de çık altından. İçime aniden bir panik girdi. Yoksa ben hiç insan yüzü görmedim mi? Etrafımdakilere döndüm, kocaman burun delikleri, sakal traşından arta kalmış üç dört tane sakal. Aklımı kaçıracağım. Kızın bluzundaki desenler ne kadar incecik, kenarlarındaki süsler.. O an, o bir saniye içinde gördüklerimden dünya kadar büyük bir roman yazabilirim, adı: dünya!

Panikle sokağa fırladım. Herşey ışıldıyor. Parlıyor. Akşam güneşi karşıki apartmanın üstüne sapsarı bir badana gibi serilmiş. Camların içinde şamdanlar yanıyor, sapsarı fenerler. İnsan yüzleri saf sudan yaratılmış. Dönercinin önünde soğanlar. Soğan kabuğunun üstünde ince çizgiler, soğanı alıp göğsüme bastıracağım, belli belirsiz hafif bir sarı, manolya sarısı, ne arıyor soğanın üstünde. Tuzu gördüm. Cezaya benzeyen soğuk, katı bir tarafı hiç yok, kımıltısız ama sanki ısırıyor, çatır çatır güneşi emmiş parlak mermer tozu gibi. Sevinçten tepinerek seyrediyorum. Manavın önüne çakılı kaldım, şeftalilerin tüyleri, şeftalinin eti kırmızı, eti beyaz, eti turuncu, eti mor, ne çok renkli tüyleri var, satın almasam, öpüp okşasam. Kaldırımlar, duvarlar, ışıltılı taşlarla dolu. Her birinin içinde soyunmuş heykelsi erkek yüzleri! Nesnelerin köşeleri, biçimleri. Nerde bitiyorlar biliyorum. İkinci katın tabelasıyla üçüncü katın tabelası hiçte birbirininin içine girmemiş. Hiçbirşey üst üste çıkmamış. Karşı apartmanın duvar sıvaları içinde simli tozlar ve eşyaların çaprazına geçtikçe nesnelerin içindeki renkler renkleri doğuruyor. Yirmibeş km. ötelerde Hüseyin Gazi tepesine ilk defa bakıyorum. Beş kilometre ötede Ankara kalesi üstünde kaç kişi var sayıyorum. Daha bir saat önce tökezleyen adımlarım şimdi meydan okuyor. Gördüğüm herşeyi ısırmak, dokunmak istiyorum. Yanımdan kalabalıklar akıyor, pantolon kumaşlarının dokuları, ayakkabılarındaki ezik yerler. Bluzların kırışık yerleri. Desenler içindeki çiçeklerin her bir yaprağı. Birer birer gelip sessizce yanıma oturdular. Hepsi ince ince. Tane tane. Kabarık parlak. Tşörtlerin hepsi gülücük saçıyor. Herşey tatlı bir şarkı söylüyor ve renkler büyük bir dünya korosu gibi hergün kendilerince eğlenip duruyorlarmış. Yıllarca zihnimin pis duvarlarına çarparak çürümüş karanlık bir zindanda mahkum kalmışım.

Farkettiğim ilk şey, benim gibi bir yığın gözlüklü adam varmış, üniforma gibi. Şimdi bu gözlüklülerin hepsine selam vermek zorunda mıyım? Bir koşu geriye dönüp doktora söylemeli miyim, gözlüğü olanlara selam vereyim mi? Aslında içimdeki müzik şımartıyor, hep şakalaşmak istiyor, artık hep eğlenceli şeyler düşünüyor. Dünyaya bitimsiz bir sevinçle bakıyorum, daha önce bu kadar olağanüstü birşey görmedim.

Renkler sırtımdaki dünyanın ağırlığını kaldırı verdi, bir daha anladım ki doğululular rengarenk hafif, batılılar gülle gibi ağır, hantal. Her bir renge bir değil, kırk kere gülmek istiyorum. Her bir nesneyi bir takı bir kolye gibi küçültüp boynuma takmak istiyorum. Gözlerimin önünde muazzam bir derinlik ve genişlik peydah oldu, sanmam bu dünyayı kirletmeye birilerinin gücü yetsin, işte milyon yıldır yaşıyoruz, çöpler, gazlar, ozon, ancak kulağının kiri kadar.

Önümde bir okul aracı durdu, münibüs dolusu çocuk hızla boşaldı, bir kuş sürüsü gibi uçarak karşı kaldırıma geçtiler, yanakları ayva kabuğundan yapılmış gibiydiler, aralarına girip ayva tüylerine yakından bakmak istedim. Erken yola çıkmış akşam rüzgarının helezonu önümde bir büyük bakır tencere gibi dönüp durdu ve büyük ağaçların gölgelerine sevinç dolu serinlik yemekleri taşıyor gibiydi. Öyle hızlı koşuyor ki rüzgar, incecik bir kızın kılıç gibi bacaklarına tül perde gibi dolandı. Hergün yürüyüp koştuğum Kurtuluş Parkı'na attım kendimi. En çok yaprakları merak ediyorum. Yazarlığım boyunca tanımayı başardığım bana kimliğimin sınırlarını aştıran coşturan kahramanlar. O en kuvvetli duygularımı açığa çıkartan yaprakların herbiri ağacın dallarında tane tane saygıyla sallanıyor. Yine çok tehlikeli bir sevinç gibi başedemeyeceğim yoğun duyguların içine salıyor! Bu kadar güzel olduklarını bilseydim daha önce bu ağaçların altında namaz bile kılardım. İçimden bir karşı ses, hep, ne verdin ne istiyorsun diyordu. Daha bir saat önce ölseydim gözüm arkada kalmazdı, bir saat önce yalnız azap veren bir vicdanım vardı. Kardeşçe dallarında birbirini öpen bu yapraklara mutlak yargıçlar gibi haksızlık etmiş bir vicdan. Ah yine hak ve haksızlık içinde kendimi dövmek istemiyorum. Şimdi herşey çırçıplak, doymak bilmiyorum. Yirmi yıl boyu her hafta gittiğim parkı ilk defa görüyormuşum gibi kucaklıyorum. Yaprakların hiçbiri ağaçları korku ve kederle beklemiyor. Dansçı ve mistik ve neşeli bir topluluk. Benim gibi suçluları tertemiz serin bir havayla kutsuyorlar. Hepsi başımın üstünde, hayretten taş kesileceğim. Hiçbirinin dumanlı, koyu bir bakışı yok. Her biri kendi başına çırpınıyor, ışıldayarak, oynayarak raks ediyor. Rüzgar savurmakla kalmıyor, renkten başka renklere sokuyor. Her biri ipek parlaklığında. Meşe yaprakları üstünde yağlı bir pırıltı. Ah yine ağladım. En sevdiğim yer duman mavisi çamların altına uzandım. Lağımından yeni kaçmış bir fare gibi. Seyrettim doya doya her biri süslenmiş boyalar sürmüş bir kız gibi. Bir gizli esrarlı ateş bedenlerini sarmış. Gözlerim kamaşıyor, sanki ruhum ilk defa şeklini buluyor! Dünya denen bu şeyler ne büyük armağan. Heyecandan kıpkızıl kesiliyor suratım, içimde bedenimi haşlayan sert sözler. Tabiatın değil zihnimin taşkınlığıyla yaşamışım.

Zihnimin alevini sıcak tutmak için habire odun niyetine kitap atmışım. Yanlış yalancı yazarların kelimeleri, uydurma hayaller görüp mışıl mışıl uyuşup kalmışım.. Tanrının bu ölmez eserini görmeyip hokkabazları dünya sanmışım...

İçime bir korku düştü. Annem annem diye çığlık attım. Yirmi üç sene önce ölmüştü. Yüzünü yanlış hatırlıyorsam. Eve koştum. Büyük resmi kitaplarımın önündeydi, diğerleri albümde. Parlamış, dizginlerini koparmış at gibi koşuyorum. Tekrar tekrar annemin yüzü zihnimde canlanıyor. Eve değil, sanki tarihin içine geçmiş çağlara koşuyorum. Bir zaman kasırgası bütün nesneleri yok ediyor ve bütün dünya tek bir resimden oluşuyor: annem. Ya yüzünü yanlış hatırlıyorsam. Sokak kapısı, merdivenler, evin kapısı. Ve nihayet ölüm korkusu gibi. Dehşetli bir duyguyla annemin fotoğrafı önüne canhıraş tıknefes geliyorum. Uzaktan bakıyorum. Yakından bakıyorum. Ortadan, her tarafından bakıyorum. Şimdi şu an beni doğurmuş gibi bakıyorum ona. Fotoğrafta bir kalp atışı. Aynı kalp atışı damarlarımda. Yıllarca uzak bir akraba gibi durmuş orada. Bunu anlatamam. Bir zaman felci. Zaman, elleri ayakları gözleri olmadan geçip bütün hayatımı yoketmiş. Hayatımı o eski fotoğrafa göre kurmuştum. Sanki şimdi başka. Başka bir kadının oğluyum. Sanki yeni annem olmuştu. Hoşuma gitmedi. Ninni bir tanedir. Annenin sesi de yüzü gibidir, bir ömür sürer. Şimdi playback gibi. Ninni başka anne başka. İçime zehir gibi yakarak bir acı indi. Anlamadığım bir tepkiyle gizledim annemin fotoğrafını. Bu saatten sonra Tanrı değiştirmek gibi. Sonsuz bir ağırlık çöktü omuzlarıma, dizlerimin üstüne hayıflanarak düşüverdim.

Sanki annem şimdi ölmüş gibi. Dizlerimi başımı döverek ağlıyorum, nereye nasıl tutunacağını bilmeyen bir adam gibi. Gözlerimi sildim. Elimin üstünde bir damla gözyaşı, bir yağmur tanesi. Bir damlacık civa eriyiği. Işıl ışıl. Üstünde kırılan ışık. Işık kırılırken cetvel gibi hüzmeler toz toz uzuyor ve her bir tozun içinde morlu pembemsi incecik ışıklar haleleşiyor. İnsan baktıkça neşeleniyor. İlk defa bir su tanesi görüyor gibi, suyun esrarlı derinliği içinde bakışlarım hızla ilerliyor bir koşu ufuklarına gidip geliyorum. Acaip. Kainatın kudreti esrarı içinde saklı, minik bir heyecan dalgasıyla titreşiyor, sınırını aşmak isteyen bir coşkunlukla dünyanın en mükemmel manzarasını içime sokuyor.

Dünyanın miniği. Uzaydan görülen masmavicik toz zerresi, dünya. Acaip. Hiç şikayeti yok, nasıl sessiz, duruyor öyle. Uçurumdan düşse ah etmiyor. Elimi kımıldatmadan tutuyorum akıp düşüp gitmesinden korkuyorum. İçinde ışıklar değil sonsuz iyilikler kırılıyor. Nur denilen şey bu değil mi, sonsuz iyiliklerin ışıkla taşınması. Şimdi hayatımın büyük desteği ve ruhum onunla gökyüzünün en yüksek katlarına çıkıverdi. Ilahi zevk dedikleri bu mu, bu minicik damla pis kokulu çürümüş zihnimi bir güzel yıkayıverdi, su damlasının parlak yansıması beni tatlı ahenkli mistik bir dünyanın içine sokuverdi. Sözler ve kelimelerle hayatımın kopan yerlerine yansımasıyla kaynak yapıyor gibi. Kutsal bir sevimlilikle erimiş melodi gibi. Kırılan ışıklar içime sızıyor, yaralarımı yalayıp kemiklerimi içinden besliyor. Bu yüzden mi zayıf akıllılar, deliler bu minik nesnelere fazla alaka duyar, burunları dibinden ayırmaz nesneleri. Bakışlarımı ışığın uzayan çizgilerindeki morlu pembeli hüzmeleri içine sokuyor ve tam suratımın ortasından bir kırbaç yemiş gibi kendimi geriye atıyorum. Hayatın ihtişamı, bütün şarkılar ve en güzel kadınlar içinde saklı gibi. Sınırsız bir coşkunluk git gidebildiğince, pırıl pırıl bir zafer halesi dön dönebildiğince, sıcacık bir mücevher alev alev.

Ah.. Ben, milyonlarca insanın benim gibi nefesini tutmuş bu su damlacağını izlediğini sanıyordum. Dışarıdan sesler. Arabalar. Neden şaşırmıyorlar? Onların yaşadığı dünya neresi? Şimdi benim gördüğüm dünya hangisi? Bundan birkaç saat önce ben de onların yöntemlerini kullanıyordum, insanı yoran bir yöntem, kargaşa yaratan bir yöntem.

Ah Dostoyevski, romanlarında zerresi yok yaprağın, suyun, tabiatın. İnsanların parçalanması ve parçalanması. Kahramanlarını dalaşan, didişen toplumun içinden seçti. Şu derin dünyanın bir küçük nesnesini, yaprağını romanlarına taşımadı. Ki koca Sibirya vardı ayağının altında, Rusya'nın uçsuz bucaksız düzlükleri vardı. Tutkusu ve çılgınlığı toplumdu, insandı. Nasıl bir hayat yaşamış olmalı ki bir çiçeğe bakacak ve onu iki mısracık anlatacak vakti olmadı.?

Baksana, şu minicik yaprağın içinde binlerce sinir lifi, tanrının desenleri. İnsan insanı ısırdı, roman yaptık. Oysa insanı toplum temizleyemezdi, insan arınmak için hep bu cennetin içine attı kendini. Toplumun desenlerinden hangi kahramanlar yaratılabilir? Bu yanlış yol haritası batının icadıydı, şehrin ve can sıkıntısının. Işığı, derinliği, manası ve ötesi hiç olmayan kahramanlar. Hepsi ilerlemek, yenmek, zengin olmak, güçlü olmak isteyenlerin kitabıydı. Yazarları da kahramanları gibi ilerlemeden yana.

İşte bu yol bir çikolata paketine, bir dondurma külahına, bir sakız kutusuna hayretle bakan ve bu minik ambalajlara durmaksızın şaşıran bir nesil yetiştirdi. Hayretimizi tabiattan sanayinin oyuncaklarına doğru transfer ettik. Göklerin yerlerin dağların suların rüzgarların akşamların bu tatlı tatlı bakıp sevişen, derinleşen ve değişen renklerini kitapla sözle zihinlerde yok ettik.

Böyle böyle şehir ahlak bozukluğunu asla gideremeyeceğimiz yerin adı oldu. Tabiat, saflık ve masumiyetimizin ziyaretgahı. İnsan kanı taşıdığımızı bize durmaksızın anlatan yerin sonsuz renkli adı.

Dümdüz çayırlar ve birbirinin omzuna binip yükselen yalçın ıssız tepeler, içimde bir ibadet gibi yükseliyor.

Zirveye, yükselmeye, zorlamaya, kılıca ve dalaşmaya sürükleyen bu şehri hepimiz sevmiyoruz.

Bilmem neden böyle mesihvari, peygambervari konuşmaya başladım. Bilmem, dünyanızı birkaç saat önce görmüştüm. Heyecana kapıldım, mazur görün. Bütün aşklardan, müjdelerden daha büyük bir mükafat.

Bu da nasihatım olsun; yazarlar en uzaktan akrabalarıdır bu dünyanın, çünkü yabancısıdırlar. Oysa hiçbir güzellik insanı itmez, dışarıda bırakmaz, erişmek isteyenler istediği kadar kin, gurur, şöhret düşkünü olsun bu mükafata yabancı kalamaz!.. Çünkü bu dünyayı sevmemiş, aşık olmamış bir tohum bu dünyada mümkün olmadı, toprağına düşmedi!..

nihatg@leman.com.tr

SAYI: 662
16 TEMMUZ 2004 CUMA
HAFTADA BİR YAYIMLANIR

● Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd.Şti.
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Yazişleri Müdürü: Zafer AKNAR

Satış: Cengiz KOCALI ● Müessese: Ali YAVUZ ● Avrupa Satışları Türkiye Sorumlusu: İlhan ARKAN ilarkan@leman.com.tr ● Matbaa Sorumlusu: Tanju KİRTE Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) • Fax: 0.212.245 38 06 • Abonelik için Tel: 0.212.292 95 65 (140) Baskı: LeMan Matbaası Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx) • Genel Dağıtım: BBD Merkez Adres: Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

harala gürele

ÇAĞÇAĞ

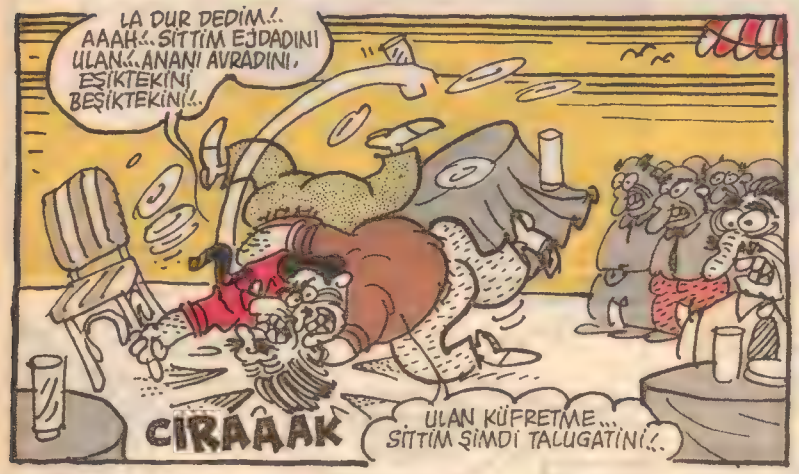

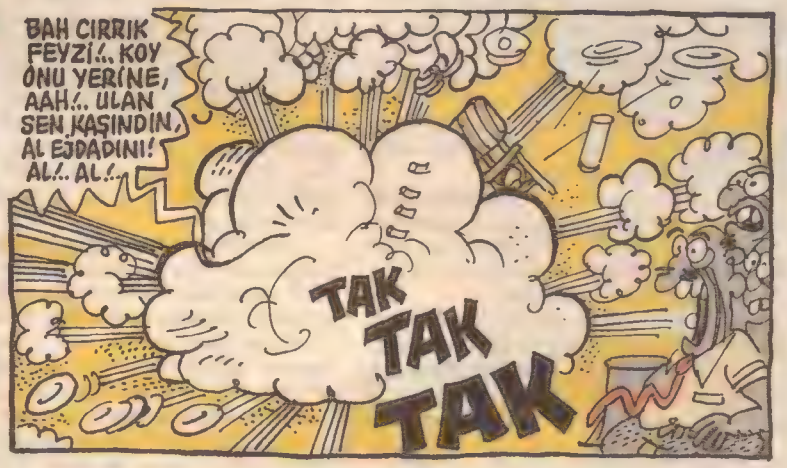

Tatilde olan Çağçağ'ın Kozalak'ı elimize ulaşamadığından eski bir işini yayınlıyoruz..

Akşam Ekspres

hisseli harikalar

Kemalkenanergen

Gurme: Profesyonel pisboğaz...

Folklor: Ruh hali, Kılıç&Kalkan'la Göbek Havası arasında gidip gelen bi milletin ahvadıyız...

Teyyare : Tecrübeli uçak...

Kral Dairesi : Lavuk hakikaten kralsa otele niye para veriyo ki?..

Babalık : Bu ne biçim kavram ulen? Babamız olmuyosa başkasınınkinden bize bakmasını rica edebiliyo muyuz yani?..

Yemek Duası : Yüce Tanrım hesabı sen ödesene bea. Yanımda hiç TL yok bilin mi...

Sanatçı Kaprisi : Filmde soyunmam, öpüşmem, sevişmem. Ama filmeden sonra düşünürüz...

Abrakadabra : Sihirbaz besmelesi...

Medeni Hal : Meyve ve sebzeleri yıkayıp, dilimleyip ve de tabakta satıyolarsa afferim diyorum. Yok öyle değilse başka da bişey demiyorum. Bye...

Anal : Köt daha kibar bi kelime bence...

Sosyal İçici : Kendi içmekle kalmıyo, başkalarına da içiriyo hayvanat...

Yıldırım Nikahı : İnsanın bu kadar çabuk evlenmeye kalkması için yıldırım çarpmış olması yeterli...

Avrasya : Cebelitarık ahalisi de Avrafrika diye seviniyo mu acep?..

Konuksever : Ölüseviciden pek bi farkı yok yani. Manyak oğlu manyak, kapıdan bi uğrasak pişman olucaz...

Talih Kuşu : Kuş aklı işte. Kafamıza sıçmak için uydurduğu bahaneye bak...

Harem Ağası : Çok da emin olmamak lazım tabi. Arada lezbiyenlik denemeleri illa olmuştur...

Kedi Kumu : Kediyi kum haline getirene kadar bi anlamda ağzına sçıyolar yani...

İndi Bindi : Sıranın yanlış olması sadece beni uyuz ediyosa eşşek olayım...

Saat Farkı : Suçu saate ne atıyosun sarıpipi, belki hakketten biz senden daha ilerideyiz...

Deliksiz Uyku : Aktif eşcinsel kabusu...

Suşi : Çekikliği çiğ balık da yapıyo olabilir ya hadi neyse. Şimdi yemezsek hanzo diicekler...

Feylozof : Uyyy. Ya düşündüğü miktarda konuşmaya kalksaydı...

Tıknaz : Cüce bile daha aşağılayıcı bi laf olabilir dostlar...

Arnavut Kaldırımı : Boşnaklar yolu kullanıyodu herhal...

Önsevişme : Anlıyorum. Manita arkadan vermiyo yani?..

663

23 Temmuz 2004 Cuma 152209 Sayı: 2004/30- 850.000 TL. (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ

leman.com.tr

K.K.T.C-950.000 TL.

İMDAAT ZEHİRLENİYORUUUZ!..

BENİM MEMURUM İŞİNİ BİLİR...
BENİM İŞVERENİM ZATEN İŞİNİ BİLİRDİ...
BENİM ÇİFTÇİM DE ÖĞRENDİ...

Sefil durumdaki çiftçilerimizin, tarım ürünlerinde yüksek verim almak için kullandıkları denetimsiz, yasaklanmış ilaçlar, denetimsiz hormonlar sayesinde pek yakında hastane kapılarında kuyruk olacağız. Can boğazdan gelir iken bu hormonlu sebze ve meyveler sayesinde canımızı boğazdan vereceğiz.. Zehirli olduğu için AB'den sürekli geri gönderilen "biberler" iç piyasada rahatça satılıyor.

guverfeyhan@hotmail.com

Bayır Gülü

Feyhan Güver

Avusturya'da yakalanan Alaaatin Çakıcı'yı alnındaki yara izi ele vermiş.

"Türban, başörtüsünden daha estetik" diyen Derviş'in CHP'den istifası isteniyor..

HAVA SICAK, GÜNDEM GÜZEL!

ALP TAMER

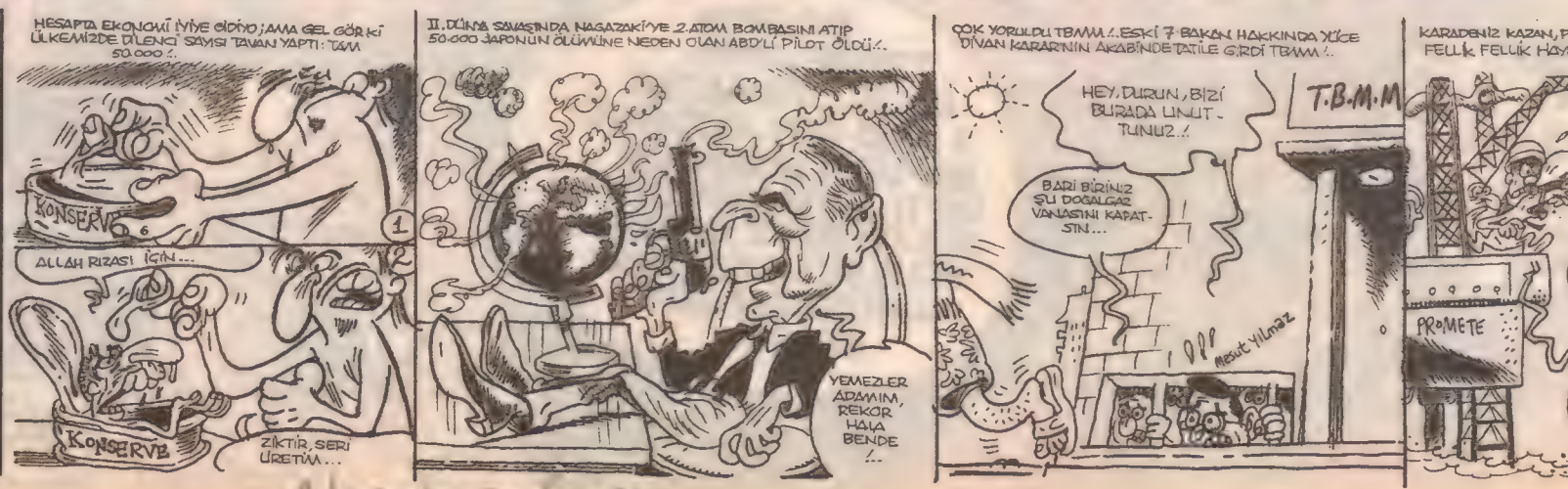

Akşamsefası

Türk Emniyeti, Alaattin Çakıcı'yı yakalayan Avusturya Özel Timi'ni Türkiye'de tatil yapmaları için davet etti!

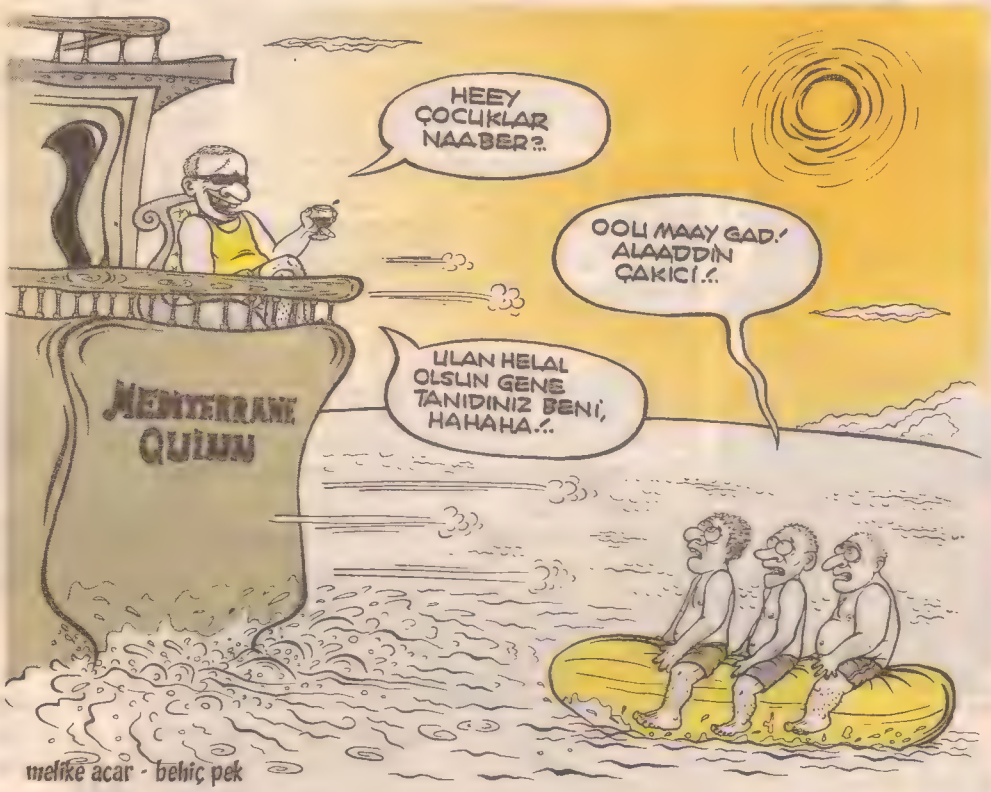

IMF emretti devlet küçülüyor; 1.5 milyon memur sözleşmeli yapılıyor...

LeMan

CHP'de medya gazıyla yelkenini dolduran Mustafa Sarıgül fırtınası esiyor..

Şanlıurfa'da eşine tokat atan simitçi Mustafa Çiftçi'ye "462 milyon TL" para cezası verildi...

Iraklı çocuklara Amerikan askerlerinin tecavüz görüntülerinin ortaya çıkmasının ardından düşük iq Bush, "Küba rejiminin insan hakları ihlalleri ve suç dosyası kabarıyor. Diktatör seks turizmini hoş karşılıyor" diyerek Castro'yu tehdit etti..

Ankara'nın bülbülü, sanat aleminin "tükrükçüsü", bir "ilk insan" prototipi Melih Gökçek, şimdi de canlılar aleminin canına ot tıkıyor. Ankara Mogan Gölü çevresini düzenleme amacıyla yaptığı çalışmalar, çevrecilerin yanısıra Avrupa Birliği'ni de ayağa kaldırdı.. Çevreciler, gölün böbreklerinin yokedildiğini belirterek Gökçek'e savaş açtı. 201 kuş türünü barındıran göl çevresi Gökçek'in keyfine bırakılamayacak kadar değerli..

Akşam Serası

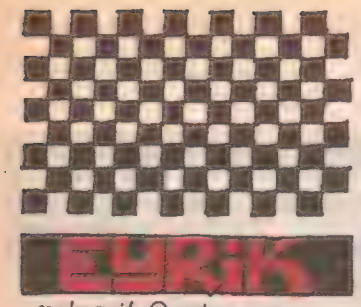

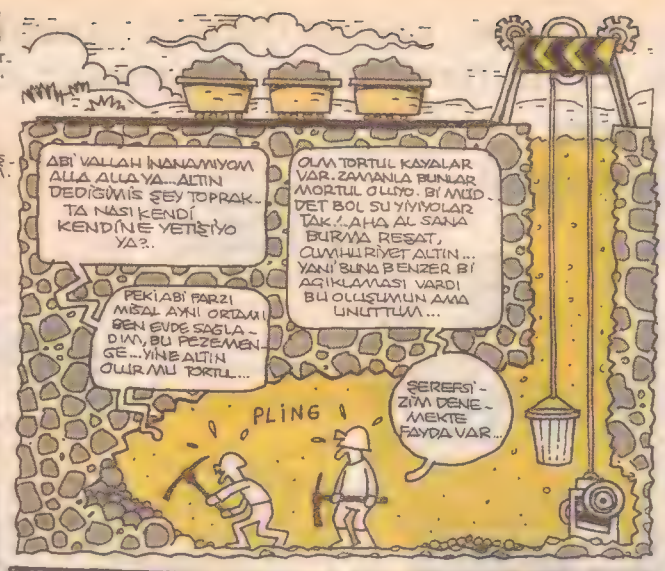

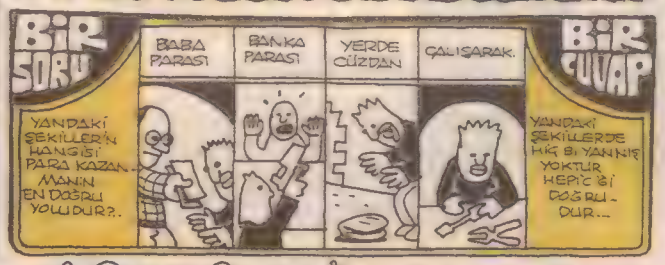

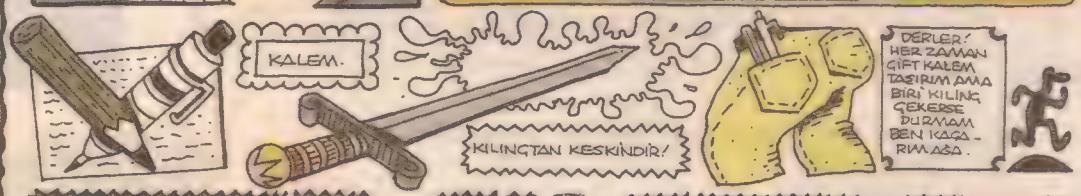

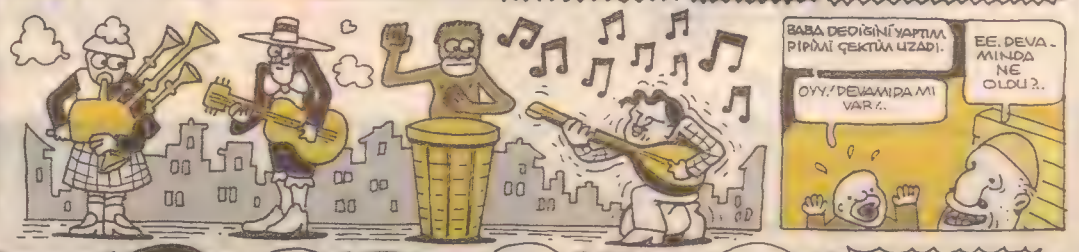

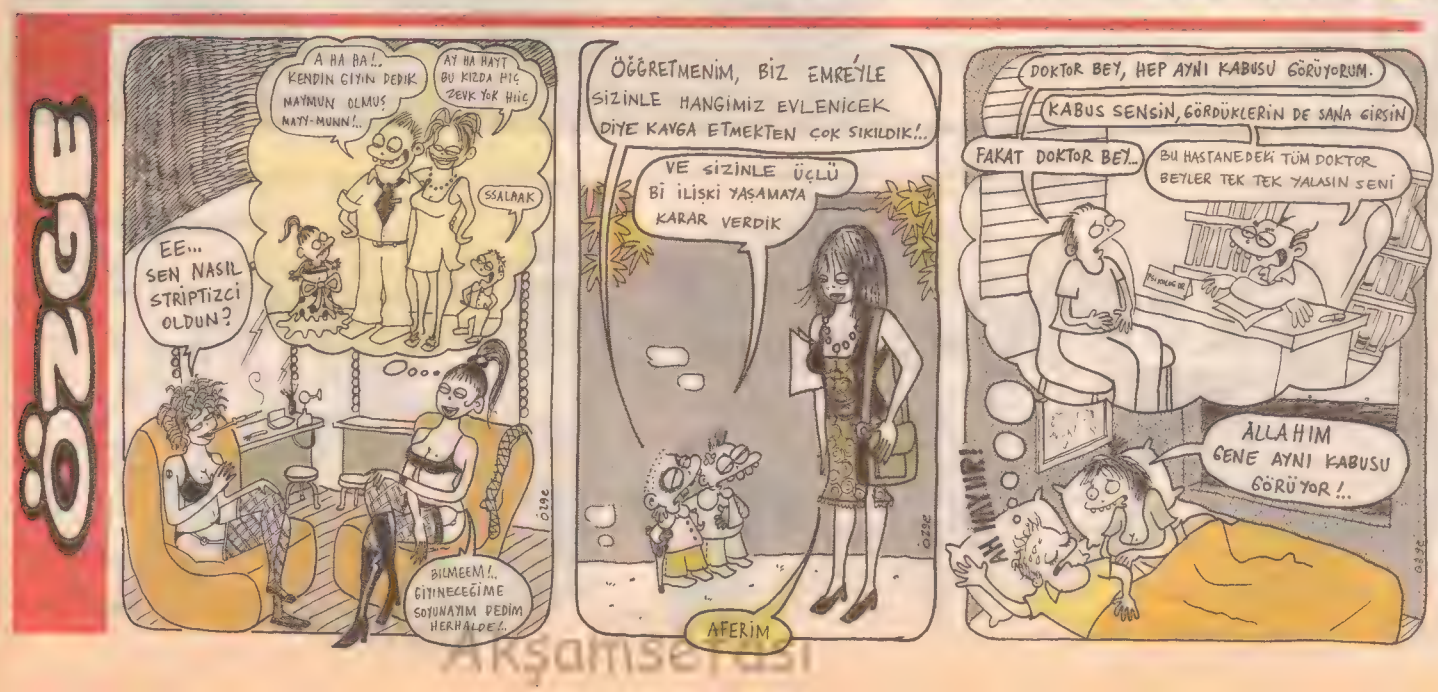

- Naaber çişli, alo, ben Ömür Dayın. Naaptın bakalım alemlerin en yırtıcı yeğeni. Kızlı erkekli gidiyo musunuz havuza denize filan. Gidin gidin, tam çağlarınız. Yanıyosunuzdur şimdi cayır cayır.

Var ya, dingir dingir titriyodur hiç inmiyodur senin ufaklık. Ulan bizim zamanımızda da vardı bikini ama şimdikiler bi acaip yaa. Kıymetini bilin oğlum bu zamanların. Üstsüz var mı oralarda?

- Evdeyim dayı, üstsüz filan yok bizde.

- Altı üstü komple çıkardık attık diyosun. Anne baba yazlıkta tabi, kimi kapattın lan eve, delici yiğenim benim. Lan var ya, siz var ya... Biz göremedik olm bööle şeyleri, daha bebekken her haltı bilip yaşıyosunuz, vuruşkan sizin nesil vuruşkan...

- Evde bizim nesilden kimse yok dayı, yalnızım.

- Haa, internet hesabı, "çetteyim, çata çata yazıyorum, akşama indiricem" diyosun. Yakışır koçuma, tam zamanı şimdi yala ortamları. Baksana ne diycam, şu interneti bana da öğretsenize be oğlum. Klavyeyi filan biliyorum askerde yazıcıydım. Danimarka'ya girilebiliyo mu ordan sarı sarı, sen şu anda nerdesin mesela?... Alo... Çişli... Orda mısın lan... Dayına bi hartmail alabilicen mi ? Alo... İngilizce "olgun" nedemek?... Alo... Örttün mü lan telefonu... Tabi yazışıyon çata çata... Ne diyo Danimarkalı... "Dayım var" de... Alo...

- Alo, Sıkılhan, nasısın çocuğum, evet. Annen ben, Gordion Harabeleri'nden arıyorum. Burda bir satıcı bana zorla lületaşından gece lambası satmaya çalışıyo da, belki cep telefonuyla konuşursam peşimi bırakır diye seni aradım. Nasısın bakalım, eve iyi bak, ortalığı dağıtma, bi ihtiyacın var mı çocuğum.

- Lületaşından gece lambası lazım, eheh...

- Mizah bu değil Sıkılhan. Zaten sabahtan beri lüle taşlı gece lambalı adam beynimi yiyor bir de bu düzeysiz espirilerini sokma kulağıma, evet. Bu arada baban çarpanbalığa bastı, ayağı davul gibi şişti evet. Evde şimdi kendisi, komşularla okey oynuyor. Ara ve kendisine "geçmiş olsun" de. Lületaşından gece lambalı adam isteğim dışında poloraid makinayla resmimi çekti, onmilyon lira istiyo utanmadan. Evet, hayır. Bu ben olamam iğrenç çıkmışım. Burası çok güzel çocuğum tarih ve doğa el ele. Tamam anlıyoruz seni, büyüdün, bu yaşlarda tek başına evde kalmak sana cazip geliyor olabilir, ama çok şey kaçırıyosun. Lüle adam fotoğraf parası olarak yirmi milyonumu aldı, "üstünü getiricem madam" diyip kayboldu. Evet. Ama ben pes etmem, gerekirse bütün Yunan Uygarlığını arar, hangi taşın altına girdiyse bulurum o herifi. İçine kapanmamalısın Sıkılhan.

- Lüle lüle sana anne!

- Sıkılhan allo, Bunalgül ben. Biliyo musun artık benim bir çeyizim var. Çeyiz biriktirmeye başladım. Ne hoş bişi di mi? Köye gitmiştik ya biz, annanem "Al kızım çeyizine koyarsın" diye altı tane orlon elbezi verdi bana. Çeyiz diyince hemen ööle evlilik şeysi gibi diil tabi. İlerde tek başıma eve çıkınca lazım olur o elbeziler.

- Olur.

Atilla Atalay

Arşamisefası

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

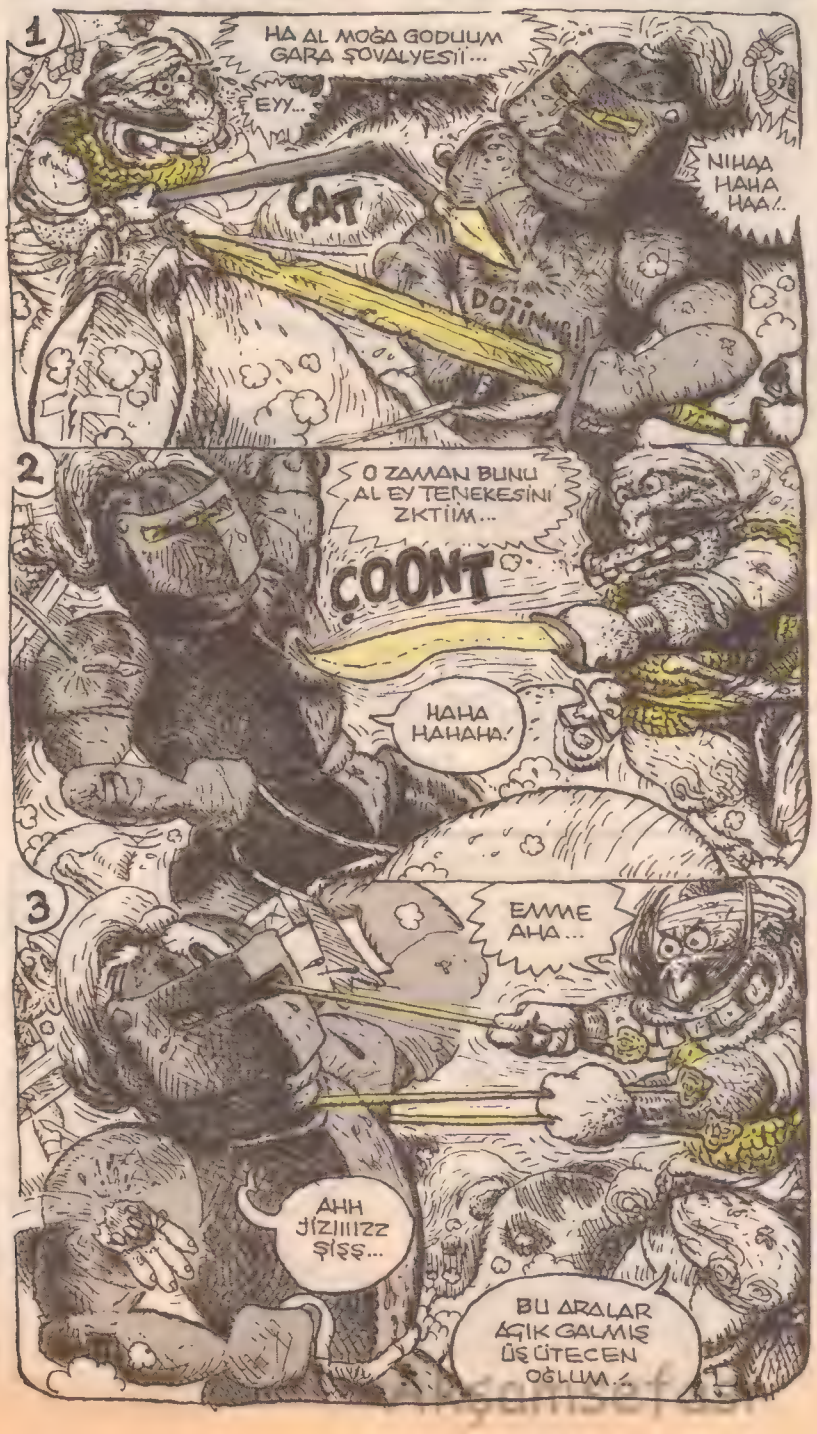

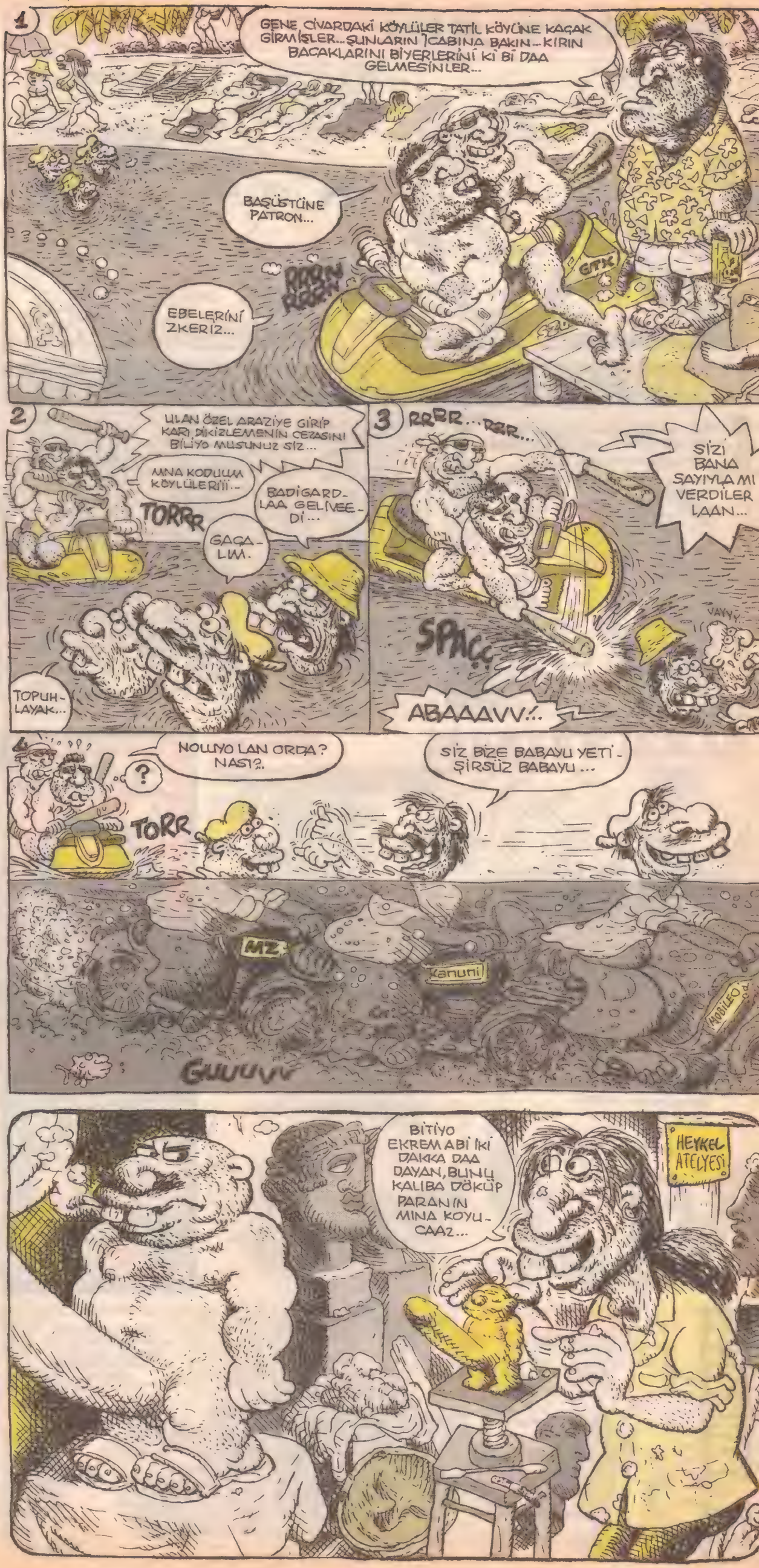

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barışlan

HAMDİ YÜZBAŞI

Mahmut Tibet

ERDENER ABİ

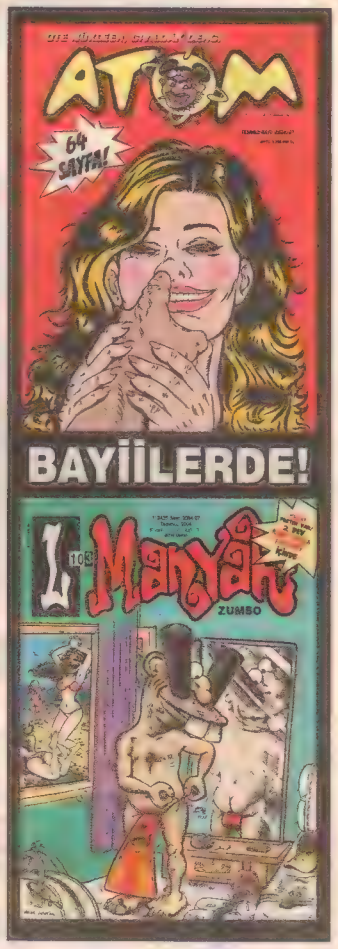

PANTOLON

METİN FİDAN

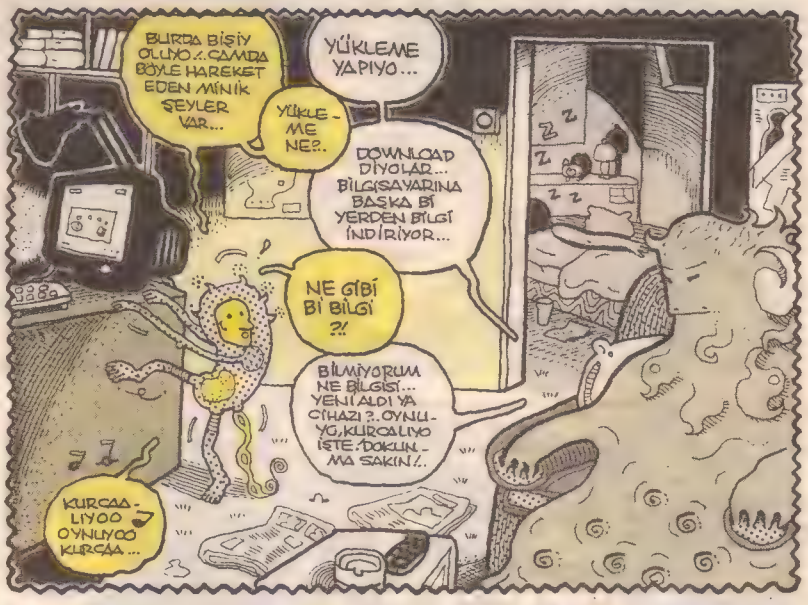

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

Aksoy Ajans

metinfidan@leman.com.tr

TERELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

Akgamsefasi

canbarslan@superonline.com

KUŞ BOKU

MELİKE AÇAR

*BİLİNÇLİ ANNE SERAP HANIM...

DUR! HAP O YEME SAKIN, Bİ SÜRÜ YAN ETKİSİ VAR! BAK PROSPEKTÜSÜ DE VAR!..

AMA, AMA!.. NASIL OLUR!..

*BİLİNÇSİZ BABA MEHMET BEY...

BAK YAVRUCUM, ÖNCE DÖRT TEKERLEKLİ BİSİKLETLE BAŞLIYCAKSIN!..

-USTALARA SAYGI KUŞAĞI-
-ANDY WARHOL-

USTA BU ŞİMDİ NOLUYO TAM OLARAK?..

POP ART! POP SANAT YANİ!..

ÇOK GÜZELMİŞ... YAA BİZİM Bİ BAYHAN VAR DI POPSTAR SEN BİLİRSİN DİYE SORUYOM, NERELERDE O? ELEN-MİŞTİ GERGİ... ESTETİK FALAN BOZDU DİMİ ABİ ONU?..

ZENGİN KOCA BULDUM...

İSMAAİL ABİİ!.. JET ZİKİCİ SENİ ARIYO ABİİ!.. SABAHKİ YARIM SAATİN PARASINI SORUYO ABİİ!..

ALO!.. KARIM BENİ ALDATIYOR, BİR DOST!..

AYOL DELİRDİ GALİBA?! KAÇ HADİ KAÇ GİT...

EVET, HEMEN EVE GELSEM İYİ OLUR...

HIDA SU

BU BONZAİ İŞİ SENİ FENA SARDI BE GÜRCAN ABİ...

HUZURLU BULDUM BE CENGİZİM... HUZURLU, MUTLULUĞU...

KIZI

TAMAMEN YAŞANMIŞ BİR OLAYDIR BU YER GÜZEL SANATLAR HOCANIN ODASI

HOCAM BU NE?..

BİR TÜR KAĞIT O, KENDİ ATÖLYEMDE ÖZEL OLARAK ÜRETİYORUM. SERGİM İÇİN...

HOCAM KANTİNDE KAAT SATIYOLAR, A4!

BIRAK ONU VE ÖĞLEDEN SONRAKİ DERSİME GİRME MELİKECİM.

MURAT BURADA YATIYOR

KARA MURAT BURADA YATIYOR Ruhuna El fatiha.

HAYIR! GERÇEK KARA MURAT BURADA YATIYOR Ruhuna El fatiha

HEPSİ YALAN! MURAT BURADA YATIYOR

HAYIR!.. GERÇEK KARA MURAT BURADA Ruhuna El fatiha

HAYIR! MURAT ADA

KARA BURA

DEMEK KÖSTEBEK SENDİN...

EVET, DAHA ÖNCE FARKETMEDİ-NİZ BENİ...

KUSURA BAKMA KÖSTEBEK, AYILIĞIMIZA VER. ARAMIZA HOŞ GELDİN!..

HOŞGELDİN ABİ...

KUSURA BAKMA KÖSTEBEK.

HOŞGELDİN KÖSTEBEK ABİ...

melika@laman.com.tr

Akşamseferi

Derya

NASREDDİN HOCANIN BİNDİĞİ DALI KESTİĞİ AĞAÇ BU AĞAÇTIR... Giriş ücretlidir.

PEKİ BEN NERDEN BİLEYİM O DALI SENİN KESMEDİĞİNİ?..

GÜZEL ABİCİMİN KAR DAĞITMADAN BİR YER GEL!.. GEL YAKINDAN SENDEN.. GEL

CEZMİ ERSÖZ

"BURADA ALL

Askerliği bitirip geri dönm şimden birkaç hafta sonra Abimin yaşı da geçkindi ve rı'daki sürgün birliğinde -ki o sürgün yeri- askerlik yapmak zorunda kala çektiği zulümden ve baskılardan bahsediyordu soğuk yerlerinden biri. Taş taşıtıyorlarmış. Biti baskılar ve nöbetler, kendisini yıldırmıştı. Mektu **ma gel**, demişti. Otobüse binip **Ağrı**'ya gittim. H bat durumdaydı. Psikolojisi altüsttü. **Ben bu as ğim**, dedi bana. **İntihar etmeyi düşünüyorum** moral verdim, sonra **Van**'a geçtim. **Van**'da birka otobüs biletimi aldım, bir kafeye gittim. Otobüsü lerken, o kafede çay içerken, bir adam yanıma de, **Pasaport, pasaportunu göster,** dedi. Ben b dim. Herhalde dedim, beni yabancı sandı, sarış ğum için beni turist sandı, diye düşündüm. Nüfu kendisine gösterdim. Tuhaf bir durum vardı, ada du. Hatta pasaport diyemiyordu, "pasport" diyor **Erol bey, ben Türkiye'liyim, turist değilim, bu ne istiyorsunuz benden**, dedim. **Sen şüpheli den anladınız**, dedim. **Ben anlarım, ben polisi** di. **Evet**, dedim, **ne olacak şimdi**?.. **Benle gel** meğer oturduğum kafenin en üst katı **Van Emn** Evet, gittiğim yere bakın...

Asansöre bindik, en üst kata çıktık. Polis önd dik. Gördüğüm manzara korkunçtu. Emniyetin b de "Burda Allah yoktur, Peygamber izne çıkmıştı diğimde burnuma çok ağır bir koku geldi. Klorof su. O kokuyu hala unutamam. Hemen anladım, Yakaladıkları, gözaltına aldıkları insanlara **Van ğü**'nde işkence yapıyorlardı o tarihlerde polisler leri geliyordu kulağıma. Çok etkilenmiştim. Ben kaç dakika sonra odaya uzun boylu, kemikli esn lunda, kalın ciltli bir defter vardı. O defteri hala u ğa oturdu, defteri açtı. Bir süre sonra anladım ki, larının yazıldığı defterdi. Polisin aradığı insanları terdi. O an içime büyük bir korku düştü. İsmim tum. Bir süre sürdü araması, neredeyse yarım sa **min burada yok**, dedi. Bu sefer beni gözaltına a **tanı aç**, dedi bana. Çantamı açtım; içinde iç çam gerekli eşyalarım ve birkaç kitap vardı. Kitaplarda tı. Bu **Güner Süer**'in bir oyun kitabıydı. Kitabın a ya başladı. Arka kapaktaki yazıların içinde faşizm den adamın gözleri parladı ve bağırdı: **Ben dem li şahıssın, diye, bu ne? Ne var bunda**, dedim **yerde satılıyor... Faşizm sözcüğü geçer ya d yani**, deyince, **sen çok ileri gidiyorsun**, dedi b **yorsunuz benden**, diye çıkıştım. **Sen şüphelisi** arada polis kemerine asılı tabancaya elinin aya şehvetle vuruyordu. Bu beni çok rahatsız eden **bey, ikide bir silahınıza niye vuruyorsunuz ar ya çalışıyorsunuz, beni vuracak mısınız, vur** der demez bir yumruk geldi suratıma. Hiç bekle parlandım. Kalktım yerden. Dedim ki; **bu yum soracağım**! Bunun üzerine ağır bir küfür savurd di. **Bu küfürün hesabını da bir gün soracağın sun**, dedim. Polis etkilendi tepkimden, çıkışımda ni bir odaya soktu, daktiloya bir kağıt taktı, kağı lıydı: **"Van Emniyet Müdürlüğü'nde gözaltına pıldı, ifadem alındı, işkence görmedim ve gör**

BOL DUMANLI HUSUSİ KOKULU FİLTRESİZ YENİHARMAN'IN SON SAYISI VE KAÇIRANLAR İÇİN PEK UCUZA 10'LU SETİ BAYİLERDE!

Kıytık Gıbıdı Elbi

suatozkan@leman.com.tr

SUAT ÖZKAN

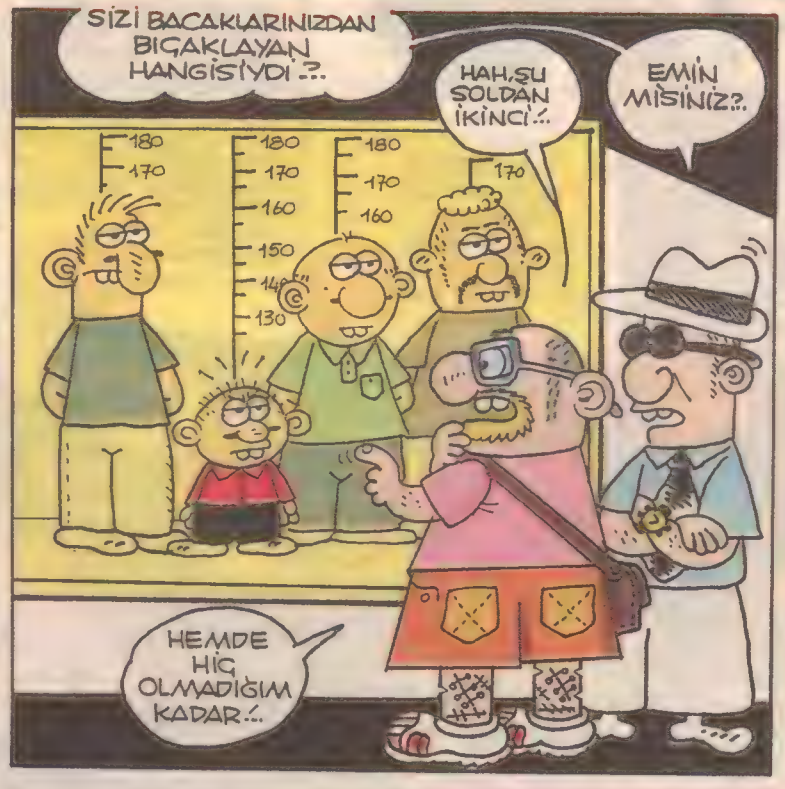

"YOKTUR, PEYGAMBER İZNE ÇIKMIŞTIR!"

n şehrime. Geli- askere aldılar. ir insandı. **Ağ**iteliği taşıyordu mektuplarında **Türkiye**'nin en nmek bilmeyen ıştı bana, **yanı**ni gördüm. Ber**bitiremeyece**sakinleştirdim, aldım. Son gün ma saatini bekküstah bir şekil anlam veremenavi gözlü oldu anımı çıkardım, pasaport diyoristi. Sivil polis... **mliğim. Başka ın**, dedi. **Nere**seyi bilirim, de**n**, dedi. Kalktık, **üdürlüğü** imiş.

arkada içeri girluvarının üstünyordu. İçeri girndürdiyot kokuce kokusuydu. **iyet Müdürlü**eyen insan sesaya aldılar. Biradam girdi. Kom. Adam koltuarananların adnin olduğu defcağından korkti. Sonunda, **is**s geldi ve, **çan**m, ilaçlarım, en aldı polis, bakçevirdi, okumageçiyordu. Bir**ni sana şüphe**i bir kitap, her **nez, ne olmuş** u sefer, **ne isti**bana yine. Bu abire garip bir ranıştı. **Memur ım, ne yapma**ını niyetlisiniz, m bir andı. To**hesabını sana** Siktir lan, de**en biliyor mu**e gel, dedi. Bedı, şunlar yazı**n. Sorgum ya**m."

At buraya imzanı, dedi. Peki, imzamı attım. **Ve şimdi si.tir ol git buradan**, dedi. **Bunun da hesabını soracağım,** dedim. O an neye güvendim bilmiyorum, ama bunlar çıktı ağzımdan. Emniyeti terk ettim. Otogara geldim, otobüse bindim, perdeyi çektim. **Bu şehri görmek istemiyorum,** dedim. Ve 28 saatlik yolculuğa başladım. Ama hala suratımda polisin attığı yumruğun acısı vardı.

Ve aradan 15 sene geçti. 1990 yılının Kasım ayında beni **Van**'dan aradılar, bir kültür merkezinden... **Yörem Kültür Kafe**. Oranın yetkilileri, **Van'a gelip, burada bir etkinlik yapar mısınız,** dediler. **Tabii**, dedim, **çok mutlu olurum, Van'da olmak beni mutlu eder**. Ve **Van**'a geldim. Beni bekleyen yüzlerce insan vardı. Salona girdim, her taraf hınca hınç doluydu. Söyleşim sırasında yeri geldi, 15 sene önce, 1984 yılında **Van Emniyet Müdürlüğü**'nde yaşadığım olayları anlattım. Yediğim yumruğu, o kokuyu, işkence gören insanların attığı çığlıkları ve en önemlisi duvardaki yazıyı: **Burada Allah yoktur, Peygamber izne gitmiştir.** Herkes büyük bir ilgiyle dinliyordu konuşmayı, büyük bir sessizlik vardı ve konuşmama şöyle devam ettim: Van'lı olmadığım halde, askerdeki abisini ziyaret eden bir insana hiçbir şey yapmadığı halde bu zulmü gösteren bir coğrafyada, sizlerin neler yaşadığınızı çok iyi anlıyorum. Bu bana yapıldıysa, burada yaşayan insanlara kimbilir neler yapılmıştır, diye devam ettim. Ve söyleşi bitti, dışarı çıktım. Dışarıda, kafenin bir başka bölümünde beni bekleyen dostlarım vardı, beni oraya çağıran insanlar vardı. Beni çağıran insanlar arasında **HADEP Belediye Başkan Yardımcısı Necmettin Sapmaz** da vardı. Partinin yerel temsilcileri ve sanatçı dostlarım beni bekliyorlardı. Onların yüzlerinde çok tuhaf bir ifade gördüm. Çok gergin görünüyorlardı, anlam veremedim. **Neyiniz var**, dedim. **"Yok bir şey abi..." Bir şey olmuş galiba**, dedim. **Yok bir şey, hadi yemeğe gidelim**, dediler. Bir lokantaya gittik. Yemek yerken tekrar sorma ihtiyacını duydum. Çünkü hakikaten bir gerginlik vardı. **Anlatır mısınız, ne oldu arkadaşlar, bir problem mi var**, dedim. Sonra, anlatmak zorunda kaldılar. **Sen konuşma yaparken, konuşma yaptığın salonda sivil polis varmış, telsizle haber vermiş emniyete**, dediler. **"Ve Terörle Mücadele timleri, sen konuşma yaparken burayı sardı. Amirleri yanımıza geldi, ben bu adamı gözaltına almak istiyorum, dedi."** Bunun üzerine **Hadep Belediye Başkan Yardımcısı Necmettin Sapmaz** amire şunları söylemiş: **"O bizim misafirimizdir, onu almak için bizi çiğnemen lazım".** On saniye bir sessizlik olmuş. Emniyet Amiri'yle Hadep Belediye Başkan Yardımcısı birbirlerine 10 saniye bakmışlar. Ve o 10 saniyede o coğrafyadaki bütün zulüm tarihi, ezilmişlik, kavga, direniş, başkaldırı tekrar canlanmış. O 10 saniyede bölgenin kaderi hayat bulmuş bakışlar üzerinde. Emniyet Amiri, **peki**, demiş, **anladım**. Çıkmış, polisleri geri çekmiş ve gitmişler. Çünkü o 15 senede köprülerin altından çok sular akmıştı, büyük bir başkaldırı yaşanmıştı. Kürt insanı kendi kimliğine sahip çıkmıştı, haklarına sahip çıkmıştı. Çok sayıda insanın hayatına mal olsa da, artık emniyet yetkilileri pervasızca, diledikleri zorbalıkları yapamıyorlardı. Ve Emniyet Amiri orada Belediye Başkan Yardımcısı'nı ezemedi, çiğneyemedi. Çünkü bedeli çok ağır olacaktı. Çünkü zaman farklıydı. O an çok duygulandım. Eğer bir kere daha gözaltına alınsaydım **Van**'da, bir kez daha yenilmiş olacaktım. Ve 15 sene öncenin intikamını aldığımı hissettim. 15 sene önce, sıradan bir yolcu iken yediğim yumruğun, bana söylenen küfürün hesabını sormuştum ve Kürt halkının verdiği kavgaya, direnişe o an çok büyük saygı duydum. Çünkü onurumu onlara borçluydum. **Van**'ı bir daha asla unutmadım.

cezmier@leman.com.tr

- **Erdek..** 28 Temmuz 2004 Çarşamba günü, 21.00-23.00 saatleri arası Erdek Meydanı'nda imza günüm var...
- **Altınoluk..** 29 Temmuz Perşembe günü, saat 21.00-23.00 saatleri arası Altınoluk'tayım..
- **Akçay..** 30 Temmuz Cuma günü, saat 21.00-23.00 saatleri arası Akçay'da imza ve söyleşim var...

Akşamsefası

bezginbekir@leman.com.br

BEZGİN BEKİR

Tuncay Akgün

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

BU AKŞAM UÇAĞA ATLAYIN, BUENOS AİRES'E KATIR YEMEYE GİDİN

Aksaray PAŞAOĞLU

Geçen hafta eşimle birlikte gazetedeki o inanılmaz haberi görür görmez hemen bir uçağa atlayıp Niyork'a uçtuk. Bize sevinçten delirium yaşatan haber ne miydi? Onu anlatacağım. Ama önce Arjantin'de çok harika bir dinır aldık. **Buenos Aires'te postmodern bir katır lokantası var.** Önünüze, nefis kızartılmış bir katırı bütün olarak getiriyorlar. Masaya çıkıp katıra biniyorsunuz. Siz katırı yerken, garson mu seyis mi ne boksa, yularından tuttuğu katırla salonda sizi yavaş yavaş gezdiriyor. İnanılması güç ama kızarmış katır bir ara höykürmeye başlıyor. İşte işin asıl sürprizi sizi o zaman bekliyor. O müthiş höykürme, sesini çok iyi tanıdığınız birine ait olunca **hayretiniz nefis bir japon origamisi gibi sekize katlanıyor.** Şimdi sıkı durun. Lokanta, geçen yıl sekiz milyon dolar ödeyip Pavarotti'ye bir höykürme kaseti doldurtmuş. Ve kızarmış katırın içine o müthiş kaseti yerleştirmiş. Katırın yanında esmer ekmek veriyorlar. Esmer ekmek yiyenlerin belinin ince olduğunu iddia eden Boston Tuft Üniversitesi Profesörü Katherine Tucker de oradaydı. Kendisiyle tanıştım. Belli oranda laubali de oldum. Esmer ekmek lifli olduğu için, batna doygunluk hissi veriyormuş. **Prof. Tucker gerçekten esmer.** Belinin etrafını dolaştım. Çevresi ikibuçuk metre. O bir obez, günde yedi tane esmer ekmek yiyormuş. Ona, bizim halk ekmeğini salık verdim. Bizde halk ekmek yiyen ailelerin beli, dikkat ettim karınca kadar ince oluyor... **Türkiye bu konuda Amerika'dan daha batıda. Havai adalarının oralarda.**

EVİMDE TONİ BLAİR'İN TUVALET KAĞIDI VAR...

Niyork'ta üç gün boyunca göğsümde gururla taşıdığım, kağıttan bir rozet vardı. Bir süper gücün Türkiye'ye verdiği önemi o eşşoğlueşşek salak entel dantellerin suratına o sivri ayakkabılar var hani şimdi moda, onunla iki kaşının tam ortasına gömülmüş bir tekme gibi yüzlerine çarpıyordu. O ne mi? Sayın Bush'un İstanbul'dan aldığı halılara teşekkür için mağaza sahibine gönderdiği şekerlemelerin **beyaz saray logolu kağıdı.** Ben haberi alır almaz sayın Hakan Evin'i aradım. O şekerlerden bana bir tane ayırmasını rica ettim. Kağıdını gerdanıma taktım, içinden çıkan şekerlemeyi yalamaya kıyamadım. Yatarken yanağıma sürüyorum. Bu da mankafa sol Saddam entellerin katil dedikleri bir dünya liderinin aslında ne kadar bak ince vefakar vizyon sahibi olduğu madalyonunun öbür yüzünü gösteriyor. Niyork'ta, internette kaydırak kayarken çok çarpıcı bir enteresan gördüm. **Matthew Blaney adlı bir İngiliz öğrenci Toni Blair'e ait bir tuvalet kağıdını çalmış** ve parça parça satıyormuş. Niyork'tan dönerken Londra'ya uğradım. Sayın Blair'in tuvalet kağıdından bir parça satın aldım. O çok harika. **Onun da içinden çıkan şekerlemeyi yalamaya kıyamıyorum.**

DR. MUZAFFER KUŞHAN'IN KANADA TESTİ

Evelsi akşam Dr. Muzaffer Kuşhan aradı. Geçenlerde evinden çok değerli saat koleksiyonunu çalanlar yakalanmış. Nasıl mı? Bakın anlatayım. Polis bunun için çok yeni bir yöntem kullanıyormuş. **Adı Kanada testi.** Zanlılara bir sayfa yazı yazdırılıyor ve özel bir sınıflandırmayla kelimeler renk gruplarına ayrılıyor. **Yazıda mavi renk ağır basarsa** yazanın yalancı olduğu anlaşılıyor... Sayın Kuşhan merak etmiş benim bütün yazılarımı Kanada testinden geçirmiş. **Hepsi boncuk mavi çıkmış.** O halde saatleri çalanlar o adamlar değil. Bence suçsuz insanlar dötaltına gidiyor. **Bu Kanada testi, çağdaş Türkiye'ye yakışmıyor.**

NİYORK'TA 300 DOLARA CENNETE GİRİYORSUNUZ...

İyi ama eşimi ve beni heyecan içinde Niyork'a uçuran o müthiş haber neydi? **Niyork'ta çok harika evler açılmış.** Otuz dolar verip giriyorsunuz. İçerde sizin gibi otuz dolar verip giren başka insanlar da var. Tanımadığınız bu insanlara sarılıp insanlara sarılma ihtiyacınızı gideriyorsunuz ve otuz dolara bütün stresinizi atıyorsunuz. Eşimle, öyle bir eve gidersek, biz birbirimize de sarılabileceğimizi düşünüp vıpten Niyork'a uçtuk. Fakat girdiğimiz ev, ağzına kadar Türk medyacı doluydu. Kimse kimseye deymeden otuzar doları yakıp çıktık. **Ama bakın sonra çok harika ne oldu...** Türkiye'ye dönünce, artık Türkiye'de de buna benzer evler olduğunu sevinerek gördüm. Mesela **Ankara Çukurambar**'da 50 metrekarelik bir evde **25'i çocuk, 52 kişinin** kucak kucağa yaşadığını öğrenince hemen gurur duydum ve o eve iki dakika girmemek için otuz bin dolardan çok fazlasını verebileceğimi düşündüm.

Akşamsefası

Feyzi Özşahin

feyzi@leman.com.tr

yazlık KAANERTEM

kaanertem@leman.com.tr

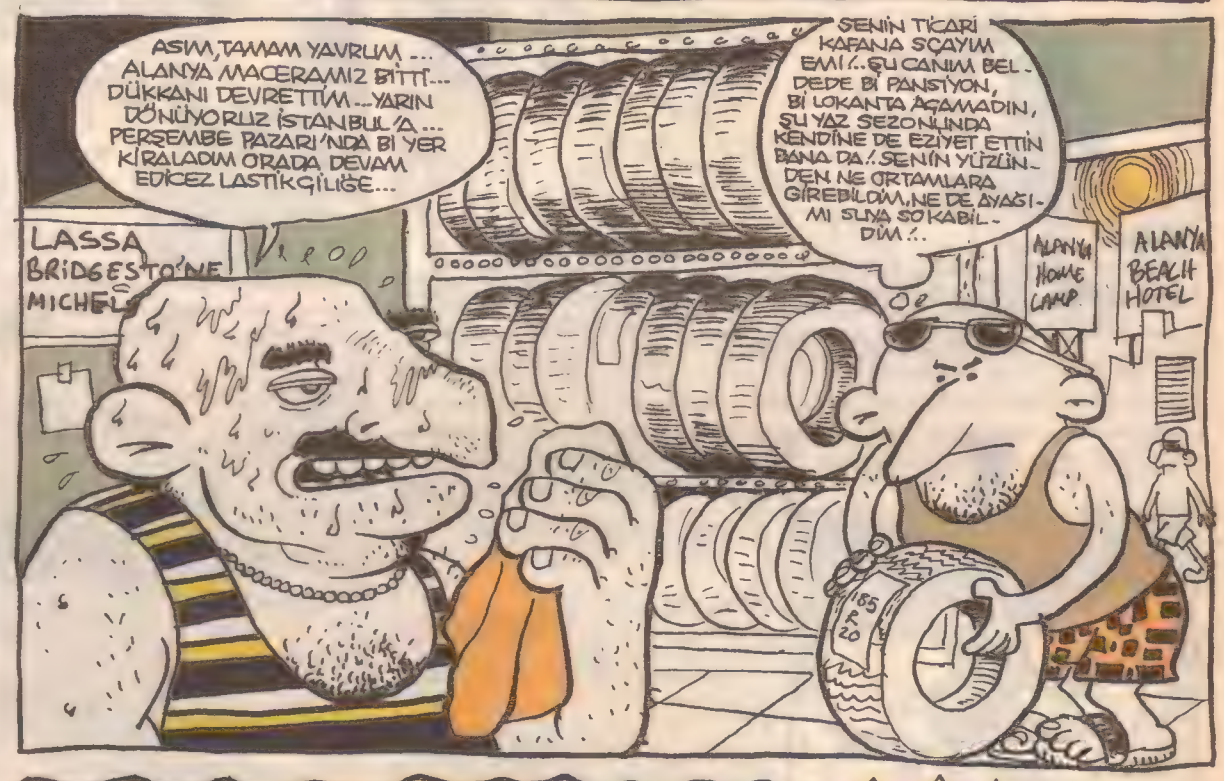

Akşam Ertesi

Behiç Pek

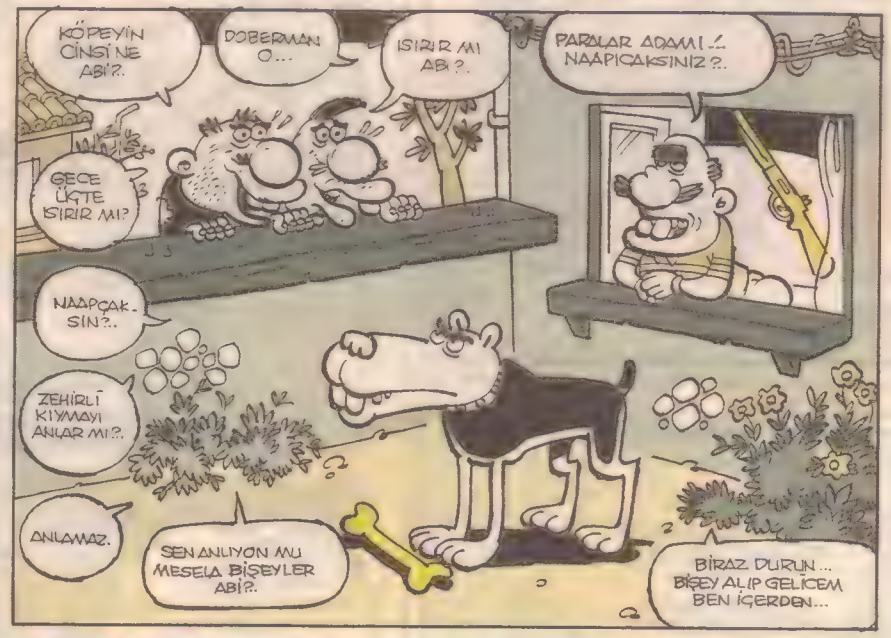

DUMUR DETAYI

GÜNERİ İÇOĞLU

Dumur Analiz

İngiliz mizah anlayışını çok tuhaf bilirdim. Fakat şu haberi duyunca sandığımdan da ilginç olduğuna kanaat getirdim...İngiltere, Yorkshire'da aynı evin aynı duvarına, aynı şoför, tam bir sene sonra aynı gün, 5 Temmuz 2004'te gelip yine çarpmış... TV habercileri evin sahibiyle konuşuyorlardı. Adam gayet ılımlı bir şekilde durumu izah ediyor, diyor ki; "**Kimsenin canına birşey olmadığına göre bize geriye sadece gülmek kalıyor. Bazen hayatta olup biteni anlayamazsın ve yalnızca gülersin... Ne yapalım duvarı yine tamir edeceğim...**" Tuhaf bir tür mizah anlayışının, bir İngiliz tarafından bu kadar sade bir şekilde yapılan izahını dumursal bir şaşkınlıkla izleyip bir kenara not aldım... Ayrıca meraklısına konu dahili bir not var; Yorkshirek'la herkes bir dahaki sene 2005'in aynı gününü ve aynı şoförü bekliyormuş, bakalım noolucak diye...

Baylar Çöpü Yana Atılız

İşte dumur dostları, işte yine bir şahikayla karşı karşıyayız. Buyrun dumursal açılıma; cümlenin sonundaki "**Atılız**" vurgusunu takmayın kafaya, o kadar hata her duvar yazısından olur... Burdaki asıl nokta "**Baylar**" ve "**Yana**" vurguları... Niye ki baylar?.. Oraya sadece bayların çöp attığı bu kadar kesin mi?.. Bayanlar kapsam dışı mı?.. Gelelim "**yana**" yönlendirmesine; yahu güzel abicim o koordinatta "**ön**"le "**yan**" arasında, ne fark olabilir, ölçtüm, biçtim, köşelerden 25+25=50 cantimetrekarelik bir fark... Sağa sola, ortalığa çöp atan birisi bu denli ince bir hesabı niye yapsın diycem ama ben hâlâ o noktadaki ayrımın ne nedenini ne de farkını anlamış değilim?..

dumur@leman.com.tr

ARRIVA ARRIVAAA!

MEHMET ÖZKANOĞLU

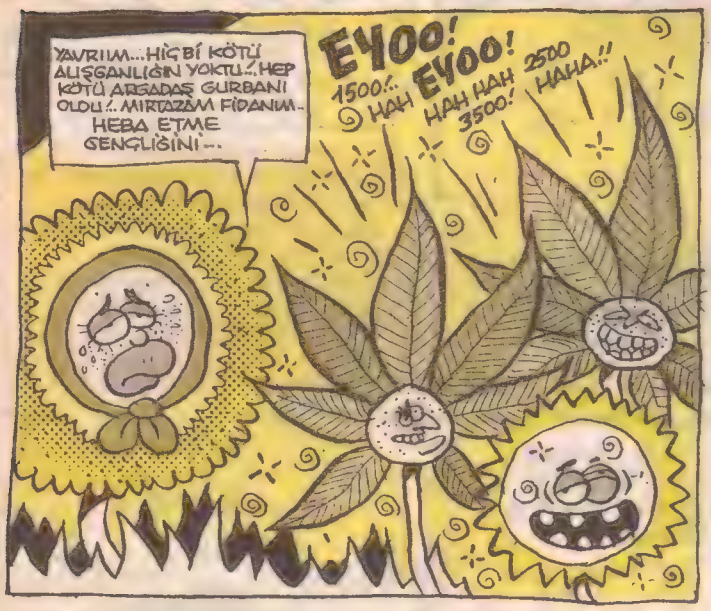

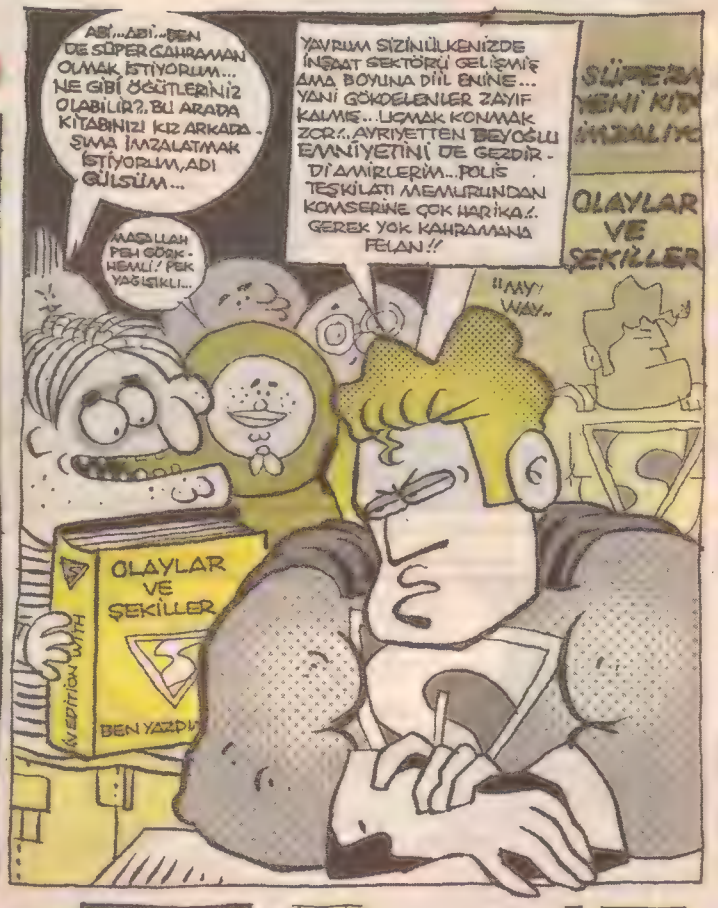

"BE NE YAA?.." DEDİRTEN SONRA DA "VAY BE " Yİ VEREN ÖYKÜ... 48 YAŞINDAKİ SABAH 8, AKŞAM 5 YAŞANTILI İNSAN TAHSİN HAYATINDA İLK KEZ BODRUM'A GİTTİ VE KENDİNİ KUMA GÖMDÜ... TANGALILAR GEÇTİ, DODOLAR GEÇTİ.. BOBOLAR GEÇTİ.. Bİ YANDAN DA KAFASINA GÜNEŞ GEÇTİ, VE ÖLDÜ TAHSİN KARDEŞİMİZ.. AMA NE GÜZEL ÖLDÜ ALLAH İÇİN.. MUTLU, BEKAR, HANIM VE İKİ ÇOCUK OLMAMASIDA Bİ ŞANSTI TABİ TAHSİN ABİ İÇİN...

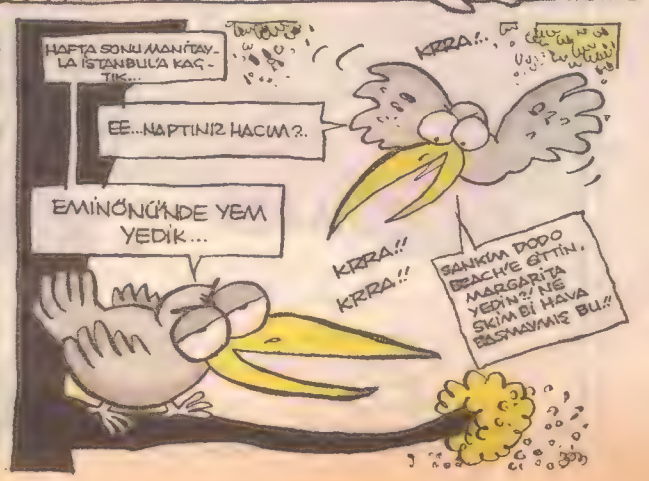

mozkanoglu@leman.com.tr

BORIS & ERİKA BAHADIR BOYSAL

bahadirboysal@leman.com.tr

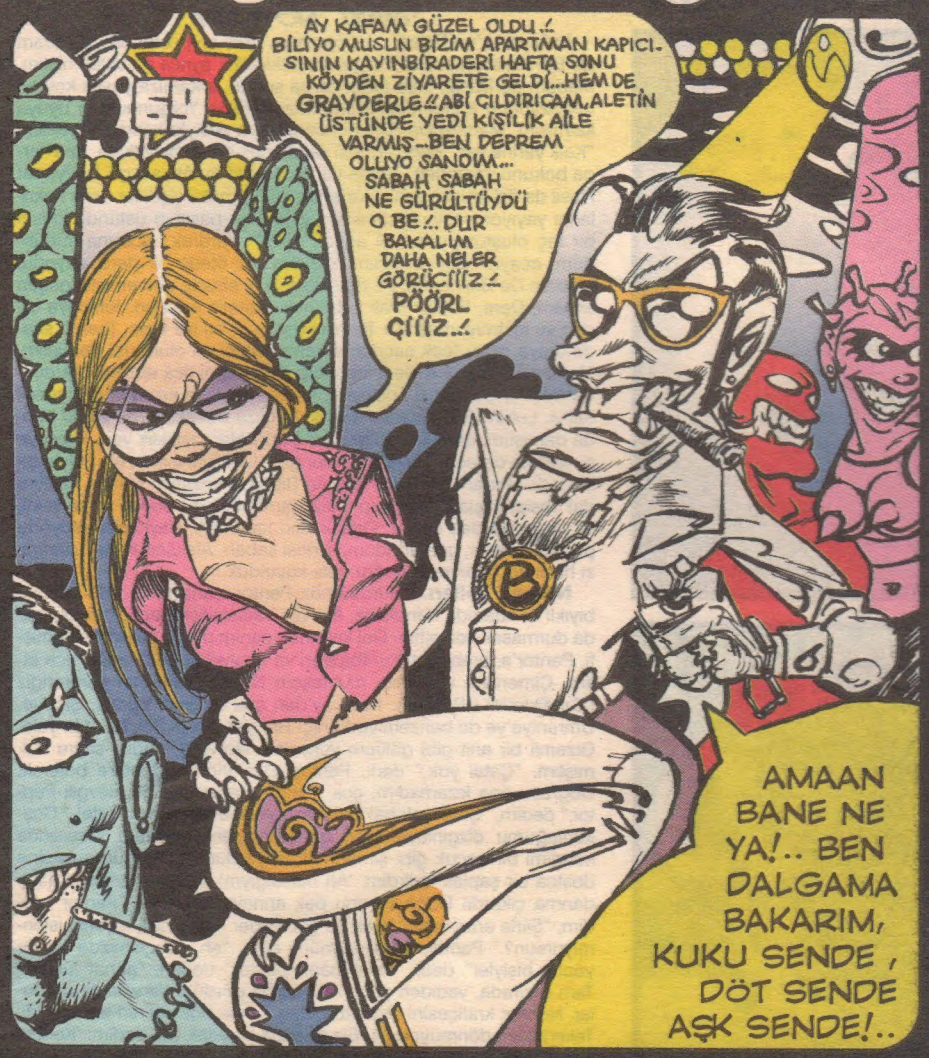

BODRUM BOOMBASTIC!

Lemanyak, Atom, aylık dergi işlerim bitsinde. Ağustos'a girer girmez hemen sahillere koşayım, deliriyorum. Şimdi mına koyim ne güzel, ahlakı Kaddafi'ye benzeyen ama üstün hayat standartlı dallama doludur.. Bodrum... Çeşme... Ağzımın suyu akıyor aralarına dalmak için... Avradını zkiim.. o kar fırtınalı kış boyunca bütün İstanbul'un afâkında aylarca muhabbetle parlayan güneştikte nooldu... O vakit ben gider Bodrum, Türkbükü sahillerinden denize dalarım.. (Fazilet kisvesine bürünmüşde alemle karışmaktan, kaçınmış demesinler diye...) Şimdi bu sosyete forevır koca götlü bikinili kızlar tamamen zararsız... Kadın ancak örtünüp saklandığı vakit bir fitne ve fesat unsuruna dönüyor... Hele birde denizden çıkıp şezlonga uzanırım.. Anadolu'daki peçe arkasındaki kara sevdalı kadınları, dokuz yaşında çarşafa hapsedilen malihülyalı kızları... Falakanın yetiştirdiği saralı hafızları aklıma getiririm. O vakit Bodrum'a harcadığım parayada yanmam... Gece olur, marina da DEEP-TROATH bi diskoteğe girerim... Diskoteğin çevresini burdada tinercilerini sarmış??.. Ne gam... Bizim bu kör diskotek ışıkları altında daima müşterilerimiz hazırdır... Onlar rahminde ve kamında ışıklı hortlarklar, yılanlar büyütür. Ve bu safkan Toros Yörüğü, gelir burda elinde kılıcıyla dolaşır...

ANALİZ YİĞİDİ BİTİRİRKEN..

Bu entel mahallesi Cihangir Temmuz sıcağında daha bir hımbıllaşıp nasılda kendinden geçiverdi... Aha yine şu açıkhava entel kaavesi... sabahtan akşama kadar orda oturup tavuk gibi hayatı, memleketi tahlilde, tahlil... Bütün ipuçlarını geçmişe malederek... Hatırlıyorum, Irak Savaşı başlarken, bunlardan üç-beş tanesi, bi gece ellerindeki tabak-çanakları birbirine vurarak "SAVAŞA HAYIR" cılız inilitisiyle yürüyorlardı da kimse oralı olmamıştı... Ama Allah var asfaltlarımız pırıl pırıl... yinede orda burda yatan asil sokak köpekleri görüyorum... Bunlar fakirlerin topu, tüfeği... Gece, kurda, gaspa, hırsıza karşıda bizi onlar korur... Her doğan köpek yeni kazanılan bir delikanlıdır diyorum. Aslan leşi gördü müydü halay çeken sineklerin zavallı neşeleriniı göremezsiniz bunlarda... eve dönüyorum... tahlilcilik aynen evde devam ediyor... demekki bu aydın, eğitimli insanların kronik hastalığı... Beş yıl önce Ateş Bey gibiyken yatak odamın kapısında "Bu odada tahlil yapmak yasaktır" yazısı asılıydı... şimdi hatırladım...

Akşamsefası

KÖRLER VE KURTLAR VADİSİ

Taksim meydanına çıktım... İlla tahlil yapıcam ya.. şimdi göya bu İstiklal Caddesi İstanbul'un tek kurtarılmış bölgesi... hadi canım sende... anasının gözü en büyük piyasa ekonomisti, ya da komplo teorisyenide bilirki burası alabildiğine yoz ve ataerkil... adamı götünden zikerler burda valla... Meydanda, körler otunmuş org ve keman eşliğinde acıklı şarkı söylüyor... para topluyo... şarkıya kulak kabartıyorum *"Gözlerindeen okunuyoooor... sende seviyorsuuun..."* nasıl gözlerinden?... kör değil miydin sen?... Tünelden meydana gelene kadar sakallarım uzamış... civardaki bitik berber Cemali'ye girdim... traş oluyorum... dudağımın kenarını kesiverdi!!! "Babam naaptın ya..." dedim... "Kurtlar Vadisini seyrede seyrede seyrede, Polat.. Çakır gibi olduruz!..." önce bozuldu, sonra güldü civan berber... çıkışta Sıraselvilerden Cihangir'e doğru seğirttim yine... Zaten eskisi kadar fazla yürüyemiyorum... şu psikolojik baş dönmesi, Vertigo rahatsızlığı yüzünden... Bi kaç yıl önce yaz vakti buralarda yaşlı bi kadın bizim bi kız arkadaşa adres sormuş... bilmiyorum demiş bizim ki... "Götünü, başını açıp dolaşmayı biliyorsun ama!" demiş ihtiyar... o geldi hatırıma, güldüm... Temmuz'da kaynar beyinler. Bu arada, maymundanmı geldik biz hakkaten?.. Nooldu o mevzu öyle?... Nereye bağlandı?..... Neyse mına koyum... ben açıkcası evden geldim, eve gidiyorum...

tadıbal gudde!

Bostanlığın kapısı çoktan yıkılmıştır... kadın kocasını mahallenin tüpçüsüyle aldatmaktadır... fakat elbetteki o hasret... o açlık... insanda gururu, hicabı, haysiyeti... herşeyi çiğneyen açlık... bilimsel ispatlanmış bir gerçek var... aldatma hissiyatının verdiği gayzla o an, kadının rahmi öyle bir muhabbetle kucak açıyormuşki, tüpçününü akan spermleri, kocanın bilindik, yılgın spermlerinden katbekat baskın çıkıyormuş... yani, tüpçüden hamile kalmak, hayret verici ve kaçınılmaz!!! ötekiyle tutturulan simya... insanın biricikliği... yapayalnızlığı... işte insanı sığırdan ve domuzdan ayıran asıl bu bilinmezlikler... kadının en çok zevk aldığı şeyin erkeğin gururunu yaralamak olduğundan bahsedip dururlar... öteki kalkar derki, kız milletinin ruhundaki kararsızlık, regl döneminde düzensiz miktarda hormon ifraz etmesinden kaynaklanmaktaymış... yumurtalıklar, adrenaller, triüd ve pitüter guddeler... alelade bir kadınca bu guddeler münasip miktarda hormon ifraz edermiş... hepimiz şükretmeliyiz ki, hayatımızda alelade kadın yoktur... zira olsaydı, renksiz ve tatsız bir varlık olurdu... hormonlar biraz fazla veya eksik coşunca kıza da renk ve sevimlilik geliyormuş... görlü hop hop ediyormuş... oysa tüm insanlık için en hayırlısı (başımız beladan, götümüz zikten kurtulmasa dahi) kadere razı olmamaktır... zaten mutlak ve değişmez bir alın yazısına inanmak götte açılan şemsiyelerin en acısıdır.

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

DR.ALATTİN GEZEGENİMİZİ İNCELİYOR!?. NE NEDİR, NE DEĞİLDİR BİLELİM AÇISINDAN..

Kedi! Süt içen, kendi sütünü içirmeyen birisi... Tüy döküp hastalığa sebebiyet verir. Hastalıktan öl, bırak aspirini vermeyi, yerini bilmez.

Köpek! İnsanların dostu kabul edilir, sırnını söyle kimseye vermez, pati ver de verir. Herşeyi ısırır. Kudurur, kudurtur.

Gurt! Dötte ve ormanda olmak üzere iki çeşidi var bunların. Sürekli ısırmak isteyen bir hayvan.

Maymun! Kıpır kıpır, osbir falan da çekiyor bu.

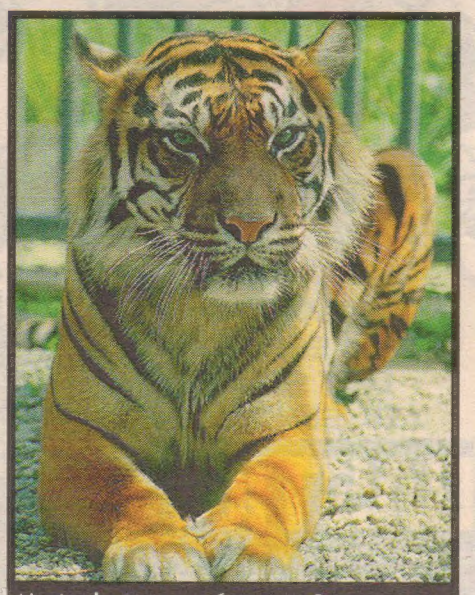

Kaplan! Sirkte ağzına kafa sokturur, aynı hareketi ormanda yap hamuğa kor.

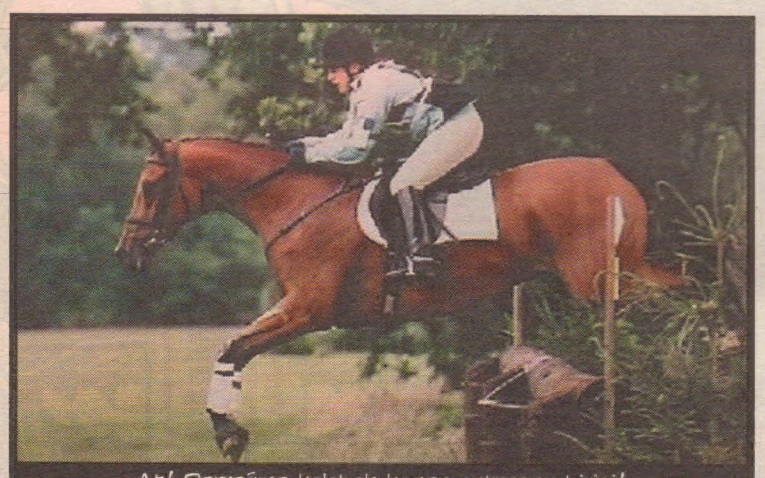

At! Darrağına kelebek konan entrasan birisi!

Fil! Tarzan filminde oynayan hayvan. Otur filmin vcd'sini beraber seyredelim de, seyretmez.

Meslek lisesinden arkadaşlar.

Fransa'dan savcı bir abimiz. Kafası çalışan biri, Edremit'ten arsa aldı.

Akşamsefası

AYRINTILAR

METİN FİDAN

'GEZİ NOTLARI'

Luizyana'ya Varış... Luizyana'ya varış çok zorlu oldu! Madam De Börvil karşıladı bizi. Yorgun ve bitkindim, ayrıca da bitlenmiştim. Madam de Börvil, bize sıcak çorba sundu, arkamıza yastık koydu, televizyonun kumandasını önümüze bıraktı. Yorgunnuktan uyuya kalmışım. Madam De Rille'nin canayakın sesiyle kendime geldim, "Kalk yerine yat," dedi... Ertesi sabah çok erken bir vakitte, daa karga bokunu yemeden, etrafta yürüyüşe çıktım. Ah, sevgili Luizyana! Nasıl da özlemişim seni. Ormanda binbir renkli çiçekler nefis kokularını yayıyor, yeşil ve kocaman yapraklar başımın üstünde kutsal bir taç oluşturuyordu. Bi ağaca arkamı vererek kabuuna sürtündüm, acayip kaşınan sırtımı kaşıdım. Az ötede bir dere akıyodu. Madam De Börvil'den, bu dereyle ilgili bi efsane dinnemiştik geçen akşam. Dere, Bantor kralı Lubirtnek'e aitmiş eskiden. Kimseye ordan su içirtmiyomuş. Su Tanrısı Fosipyus, bu işe kızıp, (ben o sırada araya girip, "çok saçma, derenin sahibi mi olurmuş! demiştim. Madam De Börvil eliyle işaret edip dinlememi rica etmişti. 'Pardon' demiştim.) Su tanrısı Fosipyus, Arkena Kralının kızı güzeller güzeli Kiti'yi, Lubirtnik'le nişanlandırmış, bi ceza olarak! E, ne var ki bunda demiştim, dereyle ne ilgisi var şindi? Hem gıcıklık yap, kimseye su içirtme dereden, bi de güzeller güzeli Kiti'yle evlen, oh! "Öyle dil" dedi, Madam De Rille. Madam Börvil'le tartıştılar efsane hakkında! Yaşlanmışlardı, ne olup bittiini tam hatırlamıyolardı. Gece vakti, bi yürüyüşe daa çıktım. Ortalık zifiri karanlıktı, baykuşlar ötüyodu pis pis. Tırstım, geri döndüm.. Ertesi sabah, Aleksandır bavullarımızı hazırladı. Norveç'e doğru yola koyulduk..

Norveç Yolları... Sürücümüz Pentor, canayakın, orta hâlli ve bıyıklı bi adamdı. Kendisine, Norveç vadisinden geçtiğimiz bi sırada durmasını ricâ ettim. Göl kıyısında canım piknik yapmak istemişti. Pentor'a, arabadan kurâbiyeleri ve meyveleri getirmesini rica ettim. Çimenlere uzanmış, muhteşem Norveç vadisinin esrarengiz güzelliklerini izliyodum. Kadıköy'den çok farklıydı burası, Şişli'ye, Ümraniye'ye de benzemiyodu hiç! Her yer pırıl pırıldı, bal dök yala. Gizemli bir anıt gibi göklere yükselen 'Norvejia' dağını seyre dalmıştım. "Çatal yok," dedi, Pentor! Düşlerimi birdenbire bölerek. Doğrusu ona kızamadım, çok efendi bi adamdı. "Ah, sevgili Pentor," dedim, "Çatal yok ha! Dostum, öyleyse elle yeriz biz de!." Coşkunluğumu dizginleyemiyor, bu muhteşem manzara karşısında kendimi bir çocuk gibi şımartmak istiyordum. Pentor'un ensesine dostça bir şaplak indirdim. 'Ah nanısigiym! şeklinde tuhaf bi mırıldanma çıkardı! Doğrusu onu pek annayamıyodum. "Pentor" dedim, "Şiirle aran nasıl? Yani, şu güzellikler karşısında hiç mi hislenmiyorsun?." Pentor, kafasını önüne eğip, "eh, gençliimizde biz de yaptık bişiyler" dedi. "Anlat bana pentor" dedim, "annat lütfen!" Tam o sırada, vadiden geçen bir araba gördük! Yanımızda durdular. Norveç kraliçesini ziyarete giden Tunus Kontesi'nin arabasıydı. Tekerlekleri dönmüyomuş. Biz de fazla tekerlek var, dedim. 'Kontes Semiramis', benimle yakından ilgilendi, himâyesine aldı. Biz de onları Norveç'e kadar götürdük. Dörtyol ağzında "Ben iniyim artık, bi gören olur, laf çıkar" dedi Kontes. İnce bilekli ellerini tutarak, kendisini tekrar ne zaman görebileceğimi sordum! Adeta yalvarıyordum, sesim bir melek kadar saftı. "Bıraksana be adam, manyak mısın!" dedi?.. İçimde yeşeren yakıcı hüzün duygusuyla, Norveç'te fazla kalamazdık. Sadece Pentor'un isteği üzerine, Norveç Karfur'una girip oyalandık biraz. Pentor, hayvan yemi, Maltepe, kalem pil ve yarım kilo domates aldı; ben de lobide bi köşeye oturarak, hüzünnü duygularla onu bekledim. Kalbim bir meşe odunu gibi gürül gürül yanıyor, masadan dirseğime bulaşan ketçap artıklarını umursamıyodum bile...

Botrum Botrum... Ertesi akşam üstü, Bursa üzerinden Hindistan'a geçip Litvanya üzerinde konakladıktan sonra tekrar aynı yoldan dönüp Giresun'a saptık ve İstanbul'un doğal güzelliklerini de keşfederek Yunanistan ve Mecidiyeköy üzerinden Botrum'a doğru yola çıktık.. Botrum vadisinden geçerken, Pentor'a durmasını, bi piknik yapmak istediğimi rica ettim. "Beyim," dedi, "çok zaman kaybettik, zaten dönüp duruyoz salak gibi." Pentor'a, kimin lider olduunu göstermek için, sertçe "Hayır, yapacaz!" dedim. Ama tam da yapadım, uzaktan gıcık gıcık bakıyodu, yediimden içtiimden bişiy annamadım. Hemen Botrum'a doğru devam ettik. Denize yaklaştıkça, yanımızdan başka arabalar, pisikletliler ve motorlular geçiyordu. Ah, Güney Botrum! Seni nasıl da özlemişim. Diyarlar diyarı, sevgililer sevgilisi, güneyler güneyi olimpos botrum! Kaş, Yaş, Türgbükü, kelebeksigi!.. Bodrum kalesinde, bizi Madam De Monika karşıladı. Böyle bir karşılamadan haberimiz yoktu. Doğrusu çok memnun ve müteşekkir olduk. Madam De Monika, bize boxer şort, plaj havlusu ve terlik verdi. Nâzik bir dille, reddettik. "Ama, nasıl olur? dedi Madam. Üstelememesini ricâ ettim. Ellerinden tutmuş, kendisini tekrar ne zaman görebileceğimi soruyodum. "Hiç anlamıyorum," dedi Madam De Monica. Onu göğsüme bastırdım, "Annıycaz!" dedim, "Elbet bi gün annıycaz." Etraftan birileri geldi, beni tutup geri çektiler. O akşam erken yattık. Ertesi sabah Mersin'e doğru yola çıktık..

Mersin Vâdisi... Botrum'da kaldıımız şatonun Kontu, saygıdeğer Dö Ronni, bize Mersin civarındaki bi mağaradan söz etmişti. 'Gidin dostum' dedi, 'gidin görün, tam size göre...' Oranın yerlisi bir köylüye, Cimtrak mağarası nerde diye sorduk. "Yok öyle biyer, yanış gelmişsiniz siz!" dedi köylü. "Emin misiniz sevgili dostum?" dedim. "Hee, eminim eminim sevkili dostum!" dedi, sırıtarak. Sözlerinde bir kinâye, tavırlarında serzenişli bir alaycılık sezmiştim. "Farkında mısın Pentor," dedim, "insannar ne kadar değişti artık.." Fazla dolanmadan, Cimtrak mağarasını bulduk. Mağaraya bu adın verilmesinin nedeni, girişindeki eski sütunların cim gibi olması, üzerindeki işlemelerin de trak gibi görünmesiydi.. Aniden hatırlayıp, "Pentor? Biz mersin vadisinden geçerken piknik yaptık mı? diye sordum.. 'Allaam yarappim!' şeklinde bişiyler mırıldandı yaşlı sürücü. Dinine bağlı bi insandı Pentor. "Neyse" dedim, mağaradan içeriye girdik.. Nefis bi mağaraydı doğrusu. İçerde bi şelâle akıyodu. Kenarda optik bitkiler vardı. Mavi bir ruhâni buhar yükseliyodu etrafta. "İşte!" dedim Pentor'a, "Doğa bu!." Az ötede, Madam dö.. döö?. "Kimdi bu be?" dedim Pentor'a. "Madam Dö Semiramis" dedi. "Ne anyo burda bu şıllık?" dedim. "Çabuk çıkalım burdan. Bu kadınla aynı yerde bi dakka bile duramam!" Arkamdan koşturuyor, "Lütfen annayın beni!" diyerek adeta yalvarıyordu Madam: "O gün öyle davranmamalıydım. Affediniz beni!." İçimde yeşeren yakıcı hüzün duygusuyla Mersin'de kalamazdım artık. Akşamüzeri bavullarımızı hazırladık, ertesi sabah Kınalı Ada'ya doğru yola çıktık. Kaptan Dö Vorten, doğrusu çok iyi bir insandı, bize tarçınlı yoğurt sundu!

TEŞEKKÜRLER TÜRKİYE

YAZ-ÇIZ: MELİKŞAH

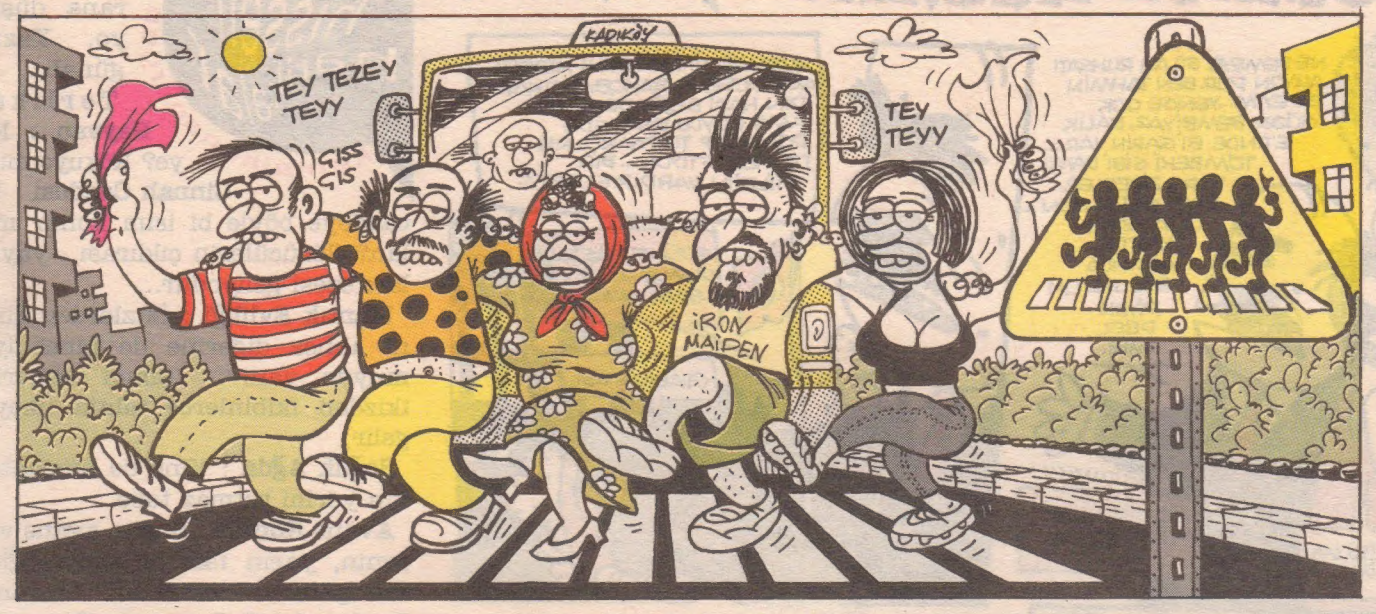

KISA METRAJ: AŞK HERŞEYİ AFFEDER Mİ?..

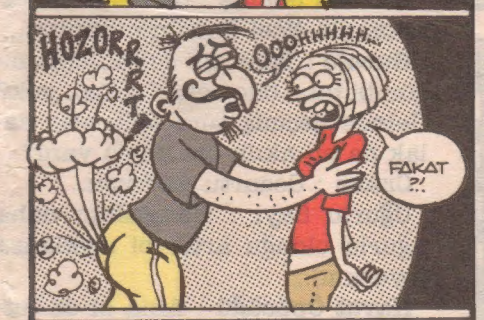

GEÇEN GÜN GAZETEDE OKUDUM NERMİN.. SEVGİLİLER İLİŞKİLERİNİN BAŞLANGICINDAN ALTI AY SONRA BİRBİRLERİNİN YANINDA RAHATÇA OSURABİLİYORLARMIŞ!.. BİZ DE BUGÜN İTİBARİYLE ALTI AYI DOLDURDUĞUMUZA GÖRE... HADİ ŞİMDİ SEN DE OSUR AŞKIM...

"Bizimkisi bir aşk hikayesi, filmi gibi değil gibi biraz.

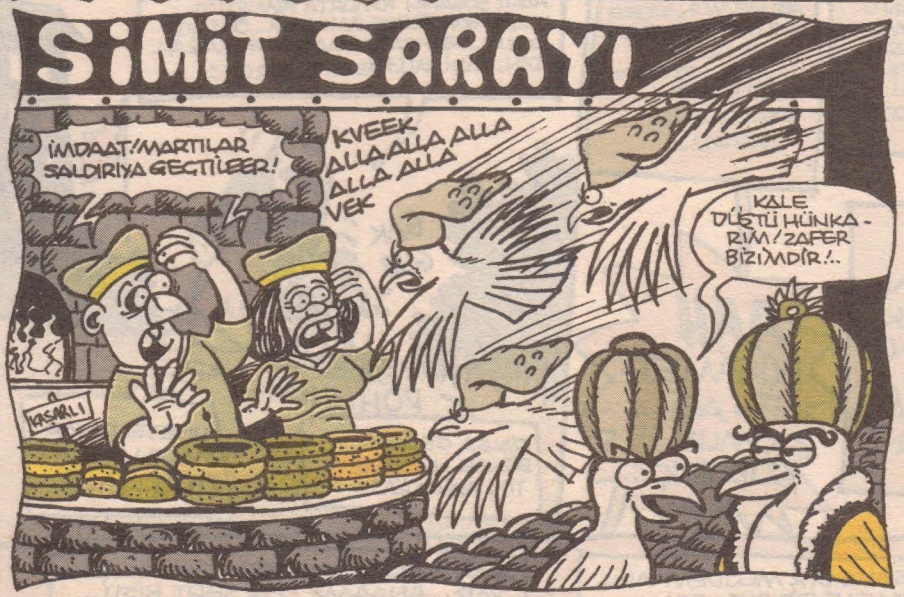

Ekrem Yetim

Musa Güneşülke

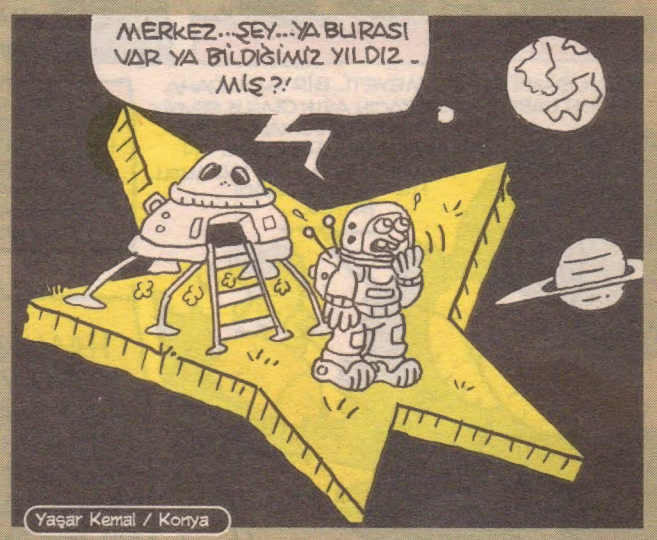

Yaşar Kemal / Konya

Korhan Karahan / İzmir

SAYI: 663
23 TEMMUZ 2004 CUMA
HAFTADA BİR YAYIMLANIR

● Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd.Şti.
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Yazişleri Müdürü: Zafer AKNAR

Satış: Cengiz KOCALI ● **Müessese:** Ali YAVUZ ● **Avrupa :** İlhan ARKAN (ilarkan@leman.com.tr) ● **Matbaa Sorumlusu:** Tanju KİRTE **Tel:** 0.212.292 95 65 (4 Hat) • **Fax:** 0.212.245 38 06 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 (140) **Baskı:** LeMan Matbaası Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx) • **Genel Dağıtım:** BBD Merkez **Adres:** Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

meliksah@leman.com.tr

Akşamsefası

KOZALAK

HÜMİN ZARARLISI

ÇAĞÇAĞ

BÜTÜN PROSÜPÜRLERİ YERİNE GETİRMİŞ..GERİYE BİR HEYET KALDI..ALIN ŞUNU HİYETE SOKUN HÜSAMETTİN.. BU G.T HASAN DA PEK RUHSAT ALACAK BİR TİP YOKAMA BİR DE SİZ BAKIN BAKALIM...

EMRİN OLUR MÜDÜRÜM.

SİLAH RUSGATİYESİ VERİLİR MÜDÜRLÜ

NE DEMEYE SİLAH RUHSATI ALIYON DUR BEN TAHMİN EDEYİM...YENGE ÇOK GÜZEL BEMBİYAZ, BALIK ETİNDE Bİ GARİN VAR... TÜMBEKİ SİBİ DAMI VAR...ZİKERLER DİYE GORKUYON... ONA SEBEP YASTIK altında BULUNSUN DİYON DEEL Mİ?.

YOK MÜDÜRÜM EVLİ DEELİM...

GEÇ BUYUR YÜRÜ ŞÖYLE HELE...

HÜSAMETTİN ABİ BENİ HEYETE GÖTÜRCEENE BAHÇEYE ÇIKARDIN HADİ BİŞEY DEMEDİM, AMA BÖYLE BAHÇEDE DOMALTIP TUTMAKLA NE DEMEK İSTİYON... BİR BİİLDİN VARDIR ELBET?!

G.TÜNE HASTA OLMUŞ OLABİLEMEZ MİYİM?..

OLABİLİR ABİ..

SENİN BOKLU G.TÜNÜ KİM NAAPSIN, ZATEN KİMBİLİR KAÇ KİŞİYE DOMALMIŞTIR...OOHHH RAHATLADIM BEE... BİL BAKALIM SABAH NE YEMİŞİM?..

SOĞANLI YUMURTA HÜSAMETTİN ABİM... BENDEN KAÇMAZ..

ZARRRRT

SUALİME CEVAP VER; BELİNDE SİLAH AKŞAM EVE GELDİN, BİR BAHTINKİ ANANI ÇATIR ÇATIR ZKİYOLAR... Nİ YAPAN DE BANA HADİ!.

155 POLİS İMDAT YA DA JANDARMAYA HABER VERİRİM ABİ...

SEKTİR LAN, YALANCIYA YAĞLI GİRSİN MI?.

BÖYLE DURUMLARDA ADALETE TESLİM EDER HUKUK YOLLARINA BAŞVURURUM ABİ...GİRSİN ABİ YAĞLI DA GİRSİN KURU DA...BİZ DE YALAN YOK!.

ŞU ANANI BİR ARA GÖREBİLİR MİYİM?..

İSTE ABİ...EMRİN OLUR...

FARZI MİSAL EVDESİN TUTTUĞUN TAKIMIN ŞAMPİYONLUK MAÇI VAR..SENİN TAKIM ÖYLE BİR GOLLER SIRALIYO, HAMINA KOYUYO, FİLELERİ YIRTIYO...VE SEN O SIRADA MASADA BİR BÜYÜĞÜ DEVİRMİŞSİN YARIMA GİDİYON...HAKEM DÜDÜĞÜ ÇALDI ŞAMPİYONSUNUZ...KUTLAMAN LAZIM O GÜN DE İKİ ŞARŞÖR MERMİ ALMIŞIN... ZEHİR ÇATIRTIDAN YIKILIYO...ALEM SAYDIRIYO...ÇAT ÇAT ÇAT!.

HASAA HÜSAMETTİN ABİ... 12 METREKARELİK FLAMA YAPTIRMIŞIM. SİLAH KİME GEREK..

ULAN BANA MAVAL OKUMA ZKERİM TOYNAĞINI...

ABİ HEYETE GİRCEEDİK...

BIRAK ŞİMDİ HEYETİ MEYETİ..BİR SUAL DAHA KÖYDEN HABER GELDİ BACIN AŞIK OLMUŞ SEVDİĞİLE KAÇMIŞ...HAMİLE DE KALMIŞ ÜSTELİK...AKRABALARDAN TELEFON GELİYO, BACINI BUL NAMUSUNU TEMİZLE...HADİ BUYUR...

TATIR

ULAN G.T HASAN O ZAMAN NE DEMEYE ALIYON BU RUHSATI... BENİ Mİ ZİKİYON ARMICIK AAZLI PEZEVENK!.DOORLI KONUŞ!.

ABİ NE MÜNASEBET BULUNSUN VARSIN.. ZAM GELİR İLERDE...ZAMAN KÖTÜLEŞİR... DEĞERLENİR SATARIZ...

HANİ SOĞANLI YUMURTA YEMİŞTİM... YEŞİL BOK SEBZE BOKUDUR...DOĞRU KOKLA..RUHSAT ALMAYI HAK KAZANDIN, HADİ MÜJDEMİ İSTERİM!.

GAK GLUB

PÖHHHEE...

HAMINA KODUMUN PEZEVENK SURATLISINA BAK HELE, BENLE DALGA MI GEÇİYON ULAA!.

AAH HÜSAMETTİN ABİ... OMUB GLUB BLIÇ!..

DALGA GEÇİYON BENLE HÜSAMETTİN ABİ!.HÜÜÜ!.

HİYETE ÇIKARMADIN BENİ ÜHÜ...ÜHÜ...

ASLAA HÜSAMETTİN ABİ...BİLAKİS BACIMI ALIR EVİMDE SAKLARIM...AŞK BU ABİ KOLAY MI BULUNUYO..TÖVBE OLMAZ...

HEYET BENDİM YIĞIDIM, SİNİR TESTİNE TABİ TUTULDUN...ANİ PARLAMA VE SİNİRSEL TEPKİLİ İNSANLARA SİLAH RUHSATI YASAKLANDI...SEN ON ÜZERİNDEN ON ALDIN...HADİ RUHSATIN HAYIRLI OLSUN ...BEN RAPORUMU SUNUCAM!.

ŞEHRİYE SANA BİR MÜJDEM VAR... ÖNCE TUT HELE BİR DUT...ÇOH SİTİRESLİ BİR SINAV GEÇTİ...

İHEHEHE O DA ÖBİR TABANCA HİHEHEHE...ALLAHLARI GELSİN ARTIK SIKARIM...RUHSAT İÇİN SİNİR TESTİ SINAVINA GİRDİM SORULARI İÇERDEN KÖYLÜMÜZ VAR ONDAN KAPTIYDIM...OOOH DUT HELE DUT!.

AMA BURADA YENİ BİR SERTLİK DAHA VAR...ANAAAM ÇOK SERT BİŞİ'İ...

HANKISINI DUTAYIM!.

ÖBİRİSİNİ TUT OOOHH... DİYERİNİ ŞEYTAN DOLDURUR...OHHH... GAVRA HELE GAVRA!..

AH HÜSAMETTİN ABİ DUYGULANDIM, MÜSADENLE BOKLARINI YİYEBİLİR MİYİM?..ÜHÜ...ÜHÜ...ÜÜÜ!.

SON

Akşamsefası

hisseli harikalar

bokubok@hotmail.com
kemalkenanergen

Sitroen Sakso : Doğal olarak bütün iş şoförün yanında oturana düşüyo. Yazık günah...

Terliksi Hayvan : Niye? Kokuyo mu?

Cinnah Caddesi : Bi caddeye böyle bi isim konur mu lan? Sürücülerin çıldırası, yayaları ezesi geliyodur...

Mantık Evliliği : İkizlerden birini alınca diğerine de binebiliyo muyuz yani?.. (Şimdi binlerce ikizden ikibinlerce tehtid imeyli gelir)

Soğuk Ağda : Yine de limonatanın yerini tutmaz tabe...

Avans Kontör : Bugün avans verenin, yarın faiz istemeyeceğini kim garanti edebilir ki?.. Garanti Bankası mı? Sanmam. Garantör ülkeler? Ne alakası var. Peki şu an ne dediğimi biliyo muyum? Hayır...

İpucu : Ucu sökük yün kazağı çalan şahsın izini bulduk komserim...

Manifatura : Fiş fatura filan istemeyin manyaklaşırıma getirmişler. Esnafın da böyle bi kötü huyu var işte...

Pazartesi Sendromu : Pazar geç yattın yani...

Hint Asıllı İngiliz : Buda'nın b de dişlek halini düşünmek dah istemiyorum... (Şimdi binlerc Budist imeyl atmak için interne kafelere akın eder eyleniriz)

Küresel Isınma : Bana ne. Bu tamamıyla Noel Baba'nın sorunu...

Hurafe : Bekarlık sultanlıksa niçün bi tane bile bekar sultan yok? Gelmiş geçmiş tüm sultanlar salak da en akıllı biz miyiz yani?..

Cızırtı : Cozurtu yavrusu...

Uğurlu Sayı : Hangisinin daha uğurlu olduğu artık bi açıklansa diyorum...

Hayat Öpücüğü : Ama bi de tutmazsa bi ölüyü öpmüş oluyosun c noolcak gülüm?.. (Şimdi binlerce ölüden imeyl gelirse hiç şaşırmam, apışırım. Hatta bulunduğum yere kaka yapma ihtimalim bile var)

Sırıkla Atlama : Sırık atmanın sırığıyla atlama anlamında yani...

Ayuveda : Yapana daha çok hizmet ediyomuş gibi bi havası var ya hadi neyse...

Gazlı Bez : Dizeli de vardır lan bunun...

Metin Yazarı : Sadece metin yazdırmak için adam mı tuttunuz ulen? Ben size beleşe yazardım. Al, metin, metin, metin, metin, metin, me - tin, me - tin, met in, met in, ni met (bu da bonus hesabı)..

Değiş Tokuş : Zeynep Tokuş'un dublörü... (Binlerce Zeynep Tokuş'tan imeyl gelmesi halinde bu işleri bırakır ve hakikaten metin yazarlığına başlarım. Nimetler benden)

Telve : Fal hammaddesi...